

Ο Μ Η Ρ Ο Υ  
Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α

ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΙΟΙΣ,

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

Υ Μ Ν Ο Ι

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

---

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

---

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,

αψπβ'.



Ο ΜΗΡΟΣ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΠΑΡΑΧΟΜΟΝΑΣΙΑ

ΤΟ ΜΗΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΠΑΡΑΧΟΜΟΝΑΣΙΑ

---

ΤΑ ΜΗΡΑ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

---

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

1842

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

**Ξ** Εισομὸς Ὀδυσσεὺς γίνεταί οὐ τῇ ἀρχῇ παρ' Εὐμαίῃ· καὶ ποιίει τις ὁμιλίαν.

Α Λ Λ Η.

**Ο** Δυσσεὺς παρσίει ὡς Εὐμαίῳ, ἐ λόγῳ γίνεταί, ἀπαλλάττεται αὐτὸν, καὶ σφάζει πρὸς ὀκνημένους.

Z z

Ξῖ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὐμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

**Α** Τὰρ ὁ ἐκ λιμῆος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὼν,  
 Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἀκρεας· ἥ οἱ Ἀθήνη  
 Πέφραδε δῖον ὑφορβον, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα  
 Κήδετο οἰκῶν οὐς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.  
 Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ ἤμενον, ἐνθά οἱ αὐλὴ  
 Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκεπὶω ἐνὶ χῶρῳ,  
 Καλὴ τε, μεγάλῃ τε, παίδρομος· ἦν ῥα συδῶτης  
 Αὐτὸς δάμαθ' ὕεσιν, δόπιχομῆοιο ἀνακτος,  
 Νόσφιν δεαποίνης, καὶ Λαέρτῳ γέροντος,  
 ῥυτῶσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδω·  
 Σταυρὸς δ' ἐκτὸς ἔλασσε λαμπερὸς ἐνθά καὶ ἐνθα,  
 Πυκνὸς καὶ θαμνίας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας·  
 Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς συφεὺς δυοκαίδεκα πείδι  
 Πλησίον ἀλλήλων, εὐνάς συσὶν· ἐν δὲ ἐκάσῳ  
 Πεντήκοντα σύες χαμαιδινάδες ἐρχατόωντο,  
 Θήλιακα πακάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,  
 Πολλὸν πειυρότεροι· τῆς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες

1 ΠΡΟ. Προῆλθεν.

2 ΑΚ. Κατὰ τὰς ἀκρωράδας.

3 ΔΙ. Νῦν, τὴν εὐχρησίαν. ΥΦ. Χοιροδοσκόν.

5 ΠΡΟ. Τῇ παρ' οἴκῳ παρ'.

7 ΠΕ. Περιδούκτη, γάτοιγας μὴ ἔχουσα τὰς ἐμποδίζοντας τὰ βαλομένην περιδουμένην ἢ περιμύχην αὐτῇ.

10 ΡΥ. Ἐλευσίς, μεγάλοις, καὶ μὴ διωκόμεναις διὰ χειρῶν βαταχθῆναι, λίθους. ΕΘ. Ἐχασσάσθην· θρίγκος ἢ λέγεται ἢ ἐπὶ τοῖς οἰκίῳις στεφάνῃ. ΑΧ. Ἀχέρδης ἐστὶν ἀκανθὰδες φυτὸν, ἐξ ὧν τὰς

αἰμασιὰς ποιεῖσιν. ἔνιοι δ' ἀπὸ δόσου τῶν ἀρχαίων ἀπὸν· ἀκανθὰδες γὰρ ἡ αὐτὴ αἰσθῆται.

11 ΣΤΑΥ. Τὰ ὄρεα καὶ ἀπέχυσμένα ξύλα. ΕΚ. Ἐξω διὰ τῶν τοίχων ξύλα διήλκοντο ὄρεα.

12 ΜΕΛ. Ἦτοι δάσος, ἢ τῶν ἐντιελάντων, τὸ ἐγκάρδιον τῶν δρυὸς· μελάνδρυνος γὰρ λέγεται διὰ τῶν χροῶν, ἢ τῶν φλοῶν τῆς δρυὸς. ΑΜ. Περιχίτας.

15 ΕΡ. Καθερμύνηται ἦσαν.

16 ΤΟ. Ἐπίτακτος.

17 ΠΑΥ. Ἐλάτῃς.

Ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ περὶάλλε συβώτης  
Αἰεὶ ζατρεφένων σιάλων τ' ἄριστον ἀπάντων  
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.

20

Πὰρ δὲ κύνες, θήρεσσιν εἰσικότες, αἰὲν ἱαυον  
Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.  
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεςσιν εἰς δ' ἄρ' ἔσχε πίδαλα,  
Τάμνων δέρμα βέρον, εὐχρεές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

25

Ὡχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀχρομένοισι σύεσσιν  
Οἱ τρεῖς· τ' δὲ τέταρτον ἀποπρόεικε πόλινδε,

Σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλειςιν ἀνάγκη,

Ὅφρ' ἱερύσαντες κρεῖων κρεασάατο θυμόν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἶδον κύνες ὑλακόμωροι·

30

Οἱ μὲν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἐξετο κερδούσνη· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Εὐθαῖ κεν ὦ πῶδ' ἐσθμῶ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος.

Ἀλλὰ συβώτης ὥκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών

Ἔασυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκύπτε δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.

35

Τὲς μὲν ὁμοκλήσας σέθεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη

Πυκνήσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ παροτρύνει ἀνακτα·

18 AN. Νῦν, οἱ ἀνακτοὶ τοῖς θεοῖς.

ΠΡΟ. Προίπιμπι.

19 ΣΙ. Εὐτρεφών, διπαρῶν.

20 ΠΕ. Ἦσαν, ὑπερχον.

21 ΘΗ. Λύκεις, ἢ λείσιν. ΙΑΥ. Ἐ-  
κρημῶντο.

22 ὍΡ. Νῦν, ἔξοχον ἐπὶ τῇ εὐ-  
χρείᾳ.

23 ΑΡ. Ἡμερτίην.

28 ΚΟ. Κορίσσιον. ΟΥ. Νῦν, τῶ  
ἐπιθυμίαν.

29 ΙΛ. Ὁ μὲν Ἀρίσκαρος, ἐξυφάνει.

κρεῖσσον ἢ ἀποδιδόναι, οἱ δὲ τ' ὑλακ-  
τίην μεμνημένοι, ὅτι πιπονημένοι, ἴ-  
δον γὰρ κυῶν τὸ ὑλακτίον· ὡς ἄλλοι, οἱ  
δὲ τὸ ὑλακτίον ὑπερβολικῶς, ἢ ὑλακ-  
πυγί.

31 ΕΖ. Φυσικὸν φησὶν βοήθημα πρὸς  
ἀποτροπὴν κυῶν τὸ κρημνίζον καὶ ἀπο-  
είδαι τὴν μάχην, ὡς μὴ ἐπιτιθέμενον.  
ΚΕΡ. Σωίστ. ΕΚ. Οὐδ' ἄφ' ὧσιν, ἀλλ'  
ἐκὼν ἔρριψεν αὐτόν.

33 ΜΕ. Ἐπιδραμῶν.

34 ΣΚΥ. Δίεμα, ῥινόν.

- “ὦ γέρον, ἣ ὀλίγα σε κύνες διεδηλήσαντο  
 “Ἐξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλεγχείῳ κατέχθαι.  
 “Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγέα τε, σوناχάς τε.  
 “Ἀντιθές γδ’ ἀνακτος ὀδυρόμῃρος καὶ ἀχεύων 40  
 “Ἡμαί, ἄλλοισιν δὲ σύας πάλῃς ἀπτάλλω  
 “Ἐδμῖρα· αὐτὰρ κέῖνος ἐελδόμενος πρὸ ἐδωδῆς  
 “Πλάζेत’ ἐπ’ ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,  
 “Εἶπεν ἔτι ζῶν, καὶ ὄρεα Φάος ἡλείοιο.  
 “Ἀλλ’ ἔπει, κλισίηνδ’ ἴομεν, γέρον, ὅφρα ἔσταις 45  
 “Σίτῃ καὶ οἴνοιο κορεσάμενος κατὰ θυμόν,  
 “Εἴπῃς, ὅππῃθεν ἐσσι, καὶ ὅππῃσι κῆδ’ ἀνέτλῃς.  
 “Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ’ ἠγήσατο δῖος ὑφορβός·  
 Εἴσεν δ’ εἰσυραγῶν, ῥῶπας δ’ ὑπέχθαι δασείας·  
 Ἐσῶρεσεν δ’ ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίῃς αἰγῶς, 50  
 Αὐτὰρ ἐνδύναιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ’ Ὀδυσσεύς,  
 “Ὅτι μιν ὥς ὑπέδεκτο· ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνόμαζε·  
 “Ζεὺς τοι δοίη, ξένε, καὶ ὀθάνῃσι θεοὶ ἄλλοι  
 “Ὅ, τί μάλισ’ ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα· 55  
 “Ξῆν’, ὅ μοι θέμις ἔσ’, εἴδ’ εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,  
 “Ξῆνον ἀνιμῶσιν· πρὸς γδ’ Διὸς εἰσιν ἅπαντες  
 “Ξῆνοί τε, Πύρροι τε· δόσις δ’ ὀλίγη τε, φίλη τε  
 “Γίγνετ’ ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,  
 “Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ’ ὀππικρατέωσιν ἀνακτεῖς 60

50 ION. Ἡτοι νίας, ἢ παχίας,  
 παρὰ τὸ ἰόναι ἢ δαπίας, ἰονθοὶ  
 γδ’, αἱ ἰίζαι καὶ ἐκφύσεις τῶν τευχῶν· ἢ  
 ἰονθας ἐχέουσιν· ἰονθοὶ δὲ ἐξανδηματὰ  
 ἀκμάζουσιν· σώματος.

51 EN. Ἐγκοιμήσων, ἐγκοιτίων.  
 56 KA. Μᾶλλον σε κίχακωμίν·  
 πῶς ψυχρῶ· ἢ, πισίστερος, καὶ ἐδεχθί-  
 στερ·.

59 H. Αὐτῇ. ΔΙ. Δικαιοσύνη.

“οἱ



“ Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τῶ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,  
 “ Ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλῃ, καὶ κτήσιν ὅπασεν,  
 “ Οἷά τε ὦ οἰκῇ ἀναξ εὐθυμος ἔδωκεν,  
 “ Οἰκόν τε, κληρόν τε, πολυμνήσῃν τε γυναικά,  
 “ Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·  
 “ Ὡς ἔμοι τόδε ἔργον ἀέξῃ, ὦ ἐπὶ μίμνω.  
 “ Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἀναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·  
 “ Ἀλλ' ὅλεθ'· ὡς ὤφελ' Ἑλένης δότ' Φῦλον ὀλέσθ'  
 “ Πρόχῃ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν.  
 “ Καὶ γὰρ ὁκείνος ἔσθ' Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς  
 “ Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

65

Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς σπυέεργε χιτῶνα·  
 Βῆ δ' ἵμεν ἐς συφεῖς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·  
 Ἐνθεν ἐλὼν δὴ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἰέροισεν·  
 Εὐσέ τε, μίσυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειρεν.  
 Ὀπίησας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ,  
 Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελόισιν· ὁ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·  
 Ἐν δ' ἄρα κισυθείῳ κίρῃ μελιηδέα οἶνον·  
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·

70

75

“ Ἐοθιε νῦν, ὦ ξείνε, τά τε δμῶεσσι παρέστι  
 “ Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλῃς γε σύας μνηστῆρες ἔδδσιν,  
 “ Οὐκ ὅπδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, ἐδ' ἐλεητύν.

80

61 ΕΔ. Ἐνεπείδισεν.  
 63 Ω. Τῷ· ἰαυτῷ. ΑΝ. Δισπότης  
 εὐρυμής.  
 67 ΩΝ. Ὀφέλησεν.  
 68 ΟΛ. Ὀλίγο, ἀπώλιτο. ΩΦ.  
 Ὀφειλιν.  
 69 ΠΡΟ. Νῦν, παντιλῶς.  
 72 ΖΩ. Ζώνη. ΣΥΝ. Σνωίδισιν.

75 ΕΥ. Ἐφλόγισεν.  
 77 ΠΑ. Διέτριχεν.  
 78 ΚΙΣ. Ἀγροικικῶς ἐκπόμενον.  
 79 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας.  
 82 ΟΠ. Τῷ εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν  
 ἐπιστροφῇ. ΦΡΟ. Λογίζομενοι. ΤΡΟ.  
 Φορέμενοι. ΕΔ. Ἐλίσσιν· Αἰολικὴ ἡ ἀφ'·  
 λίσσας.

“ Οὐ

- “ Οὐ μὲν χέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,  
 “ Ἀλλὰ δίκην τίσσι καὶ αἵσιμα ἔργ’ ἀνθρώπων.  
 “ Καὶ μὲν δυσμύεες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ’ ὅππ’ ἄγασθαι  
 “ Ἀλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς λήϊδα δῶκε,  
 “ Πλησάμενοι δὲ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστας.  
 “ Καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πάντεσσιν·  
 “ Οἷδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεῶν δὲ τιν’ ἐκλυον αὐδῆν,  
 “ Κεῖνος λυγρὸν ὀλεθρον, ὅτ’ ὅσῃ ἐθέλῃσι δικαίως  
 “ Μυῖαται, εἰδὲ νέεσθ’ ἐπὶ σφέτερος· ἀλλὰ ἔκηλοι  
 “ Κτήματα δαρδάρησιν ὑπέρβιον, εἰδὲ ἔτι φειδῶ.  
 “ Ὅσας γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέρας ὅς ἐστιν Διὸς εἰσιν,  
 “ Οὐποθ’ ἐν ἱερέυσσ’ ἱερήιον, εἰδὲ δὴ οἶω.  
 “ Οἶνον δὲ φθινύθῃσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.  
 “ Ἡ γὰρ οἱ ζῶη γ’ ἦν ἀσπετος· ἔτινι τόσῃ  
 “ Ἀνδρῶν ἡρώων, ἔτ’ Ἡπείροιο μελαίνης,  
 “ Οὐτ’ αὐτῆς Ἰθάκης· ἔτε ζῶεός ποτε φωτῶν  
 “ Ἐς ἀφενος παύετον· ἐγὼ δὲ κε τι κατὰ λέξω.  
 “ Δάδεκ’ ἐν Ἡπείρῳ ἀγέλας· τόσας πάσαι οἶων,  
 “ Τόσας συῶν συβόσσια, τίς αἰπόλια πωλατὲ αἰγῶν  
 “ Βόσκησι ξεινοὶ τε, καὶ αὐτῶν βιώτερες ἄνδρες.  
 “ Ἐνθα δὲ τ’ αἰπόλια πωλατὲ αἰγῶν ἑνδεκα πάντα  
 “ Ἐξαπτῇ βόσκοντ’ ἐπὶ δ’ ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄρονται.

85

90

95

100

86 ΒΩ. Ἐπὶ λῶσιν ἐπὶ βόσιν.  
 88 ΠΠ. Ὑποσείχεται.  
 90 ΦΕΙ. Ἐπισφί.  
 94 ΙΕ. Ἱερίον. ΟΙ. Μόνον.  
 95 ΕΞ. Ἀπαντῶντες.  
 96 ΖΩ. Ἡ παρὰ τὴν ζῶην παρ-  
 σκευή, τὰ ἡν. ΟΥ. Οὐδενί.  
 97 ΗΠ. Τῆς ἀντικρὺ Ἰθάκης. ΜΕ.

Τῆς κατ’ ἀντικρὺ Κιφαλλίνης νῦν λέγει·  
 μέρθ’ δὲ ἐπὶ τῇ μελαίνῃ Ἡπείρῳ αὐτῇ,  
 καὶ μετ’ ἐλπίσιν ἐπιφέρειται, Δάδεκ’ ἐν  
 Ἡπείρῳ ἀγέλας.  
 98 ΕΥΝ. Ὅμως ἄλλοι.  
 104 ΟΡ. Ὁρώσι, φυλάττωσιν. ΟΡ.  
 Ἐπακροβύθωσιν.

“ Τῶν

“ Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ’ ἡματι μῆλον ἀγνέει, 105

“ Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνεται ἄριστος.

“ Αὐτὰρ ἐγὼ σὺς πᾶσδε φυλάσσω τε, ῥύομαι τε,

“ Καί σφι συῶν τ’ ἄριστον εὖ κρίνας ἀποπέμπω.

“ Ὡς φάθ’ ὁ δ’ ἐνδυκέως κρέα τ’ ἤσθιε, πῶνέ τε οἶνον

Ἀρπαλέως, ἀκῆων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 110

Αὐτὰρ ἐπεὶ δαίπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδώδῃ,

Καὶ οἱ πλοσιμέλῃος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,

Οἶνε ἐνίπλεον· ὁ δ’ ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν εἰσῖν, 115

“ Ὡδὲ μάλ’ ἀφνειὸς καὶ καρπύρεος, ὥς ἀγορεύεις;

“ Φῆς δ’ αὐτὸν Φθιάδ’ Ἀραιμέμονος· εἵνεκα τιμῆς.

“ Εἰπέ μοι, αἶκε πόθι γνώω τοιῶντων ὄντα.

“ Ζεὺς γάρ περ τότε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

“ Εἰ κέ μιν ἀγείλαμι ἰδὼν· ἐπὶ πολλὰ δ’ ἀλήθην. 120

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

“ ὦ γέρον, ἔτις ἐκείνον ἀνὴρ ἀλαλήμευος ἐλθὼν

“ Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.

“ Ἀλλ’ ἄλλως κομιδῆς κεχηρημένοι ἄνδρες ἀλῆται

“ Ψεύδοντ’, ἐδ’ ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι. 125

“ Ὅς δ’ ἂν ἀλητῶν Ἰθάκης εἰς δῆμον ἵκηται,

105 ΑΓ. Ἀγ, κριμίζι.

108 ΕΥ. Καταλίξαμεν.

110 ΑΡ. Ἀρπαλέως. ΦΥ. Κε-  
πτοσύων.

113 ΕΝ. Πιπληρωμένοι.

117 ΦΘΕΙ. Φθαρήναι, ἀπηνανῆν.

118 ΓΝΩ. Γνωρίσω, ἐπικηθῶ. ΤΟΙ.

Θαυμάσῃ, οἶον σὺ λίσεις,

120 ΑΓ. Μνηστῆρ. ΑΛ. Ἐπλε-  
νθῆν.

123 ΑΓ. Μένων.

124 ΑΛ. Μάτιν. ΚΟ. Ἐπλε-  
λείας. ΚΕ. Σχεζούσις. ΑΛ. Οἱ πλε-  
νάμιντοι.

126 ΑΛ. Πλαγώμεντο.

“ Ἐλθὼν

- “ Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει,  
 “ Ἡ δ' εὖ δέξαμένη, Φιλέει καὶ ἕκαστα μετὰλλᾶ,  
 “ Καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἀπο δάκρυα πίπτει,  
 “ Ἡ θέμις ἐπὶ γυναικὸς, ἐπὶ πόσις ἄλλοθ' ὄληϊ. 130  
 “ Αἰψά κε καὶ σὺ, γεραιέ, ἐπεὶ παρὰ τεκμήναιο,  
 “ Εἴ τις τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα δοίη.  
 “ Τῷ δ' ἤδη μέλλῃσι κύνες, παχέες τ' οἰωνοί,  
 “ ῥῖνον ἀπ' ὀρεόφιν ἐρύσας· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·  
 “ Ἡ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάρον ἰχθύες, ὅτεα δ' αὐτῷ 135  
 “ Κεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθῳ ἐλυμμένα πολλῇ.  
 “ Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δ' κηδεῖ ὀπίσσω  
 “ Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετάρχῃ· ἔ γ' ἔτ' ἄλλον  
 “ Ἦπον ὧδε ἀνακτὰ κινήσομαι, ὅππῃς ἐπέλθῳ,  
 “ Οὐδ' εἴ κεν πατὴρ καὶ μητὴρ αὐτὶς ἴκωμαι 140  
 “ Οἶκον, ὅθι πρῶτον γηρόμεν, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.  
 “ Οὐδέ τι τ' ἔτι τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμνός περ,  
 “ Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἔων ἐν πατρίδι γαίῃ·  
 “ Ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεὺς πόθῳ αἶνυ' οἰχομένοιο.  
 “ Τὸν μὲν ἐγὼν, ὧ ζεῖνε, ἔ ἐ παρὲντ' ὀνομάζειν 145  
 “ Αἰδέομαι· φεῖ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κηδετο θυμῷ·  
 “ Ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἑόντα.

127 ΑΠ. Ἀπατήλια. ΒΑ. Λίχ, φράζει.

128 ΦΙ. Φιλικῆς ὑποδείξει. ΜΕ. Ἐπιζητεῖ.

131 ΠΑ. Παρὰ τεκμήναιο, παρὰ τὴν ἀλήθειαν κατὰ σκοδύασιαι.

134 ΕΡ. Ἐκύστη, ἀπαστάση.

136 ΨΑ. Ψάμμω, ἡ κύνῃ. ΕΙ. Κι-καλυμμένα.

137 ΑΠ. Ἀπάλιτο.

144 ΠΟ. Ἐπιζητησις. ΑΙ. Λαμ-ζάνει.

145 ΕΓ. Φησὶν, ὅτι Ὀδυσσεὺς φιλοφρονηματικῆς συνηθρίας ὀνομάζειν αἰδέομαι· περὶ οὗτοι δ' ἀδελφοὶ καλῶ.

147 ΗΘ. Περὶ οὗτοι ἀδελφοὶ, θυμὸς αὐτῶν.



- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·  
 “ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀνάνεαί, ἔδε τι φῆσθα,  
 “Κεῖνον ἐλόύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος· 150  
 “Ἀλλ' ἐγὼ σὺν αὐτῷς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,  
 “ὥς νῆταί· Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσω,  
 “Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν παρὰ δῶμαθ' ἵκηται,  
 “Ἔσθαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἔματα καλά·  
 “Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, ἔτι δεχοίμην. 155  
 “Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος, ὁμῶς Ἀῖδαο πύλῃσι  
 “Γίνετ', ὃς πρηνὴ ἔκων ἀπατήλια βάζει.  
 “Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,  
 “Ἰσὴ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,  
 “Ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελέεται, ὡς ἀγορεύω· 160  
 “Τῷ δ' αὐτῷ λυκάεσσαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·  
 “Τῷ μὲν Φθίνοντος μηνός, ἔ' δ' ἱσταμένοιο,  
 “Οἴκαδ' ἐνοστήσῃ, καὶ τίσετ', ὅς κεν ἐκείνῃς  
 “Ἐνθάδ' ἀπμάζει ἄλοχον, καὶ Φαίδιμον υἱόν.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὖμαιε σὺ βῶτα· 165  
 “ὦ γέρον, ἔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδ' ἐτίσω,  
 “Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐτι οἶκον ἐλεύσετ', ἀλλὰ ἔκκηλος  
 “Πῖνε, καὶ ἄλλα παρέξ μεμνώμεθα, μηδὲ με τέτων  
 “Μίμησθαι· ἧ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν

149 AN. Ἀπιστός, παρεμῆ.

152 NEI. Ἐλεύσεται, ἔρχετ'. EY. Ἀναδῆς ἀγγελίας δῶρον.

159 IE. Ὁ βωμὸς τῆς ἱεῖας.

161 AT. Ἐν αὐτῷ ἔρχεται δὲ διὰ τὴν λυκαίαν βαίνειν, ὅ ἐστι σκολιῶς πορεύεσθαι· λυκαδίτης γὰρ ὁ χροῖος· διέρ-

χεται.

162 ΦΘΙ. Περὶ τελακάδα καὶ ἐμύλιαν. ΦΘΙ. Ληρῆσιος. ΙΣΤ. Ἀεξάντος.

163 MEM. Μνησάμεν.

169 MIM. Ἰπομνησθῆναι ποιεῖν.



- “ Ἀχυνυμαι, ὅππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἀνακλῖος. 170  
 “ Ἀλλ’ ἦτοι ὅρκον μὲν εἴσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς  
 “ Ἐλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ’ ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,  
 “ Λαέρτης θ’ ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.  
 “ Νῦν αὖ παίδος ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ’ Ὀδυσσεύς.  
 “ Τηλεμάχῃ· τ’ ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσθν, 175  
 “ Καί μιν ἔφην εἰσαεῖν ἐν ἀνδράσιν ἔτι χερσίν  
 “ Πατρὸς εἴοιο φίλοιο, φρένας ἔειδος ἀγχιτόν·  
 “ Τῷ δέ τις ἀθανάτων βλάβῃ φρένας ἔειδος εἴσας,  
 “ Ἡέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ’ ἔειπεν, μὲν πατὴρ ἀγκυρῇ,  
 “ Ἐς Πύλον ἤραθ’ ἔην· τ’ δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ 180  
 “ Οἴκαδ’ ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως δ’ ὅτε Φῦλον ὄληται  
 “ Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκείσις ἀντιθέοιο.  
 “ Ἀλλ’ ἦτοι κείνον μὲν εἴσομεν, ἢ κεν ἀλώῃ,  
 “ Ἥ κε φύγοι, καὶ κεν οἱ ὑπέρραχοι χεῖρα Κρονίων·  
 “ Ἀλλ’ ἄγε μοι σὺ, γεραιέ, πά στωτ’ κηδὲ ἔνιασε, 185  
 “ Καί μοι τῷτ’ ἀγορεύουσιν ἐτήτυμον, ὅφρ’ εὖ εἰδῶ,  
 “ Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἦδ’ ἐπὶ πόλιν;  
 “ Ὅπποις δ’ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται  
 “ Ἠγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμελμα· εὐχετόωντο;  
 “ Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ’ ἰκέεσθαι. 190  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,  
 “ Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἔπι χερόνων ἡμὲν ἐδωδή,

170 MNH. Ὑπομνήση. ΚΕΔ. Ἐ-  
πιμνήσας.

174 ΑΛ. Ἀλάσως, ἀνεπιλήσως.

176 ΧΕ. Χείρωνας, ἐλάττωκα.

181 ΛΟ. Ἐπιπρῆσιν.

182 ΝΩ. Ἀνώνυμον, ἀκλίς, ἀπικ-  
τοι· ὅς σ’ ἐκ ἑστ’ κληρονομοὶ ὁμόφυλοι.

193 ΕΔ. Τροφή.

- “ Ἡδὲ μέθυ γλυκερόν, κλισίης ἔντοθεν ἔστι,  
 “ Δαίνυσθαι τ’ ἀκέοντ’, ἄλλοι δ’ ἐπὶ ἔργον ἔπειν” 195  
 “ Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα Ἐ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα  
 “ Οὔτι Δραπέηζαμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,  
 “ Ὅσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησαι.  
 “ Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρεάων,  
 “ Ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ γ’ ἔτι καὶ ἄλλοι 200  
 “ Τίεες ἐν μεγάροις ἡμὲν τράφεν, ἡδ’ ἐγένοντο,  
 “ Γυνήσοι ἐξ ἀλόχῃ· ἐμὲ δ’ ὤνητὴ τέκε μήτηρ  
 “ Παλλακίς, ἀλλὰ μεῖζον ἰθαυμέεσσιν ἐτίμα  
 “ Κάστωρ Ἰλακίδης, ὃς ἐγὼ θῆνός εὐχομαι εἶναι”  
 “ Ὅς ποτ’ ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, τίετο δῆμῳ, 205  
 “ Ὀλβῶ τε, πλῆτῳ τε, καὶ ἡάσι κυδαλίμοισιν.  
 “ Ἀλλ’ ἦτοι τ’ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρονται  
 “ Εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο  
 “ Παιῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρης ἐβάλλοντο  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δοσαν, καὶ οἰκί’ ἐνειμαν. 210  
 “ Ἡραγόμεν γ’ ἡ γυναικα πολυκλήρων ἀνθρώπων,  
 “ Εἵνεκ’ ἐμῆς δρετῆς· ἐπεὶ σὺν ἀποφώλιος ἦα,  
 “ Οὐδὲ φυγοπιόλεμῳ· νῦν δ’ ἤδη πάντα λέλοιπεν”  
 “ Ἀλλ’ ἐμπης καλάμεν γέ σ’ οἶομαι εἰσπρόωντα

194 ΕΟΥ. Οὔσιν, ὑπάρχουσιν.  
 195 ΑΚ. Ἐσυχάζοντες. ΕΠ. Ἐπει-  
 ρεῖν.  
 197 ΔΙ. Διέλθοιμι.  
 198 ΣΥΜ. Ὁμῶ πάντω.  
 199 ΚΡΗ. Τῆς Κρήτης. ΕΥ. Ἀντὶ  
 ἐνθάδης· νῦν γ’, μακρῶς· σὺν γὰρ ἡ Κρή-  
 τη. ἐνταῦθεν δὲ φασὶν εἶναι φεύγοντα τ’  
 ἔλθον, ἐπὶ πόρῳ τ’ Ἐλλάδος.  
 201 ΕΓ. Ἐβλήθησαν.

202 ΩΝ. Ἐξ ἀποφώλιας δόλη.  
 203 ΙΘΑ. Τέκνοις γησίοις.  
 204 ΤΛ. Ἰλάκας παῖς.  
 206 ΚΥ. Ἐνδοξοῖς.  
 208 ΖΩ. Περιεσίαν.  
 209 ΕΒ. Ἐποιήσαντο.  
 210 ΟΙ. Οἰκῆσιν, οἰκῶν.  
 211 ΠΟ. Πλεσίαν.  
 214 ΚΑ. Τὸ γῆρας, τὸ λάψανον  
 ὡπὲρ τ’ σάματῳ, καὶ μὲν ἀποφώλιον καὶ  
 Α α α z γδ

- " Γινώσκειν· ἡ γάρ με δὴ ἔχῃ ἤλιθα πολλή. 215  
 " Ἡ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωκεν ἔ' Ἀθήνη,  
 " Καὶ ῥήζυωρίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε  
 " Ἄνδρας θρεῖσθας, κακὰ δυσμυθέεσι φυτεύων  
 " Οὔπτε μοι θάνατον προτίοσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,  
 " Ἀλλὰ πολὺ πρῶτιςτος ἐπάλμμος ἔγχῃ, ἔλεσκον 220  
 " Ἀνδρῶν δυσμυθέων, ὃ, τε μοι ἔζηε πώδεσσι.  
 " Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι ἔ' Φίλον ἔσκεν,  
 " Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφῃ ἀγλαὰ τέκνα·  
 " Ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπῆρετμοι Φίλαι ἦσαν,  
 " Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες εὐχέσσι, ἔ' οἷσσι, 225  
 " Λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταρμηγὰ πέλον'.  
 " Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ Φίλ' ἔσκε, πᾶ περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·  
 " Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ὑπὲρ ἑτέρῳ ἔργοις.  
 " Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ὑπὲρβήμεναί ἑας Ἀχαιῶν,  
 " Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ἀκυπόροισι νέεσιν, 230  
 " Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπές· καί μοι μάλα τύγχανε πάντ' αἶ.  
 " Τῶν ἐξαίρετόν μιν μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω  
 " Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα

γδ τ' ἐν γῇ πυρὸν, ἐκ τ' ἀπολειφθείσης  
 καλὰ μιν δυνάμει τοῖσιν· ἐπὶ τ' καλὰ  
 μη, ἡ ἀποσάβην τ' ἀπολειπομένης σίτῃ.  
 ΚΑ. Πιθικῶς πρὸ παραδείγματι, ὡς γδ  
 πρὸς ἀρετὴν οὐτὸ τ' λόγος· ἐπὶ τ' ἔδεν  
 ἡ τὸν εὐαγρίαν· ὡς γδ ἀπὸ τῆς καλὰ μιν  
 ἐνίστην τοῖσιν τὸ καλὸς τ' περισσύνων  
 καρπῶν, ὥτως καὶ οἱ περὶ τοῖσιν σώμα-  
 τος τῶν ἀρχαίων ἔχον καλὰ νοήσιν.

215 ΔΥ. Κακὰ πᾶσι, ἔ' ἡ ἐξ ἐν-  
 δίας δυστυχία.

217 ΡΗ. Τετίσιν ῥήσιν τῶν ἡνο-  
 ριάν, ὅ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ θνητῶν  
 τ' περὶ μιν. ΚΡΙ. Δικαίως κρίνομαι. ΛΟ.

Εἰς ἑτέραν.

219 ΠΡΟ. Προῖσθαι, ἀποσάβην.

220 ΟΑ. Ἐνιοι, ἔλεσκον, ἀνέστην, ἐ-  
 φάνθησαν.

221 ΕΙ. Ὑποχωρεῖσιν.

222 ΕΡ. Τὸ καὶ μαρτυρία.

223 ΟΙ. Οἰκὸς, οἰκονομία, ἐπι-  
 μέλεια.

225 ΑΚ. Δόξατα.

226 ΡΙ. Φρικτὰ, φοβερά.

231 ΤΥΓ. Ἐπιτύχαιεν.

232 ΕΞ. Ἐξάγεται ἐλάμψανον.

233 ΛΑΓ. Κληρώματος ἐλάμψανον.

“ Δεινός

- “ Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μὲν Κρήτειοι τετύγμην.  
 “ Ἀλλ' ὅτε δὴ τῷδ' ἐν γαίῃ οὐδὲν εὐρύοπα Ζεὺς 235  
 “ Ἐφράσσετο, ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ἑσπερὶ γένεα ἔλυσεν,  
 “ Δὴ τότε μ' ἤγαγον καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομένηα  
 “ Νήεσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· ἔδ' ἐτι μῆχιθ  
 “ Ἦεν ἀήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμα Φῆμις.  
 “ Ἐνθα μὲν εἰσέετες πλεμίζομεν ἦες Ἀχαιῶν, 240  
 “ Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Περίαμν πέρσασθαι ἔβημεν  
 “ Οἴκαδ' ἐπὶ νῆεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιῆς.  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεύς·  
 “ Μῆνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,  
 “ Κερειδὴ τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245  
 “ Αἰγυπλόνδ' ἐμε θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,  
 “ Νῆας ἐὺ σείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.  
 “ Ἐννέα νῆας σείλα, θοῶς δ' ἐσαγέερατο λαός.  
 “ Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίφρες ἐταῖροι  
 “ Δαίνυντο· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆα πολλὰ παρεῖχον, 250  
 “ Θεοῖσιν τε βέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.  
 “ Ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες διπλὴ Κρήτης εὐρέης,  
 “ Ἐπλέομεν βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,  
 “ Ῥηϊδίῳ, ὥσπερ κατὰ ῥόον· ἔδ' ἐτις ἔν μοι  
 “ Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκεθέες καὶ ἄνυστοι 255

- 234 ΤΕ. Ἦμην, ὑπερχον.  
 237 ΗΝ. Ἠνάχου.  
 239 ΧΑ. Ἐτίσεν γὰρ ἡμᾶς. ΦΗ. ἡγοῖσθαι.  
 240 ΠΟ. Ἐπολεμῶμεν.  
 241 ΕΒ. Ἐπορεύθημεν.  
 244 ΤΕ. Τεταρπόμενος.  
 246 ΑΝ. Προστίσεται. ΝΑ. Πλῆν.  
 247 ΣΤΕΙ. Παροικιάσαντα.  
 248 ΣΤΕΙ. Παροικύασα. ΕΣ. Συν-  
 250 ΙΕ. Θρέμματι.  
 253 ΑΚ. Ἀκρῶς πνέοντι, καὶ παρῶν.  
 255 ΑΣ. Ἀσκηθεῖς, ἀσκηθεῖς, ὑγιᾶς.  
 ΑΝ. Ἐκτός νότον.

“ Ἠμεῖα



“ Ἡμεῖα· τὰς δ’ ἄνεμος τε, κυβερνήταί τ’ ἵππων.  
 “ Περμπλαῖοι δ’ Αἰγυπτιον εὐρρέϊττω ικόμεσθα·  
 “ Στήσσι δ’ ἐν Αἰγύπτῳ πολάμῳ νέας ἀμφιελίσσας·  
 “ Ἐνθ’ ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίφρας ἐταίφας  
 “ Αὐτῶ παρ νήεσσιν ἰκλῆναι, καὶ νῆας ἐρυάσθαι· 260  
 “ Ὀπλήφρας δὲ κατὰ σκοπίας ὠτρίωα νέεσθαι.  
 “ Οἱ δ’, ὕβρι’ εἴξαντες, Ὀππασόμην μοι σφῶ·  
 “ Αἴψα μάλ’ Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρῶς  
 “ Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,  
 “ Αὐτῶς τ’ ἐκτείνον· τάχα δ’ ἐς πόλιν ἵκετ’ αὐτή· 265  
 “ Οἱ δὲ, βοῆς αἰόντες, ἄμ’ ἡοὶ Φαινομήρηφιν  
 “ Ἦλθον· πλῆστο δ’ ὅσων πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,  
 “ Χαλκῶ τε σεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος.  
 “ Φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, εἰς τις ἔτλη  
 “ Μείναι ἐναντίειον· πῶς γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση. 270  
 “ Ἐνθ’ ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὄξεί χαλκῶ,  
 “ Τὼς δ’ ἄραγον ζώας, σφίσιον ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τέτο νόημα  
 “ Ποίησ’, (ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πτότμον Ὀππασεῖν  
 “ Αὐτῶ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νῦν με πῆμ’ ὑπέδεικτο) 275  
 “ Αὐτίκ’ ἀπὸ κρατὸς κινέην εὐτυκτον ἔθηκα,  
 “ Καὶ σάκος ὠμοῖιν· δόρυ δ’ ἐκβαλον ἐκτοσε χειρός·  
 “ Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,

257 ΠΕΜ. Διὰ πείμπλης ἡμέρας.

ΕΥ. Καλὰ πρὸς μάστιγιν ἔχοντα.

261 ΟΗ. Κατασκοπέτας. ΣΚΟ. Ὑψιπλῆς τῆρας.

262 ΕΙΞ. Νικηθέντες ἀπὸ τῆ ὕβριος.

ΕΠ. Ἐπακροβήσαντες. ΩΤ. Ἠπείξα, ἀπείσχεψα. ΣΦΩ. Τῶν ἰαυτῶν.

264 ΠΟΡ. Ἐπὶ ὁδόν. ΑΓ. Ἀπὸ τῆς

ἐς ἀρχιμακροσίαν ἀπέρχον.

272 ΑΓ. Ἀπέρχον. ΖΩ. Ζώντας,

ἡμῶν. ΕΡ. Γεωργεῖν.

277 ΕΚ. Ἐπὶ ψα.

278 ΒΑ. Ἐναντίον τῆ βασιλείας.

“ Καὶ κύσσι γάναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καὶ μ' ἐλέησεν·

“ Ἐς δὲ Φρον δέ μ' ἔσσις ἄρην οἰκαδὲ δακρυχέοντα.

280

“ Ἡ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊστον μελίησιν,

“ Ἰέμβοι κτεῖνα· (δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·)

“ Ἀλλ' ὅτ' ἀπὸ κείνος ἔρκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν

“ Ξεῖνις, ὅς τε μάλιστα νεμεσᾶται κακὰ ἔργα.

“ Ἐνθα μὲν ἐπ' αἵετες μύθον αὐτόθι, πολλὰ δ' αἰγείρα

285

“ Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίῃς ἀνδρας, δίδουσι γὰρ ἅπαντες.

“ Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,

“ Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,

“ Τράκτις, ὅς δὴ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισιν ἐώργη·

“ Ὅς μ' ἄγε περπεπιθὼν ἦσιν Φρεσὶν, ὅφρ' ἐχόμεσθα

290

“ Φοινίκην, ὅθι τῶγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.

“ Ἐνθα παρ' αὐτῶ μείνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.

“ Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο,

“ Ἀψ' ὠφελὲς ἁλμύρας ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,

“ Ἐς Λιβύην μ' ἵπτι νηὸς ἐέσαστο ποντοπόροιο,

295

“ Ψύδεα βελεύσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἀγοίμι,

“ Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.

“ Τῶ ἐπόμεν' ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.

“ Ἡ δ' ἔθεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῶ,

“ Μέεσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μῆδετ' ὀλεθρον.

300

280 ΕΣ. Καθίστας.

281 ΜΕ. Μελίησις δόρασι.

282 ΚΕ. Ὄρνιθες.

283 ΕΡ. Ἐκώλυν, ἐμπέδωζεν. ΩΠ.

Ἐντέπειτα, ἐπιπρίφωτο. Γράφει, ἐπο-

πίζετο.

288 ΦΟΙ. Ἐπ' αἰ δὴ καὶ τ' Εὐμακὸν μύθον.

ὑπὸ Φοινίκην περπεπιθόν.

289 ΤΡΩΚ. Πανῶρον, ἀπατήαν.

ΕΩΡ. Εἰργαστο, ἐπιποιήκη.

290 ΠΑΡ. Πείστας.

295 ΕΕΣ. Ἐκάστιον, ἐνδοξαστο.

296 ΨΕΥ. Δόλος, ἀπάτης.

297 ΠΕ. Πωλήση. ΩΝ. Ὡνῶ, π-

μύθον.

298 ΟΙ. Καὶ περ ὑπὸ τῶν.

“ Ἀλλ'

- “ Ἀλλ’ ὅτε δὴ Κρήτιν μὲν ἐλείπμεν, ἔδ’ τις ἄλλη  
 “ φαίνεται γαῖάνων, ἀλλ’ ἔρανός, ἥδ’ Ἰάλασσα,  
 “ Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔψησε Κρονίων  
 “ Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ’ αὐτῆς.  
 “ Ζῴς δ’ ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆι κεραυνόν. 305  
 “ Ἡ δ’ ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πηγεῖσι κεραυνῶ,  
 “ Ἐν δὲ θεῶς πῶλ’ ἔπεσον δ’ ἐκ νηὸς ἀπάντες.  
 “ Οἱ δὲ, κορώνησιν ἵκελοι, πρὶν νῆα μέλαιναν  
 “ Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ’ ἀποαίνυτο νόσση.  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζῴς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῶ, 310  
 “ Ἴσθ’ ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο  
 “ Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.  
 “ Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·  
 “ Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ μελαίνῃ  
 “ Γαῖῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κύμα κυλίνδον. 315  
 “ Ἐνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο φεῖδων  
 “ Ἡρώς ἀπριάτῳ· ὃ γὰρ φίλος ἦν ἐπελθὼν  
 “ Αἰθρῷ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,  
 “ Χειρὸς ἀναστήσας, ὅφρ’ ἵκετο δάματα πατρός.  
 “ Ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα ἔαυτον. 320  
 “ Ἐνθ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν,  
 “ Ξεινίσσῃ, ἥδ’ ἐφίλῃσσι, ἰόντ’ ἐς πατρίδα γαῖαν.  
 “ Καί μιν κτήματ’ ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ’ Ὀδυσσεύς,  
 “ Καλκόν τε, χρυσὸν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.

309 ΑΠ. Ἀφ’ ἡεῖτο.

311 ΑΜ. Ἀκαταγόνισιν, μέζαν.

315 ΘΕΣ. Θεσπρωτία, πόλις πρὶν τὰ ἔσχατα τῆς Θεσσαλίας.

316 ΕΚ. Ἐπιμυλίας ἡξίστην. ΦΕΙ.

Ὅνομα κύβητος.

318 ΔΙ. φύχῃ, πύγμα.

322 ΞΕΙ. Ξεινοδοχῆσαι. ΦΙ. Φιλί-  
κῶς ὑποδέχασθαι.

- “ Καί νύ κεν ἐς δεκάτῳ γῆρην ἕτερόν γ’ ἔτι βόσκοι· 325  
 “ Τόσά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.  
 “ Τὸν δ’ ἐς Δωδώνην φάτο βήμῳ, ὅφρα θεοῖο  
 “ Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βελὴν ἐπακῶσῃ,  
 “ Ὅπως νοσήσῃ Ἰθάκης ἐς τώϊονα δῆμον,  
 “ Ἢδὴ δὴν ἀπείων, ἢ ἀμφοδόν, ἢ κρυφιδόν. 330  
 “ Ὡμοσε ᾧ πρὸς ἔμ’ αὐτὸν, ὅπως ἐνδὼν ἐνὶ οἴκῳ,  
 “ Νῆα κατειρύσῃ, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταῖρας,  
 “ Οἱ δὲ μιν ἀέμψασι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.  
 “ Ἀλλ’ ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχασε γὰρ ἐρχομένη νῆς  
 “ Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχιον πολύπυρον. 335  
 “ Ἐνθ’ ὅγε μ’ ἠνώγα ἀέμψα βασιλῆϊ Ἀκάστῳ  
 “ Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βελή  
 “ Ἀμφ’ ἐμοί, ὅφρ’ ἐπὶ πάγχυ δῆς ἐπὶ πῆμα γηροίμην.  
 “ Ἀλλ’ ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πηλοπόρος νῆς,  
 “ Αὐτίκα δελίον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανώωντο. 340  
 “ Ἐκ μὲν με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματ’ ἔδυσεν,  
 “ Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,

325 ΒΟΣ. Τρέφοι.

327 ΔΩ. Ποιμὴν κραταίμων πῶ-  
 τας ἐν τοῖς τ’ Δωδώνῃ· ἔλσι, τὸ πεί-  
 λας ὑφέλιτο ποιμὴν καλίστην· καὶ ἐρ-  
 ζας ἐς τὴν σφίτιραν αὐτῶν ἐφύλασσιν,  
 ὅτι φασὶ τὸ διαποτὶν ζητῆν παρὰ τοῖς  
 ποιμῆσι τὰ κικλιμμένα πῶτα, μὴ  
 εἰροῖναι ᾧ, ἐρωτᾷν τὸ θεόν, πῶς ἐστὶ· τότε  
 πῶτοι φασὶ τὴν δρὺν φωνῶν ἀφῆναι,  
 ὅτι τὸ ἀφελῶνται ὁ νεώτατος· ἐξεία-  
 σαι τε δὲ τὸ λόγιον εὐρεῖν παρὰ τὴν ποι-  
 μῆν νεώτῃ βοσκόντα τὴν χωρίαν· ἀνέλε-  
 θαι ᾧ λίγεται οἱ ποιμῆνες· ἢ ᾧ τὴν ὀ-  
 νομα Μαρδύλως ὁ κλίψας· τότε δὲ  
 λίγεται, ἀπεσπρῶνται τῇ δρὺν, γελῶσαι

αὐτῶν ἐκκῶσαι νύκτωρ. πλεῖστα δὲ  
 οἱ τὸ πείλως ἀνακύνθασαν, ἐπιπᾶσαι  
 μὴ τῶτο δρῶν, λίγεται, μὴ δίγαν τῶ  
 ἐρῶ τῶτε δινῶν. τὸ δὲ δειμαλίστα μὴ-  
 κίπ τῶτο τομῆσαι· ἐ μὴν ἄλλα καὶ διὰ  
 τὸ τολμημα μνήσαι αὐτὰς τὰς Ἡπερώ-  
 τας· ὅτιν ἐ λαοῦντος δίκην παύτην ἀ-  
 σπρῶνται τὸ ἀπ’ αὐτῶν ἐπιμοῖναι· τὸ  
 μόνον πῶτα· ἢ ἰσπρία παρὰ τὴν Πρό-  
 ξιναν.

332 ΕΠ. Ἐτοίμης.

334 ΤΥ. Ἐπὶ.

338 ΔΥ. Ἐπὶ ταῖς συμμοσῶναις  
 πηλείας ἀλλὰ βλάσιν ὑπαινοῦμαι.

341 ΕΔ. Ἀπιδυσαν.

B b b

“ Γαλαῖα,



“ Ῥωγαλέα, πὰ ἔ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.  
 “ Ἐσπέριοι δ' ἰθάκης εὐδέτελα ἔργ' ἀφίκοντο  
 “ Ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσελμῶ ἐνὶ νηϊ, 345  
 “ Ὅπλω εὐσφρέει σπρεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες  
 “ Ἐοσμένως ὥρ' ἵνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγραμψαν θεοὶ αὐτοὶ  
 “ Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,  
 “ Ξεστὸν ἐφόλκαιον κατὰς ἐπέλασα θαλάσση 350  
 “ Στήθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι  
 “ Νηχομήδης, μάλα δ' ὤκα θυρήφ' ἑα ἀμφὶς ἐκείνων.  
 “ Ἐνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυαυγέος ὕλης,  
 “ Κέκμην πεπληγῶς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχοντες  
 “ Φοίτων· ἀλλ' ἔ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι 355  
 “ Μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον  
 “ Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἐκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ  
 “ Ῥηϊδίως, καὶ με σπυθμῶ ἐπέλασαν ἀγούλης  
 “ Ἀνδρὸς ἐπισπυθμῶ· ἔπι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συδῶτα, 360  
 “ Ὅ δειλὲ ζείνων, ἥ μοι μάλα θυμὸν ὀρίνας,  
 “ Ταῦτα ἕκαστε λέγων, ὅσαι δὴ πάρες, ἡδ' ὅσ' ἀλήτης.  
 “ Ἀλλὰ τὰδ' ἔ κατὰ κόσμον οἶομαι, εἰδὲ με πείσεις,

343 ΟΡ. Ὁρᾶς, βλέπεις.

344 ΕΣ. Δείλιναι.

346 ΟΠ. Σχοινίω.

348 ΑΝ. Ἀνέλυσαν.

350 ΞΕΣ. Κελεύς ἐξισμίνον. ΕΦ.

Πηδάλιοι· ὑπὸ τ' ἐφίλκισθαι τὴν ναῦν·

ἢ ἐφίλκισθ' ὑπὸ τὴν ναῦν· ἢ ἐφίλκισθ'

ὑπὸ τ' νείας. ΕΠ. Ἐγγίσσαι ἐποίησαν.

352 ΘΥ. Ἐξυ ἀνδρῶν. ΕΑ. Ἦν.

353 ΔΡΥ. Δρυάδης ἑ σύσπιος τόπος.

354 ΗΕΠ. Περὶ πλοκάς. ΣΤΕ. Στί-  
νοιτες, λυπεῖσθαι.

356 ΜΑΙ. Ἐπιζητεῖν.

358 ΕΠ. Πλησιάζου ἐποίησαν.

359 ΕΠ. Ἐπισπυθμῶτες, σπυθμῶτες, καὶ  
νοεῖν.

361 ΟΡ. Ἐκίνησας, ἐτάραξας.

362 ΑΛ. Ἐπλανήτης.

- “ Εἰπὼν ἀμφ’ Ὀδυσῆϊ· τί σε χορὴ τοῖον εἶοντα  
 “ Μαλιδίως ψύδεσθ; ἐγὼ δ’ εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365  
 “ Νόστον ἐμοῖο ἀνακτος, ὅτ’ ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι  
 “ Πάγχυ μάλ’, ὅτι μιν ἔτι μὲν Τρώεσσι δάμασσαν,  
 “ Ἡὲ Φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπλοστο.  
 “ Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,  
 “ Ἡδὲ καὶ καὶ ὦ παῖδ’ μέγα κλέος ἦρατ’ ὀπίσσω. 370  
 “ Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιᾶ ἀνιρέψαντο.  
 “ Αὐτὰρ ἐγὼ παρ’ ὕεσιν λυπώτροπος· εἴδ’ ἐπὶ οὐλινδῇ  
 “ Ἐρχομαι, εἰ μὴ πᾶσι θεοῖσιν Πηνελόπεια  
 “ Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ’ ἀγγελίῃ ποθὲν ἔλθῃ.  
 “ Ἀλλ’ οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέκον,  
 “ Ἡμὲν οἱ ἀχνυμένη δὴν οἰχομένηο ἀνακλῖθ’, 375  
 “ Ἡδ’ οἱ χαίρεσιν βίοτον νήπιον ἐδόντες.  
 “ Ἀλλ’ ἐμοὶ δ’ Φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθ,  
 “ Ἐξ δ’ ἄρ’ ἔμ’ Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,  
 “ Ὅς τ’ ἀνδρὰ κλέϊας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς, 380  
 “ Ἥλυθ’ ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.  
 “ Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσιν παρ’ Ἰδομενῆϊ ἰδέσθ  
 “ Νῆας ἀκείόμενον, τὰς οἱ ξυνέαζαν ἄελλαι  
 “ Καὶ φάτ’ ἐλδ’ ἰσθεῖσθαι, ἢ εἰς Θέρος, ἢ εἰς ὀπώραν,  
 “ Πολλὰ χρήματ’ ἄγοντα, σὺν ἀνδράσις ἐτάροισι. 385  
 “ Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἦραγε δαίμων,

366 ΗΧ. Ἐμισεῖτο.

367 ΔΑ. Ἀνέλον.

372 ΑΠ. Κεχωρησμένῳ.

374 ΑΓ. Ἀπὸ δ, ἀπαγγέλλων τίς.

375 ΠΑ. Περὶ κατὰ μέτρον.

381 ΑΜ. Ἐφιλοφρονέμεν.

383 ΑΚ. Θεραπεύοντα, ἰατροὺς.

384 ΟΠ. Νῦν, τὸ μετόπισθεν.

386 ΠΟ. Πολλὰς λύπας ἐν ἑαυτῷ ἔχον.

“ Μῆτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μῆτε τι θέλγε.

“ Οὐ γὰρ τ᾽ ἔνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέομαι, ἔδδ' ἐφιλῶσω,

“ Ἀλλὰ Δία ξένιον δέσσις, αὐτὸν τ' ἐλεήσις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλ' Ὀδυσσεύς·

390

“ Ἥ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι παῖς,

“ Οἷόν σ' ἔδ' ὁμόσις περ ἐπήραγον, ἔδδ' σε πείθω.

“ Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιήσομεθ'· αὐτὰρ ὑπέρθε

“ Μάρτυροι ἀμφοτέρωσι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπῶν ἔχουσιν.

“ Εἰ μὲν κεν νόσση ἀναξ τεὸς ἐς τὸδε δῶμα,

395

“ Ἔσθας με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα, πέμψαι

“ Δαλχίονδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·

“ Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσι ἀναξ τεὸς, ὥς ἀγορεύω,

“ Διμῶας ὀπποσύνους, βαλέειν μεγάλης κατὰ πύλης,

“ Ὅφρα καὶ ἄλλος πῶχός ἀλκίεπα ἡπεροπέυειν.

400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε διὸς υἱορβόος·

“ Ζεῦ, ἔγω γάρ κεν μοι εὐκλείη τ', ἄρετή τε,

“ Εἴη ἐπ' ἀνθρώπων ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,

“ Ὃς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξένια δῶκα,

“ Αὖτις δὲ κλείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην,

405

“ Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.

“ Νῦν δ' ὦρ' ὀρπιοῖο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι

“ Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.

Ὡς οἱ μὲν πιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

387 ΘΕΛ. Ἀπίπε.

388 ΑΙΔ. Προσδίδωμαι, καὶ τιμῶσω,  
ὡς ἐκίτην.

389 ΞΕ. Εἶναι ἔφορον.

392 ΕΠ. Προσηγαγόμεν, ἔπεισαι.

393 ΡΗ. Τῶ ἐπὶ ῥήτοισι καὶ ὁμολο-  
γυμνίοις σιωδῆτην.

395 ΤΕ. Ὁ σὺς.

396 ΕΣ. Ἐδύσας.

397 ΔΟΥ. Πόλις καὶ Κιφάρησις.

399 ΕΠ. Κιλεύσας, ἐφορμήσας.

405 ΕΛ. Ἀφίλωμα.

406 ΔΙ. Ἰκτινύσασαι.

Ἀγχίμολον δὲ σύες πε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί,  
 410 τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἡθεα κοιμηθῆναι·  
 Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὤρτο συῶν αὐλιζομένων.  
 Αὐτὰρ ὁ οἷς ἐπάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·  
 “ Ἀξεδ' ὧν τ' ἄριστον, ἵνα ξένῳ ἱερεύσω  
 “ Τηλεδαπῶν· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ οἴζυν 415  
 “ Δὴν ἔχομεν, πάχοντες ὧν ἕνεκ' ἀρξιοδόντων·  
 “ Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδασιν.  
 Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεὶ χαλκῶ·  
 Οἱ δ' ὖν εἰσῆγον μάλα πῖονα πενταέτηρον·  
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· ἔδδ' συβώτης 420  
 Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν,)·  
 Ἄλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν  
 Ἀργιόδοντος υἱός, καὶ ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι,  
 Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδ' ὁμόνδῃ.  
 Κόψε δ' ἀναρχόμενος χιζῇ δρυὸς, ἣν λίπε κείων· 425  
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·  
 Αἶψα δέ μιν διέχσαν· ὁ δ' ὠμοτετέτο συβώτης,  
 Πάντοφεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πῖονα δημόν.  
 Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῃ ἀκτῇ,  
 Μίσυλλόν τ' ἄρα πᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν, 430  
 Ὡπῆσάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·  
 Βάλλον δ' εἰν ἑλεοῖσιν ἀολλέα· ἀν δὲ συβώτης

411 ΕΡ. Σωίκελισαν. ΗΘ. Τὸς  
 σπηθεῖς τόπας & ἀφελῶς.

415 ΤΗ. Πόρρωθεν ἀφίμειν. ΟΝ.  
 Οἰστώσας καὶ ἀφελῶς μετὰχοιμιν.

418 ΚΕ. Ἐχισιν.

425 ΚΟ. Ἐπαισιν, ἱκευτῖν. ΚΕΙ.  
 Σχιζών, ἢ κείων.

426 ΕΥ. Περιέκασαν, ἐφλόγισαν.

427 ΩΜ. Ὡμῶν ὄντων τ' κείων &

πύχιστο πῖς θεοῖς.

428 ΑΡ. Ἀπαρχόμενος.

429 ΠΑ. Ἀνακτρίψας καὶ μεζοποιή-

σας.

432 ΑΟΔ. Ὅμῃ πάντα.

Ἰσώτε



Ἴσατο δαιτρεύσων· (ὦε γὰρ φρεσὶν αἷσιμα ἤδη)

Καὶ τὰ μὲν ἔπλαχα πάντα διμοιράτο δαΐζων·

Τὴν μὲν ἴαν Νύμφησι Ἐρμῇ Μαιάδος ἦι

435

Θῆκεν ἐπευχάμῃος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάσῳ·

Νώπσιον δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραειρεν

Ἀργιόδοντος υἱός· κύδαυε δὲ θυμὸν ἀνακτός·

Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμηλ' Ὀδυσσεύς·

“ Αἰῶ' ἔτῳς, Εὐμαίε, φίλος Διὶ πατρὶ γήσιοι,

440

“ ὧς ἐμοὶ, ὅπῃ με τοῖον ἔοντ' ἀγαθοῖσι γεραίρης.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶπαι·

“ Ἐοδίε, δαιμόνιε ξένων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,

“ Οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δῶσθ', τὸ δ' ἐάσθ',

“ Ὅ, τί κεν ὦ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.

445

Ἦ ῥα, καὶ ἄρματα θύσε θεοῖς αἰετλήρεσσι·

Σπείσας δ' αἶθρα οἶνον, Ὀδυσῆϊ πολυπύρρῳ

Ἐν χεῖρεσσι ἔθηκεν, ὃ δ' ἔξετο ἥ τ' ὦδ' αἰορή·

Σῆτον δὲ σφιν ἔνευε Μεσσηύλιος, ὃν ῥα συβῶπης

Αὐτὸς κτήσαιο οἶος, ἀποικομηλῆοιο ἀνακτός,

450

Νόσφιν διαποίνης, καὶ Λαέρταος γέροντος.

Πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσι ἐοῖσιν·

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἰάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Σῆτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσσηύλιος· οἱ δ' ἐπὶ καῖτον,

455

Σίτῃ καὶ κραιῶν κεκορημῆοι, ἐσθλόντο.

433 ΔΑΙ. Μερίσαν.

434 ΕΠ. Εἰς ἐπὶ μέρη. ΔΙ. Δι-  
νεμέν, διμερίσαν.

435 ΙΑΝ. Μίαν. ΝΥΜ. Καὶ Σι-  
μωνίδης θύειν αὐτὸς φησὶ Νύμφῃς καὶ

Μαιάδῃ τόκῳ, ἔτσι γὰρ ἀνδρῶν αἶμα  
ἔχουσι ποιμέναν.

446 ΑΡΓ. Τὰς ἀπαρχάς.

449 ΜΕ. Ὀνομα κυβέρον.

456 ΚΕ. Κορεδέντης.

Νῦν δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὅτε δ' ἄρα Ζεὺς  
 Πάννυχος· αὐτὰρ ἃ Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφουδρος.  
 Τεῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συδῶτεω περητίζων,  
 Εἶπώς οἱ ἐκδύς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταῖρων 460  
 Ἄλλον ἐπιδυνεῖεν· ἐπεὶ ἔο κηδετο λίην·

“ Κέκλυθι νῦν, Εὐμαε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,  
 “ Εὐξάμφορός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγη  
 “ Ἥλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' αἴσιμα,  
 “ Καὶ θ' ἀπαλὸν γαλάσση, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν, 465  
 “ Καὶ τι ἔπος παρήκεν, ὅπερ τ' ἀρήττον ἀμεινον.  
 “ Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, σὸν ἐπιχεύσω·  
 “ Εἶθ' ὥς ἡδῶοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος ἔη,  
 “ Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤρομεν δαῖτῶντες.  
 “ Ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε, ἔ' Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470  
 “ Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἀναγον.  
 “ Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπὺ τε τείχεος,  
 “ Ἡμεῖς μὲν πρὶν ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,  
 “ Ἀνδρόνακας καὶ ἔλος ὑπὸ τεύχεσι πεπληῶτες  
 “ Κέμεσθα· νῦν δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, βορέας πεσόντος, 475  
 “ Πηγυλῖς, αὐτὰρ ὑπερθε χῶν γῆμετ', ἥντε πάχη,  
 “ Ψυχρῇ, καὶ σκεῖεσσι πετρῶν κρύσταλλος.  
 “ Ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον, ἡδὲ χιτῶνας,  
 “ Εὐδὸν δ' εὐκηλοὶ, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·

- 457 ΣΚΟ. Ἀσίλλω, σκοτεινή· ἢ καὶ ἢν ἡ σελήνη ἀποκόπεται τῇ ὥρῃ τ' ἄλλοι σελήνη· μῆνη γὰρ, ἡ σελήνη.  
 458 ΠΑΝ. Διὰ πάσης νυκτός. ΕΦ. Ὑδρὲς ἐπὶ τῶν.  
 463 ΕΥ. Καυχήσάμενος.  
 464 ΗΛ. Ἠλιόποιοις, μέγιστοις.  
 466 ΑΡ. Μὴ ῥηθῆναι.  
 474 ΑΝ. Ἀπὸ καλῶν. ΠΕΠ. Περὶ τῶν.  
 476 ΠΗ. Πάχυντος, ἢ ψυχρῶ. ΠΑ. Πυκνότητος αἴρος ψυχρῶ.  
 477 ΚΡΥ. Τὸ πηχρὸς ὕδωρ.

“ Αὐτὰρ

- “ Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480  
 “ Ἀφραδίαις, ἐπεὶ σὲκ ἐφάμην ῥιγασέμεν ἔμπης·  
 “ Ἀλλ’ ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.  
 “ Ἀλλ’ ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἦν, μὲν δ’ ἄσπρα βεβήκη,  
 “ Καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσπύδων ἐγγυὸς ἐόντα,  
 “ Ἀγκῶνι νύξας· (ὁ δ’ ἄρ’ ἐμμαπτεύς ὑπῆκσε) 485  
 “ Διογρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,  
 “ Οὐπὶ ἐπὶ ζωῶσι μετέοσμαι, ἀλλὰ με χεῖμα  
 “ Δάμναται· ἔγδ’ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ’ ἤπαφε δαίμων,  
 “ Οἰοχίτων’ ἔμδυαι· νῦν δ’ σὲκ ἔλκω φούκτῃ πέλονται.  
 “ Ὡς ἐφάμην· ὁ δ’ ἔπειτα νόον ἔχευε τὸνδ’ ἐνὶ θυμῷ, 490  
 “ Οἷος ἐκείνος ἦν βεβλόμενος, ἡδὲ μάχεσθαι.  
 “ Φθονεῖν δ’ ὀλίγη ὅπ’ με παρὸς μῦθον ἔειπε·  
 “ Σίγῃ νῦν, μή τις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκέσῃ.  
 “ Ἦ, ἔπ’ ἀγκῶνος κεφαλὴν ἔχευε, εἶπε τε μῦθον·  
 “ Κλύτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος· 495  
 “ Λίην γὰρ νηῶν ἐκάς ἤλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη  
 “ Εἰπὲν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,  
 “ Εἰ πλέονας πῶδ’ αὖ ναῦφιν ἐπυρύνει νέεσθ.  
 “ Ὡς ἐφάτ’· ὦρτο δ’ ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,  
 “ Καρπαλίμως, δὴ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν, 500  
 “ Βῆ δὲ θεῖον ὄπ’ ἠγασ· ἐγὼ δ’ ἐνὶ εἰμαλί κείνῃ  
 “ Κέκλυ αἰσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἡώς.  
 “ Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

481 ΡΙ. ῥιγῶσαι.

482 ΖΩ. Νυῖ, ἢ χιτῶνα.

485 ΕΜ. Τεχέως, περὶ δὲ μῶς.

487. ΜΕ. ἔοσμαι.

489 ΟΙΟ. Ἐν ἰμάτιον ἔχοντα, μνη-

χίτωνα.

491 ΒΟΥ. Βελύουσαι.

496 ΕΙ. Περιούτοι.

499 ΥΙ. Ὁ Θόας.

502 ΦΑ. Ἐφαινον.

80 “ Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορῶων,  
 “ Ἀμφοτέρων, Φιλότῃ καὶ αἰδοὶ Φωτὸς ἔηος· 505  
 “ Νῦν δέ μ’ ἀτιμάζῃσι, κακὰ χρὸι εἴματ’ ἔχοντα.  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαχε συβῶπα·  
 “ ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,  
 “ Οὐδὲ τί πω πῶρα μοῖραν ἔπος νηκερδὲς εἶπες.  
 “ Τῷ ἔτ’ ἐδότης δόκησέαι, ἔτε τευ ἄλλα, 510  
 “ ὦν ἐπείχῃ ἱκέτιν ταλαπείρον ἀντίσσαντα,  
 “ Νῦν· ἀτὰρ ἡῶν γε τὰ σὺ ράκεα θνοπαλίζεις.  
 “ Οὐ γὰρ πολλὰ χλαῖναι, ἐπημοῖβοί τε χιτῶνες  
 “ Ἐνθάδε ἔννυα, μία δ’ οἷα Φωτὶ ἐκάστω.  
 “ Αὐτὰρ ἐπὶ λελθῆσιν Ὀδυσσεὺς Φίλος υἱός, 515  
 “ Αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα δώσῃ,  
 “ Πέμψῃ δ’, ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελδέῃ.  
 ὣς εἰπὼν ἀνόρσσε· τίθῃ δ’ ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς  
 Εὐνῆν, ἐν δ’ οἶων τε καὶ αἰγῶν δέρμα· ἔβαλλεν.  
 “ Ἐνθ’ Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ’ ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ 520  
 Πυκνὴν ἑ μεγάλην, ἣ οἱ παρεχέσκειτ’ ἀμοιβὰς,  
 “ Ἐννυα, ὅτε τις χειμῶν ἐκπαγλὸς ὄροιτο.  
 “ ὣς ὁ μὲν ἔνθ’ Ὀδυσσεὺς κειμήσατο, τὸ δὲ παρ’ αὐτὸν

508 ΑΙ. Ἐπαινος, καὶ λόγος συμφο-  
 ρῆς ἐκ μύθου, ἡ ἱστῆρας, περὶ τῆς  
 ἔχον παλαιαντικῆν καὶ Ἀρχιλόχου δὴ  
 λίσσῃ, Αἰνός τις ἀνθρώπων ὅδε, ὣς ἂν  
 Ἀλάτῃ καὶ Αἰνός ξυμνήν· Ἐμίζαν.  
 Αἰνός δὲ ἐστὶ, ἑ ὁ ὑποπείλημίν· λόγος.  
 509 ΜΟΙ. Περὶ τὸ κατὰ τὴν, ἔξω  
 τῆς πείλημίν· ΝΗ. Ἀσύμφορον, ἀκερδές.  
 512 ΡΑ. Παλαιὰ καὶ διεργασμένα  
 ἱμάτια. ΔΝΟ. Ἀμφότεροι, περὶ τῶν.

513 ΧΛΑΙ. Χλαμύδες, τὰ ἔξω  
 περὶ τὴν ἀμύμων. ΕΠ. Ἦτοι ὡς ἀμείψα-  
 σθαι τις δύναται· ἡ μετὰ τὴν αἰνός, εἰ-  
 ποσι χειμῶν ἢ ἡ ἀλάτῃ αἰνός, ἀντὶ  
 ἄλλης. ΧΙ. Τὰ ἔσθην ἀνδρῶν ἱμάτια.  
 521 ΠΑ. Παρεχέ τις ἀμοιβὰς καὶ  
 ἀναγκαζάς· ἡ παρεκίσσεται, παρεκί-  
 σσεται, εἶδος ἀναγκαζάσθην.  
 522 ΟΡ. Διεργασθῇ, ἀναστῇ.  
 523 ΚΟΙ. Ἐκ τῆς ἐνδοῦς.



Ἄνδρες κοιμήσαντο νηνίαι, ἔδ' ἐ συβώτῃ  
 Ἦνδανεν αὐτίθι κοῖτες, ὧν ἄπο κοιμηθῆναι·  
 Ἄλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς.  
 Ὅττι ρά οἱ βιότῃ περικήδετο, νόσφιν ἑόντος.  
 Πρῶτον μὲν ξίφος ὄζυ πρὶ τ' ἑταροῖς βάλετ' ὅμοις,  
 Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσασα' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνήν,  
 Ἄν δ' ἐ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο·  
 Εἶλετο δ' ὄζυν ἄκοντα, κυσῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.  
 Βῆ δ' ἱμῶναι κείων, ὅθι περ σύες δ' ἑρμόδοιες  
 Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὐδαν, βορέῃ ὑπ' ἰωγῇ.

525

539

524 ΝΕ. Νεώτεροι.

529 ΑΛ. Βοήθον ψύχας, διωκμίην  
 ἀντιπράττειν ἀνέμῳ· ἢ ἀπείργεσθαι τὰς  
 ἀνέμους.530 ΝΑ. Δίεμκε αἰγὸς δυσμάλ-  
 λον.

532 ΚΕΙ. Κοιμηθσώμενος.

533 ΠΕ. Ἐρεχθεύς, ὁ γ' Ἀθηναίων  
 βασιλεὺς, ἔχ' ἑταρίαν τεύνομα Ὠρεϊ-  
 θίαν, καὶ καὶ Δι' ἀπ' ἐπὶ αὐτῷ κοιμησας  
 πεύτην πετὴ, πρὶ πτῇ καὶ ἑφορον θυτταςαν

εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πηλιάδῃ Ἀθηνᾶ·  
 πύτης ἢ ὁ βορέας ἀνέμῳ ἐραδῆς, λα-  
 θὼν τὰς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν  
 κρηνὴν, κρηπίσιν, καὶ Δι' ἀπ' ἐπὶ αὐτῷ  
 κλῦν, ποιεῖται γυναικῶν. γίνοι· ἢ αὐτῶ  
 παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζῆτος καὶ Κλάμης· οἱ  
 καὶ δ' ἀρετῶν μὲν γ' ἡμῶν εἰς Κόλχας  
 ἐπὶ τὸ νάκος ἐπιδύσαν ὃν τῇ Ἀργεῖ. ἢ  
 δὲ ἱστέα παρὰ Ἀκουσλάμ. 15. Τῇ  
 σκίπῃ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

**Τ**ηλέμαχον Ἀθηῶ ὄναρ ἐπιστᾶς εἰς Ἰθάκῃ ἐπινελγὴν πρὸς ἐπίταγ' ὅς  
 δῶκε παρὰ Μενελάω λαῶν σίμπεται· καὶ ἑμπαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν,  
 θιοκλύμεινον τινα Ἀργεῖον μάλιστα ἀναλαμψάνη ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὐμαῖος  
 Ὀδυσσεὶ διηγεῖται, ὡς Φοῖνικες αὐτὸν ληίσταρ μοι ἐν Συρίῃς ἦσαν, ἀπιδδὼς Λαίρῃ·  
 καὶ ἡ Τηλεμάχῃ καὶ κατέβη εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτῃ εἰς ἅσιν ἀπεπύμψας, αὐτὸς  
 πρὸς Εὐμαῖον ἔρχεται.

Οὐ, ἐπέβη Ἰθάκης Λακεδαιμόνος ἐξ Ὀδυσσεύς.

**Η** δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη  
 ὦχετ', Ὀδυσσεύς μεγαθύμῃς Φαίδιμον υἱὸν  
 Νόστος ἱπομένησσαι, καὶ ὀτρυνέσσαι νέεσθαι.  
 Εὐρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστωρος ἀγλαὸν υἱὸν  
 Εὐδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάω κυδαλίμοιο·  
 ἦτοι Νεστωρίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·  
 Τηλέμαχον δ' ἔχ' ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ  
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.

3 ΟΤ. Ἐπίσταται.

5 ΕΥ. Κατὰδύντες, θυμῶς.

8 ΜΕ. Μειμνῆς.

Ἄγχι δ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·

“ Τηλέμαχ', σὺν ἔτι καλὰ δόμων ἀπὸ δὴν ἀλάλησται, 10

“ Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν

“ Οὕτω ὑπερφιάλξ· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι

“ Κτήματα δαδ' αἰμένοι, σὺ δὲ τηύσῃς ὁδὸν ἑλθῆς.

“ Ἀλλ' ὅττινε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,

“ Περμπέμεν, ὅφρ' ἔπι οἴκοι ἀνύμονα μητέρα τέτμης· 15

“ Ἦδη γάρ ῥα πατὴρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται

“ Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περὶ βάλαν' ἀπαντας

“ Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελ' ἐέδνα·

“ Μὴ νύ τι, σὺ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτήμα φέρῃ).

“ Οἶδ' αὖ γὰρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς· 20

“ Κέν' αὖ βέλε' οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπίρῃ,

“ Παιδῶν δὲ προτέρων ἔκ κερδίοιο φίλοιο

“ Οὐκέτι μέμνη' τεθνηὶς, εἴδ' ἔμελλ' αἶψα.

“ Ἀλλὰ σύ γ' ἑλθὼν αὐτὸς ἑπιτρέψαις ἕκαστα

“ Δμωάων, ἥ τις τοι λείψη φαίνεται εἶναι, 25

“ Εἰσὶναι τοι φήν' οἱ θεοὶ κυδνέω παρ' ἀκούειν.

“ Ἄλλο δὲ τοῖ γ' ἔπος ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.

10 ΚΑ. Ἀπὸ Ξ, καλῶς. ΑΔ. Πιπλάνησσι.

13 ΤΗ. Ματαίαν. Τινὲς δὲ γλῶσσαι βλακίσται, ἢ ἀπειροὶσται.

15 ΑΜ. Ἀμύμοντον. ΤΕΤ. Καταλάσσει.

16 ΗΔ. Ἰσάριος, ὁ Οἰσάλας, γαμῖ Δαυροδέχην, πλὴν Ὀρσιλόχῃ, ἢ καὶ Φερικυδῶν, Ἀσπερδία, πλὴν Εὐρυπύλῃ, τοῦ Τ'λίσεως· ἐξ αὐτῶν Πηνελόπεια, κασίγνητος ἢ Πηνελόπεια, Σήμος ἰσχυρὸν καὶ Αὐλητὴς· ἐτι ἢ ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. πυθόμενος ἢ Λαίρτης πρὸς τὴν Πηνελόπεια, ὅτι καὶ τῇ καλῇ, καὶ ταῖς φρεσὶ ἀγαθῇ πάντων

ἢ καὶ ἑαυτῇ γυναικῶν, ἀγαθὰ αὐτῇ τῷ παιδί· Ὀδυσσεὺς πρὸς γάμον, ἢ τοσαύτῃ ἔχεν ἀρετῇ, ὥστε καὶ πλὴν Ἑλένην πλὴν ἐκ Διὸς ἔσται τῇ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλειν καλῇ. ἢ ἢ ἰσχυρὰ παρὰ Φιλοσεφάνῳ καὶ Φερικυδῇ.

17 ΠΕ. Νικῶ, ὑπερβάλλει.

18 ΕΞ. Ἐξόχως ἠύχνησεν. ὀφείλει, αὐξεν.

21 ΟΠ. Γαμῖ.

22 ΚΟΥ. Τὴν ἐκ παρθενίας μεμνησθῇ.

24 ΕΠ. Πεισίστειας.

26 ΦΗ. Δάξασιν.

“ Μνηστῆρων

- 10 " Μνηστῆρων σ' ἐπιτηδῆες ἀριστεῖς λοχόωσιν  
 " Ἐν προθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,  
 " Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 30  
 " Ἀλλὰ τὰ γ' ἐκ οἴῳ· πρὶν καὶ τίνα γαῖα καθεῖξῃ  
 " Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κατέδωκιν.  
 " Ἀλλὰ ἐκάς νήσων ἀπέχριν εὐεργέα νῆα·  
 15 " Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· ἀέμψα δέ τοι ἔχρον ὅπιθεν  
 " Ἀθανάτων, ὅς τις σε φυλάσσει τε, ῥύεταί τε. 35  
 " Αὐτὰρ ἐπὶ πρῶτῳ ἀκτῶν Ἰθάκης ἀφίκηαι,  
 " Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρύναι καὶ πάντας ἐταίρους·  
 " Αὐτὸς δὲ πρῶτισται συβώτῳ εἰσιφικέσθαι,  
 20 " Ὅς τοι ὕῳν ἰππῆες· ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν.  
 " Εἰθα δὲ νύκτ' ἀέσται· ἦ δ' ὀτρύναι πόλιν εἴσω 40  
 " Ἀγχιλίῳ ἐρέοντα παρὶ φρονι Πύρροιο Πύρρονος,  
 " Οὐνεκά οἱ σῶς ἔσται, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλασθαι.  
 " Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον.  
 25 Αὐτὰρ ὁ Νεστωρίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἐγείρεν,  
 Λαῶ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 45  
 " Ἐρχεο, Νεστωρίδη Πεισίσρατε, μώνυχας ἵππους  
 " Ζευῶν ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.  
 Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Πεισίσρατος ἀντίον ἤδα·  
 " Τηλέμαχ', οὕτως ἐστίν, ἐπειρομένους περ ὁδοῖο,  
 50 " Νύκτα Διὶ δνοφερὴν ἐλάαν· τέχνα δ' ἔαστε) ἡώς.

28 ΕΠ. Ἐπιτηδείως.

29 ΠΟΡ. Πορθμός ἐστι, γενὴν ἡμέρας καὶ  
 ὑπὸ γῆς παρειαχομένη· ἰοθμός δ', γενὴν γῆς  
 ὑπὸ ἡμέρας παρειαχομένη. ΣΑ. Τῶν  
 Σάμων ἐρηκε Σάμον Διὶ τὸ μέτρον, καὶ

τῶν δάλην δέειλον ἐν ἄλλοις.

36 ΑΚ. Τὸν αἰγιαλόν.

40 ΑΕ. Καθηύδουσι, ἀνὰ πλοῦσιν.

42 ΣΩΣ. Σῶος, ὑγιής.

47 ΠΡΗ. Πειροσμένοι.

" Ἀλλὰ



“ Ἀλλὰ μὲν, εἰσέκε δῶρα φέρων Ἰπιδίφρια θεή

“ Ἦρωσ Ἀτρείδης, δεικλειπὸς Μενέλαος,

“ Καὶ μύθοις ἀγανόισι παρὰυδῆσας διππέμφη.

“ Τῷ γάρ πε ξῆνος μιμνήσκει ἡματα πάντα

“ Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότῃα παρῆχε.

55

“ Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς·

Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

Ἀντιάς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλιόμοιο.

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,

60

Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλέοντα

Δύνει, ἃ μέγα Φᾶρος ἐπὶ σθεσροῖς βάλετ' ἄμοις

Ἦρωσ· βῆ δὲ θύραζε, περιττάμενος δὲ προσήδα

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·

“ Ἀτρείδῃ Μενέλαε, διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,

“ Ἦδῃ νῦν μ' ἀπόπεμπε Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

65

“ Ἦδῃ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέεσθαι.

Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

“ Τηλέμαχ', ἔτι σ' ἐγώ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύζω

“ Ἰέμενον νόστιο· νημεασῶμαι ἧ καὶ ἄλλῃ

“ Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἐξοχα μὲν φιλέησιν,

70

“ Ἐξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ' αἵσιμα πάντα.

“ Ἴσόν τοι κακὸν ἐστ', ὅς τ' ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι

“ Ξῆνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκη.

51 ΕΠ. Ἐπὶ τ' διφροὶ πθίρῳ, ἢ λικῶς ὑποδέχεται.

τὸ κρημ. ΘΕΙ. Ἀπόηται.

61 ΔΥ. Ἐνιδύσεται.

53 ΠΑ. Παρὰμνησάμενος.

68 ΕΡ. Κατάχρη, καλύπτω.

54 ΜΙΜ. Μνημονεύει.

70 ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέχεται.

55 ΞΕΙ. Τῷ ξεινοδόκῳ. ΦΙ. ΦΙ-

71 ΕΧ. Μισήσας.

- “ Χρὴ ζεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πᾶμπειν.  
 “ Ἀλλὰ μὲν, εἰσέκε δῶρα φέρων Ὀπιδίφρα θείω 75  
 “ Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδής· εἶπω δὲ γυναιξίν,  
 “ Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον εόντων.  
 “ Ἀμφοτέρων, κῦδος τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,  
 “ Δειπήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.  
 “ Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα ἔμμεσον Ἄργος, 80  
 “ Ὄφρα τοι αὐτὸς ἐπώμεα, ὑποζύξω δέ τοι ἵππους,  
 “ Ἄσπεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ἐδὲ τις ἡμέας  
 “ Αὐτῶς λωτοπέμφει, δώσθ' δέ τι ἐν γῇ φέρεας,  
 “ Ἡέ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἢ λεβήτων,  
 “ Ἡὲ δὴ ἡμίονας, ἢ χρύσειον αἰεῖσον. 85  
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·  
 “ Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,  
 “ Βέλομαι ἤδη νείσθ' ἐφ' ἡμέτερ'· (καὶ γὰρ ὅππῃ  
 “ Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι)  
 “ Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὀλωμαι, 90  
 “ Ἡ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,  
 Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχω, ἢ δὲ δμῶσι κέλαισε,  
 Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον εόντων.  
 Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε βοηθοῖδης Ἑτῶωνεύς, 95  
 Ἀντὶς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ καὶ πολὺ νῆεν ἀπ' αὐτῆς

74 ΞΕΙ. Τῆτο τὸ χῆμα χαλᾷται  
 γημικόν. ΦΙ. Φιλοφρονείσθαι.

77 ΤΕ. Πικροσύναισθαι.

78 ΚΥ. Παράσθημα ψυχῆς. ΑΓ.  
 Ἀγλαΐσμα, χαλκόν.

80 ΤΡΑΦ. Ὀρεμθῆναι· χεῖρεται ἔ  
 τρεφθῆναι.

88 ΟΠ. Περὶ τίνος ὅψιν ἔξ ἐπι-

στροφῆς φυλάττοντο.

89 ΟΥ. Φύλακα.

Τὸν αὖρ κῆα ἀνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,  
Ὀπῆσάμ τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκέσας.

Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβόητο κηώντα,  
Οὐκ οἶος, ἅμα τῶγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.

100

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κῆτο,  
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,

Τῖδον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν

Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο Φωελαμοῖσιν,

Ἐνθ' ἔσαν οἱ πῶπλοι παμπόκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.

105

Τῶν ἐν ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, διὰ γυωαικῶν,

Ὅς κάλλιστος ἦν πικίλμασιν, ἥδ' ἐ μέγιστος·

Ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων.

Βὰν δ' ἰέναι περτέρω Διὰ δώματος, ἕως ἵκοντο

Τηλέμαχον· τὴ δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

110

“ Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως Φρεσὶ σῆσι μνησινᾶς,

“ Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδωπος πόσις Ἥρης.

“ Δώρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κῆται,

“ Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμητέωτόν ἐστι.

“ Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ

115

“ Ἐσὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαν·

“ Ἔργον δ' Ἥφαίστιο· πόρρον δὲ ἐφαίδιμος ἦρως,

“ Σιδονίω βασιλεὺς, ὅθ' εὖς δόμος ἀμφεκάλυφεν

“ Κεῖσέ με νοσήσαντα· τῆν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπίσσαι.

“ Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον

120

Ἥρως Ἀτρεΐδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φασινὸν

98 ΟΠ. Τῶν ἀπὸ λειμῶν, ἢ ἀπὸ τῶν φάσιν ἀμῶσθαι, ὅ ἐστι συνάγειν, ἢ ἀπὸ τῶν φάσιν ἀπείργειν.

104 ΦΩ. Τεῖς κίωτοις, Διὰ τὸ 108 ΝΕ. Ὑπερ.

Θῆκ' αὐτὰ' ἀποπάρειθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης  
'Αργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρη<sup>Θ</sup>,  
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

“ Δῶρόν τοι ἔγωγ', τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι, 125

“ Μῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτῃς ἐς γάμους ἄρην,

“ Σὴ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ Φίλῃ πατρὶς μητρὶ

“ Κείδω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο

“ Οἶκον εὐκτίμῳ, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

ὣς εἰπὼς ἐν χερσὶ τίθη· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων. 130

Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως

Δεξιόμενος, καὶ πάντα εἷω θήσαστο θυμῷ.

Τὰς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος<sup>Θ</sup>

Ἐξέδωκε δ' ἄρ' ἑπτα κατὰ κλισμῶς τε, θρόνων τε.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προσχώρ' ἐπέχευε φέροντα 135

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ δρυγυρῆοιο λέβητος,

Νίψαδαι· παρὰ δὲ ξυστὴν ἐτάσσασε τράπεζαν.

Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέροντα,

Εἶδατα πόλλ' ὀπιθεῖσαι, χαριζομένη παρεόντων.

Πὰρ δὲ βοηθοῖδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας, 140

Ὀνοχόφ' δ' ὕος Μενελάου κυδαλίμοιο·

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός

Ἴππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον 145

Ἐκ δ' ἔλασαν ποροθύροιο καὶ αἰθέρος ἐριδύχα.

126 MNH. Οὐ μόνον δεδουκίαις, ὅ κατέθηκε τι ὁ ἀρχαῖος.  
ἀλλὰ καὶ ἰργασαμένης. 140 ΔΑΙ. Ἐμείζειν.

131 ΠΕΙ. Κιόωτιον τ' ἀμάξης· ἰφ'



Τὰς δὲ μέτ', Ἀτρεΐδης ἔκτε ξανθὸς Μενέλαος,  
 Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,  
 Χρυσέω ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτῳ.  
 Στῇ δ' ἵππων προπάροιθε· δεδισκόμενος δὲ προσήδα·

150

“ Χαίρετον, ὦ κῆρω, καὶ Νέστορι ποιεμένοι λαῶν

“ Εἰπεῖν· ἥ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὥς, ἥπιος ἦεν,

“ Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν ἥες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

“ Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφεῖς, ὥς ἀγορεύεις,

155

“ Πάντα τὰδ' ἐλθόντες κατὰλέξομεν· αἱ γὰρ ἐγὼν ὥς

“ Νεσῆσας, Ἰθάκῃδε κίων, Ὀδυσσεὺς ἐνὶ οἴκῳ

“ Εἵποίμ', ὥς παρὰ σέο τυχὼν φιλότιτος ἀπάσης

“ Ἐρχομαί, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλά.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπὼντι ἐπέπλετο δεξιὸς ὄρνις,

160

Αἰετὸς, ἀργὴν χῆνα φέρων οὐνχεαστὴν πέλωρον,

Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο

Ἀνέρες ἠδὲ γυναικες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγόθεν ἐλθὼν

Δεξιὸς ἦϊξε παρόδ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες

Γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

165

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·

“ Φράζεο δῆ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,

“ Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἥέ σοι αὐτῶ.

Ὡς φάτο· μερμήριζε δ' ἀρήϊφίλος Μενέλαος,

Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίνατο νοήσας.

170

Τὸν δ' Ἑλένη πανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

149 ΔΕΙ. Σπώσαιτις. ΚΙ. Ἀπίλ-  
 γειν.

161 ΑΡ. Δούκην.

162 ΙΥ. Βοῶντες.

170 ΥΠ. Αποκρητίη.

171 ΥΠ. Ὑπλοῦσιν.

- “ Κλυτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ  
 “ Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς πετέεσθ' οἶω.  
 “ Ὡς ὅδε χῆν' ἤρπασ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,  
 “ Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ ἡμεῖ τε, τόκος τε 175  
 “ Ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, ἔ' πῶλλ' ἐπαλθεῖς,  
 “ Οἴκαδ' ἐροῖσθ', καὶ τίσεται· ἦε καὶ ἤδη  
 “ Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆροι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.  
 Τῶν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ·  
 “ Οὕτω νῦν Ζεὺς θεῆ, ἐρίγδωπος πόσις Ἥρης, 180  
 “ Τῷ κέν τοι καὶ κείθι, θεῶν ὥς, εὐχετοώμην.  
 ἦ, καὶ ἐφ' ἵππῳ μᾶστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὤκασαν  
 ἦϊζαν πεδίοσδε λαὸν πόλιος μεμαῶτες.  
 Οἱ δὲ πανημέριοι σῆον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·  
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδόωντό τε πᾶσαι ἀγυαί. 185  
 Ἐς φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,  
 Ἰτίος Ὀρσιλόχοιο, τ' Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.  
 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ πῶς παρ' ἑστίαν ἦκεν.  
 ἦμος δ' ἡελγένεια φάνη ῥοδάκτυλος Ἥως,  
 Ἴππας τε ζεύγνυτ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαινον 190  
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέρος ἐρδῶπα.  
 Μᾶστιζεν δ' ἔλααν τῶν δ' ἄκοντε πετέεσθιν.  
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλας αἰπὺν Πηλεΐεθρον·  
 Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος ἵον·  
 “ Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποχόμενος τελέσειας 195  
 “ Μῦθον ἐμόν; ἔειπαι δὲ λαμπρὸς εὐχόμεθ' εἶναι

174 ΑΤ. Ἐπιμειλῶς ἀνατρεφόμενην.  
 177 ΗΕ. Ἰππαστίαν τῇ, ἵππῳ.  
 180 ΕΡ. Μεγαλόψυφον, λαὸν τῶν  
 βροτῶν.

181 ΕΥ. Εὐχοίμην.  
 182 ΜΑ. Μάστιγαν.  
 195 ΤΕ. Ποιήσεις, πληρώσεις.

“ Ἐκ πατέρων Φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·

“ Ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσῃ.

“ Μὴ με παρέξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτὸς,

“ Μὴ με γέρων ἀέκοντα κατὰρχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,

200

“ Ἰέμεντο Φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θάσσον ἰκέειξ.

“ Ὡς φάτο· Νεσφρίδης δ' ἄρ' εἷω συμφράσατο θυμῷ,

“ Ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποχόμενος τελέσειεν.

“ Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι·

Στρέψ' ἵππους ἵππῃ νῆα θοῇν, καὶ θίνα θαλάσσης·

205

Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξάνυστο κάλλιμα δῶρα,

Ἐδῆτα, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·

Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Σπεδῇ νῦν ἀνάβαινε, κελύβει τε πάντας ἐταίρους,

“ Πρὶν ἐμὲ οἰκαδ' ἰκέειναι, ἀπηγῆλαί τε γέροντι.

210

“ Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδῃ οἶδα κατὰ φρένα ἔκκατα θυμόν,

“ Οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπέρβιος, ἔσσε μεθ' ἡσέ·

“ Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται· ἐδὲ σε φημι

“ Ἀψ' ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμψης.

“ Ὡς ἄρα Φαιήσις ἔλασεν καλλιτρίχας ἵππους

215

“ Ἀψ' Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·

“ Ἐγχοσμεῖτε τὰ τέλχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ·

“ Αὐτοὶ τ' ἀμβάνωμεν, ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο.

198 ΟΜ. Φιλίππας γησιώτης. ΕΝ. τίχθ.

Ἐμὲ καλεῖ.

212 ΥΠ. Ὑπὲρ δύναμιν.

199 ΜΗ. Μὴ με παρέξ τίνος φέρουσιν ὁδὸν ἐπὶ τίνος ναῦν, ἐπ' ἄλλῃ ὁδὸν ἐπαύσης.

214 ΚΕ. Μηδὲν λαοόντων.

218 ΕΓ. Ἐν τῇδε ποιεῖτε. ΤΕΥ. Τὰ τ' ὡς ἐργαλῆα.

209 ΣΠΟΥΔ. Ἐκπαυδασμῶντος, καὶ

219 ΑΜ. Αὐτῶν μιν, εἰσελάττωμι.





Εἵνεκα Νηληϊὸς κέρης, ἄτης τε βαρέης,  
 Τὴν οἱ ἐπὶ Φρεσὶ ῥῆκε θεὰ δαυπαλήτις Ἑρινύς·  
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βῆς ἐρμούκας  
 Ἐς Πύλον ἔκ φυλάκης, καὶ ἐτίσαστο ἔργον αἰεκέες,  
 Ἀντίθεον Νηληϊά, κασιγνήτῳ τε γυναιῖκα  
 Ἠγάγετο πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,  
 Ἄργος ἔς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νυ οἱ αἴσιμον ἦεν  
 Ναιέμβρυα πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.  
 Ἐνθα δ' ἔζημε γυναιῖκα, καὶ ὑπερεφές θέτο δῶμα,  
 Γένεατο δ' Ἀντιφάτῳ καὶ Μάντιον, ἦε κραταιά.  
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Οἰκλήα μερόθυμον·  
 Αὐτὴρ Οἰκλείης λαοαστόν Ἀμφιάρηον,  
 Οὐ πῶς κῆρι φίλῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων  
 Παντοίῳ φιλότῃ· ἐδ' ἵκετο γήραος ἔδον,  
 Ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναιῶν εἵνεκα δῶρων.  
 Τῷ δ' ἡεὺς ἐγόντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχος τε.  
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε, Κλεῖτόν τε·  
 Ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,  
 Κάλιεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μείετῃ.  
 Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων  
 Θῆκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπεὶ θένεν Ἀμφιάρηος,  
 Ὃς ῥ' ὕπερστέονδ' ἀπενάσασατο, πατρὶ χολωθεῖς·

233 ΑΤ. Φρεσὶ λαοσάας.

234 ΔΑΣ. Δυαυπαλήτις, καὶ μι-  
γάλης ἱμπλάζοντα, δυαυπής, ἢ ἂν  
παρασιλάσῃ.

235 ΕΡ. Μεγαροφώνης.

236 ΕΤ. Καὶ ἐτιμωρήσατο τὴν Νη-  
λεά, ὑπερμείνας ἔργον χαλκίον.246 ΓΗ. Θιός γδ' ὑπερμείνας οὐκ  
ἀπολύει, ζῶντι δ' ἀγαθῶν κτίτι· γίνε'.ἢ καὶ τὸ Μενάνδρειον, ὅτι οἱ θεοὶ φιλοῦσι,  
ἀποδιδόντες.247 ΓΥ. Τὸν ὄρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφι-  
άρῳ ἀκυσίον.

249 ΜΑΝ. Ὅσομα κύριον.

251 ΜΕ. Σμῆ.

254 ΥΠ. Ὅσομα πάλιν. ΑΠ. Μι-  
τρήκην.

Ἐνθ' ὅγε ναιετάων μανιδέτο πᾶσι βροτοῖσι. 255

Τῷ μὲν ἄρ' ὅς ἐπῆλθε, Θεοκλύμῃος δ' ὄνομ' ἦεν,

Ὅς τότε Τηλεμάχῃ πέλας ἴετο· τ' δ' ἐκίχανε

Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νῆϊ μελαίνῃ·

καί μιν Φωνήσας ἔπειτα πλερόντα πρῶτον·

“ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, 260

“Λίσσομαι ὑπὲρ θυῶν καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα

“Σῆς τ' αὐτῆς κεφαλῆς, καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,

“Εἰπέ μοι εἰρομένη νημερτέα, μηδ' ὀπκιεύσης.

“Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐκκῆς;

Τὸν δ' αὖ Τηλεμάχῃος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 265

“Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξῆνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

“Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,

“Εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.

“Τῆνεκά νῦν ἐτάρξας τε λαδὼν καὶ νῆα μέλαιναν,

“Ἦλθον πρὸς Τηλεμάχῃος πατρός δὴν οἰχομένοιο. 270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμῃος θεοειδής·

“Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατὰ κτῆς

“Ἐμφυλον· πολλοὶ δὲ κασιγνητοὶ τε, ἔταί τε,

“Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέεσσι Ἀχαιοί·

“Τῶν ὑπαυλῶν Τηλεμάχῃος θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν 275

“Φεύγω· ἐπεὶ νῦν μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπων ἀλάλησεν.

“Ἀλλὰ με νηὸς ἔφεοσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἐκέλευσα,

“Μὴ με κατακλίνωσι· διωκέμεναι γὰρ οἶω.

255 ΝΑΙ. Οἰκῶν.

260 ΚΙ. Κατακλινέμεναι.

261 ΘΥ. Ὑπὲρ πάντας τ' θυσίας καὶ  
δ' αἰμαίνω, δ' θύεις. ἀπὸ θ, τ' θυσίας  
δ' αἰμαίνω.

263 ΕΠ. Κρήνης.

272 ΟΥ. Ὅς ἄρα, μέγας φεύγων.

273 ΕΜ. Ὁμόφυλος.

277 ΕΦ. Ἐπιείθεος.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·  
 “ Οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἴσης·  
 “ Ἀλλ' ἐπὶ, αὐτὰρ κείθι Φιλήσσαι, οἳά κ' ἔχωμεν.  
 ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,  
 καὶ τόδ' ἐπ' ἰκρόφιν πάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·  
 Ἄν δέ κ' αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο πντοπόροιο.  
 Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα κατέζετο· παρ δέ οἱ αὐτῷ  
 εἶσε Θεοκλύμῃρον· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν.  
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν  
 Ὀπλων ἀπιδῶ· τοὶ δ' ἐοσμενέως ἐπύθοντο.  
 Ἴσον δ' εἰλάτινον κρίλης ἔντοδ' ἐμεσόδμης  
 Στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ πωροτόνοισιν ἔδῃσαν·  
 Ἐλκον δ' ἰστὰ λευκὰ εὐστέπλοισι βοεῦσι.  
 Τοῖσιν δ' ἰκμήρον ἔρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,  
 Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρες, ὅφρα τάχιστα  
 Νηὺς ἀνύσει θεέσσι θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.  
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πάσαι ἀγυαί.  
 Ἥ δ' ἐφ' ἑρὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς ἔρω·  
 Ἥ δὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέεσιν Ἐπειοί.  
 Ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἵππυπρόεηκε ἰοῦσιν,  
 Ὀρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλάη.  
 Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς κ' δῖος Ὑφολέως  
 Δορπέετλιν· ὧς δὲ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.

293 ΕΠ. Ἐπιμαρπύοντα.

294 ΑΝ. Διαπράσσει.

296 ΕΠ. Ἐπίπυχν, ὡς, Οὐ γὰρ νηὸς ἐπὶ πύλῃ. Ἡ γὰρ ἐν ἐπιστολῇ ἐποίητο, ὥστε τυχεῖν τῶν Φιρῶν. Ἄλλως.

Ἐπίπυχν, προσήκει, ἀπὸ τῆς παρῆς.

298 ΕΠ. Ἐπαφῆκεν. ΘΟ. ταῖς λεγομέναις ὀξείαις, μετὰ ληπτικῶς, ὡς τὸ κτ' αἰτήσιν ὀξείας ἐπὶ τὸ κτ' ἁλῆμα.

301 ΔΟΡ. Ἐδὲ πτοποιοῦντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,  
τοῖς Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ περητίζων,  
εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μῆναι τε κελόοι  
αὐτὰρ ἐνὶ σπασμῷ, ἣ ὀτρύνειε πόλινδ'·

305

“ Κέκλυθι νῦν, Εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,  
“ Ἡῶθεν περὶ ἄστυ λιλαιόμεν δαπνέεσθ'·  
“ Πτωχεύσω, ἵνα μὴ σε κατατρεύω ἑταῖρος,  
“ Ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθω, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐδλὸν ὅππασον,  
“ Ὅς κέ με κῆτ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη  
“ Πλάγχθεμαι, αἶψά κεν τις κατύλῃ ἑταῖρον ὀρέξῃ·  
“ Καὶ ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσῆος θέοιο,  
“ Ἀγελίην ἔπιμι παῖφρονι Πηνελοπείῃ·  
“ Καὶ κεν μνηστῆρες ὑπερφιάλοισι μιγέσῃ,  
“ Εἴ μοι δαῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρὶ ἔχοντες.  
“ Αἰψὰ κεν εὖ δρώοιμι μὲν σφίσιν, ὃ, τί θέλοιν.  
“ Ἐκ γάρ τοι ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μὲν ἄκυσον,  
“ Ἑρμείαο ἐκὼν Διαιτόρα, ὅς ῥά τε πάντων  
“ Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῆδος ὀπάσῃ.  
“ Διηυσύνη σὺν ἂν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,  
“ Πῦρ τ' εὖ νῆσαι, Διὰ τε ζῦλα δανὰ κεάσσαι,  
“ Δαιτρεῦσά τε, καὶ ὀπλήσσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·  
“ Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παρ' ἀνδράσι χέρηες.

315

320

308 ΠΤΩ. Ἐπατήσω, τὰ πλοῦσι  
ἡμιδὲ αἰτήσω.

309 ΥΠ. Συμβούλῳ.

311 ΚΟ. Ἐκπύματος, ἥτοι ποτη-  
εῖν, αἶδος τοσούτου, καὶ μέτρου. ΠΥΡ.  
Πύρρον ἄρτον.

316 ΔΡΩ. Διακροῶμι.

318 ΕΡ. Ἐπιθὲ κῆρυξ· καὶ παρὰ

τοῖς ἔργοις ἢ κήρυκας, οἱ πάντα ὑπερ-  
γύντες. ΕΚ. Βολήσῃ.

320 ΔΡΗ. Τῇ οὐ τῇ Διαιτορίᾳ ἐπε-  
γεία.

321 ΠΥΡ. Πύλα σπινθήρη, ὡς κεν  
πῦρ ποίησιν. ΚΕ. Καύσας, ἢ χρίσας.

322 ΔΑΙ. Μαγειρεύσας.

323 ΔΡΩ. Διακροῶσι.

Ε ε ε

τὸν



- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Εὐμαίε συῶντα·  
 “Ὡ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῷτο νόημα  
 “Ἐπλετο; ἢ σύ γε πᾶν χυ λιλαιέαι αὐτόθ' ὀλέσθ',  
 “Εἰ δὴ μνηστῆρων ἐθέλεις καταδύνασθαι ὅμιλον,  
 “Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον ἄρανδ' ἴκθ'.  
 “Οὐ τοι τιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,  
 “Ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας εὖ εἰμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,  
 “Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,  
 “Οἱ σφιν ὑποδρώσιν· εὐχέσθαι δὲ τράπεζαι  
 “Σίτε, καὶ κρείων, ἠδ' οἶνα βεβρίθασιν.  
 “Ἀλλὰ μὲν· ἔ γάρ τις τοι ἀνιάται παρεόντι,  
 “Οὐτ' ἐγὼ, ἔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἱ μοι ἑσιν.  
 “Αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,  
 “Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα ἑσθ',  
 “Πέμψθ' δ', ὅππῃ σε κραδίη, θυμός τε κελεύθ'.  
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·  
 “Αἰθ' ἔτως, Εὐμαίε, φίλος Διὶ πατρὶ γήσιοι,  
 “Ὡς ἐμοὶ, ὅτι μ' ἐπαυσας ἄλλης καὶ οἰζύος αἰνῆς·  
 “Πλαγκτοσύνης δ' ἔκ ἐστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.  
 “Ἀλλ' ἐνεκ' ἐλομένης γαστρὸς κακὰ κηδὲ ἔχσθιν  
 “Ἀνέρες, ὃν κεν ἴκηται ἄλλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.  
 “Νῦν δ' ἐπεὶ ἰχναῖάς, μεῖναι τέ με κείνον ἀνωγας,  
 “Εἵπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσῆος θείοιο,

327 ΚΑ. Ὑπείσλθῃν.

328 ΣΙ. Ἰχυρόν.

329 ΥΠ. Ὑπερίται, θεόποτες.

331 ΛΙ. Ἠλειμέμνοι.

332 ΥΠΟ. Ὑπερίτῃσιν.

333 ΒΕ. Βαρύοντα, πλήρεις αἰσίν.

334 ΑΝ. Δυπίται.

336 ΕΠ. Ἐπειδὴν.

342 ΠΑΑΓ. Πλάνης.

345 ΙΕΧ. Ἐπίχας.

346 ΜΗ. Περὶ τῆς πατρὸς βυλόμεναι  
μαθεῖν, ὑποκρίνηται τὴν μὴ εἰδῶτα τὰ αὐτῆς  
Ἀντικλείας.

“ Πατρός

- 325 " Πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος ἑδῶ,  
 " Εἶπ' ἐπὶ ζώῃσιν ὑπ' αὐγὰς ἡλίοιο,  
 " Ἢ ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν αἶδ' αὖ δόμοισι.  
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν 350  
 " Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξέεινε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·  
 " Λαέρτης μὲν ἐτι ζῷ, Διὶ δ' εὐχεταὶ αἰεὶ,  
 330 " Οὐμὸν δ' ἀπὸ μελέων φθίοζ' οἷς ἐν μεγάροισιν·  
 " Ἐκπύγλως γὰρ παῖδος ὀδύρεται οἰχομυρῖοιο,  
 " Κεριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἐ μάλιστα 355  
 " Ἠκαχ' ἀποφθιμῆ, καὶ ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν.  
 " Ἢ δ' ἄχρ' ἔτι παῖδος ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,  
 335 " Λαογαλέω θανάτῳ ὥς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε  
 " Ἐνθάδ' ἐλαιτάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.  
 " Ὅφρα μὲν ἔνθ' ἡ κρήνη ἔην, ἀχέουσα περ ἔμψης, 360  
 " Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσθαι καὶ ἔρεσθαι,  
 " Οὐνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα κτιμένη τανυπέπλω,  
 340 " Θυρατέρ' ἰφθίμῃ, πῶ ὀπλοτάτῳ τέκε παίδων·  
 " Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμενῳ, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσεν ἐτίμα.  
 " Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦεν πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω, 365  
 " Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρὶ ἔλοντο.  
 " Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκένη  
 345 " Καλὰ μάλ' ἀμφιέσσυται, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῶται,  
 " Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλῃ δέ με κηρόθι μάλλον.  
 " Νῦν δ' ἤδη τέττων ἐπιδύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ 370

347 ΓΗ. Περιφραστικῶς πρὸ γήραος.

δελφί.

356 ΩΜ. Πρὸ ὥρας γηρῶσαι ἱππύη-  
 νι, ἂν πῶς ἐπ' αὐτῇ λύπῃ.

364 ΟΜ. Ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ.

370 ΤΟΥ. Ὡς ἡ Ἀντίκλεια ἐχρε-

362 ΚΤΙ. Κρίως, ἢ Ὀδυσσεύς ἀ-

ζῆτο, τέττων ἐνδὲς εἰμι.

“ Ἔργον ἀέζασι μάκαρες θεοὶ, ὦ Πημίμων·  
 “ Τῶν ἔφαγόν τ', ἐπόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.  
 “ Ἐκ δ' ἄρα διαποίνης, καὶ μέλιχόν ἐστιν ἀκῆται  
 “ Οὐτ' ἔπος, ἔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,  
 “ Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέεσιν  
 “ Ἀντία διαποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστι πυθέσθαι  
 “ Καὶ φαγέμεν, πειέμεν τε· ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι  
 “ Ἀχρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, εὖμαιε συβῶτα,  
 “ Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.  
 “ Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατέλεξον,  
 “ Ἦε διεπράξατο πόλις ἀνδρῶν εὐρυάγχα,  
 “ Ἦ, ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·  
 “ Ἦ σέ γε μενωθέντα παρ' οἴεσιν, ἢ παρὰ βροτῶν,  
 “ Ἄνδρες δυσμύεες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν  
 “ Τῶνδ' ἀνδρὸς πρὸς δαίμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.  
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·  
 “ Ζεῖν, ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλάξας,  
 “ Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπειο, πῖνέ τε οἶνον  
 “ Ἥμμενοι· αἰδέε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὐδειν,  
 “ Ἔστι δὲ περπομόροιςιν ἀκῆμεν· ἔδδ' τι σε χεῖρ  
 “ Πρὶν ὥρη, κατέλεχθαι ἀνίη ἐ πολὺς ὕπνος.  
 “ Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,

375

380

385

390

376 ΠΥ. Ἐρωτῆσαι.  
 378 ΙΑΙ. Θεομηνί.  
 380 ΤΥΤ. Μικρὸς.  
 383 ΔΙ. Διιπερθεύη.

391 ΑΘ. Θῆαι, μεγάλη, μακρά.  
 393 ΠΡΙΝ. Ἐκείνη, γίνη. ΚΑ.  
 Καθ' ἑαυτῶν.

“ εὐδέτω

- “ Εὐδέτω ἐξελθὼν· ἅμα δ’ ἦοι Φαινομήνηφι  
 “ Δειπνήσας, ἅμ’ ὕεσιν ἀνακτορήσιν ἐπέσσω. 395  
 “ Νῶϊ δ’ ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαιτυμνῶν τε,  
 “ Κήδεσιν ἀλλήλων περπόμεθα λουραλέοισι,  
 “ Μνωσμήνῳ μὲν γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπε’ ἄνῃρ,  
 “ Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη καὶ πόλλ’ ἐπαληθῆ. 400  
 “ Τῷτο δὲ τοι ἐρέω, ὃ μ’ ἀνείρεαι, ἦδ’ ἐμεῖα λαῖας.  
 “ Νῆσός τις Συρίη κυκλήσκει, (εἶπε ἀκχεῖς),  
 “ Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡλίου,  
 “ Οὔτι περ πλεθρῆς λίλυ τόσον· ἀλλ’ ἀραχὴ μὲν,  
 “ Εὐβοῆς, εὐμηλός, οἶνοπληγῆς, πολύπυρος· 405  
 “ Πείνῃ δ’ ἔσπεε δῆμον ἐσέρχε’, ἔδ’ ἐτις ἄλλη  
 “ Νῆσος ὅττι συζυγὴν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·  
 “ Ἀλλ’ ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ Φῶλ’ ἀνθρώπων,  
 “ Ἐλθὼν ἀργυρόπτερος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ζῆν,  
 “ Οἷς ἀρσενόις βελέεσθιν ἐπιχώμενος κατέπεφεν. 410  
 “ Ἐνθα δύνω πόλιες, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασται·  
 “ Τῆσιν δ’ ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε  
 “ Κτήσιος Ὀρμυρίδης, ἐπέκελος ἀθανάτοισιν.  
 “ Ἐνθα δὲ φοῖνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες  
 “ Τρῶν, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νῆϊ μελαίνῃ. 415  
 “ Ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ φοῖνιός· ἐνὶ οἴκῳ,

396 ΑΝ. Ταῖς διαποτικαῖς. ΕΠ. Ἀγλαΐεω.

399 ΜΝΩ. Μιμνησκούρμω.

402 ΣΥ. Μία ἢ Κυκλάδων νήσων κηλεύεται.

403 ΤΡ. Ἐνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίω πηλαιοῖον, δι’ ἧς σημειοῦνται τὰς ἡλίας τροπὰς.

404 ΠΕ. Μεγάλη.

405 ΕΥ. Εἰς βόσιν καὶ τροφὴν ἐπιτη-  
 δία. ΕΥ. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐχνοῦ.

414 ΝΑΥ. Κατὰ πῶς αὐτὸς ἐνδύοι.

415 ΤΡΩΚ. Φιλάργυροι, πανῶργοι. ΑΘ. Παίγνια, κῆρυκα.

416 ΠΑ. Ταῦτα ἴσως οἱ Φοῖνικες ἀκίρτη διηγῆσαντο πολλῶν ἄξιον αὐτὸν ἀποφαινόντες.

“ Καλή



- “ Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδῆς.  
 “ Τὴν δ’ ἄρα φοίνικες πολυταῖπαλοι ἠπερόπιδον.  
 “ Πλυνέσθῃ τις πρῶτα μίγῃ, καίλη παρὰ νῆϊ,  
 “ Εὐνῇ καὶ Φιλότῃ· πᾶ τε Φρένας ἠπεροπιδί 420  
 “ Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ εἰ καὶ εὐεργὸς ἔσιν.  
 “ Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς ἔης, καὶ πόθεν ἔλθῃ;  
 “ Ἡ δὲ μάλ’ αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.  
 “ Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκῃς εὐχομένη εἶναι  
 “ Κέρη δ’ εἰμ’ Ἀρύβαντος ἐγὼ ρυδὸν ἀφνειοῖο 425  
 “ Ἀλλὰ μ’ ἀνὴρπαῖζαν Γάφιοι, λήϊστες ἄνδρες,  
 “ Ἀχρόθεν ἐρχομένῃν πάρασαν δέ με δεῦρ’ ἀγαγόντες  
 “ Τῶδ’ ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ’· ὁ δ’ ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.  
 “ Τὼ δ’ αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·  
 “ Ἡ γὰρ κε νῦν πάλιν αὐτίς ἀμ’ ἡμῖν οἴκαδ’ ἔποιο, 430  
 “ Ὅφρα ἴδῃς πατὴρ καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ,  
 “ Αὐτὰς τ’; ἧ γὰρ ἐγὼ εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.  
 “ Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε γυνή, ἥ ἀμείβετο μύθῳ·  
 “ Εἴη κεν καὶ τῶτ’, εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,  
 “ Ὅρκῳ πισῶθῆναι, ἀπήμονά μ’ οἴκαδ’ ἀπάξειν. 435  
 “ Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀπώμνυνον, ὡς ἐκέλευεν.  
 “ Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ’ ὄρκον,  
 “ Τοῖς δ’ αὖτις μετέειπε γυνή, ἥ ἀμείβετο μύθῳ·  
 “ Σιγῇ νῦν, μή τις με προσταδάτω ἐπέεσσιν

418 ΠΟ. Πανῆργοι.

419 ΗΠ. Ἠπάταν.

422 ΕΙ. Ἐπωμένετο.

424 ΣΙ. Στιρῆας· ἐν αὐτῇ γὰρ χαλκὸς καὶ γίνεσθαι· ἢ πλυσίας, ὡς περιφύρας· ἐν αὐτῇ γινόμενης.

425 ΡΥ. Ρυδὸν πλῆτι ἔχοντες, τῷ·

τίσι, τῷ πλῆτι χυδὸν πλῆτι, ἢ ἐπὶ πύρροιαν ἔχοντες πλῆτι, πλυσίῃ.

426 ΔΗ. Ληϊαί.

427 ΠΕ. Πιστομένησιν.

439 ΠΡΟ. Προσπαραδύτω, ὡς πρὸς φωνήτων.

- 440 " Ὑμετέρων ἐτάρων, συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγῇ,  
 " Ἡ περ Ἰπὶ κλύῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι  
 " Ἐλθὼν ἐξέπῃ· ὃ δ' οἷος ἀμφοσὶ κατὰ δῆσῃ  
 " Δεσμῶ ἐν δρυγαλέῳ, ὑμῖν δ' Ἰπιφράσεται ὄλεθρον.  
 " Ἀλλ' ἔχειτ' ἐν Φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαιῶν.  
 " Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νῆος πλεῖν βιότιο γένῃ),  
 " Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἰκέσθω·  
 " Οἶσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις καὶ ὑποχείριος ἔλθῃ·  
 " Καὶ δὲ κεν ἄλλ' ἐπίβασθρον ἐγὼν ἐέλκοι γὰρ δοίλω·  
 " Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐπὶ ἐνὶ μεγάροισι ἀτιτάνλω,  
 " Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,  
 " Τὸν κεν ἀγοιμὲν ἐπὶ νῆος· ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον  
 " Ἀλφои, ὅπῃ περάσῃτε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.  
 " Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ', ἀπέβη πρὸς δῶματα καλὰ·  
 " Οἱ δ' ἐν αὐτὸν ἀπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες  
 " Ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοντα πολλὸν ἐμπολόωντο·  
 " Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νῆος ἤχρητο τοῖσι νέεσσι,  
 " Καὶ τότε ἄρ' ἀγγελὸν ἦκαν, ὃς ἀγγείλετο γυναικί·  
 " Ἥλυθ' ἀνὴρ πολυίδεος ἐμὲ πρὸς δῶματα πατρός,  
 " Χρῦσεον ὄρμον ἔχων, καὶ δ' ἡλέκτροισιν ἔερετο  
 " Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῶα καὶ πότνια μήτηρ

440

445

450

455

460

440 ΣΥΜ. Συμβατήσας.

441 ΗΠ. Ἰσως, χιδόν.

444 ΕΠ. Σπιδάζετε ὃ φεῖ τ' ἀγο-  
ρασμὸν τ' φορτίων.

447 ΥΠ. Τῇ χειρὶ μευ ὑποπίσῃ.

448 ΕΠ. Μισθόν, ὃ ἐπὶ ναῦλον, τῆς  
ὑποστάσεως τ' ἰσως.

450 ΑΜ. Ἦτοι ἢ δὴ δυνάμενον τρεῖ-

χειν ἔξω· ἢ δυνάμεν ὅτι ἐπακροῦσιν.

πράξιται καὶ ἅμα τροχόωνται.

455 ΕΜ. Ὡνόστο.

456 ΗΧ. Ἐοκρύνετο τῷ πλοῦτι.

459 ΟΡ. Περὶ ἀρχήλων κῆρυμοι.

ΜΕ. Ἠλέκτροις ὃ συνέληπτο. ΕΕΡ.

Συνεκέλευτο, ἀρραστμένον ἦν.

" Χείρσιν

- “ Χείρεςιν ἀμφαφύωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο·  
 “ Ὦνον ὑπαχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.  
 “ Ἦτοι ὁ καννύσας κρίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει·  
 “ Ἡ δ’ ἐμὲ χεῖρὸς ἐλᾷσι δόμων ἐξῆγε θύραζε·  
 “ Εὖρε δ’ ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπας, ἥδ’ ἐ τραπέζας 465  
 “ Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ’ ἀμφεπένευσαν·  
 “ Οἱ μὲν ἄρ’ ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε Φῆμιν·  
 “ Ἡ δ’ αἴψα τεῖ’ ἄλεισαι κατὰκρύψας· ἱπὸ κόλπῳ  
 “ Ἐκφέρειν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μὲν ἀσιφροσύνησι·  
 “ Δύσετό τ’ ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγχαί. 470  
 “ Ἡμεῖς δ’ ἐς λιμὴν κλυτὸν ἦλθμεν ὧκα κίοντες,  
 “ Ἐνθ’ ἄρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ἀκύαλος νῆς.  
 “ Οἱ μὲν ἔπειτ’ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕδα κέλευθα,  
 “ Νῶ ἀναθησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζῷς ἔρον ἰάλλεν.  
 “ Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ· 475  
 “ Ἀλλ’ ὅτ’ ἄρ’ ἔδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,  
 “ Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλλ’ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα·  
 “ Ἀντλᾷ δ’ ἐνδᾷπησε πεσῶσ’, ὡς ἐναλίη κῆξ·  
 “ Καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα θρέεσθ  
 “ Ἐκβαλον αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν, ἀκαχήμενος ἦτορ. 480  
 “ Τὲς δ’ Ἰθάκῃ ἐπέλασσε Φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ·

461 AM. Ἐψηλάφον. OP. Ἐθε-  
ῶντο.

462 ΥΠ. Ὑπαχόμεναι. ΚΑ. Δι-  
νύσει.

463 ΚΑΝ. Κατανύσας.

465 ΔΕ. Ποτήριον.

467 ΠΡΟ. Προῆλθον. ΘΩ. Εἰς βε-  
λῶν. ΦΗ. Ἐκκλησίαν, συνίδρουν.

468 ΑΛ. Ἐκπόμενα.

469 ΑΕΣ. Ματαιότητι, ἀφροσύνη,  
ἢ μαρία.

472 ΩΚ. Ὠκῆα, ταχῆα, ταχί-  
πλες, παραγώγως.

474 ΝΩ. Ἡμεῖς, τὲς δύο. ΑΝ. Ἀ-  
ναοισάσμενοι εἰς τὴν νῆον.

478 ΑΝ. Τῇ ἀνιμία ἔπλαίε. ΚΗΕ.  
Ὅρτιον θαλάσσιον, παραπλήσιον χελιδόνι·  
ἐνίοι δ’, ἄλλοι αὐτὸν λείψουσιν· οἱ δ’, αἰθέραν.

“ Ἐνθα

“ Ἐνθα με Λαέρτης πρίατο κλεάτεσσιν εἴσιν.

“ Οὕτω τινὲς τε γαῖαν ἐγὼν ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν.

Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἠμέθετο μύθῳ·

“ Εὖμαι, ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄριναις,

“ Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσσι δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.

“ Ἀλλ' ἦτοι σὺ μὲν παρὰ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε

“ Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήτας

“ Ἥπις, ὅς δὴ τοι παρέχευε βρώσιν τε, πόσιν τε,

“ Ἐνδυκέως· ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγώ γε

“ Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅσῃ ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Καδδραθέτῳ δ' ἔ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·

Αἶψα γδ' ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος. Οἱ δ' ἐπὶ χέρσιν

Τηλεμάχῃ ἔπαροι λυόν ἰστία· καδ δ' ἔλον ἰσθὺν

Καρπαλίμῳ, τινὲ δ' εἰς ὄρμον πρὸς ἑρυσαν ἑρετμοῖς.

Ἐκ δ' εἰνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι ἐδῆσαν.

Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

Δαῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἶσπα οἶνον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἔδῃτύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπτυμένος ἤρχετο μύθων·

“ Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυ δ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·

“ Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελάσσομαι, ἥδε βοτῆρας·

“ Ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτεμαι·

483 ΟΥ. Εἰς αὐτὸν ἀκηχεῖναι πα-  
ρὰ τοῦ Λαέρτη, ὃ διηγούμεντο οἱ Φοί-  
νικες.

493 ΚΑΔ. Κατεκρημνίστησαν.

494 ΧΕ. Ἄνω ἐπὶ τῇ γῆς.

495 ΚΑΔ. Καθ' ἅλῳ, κατὰ θάλασσαν.

503 ΒΟ. Βοσπύς, βοσπύς.



- “ Ἡῷθεν δὲ κεν ἔμμιν ὁδοιπρίον πρῶτα θείμην,  
 “ Δαῖτ’ ἀγαθὴν κρείων τε καὶ οἶν’ ἠδυπότοιο.  
 Τὸν δ’ αὖτε παρσέειπε Θεοκλύμῃρος θειοειδής·  
 “ Πῇ γ’ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τί δ’ δώμαθ’ ἱκώμην;  
 “ Ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσιν;  
 “ Ἡ ἱθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;  
 Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·  
 “ Ἀλλως μὲν σ’ ἂν ἐγώ γε ἔμμετέρονδε κελοίμην  
 “ Ἐρχέσθ’· ἔ γάρ τι ξενίων πῖθ’· ἀλλὰ σοι αὐτῶ  
 “ Χεῖρον· ἐπεὶ τι ἐγὼν μὲν ἀπέσσωμαι, ἔδ’ εἰ σε μήτηρ  
 “ Ὀφεται· ἔ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ’ ἐνὶ οἴκῳ  
 “ φαίνεται, ἀλλ’ ἀπὸ τ’ ὑπεραίῳ ἰσὺν ὑφαίνει.  
 “ Ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφάσκωμαι, ὃν κεν ἱκῃαι,  
 “ Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,  
 “ Τὸν νῦν ἴσσι θεῶν ἰθακήσοι εἰσορῶσι.  
 “ Καὶ γ’ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα  
 “ Μητέρ’ ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσῆος γέρας ἔχειν.  
 “ Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθήρι ναίων,  
 “ Εἰ καὶ σφιν παρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἤμαρ.  
 “ Ὡς ἄρα οἱ εἰπὼντι ἐπέπληστο δειξὶς ὄρνις,  
 Κίρκος, Ἀπῆλλωνος ταχὺς ἀργεῖλος· ἐν δὲ πόδες οἱ  
 Τίλλ’ ἐπέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,  
 Μεσσηγύς νηὸς τε καὶ αὐτὸς Τηλεμάχοιο.  
 Τὸν δὲ Θεοκλύμῃρος ἐτάρων δισπνόςφει καλέσας,

505

510

515

520

525

505 ΟΔΟΙ. Τὸν ἀπὸ τ’ πλεῖν διπ. ἰππηδίῳ.  
 νον, ἢ ἀμειδίον.

516 ΥΠ. Ἀναγία οἴκῳ.

513 ΕΕ. Τῶν αὐτῶς ξένων ὑποδεχόμεν

505 "Εν τ' ἄρα οἱ Φθ' χερσὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

" Τηλέμαχ', ἔ τοι ἄνευ θεῶν ἔπλετο δεξιὸς ὄρνις·

530

" Εὐγών γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν εὐόντα.

" Ὑμετέρη δ' οὐκ ἔστι γένευσ βασιλδύπερον ἄλλο

" Ἐν δὴ μὲν Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

" Αἰ γὰρ τῷτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον ἔη·

535

" Τῷ κατὰ χά γνοίης Φιλότῃτά τε πολλὰ τε δῶρα

" Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τις σε σταντόμῃδος μακαρίζοι.

" Ἢ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πρὶν ἐταῖρον·

" Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι πά περ ἄλλα μάλιστα

" Πείθῃ ἐμῶν ἐταῖρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔπλετο·

540

" Καὶ νῦν μοι τ' ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν,

" Ἐνδυκέως Φιλέειν καὶ τίμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δαεικλυτὸς ἀντίον ἦδα·

" Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐμῖνοις,

" Τόνδ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἔ ποτ' ἔσται.

545

" Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἐταῖρους

Αὐτὰς τ' ἀμβάλλειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

Οἱ δ' αἰψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιστον.

Τηλέμαχος δ' ἰσὺ ποσσὶν ἐδήσαστο καλὰ πᾶδιλα,

Εἴλετο δ' ἀλκιμον ἔγχος, ἀκαχυμῶνον ὀξεί χαλκῷ,

550

Νηὸς ἀπ' ἰκρίοφιν· πρὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν.

531 ΟΙ. Σχημαῖον, μάντισμα.

544 ΕΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχαῖον.

533 ΚΑΡ. Διασπείροντες, ἐγκρατεῖς.

ΜΙ. Μένους.

ἰσάπτι τὸ, ἴσασθαι.

545 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιώσων.

537 ΜΑ. Μάχεσθαι λίγρι.

550 ΑΚ. Σισυδηρωμένον.

542 ΤΙ. Τιμᾶν.

Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλεόν ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν  
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο.  
 Τὸν δ' ὦκα παροϊκῶντα πόδες φέρον, ὅφρ' ἴκητ' αὐλήν,  
 ὕενθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρία, ἥσι συβώτης  
 Ἐωλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἦπα εἰδώς.

555

552 AN. Εἰς τὸ αἶν' ἢ πλεόν πει-  
 σάμεν.

554 ΠΡΟ. Προσάγειντα.

556 EN. Καθ' ἣν δίδρασκον. AN.  
 Διαπύλαις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

## ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

## Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α' Σ.

ΕΛθόντες ἄς τὰς ἀρχὰς Τηλέμαχος, πέμπει Εὐμαιος εἰς τὴν πόλιν, ἰφάλαγ  
ἐπαγγέλλει δὲ δεσπότες τὴν παρεσίου γένεσιν ὅτι ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς ποθὲς  
πρὶν ἢ ἂν ἀναγνωρισμῶς, καὶ βούλησιν Ἀδελφεὶ καὶ ἔτι ἐπὶ τὴν ἐνδοκίαν Τηλέμαχος  
παγγμῖνον ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπιστροφῇ.

Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὄν.

ΤΩ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς  
ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κραιμελῶ παῖρ,

Ἐκπεψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομέλμοισι σύεασι.

Τηλέμαχον δὲ παίσσαινον κύνας ὑλακόμωροι,

οὐδ' ὕλαον προσπόντα νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς

Σαῖνοντάς τε κύνας, παῖ τε κλύπος ἦλθε ποδοῖν·

Αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπειτα πειρόεντα προσήδα·

5

2 ΑΡ. Τὴν ἰωδηνὴν τροφὴν, ἣν πνεύς ζοῖτο.

ἀεγχετισμὸν λέγουσιν.

4 ΠΕ. Ἑσταινοι, ἐκγλάκωσον, ἡσπά-

5 ΤΑ. Ὑλάκλει, ἐσθύν.

6 ΠΟ. Ποδῶν.

“ Εὐμαι



“Εὐμαι, ἢ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ’ ἐταῖρος,

“Ἡ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες ἔχ’ ὑλάσσειν,

“Ἀλλὰ παρειαίνεσσι· ποδῶν δ’ ὑπὸ δαπνον ἀκέω.

10

Οὐπὼ πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς

Ἔση ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ’ ἀνόρεσε συβώτης·

Ἐκ δ’ ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγχεα, τοῖς ἐπονείτω,

Κιρναὺς αἶθρα οἶνον· ὁ δ’ ἀντίος ἤλυθ’ ἀνακλῖος·

15

Κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,

Χεῖράς τ’ ἀμφοτέρας· θαλερόν δέ οἱ ἐκπεσε δάκρυ.

Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπᾷζεν,

Ἐλθόντ’ ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,

Μῆνον τηλύγετον, τῷ ἐπ’ ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·

20

Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβῶς

Πάντα κύσσει πατρὸς, ὡς ἔκ θανάτῳ φυγόντα·

Καὶ ῥ’ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερόν φάος· ἔσ’ ἐγ’ ἐγώ γε

“Ὀφθαλμοὺς ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆϊ Πύλονδε·

“Ἀλλ’ ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ

25

“Τέρψομαι εἰσπρόων νέον ἄλλαθ’ ἐνδον ἐόντα.

“Οὐ μὲν γάρ τι θάμ’ ἀγρόν ἐπέρχεαι, ἐδὲ νομῆας,

“Ἀλλ’ ἐπιδημόεις· ὡς γάρ νῦν τι εὖαδ’ ἐθυμῷ,

“Ἀνδρῶν μνηστῆρων παροτρύν’ αἰδήλον ὄμιλον.

9 ΥΑ. Βοῶσι, ὑλακτῶσιν.

26 ΤΕΡ. Τεφθῶ.

12 ΤΑ. Θυμῶσιν, ἐκπληκταίς, ἢ θυμῶσιν· ἐπὶ δευτέρῳ ἀόριστος ἐν τοῦ γήπῳ, ἔθελον, καὶ παρὰ, ἰωνικῇ. ἢ μεταφορὰ ἐκ τῆς παρὰ. Ἐ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τὰς τάφους ἐκπληκτοίμεθα, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκπληκτοῦ ἡμῖν δαίμων.

28 ΕΠ. Ἐν τῇ πόλει ἀφ’ ὧν, ἢ ἀφ’ ὧν. ΕΥ. Παρὰ τὸ ἡδὼ, ὁ δευτέρῳ ἀόριστος, ἄδον, ἄδεις, ἄδῃ, καὶ μὴ ἔν, εὐαδῇ. ἢ ἐσιν, ἡδον, ἡδεις, ἡδῇ, καὶ ἀφ’ ὧν, ἡδον, καὶ πλεονασμῶς ἔν, εὐαδῇ, ταῖσιν, ἀρίστω.

15 ΦΑ. Τὸς ὀφθαλμοῖς.

29 ΑΙ. Τὸν ἀδελφοποιὸν καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸ φθιγγῶν καὶ δαπνῶν κτίσιον.

17 ΑΓ. Περιπλοῦσται.

24 ΟΧ. Ἀπῆλθες.

Τὸν

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·  
 30 "Ἐσσεταί ἔτῳς, ἄτῃα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἐκάνω,  
 10 "Ὅφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκέσω,  
 "Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένη, ἥε τις ἦδη  
 "Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγμην· Ὀδυσῆος δέ περ εὐνὴ  
 "Χήτη ἐνευναίαν κάκ' ὀρέχοντα κῆται ἔχουσι.  
 35 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·  
 15 "Καὶ λίην κείνη γε μὲν πετληότι θυμῷ  
 "Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυράν δέ οἱ αἰεὶ  
 "Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δακρυχεύουσι.  
 "Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·  
 40 Αὐτὰρ ὅγ' ἔσσω ἔην, καὶ ὑπέρβη λαΐνον ἔδον.  
 20 Τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ἰαυόεξεν Ὀδυσσεύς·  
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·  
 "Ἦσ', ὦ ξῆν'· ἡμεῖς δέ καὶ ἄλλοιθι δῆομεν ἔδρην  
 "Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πύρα δ' ἀνὴρ, ὅς καταθήσθῃ.  
 45 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τῷ δέ συβώτης  
 25 Χεῦν ὑποχλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὑπερθεῖν,  
 "Ἐνθα κατέζετ' ἔπειτα Ὀδυσῆος φίλος υἱός.  
 Τοῖσιν δέ κρειῶν πώνακας παρέθηκε συβώτης  
 Ὀππαλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·  
 50 Σῖτον δ' ἑστυμλῶς παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,  
 "Ἐν δ' ἄρα κισυβίῳ κίρνη μελιθεῖα οἶνον·

31 ΑΤ. Ἐπίφθονμα πμλκὸν νω-  
 τὶς πρὸς παλαιότερον, ἄρῃα πρὸς  
 τὸ ἄππα, καὶ Μακεδονίας, ἡσπῇ γινο-  
 μίη π ἄς τ, ἄππα.

35 ΧΗ. Σπάνη, λῆπρία. ΕΝ. Τῶν  
 ὑποσμίνων, ὅ ἐστι χρημεισμίνων ἢ τῶν  
 ἀποσπασμένων.

41 ΙΕΝ. Ἐπριούτο.

42 ΕΔ. Τῆς κατ' ἔδρας. ΕΠ. Ἐπε-  
 ρομένη. ΥΠ. Ὑπερθεῖται.

43 ΕΡ. Ἐκάλυπτον.

47 ΧΕΥ. Ἐπίσπασαν. ΚΩ. Δίρμα.

51 ΕΣ. Ἐπταγμίνους. ΠΑ. Παρε-  
 σφύοντο, παρτίσθη.

Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσῆος θείοιο.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐπῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον Ὀφροδόν·

“ Ἀθῆα, πόθεν τοι ξένος ὃδ' ἵκετο; πῶς δέ ἐ ν αὐ ται

“ Ἦραρον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετάντο;

“ Οὐ μὲν γάρ τι ἐπεζὼν οἶομαι ἐνθάδ' ἵκεσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συνῶπα·

“ Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.

“ Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχέ·) εὐρεῖάνων.

“ Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστα δινηθῆναι

“ Πλαζόμενος· ὡς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν πάγε δαίμων.

“ Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς

“ Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σκευμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγχεαλίξω·

“ Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·

“ Εὐμαι, ἥ μάλα τῷτο ἔπος θυμάλγης ἔειπες·

“ Πῶς γὰρ δὴ τ' ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;

“ Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ἔπαυ χερσὶ πέποιθα

“ Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·

“ Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μεμνηρίξῃ.

“ Ἢ αὐτῷ παρ' ἐμοί τε μένῃ, ἔ δῶμα κομίζῃ,

“ Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε Φημιν,

“ Ἢ ἥδ' ἅμ' ἐπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος

“ Μνάται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστε πύρρῃσιν.

62 ΕΥ. Νῦν, λίγῃ.

63 ΔΙ. Αἰσπεφῆται.

64 ΕΠ. Εἰμμεμνῖται ἡμῖν ἀποῖται.

69 ΘΥ. Αὐτηρόν.

72 ΧΑ. Εἰς χαλεπήνῃ σφαπείῃ.

74 ΚΟΜ. Ἐπαιμειόται.

77 ΜΝΑ. Μνηστύται.

- “ Ἀλλ’ ἦτοι τ’ ἔεινον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,  
 “ Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά·  
 55 “ Δάσω δὲ ξίφος ἄμφηκες ἔκαστ’ ἐπέδιδλα, 80  
 “ Πέμψω δ’, ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελύβη.  
 “ Εἰ δ’ ἐθέλεις σὺ, κόμοισον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·  
 “ Εἴματα δ’ ἐνθάδ’ ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖπν’ ἅπαντα,  
 “ Ἐδύμην, ὥς ἂν μή σε κατατρύχη καὶ ἐταίρους.  
 60 “ Κεῖσε δ’ ἂν ἔμιν ἔγωγε μὲν μνηστῆρας ἐῷμι 85  
 “ Ἐρχεσθ’· λίην γὰρ ἀπάδαλον ὕδριν ἔχρησι,  
 “ Μὴ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ’ ἄχος ἔσεται αἰνόν.  
 “ Πρῆξαι δ’ ἀργαλέον τι μὲν πλεόνεοσιν ἐόντα  
 “ Ἄνδρα ἔϊφθιμον· ἐπεὶ πολλὸν φέρτεροί εἰσι.  
 65 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς· 90  
 “ ὦ φίλ’, ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμέτλασθ’ ὁμίς ἐστιν,  
 “ Ἡ μάλα μευ καταδάπτει ἀκρόντης Φίλον ἦτορ,  
 “ Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀπάδαλα μηχανάαδαι  
 “ Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν πύργῳ ἐόντος.  
 70 “ Εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ 95  
 “ Ἐχθαίρουσ’ ἀνὰ δῆμον, Ἰππατόμενοι θεῶ ὁμφῇ;  
 “ Ἡ πῆ κασιγνήτοις Ἰπτιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ  
 “ Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκεος ὄρη·  
 “ Αἰ γὰρ ἐγὼν ἔτω νέος ἔην τῶνδ’ ἐνὶ θυμῷ,  
 75 “ Ἡ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥ ἐκ αὐτὸς 100

79 ΕΣ. Ἀμφίεσσιν, ἐνδύσω.

80 ΑΜ. Ἡγημένον ἀμφοτέρωθεν.

82 ΚΟΜ. Επιμύηθη.

84 ΚΑ. Καταποιεῖ, βλάπτει.

87 ΚΕΡ. Χυλάσσει.

92 ΔΑΠ. Ἐδύεσθαι.

97 ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, σὺν ἐσσι τοῖς ἀδελφοῖς;

98 ΟΡ. Κινηθῇ, ὁρμήσῃ.

99 ΕΙ. Ὑπάρχομαι.



- “ Ἐλθοι ἀλητῶων· (ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἰοῦ·)  
 “ Αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἀπ’ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος Φῶς,  
 “ Εἰ μὴ ἐγὼ κένοισι κακὸν πάντεσσι χροίμην,  
 “ Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ· Ὀδυσῆϊ·  
 “ Εἰ δ’ αὖ με πλεῖστον δαμασπίατο μῆνον ἑόντα, 105  
 “ Βυλοίμην καὶ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι  
 “ Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ’ αἰὲν ἀεικέα ἔργ’ ὀράσασθαι,  
 “ Ξάνους τε συφελίζομενός, δμῶάς τε γυναικάς  
 “ Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·  
 “ Καὶ οἶνον Διφρυασόμενον, καὶ σίτον ἔδοντας 110  
 “ Μὰ ψ, αὐτῶς, ἀτέλεσον, ἀνλύνεω ἵππ’ ἔργῳ.  
 Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ’·  
 “ Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,  
 “ Οὔτε τι μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,  
 “ Οὔτε κασιγνήτοις ἵππ’ ἐμ’ ἐφομαί, οἷσί περ ἀνὴρ 115  
 “ Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκεος ὄρη·  
 “ Ὡδὲ γὰρ ἡμετέρῳ χυρὴν μένωσε Κρονίων·  
 “ Μῆνον Λαέρτῳ Ἀρκείσῳ υἱὸν ἔτικτε,  
 “ Μῆνον δ’ αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς  
 “ Μῆνον ἐμ’ ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, ἔδ’ ἀπὸνῆτο· 120  
 “ Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσ’ ἐν οἴκῳ.  
 “ Ὅσοι γὰρ νήοισιν ἵππ’ ἐρατέεσσιν ἄριστοι,  
 “ Δωλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,  
 “ Ἢ δ’ ὅσοι κραναὴν Ἰθάκῃ κατακοιρανέουσιν,

108 ΣΤΥ. Ὑπερβόρην, ἢ ἀποπλη-  
λακισμένης.

109 ΡΥ. Ἐλθόντας, βλαζόμενους,  
μεθ’ ὑπὸν σπασσόμενους.

110 ΔΙΑ. Ἀντλέμενον.

111 ΑΝ. Μὴ ἀννομένη.

114 ΧΑ. Ὀργίζετα.

120 ΑΠ. Ὅσοι καὶ ὀφίλειαν ἔ-  
χ’.

- “ Τόσσοι μητέρ’ ἐμὴν μνῶνται, τρύχῃσι ᾗ οἶκον. 125  
 “ Ἡ δ’ ἔτ’ ἀρνεῖται συζυγίον γάμον, ἔτε πελιδνῶ  
 “ Ποιῶται δύναϊ· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες  
 “ Οἶκον ἐμὸν τάχα δὴ με διαρράϊσσαι ἔαυτόν.  
 “ Ἀλλ’ ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται.  
 “ Ἀτῆα, σὺ δ’ ἔρχεο θάσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ 130  
 “ Εἴφ’, ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ, ἔκ Πύλῃ εἰλήλθθα.  
 “ Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὰ μενέω· σὺ δὲ δεῦρο νέεσθ,  
 “ Οἷ’ ἀπαγείλας· τῷ δ’ ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν  
 “ Πάθεδω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε σὺ βῶτα· 135  
 “ Γιγνώσκω, Φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.  
 “ Ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,  
 “ Εἰ καὶ Λαέρτη αὐτῷ ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω  
 “ Δυσμώρῳ· ὃς τέως μὲν Ὀδυσῆος μέγ’ ἀχεύων,  
 “ Ἔρρα τ’ ἐπεπιδέεσκε, μὲν δ’ ἐνὶ οἴκῳ 140  
 “ Πῖνε καὶ ἦδ’, ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνῶροι·  
 “ Αὐτὰρ νῦν, ἐξ ἧς σὺ γε ὦχεο νηὶ Πύλονδε  
 “ Οὐπω μιν Φασὶν φαγέμεν καὶ πείεμεν αὐτῶς,  
 “ Οὐδ’ ἵππ’ ἔρρα ἰδεῖν, ἀλλὰ συναχῇ τε γόῳ τε  
 “ Ἦσαν ὀδυρόμενος, φθινύθῃ δ’ ἀμφ’ ὀστέφιν χρώς. 145  
 Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ’·  
 “ Ἀλγιον, ἀλλ’ ἐμπης μιν εἰσόμεν, ἀχνύμενόν περ.  
 “ Εἰ γάρ πως εἴη αὐτὰργετα πάντα βροτοῖσι,  
 “ Πρωτόν κεν ἔπατρὸς εἰλοίμεθα νόστιμον ἡμᾶρ.

134 ΠΕΥ. Ἀκυσάτω.

139 ΤΕ. Τίως, πῶς περ.

148 ΑΥ. Αὐθαίρετα, αὐτόληπτα,  
 χρεῖς καὶ μάταια.

- “ Ἀλλὰ σύ γ’ ἀγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ’ ἀγρῆς 150  
 “ Πλάζεοδ’ μετ’ ἐκείνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,  
 “ Ἀμφίπολον ταμῖν ὀτρυνέμεν ὅτι τάχιστα  
 “ Κρύδδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγεῖλει γέροντι.  
 Ἦ ῥα, καὶ ὥρσε συφορβόν· ὃ δ’ εἴλετο χερσὶ πᾶδιλα·  
 Δησάμενος δ’ ὑπὸ πρὸς πόλινδ’ ἱέν· ἐδ’ ἄρ’ Ἀθήνην 155  
 Λῆθεν δὲ τοῖς παρθένοις κίων Εὐμαιος ὑφορβός·  
 Ἀλλ’ ἤγε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ’ ἦικτο γυναικί  
 Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδή.  
 Στῇ δὲ κατ’ ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανέσσι·  
 Οὐδ’ ἄρα Τηλέμαχος ἰδὲν ἀντίον, ἐδ’ ἐνόησεν 160  
 (οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνοντ’ ἐναργεῖς)  
 Ἀλλ’ Ὀδυσσεύς τε, κύνες τε ἴδον· καὶ ῥ’ ἐχ’ ὑλάοντο,  
 Κλυζήμεν δ’ ἐτέρωσσε Δία παρθένοις φόβηθεν.  
 Ἦ δ’ ἄρ’ ἐπ’ ὀφρύσι νῦνσε· νόησε δ’ ὁ δῖος Ὀδυσσεύς·  
 Ἐκ δ’ ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς, 165  
 Στῇ δὲ πάροιθ’ αὐτῆς· τὸ δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·  
 “ Διοχμῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῖ,  
 “ Ἦδη νῦν σὺ παῖδά ἐπος Φάο, μηδ’ ἐπὶ κευθε,  
 “ Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ δ’ ἀρρόντε  
 “ Ἐρχησθον προτὶ ἄστ’ ἀεικλυτόν· ἐδ’ ἐγὼ αὐτῇ 170  
 “ Διὸν δὲ σφῶν ἔσομαι, μεμαῖα μάχεσθαι.  
 Ἦ, καὶ χρυσεὴν ῥάβδον ἐπεμάσασατ’ Ἀθήνη·  
 Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνῆς, ἥδ’ ἐχέτωνα,

156 ΑΗ. Ἐλατίν.

159 ΑΝ. Ἀντικρὺ τ’ ὀφρύς.

163 ΚΝΥ. Ἦτοι πομπῶσιν, ἢ μὲν  
κλαυθμῶ παρὶ ἡχοῦ τὸ κυνῶν· ἰδίωμα  
φωγῆς κυνῶν.

165 ΕΚ. Ἐξῆλθεν δὲ. ΤΕΙ. Ἐνταῦθα,

Διὸς· τὸ ἀείφουμα.

168 ΦΑ. Λίγα.

169 ΑΡ. Κατακτα δ’ αὐταῖς.

- 150 ὅηκ' ἀμφὶ σήθεασι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβη.  
 Ἄψ δὲ μελαγχροῖς γενέτο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν· 175  
 κυάνας δ' ἐγένοντο \* ἐθειράδες ἀμφὶ γῆραιον.  
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς ἐρῶσαι, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς  
 ἦεν ἐς κλισίῳ· ζήμεσε δὲ μιν φίλος υἱός.  
 155 τερψόσας δ' ἐτέρωσε βάλλ' ὄμματα, μὴ θεὸς ἔη,  
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 180  
 “ Ἀλλοῖός μοι, ξένε, Φάνης νέον, ἢ παροῖθεν,  
 “ Ἀλλὰ δὲ εἴματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς ἔκ' ἔθ' ὁμοῖος.  
 “ Ἥ μάλα τις θεὸς ἐστὶ, τοὶ ἄρανόν εὐρὺν ἔχουσιν.  
 160 “ Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσωμεν ἱρά,  
 “ Ἥδ' ἐχούσθα δῶρα πτυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων. 185  
 Τὸν δ' ἡμέβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·  
 “ Οὐ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις·  
 “ Ἀλλὰ πατὴρ θεός εἰμι, ἔ' ἐνέκα σὺ σεναχίζων  
 165 “ Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.  
 Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καδ' δὲ παρειῶν 190  
 δάκρυον ἤκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμές αἰεὶ.  
 Τηλέμαχος δ', (ἔ' γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' ἔναι,)  
 Ἐξαυτὶς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·  
 170 “ Οὐ σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων  
 “ Θέλγῃ, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος σεναχίζω· 195  
 “ Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο  
 “ ὦ, αὐτὰρ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθῶν,  
 “ Ῥηιδίως ἐθέλων θέσῃ νέον, ἢδ' ἐγέροντα.

Εἶμι, 174 ΩΦ. Ηὐξήσας. 185 ΔΩ. Ἀναθήματα, ἀγαλλμασία.  
 175 ΓΝΑΘ. Γνάθοι. ΤΑ. Ἐπί- 188 ΣΤΕ. Σπινάζων, λυπέμενος.  
 196 ΜΗ. Ἐπινοήσας, πλάζοι.

ὅηκ' \* al. γροειάδες. “ Ἥ γάρ



“ Ἦ γάρ τοι νέον ἦοδα γέρον, καὶ αἰκία ἔασο,

“ Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἱ ἔρανόν εὐρὺν ἔχουσι. 200

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλ' Ὀδυσσεύς·

“ Τηλέμαχ', ἔσσε ἔοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἐόντα

“ Οὔτε τι θαυμάζειν περὶ ὧσιν, ἄτ' ἀγασσάσθαι.

“ Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.

“ Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοῖός σε, παθὼν κακὰ, πολλὰ τ' ἀνατλάς, 205

“ Ἠλυθον εἰκοσῶν ἐπεὶ ἐς πατρίδα γαῖαν.

“ Αὐτὰρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηνᾶϊς ἀγγελείης,

“ Ἦ τε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· (δύνα') γάρ·)

“ Ἀλλ' οἷ μὲν πῶχῶν ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὐτὲ

“ Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροὶ εἴματ' ἔχοντι. 210

“ Ῥήϊδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ ἔρανόν εὐρὺν ἔχουσιν,

“ Ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἥδ' ἐκ κακῶσται.

Ἵς ἄρα Φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔζετο· Τηλέμαχος δ' ἐ

Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐοτλὸν οἰόμετο, δάκρυα λείπων.

Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἡμέρος ὥρτο γόοιο· 215

Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἢ τ' οἰωνοὶ

φῆναι, ἢ αἰγυποὶ γαμψάνυχες, οἷσί τε τέκνα

Ἀχρόται ἐξείλοντο, πάρος περτεῖναι γυνεάσθαι.

Ἵς ἄρα τοὶ γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.

Καὶ νῦν οἰόμενοι ἐδὺ φάος ἡελίοιο, 220

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·

“ Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ Φίλε, καὶ σε ναῦται

203 ΠΕ. Περιεσπὸν καὶ τὸ προσήκον·  
παρὰ τὸ ὅτιον, γίνεται περὶ ὧσιν, ἐκπύ-  
σις ὅς τις αἰ. ΑΓ. Ἐκπύτισσας.

205 ΑΝ. Ὑπερμάντας.

214 ΑΜ. Περιπλάκεις.

216 ΑΔ. Οἰκτρώτερον.

217 ΑΙ. Γύπτις.

218 ΑΓ. Θεωροῦνται, κυνηγοί. ΕΞ.

Ἀφείλοντο. ΠΕ. Πύνην διωάμεναι.

219 ΕΙ. Ἐχέον, ἔσθλόν.

“ Ἦ γὰρ τοι

- “ Ἦραρον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;  
 “ Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.  
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πλούτλας, δῖος Ὀδυσσεύς· 225  
 “ Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀλήθεϊν κατὰλέξω,  
 “ Φαίηκές μ' ἀγαγον ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλες  
 “ Ἀνθρώπων πέμπουσιν, ὅλῃς σφέας εἰσιφίκη).  
 “ Καὶ μὲν εὐδοντ' ἐν νηὶ γῆϊ ὅππῃ πόντον ἄγοντες  
 “ Κἀπθεσιν εἰς Ἰθάκην· ἔπρον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα, 230  
 “ Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλῃς, ἐδῆτά θ' ὕφαντην.  
 “ Καὶ τὰ μὲν ἐν σπηέσσι θεῶν ἰότητι κέον).  
 “ Νῦν δ' αὖ δέυρ' ἰκόμεν, ὑποθημοσύνησιν Ἀθιμῆς,  
 “ Ὅφρα κε δυσμῆεσσι φόνος πέρι βελοῦσώμεν.  
 “ Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατέλεξον, 235  
 “ Ὅφρ' εἰδέω, ὅσοι τε, καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσὶ  
 “ Καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας,  
 “ Φράσσομαι, εἴκεν νῶϊ δουησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,  
 “ Μένω ἀνδρῶν ἄλλων, ἢ καὶ διζήσόμεθ' ἄλλας.  
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα· 240  
 “ Ω πάτερ, ἦτοι σέο μέγα κλέος αἰὲν ἄκρον,  
 “ Χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμμεναι, καὶ ἐπίφρονα βελήν.  
 “ Ἀλλὰ λίλυ μέγα εἶπες, ἄγε μὲν ἔχθ'· εἰδὲ κεν εἴη,  
 “ Ἄνδρες δύο πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.  
 “ Μνηστῆρων δ' ἔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκέες, εἰδὲ δύ' οἴαι, 245  
 “ Ἀλλὰ πολὺ πλεονέες· τάχα δ' εἴσται ἐνθάδ' ἀξιοθμόν.

230 ΕΠ. Ἐδωκαν.

236 ΕΙ. Μάθη.

238 ΑΝ. Ἐξιστάται.

239 ΔΙ. Ζητήσμεν.

242 ΕΠ. Σιωπῶν.

245 ΟΙ. Μόσαι.

246 ΕΙ. Γνώση, μαθήσῃ.

“ Ἐκ μὲν Δελιχίοιο δῶν καὶ πεντήκοντα  
 “ κῆροι κεκριμένοι, ἐξ δὲ δρηστῆρες ἔποντο.  
 “ Ἐκ δὲ Σάμης πῖσυρές τε καὶ ἑκοσι κῆροι ἔασιν,  
 “ Ἐκ δὲ Ζακύνθῳ ἔασιν ἑξήκοντα Φῶτες Ἀχαιῶν,  
 “ Ἐκ δ’ αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι.  
 “ Καὶ σφιν ἄμ’ ἐστὶ Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος αἰοιδὸς,  
 “ καὶ δοῖω θεράπων, δαήμενε δαιτσοσυνάων.  
 “ Τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσμεν ἔνδον ἐόντων,  
 “ Μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας διποτίσεται ἐλθών.  
 “ Ἀλλὰ σύ γ’, εἰ δύνασαι τὴν ἀμύντορα μερμηρίζαι,  
 “ φράζευ· ὅ κεν τις νῶϊν ἀμύνοι πτόφρονι θυμῷ.  
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·  
 “ Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκχοσον,  
 “ καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθλίη, σὺν Διὶ πατρὶ,  
 “ Ἀρκέσῃ, ἢ τιν’ ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζαι.  
 Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·  
 “ Ἐδθλῶ τοι τάτω γ’ ἐπαμύντορε, τὰς ἀγορεύσεις,  
 “ Ἵψι περ ἐν νεφέεσσιν ἀμύνωμαι ὥτε καὶ ἄλλαις  
 “ Ἀνδράσι τε κρατέσσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.  
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·  
 “ Οὐ μὲν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἕσσεσθον  
 “ φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν  
 “ Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἀρητοῦ.

250

255

260

265

248 ΚΕ. Ἐπίλειξι. ΔΡΗ. Ὑπη-  
ρίται.

249 ΠΙ. Τίσοαρις.

252 ΜΕ. Ὅσομα κύβηλον.

253 ΔΑΙ. Μαχηρικῶν ἔργων.

254 ΑΝ. Μειλίχομεν.

255 ΠΟ. Πολὺν πικρῶς, καὶ δεινῶς  
λείπει, δίδω, ἢ τοιαῦτά τι.

256 ΑΜ. Βαλθῶν.

261 ΑΡ. Βοηθησῇ.

- “ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἄμ' ἦοι Φαινομένηφιν, 270  
 “ Οἴκαδ', καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλῃ·  
 “ Αὐτὰρ ἐμὲ πρὸτ' ἄστυ συβώτης ὕπερον ἄξῃ,  
 “ Πτωχῶ λυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδ' ἐ γέροντι.  
 “ Εἰ δέ μ' ἀτιμήσῃσι δόμον κάτα, σὸν δὲ Φίλον κῆρ  
 “ Τετλάτω ἐν σήθεσσι, κακῶς πάχοντος ἐμεῖο, 275  
 “ Ἦν περ καὶ δῖα δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,  
 “ Ἦ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσπρώων ἀνέχεσθαι.  
 “ Ἀλλ' ἦτοι πύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,  
 “ Μελιχίοις ἐπέεσσι πῶδ' αὐδῶν· οἱ δέ τοι ἔχῃ  
 “ Πείτον'· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἥμαρ. 280  
 “ Ἄλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·  
 “ Ὅππότε κεν πολύδακτος ἐνὶ φρεσὶ θῆσθ' Ἀθήνη,  
 “ Νόσσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἐπειτὰ νοήσεις,  
 “ Ὅσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρχαῖα τέχνα κείται,  
 “ Ἐς μυχὸν ὑψηλῆς θαλάμῃς καταθῆναι αἰέρας 285  
 “ Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι  
 “ Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μέγα λῶσιν ποθέοντες,  
 “ Ἐκ καπνῶ καταθήκη· ἐπεὶ σέκετι τοῖσιν ἐρώκη,  
 “ Οἷά ποτε Τροίηνδ' ἐκὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,  
 “ Ἀλλὰ κατήκισα, ὅσον πυρὸς ἵκετ' ἀντήμῃ. 290  
 “ Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδ' ἐμείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,

270 ΕΡ. Ἐρχε.

272 ΑΞ. Κομίσθ.

275 ΤΕ. Καρτερισσάτω.

277 ΒΕ. Βλήμασι.

278 ΑΦ. Ἀνοῶν, μωλῶν.

279 ΠΑ. Παρανῶν, συμῶν λινῶν.

282 ΘΗ. Ἐμῶν.

285 ΜΤ. Εἰς τὴν ἐγῶταλον.

287 ΠΑΡ. Παρκαπῖσαι, παρκαλογί-  
 σαισθαι, συμῶν λινῶν. ΜΕ. Ἀντὶ τῆς  
 ἐρωτῶσιν.

288 ΚΑ. Ἐξω καὶ χαρὶς ἔσθ' καπνοῦ.  
 ΕΩ. Ὁμοίᾳ ἦν.

290 ΚΑ. Βίολαπται, ὑφάνιται. ΑΥ.  
 Ὁ καπνός.

Η h h

“ Μήπως



- “ Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν σήσαντες ἐν ὑμῖν,  
 “ Ἀλλήλους τρώσῃτε, καταχινώητέ τε δαῖτα,  
 “ Καὶ μνηστῆρ' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκετ' ἄνδρα σιδήρεος.  
 “ Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δρε  
 “ Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέαται  
 “ ὧς ἂν Ὀπιδύσειες ἐλοίμεθα· τὰς δὲ καὶ ἔπειτα  
 “ Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.  
 “ Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σύ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·  
 “ Εἰ ἐτέον γ' ἐμός ἐσσι, ἔ' αἵματος ἡμετέροιο,  
 “ Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκασίτω ἐνδον εόντας,  
 “ Μήτ' ἔν Λαέρτης ἴσῳ τόγῃ, μήτε συβώτης,  
 “ Μήτε τις οἰκῶν, μήτ' αὐτὴ Πύρρ' ὀπεία·  
 “ Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγὼ τε, γυναικῶν γνώσομεν ἰδύν.  
 “ Καί κε τέα θμῶν ἀνδρῶν ἐτι περὶθεῖμεν,  
 “ Ἡμὲν ὅπῃ τις νῶ τίει καὶ δέιδε θυμῷ,  
 “ Ἦδ' ὅπῃ σὺν ἀλέγῃ, σὲ δ' ἀτιμᾶ πῖον εόντα.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·  
 “ ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτ' αὖ οἶα  
 “ Γνώσεαι· ἐ μὲν γάρ τι χαλκίφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν·  
 “ Ἀλλ' ἔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἶα  
 “ Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἀνῶρα.

292 ΟΙ. Μεθυθέντες.

294 ΑΥ. Πέριχρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φί-  
λον, παρκαίμενος σιδήρεα. ΕΦ. Ἐρε-  
δίξει.

295 ΝΩ. Ἡμῖν. ΟΙ. Μόνοις.

296 ΚΑΛ. Καταλιπῶν, ἀντὶ τοῦ,  
κατάλιπ.

302 ΙΣ. Ἐπιστάτω.

304 ΙΘ. Τὴν Ἀφροδίτης ἀφροδίτην.

305 ΠΕΙ. Διάπειραν ληψάμεθα.

306 ΔΕΙ. Φοβεῖται.

307 ΑΛ. Διὰ φροντίδος ἔχει. ΑΤ.  
Ἀπμαζέ.310 ΧΑ. Ἦτοι ἀφροσύνη, ἢ κίχ-  
λασμένη καὶ ἔκλυτοι φρένες, ἢ σκαιὴ καὶ  
ἀσέλγῃς τῇ ἀφροδίτῃ.

311 ΚΕΡ. Ὀφελος.

“ Δηδῆ

“ Δητὰ γὰρ αὐτὼς εἴσῃ ἐκάστῃ πειρητίζων,

“ Ἔρχα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι

“ Χρήματα δαρδὰ πεισιν ὑπέρβιον, ἔδ' ἐπὶ φειδῶ.

315

“ Ἄλλ' ἤτοί σε γυναικάς ἐγὼ δεδάαδ' ἄνωγα,

“ Αἱ τέ σ' ἀπιδάσσει, καὶ αἱ νηλητῆες εἰσιν·

“ Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε κατὰ σταθμούς ἐθέλοιμι

“ Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεαδ',

“ Εἰ ἐτέον γέ τι οἶδα Διὸς τέρας Αἰγυόχοιο.

320

“ Ὡς οἱ μὲν πιαῦτα παρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἦ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νῆὺς εὐεργής,

Ἦ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν ἔ πάντας ἑταίρους·

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυθενθεὸς ἐντὸς ἴκοντο,

Νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,

325

Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·

Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον παρικαλλέα δῶρα.

Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δῆμον εἰς Ὀδυσῆος,

Ἀγγελίην ἐρέοντα παῖφρονι Πύρροιο Πύρροιο,

Οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀρεῇ, νῆα δ' ἀνώγα

330

Ἄσυνδ' ἀποπλέειν· ἵνα μὴ δαίσιος ἐνὶ θυμῷ

Ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.

Τὼ δὲ συναντήτιν κῆρυξ, καὶ δῖος ὕφορβος,

Τῆς αὐτῆς ἐνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.

314 ΜΕ. Διὰ συνδῆς ἔχον.

316 ΔΕ. Μαθήσομαι.

317 ΝΗ. Σημαίνει τὰς ἀμαρτυρίας· ὡς ἀπὸ τῆς εὐσεύς, γινεῖ εὐσεύς, εὐσεύς· ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς νηλητῆς, νηλητῆς, νηλητῆς· γίνεται ὁ παρὰ τῆς νηλητῆς μισθός, καὶ τῆς ἀλιτῆς, ὁ σημαίνει τὸ ἀμαρτυρῆν. ἔ ἀπὸ τῆς, τῆς ἀλιτῆς ἀπὸ τῆς.

γραφομένην, τὸ νηλητῆς γράφεται ἀπὸ τῆς ἢ· ὅτι οἱ Αἰολεῖς ἔτρεπον τὸ ἰ εἰς ἡ.

318 ΣΤΑΘ. Νῆα, τὰς οἰκίας.

331 ΔΕΙ. Φοσηρίσας.

333 ΣΥΝ. Σωυόρμον, σωυότησαν.

334 ΕΡ. Εἰπεῖν ὀφέλοισι.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δῶμον θεῖα βασιλῆϊ,

335

κῆρυξ μὲν ῥα μέσσοι μετ' ὁμῶσιν ἔειπεν·

“ Ἦδη τοι, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλαθε.

Πηνελόπειά δ' αἶπε συζῶτης ἄγχι παραστάς  
πάνθ', ὅσοι οἱ φίλος ἦς ἀνὴρ μυθήσασθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,

340

βῆ ῥ' ἰμῶμαι μετ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφισαν τ' ἐνὶ θυμῷ·

Ἐκ δ' ἦλθον μεγάρῳ παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,

αὐτὰ δὲ προπύροιζε θυράων ἐδελύοντο·

τοῖσιν δ' εὐρύμαχος, πολὺς παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

345

“ ὦ φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται·

“ Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμεν δὲ οἱ ἔπελεσθαι.

“ Ἄλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥ τις δῖόςτη·

“ Ἔς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα

“ Κένοις ἀρβείλωσι θῶς οἰκόνδε νέεσθαι.

350

οὐπὼ πᾶν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,

στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμνὸς πολυβενθές ἐντός,

Ἰσία τε γέλλοντας, ἐρεῖμά τε χερσὶν ἔχοντας.

Ἦδ' ὃν ἄρ' ἐκμελάσας μετεφώνεον οἷς ἐτάροισι·

“ Μὴ τιν' εἴτ' ἀγγελίην ὀτρύνωμεν· οἶδε γὰρ ἔνδον·

355

“ Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ

“ Νῆα παρερχομένην, τίω δ' ὅκ' ἐδύναντο κισχῆναι.

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνσάντες ἔσαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.

Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,

341 ΤΑΣ. Ἐπὶ τὰς σὺς.

342 ΚΑ. Ελυτήθησαν, ἐνύχθησαν.

343 ΕΚ. Ἐξήλθον δέ.

350 ΑΓ. Ἀπαγγέλωσιν, εἰπώσιν.

353 ΣΤΕΛ. Συσέλοιτας.

357 ΚΙΧ. Καταλασσοῦν.

Τεύχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.

360

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἔδδ' ἐπὶ ἄλλων

εἴων, ἔτε νέων μετὰίξιν, ἔτε γερόντων

τοῖσιν δ' Ἀντίνοῳ μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

“ὦ πόποι, ὡς πόνδ' ἀνδρά θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.

“Ἡματα μὲν σκοποὶ ἵζον ἐπ' ἀκρίας ἡνεμοέσας

365

“Αἰὲν ἐπιασύτεροι· ἅμα δ' ἡλίῳ κατὰδύνῃ,

“Οὔ ποτ' ἐπ' ἡπείρα νύκτ' ἄσαιμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

“Νῆϊ γοῇ πλείοντες ἐμίνομεν ἢ ὧ δῖαν,

“Τηλεμάχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες

“Αὐτὸν τ' δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήραγεν οἴκαδ' εὐαίων·

370

“Ἡμεῖς δ' ἐνθάδ' εἰ φραζόμεθα λυγρὸν ὄλεθρον

“Τηλεμάχῳ· μῆδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· ἔ γδ' οἶω,

“Τάτ' εἰ ζώοντος, ἀνύστεοις τάδε ἔργα.

“Αὐτὸς μὲν γδ' Ὀππιδέμων βελῆ τε νόῳ τε·

“Λαοὶ δ' οἷα ἔτι πύμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρονσιν.

375

“Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κείνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιῶς

“Εἰς ἀγορὴν· ἔ γάρ τι μεθυσέμεναι μιν οἶω,

“Ἀλλ' Ὀππομένης, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς,

“Οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, ἔδ' ἐκίχημεν.

“Οἱ δ' οἷα αἰνήσασιν ἀκρόντες κακὰ ἔργα,

380

“Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι

“Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.

362 ΜΕ. Συγκυθίστα.

364 ΚΑ. Τῆς ἱππολῆς.

365 ΣΚΟ. Κατάσκοποι. ΑΚ. Ἐπὶ  
πρὸς πλοῦτα μέρη τῶν ὁρῶν.

366 ΚΑ. Δύοντι.

367 ΑΣ. Ἐκκατάστανται.

368 ΕΜ. Ἐμίνονται.

369 ΦΘΙ. Ἀνέλωμεν.

373 ΑΝ. Ἀνυδῆται.

376 ΟΜ. Ἀθροίσαι, συναγαγεῖν.

377 ΜΕ. Παράσσειν.

378 ΑΠ. Ὀργισθήσεται.

379 ΕΡ. Κατακτάζομεν.

381 ΕΣ. Διώξωσι.

“Ἀλλὰ



“ Ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ’ ἀγρῶ νόσφι πόληϊ,  
 “ Ἡ ἐν ὁδῷ βίοτον δ’ αὐτοὶ καὶ κτήματ’ ἔχωμεν,  
 “ Δαοσάμφοι κατὰ μοῖραν ἐφ’ ἡμέας, οἰκία δ’ αὐτε  
 “ Κείνῃς μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ’ ὅς τις ὀπήοι.  
 “ Εἰ δ’ ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνη, ἀλλὰ βάλεσθε  
 “ Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,  
 “ Μὴ οἱ χρήματ’ ἐπειτὰ ἄλλῃς θυμηδὲ ἔδωκεν  
 “ Ἐνθάδ’ ἀγειρόμενοι, ἀλλ’ ἐκ μεγάροιο ἕκαστος  
 “ Μναδῶ ἐέδοισιν διζήμενος· ἢ δ’ ἂν ἔπειτα  
 “ Γήμαιθ’, ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.  
 “ Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.  
 Τοῖσιν δ’ Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,  
 Νίσσ Φαίδιμος υἱός, Ἀρηιάδαο ἀνακτος·  
 “ Ὅς ῥ’ ἐκ Δελιχίς πολυπύρρ, πεινέεντος,  
 “ Ἠγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιττα δὲ Πηνελοπείη  
 “ Ἠνδανε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ’ ἀγαθῆσιν.  
 “ Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·  
 “ ὦ φίλοι, ὅς κ’ ἂν ἐγὼ γε κατακλείνεν ἐθέλοιμι  
 “ Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι  
 “ Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εὐρώμεθα βελάς·  
 “ Εἰ μὲν κ’ αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θεμιστῆς,  
 “ Αὐτὸς τε κτενέω, τὰς τ’ ἄλλας πάντας ἀνώξω·

383 ΦΘΕ. Φθάσωμεν, πῶτάσωμεν.  
ΕΛ. Ἀελέοντες.

385 ΚΑ. Τυτίσι καθ’ ἑαυτὸς. μὴ  
τοῖς ἀπ’ αὐτοῦ μερίσσει. ΗΜ. Καθ’ ἑ-  
αυτὸς.

386 ΟΠ. Γαμοῖ.

387 ΑΦ. Ἀπαρίσσει.

389 ΘΥ. Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδονὴν πα-  
ρίχοντα. ΕΔ. Ἐδιδάσκω.

391 ΜΝΑΣ. Μνηστῆρσι.

392 ΓΗ. Γαμηδείη. ΠΟ. Παρά-  
χοι. ΜΟΡ. Εἰμαρμένθ.

402 ΕΙΡ. Ζητήσωμεν.

403 ΑΙ. Ἐπιεύωσι, συγκατατίθω.

“ Εἰ

“ Εἰ δὲ κ' ὑπὸ τρωπῶσι θεοῖ, πᾶσι πάσαι ἀνωγα.

405

Ἦς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' Ἰππὴν δανε μῦθος·

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,

ἔλθοντες δ' ἐκάθιστον Ἰππὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε Πείριφρων Πύρρονόπειαν,

Μνηστήρεσσιν Φανῆναι ὑπὲρ βίον ὕβριν ἔχουσι·

410

Πόθ' ἔτι γὰρ ἔσσι παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὀλεθρον·

Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδαν, ὃς ἐπόθ' ἔτι βελάς.

Ἐν δ' ἵεναί μεγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

Ἄλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

στῆ ῥα ὡς εὖ στήθεσσι τένος πύκα ποιητοῖο,

415

ἄντα παρειάων χρομήνῃ λιπαρὰ κρήδεμνα·

Ἀντίοον δ' ἐνένιπ' ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

“ Ἀντίνο, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δὲ σε Φασὶν

“ Ἐν δὴ μὲν Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν ἄριστον

“ Βελλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' ὅκ' ἄρα τοῖος ἔησθα.

420

“ Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ, θάνατόν τε, μόρον τε

“ Ῥάπ' εἰς, ἐδ' ἰκέτας ἐμπάξας, οἷσιν ἄρα Ζεὺς

“ Μάρτυρες; ἐδ' ὅσιν κακὰ ῥάπ' εἰν ἀλλήλοισιν.

“ Ἦ ἐκ οἷαδ', ὅτε δεῦρ' οὐκ ἔτι πρὸς ἵκετο Φεύγων,

“ Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήην,

425

“ Οὐνεκα λήϊσῃσιν Ἰππασόμνους Ταφίοισιν

405 ΑΠΟ. Ἀποτρέψας, πάλυσι.

419 ΔΗ. Ἐν τῇ πόλει. ΟΜΗ. Ἐν τοῖς ὀμήλοις.

420 ΕΗ. Ὑπάρχεις.

421 ΜΑΡ. Μανιόμει.

422 ΡΑΠ. Καταπορεύσεις. ΙΚΕ.

Τὸς ἀποδεδειγμένους ἰκέτας ἀνόμενους, ἀνόμενους αὐτοῖς τοῖς ἰκετεύουσιν, ὡς ἂν

πρὸς αὐτοὺς τὸς ἰκετεύοντας. ὡς ἂν χρῆται λέγονται οἱ ὀφείλοτες, καὶ οἱ δυνάζοντες.

423 ΜΑΡ. Μάρτυς καὶ Ἰωνας. ΟΣ. Οὐ θίμεις εἰσιν.

425 ΥΠ. Φοβηθεὶς, εὐλαβηθεὶς.

426 ΕΠ. Ἐπαγγελθεῖς.

“ Ἦ καχε

“ Ἠκαχε Θεσπρωτὲς· οἱ δ’ ἡμῖν ἄρθμοι ἦσαν  
 “ Τὸν ῥ’ ἔθελον φθίσαι, καὶ ἀπορραῖναι φίλον ἦτορ,  
 “ Ἡδὲ κατὰ ζῶην φαγέειν μυροεικέα πολλήν  
 “ Ἀλλ’ Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔχεθεν, ἰεμένως περ.  
 “ Τῷ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναιῖκα,  
 “ Παιδὰ τ’ ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις.  
 “ Ἀλλὰ σε πύσσει κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλως.  
 Τὴν δ’ αὖτ’ Εὐρύμαχος, Πολύβη πάϊς, ἀντίον ἤδα·  
 “ Κέρη Ἰκαρίοιο, Πειρώων Πινελόπεια,  
 “ Θάρσ’, μή τοι ταῦτα μὲν φρεσὶ σῇσι μελόντων.  
 “ Οὐκ ἔσθ’ ἔτος ἀνὴρ, ἐδ’ ἔσσε’, ἐδὲ γέννηται,  
 “ Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ ὑεὶ χεῖρας ἐπίσθ’,  
 “ Ζῶοντός γ’ ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.  
 “ Ὡδὲ γὰρ ἐξέρεω, καὶ μὴν τεπελοσμήδον ἔσται,  
 “ Αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσθ’ περὶ δαρυῖ  
 “ Ἡμετέρῳ· ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πολίπορθος Ὀδυσσεὺς  
 “ Πολλάκι γένασιν οἷσιν ἐφείσάμηνος, κρέας ὀπίδον  
 “ Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέχε τε οἶνον ἐρυθρόν.  
 “ Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν  
 “ Ἀνδρῶν· ἐδὲ τι μιν θάνατον τρομέεσθαι ἀνωγα  
 “ Ἐκ γε μνηστῆρων· θεόθεν δ’ ἔκ ἐς ἀλέασθαι.  
 ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ’ ἤρπυεν αὐτὸς ὀλεθρον.  
 Ἡ μὲν ἄρ’ εἰσθανάσθ’ ὑπερώϊα σιγαλόεντα,  
 Κλαῖεν ἔπειτ’ Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν ὄφρα οἱ ὕπνον

427 ΑΡ. Φίλοι.

428 ΑΠ. Διαφθεῖραι.

429 ΖΩ. Τὸν βίον, ἢ τὸ ἔσας πει-  
ραϊκτικόν.

431 ΑΤ. Ἀτίμως.

443 ΕΦ. Ἐπικρατίζους.

444 ΕΠ. Ἐπιδωκεν.

446 ΤΡΟ. Φοβεύεσθαι.

449 ΣΙ. Ποικίλως κατεπεσκέσκει-  
μίνε.

Ἦδ' οὖν Πρὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ἐσπερίος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ ἡεὶ δῖος Ὑφολύδης

Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπεσθδὸν ἀπλίζοντο,

Σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη

Ἄγχι παριςτεμνὴ Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,

Ῥάβδα πεπληγῆα, πάλιν ποίησε γέροντα·

Λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῖ· μή ἐ συδῶτης

Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, ἔχέφρονι Πηνελόπειῃ

Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

“Ἠλθες, δῖ' Εὐμαιε· τί δὴ κλέος ἔς' ἀνὰ ἄστυ;

“Ἡ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγλιόρες ἐνδόν ἔασιν

Ἐκ λόχῃ; ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύσται οἴκαδ' ἰόντα;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συδῶτα·

“Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μέγα λήσσει καὶ ἔρεσθαι,

“Ἄστυ καταβλώσκειν· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει

Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.

“Ὀμήρησε δὲ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὤκυσ

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.

“Ἄλλο δὲ τοι πόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,

“Ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,

453 ΕΠ. Ἐπιστημόνως.

457 ΛΥ. Εὐπελῆ, ἢ λαμπρά. ΧΡΟ. Τῷ σάματι.

459 ΕΙ. Φυλάξαι.

466 ΚΑΤ. Ἀνυόνα, ἢ κατελθόντα, ἢ προσέρχμεν.

468 ΩΜ. Ὀμοῦ σιωπᾶτε, σιωπᾶτε.

471 ΥΠ. Ἀντί Τ, ἔξω τῆς πόλεως.

ΕΡ. Ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς οἰαῖς Ἑρμαῖον ὀνομαζέται· ἢ παρὰ τὸν ἱερὸν βωμόν· ἢ λόφος Ἑρμαῖος· ἢ ὡς ἐπὶ πρὸς τοῦ Ἑρμῆ ἱδρυμένον. Ἑρμῆς, καὶ Διὸς κλέος· ἀνιὼν Ἀργεῖν, τὸ τῆς Ἰῆς φύλακα, ἢ καὶ τὸν δῖον, Ἦρας αὐτὸν καὶ τὸ ἄλλων ἀγαθῶν τῶν ἡνὸς ἐς κλέος, ὅτι πρῶτος ἐπιστάληκε δαιμόνιον Ἰνιῶν μετασφάλλει τὸ Ἀργεῖν, ἔ ἀνηνεί· κρείοντος ὃ τῆς



“ Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμεν καλῖσσαι  
 “ Ἐς λιμέν’ ἡμέτερον· πολλοὶ δ’ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ  
 “ Βεβρίθῃ δὲ σάκεας καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι·  
 “ Καὶ σφέας αἰόσθην τὰς ἐμμελαι· ἔδὲ τι οἶδα.  
 “ Ὡς φάτο· μείδῃσεν δ’ ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,  
 Ἐς πατέρ’ ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλέεινε δ’ ὕφορβον.  
 Οἱ δ’ ἐπεὶ ἔν παύσαντο πόντος, τετύκοντό τε δαῖτα,  
 Δαίνυντ’· ἔδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσῆς.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,  
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

475

480

ἢ τὰς θεὰς εὐλαβεῖσθαι μὴ τὸν Δία, τὸ  
 τιμωρὸν γενέσθαι τῇ Ἑρμῇ πῶς ἑαυ-  
 τὴ παρεγγυλίας· ἀμα ἢ ἀφασισμένους  
 τὸ ἄγνο, καὶ τῆς ἀνδροφονίας ἀπολύοντες,  
 αἷς εἶχον ὀργὴν ἀποσπᾶν αὐτῶν τὰς  
 ψυχὰς, καὶ ἕτως ἐπισταρσύνειν αὐτὰς  
 τοῖς ποσὶ τῇ Ἑρμῇ ψυχῶν πλῆθος. ὅθεν  
 καὶ τὰς ἀνθρώπους ἄχρη τῇ νύκτι, εἰς πᾶν  
 τὴν Ἑρμῇ καὶ τὰς ὁδοὺς, ἀφ’ ὅπου τὸν θεὸν

εἶναι τῶν κατηχημένων, καὶ ἐπίτροποι τῶν  
 ἐκδημούντων, σωρὸς ποιεῖν λίθων· καὶ  
 ἀφ’ ὧν τὰς ἀποσπᾶν λίθους, καὶ τὰς  
 τὰς καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἐπὶ δὲ λό-  
 φος, πᾶν τὸ εἰς ὑψὺς μετέωρον. ἢ δὲ  
 ἱστορία παρὰ Ἀντικλάτη.

474 ΒΕ. Ἐπιδόμαρτο, ἐπιπλήρωτο.

475 ΩΙ. Ὑπερόσησα.

478 ΠΟ. Τὸ αὖ· τὸ δεῖπνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΕΙΣ ΠΩΛΙΝ ἔλθων Τηλέμαχος<sup>4</sup> διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπεια<sup>5</sup> τὴν δόλην τῆς κεφαλῆς<sup>6</sup> ὑπερὶ τὸν Ὀδυσσεὺς ἀχθεῖς ὑπὸ τῇ Εὐμαίᾳ εἰς Ἰθάκην δὲ τὸν ἄγων, εἰς τὸ συμπόσιον τὴν μνηστῆρων εἰσέρχεται. ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνηρίζῃ τὴν διασώτην καὶ ὡς Εὐμαιὸς μὲν εἰς τὰς ἀρχὰς ὑποσφίγγει, Ὀδυσσεὺς δὲ οὐκ αὐτοῖς μῦθε.

Ῥῶ βάλετ, αἰπύλει τε, μνηστῆρ τε, κύων ὃν ἀνέγνω.

ΗΜΟΣ δ' ἡμεγένεια φάνη ροδοδάκτυλῳ<sup>7</sup> Ἥως,  
Δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ πρὸς ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα  
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θεοίοιο<sup>8</sup>

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.

Ἄσπερ ἰέμενος, καὶ εὖν παρσέειπε συβώτῳ.

5

“Ἀπὶ, ἥτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς Πόλιν, ὅφρα με μήτηρ

“Ὀψέ” (καὶ γὰρ μιν παρσέειπε πᾶνσεσθ' οἶον

“Κλαυθμῷ τε συγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,

4 ΠΑ. Ταῖς χερσίν.

I i i 2

Πρὶν

“ Πρὶν γ’ αὐτόν μ’ ἐσέδηται·) ἀτὰρ σὶ γ’ ὦδ’ Ἰππitéλλω,  
 “ Τὸν ξεῖνον δύσηνον ἄγ’ ἐς πόλιν, ὅφρ’ ἂν ἐκείῃσι  
 “ Δαῖτα πτωχάῃ· δῶσθ’ δέ οἱ, ὅς κ’ ἐθέλησι,  
 “ Πύρρον καὶ κοτύλιν· ἐμὲ δ’ ἔσπας ἐστὶν ἀπαντας  
 “ Ἀνθρώπους ἀνέχεωδ’, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.  
 “ Ὁ ξείνος δ’ εἰ περ μάλα μῦνίφ’, ἄλγιον αὐτῷ  
 “ Ἔσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ’ ἀληθέα μνησάσθαι.  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλิส Ὀδυσσεύς·  
 “ ὦ φίλος, εἰδὲ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθ’ ἡμεαῖνον·  
 “ Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἢ κατ’ ἀγρούς,  
 “ Δαῖτα πτωχεύειν· δῶσθ’ δέ μοι, ὅς κ’ ἐθέλῃσιν.  
 “ Οὐ γὰρ Ἰππὶ σκευμοῖσι μέλειν ἐτι τηλίκος ἐμὶ,  
 “ Ὡς ἐπιειλαμένῳ σμάντορι πάντα πῖθεσθ’.  
 “ Ἀλλ’ ἔρχε· ἐμὲ δ’ ἀξί’ ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,  
 “ Αὐτίκ’, ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται·  
 “ Αἰνῶς γὰρ τάδε ἐίματ’ ἔχω κακά· μή με δαμάσῃ  
 “ Στίβη ὑπιοή· ἔκαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ’ εἶναι.  
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ 21α σκευμοῖο βεβήκει,  
 Κραυπινὰ ποδὶ προσβιάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτλιν.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἴκανε δόμους εὐ νακτεῖοντας,  
 Ἐγχος μὲν ῥ’ ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,  
 Αὐτὸς δ’ ἔσσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον ἐδόν.  
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτῃ εἶδε τρῶφός Εὐρύκλεια,

11 ΔΑΙ. Τὰ πρὸς τριφύλῃ ἐπαῖτιν.

13 ΑΝ. Ὑποδέχισθαι.

14 ΜΗ. Ὀργισθῆναι.

17 ΕΡ. Κατέχισθαι.

20 ΤΗ. Τῆς δέσσης ἡλικίας.

21 ΣΗ. Τῶς ἐπιτάσσοντι, ἢ ἐπιστάτη.

23 ΠΥ. Πυρὶ θερμαίνω. ΑΛ. Ἡ

θερμασία ἢ ἡλικία· σημαίνει καὶ τὴν ἀποφυγὴν.

25 ΣΤΙ. Ὁ παρὰ τὸν ὁ δὲ ξείνος.

26 ΒΕ. Ἐπορεύετο.

30 ΑΥ. Ἐνὶ δαίμονι ἢ τὰς ἐξῆς, Αὐτὸς δὲ ὑπὲρ βῆ λαῖνον ἐδόν, καὶ

ἔσσω ἵεν.

Κῶεα καστρύνουσι θρόνους ἐνὶ δαιδαλέοισι·

Δακρύσασσι δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλα

Δμῳαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἠγερῆσαντο,

καὶ κύνεον ἀραπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.

35

Ἥ δ' ἰὲν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,

Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·

Ἄμφι δὲ παυδὶ φίλῳ βάλε πήχῃε δακρύσασσι.

Κύσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,

καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπαια πτερόεντα προσηύδα·

40

“ Ἥλῃδες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν Φάος· ἔσ' ἔτ' ἔγωγε

“ Ὀψεσθ' ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νηὶ Πύλονδε

“ Λάτρη, ἐμεῦ ἀέκην, φίλῳ μὲν πατρὸς ἀκκῇν

“ Ἀλλ' ἄγε μοι καταλέξον, ὅπως ἤντησας ὁπωπῆς.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

45

“ Μῆτερ ἐμῇ, μή μοι γόον ὀρνηθῇ, μηδὲ μοι ἦτορ

“ Ἐν στήθεσιν ὄρεινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.

“ Ἀλλ' ὑδρὶναμένη, καθαρὰ χροὶ ἐμάθ' ἐλῆσα,

“ Εἰς ὑπερῶν ἀναβᾶσαι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

“ Εὖχεο πᾶσι θεοῖσι, τεληέσας ἐκατόμβας

50

“ Ῥέξεν, αἶκε πάθι Ζεὺς ἀντίτῃ ἔργα τελέσῃ.

“ Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὅφρα καλέσσω

“ Ξῆνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἄμ' ἔσπετο δέῃρο κίοντι.

“ Τὸν μὲν ἐγὼ πρῆπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐπείροισι·

“ Πέραιον δὲ μιν ἠνώγεα παρὰ οἶκον ἄγοντα

55

32 ΚΩ. Προῖκταν δόρας. ΚΑΣ.  
Καταστρυνύσασσι.

35 ΚΥ. Ἐφίλεν. ΑΓ. Περιπύσ-  
σασσι.

37 ΧΡΥ. Καλῇ, χρυσόφρα.

46 ΟΡ. Ἐγειρε.

47 ΟΡΙ. Τάραπτι.

51 ΑΝ. Ἀντιμέσσητα.

“ Ἐνδυκέως



“ Ἐνδύκέως Φιλέην καὶ τιέμεν, εἰσέκεν ἔλθω.

ὧς ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

Ἡ δ' ὑδρλωαμένη, καθαρά χροὶ εἶμαθ' ἔλθου,

Εὐχετο πᾶσι θεοῖσι, τεληέσας ἑκατόμβας

ῥέζειν, αἶκε πόθι Ζεὺς ἀντίτ' ἔργα πλέσῃ.

60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἔκ μεγάραιο βεβήκη.

Ἐγχος ἔχων ἅμα τῷ γε κύνας πόδας ἀργοὶ ἐποίη.

Θεωπέσῃ δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχλυεν Ἀθήνη

Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῖντο.

Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέζοντο,

65

Ἐδλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βουασοδόμβον.

Αὐτὰρ ὁ τ' μὲν ἔπειτα ἀλδύατο πᾶλιν ὄμιλον,

Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦτο, καὶ Ἀντίφος, καὶ Ἀλιθέρης,

Οἱ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,

Ἐνθα καθέζετ' ἰών τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστος.

70

Τοῖς δ' ὅππ' Πείραιος δερκικλυτὸς ἐγλύθεν ἦλθεν,

Ξείνον ἄγων ἀγορήνδ' ἀπ' ἀπὸ λιν' ἐδ' ἄρ' ἔτι δην

Τηλέμαχος ξείνοιο ἕκας τράπει', ἀλλὰ παρέση.

Τὸν δ' Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν

“ Τηλέμαχ', αἶψ' ὅτρωον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς, 75

“ ὧς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκε.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα

“ Πείραι', ἐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα

“ Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροις

57 ΑΠ. Ἦτοι ἰσόπτερος, παχύς ἢ ἔπιμος λέγῃ.

σὺν ἀπὸ πλὴν ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπάρχει, μὴ 73 ΤΡΑ. Ἐτεράπη.

ἔχων πτερόν. λέγῃ δὲ, ὅτι πεπνυμένος τ' 75 ΟΤ. Ἐπειξον.

λόγος, παχέως ἤκεται Ἡρωδίου δὲ,

“ Λάθρη

“ Λάτρη κλέναντες, πατρώϊα πάντα δάσων), 80

“ Αὐτὸν ἔχοντά σε βέλομι ἐπαιυρέμεν, ἢ τίνα τῶνδε·

“ Εἰ δὲ κ' ἐγὼ τέτοισι φόνον ἔκῃρα φυλάσσω,

“ Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.

60 Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας, 85

Χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῆς τε, θρόνους τε·

Ἐς δ' ἀσπιδόεντες βάντες εὐχέσας λῆσαντο.

Τὸς δ' ἐπεὶ ἐν δμῳαί λῆσαν, καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ,

65 Ἄμφι δ' ἄρα χλαῖνας ἔλας βάλλον, ἠδὲ χιτῶνας,

Ἐκ ῥ' ἀσπιδόεντες βάντες ἔπι κλισμοῖσι κάθηζον. 90

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχλυε φέροντα,

Καλῆ, χρυσέη, ὑπὲρ δρυγυρέοιο λέβητος,

Νίψαδά· παρ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

70 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέροντα,

Εἶδ' αὖτε πολλὰ ἔπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων. 95

Μήτηρ δ' ἀντίον ἵζετο παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,

Κλισμῶ κεκλιμένη, λέπῃ ἡλάκατα σπρωψῶσα.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐπῶμα προκέκμηρα χεῖρας ἱάλλον.

75 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια· 100

“ Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπεραίριον εἰσαναδᾷσαι

“ Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι σπνόμενα τέτυκ'),

“ Αἰεὶ δάκρυς ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ἧ' Ὀδυσσεύς

“ Ὀχέσθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· ἔδ' ἐμοὶ ἔτλης,

81 ΕΠ. Ἐπιτενυφῶσα.

101 ΥΠ. Ἀνάγειν οἶκον.

95 ΠΑ. Τῶν παρεόντων, καὶ  
πρὸς μὴ σπινόμενα.

102 ΛΕ. Κατακρημνίσματα. ΣΤΟ.  
Σπινόμενα κατὰ τὴν.

- “ Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγῆνορας εἰς τὸδε δῶμα,  
 “ Νόστον σὲ πατὴρ σάφα εἶπέμεν, εἴπα ἄκροισι.  
 Τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·  
 “ Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, μήτερ, ἀλήθειαν καταλέξω·  
 “ ὦ, χόμιεθ’ ἐς τε Πύλον καὶ Νέστορα, πημύρα λαῶν·  
 “ Δεξάμενος δέ μ’ ἐκείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,  
 “ Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατήρ ἐόν ἦα  
 “ Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ καὶ νῦν  
 “ Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν ἡάσι κυδαλίμοισιν.  
 “ Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἔπει’ ἔφασκε  
 “ Ζῶε, εἰδὲ θεονόος, ὅππῃ χθονίων τεύ’ ἀκῶσαι,  
 “ Ἀλλὰ μ’ ἐς Ἀτρεΐδην δαρυκλειτὸν Μενέλαον  
 “ Ἴππιοι πρῶπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.  
 “ Ἐνθ’ ἴδον Ἀργεῖν Ἑλένην, ἥς εἵνεκα πολλὰ  
 “ Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.  
 “ Εἶρετο δ’ αὐτίκ’ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος  
 “ Ὅτῃσ’ ἀχρήζων ἰκόμην Λακεδαιμόνα διάν.  
 “ Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.  
 “ Καὶ τότε δὴ μ’ ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·  
 “ ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ  
 “ Ἦθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.  
 “ ὣς δ’ ὁπότεν ἐν ζυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος  
 “ Νεβρὰς κοιμήσασσι νεηγυρέας, γαλαθηνὰς,  
 “ Κνημὰς ἐξερέησι καὶ ἄγκυα ποιεῖν τε  
 “ Βοσκομένη, ὃ δέ τ’ ὦκα ἐὼν εἰσῆλυθεν εὐνῇ,  
 “ Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πώτμον ἐφῆκεν·

- 105 "Ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφύσθ.  
 "Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,  
 "Τοῖος ἔων, οἷός ποτ' εὐκτιμῆν ἐνὶ Λέσῳ  
 "Ἐξ ἔριδος φιλομηλείδῃ ἐπάλασεν ἀναστῆς,  
 "Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρωντο ᾧ πάντες Ἀχαιοί· 135  
 110 "Τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·  
 "Πάντες κ' ὠκύμοροι τε γηνοίατο πικρόχαμοί τε.  
 "Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσῃαι, σὺν ἂν ἔγωγε  
 "Ἀλλὰ παρέξ ἔποιμι παρακλιδόν, ἔδ' ἀπατήσω·  
 "Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτής, 140  
 115 "Τῶν ἔδεν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ἔδ' ἐπικεύσω.  
 "Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδεῖν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,  
 "Νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψῆς, ἥ μιν ἀνάγκη  
 "Ἰχθὺς· ὃ δ' ἐδύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθ·  
 "Οὐ γάρ οἱ πέρα νῆες ἐπήρημοι, καὶ ἑταῖροι, 145  
 120 "Οἱ καὶ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.  
 "Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δερκικλείης Μενέλαος.  
 "Ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδδοσαν δέ μοι ἔρπον  
 "Ἀθάνατι, τοί μ' ὦκα Φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.  
 "Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι οἶνε. 150  
 125 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·  
 "ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃ Ὀδυσσεὺς  
 "Ἦτοι ὅδ' ἐσσίφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·  
 "Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσμαι, ἔδ' ἐπικεύσω·

134 ΦΙ. Ὁ φιλομηλέδης, ὡς φιλομήλου ὄνομα· ὁ γὰρ Πάτροκλος ἐδύναται ἀλλοθῆναι, ὡς φιλομήλας ὄνομα· ὅτι τε τὰ ἀπὸ μητρὸς καὶ ἀπὸ πατρὸς ὁ Πειητής· ἐπὶ τὸ ἐπιφειρόμενον σὺν οἰκίᾳ ἦν ἐπὶ Πατρόκλῳ. Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρωντο ᾧ πάντες Ἀχαιοί· Καὶ ἐν Ἰλιάδι ᾧ λέγει, Νῦν τις οὐκ ἔστι Πατρόκλος· δειλοῖο Μνηστῆρος.



“ Ἴδω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,  
 “ Ἐστὴ τ’ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,  
 “ Ὡς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἦδη ἐν πατρίδι γαίῃ  
 “ Ἥμῃος, ἣ ἔρπων, τάδε πῶδ’ ἰόμῃος κακὰ ἔργα,  
 “ Ἐστίν, ἀτὰρ μνηστῆροι κακὸν πάντεσσι Φυτὸν.  
 “ Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν εὖσέλμυς ἐπὶ νηὸς  
 “ Ἥμῃος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγγεγώνον.  
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περὶ Φρων Πηνελόπεια·  
 “ Αἰ γὰρ τῶτο, ξένη, ἔπος τετελεσμένον ἔη·  
 “ Τῷ κε πῆχα γνοίης Φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρα,  
 “ Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τις σε στυγαντόμῃος μακαρίζοι.  
 “ Ὡς οἱ μὲν πιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·  
 Μνηστῆρες δ’ ὁπάροιεν Ὀδυσῆος μεγάροιο  
 Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέησιν ἰέντες  
 Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.  
 Ἄλλ’ ὅτε δὴ δειπνήσας ἦν, καὶ ἐπῆλυθε μῆλα  
 Πάντοφιν ἐξ ἀρχῶν, οἱ δ’ ἦγαγον, οἱ τυπάρους περ,  
 Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων, (ὃς γὰρ ῥα μάλιστα  
 Ἦνδανε κηρύκιον, καὶ σφιν παρεζίνετο δακτύλῳ)  
 “ Κῆροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν’ αἰεθλοῖς,  
 “ Ἐρχεσθε πρὸς δώμαθ’, ἵν’ ἐντυνώμεθα δαῖτα·  
 “ Οὐ μὲν γὰρ τι χερείον ἐν ᾧ δειπνὸν ἐλέαθ’.  
 “ Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἀνστήντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἱκόντο δόμους εὖ ναιετάοντας,  
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισιάς τε, θρόνους τε,

158 ΕΡ. Καὶ ὀλίγον ἀποσπασθέντος.

161 ΕΦ. Ἐφρασάμην, ἔγνω. ΕΓ.

Ἐφῆμαιον, ἔλυσεν.

170 ΔΕΙΠ. Βαρυτόνως καὶ ὅθι δειπ.

18 ὡς ἐξυπνῶς, τὸ δειπνόν.

175 ΕΝ. Εὐστειπνῶς.

155

160

165

170

175

06

- 155 οἱ δ' ἱέρουσι οἷς μεγάλας καὶ πάντας αἰγας 180  
 ἱέρουσι δὲ σύας πάλλας καὶ βῆν ἀγελαίην,  
 Δαῖτ' ἐντυνόμενοι. ποὶ δ' ἐξ ἀγροῖα πόλινδ'  
 ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ διὸς ὑφορβός.  
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμ' ἄνδρῶν·  
 160 “Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μεραϊνέεις 185  
 “Σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν ἀναξ' ἐμὸς, ἧ σ' ἂν ἔγωγε  
 “Αὐτὲ βελοίμην σαρπηδὸν ῥυτῆρα γυῖαδ·  
 “Ἀλλὰ τ' αἰδέομαι, καὶ δέδια, μή μοι ὀπίσω  
 “Νεκρῇ χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλή.  
 165 “Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμελλε μάλιστ' 190  
 “Ἡμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίχον ἔσται.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “Γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοεόντι κελύσεις·  
 “Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα λαμπρὸς ἡγεμόνδε.  
 170 “Δὸς δέ μοι, εἴ ποδὶ τοι ῥόπαλον τεμμημένον ἔστιν, 195  
 “Σκηρίπιδ', ἐπεὶ φάτ' ἀρισφαλὲ' ἐμυθρα ἔδδον.  
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφ' ὥμοισιν αἰεκέα βάλλετο πῆρην  
 Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ.  
 Εὐμαιὸς δ' ἄρα οἱ σκῆττον θυμαρὲς ἔδωκεν.  
 175 Τὼ βήτην· σαρπηδὸν δὲ κύνες καὶ βιώτορες ἄνδρες 200

- 183 ΩΤ. Παραπορεύζοντο.  
 187 ΡΥ. Φύλακα· σαρπηδὸν δὲ, τῶν  
 ἱππυλίων.  
 189 ΧΑ. Δύσκολοι· κακαὶ ᾗ δει-  
 πτῶν αἰ ἀπειλή. ΑΝ. Δεσποῖν. ΟΜ.  
 Ἀπειλή.  
 190 ΜΕΜ. Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας  
 παρελήλυθεν.  
 191 ΕΣ. Πρὸς ἱστίαν μάλλον χει-  
 μῶν ἐστὶ. ΡΙ. Χειμῶν, ψυχθ·.  
 195 ΤΕΤ. Κεκαμμένοι.  
 196 ΣΚΗ. Ἐπεβάδω. ΑΡ. Τρα-  
 χεῖαν, σαρπηδὸν, σφῆλαι πάντι δυναμί-  
 νω, δύσσοτοι, ὀλισθηρὰν, ὥστε κινδυνεύειν  
 κραταπείσιν· ἔδδον δὲ νῦν, ἀνὰ δ', πλὴν  
 ὁδόν.  
 199 ΘΥ. Εὐάρεστον.

ῥύατ' ὅπιδε μύροντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἀνακτε,  
 Πτωχῶ λδγαλέω ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,  
 Σκηπτόμυρον· τὰ δὲ λυγρὰ πῶτε χροὶ ἐμάλα ἔστο.  
 Ἀλλ' ὅτε δὴ εἶχοντες ὁδὸν κάτα παπαλόεσσαν  
 Ἄσπερος ἐγγυὸς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κλέων ἀφίκοντο 205  
 Τυκτὴν, καλλίραον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,  
 Τὴν ποίησ' Ἰθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·  
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατρεφέων ἦν ἄλλος  
 Πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέειν ὕδωρ  
 Ἰψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο 210  
 Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπρέζεσκον ὀδῖται·  
 Ἐνθα σφέας ἐκίχαν' ὑὸς Δολίοιο Μελανθίδης,  
 Αἴγας ἄγων, αἶ πασι μετέπρεπον αἰπολίοισι,

202 ΔΕΥ. Εὐπλεῖ.

203 ΣΚΗΠ. Ἐπεισδόμυρον. ΕΣ. Ἐνιδύτο.

207 ΙΘ. Πτειλὰς παῖδες, Ἰθα-  
 κος ἔ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γέ-  
 νος, ἄκτι τῶν Κεφαλληνίων ἀρίστων ἢ  
 αὐτοῖς τότε, καταλιπόντες τὰ σφέερα  
 ἤδη, παρεγγίνοντο) εἰς τὴν Ἰθάκην· καὶ  
 τόπον ἰδόντες εὐ πιπικνέοντες, εἰς σπου-  
 χισμὸν, διὰ τὸ ἔ παρρησιάζεσθαι ὑ-  
 ψηλότροποι εἶναι, ἔ καὶ οἰκίσαντες Δεῦρο  
 τῶν Ἰθακῶν ἐκποσαν· καὶ ἐκ μὲν Ἰθα-  
 κας, ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ  
 παρεκκείμενον ὄρος ἐκ τῆς Νηρίτης, Νήρι-  
 τον· ἡ δὲ ἱστρία παρὰ Ἀκασίαν.

208 ΑΙ. Ἠλ. Γόδη μιχθῆς τῇ  
 Ἀσπιδί, παῖδας ἰχθί, Φαίθονται, καὶ  
 Λαμπυρίαν, ἔ Αἰγίαν, καὶ Φαίθονται·  
 ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Φαίδων, ἤρτο τὴν μη-  
 τέρα, τίνας αἶν πατρός· πυθόμενος δὲ,  
 ὡς Ἠλίας, περιγίγντο ἐπὶ τὰς τῆς πατρός  
 ἀναβολὰς· γνωροθεὶς ἢ, ὥτως ἐδίδοτο τῇ  
 πατρὶ, ἐπ' ἄλλαν αὐτῇ συγχωρήσῃ τὴν

ἄρμα καὶ τὰς ῥυτίδας, ὅπως καὶ τοῖς ἄλλοις  
 τῶν ἁσμάτων· ὁ δὲ Ἠλίας ἀκούσας, πα-  
 ραυτὴ μὲν ἀντίλεγε, εἰδὼς ἂν πείσεται·  
 σφιδρα δὲ αὐτῷ ἰγκειμένη συγχωρῆναι,  
 διδάξας, ὅ, π τὸ μεταίχιμιον· ἐπὶ τῇ  
 ἐκείνῃ τῇ ἄρματι, ἀτάκτως ἤλαυνε,  
 ὡς π τυπνέοντα, πάντα τὰ ἐπὶ τῇ γῇ  
 φεύγειν, ἔ δὴ τ' ἀφροσύνης ἐπιθροῖν αὐ-  
 τὸν κεραιὴν τὸν Δία· καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ  
 αὐτὸ μὲν τῆς θείας φλογὸς ἐπὶ τῇ Ἡε-  
 ρωνίδῳ ποσειδῶνι, καὶ φθαρτίῳ, αἱ ἀδελφαὶ  
 παραρρησάμεναι τὴν τῶν τῆς Κελπιδῆς  
 πελάγους, ἡθρυναν ἡμῶν ἀδελφείκως ἔ  
 νυκτός· ὅθεν κατελήσας ὁ Ζεὺς, ταύτας  
 ἀναιμνησιν ἐνεπίησεν τῇ κακῶν, μεταμω-  
 ρῶν αὐτάς εἰς αἰγείρας, αἵπερ εἰσι δι-  
 ὄρα· λίγα) ἢ καὶ ἐντεῦθεν ἀπαρρησάμεναι  
 τὴν ἡλεκτῶν τῆς ἀρχαίας οἰμωγῆς· ἀπα-  
 ρρησάμεναι δὲ τῶν κακῶν ἀπὸ τῆς δι-  
 ὄρας· ἡ δὲ ἱστρία παρὰ τοῖς τετρακίσι.  
 ΥΔ. Τῶν ὕδατι τριφομένων.

211 ΟΔ. Ὀδοίπεροι.

213 ΜΕ. Ἐπίσχοι ἦσαν.

Δείπνον

Δῆππον μνηστῆρες· δύο δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.

Τὸς δὲ ἰδὼν νείκεσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν 215

"Εκπαγλον κ' αεικές· (ὄρνε δὲ κῆρ 'Οδυσῆος·)

“ Nūn mēn dē málā páγχy kakēs kakōn hēgházēi.

“Ὡς αἰεὶ τὸ ὁμοῖον ἀγὰ θεὸς ὡς τὸ ὁμοῖον.

“ Πῇ δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

“ Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα ; 220

“Ὡς πολλῇσι φιλίῃσι ὡργισὰς φλίψεῖ) ὧμυς,

“ Αἰτίζων ἀκόλως, ἐκ ἁόρας, ἐδὲ λέβητας.

“Τὸν κ' εἰ μοι δόξης σταθμῶν ῥυτῆρα χρέεσθαι,

“ Σηκοχόρον τ' ἔμμεγα, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,

“ Καί κεν ὄρον πίνων, μεγάλην Ἰππυγνίδα θῆτο. 225

" Ἀλλ' ἐπεὶ ὅν δὴ ἔργα καὶ ἔμματα, ὅς ἐβελήσῃ

"Εργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πώσων κατὰ δῆμον

214 ΝΟ. Ποιμένες.

216 ΕΚ. Δευτῆς ὑπομαχόν.

217 НГ. "Аж.

219 MO. Τὸν ἐπαύτην, τὴν χαρμίμα-  
ρον, τὴν μεγίστην ἐπὶ τῶν βορᾶν, τὴν ἀ-  
κρίβειαν τροφῆς. AM. Ἡ ἐν ταῖς βωταῖν  
ἐφάνηται, ὃ δὲ λαοὶ τὸ καλῶς πᾶν εἶναι. ἢ  
ἢ οὐκ αἰ τις φησὶν οὐκ εἶναι, εἶον,  
εἰς τὴν σφοδρῶς.

220 ΠΤΩ. Ἐκαίτιν. ΑΠΟ. Λυ-  
μειῶνα ἢ εὐαγγέλιον ἢ τὸ πρὸ κατὰ ἔμαται  
ἀποφθερίμωον ἢ εὐαγγέλιον.

221 ΠΟΛ. Πολλὰς. ΦΛΙ. Ταῖς  
 πικρὰς τῆς θύρας. ΦΛΙΨ. Αἰολικῶς.  
 Ἔνιοι, θλίψιται, θλιῶσινται· ὅς σὺν  
 ἐλπίσιν τῶν φλῶν, οὐδὲ ἕξξ'. ἐλπίσιν  
 ἢ ἢ πτωχοὶ ἀποσπένδονται ταῖς θύραις,  
 ἢ ἀποσπένδονται.

222 ΑΙ. Αἰτῶν. ΑΚ. Ὑμῆς, ὅς  
 οὐκ ἔν τις καλύσῃ ἀπὸ πῦρ βραχύτηα.  
 ΑΘ. Οἱ μὲν, χωρὶς ᾧ σ, πὰ ξίφη, παρὰ  
 π' αὐρ. οἱ δ', μὲν ᾧ σ, τρίποδος αὐρα.

οἱ μὲν τὰς δ' αὖτε ἀγῶνας λαμβανονμί-  
νας, ἄθλα, γυναικάς· λίξη γάρ πε,  
ἢ τρίπους, ἢ γυνή· ἢ ἄορας, οἱ δ' τὴν  
τρίποδας, τὴν ὅτι ἔχοντες ἐξ ὧν κίρε-  
σθαι δύναται).

223 ΔΟΙ. Παράχους.

224 ΣΗ. Ἐπιμνησθὲν ἱκανῶς, ἡ  
 ᾧ σείσονται τὰς σκῆς· σκηγὶ ᾧ λέγῃ·  
 αὐτὸ μὲν ὄντα, Ἐ αἱ τοπικαὶ, ἐνταὶ συγκαλέ-  
 νοντα αὐτὰς καὶ τὰ ἀπὸ αὐτῶν. ΟἶΑΛ.  
 Πάν τὸ ἐκ γῆς φρεῖ· ἡ τὴν φυλάδα.  
 Πᾶς γὰρ κλάδος ὄντων, ἡ καὶ ἀπὸ αὐτῶν  
 εἰσάγει· ἡ τὴν ἄνθρωπον, ἡ μὲν οὖν τῆς  
 εἰσάγει. ΦΟ. Φρεῖν, ἡ καὶ τῆς

225 OP. Ἀντί τῷ, ὅρῳ, τῶν υἱο-  
τάδῃ καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ ὑποτάθῃ τῷ γα-  
λαλίῳ, ἢ τῷ ἀπὸ κλῆρος γαλαλί, τῷ ὑποτα-  
κόμενῳ υἱοτάδῃ. ΕΠ. Τῶν τῷ σώμα-  
τος υἱοτάδῃ, ἀπὸ μέρους, τῷ τῷ γένει  
διρμμεῖται, τῷ πᾶσι ἐκνημιαν, ἢ τῷ ὑπο-  
τακόμενῳ τῷ γένει.

227 ΠΤΩΣ. Πτωχύνων.

“Βλέπω



“ Βάλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστήρ ἄναλτον.

“ Ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε ἔτελεσμήνουν ἔσαυ,

“ Αἶ κ’ ἐλθῇ πρὸς δώματ’ Ὀδυσῆος θείοιο,

230

“ Πολλοὶ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶων

“ Πλευρὰν ἀποτρίψουσι, δόμον κάτ’ ἐβαλλομένοιο·

ὧς φάτο· καὶ παριὼν λαῶν ἐνθρονεν ἀφραδίῃσιν

Ἰαχίῳ· ἔδ’ ἐμιν ἐκτὸς ἀπαρτίδ’ ἐσυφέλιζεν,

“ Ἀλλ’ ἔμην ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,

235

“ Ἡὲ μετὰ ἴσας ῥοπαίλω ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,

“ Ἡ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφ’ ἔδ’ ἀείρας.

“ Ἀλλ’ ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ’ ἔχετο· τὸ δὲ συζῶτης

Νέεσκεν ἅντα ἰδὼν· μέγα δ’ εὖχετο, χεῖρας ἀναχρῶν·

“ Νύμφαι κρηναῖαι, κῆραι Διὸς, εἴποι’ Ὀδυσσεύς,

240

“ Ἵμμ’ ἐπὶ μηρί ἔκκε, καλύψας πόσιον δημῶ,

“ Ἀρνῶν, ἡδ’ ἐρίφων, τόδε μοι κρηῖνατ’ ἐέλδωρ,

“ ὧς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ ἐδαίμων·

“ Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε λίσσεσκέδασειεν ἀπίους,

“ Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμηρος αἶεν

245

“ Ἄσυ κάτ’ αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

228 ΒΟΣ. Τρέφειν. ΑΝ. Ἀτλή-  
ζωντι.

231 ΠΟΛ. Τινὲς μ, ἀμφοτέρωθεν  
εἰοῖα κεφαλὰς ἔχοντες· ἀμεινον δὲ καὶ  
παράθισιν ἀναγκάσκειν ἀμφὶ κάρη, περὶ  
τῶν κεφαλῶν. ΣΦΕ. Τὰ ὑποπόδια· ἢ  
τὰ ἐλπίσματα, τὰ διωάμματα σφῆλαι,  
ὅ ἐστι κινήσων. ΣΦΕ. Τὰ ἀμφοτέρωθεν  
ἐξοχὰς καὶ ἐπαισάσεις ἔχοντες· ἢ ἵσους  
περὶ τὸ ἀπὸ σφῶν συνπῆχθαι· σφῆ-  
νις δὲ, τὰ μικρὰ ξύλα· σφῆλαι δὲ, τὰ  
μικρὰ ὑποπόδια. ΠΑ. Τῶν χειρῶν.

232 ΠΛΕΥ. Ἐμφαπκῶς, ὅτι αἱ τέ-  
τε πλεῖραι ἀποτρίψουσι τὰ ὑποπόδια.

237 ΟΥ. Περὶ τὸ ἔδαφος. ΕΡ. Πλη-  
στάσει ποιήσεις.

238 ΕΠ. Ὑπόμενιν.

240 ΝΥΜ. Ταῦταις πρὸς ὑχίσται,  
ἡτοι, καθ’ ὃ ἀγροικὸς ἐστὶν· ἢ, ὅτι πρὶν  
τῷ κρηῖναι πρὸς ἡμῖν.

244 ΑΓ. Τὸς κρηῖναισιν. ΔΙ.  
Δισκορεπίσιν.

247 ΑΙ. Αἰγρῶν.

“ ὦ πόσι,

"Ω πάππαι, οἷον εἶπε κύων, ὀλοφάϊα εἰδώς;  
 "Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης  
 "Ἄζω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι. 250  
 "Αἶ γ' Τηλέμαχον βάλοι δ' ἐγυρότοξος Ἀπόλλων  
 "Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ἔτι μνηστῆρσι δαμείη,  
 "Ὡς Ὀδυσῆϊ γε τηλὲς ἀπάλετο νόστιμον ἡμᾶρ.  
 "Ὡς εἰπὼν, τὰς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,  
 255 Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὤκα δόμους ἵκαρεν ἀνακίος.  
 Αὐτίκα δ' εἶσω ἵεν, μῦθ' δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,  
 Ἀντίον Εὐρυμάχῃ· τὴν γὰρ Φιλέεσκε μάλιστ'·  
 Τῷ πατρὶ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσιν, οἱ πονέοντο·  
 Σίτον δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρεσσι,  
 260 Ἐδμήμα, ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος  
 Στήτιν ἐρχομένη· παρὲ δὲ σφραῖς ἤλυθ' ἰὼν  
 Φόρμιγλος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφίσι βάλλει' αἰδεῖν  
 φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλὼν προσέειπε συῶτιν·  
 "Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ πάθε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,  
 265 "Ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶν ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.  
 "Εξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστὶν ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλῇ  
 "Τοίχῳ καὶ θρυγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ  
 "Δικλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο.  
 "Γινώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται  
 270 "Ἀνδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δὲ τε Φόρμιγζ

248 ΚΥ. Ἀνακίος.

254 ΚΙ. Ποσειδώνιος.

256 ΚΑ. Ἐκαθίζετο.

266 ΕΤ. Διὰ τέτων βύλαται δηλῶν, ὡς ἂν μνηστῆρων τῶν βασιλείων ὄντων, ἀλλὰ πλουτίων. ΕΠ. Μιτ' ἱπιμεινίας ἀποκρίσθηται.

267 ΘΡΙΓ. Στεφάνοις, παρ' οἷοις.

ΕΥ. Ἀσφαλῆς· εἰ δὲ εὐεργέες, καλῶς ἐργασμένας.

268 ΥΠ. Ἦτοι ἐπερφημένησιν, εὐτελίσσιν, ἢ εὐχερῶς ἐπιπολύσιν.

270 ΑΝ. Ἀνέχεται. ΦΟΡ. Κί-  
τρα.

« Ἠπύς,

" Ἠπίη, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ πόησαν ἐταίρην.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβώτῃ·  
 " Ὶεῖ ἔγνωσ' ἐπεὶ ἔδδ' ἐτά τ' ἄλλα περ ἔσθ' ἀνοήμων.  
 " Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.  
 " Ἦε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας, 275  
 " Δύσειο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ἱπολείφομαι αὐτῶ·  
 " Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἰμι προπάραιθε·  
 " Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σ' ἔκποδε νοήσας  
 " Ἢ βάλλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.  
 Τὸν δ' ἡμέτεβ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 280  
 " Γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.  
 " Ἀλλ' ἔρχου προπάραιθεν, ἐγὼ δ' ἱπολείφομαι αὐτῶ·  
 " Οὐ γάρ τι πωληγέων ἀδαήμων, ἔδδ' βολάων·  
 " Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ ὤπουντα  
 " Κύμασι καὶ πολέμῳ· μὲν γὰρ τόδ' ἐπὶ πῖσι γενέσθω. 285  
 " Γαστέρα δ' ἔσθ' ἔσθ' ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαῖαν,  
 " Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.  
 " Τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίσσονται  
 " Πόντον ἐπ' ἀτρυγέιον, κακὰ δυσμηδέεσσιν φέρονται.  
 " Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 290  
 " Ἄν δ' ἐκὼν κεφαλὴν τε καὶ ἔσθ' αἶμα κείμενος ἔρχεν  
 " Ἄργος Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς

271 ΗΠ. Ἐπηχῆ.

273 ΑΝ. Ἀνόητος.

276 ΔΥ. Εἰσέλθῃ. ΥΠ. Ἀπολεί-  
φομαί.

279 ΒΑ. Τύψη, πλῆξη.

283 ΒΟ. Βλημάτων.

284 ΤΟΛ. Ὑπομνητικός.

288 ΕΥ. Εὐ συνιζούμεναι, καὶ ἡρ-  
μοσύνη. ΟΠ. Παροπιδάξοντι.291 ΚΥ. Πῶς τ' μεταμορφώμενοι ἱ-  
πικιώσκει; ὅτι παρὰ τὴν ἀνθρώπου, καὶ  
τὰ ἄλλα ζῶα μάλλον ἀνπλασματώδεις,  
ἐκ τῶν ὀδῶν αὐτὸν ἐπὶ γῆν. ἀλλὰ μὲν  
πομπὴν ἔτι πῶς ἔχει; Ἀρσενίλης φη-  
σιν, τίς αὖτε καὶ ἀνὴρ ζῆν ἔτι κύων.  
ΕΣ. Ἀνέτεινεν.292 ΑΡ. Ὀνομα κύριον τῷ Ὀδυσσεύ;  
κύων.

Θεοφίλῃ

Θρέψε μὲν, εἰδ' ἀπότητο πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἰοῖν  
 ὤχετο· τὸν δὲ παύροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες  
 Αἶγας ἐπ' ἀρσotέρας, ἠδὲ πόρκας, ἠδὲ λαγῶας. 295  
 Δὴ τότε καὶ τ' ἀπότητος, ἀπαιχόμενοι ἀνάκτορος,  
 Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ παρπαύροιτε θυράων,  
 Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἄλλης κέχυτ'· ὅφρ' ἂν ἀγοιεν  
 Δμῶες Ὀδυσῆος τέμνους μέγα κοπήσποντες·  
 Ἐνθα κύων καὶ τ' Ἄργος, ἐνίπλευς κυροαῖσάνων. 300  
 Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἔοντα,  
 Οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθηνε, καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω·  
 Ἄσπον δ' ἐκ ἔτ' ἔπειτα διωήσῃο οἷο ἀνάκτορος  
 Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,  
 ῥῆα λαθὼν Εὐμαίον· ἄφαρ δ' ἐρεεῖνέτο μύθῳ· 305  
 “Εὐμαί, ἣ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε καὶ ἐνὶ κόπρῳ  
 “Καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' ἐσάφα οἶδα,  
 “Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θεῖον ἐπὶ εἶδει τῷδε,  
 “Ἡ αὐτῶς, οἷοί τε τραπέζης κύνες ἀνδρῶν  
 “Γίγνουσι, ἀγλαΐης δ' ἐνεκεν κομέεσιν ἀνάκτες. 310  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε σὺ βῶτα·  
 “Καὶ λίην ἀνδρὸς γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.

294 ΑΓ. Ἀπῆλυν.

295 ΠΡΟ. Δορκόδων εἶδ', ἢ ἐλάφῳ, ἢ τὰ ἐκείνη τ' ἐλάφῳ.

296 ΑΠ. Ἀνεπιμέλητος, ἀτημέλητος, ἀπότητος.

298 ΚΕ. Χύδην, ἐκεῖ. ΑΓ. Ἀπῆλυν.

299 ΤΕ. Χωρίον. ΚΟ. Κοπήσποντες.

300 ΕΝ. Πλήρης. ΚΥ. Τῶν προέστων· τινὲς δὲ λέγουσι ἄλλα ζῶα ἐγγύς, ἀλγίστα κυροαῖσάνων, προτάωνων. ραί.

καὶ γὰρ τὰς κύνας ποιοῦντες τὸ αἶμα αὐτῶν· εἰσι δὲ ταῦτα τὰ καλὰ μῦθα τζι-εἰκασ.

302 ΕΣ. Ἐκλάκωσιν. ΚΑΒ. Κἀτέκλινεν, ἐπέκλινεν.

303 ΔΥ. Ἠδυνήθη.

305 ΕΡ. Ἐπηρεύησεν.

306 ΘΑΥ. Ἐκπληξίς.

308 ΕΙ. Τῇ μορφῇ.

309 ΤΡΑ. Οἱ αὖτε πᾶς τραπέζας ὄντες.

310 ΑΓ. Κακῶν.

L 11

“Εἰ



“ Εἰ ποῖος δ’ εἴη ἡμῖν δέμας, ἡδὲ καὶ ἔργα,  
 “ Οἷόν μιν Τροίῳδὲ κιῶν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,  
 “ Αἶψά κε θηήσοιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκὴν.  
 “ Οὐ μὲν γάρ τι φύρσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης  
 “ Κνώδαλον, ὅ, τι ἰδοῖτο· ὧ ἵχνεσι γὰρ παρήδη·  
 “ Νῦν δ’ ἔχετα κακότητι· ἀναξ δέ οἱ ἄλλοι πάτρης  
 “ Ὀλετο· τὸ δὲ γυναικὲς ἀκηδέες καὶ κομέεσσι.  
 “ Δμῶες δ’, εὐτ’ ἂν μηκέτ’ ἐπικρατέωσιν ἀνακτες,  
 “ Οὐκ ἔτ’ ἔπειτ’ ἐθέλῃσιν ἐναίσημα ἐργάζεσθ·  
 “ Ἕμισυ γάρ τ’ ἀρετῆς ἀπαίνυνται εὐρύοπα Ζῷς  
 “ Ἀνέρος, εὐτ’ ἂν μιν κατὰ δέλιον ἡμαρ ἔλῃσιν.  
 “ Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·  
 Βῆ δ’ ἱστὺς μεγάροιο μετ’ ἡμισηρὰς ἀγαυῆς.  
 Ἄρῃον δ’ αὖ κατὰ μοῖρ’ ἔλαβεν μέλανος θανάσιοιο,  
 Αὐτίκ’ ἰδόντ’ Ὀδυσῆα εἰκεσῶ ἑνῆαυτῶ.  
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς  
 Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συδῶτιν· ὦκα δ’ ἔπειτα  
 Νεῦσ’ ὅππ’ οἱ καλέεσσι· ὁ δὲ, πατήνῃας ἔλε διφρον  
 Κείμενον, ἐνθάδ’ ἐδαιτρεὺς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ  
 Δαιόμβρος μνηστῆροι, δόμον κάτα δαιτυμνοῖσι.  
 Τὸν κατέθηκε φέρων παρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν  
 Ἀντίον· ἐνθα δ’ ἄρ’ αὐτὸς ἐφέζετο· τῶ δ’ ἄρα κῆρυξ  
 Μοῖραν ἐλὼν ἐτίθη, κανέας τ’ ἐν σίτον ἀείρας.

317 ΚΝΩ. Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον  
θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν ὃ θηρίον, ὡς κυ-  
νὼν ἀλυσκόμενον.

318 ΕΧ. Σωίχεται. ΚΑ. Βλάσῃ,  
νόσῃ. ΑΛ. Ἀντ’ ὧ, ἐπὶ ξίνης.

319 ΑΚ. Ἀμιλῖς. ΚΟ. Ἐπιμει-

λίως σῆκ’ ἀξιοῖσιν.

322 ΑΡ. Τῆς ἐκείνης παρὸς τὴν ἑρ-  
μην. ΑΠ. Ἀφαιρῆται.

323 ΔΟΥ. Ἡ δαλεία.

335 ΕΤΙ. Παρετίθει. ΚΑ. Κε-  
νισκίῃ.

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσπετο δώματ' Ὀδυσσεύς,

Πτωχῷ λυγρὰ λείω ἐναλίγκιος, ἥδ' ἔγερντι,

Σκηπτόμηνος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ ἑμάτα ἔσθ'.

Ἰζε δ' ἐπὶ μελίνῃ εἰδὲ ἔντοθε θυράων,

Κλινάμηνος σταθμῷ κυπαρισίνῳ, ὃν ποτὶ τέκτων

ἔεσεν Ἰππιδάμηνος, καὶ Ἰπὶ σταθμῷ ἵθυσεν.

Τηλέμαχος δ' Ἰπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συῶτῃν,

Ἄρπν τ' ἔλκον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,

καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·

“ Δὸς τῷ ξένῳ ταῦτα φέρων· αὐτὸν τε κέλαιε,

“ Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐπιχόμενον μνηστῆρας·

“ Αἰδῶς δ' ἐκ ἀραγῇ κεχηρημῶν ἀνδρὶ προίικτη.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τ' μῦθον ἀκασεν,

Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος ἔπειτα πιερόεντα προσήυδα·

“ Τηλέμαχος τοι, ξῆνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελύβη

“ Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐπιχόμενον μνηστῆρας·

“ Αἰδῶ δ' ἐκ ἀραγῇ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίικτῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ Ζεὺς ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,

“ Καὶ οἱ πάντα γίνοιθ', ὅσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν

336 ΕΔ. Εἰσῆλθεν.

339 ΜΕ. Ἀπὸ μελίας ξύλου γλυκο-  
μῖνα.

340 ΚΑΙ. Προσπικνέμενος. ΚΥΠ.  
Ἀπὸ Κυπαρίσσεως γλυκομῖνα.

341 ΞΕΣ. Εἰσάσπετο.

342 ΕΠ. Πρὸς αὐτόν.

343 ΟΥ. Ὅλον, κατὰ ἐκλείψιν ἔνυ.

ΠΕ. Πάνυ κελύβη.

344 ΕΧ. Ἐχώρησαν.

350 ΔΙ. Δίδωσιν.

352 ΠΡΟ. Μεταίτη, παρὰ τὴν ἐκί-  
πυειν καὶ προσπαύειν. Ἀρχίλοχος, Προ-  
ταίτην χεῖρα, Προΐομαι.

354 ΟΛ. Ἀπὸ κρινῶ, ποίησιν.

Αὐθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεκελὶς ἐπὶ πῆρης.  
 Ἦοδιε δ', ὡς ὅτ' αἰοῖδος ἐνὶ μεγάρουσιν αἰεδεν,  
 εὐθ' ὅδ' ἐδειπνήκει, ὃ δ' ἐπαύσατο θεὸς αἰοῖδος.  
 Μνηστῆρες δ' ὁμάδουσιν ἀνὰ μέγαρ· αὐτὰρ Ἀθήνη,  
 Ἄγχι περιεσμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα  
 ὦτρυν', ὡς ἀν' αὐρῆα κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι,  
 Γνοίη θ', οἳ τινὲς εἰσιν ἐνέοιμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι·  
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσκειν κακότητος.  
 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδεζία φῶτα ἕκαστον,  
 Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πῶχρος πάλαι εἴη.  
 Οἳ δ', ἐλεαῖροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτὸν·  
 Ἀλλήλους τ' εἶροντο, τίς εἴη, ἥ πόθεν ἔλθοι.  
 Τοῖσι γ' ἡ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

“ Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλειῆς βασιλείης,  
 “ Τὰδὲ πέρι ξένων· ἡ γὰρ μιν πρόσθεν ὅπωπα.  
 “ Ἦτοι μὲν οἳ δεῦρο συδῶτης ἡγεμόνευεν·  
 “ Αὐτὸν δ' ἔσφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχέ' εἶναι.  
 “ Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεισιν νείκεσε συδῶτιν·  
 “ Ὡ ρίγνωτε συδῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδ'  
 “ Ἠγαγες; ἡ ἔχ' ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι  
 “ Πτωχοὶ ἀνηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;

357 ΑΕΙ. Εὐπλῆς. ΠΗ. Ἐπάνω τ' πῆρης· ἀπλώσας γὰρ τὴν πῆραν, ἐντὶ τραπέζης, ἱππῶν ἱσηκίαν, Αὐθι ποδῶν προπάροιθεν.

358 ΩΣ. Μέχρις ἔ.

362 ΠΥΡ. Πύρινα σίλια. ΑΓ. Συνεκδροῖσι.

363 ΑΘ. Ἀδελφοί.

364 ΑΠ. Ἀποκαλύψαι. ΚΑ. Τοῦ θιναιτικῆς κινδύνου.

365 ΑΙ. Ἐπαιτήσῃ ὀφείλων. ΕΝ. Ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μέρας.

367 ΕΛ. Ἐλεῖντες.

375 ΑΡΙΓ. Ἐπίσημι, ἄραν ἐκδηλῆ, ὅτι συδῶτης ὑπάρχεις.

376 ΑΔ. Πλαυήτης.

- “ Ἦ ὄνοσται, ὅτι τοι βίοτον κατέδωκιν ἀνακτος  
 “ Ἐνθάδ’ ἀγριζόμενοι; σὺ δ’ ἐκείνους τὸνδ’ ἐπάλεσας;  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε σὺδῶτα· 380  
 “ Ἀντίνο’, ἔ μὲν καλά καὶ ἐδὸς ἐὼν ἀγορεύεις·  
 “ Τίς γ’ ὃν δὴ ξείνονα καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν  
 “ Ἄλλον γ’, εἰ μὴ τῶν, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν;  
 “ Μάντιν, ἣ ἱγήρα κακῶν, ἣ τέκτονα δάρων,  
 “ Ἦ καὶ θεῶσιν αἰοῖδον, ὃ κεν τέρπῃσιν αἰείδων; 385  
 “ Οὔτοι γ’ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν·  
 “ Πτωχὸν δ’ ἐκ ἂν τις καλέοι τρύχοντά ἐ αὐτόν.  
 “ Ἀλλ’ αἰεὶ χαλεπὸς πᾶσι πάντων εἰς μνηστῆρων  
 “ Δμῶσιν Ὀδυσῆος, πᾶσι δ’ αὐτ’ ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε  
 “ Οὐκ ἀλέγω, ἕως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια 390  
 “ Ζῶ ἐνὶ μεγάροισι καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.  
 Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·  
 “ Σῆγα, μή μοι τῶτον ἀμείβεο πόλλ’ ἐπέεσσιν·  
 “ Ἀντίνοος δ’ εἴωθε κακῶς ἐρεθίζεμεν αἰεὶ  
 “ Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐπὶ τῶνδ’ ἣ καὶ ἄλλας. 395  
 “ Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 “ Ἀντίνο’, ἦ μεῦ καλά, πατὴρ ὧς, κήδεαι ἕως,  
 “ Ὃς τ’ ξείνονα ἀναγὰς διπλὸν μεγάροιο δίδωθαι  
 “ Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῶτο θεὸς τελέσειε.  
 “ Δὸς οἱ ἐλῶν· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γ’ ἔγωγε. 400

378 ON. Νῶν, ἀπὸ Σ, ἀφελῆ.

379 ΠΟ. Πόθεν.

383 ΔΗ. Δημιοεργοί, τεχνίται.

384 ΚΑ. Τῶν νοσῶν.

385 ΘΕ. Θῆεν, θυμακτῆν.

386 ΚΛΗ. Κικλημίνοι.

387 ΤΡΥ. Καταπεινήσινται.

393 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιότητος ἀποκρίναι.

394 ΕΙ. ἘΣΘ. ἔχθ. ΕΡ. Παροξύνειν.

399 ΑΝ. Ἀναγκαστικῶς.

“ Μήτ’



“ Μήτ' ἔν' μητέρ' ἐμὴν ἄλδ' τόγε, μήτε τίν' ἄλλον

“ Δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο.

“ Ἀλλ' ἔ τοι πῖϑτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·

“ Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλεα, ἢ δόμεν ἄλλω.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνο<sup>Θ</sup> ἀπαμειβόμενος προσέειπε·

“ Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μῆλός ἀρχέει, πῶον εἶπες;

“ Εἴ οἱ τόσον ἀπάντες ὀρέζαιαν μνηστῆρες,

“ Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας δόππρόθεν οἶκος ἐρύκηι.

ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνῳ ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ  
Κείμενον, ὃ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὲς πόδας εἰλαπινάζων.

Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδουσι, πλῆσιν δ' ἄρα τήρην

Σίτ' καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς,

Αὐτὶς ἐπ' ἔδον ἰών, προικὸς γούσεσθ' Ἀχαιῶν·

Στῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·

“ Δὸς, φίλος· ἔ μὲν μοι δοκέεις ὁ κακίστος Ἀχαιῶν

“ Ἐμμεναί, ἀλλ' ὤριστε, ἐπεὶ βασιλῆϊ εἰοικας.

“ Τῷ σε χρὴ δομεναί καὶ λῶϊον, ἥε περ ἄλλοι,

“ Σίτ'· ἐγὼ δ' ἂν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

“ Καὶ γὰρ ἐγὼ πλε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον

“ Ὀλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ

“ Τοίω, ὅποῖος εἴμι, ἔ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·

“ Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,

“ Οἷσιν τ' εὖ ζῶσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·

407 ΟΡ. Δοῖον.

408 ΕΡ. Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας  
προέλθοι αἰτήσαν.

409 ΥΠΕ. Ἐξω ἔλκυσε, φανερὸν  
ἐποίησιν.

410 ΕΠ. Ἐπετίθη.

413 ΠΡΟΙ. Τῆς δωρεᾶς δόσις.

418 ΚΛ. Δοξάσω, ὑμνήσω.

420 ΑΛ. Πλανωμένω, πλωχῷ.

423 ΟΙ. Δι' ὧν καλῶς ζῶσι.

“ Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαζε Κρονίων, (ἤθελε γάρ πε),

“ Ὅς μ' ἅμα λήϊσῃσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν

425

“ Αἰγυπτιόδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὅφρ' ἀπολοίμην·

“ Στήσαι δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.

405

“ Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίφρας ἐταίρας

“ Αὐτὰρ παρ νῆας μύρην, καὶ νῆας ἔρυσσ·

“ Ὀπίφρας δὲ κατὰ σκοπίας ὠτρυνά νέεσθ·

430

“ Οἱ δ' ὕβρι' εἰσάγουσιν, ὅππασόμενοι μύρῃ σφῶν,

“ Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρὰς

410

“ Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,

“ Αὐτὰς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.

“ Οἱ δὲ, βοῆς αἰόντες, ἅμ' ἡοὶ Φαινομήνηφιν,

435

“ Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδὶον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,

“ Χαλκῶ τε σεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς περπικέραυνος

415

“ ἔϋζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν· ἔδῃ τις ἔτλη

“ Στείλαι ἐναντίδων· πρὶν γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση.

“ Ἐνθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὄξει χαλκῷ,

440

“ Τὰς δ' ἀναγον ζώας σφίσιν ἐργάζεσθ' ἀνάγκη.

“ Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξένῳ δόσασιν ἀνελιάσαντι

420

“ Διμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἱφίππασεν·

“ Ἐθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πῆματα πάχων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

445

“ Τίς δαίμων τέδε πῆμα πρὸς ἡγάγε, δαίτῃς ἀνίλῃ;

“ Σπῆθ' ἔτῳ ἐς μέσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,

“ Μὴ τάχα πικρὴν Αἰγύπτιον καὶ Κύπρον ἴδῃαι·

424 ΑΛ. Κατίφθερι, σίνητα ἐ-  
πιπρην.

443 ΔΜ. Καὶ ἐν Ἰλιάδι πόλεις  
ὑπὸ βασιλείας ἦσαν.

425 ΠΟΛ. Πολλὰ πλαναμένοις.

444 ΤΟ. Ἐνταῦθα παρεγγύστη.

“ Ὡς

“Ὡς τις θαρσαλῆος καὶ ἀναιδῆς ἐστὶ παροϊκτής.

“Ἐξέης πάντεσσι παρίστανται· οἱ δὲ διδῶσι

450

“Μαψιδίως· ἐπεὶ ἔτις ἐπάχεσις, ἐδ’ ἐλεγχὺς

“Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.

Τὸν δ’ ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Ὡ πόποι, ἔκ ἄρα σίγ’ ἐπὶ εἰδῇ καὶ φρένες ἦσαν·

“Οὐ σύ γ’ ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἴππισσάτῃ ἐδ’ ἄλλα δόιης,

455

“Ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι περήμυρος, ἔτι μοι ἔτλης

“Σίτῃς δόποπροελὼν δόμῳ· τὰ δὲ πολλὰ πάρεςιν.

Ὡς ἔφατ’· Ἀντίνοος δ’ ἐχολώσατο κηρόθι μάλλον,

καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπει πειρόμεντα προσήδα·

“Νῦν δὴ σ’ οἷα ἐπὶ καλὰ δι’ ἐκ μεγάροιο γ’ οἶω

460

“Ἀψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ οἰκεία βάξεις.

Ὡς ἄρ’ ἔφη· καὶ θρηνητὴν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὤμων,

Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ’ ἐξέστη, ἥύτε πέτρῃ,

Ἐμπεδόν· ἐδ’ ἄρα μιν σφῆλιν βέλος Ἀντινόοιο,

Ἀλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσοδομοῦσαν.

465

Ἀψ δ’ ἄρ’ ἐπ’ ἐδὼν ἰὼν κατ’ ἄρ’ ἔζετο, καδ’ δ’ ἄρα πῆρην

ᾠήκεν εὐπλέην· μὲν δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

“Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,

“Ὅφρ’ εἴπω, πᾶ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελόει.

“Οὐ μὰν ἐδ’ ἄχος ἐστὶ μὲν φρεσὶν, ἐδέ τι πένθος,

470

“Ὅππότε ἀνὴρ παρ’ οἷσι μαχεϊόμυρος κτεάτεσσιν

451 ΕΠ. Κάλυσις, ἀσέφαισις. ΕΛ. ἑλίσσῃ, οἶκτος.

ἀντὶ τὰ κέρεια, ἃ παρὰ τῇ ἐδῶ κατὰ ἑδὸς ἦ, ὁ βακτηρ.

455 ΑΛΛ. Ὁ μὲν Ἀγίσταρχος διαιτῶς ἀνέγνω, ἔκ ἀπίδουκε τὴν αἰλῆς· Καλλι-  
στῆς ἦ ψιλῶς, οὐδ’ ἄλλως, ἐκ δὲ χόμῳ.

463 ΠΡΥΜ. Ἐχάκτον.

464 ΣΦΗ. Ἐσφῆλιν, ἔσεισιν.

467 ΕΥ. Πάνυ πειληρωμένην.

“ Βλήε), ἢ πῶς βασιὺν, ἢ ἀργεννῆς οἶεσιν  
 “ Αὐτὰρ ἐμ’ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος ἐνέκα λυγρῆς,  
 “ Οὐλομένης, ἢ πολλὰ κάκ’ ἀνθρώποισι δίδωσιν.  
 “ Ἀλλ’ εἶπε πῶχων γε θεοὶ καὶ ἐρμνύες εἰσιν, 475  
 “ Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτιο κιχέη.  
 Τόν δ’ αὖτ’ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·  
 “ Ἐοὶ ἔκηλος, ξῆνε, κατ’ ἡμῶν, ἢ ἀπὶ θ’ ἄλλη·  
 “ Μὴ σε νέαι Διὸς δώματ’ ἐρύσσω, (οἳ ἀγορεύεις),  
 “ Ἢ πόδος, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύνωσι δὲ πάντα. 480  
 “ ὣς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσασαν·  
 “ Ὡς δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερμωρεόντων·  
 “ Ἀντίνο’, εἰ μὲν κάλ’ ἔβαλες δύσηνον ἀλήτῳ.  
 “ Οὐλόμεν’, εἰ δὴ πᾶς τις ἐπαράνιος θεός ἐστι;  
 “ Καί τε θεοὶ ξείνοισιν εὐκότες ἀλλοδαπῶσι, 485  
 “ Παντοῖοι τελέθοντες, ὅππῃσιν ὀλέθῃς,  
 “ Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.  
 “ ὣς ἄρ’ ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ’ ὅσκι’ ἐμπάζετο μῦθον.  
 Τηλέμαχος δ’ ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἔειχε  
 βλημῶν· ἔδ’ ἄρα δάκρυ χαμῶ βάλεν ἐκ βλεφάρων, 490  
 Ἀλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βουασσομένοων.  
 Τὲ δ’ ὥς ἔν ἤχεσε πείφρων Πηνελόπεια,  
 βλημῶν ἐν μεγάρῳ, μετ’ ἄρα θυμῷσιν ἔειπεν·  
 “ Αἶθ’ ἔτις αὐτὸν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.  
 Τὴν δ’ αὖτ’ Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 495

472 ΒΑΗ. Βληθείη.

479 ΕΡ. Ἐλκύσασιν.

480 ΑΠ. Ἀποδείρωσιν.

486 ΤΕ. Γινόμηναι, φανόμηναι. ΕΠ.

Ἐπέρχονται.

487 ΕΥ. Εὐνεμεσίαν· καὶ θ’ ἢν εὖ νε-  
μύμεθα καὶ ἀφελόμεν.



“ Εἰ γὰρ ἐπ’ ἄρ’ ἔσῃσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,

“ Οὐκ ἂν τις τέτων γε εὐφρονον ἢ ἴκοιτο.

Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε Πείφρων Πάναλόπεια·

“ Μαῖ, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόων’·

“ Ἀντίνοος δὲ μάλιστ’ μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.

500

“ Ξένος τις δῖος ἀλητὸς κατὰ δῶμα,

“ Ἀνέρας αἰτίζων· (ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνάγχη)

“ Ἐνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ’, ἔδοσαν τε·

“ Οὗτος δὲ Θρήνῳ περὶ μὲν βάλε δέξιν ὦμον.

Ἡ μὲν ἄρ’ ὡς ἀγόρευε μὲν δμῶσιν γυναιξίν,

505

Ἡ μὲν ἐν θαλάμῳ· ὁ δ’ ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἡ δ’ ὅτ’ οἱ καλέσασσι προσήδα δῖον ὑφορβόν·

“ Ἐρχεο, δῖ’ Εὐμαίε, κίων τ’ ξείνον ἄνωχθι

“ Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσφύζομαι, ἢ δ’ ἐρέωμαι,

“ Εἰ περ Ὀδυσσεὺς παλασίφρονος ἢ πέπυσται,

510

“ Ἡ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν.

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συῶντα·

“ Εἰ γάρ τι, βασίλεια, σιωπήσεται Ἀχαιοὶ,

“ Οἳ ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κε τι φίλον ἦτορ.

“ Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τέρα δ’ ἡματ’ ἔρυξα

515

“ Ἐν κλισίῃ, (πρῶτον γὰρ ἐμ’ ἴκετο νῆος ἀποδράς·)

“ Ἀλλ’ ἔγω κακότητε διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

“ Ὡς δ’ ὅτ’ αἰοῖδον ἀνὴρ πολιδέρεσκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ

“ Ἀείδῃ δεδαῶς ἔπε’ ἡμερόεντα βροτοῖσι,

“ Τῷ δ’ ἄμοτον μεμάασιν ἀκχέμεν, ὅππῃτ’ αἰείδῃ·

520

496 ΑΡ. Ἐπὶ πῶς εὐχαῖς.

501 ΑΑ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίει.

502 ΑΧ. Ἀπορίᾳ, ἴσθαι.

503 ΕΝ. Ἐλθόντων.

507 ΟΙ. Πρὸς ἑαυτῶν.

509 ΠΡΟΣ. Νῦν, προσφύζομαι· καὶ  
φίται καὶ φθίγγομαι.

514 ΘΕΛ. Εὐφραίνονται.

“ Ὡς

- “Ὡς ἐμὲ κείνος ἔθηκε παρήμενος ἐν μεγάροισι.  
 “Φησὶ δ’ Ὀδυσσεύς ξείνος πατρώϊός εἶναι,  
 “Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνω<sup>ς</sup> ἥμος ἐστίν.  
 “Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τὸδ’ ἵκετο πῆμα<sup>τα</sup> πάχων,  
 “Προπροκυλινδόμενος· στυγαὶ δ’ Ὀδυσσεὺς ἀκῆσται, 525  
 “Ἀγχι<sup>ς</sup> Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πόνι δήμῳ,  
 “Ζῶ<sup>ς</sup> πολλὰ δ’ ἄρ’ αἰμιήλια ὄνδ’ ἐδόμονδε.  
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·  
 “Ἐρχεο, δεῦρο κάλεσον, ἵν’ ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.  
 “Οὔτοι δ’ ἦε θύρησι καθήμενοι ἐμαάδων, 530  
 “Ἡ αὐτὰ κατὰ δώμα<sup>τι</sup>· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς εὐφρων.  
 “Αὐτῶν μὲν γὰρ κλήματ’ ἀκῆρατα κεῖτ’ ἐνὶ οἴκῳ,  
 “Σίτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδωκεν.  
 “Οἱ δ’ εἰς ἡμέτερον πωλλόμενοι, ἤματα πάντα,  
 “Βῆς ἱερόντες, καὶ οἷς, καὶ πόιναις αἶσας, 535  
 “Εἰλαπνάζεσι, πίνεσσι τε αἶθοπα οἶνον  
 “Μαφιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· ἔγ’ ἀπ’ ἀνῆρ,  
 “Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρλὴ δ’ οἴκῳ ἀμύνα.  
 “Εἰ δ’ Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκηιτ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,  
 “Αἰψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας δ’ οἰοῖσεται ἀνδρῶν. 540  
 “Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ’ ἢ μέγ’ ἔπαρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα  
 Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασε δὲ Πηνελόπεια·  
 Αἰψά δ’ ἄρ’ Εὐμαίον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 “Ἐρχεό μοι, τ’ ξείνον ἐναντίον ὧδ’ ἐκάλεσον.  
 “Οὐχ ὀράας, ὅ μοι ἤδ’ ἐπέπαρε πᾶσιν ἔπεισιν; 545  
 “Τῷ κε καὶ σὺν ἀτελὲς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο

524 ΙΚ. Ἐνταῦθα περιγίνεται.

525 ΠΡΟ. Πλωτόμπος.

530 ΕΥ. Ἀπὸ τῆς παιδείας, διὰ  
 λογισμῶν.

“ Πᾶσι μάλ', εἴθε κε τις θάνατον κ' κῆρας ἀλύξοι.

“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,

“ Αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,

“ Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἑμάτα καλά. 550

“ Ὡς Φάπῃ βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκασεν·

Ἄγχε δ' ἰσάμελθε ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Ζεῖνε πατέρ, καλέεις σε περίφρων Πηνελόπεια,

“ Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μετ' ἀλλήσῃ τι ἐ θυμὸς

“ Ἀμφὶ πόσῃ κέλετ', κ' κηδεά περ πεπαθήη. 555

“ Εἰ δέ κε σε γνώη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,

“ Ἔσσει σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τ' σὺ μάλιστα

“ Χρήζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτήζων κατὰ δῆμον,

“ Γαστέρα βοσκήσεις· δάσῃ δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 560

“ Εὖμαι', αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι

“ Κέρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπέῃ.

“ Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κέρας, ὅμην δ' ἀνεδέγμεθ' οἰζύν.

“ Ἀλλὰ μνηστῆρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,

“ Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον ἔρανον ἴκη. 565

“ Καὶ γὰρ νῦν, ἔτε μ' ἔστος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα

“ Οὐλ' ἀκὸν ῥέζαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,

“ Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, ἔτε τις ἄλλος.

“ Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθί

“ Μῆναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύηα. 570

“ Καὶ τότε μ' εἰρέσσω πόσις πέρι νόστιμον ἦμαρ,

559 ΒΟΣ. Θρίψας.

563 ΟΜ. Τὴν αὐτῶν. ΑΝ. Ἀν-

δεξάμεθα.

571 ΕΙ. Ἐρωτησάτω.

“ Ἀσπετέρω καθίστοιμαι παρὰ πυρί· εἴματα γάρ τοι  
 “ Λύγρ’ ἔχω· οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶθ’ ἰκέλευσαι.  
 “ Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ’ ἔμυθον ἄκασεν.

Τὸν δ’ ὑπὲρ ἔδδ’ βάβηλα προσήυδα Πηνελόπεια· 575

“ Οὐ σύ γ’ ἄγεις, Εὐμαιε; τί τέτ’ ἐνόησεν ἀλήτης;  
 “ Ἥ τινὰ περ δέσους ἐξαΐσιον; ἢ καὶ ἄλλως  
 “ Αἰδέεται κατὰ δῶμα; κακὸς δ’ αἰδοῖος ἀλήτης.

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα· 580

“ Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ καὶ οἶοιτο καὶ ἄλλῃ,  
 “ Ἵερὸν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερνηορέοντων.  
 “ Ἀλλὰ σε μέναι ἀνωγειν ἐς ἥλιον καταδύντα.

“ Καὶ δέ σοι ὦδ’ αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,  
 “ Οἶον πρὸς ξείνον φάδαμ ἔπος, ἢ δ’ ἐπακῆσαι.  
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 585

“ Οὐκ ἄφρων ὁ ξείνος οἷέ τί, ὅς περ ἂν εἴη·  
 “ Οὐ γάρ περ τινὲς ὦδ’ ἀκατακτάτων ἀνθρώπων  
 “ Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀπάδαλα μηχανόων’.  
 “ Ἡ μὲν ἄρ’ ὥς ἀγόρευεν· ὁ δ’ ὤχετο δῖος ὑφορβὸς  
 Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντας. 590

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια πειρόμεντα προσήυδα,  
 “ Ἀγχι γὰρ κέφαλήν, ἵνα μὴ πόρροιαθ’ οἱ ἄλλοι·

“ “ὦ φίλ’, ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σῆμα καὶ κῆνα φυλάξων,  
 “ Σὸν δ’ ἐμὸν βίον· σὶ δ’ ἐνθάδε πάντα μελόντων.  
 “ Αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ, 595

572 ΑΣ. Ἐγχετέρω.

575 ΒΑΝ. Ἐπιόαντα, ἐσιλγόντα.

577 ΕΞ. Μεγάλως.

578 ΑΙ. Νῶν, ὁ αἰδούμενος.

580 ΟΙ. Νομίσι, ὑπολάθοι.

581 ΑΛ. Ἐκφυζίν.

592 ΑΓ. Ἐγρός παρσενεγών.

“ Μή



“ Μή τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ Φρονέουσιν Ἀχαιῶν·

“ Τὸς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γνέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

“ Ἔσθ' ἔτως, ἄτ' αὖ σὺ δ' ἔρχεο δευελήσας·

“ Ἡῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερῆα καλά. 600

“ Αὐτὰρ ἐμοὶ πάντεσσι καὶ ἀθανάτοισι μελήσῃ.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' εὐχέσθ' ἐπὶ δίοφρῳ,

Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἦδ' ἐπιτήπης,

βῆ δ' ἱμῶν μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε

Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὄρχησθ' αἰοιδῇ 605

Τέρποντ'· ἦδη γὰρ ἔπειλυντε δέελον ἡμῶν.

599 ΔΕΙ. Πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν  
προσγυρόμενος· τὴν, τὴν μισσημένην,  
ἢ τὴν ἱππορινὴν ἀφ' ἧς. ἵπποι δὲ,  
τὴν δειλινὴν τροφὴν αὐτῶν, ἔκαστος  
μᾶλλον φησὶ, δέελον αἰτίζουσι, ἄγουσι

ἢ χεῖρας ἀπ' ἑργῶν, τὴν σφῶν τῇ δειλινῇ  
τροφῇ αἰτύντες· ἢ δένοντας· σφαιρῶν  
καμνὶ γὰρ, ἐπὶ οἷς δεχόμενοι τρεῖς μῆται  
τροφῆς ἔχουσιν.

606 ΔΕΙ. Τὸ τ' δειλινῆς ἄρας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

Ο Δυσσείας καὶ Ἰρεν συνῆλθε γίνεταί· φαίνεται ὅτι καὶ Πηνελόπεια τοῖς Μινεῖσι, ἔπειτα αὐτῶν δῶρα λαμβάνει· γίνετο ὅτι καὶ περὶ κρινολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐρύμαχον.

Σίγῃ μὲν ἔστιν Ἰρεν, εὐχος Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάκλησιν.

**Η**ΛΘΕ δ' ἐπὶ πῖλωχος πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ  
 Πτωχόβροχ' Ἰθάκης, μὲν δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργην.  
 Ἀζήχες φαγέμεν καὶ ποίεμεν· ἔδδ' οἱ ἦν ἱς,  
 Οὐδὲ βίη· εἶδος ὅτι μάλα μέγας ἦν ὀράασις.  
 Ἀρσάνιος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ ἦτο πόντια μήτηρ  
 Ἐκ γυναικός· Ἰρεν δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,  
 Οὐδὲν ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε πᾶσις ἀνώγοι.

5

1 ΠΤΩ. Ἐπείτῃς. ΠΑΝ. Ὁ καὶ τὸ  
 ἔμειν ἱπαιτῶν, καὶ δι' ὅλης τῆς πόλεως  
 ἱππῶν.

2 ΜΑΡ. Γαστριμαργία μαυτομύτη.

3 ΑΖ. Δεινὸν, μίτρα, σπυρίχες, διη-  
 νέκτες, ἀδάλευπτον, μεγαλόφωνον· ἀλ-  
 τὸ, Ἀζήχες μεμακύνει· ποδῶν.

6 ΙΡ. Παρὰ τὸ ἔρειν.

'Ος

Ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκειο οἷο δόμοιο,  
καί μιν νεικέων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Εἵκε, γέρον, παρθύρε, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη· 10

“Οὐκ αἶεις, ὅτι δὴ μοι ἔπιλλίξουσιν ἅπαντες,

“Ἐλκέμευαι δὲ κέλον’; ἐγὼ δ’ αἰχλύνομαι ἔμπη.

“Ἀλλ’ ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρως καὶ χερσὶ γλῆη·

τὸν δ’ ἄρ’ ὑπὸ δραῖδων προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Δαιμόνι, οὔτε τί σε ῥέζω κακόν, ἔτ’ ἀγορεύω, 15

“Οὔτε τινα φθονέω δόμῳ, καὶ πόλλ’ ἀνελόντα.

“Οὐδὸς δ’ ἀμφοτέρως ὅδε χεῖσεται· ἐδὲ τί σε χεῖ

“Ἀλλορίων φθονέειν δοκέεις· δέ μοι εἶναι ἀλήτης,

“Ὡς περ ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.

“Χερσὶ δὲ μῆτι λίην παρακαλίξω, μή με χολώσης, 20

“Μὴ σε, γέρον περ ἐὼν, σῆψος καὶ χεῖλα φύρσω

“Αἵματος· ἥσυχίη δ’ ἂν ἐμοὶ καὶ μάλλον ἔτ’ εἴη

“Ἀὔριον· εἰ μὲν γάρ τι σ’ ὑποσρέψεται οἶα

“Δούτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσσῆϊ.”

τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25

“ὦ πόποι, ὥς ὁ μολεῖρὸς ἑπιτροχάδην ἀγορεύει,

“Γρηῖ καμινῶϊ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μηπισαίμην,

“Κόπιον ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δ’ ἐκ πάντας ὀδόντας

8 ΔΙ. Ἐδίωκεν.

10 ΕΙ. Ὑποχάρει.

11 ΕΠ. τοῖς ὅμοιοις ἀφαινεύουσιν.

16 ΑΝΕ. Ἀντ’ ἀνελόμενον, λα-  
βόντα.

17 ΧΕΙ. Χωρήσθ’ ὅθεν καὶ χεῖρας, τὰς  
καταδύσεις τ’ ὅφρων.

19 ΟΛ. Ἐοίκασι ἢ οἱ θεοὶ ἀφανη-  
πυρὶ ἂν ἡ ὑδαμυνίας, ὥστε εἰ φαίνονται

ἡμῖν ἴλειο. ΟΠ. Παρίχρειν, διαρῆσθαι.

20 ΠΡΟ. Προκαλέ. ΧΟ. Ὁρμαδι-  
ναί ποιήσης.

21 ΦΥΡ. Μολυνῶ.

26 ΕΠ. Ἐπιδυσμένως. ΑΓ. Δικ-  
λίχεται.

27 ΚΑ. Καμινδοτρία, φρυγία καὶ  
θῆς· ἐστὶ ἢ ἡ εὐθρία, καμινῶ.

28 ΚΟΠ. Πλήσων, τύπλων.

“Γναθμῶν

“ Γναθμῶν ἐξελάσταιμι, σὺς ὡς ληϊδοτέρης.

“ Ζῶσσι νῦν, ἵνα πάντες θηπιγῶσι καὶ οἶδε

30

“ Μαριναμῆρας· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;

“ Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων

οὐδ' ἐπὶ ξεστ' πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.

Τοῖν δὲ ζυνέχ' ἱερὸν μῆρος Ἀνινοοιο,

Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆραςιν·

35

“ ὦ φίλοι, ἔ μὲν πῶ τι πάρος τοῖσιν ἐτύχθη.

“ Οἶν τερπώλῃν θεὸς ἤραγεν ἐς τόδε δῶμα·

“ Ὁ ξείνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν

“ Χερσὶ μαχέσασθ'· ἀλλὰ ζυνελάσομεν ὦκα.

“ Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,

40

Ἀμφὶ δ' ἄρα πῶλχος κακθέμονας ἠγρέθηοντο.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοῦ μετέφη, Εὐπείθεος ἦος·

“ Κέλλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγλήγορες, ὅφρα τι ἔπω·

“ Γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ

“ Καθθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·

45

“ Ὅππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένητ'.

“ Τάων ἦν καὶ ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέδω·

“ Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μετὰδαίσει, εἰδὲ τιν' ἄλλον

“ Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι εἰσόμεν αἰτήσονται.

29 ΔΗ. Τῆς κατωδίσσης τὸ λήιον, ὃ ἐπὶ τῇ σπηφίρῳ χωρίῳ· ἵαν γὰρ εὐρεθῇ εὖς ἀπότελοι παύσαιμι πιδίον βοσκομί-  
ν, ἱεδοιτίξεται.

30 ΕΠ. Ἀντ' Ε, θιάσονται.

31 ΜΑΡ. Μαχομίνας.

33 ΠΑΝ. Ἐκθύμως, πάση τῇ ψυ-  
χῇ, ἄσαν ὀργίλως. ΟΚ. Ἐτραχυώοιτο,  
διεφύροντο, διεπληκτίζοντο.

37 ΟΙ. Ὅσπιν. ΤΕΡ. Τέρψιν.

38 ΕΡ. Φιλονεικῆσιν. ΑΛ. Πρὸς  
ἀμύλως.

39 ΕΥ. Συμπαύσομεν.

41 ΚΑ. Κακὰ ἱμάτια παρ' αὐτοῖσιν  
μύλως.

43 ΑΓ. Νῦν, οἱ ἄσαν ἀνδρῶσι.

44 ΓΑ. Τὰς φυσικὰς λίγας οἰκείας  
τὸ ἄδλον, τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν δυστυχῶσι.

45 ΚΑΤ. Καθθέμεθα.

48 ΜΕ. Συναδυνασθήσεται.



ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' Ἰππίνδανε μῦθος.  
 Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ὦ φίλοι, ἔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι;  
 “ἄνδρα γέροντα, δῦν ἀρήμενον· ἀλλὰ με ρα στήρ  
 “Ὀτρυνή κακουργός, ἵνα πωληγῇσι δαμείω.  
 “Ἄλλ' ἄγε νῦν μοι πείνῃς ὁμόσασσι καρτερὸν ὄρκον,  
 “μή τις ἐπ' Ἰρῶ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ  
 “πλήξῃ ἀπαθ' ἄλλων, τέτω δέ με ἴφι δαμάσῃ.  
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνουν, ὡς ἐκέλευεν·  
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·  
 “Ξεῖν', εἴ σ' Ὀτρυνή κραδίη καὶ θυμὸς ἀγένηαιρ,  
 “Τέτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν  
 “δαΐδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεοσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείῃη.  
 “Ξεινοδόκ' μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖσσι βασιλῆες  
 “Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.  
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς  
 Ζῶσιτο μὲν ῥά κ' ἐσσι περὶ μῆδεα, φάνει δὲ μῆρες  
 καλὰς τε, μεγάλας τε, φάνει δὲ οἱ εὐρέες ὤμοι,  
 στήθεά τε, στήθοι τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη  
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμήνι λαῶν.  
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσασθον·  
 ὦδ' ἐδὲ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πωλησίον ἄλλον·  
 “ὦ τάχα Ἰρὸς αἶρος ἐπίσπασον κακὸν ἔξῃ·

50 ΗΝ. Ἡρώς.

51 ΔΟ. Ἀπιδαν.

57 ΔΑ. Τύφην, δειρή.

63 ΕΞΕΙ. Ὁ τὸς ξένους ἀποδεχόμενος.

ΑΙ. Συγκρατεῖται.

69 ΗΛ. Ἡρώς.

70 ΑΓ. Ἐπαύμασεν.

72 ΑΙ. Ἰρὸς, ἐπὶ κακῇ ἀνομιᾷ.  
ΕΠ. Ἐκύσσειν, ἀπὸ τῆς ἐνείκῃς διὰ  
ζομένων καὶ ἐπισπασμένων ἐαυτοῖς τῶν  
ἡρώ.

“ Οἴην ἐκ ῥακέων ὁ γέρον Ἰππυγνίδα φαίνε.

<sup>1</sup>Ὡς αὖτ' ἔφην· Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀρνητῆρες ἄγον ζώοντες ἀνάγκη,

Διόλουτα· σάρκες δὲ πείτρουμέοντο μέλεσιν.

Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

" Nūn mēn mēt' ēhs, bēgáie, mēte gēnoio,

"Εἰ δὴ τὸν γε τρομέεις καὶ δειδίας αἰνῶς,

" Ἄνδρα γέροντα, δύη ληυμένον, ἥ μιν ἰκάνη.

" Ἀλλ' ἔγωγε τοι ἔρέω, πὸ δὲ ἔτελεσμά μιν ἔσται,

"Αἱ κέν σ' ὅτος νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

“ Πέμψω σ’ ” Ἡπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,

"Εἰς" ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

“Ὅς κ' ἀπὸ ρῖνα τάμῃσι, ἔῃα τηλεῖ χαλκῷ,

"Μήδεά τ' ἐξερύσεις, δῶνῃ κυσὶν ὠμὰ δάσμεσθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γῆα·

Ἐς μέσον δ' ἀναγον· τὰ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον.

Δὴ τότε μερμήριζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Ἡ ἐλάσει, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐτοὶ περόνται,

78 BOY. Μεγάλως ἐπαιρόμην, βοῶν  
ἐν τῇ παιδείᾳ.

84 EX. Εχεται ἦν μὲν ὅς Βακίης,  
ἀφ' ἐκ' οὗ Σικελίᾳ πῶλιν Βακίης κα-  
λῆται· Σικελίᾳ δ' ἡ τῦσσανος λέμεν). τῶ-  
πι τὰς μὲν ἡγεμενικὰς κατὰ πάντα τροπῶν  
ἐπίσθαι, τὰς δ' ἕκας ἀναρῶν λωδόμε-  
νι παυατῶν δ' καλῶν ἔχειν, ὡς καὶ  
τὴν μακρὰν οἰκῶντας, ὅτε θίλαινι σφό-  
δρῃ πᾶν πμῆρσση, αὐτῶν ποσὶ καλῶν  
ῥατῶν, ἀκμῆστων αὐτῶν· πᾶλλας γὰρ  
μικρὰς ἐξελῶν τῶν αἰκῶν· ὅθεν  
τ' αὖθις ἔχ' ὑπομένειν πῶν πικρὰν ταύ-  
την περὶ πᾶσα, λίαν δ' αὐτῶν ἀνελῶν  
ἐν ἰσπικῇ παρὰ Μισσῶν καὶ Μασσῶν.

ΕΧ. Ἐχίτος βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου,  
Εὐχλωρὸς παῖς, αἰὲς κ' δαίτομον, δε  
κ' τῶν θυγατέρων Μεταπίω, ἡ Ἀμφισ-  
σαι, ὑπὸ Αἰχμοδίῳ φθαρῆσαι, πρῶ-  
τος, ἠνώκεται σπέρμας ἀλλοι κελύψας,  
λέγων τότε δαδόμενος τὰς οὐσίας, ὅτε  
ἀλίσφ' τὰς κελύψας· τ' ὃ Αἰχμοδίῳ ἐπὶ  
εἰσέειν κελύψας, ἠφρωτριάσαν, καὶ τὰ  
αἰδία αὐτὴ ἀπύκψιν· ὕπερον γὰρ τοι  
μάστιγας, καὶ τ' ἰδίαν ἐμφορηγίαν σαρκαῶν  
ἀπείρη.

85 TA. Kóψd.

86 ΕΞ. Ἐξελεύσας.

90 ΕΛ. Πλήζεις βαλάν.

N n n

Hé

'Ηέ μιν ἦκ' ἐλάσσει, τανύσσειν τ' ὀππὶ γαίῃ.  
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον εἶναι,  
 ἥκ' ἐλάσσει, ἵνα μή μιν ὀππὶ φρασάιαιτ' Ἀχαιοί.  
 Δὴ τότε ἀναχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον  
 Ἴριος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπὸ ἄατος, ὅσῃ δ' εἴσω  
 ἔφθασεν· αὐτίκα δ' ἤλθεν ἀνὰ σῶμα Φοῖνιον αἶμα,  
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, σὺ δ' ἤλασ' ὀδόντας,  
 λακτίζων ποτὶ γαῖαν· αὐτὰρ μνηστῆρες ἀγαστοὶ  
 χεῖρας ἀναχρόμφοι γέλω ἔκτανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς  
 εἶλκε δὲ ἐκ παρθύριοις, λαβὼν ποδός· ὅφρ' ἴκετ' αὐλήν  
 αἰθέσης τε θύρας, καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς  
 εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρϊ,  
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 "Ἐνταυτοῖ νῦν ἦσθ, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων,  
 "Μηδὲ σύ γε ξένων κ' παλαιῶν κείρανος εἶναι,  
 "Λυγρὸς ἐὼν μή πῃ τι κακὸν κ' μεῖζον ἐπαύρη.  
 "Ἦ ῥα, κ' ἀμφ' ὥμοισιν αἰεκέα βάλλετο πήρην,  
 Πυκνὰ ῥωαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ.  
 "Ἀψ' δ' ὄγ' ἐπ' ἐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσων εἴσω  
 ἦδ' ὠ γελῶντες, καὶ ἐδεικνύοντ' ἐπέεσσιν·  
 "Ζεὺς περ δόϊν, ξῆνε, ἔσθ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,  
 "Ὅ, τί μάλιν' ἐθέλεις, καὶ σοὶ φίλον ἐπλεῖο θυμῷ,  
 "Ὅς τῶτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας

94 AN. Ἀναπίνωτες.

96 ΦΟΙ. Ἐρυθρὸν, πυρρὸν.

97 ΣΥΝ. Σωίκεται.

99 ΓΕ. Ἀπὸ γαίης.

104 EN. Ἐπικύβη, ἐν τῇ τῇ τῇ

πρ. ΑΠ. Ἀποκαλύπτει.

110 ΓΕ. Γελῶντες. ΔΕΙ. Ἦγαν ἰ-

διεῖντο, παρὰ τὸ δίκτυον.

113 AN. Ἀχρεῖαν. ΑΔ. Πλαῦ-

σθαί, ἢ μελαινά.

" Ἐν δὴ μὲν τάχα γάρ μιν ἀνάζομεν Ἡπερόνδε  
 " Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων. 115  
 " Ὡς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κληδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·  
 Ἀντίνοῦ δ' ἄρα οἱ μεγάλην ᾤχεα ραεῖρα θῆκεν  
 Ἐμπλήην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δὲ  
 Ἄρτας ἐκ κανέοιο δῶα παρέθηκεν αἰέρας,  
 Καὶ δέ παῖ χρυσέῳ δευδίσκῳ, φώνησέν τε· 120  
 " Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἕσπερ ὀπίσω  
 " Ὀλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 " Ἀμφινόμ', ἥ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·  
 " Τοῖσδε γὰρ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐοθλὸν ἄκων, 125  
 " Νῆσπον Δελιχιῆα εὖν τ' ἔμεν, ἀφνειὸν τε·  
 " Τὲ σ' ἐκ φασι γνέεσθ' ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ εἰοικας.  
 " Τῆνεκά τοι ἔρέω· σὺ δ' ἵ συνθεο, καὶ μὲν ἄκων·  
 " Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖαν τρέφει ἀνθρώποιο  
 " Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἔπει πνέει τε ἔρπη. 130  
 " Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσσεσθ' ὀπίσω,  
 " Ὅφρ' ἀρετῇ παρέχωσι θεοὶ, καὶ γένατ' ὀρώρη·  
 " Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,  
 " Καὶ πὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετλήσῃ θυμῷ.

114 ΑΝ. Ἀναχθῆναι ποιήσμεν, ἀ- πὰ ἔπη.  
παράγωμα.

116 ΚΛΕ. Κληδόνι, φήμη.

117 ΘΗ. Παρέθηκεν.

118 ΕΜ. Πιπληρωμένον.

121 ΕΣ. Εἰς τὰ μὲν ταῦτα.

122 ΕΧ. Ἐχῃ, κατέχῃ.

126 ΔΟΥ. Τὸν δὲ Δελιχίαν.

127 ΕΠ. Δεινὴ ἐπὶ, ἢ λελίῃ παρὰ

131 ΠΕΙ. Ὑπομῖται.

132 ΑΡ. Νῦν, τοῖς ἀγαθοῖς παρί-  
χουσι εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὴν ἀρετῇ  
καὶ λαοί.

133 ΤΕ. Ποῖσιν, ἐπιφέρουσιν.

134 ΦΕ. Ὑποφίει. ΑΕ. Μὴ θί-  
λων.



"Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν Ἑπιχθονίων ἀνθρώπων,  
 "Οἷον ἐπ' ἡμάρ ἄγῃσι πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.  
 "Καὶ γὰρ ἐγὼ πρὶ ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,  
 "Πολλὰ δ' ἀπάδαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἶκων,  
 "Πατρί τ' ἐμῷ πείσῳ, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτισσι.  
 "Τῷ μὴ τις τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίσιος εἴη,  
 "Ἄλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τί διδοῖεν.  
 "Οἱ ὁρώ μνηστῆρας ἀπάδαλα μηχανόωντας,  
 "Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἀκοῖν  
 "Ἄνδρες, ὃν οὐκ ἔτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης  
 "Δηρὸν ἀπέσσεσθαι μάλα δὲ χερόν· ἀλλὰ σε δαίμων  
 "Οἰκαδ' ὑπέξαγάγοι, μὴδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,  
 "Ὅππότε νοσήσει φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·  
 "Οὐ γὰρ ἀναιμώδεις γὰρ ἀεκρινέεσσι οἶον  
 "Μνηστῆρας, καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθοι.  
 "ὣς φάτο· καὶ σπείσας ἔπεν μελιθεῖα οἶνον·  
 "Ἀψ' δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.  
 Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον πεινημένος ἦτορ,  
 Νύκτιζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.  
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς φύγε κῆρα· πώδῃσε ἧ καὶ τ' Ἀθήνη,  
 Τηλεμάχῳ ὑπὸ χερσὶ καὶ ἐγχεῖ ἱφί δαμῆνα.  
 "Ἀψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' Ἰπὶ θρόνῳ, ἐνθεν ἀνέστη.  
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη  
 Κέρη Ἰκαρίοιο, πῶς ἔφρονι Πηνελοπείῃ,

135 ΤΟΙ. Οἱ μὲν φιλόστοφοι ἐκδέχον-  
 ται, ὅτι οἶον ἂν ἦ τὸ κατὰστημα ὅσον αἶθερ,  
 τοιαύτων καὶ πῶς ἡμέραν ἀετὶ λῶσιν οἱ  
 ἀνθρώποι· ὁ δὲ Ποιητὴς λέγει, ὅποια ἂν  
 ἦ τὰ πρὸς πτόλιν, ταῖς ἐξομοιούμεναι.

137 ΕΜ. Ἐφίκεν, ἐφομιζόμενος.  
 142 ΜΗ. Ἐπινυῖται.  
 145 ΑΠ. Ἀπείσας.  
 146 ΑΝ. Συναλήσειας.  
 148 ΑΝ. Ἄνδ' αἰματῶ.

Μνηστῆρας

135

140

145

150

155

Μνηστῆρας  
 θυμῷ  
 μάλα  
 ἄλλοι  
 "Μ  
 "Π  
 "Μ  
 "Οἱ  
 Τ  
 "Ν  
 "Α  
 "Χ  
 "Μ  
 "Ε  
 "Η  
 Τ  
 "Ε  
 "Χ  
 "Α  
 "Ω  
 "Α  
 155  
 πῶς  
 πῶς  
 πῶς  
 160  
 162

- 135 μνηστῆρας Φανῆναι, ὅπως πετάσσει μάλιστ'  
 θυμὸν μνηστῆρων, ἰδὲ τιμήεσσι γῆροιο 160  
 Μᾶλλον πρὸς πάσις τε, καὶ υἱέος, ἢ πέρος ἦεν.  
 Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν  
 "Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, ἔτι πάρος γε,  
 140 "Μνηστῆρας Φανῆναι, ἀπεχθονέμενοισί περ ἔμπης.  
 "Παῖδι δέ κεν ἔποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον ἔη, 165  
 "Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,  
 "Οἷτ' εὖ μὲν βάζεσι, κακῶς δ' ὅππῃεν φρονέουσιν.  
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·  
 145 "Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες,  
 "Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ παυδὶ ἔπος φάο, μήδ' ὀπίκωθε, 170  
 "Χρῶτ' ὀτονίφαρμῆς, καὶ ὀπιχρίεωσι παρειάς.  
 "Μῆδ' ἔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα  
 "Ἐρχεω· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ·  
 150 "Ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστ'  
 "Ἦρῳ ἀθανάτοισι γυναικῶντα ἰδέσθαι. 175  
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·  
 "Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα ὠδυνάδα, κηδομένη περ,  
 "Χρῶτ' ὀτονίφραδ, καὶ ὀπιχρίεωσι ἀλοιφῇ·  
 155 "Ἀγλαίην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὀλυμποί τε ἔχουσιν,  
 "Ὀλέσων, ἐξ ὧς κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν. 180  
 "Ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἰπποδάμειαν ἀνωχθεῖ

159 ΠΕ. Ἐκπλήξουσιν· ὅσα ἀναζο-  
 νικῶς ὃ προσέειπεν ἡ Πηνελόπεια, ἀλλ' ὅ-  
 πως μὴ βιασθῇ, προσνοκμήνῃ, ἢ ἐλπίδι-  
 πικῶς τῇ δόκειν πρὸς σωτικῆς.

160 ΤΙ. Τιμωτέρας.

162 ΑΧ. Οἷον, ὅσα ἐκ παλαιῆς.

167 ΦΡΟ. Βελιόου), ὀνοῦσι.

173 ΠΕΝ. Πενθεῖν, θρῶν. ΑΚ.  
 Ἀδικαίᾳ πῶς· ἢ πολλὴ, διδωκῶς.

175 ΗΡ. Ηῦχα.

178 ΑΛ. Ἐλαίω.

179 ΑΓ. Τὸ κάκωθ.

“ Ἐλθέμεν,

“ Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρσηέτον ἐν μεγάροισιν·

“ Οἷη δ' ἔκ εἴσεμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.

ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

Ἀγχιέεσσι γυναιξί, καὶ ὀτρυνέσσι νέεσσι.

185

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Κέρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.

Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσαι· λύθεν δέ οἱ ἄλφειά πίννται

Αὐτὲ ἐνὶ κλινῇρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων

Ἀμβροτὰ δῶρα δίδε, ἵνα μιν θησαύατ' Ἀχαιοί·

190

Κάλλει μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθησεν

Ἀμβροσίῳ, οἷῳ περ εὐσέφανος Κυθήρεια

Χρίεται, εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.

Καί μιν μακροτέρην ἔπαύσονα θῆκεν ἰδέσθ·

Λοκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν περὶ εὐλέφαντι.

195

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρχασ' ἀπέβησεν διὰ θεάων.

Ἦλθον δ' ἀμφίπλοιο Λοκῳάλενοι ἐκ μεγάροιο,

Φθόγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δ' γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,

Καί ῥ' ὀπμοόρξατο χερσὶ παρειᾶς, φώνησέν τε·

“ Ἡ με μάλ' αἰνοπαῖνι μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν· 200

“ Αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἀγνή

“ Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν

“ Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέσσι φίλοιο

“ Παντοίην ἀρετήν· ἐπεὶ ἔζοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

ὣς φασγάνῃ κατέβαν' ὑπερώϊα σιγαλέοντα.

205

185 ΑΓ. Λίξεσαι.

189 ΚΑΙΝ. Τῇ κλινῇ.

191 ΚΑΛ. Νῦν, τὰ μύρεα αἰνίττει).  
Κάκως γδ, τὸ δ' Ἀφροδίτης μύροι. ΚΑ,  
ἔχεισιν, ἤλαψιν.

192 ΚΥ. Ἡ Ἀφροδίτη.

194 ΠΑΣ. Παχυτέρων.

198 ΦΘΟΓ. Μιστὰ φωνῆς ἐπιστῆς.

200 ΑΙ. Δεινοπαῖνι. ΚΩ. Ἰπθ.

203 ΦΘΙ. Φθέρων.

οὐκ οἶη· ἅμα τῆζε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔπειθο.

Ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

στῆ ῥα πρὸς παρθένον τέγεθ' ὑπὸ πύκα ποιητῶ, 185

ἄντα παρειάων χορμὴν λιπαρὰ κρήδεμνα·

Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 210

Τῶν δ' αὐτὰ λυτοῦ γέναι', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔτελχθεν·

Πάντες δ' ἤρῃσαντο παρὰ λεχέεσσιν κλιθῆναι.

Ἦ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·

“ Τηλέμαχ', ἐκέπι τοι φρένες ἔμπεδοι, ἔδδ' νόημα· 190

“ Πᾶς ἔτ' ἐών, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας· 215

“ Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,

“ Καὶ κέν τις Φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίᾳ ἀνδρὸς,

“ Ἐς μέγεθος ἔκ' ἀλλος ὀρώμενος, ἀλλότρετος φῶς, 195

“ Θυκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἔδδ' νόημα.

“ Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη, 220

“ Ὅς τ' ἔξινον ἑάσεις ἀεικιοθήμεναι ἔτω.

“ Πῶς νῦν; εἴ τις ξείνος ἐν ἡμετέροισι δομοῖσιν

“ Ἦμενος, ὥδ' ἐπεί τοι ῥυσακίυος ἐξ ἀλεγεινῆς, 200

“ Σοὶ κ' αἰχλος, λῶσθι τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα· 225

“ Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν ἔσθ' ἐνεμεσῶμαι κεχολῶσθ'·

“ Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νόεω καὶ οἶδα ἕκαστα,

“ Ἐσθλά τε, καὶ παρὰ χέρση· (πᾶρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·)

“ Ἀλλὰ τοι ἐδύναμαι πεπνυμένος πάντας νοῆσαι· 205

211 ΕΡ. Ἐρωή. ΕΘ. Ἠλοιάθη-  
ται.

215 ΚΕΡ. Σιωίσεις. ΕΝ. Ἐκίσεις,  
κίπ' ἔ, ἐνείσεις.

216 ΗΒ. Τὸ ἀκμαῖον τ' ἡλικίας.

221 ΑΕΙ. Αἰκιοθήναι, ὑπολαθῆναι.

223 ΡΥΣ. Ἐλευσιμῶ, αἰκίας.

224 ΠΕ. Ἐσθαι.



- “ Ἐκ γάρ με πλῆσσαι, παρήμυροι ἄλλοθεν ἄλλος,  
 “ Οἶδε, κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ’ οὐκ εἰσὶν ἀραγοί.  
 “ Οὐ μὲν τοι ξείνης γε καὶ Ἴρος μῶλος ἐτύχθη  
 “ Μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ’ ὅγε φέρτερος ἦεν.  
 “ Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,  
 “ Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι  
 “ Νόοιεν κεφαλὰς δεδημηδύοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,  
 “ Οἱ δ’ ἐντοσθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γῆα ἐκάστω·  
 “ Ὡς νῦν Ἴρος ἐκείνος ἐπ’ αὐλαίῃσι θύρησιν  
 “ Ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,  
 “ Οὐδ’ ὀρθὸς δύνατ’ ἔσθηναι ποσσὶν, εἴδῃ νέεσθαι  
 “ Οἴκαδ’, ὅπῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γῆα λέλυσται.  
 “ Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.  
 Εὐρύμαχος δ’ ἐπέεσσιν προσήδα Πηνελόπειαν·  
 “ Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,  
 “ Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,  
 “ Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν  
 “ Ἦώθην δαίνυατ’· ἐπεὶ παρέεσσι γυναικῶν,  
 “ Εἰδὸς τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἐνδὸν εἴσας.  
 Τὸν δ’ ἡμέτερος ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·  
 “ Εὐρύμαχ’, ἦτοι ἐμὴν ὄρετ’ ἰδὲ δὲ δέμας τε,  
 “ Ὡλεσθαι ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσινέβαινον  
 “ Ἀργεῖοι· μὲν τοῖσι δ’ ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.  
 “ Εἰ καίνος γ’ ἐλθὼν τ’ ἐμὸν βίον ἀμφιπολάσῃ,

231 ΑΡ. Βοηδοί.

245 ΙΑ. Ἰάσος, βασιλεὺς Πελοπον-  
 νήσου. Ἄργος· ἐν νῦν, πῶς Πελοπόννη-  
 σον νῆσται· ἢ καὶ ὅλην πῶς Ἑλλάδα διὰ  
 τὴν μετακίνησιν λέγει.

247 ΔΑΙ. Εὐωχοῖντο. ΠΕ. Ὑπερ-  
 βάλλουσιν.

252 ΗΙ. Ἀπὸ, ἐπηρεύετο.

253 ΑΜ. Δείποι, γεγενημένοι.

230 "Μαῖζόν κε κλέος ἔη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτω.  
 "Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσδον κακὰ δαίμων. 255  
 "Ἡ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,  
 "Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα παροσφύδα·  
 "Ὡ γύναι, εἰ γὰρ οἶω εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς  
 235 "Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ληϊνέεσθαι  
 "Καὶ γὰρ Τρῳάας Φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἀνδρας, 260  
 "Ἡμὲν ἀκνήστεις, ἥδε ρυτῆρας οἰσῶν,  
 "Ἴππων τ' ὠκυπόδων Ἰππιόητορας, οἳ κε τάχιστα  
 "Ἐκριναν μέγα νῆκος ὁμοίης πολέμοιο.  
 240 "Τῷ σὺκ οἶδ', εἴ κεν μὲ ἀνέσθαι θεός, ἢ κεν ἀλώω  
 "Αὐτὰρ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων. 265  
 "Μεμνηὼς πατὴρ καὶ μητὴρ ἐν μεγάροισιν,  
 "Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπνέουσιν ἐόντος.  
 "Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ παῖδα φρεσὶ στήθεσσι φέουσι,  
 245 "Γήμασθ', ὥς κ' ἐβλήσθαι, τὸν κατὰ δῶμα λιπέσθαι.  
 "Κεῖνός θ' ὥς ἀγρόδε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 270  
 "Νῦν δ' ἔστα, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀνιέσθω  
 "Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.  
 "Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

255 ΑΧ. Λυπῶμαι. ΕΠ. Ἐπήρα-  
μη.

257 ΚΑΡ. Ἐπὶ τ' χεῖρὸς μίση.

260 ΚΑΙ. Πῶς γὰρ ἐλπίδομαι τὰς  
μνηστῆρας, ὅτι οὐ τοῖς ἄλλοις ἐκείνους ἀνι-  
εῖται αὐτὸν.

261 ΡΥ. Τοξότης.

262 ΙΠ. Ἴππικὸς.

263 ΕΚ. Δίκερναν, διεχόμενοι.

264 ΑΝ. Ἐσθλὴ, ἀκαταμψή.

266 ΜΕΜ. Νῦν, ἐπιμεινέσθαι.

268 ΓΕ. Ἐν τῷ παρὲς ἐπὶ, ἐν τούτῳ  
ἀποτίπτει γὰρ τὸν τότε ἐνέειο.

269 ΓΗ. Γαμηδῆναι. ΔΙ. Κεῖνός·  
λίπεσθαι.

271 ΝΥΞ. Σχετὸν φρεσὶ στήθεσσι. ΑΝ.  
Συντελεσθῆσθαι, ἢ δὴ γὰρ πρὸς αὐτὴν τὴν  
πίλιν ἐμὴ.

272 ΟΥ. Ἀποκαμμένης μῦθος, ἢ  
παροσφύσει τὴν καὶ τὴν ἑαυτοῦ.

“ Μνηστῆρων ἔχ' ἥδε δίκη τοπάροιθε τέτυκτο,

“ Οἷτ' ἀραγὴν τε γυωαῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγάτρεα 275

“ Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν·

“ Αὐτοὶ τοὶ γ' ἀπάγῃσι βόας, καὶ ἵφια μῆλα,

“ Κέρης δαῖτα φίλοισι, ἔ' ἀγλαὰ δῶρα δίδῃσιν·

“ Ἀλλ' οὐκ ἀλλότρεον βίοτον νήπιον ἐδῇσιν.

ὣς φάτο· γῆθησεν δ' ἐ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 280

οὔνεκα τ' μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δ' ἑ θυμὸν

Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· νόος δ' οἱ ἄλλα μνηοίνα.

τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·

“ Κέρη Ἰκαρίοιο, παῖδ' Ἰφιδάμανος Πηνελόπεια,

“ Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκα, 285

“ Δέξασθ'· ἔ' γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν.

“ Ἡμεῖς δ' ἔ'τ' ἐπὶ ἔργῳ πάρος γ' ἴμεν, ἔτε πῇ ἄλλα,

“ Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.

ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' Ἰππηνόδανε μῦθος·

Δῶρα δ' ἄρ' οἰστέμεναι παρέσαν κήρυκα ἑκάστος. 290

Ἀντινόω μὲν ἐνεῖκε μέγαν παρθενικὴν ἀέπλον

Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα παῖδας

Χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμμοις δ' ἐραρυῖαι.

Ὀρμον δ' Εὐρυμάχω πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἐνεῖκε,

Χρύσειον, ἡλέκτεροισιν ἐερμύδον, ἡέλιον ὥς. 295

274 ΟΥΧ. Οὐχ ἔτ' ὁ πρῶτος. ΠΑ.

Ἐν τῇ αὐτῇ τῇδε χροῖα.

276 ΕΡ. Φιλοεικησασιν.

281 ΔΩ. Εἰ μὴ γὰρ ὑπὸ ἐν παρί-  
κτι, παρίκτι ἐλάμψαντι· ἢ δὲ διηρη-  
μῶς, παρὰ τῶν ἐλάμψαντι, ἔ' ἀνι-  
πλῆς πὲ ἀνελόμεναι. ΠΑ. Παρίστω.

285 ΕΝ. Ἐνεῖκα.

286 ΔΕ. Ἀντ' ἔ, δέξαι.

292 ΠΕ. Πέριπα.

293 ΚΛΗ. Καὶ κλέσθαι, εἰς ἃς κα-  
θίστανται πρὸς πρῶτας. ΕΥ. Καλῶς ἐπι-  
καταμύνας.

294 ΟΡ. Τὸν καὶ τῷ τετρακτῶν πρὸς  
καίρῳ χροῖαν ἡέλιος.

Ἐρμῶς





“ Ἦνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον ἧῶ μίμνευ,

“ Οὔτι με νικήσῃσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.

ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἰδόντο.

Τὸν δ' αἰχρῶς ἐνένηπτε Μελανθῶ καλλιπάρης,

320

Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δ' Πηνελόπεια,

Παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδε δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·

Ἄλλ' ἔδ' ὡς χεῖτε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελόπείης.

Ἄλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγρόσκετα, καὶ Φιλέεσκεν·

Ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένηπην ὀνειδέοις ἐπέεσσ'·

325

“ Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσι,

“ Οὐδ' ἐθέλεις εὐθεὶν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,

“ Ἡέ περ ἐς λέαρχην· ἀλλ' ἐνθάδε πολλ' ἀγορεύεις

“ Θαρσυνέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἔδὲ τι θυμῷ

“ Ταρβέεις· ἦ ρά σε οἶνος ἔχῃ φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ

330

“ Τοῖσ' ὅς τις νόος ἐστίν, ὃ καὶ μετὰ μῶλια βάζεις.

“ Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τ' ἀλήτῳ;

“ Μή τις τοι τάχα Ἴρερ ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,

“ Ὃς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ σταθῇσι,

“ Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.

335

Τὴν δ' ἄρ' ἰσώδρα ἰδὼν περσέφῃ πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἳ ἀγορεύεις,

“ Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελείσι τάμησιν.

321 ΚΟ. Μετ' ἐπιμελείας ἔθριψι.

323 ΣΧΕ. Εἶχεν.

324 ΜΙΣ. Συνημίζοντο.

326 ΤΑ. Ἀθλι. ΕΚ. Ἐκπιπλη-

ρῶς πὺς φρένας, ἄφρον.

327 ΧΑΛ. Χαλκήϊον οἶον.

328 ΛΕΣ. Δημόσιον οἶκον, οἶον

λίχλον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς μὴ ἔχον-  
τας οἰκήματα λίχνη ποιῆσθαι· ἢ παρὰ τὸ  
λεγαίνεσθαι ἐν αὐτῷ, ὃ ἐστὶν ἐμμελεῖν.

332 ΑΛ. Χαίρεις, ζωνεῖς.

333 ΑΝ. Ἀγωνίστηται.

335 ΦΟ. Μολύντας.

338 ΔΙ. Διὰ μέλιθ.

Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσ' διεπλοίησε γυναικάς,  
 Βᾶν δ' ἱμάρι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γῆα ἐκάστης 340  
 Ταρβούσῃ· Φᾶν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.  
 Αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπτήροισι φαένων αἰθομένοισιν  
 Εἰσῆκε ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ  
 Ὀρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γήρηντι.  
 Μνηστῆρας δ' ἐπ' ἀμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη 345  
 Λώβης ἰχθεὺς θυμαλγέας, ὅφρ' ἔτι μάλλον  
 Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.  
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβοα παῖς, ἦρχ' ἀγορεύει,  
 Κερταμέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἐτάροισιν ἔειπε·  
 “Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλείης βασιλέης, 350  
 “Ὅφρ' εἰπῶ, τί με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.  
 “Οὐκ ἀφεί· ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆιον ἐς δόμον ἵκει·  
 “Ἐμψης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αἰτῆ,  
 “Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες ἐδ' ἤβαιαί.  
 “Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα πολίπορτον 355  
 “Ξεῖν', ἧ ἄρ' κ' ἐθέλεις θητώμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,  
 “Ἀγρῷ ἐπ' ἐχαλῖης, (μιαδὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται.)  
 “Αἵμασιός τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων·  
 “Ἐνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,  
 “Εἴματά τ' ἀμφιέσαιμι, πόσιν δ' ἱποδήματα δόην. 360  
 “Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν δὴ ἔργα καὶ ἔμματα, οὐκ ἐθελήσεις  
 “Ἔργον ἐπίχεο· ἀλλὰ πλώσσειν κατὰ δῆμον

349 ΓΕ. Γίλωντι, Ἀττικῶς.

352 ΑΘ. Οὐκ ἀνδρ' ἔειπε.

353 ΕΜ. Νῦν, ἀπὸ Ξ, ὁμοίως.

356 ΑΝ. Ἀναλάβοιμι.

357 ΑΡ. Ἰχθυός.

358 ΑΙ. Τὰς ἀεικόλους τ' τοίχων,  
τὰς χάλικας. ΑΕ. Οἰκοδομῶν ἐκ σιδή-

ρίκτων λίθων.

362 ΠΤΩΣ. Πτωχότατον.

“Βέλεαι,

“ Βάλεαι, ὅφρ’ ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ’ ἀναλπν.  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·  
 “ Εὐρύμαχ’, εἰ γὰρ νῶϊν ἔρως ἔργοιο γένοιτο 365  
 “ Ὡρῇ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ’ ἤματα μακρὰ πέλονται,  
 “ Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,  
 “ Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησάιμεθα ἔργῳ  
 “ Νήστες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρέη.  
 “ Εἰ δ’ αὖ καὶ βόες εἴεν ἐλαυνέμεν, οἳ περ ἄριστοι, 370  
 “ Αἰθῶνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκροηότε πίης,  
 “ Ἥλικες, ἰσφόροι, τῶν τε δένος σὺν ἀλαπαδνόν,  
 “ Τετράγυον δ’ εἴη, εἰκοι δ’ ὑπὸ βῶλος δρότρεα,  
 “ Τῷ κέ μ’ ἴδοις, εἰ ἄλκα διηνεκέα ποταμοιομνην.  
 “ Εἰ δ’ αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίῳν 375  
 “ Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δῆρε,  
 “ Καὶ κύνη πύγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρήαι·  
 “ Τῷ κέ μ’ ἴδοις πρῶτοισιν ἐνὶ πορομάχοισι μιγέντα,  
 “ Οὐδ’ ἂν μοι τῶν γαστέρ’ ὀνειδίζων ἀγορεύοις.  
 “ Ἀλλὰ μάλ’ ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής· 380  
 “ Καὶ πᾶς τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἥδ’ κραταιὸς,  
 “ Οὐνεκα παρ’ παύροισι καὶ ἐκ ἀγαθῶσιν ὀμιλεῖς·  
 “ Εἰ δ’ Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,  
 “ Αἰΐφα κέ τοι τὰ θυρέεσσα, καὶ εὐρέα περ μάλ’ ἐόντα,

367 ΠΟΙ. Ἐνταῦθα ποίη, ὁ Δημη-  
 τριάδης λόγος.

371 ΚΕ. Κεχρησμένοι.

372 ΗΑ. Ὀμήλικες. ΙΣ. Ἴσως φί-  
 ροντες, καὶ ἑλκυσίς. ΑΑ. Ἀσυνεῖς, παρὰ  
 τὸ ἀλαπάξω, τὸ περὶ δῶ.

373 ΤΕ. Τίσι μὲν ἔχον γυνῆς· γύναι  
 δὲ, μίττοι γῆς.

374 ΔΙ. Τῶν ὑπὸ μιᾶς ὀρμῆς ἁλῶ-  
 ρδνῶν. ΠΡΟ. Διακρίψαιμι.

375 ΟΡ. Ἐγέρση, κίνηση.

378 ΜΙ. Μιχθίεντα, ἀπὸ τῆς, σπυλ-  
 θέντα.

384 ΘΥ. Οὕτως παρασώμενος ἀπὸ  
 τῆς θυγατρὸς φύγῃς, ὡς δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑσπέραις.

“ Φεύγοντι

“ Φεύγοντι σείνουντο δι’ ὅκ’ προθύροιο θύραζε. 385

“ Ὡς ἔφατ’· Εὐρύμαχος δ’ ἐχολώσατο κηρόθι μάλλον,  
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπειτα πῆρόεντα προσήδα·

“ Ἄ δειλ’, ἥ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ’ ἀγορεύεις  
“ Θαρσαλέως, πολλοῖσι μέτ’ ἀνδράσιν· ἐδὲ τι θυμῷ  
“ Ταρβείς· ἥ ρά σε οἶνος ἔχῃ φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ 390

“ Τοιῆτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μελαμῶλια βάσεις.

“ Ἥ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τ’ ἀλήτῳ;  
“ Ὡς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἴλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἀμφινόμῃ πρὸς γῆνα κατέζετο Δαλιχίῃος,  
Εὐρύμαχον δέσας· ὃ δ’ ἄρ’ οἰνοχόον βάλε χεῖρα 395  
Δεξιτερὴν· πρὸς χροὸς δὲ χαμῶ βόμβησε πεσῶσα·

Αὐτὰρ ὅγ’ οἰμάζας πῶσεν ὕπλιος ἐν κονίῃσι.

Μηστῆρες δ’ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρχα σκίοεντα·

Ὡδὲ δὲ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλίσιον ἄλλον·

“ Αἶθ’ ὦφελ’ ὁ ξείνος ἀλάμμος ἄλλοθ’ ὀλέσται, 400

“ Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ’ ἔτι πόσιν κέλαδον μεθήκεν.

“ Νῦν δὲ πρὶν πῶχῳ ἐρμδαίνομεν· ἐδὲ τι δαιτὸς

“ Ἐοθλῆς ἔσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ’ ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·

“ Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ ἔκἐτι κεῦθετε θυμῷ 405

“ Βρωτῶν, ἐδὲ ποτῆται· θεῶν νύ τις ὕμῃ’ ὀροθύνῃ.

“ Ἀλλ’ εὖ δαισάμενοι κατακείμετε οἴκαδ’ ἰόντες,

“ Ὅππότε θυμὸς ἀνῶρε· διώκω δ’ ἔτιν’ ἔγωγε.

393 ΣΦΕ. Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλή-

μα, τὸ σφῆλαι διωάμενον.

396 ΠΡΟ. Ὁ ξίστης.

398 ΟΜ. Θέρυον ἱππικόν.

401 ΜΕ. Ἐποίησιν.

405 ΔΑΙ. Θαιμάσποι ἐπὶ κηκῶ.

408 ΔΙ. Ἴνα παρκαμένωσι καὶ ἀναί.

εἰθῶσιν.



ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶζ' ἐν χεῖλεσι φύλῃς,  
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ παρτελέως ἀγόρευεν.  
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,  
 Νίσυ Φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος·

410

“ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥήϊνι δικαίῳ  
 “Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν καταπτόμενος χαλεπαῖνοι.

415

“Μῆτε τι τ' ξῆνον συφελίζετε, μῆτε τιν' ἄλλον

“Δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσῆος θείοιο.

“Ἀλλ' ἄγρ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπείεσσιν,

“Ὅφρα σπῶσαντες κατακείομεν οἶκαδ' ἰόντες·

“Τὸν ξῆνον δὲ ἑῷμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος

420

“Τηλεμάχῳ μελέμεν· ὅ γ' ὃ φίλον ἵκετο δῶμα.

ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμεν μῦθον ἔειπε.

τοῖσιν δὲ χρητῆρα κεράσασθαι Μελίος ἤρας,

Κῆρυξ Δαλιχιδῆς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·

Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν Ἥπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι

425

Σπείταλῃς μακάρεσσιν, πῶτον μελιηδέα οἶνον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπῆσαν τ', ἐπὶ δ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,

Βάν ῥ' ἵμεναί κείοντες εἰς πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

409 ΦΥΝ. Ἐνδοκόντες.

414 ΧΑ. Εἰς ὁρμὴν κινήσει.

415 ΣΤΥ. Διῶκεις, ὑπελίζεπ.

417 ΕΠ. Ἀπὸ ὅσων σπῶσιν ἐπαρξάσθω.

418 ΚΑ. Κατὰδύσμεν.

420 ΤΗ. Ἐπιμαλίας ἀξιῶσθαι καὶ

Τηλεμάχου.

421 ΕΑ. Ἀδύναται, δεῖσπονδοι.

424 ΕΠ. Ἐφιστάμεθα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἐκθεσιν ποιῆται τῷ ὕπλῳ Ὀδυσσεύς, καὶ πρὸς Πηνελόπειαν ἐκ  
 Κρήτης ἔναια ὑποκρίνεται· γίγνεται δὲ αὐτῷ δι' ἑλπίδος ἀνικητοῦτος πρὸς  
 Εὐρύκλειαν, τὰς πόδας αὐτῷ νίπτουσαν· καὶ κατὰ παρέκδοκον ὁ ποιητὴς διηγείται, ὡς  
 ἐν Περικαστῷ ὑπὸ τοῦδε ἐπλήρη κυνηγῶν.

Ταῦτ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἑλπίδος γενοῦς Ὀδυσῆα.

Αἴψα δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,  
 μνηστῆρας φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπειτα πτόροντα προσήδα·

“ Τηλέμαχε, χεῖρ τόλχ' ἀρήϊα κατῆμεν εἴσω

“ Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν

“ Παρφάδῃ, ὅτε κέν σε μέγαλῳσιν πθέοντες·

“ Ἐκ καπνῷ κατέστη· ἐπεὶ ἔκτετι τοῖσιν ἐώκῃ,

“ Οἷά ποτε Τροίλῳδ' ἐκίον κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

“ Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσον πυρὸς ἔκτε' αὐτμή.

1 ΥΠ. Ὑπλήφθη, ἔμεινεν.

καλῶς, ὅτε ἰώσκει τὰ ὕπλῳ. ΚΑΤ.

4 ΧΡΗ. Οἱ ἀστερόσκοι ὅπ' ἐνθάδε

Καταδείναι.

“ Πρὸς δ’ ἔτι καὶ τότε μῆζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,  
 “ Μήπως οἶνωθέντες, ἔρην ἐήσκητες ἐν ὑμῖν,  
 “ Ἀλλήλους τρώσῃτε, κατακυμῶντε ἢ δαῖτα,  
 “ Καὶ μνηστῶν αὐτὸς γὰρ ἐφέλκετ’ ἀνδρὰ σίδηρος.  
 “ ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ Φίλῳ ἐπεπέειπε πατρί·  
 “ Ἐκ ἣ καλεσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·  
 “ Μαῖ’, ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,  
 “ Ὅφρα κεν εἰς θάλαμον καταθείωμαι ἔντεα πατρὸς  
 “ Καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμείρῃ,  
 “ Πατρὸς Διοιχομῆοιο· ἐγὼ δ’ ἔτι νήπιος ἦα·  
 “ Νῦν δ’ ἐθέλω καταθέδω, ἵν’ ἔς πυρὸς ἵξῃτ’ αὐτμή.  
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·  
 “ Αἰ γὰρ δὴ πόλλε, τέκνον, ὅππῃ φροσύνας ἀνέλοις,  
 “ Οἷός κε κήδεας, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.  
 “ Ἀλλ’ ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοικομῆνὴ φάος οἴσῃ;  
 “ Δμῶας δ’ ἔκ εἰας προβλῶσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.  
 Τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·  
 “ Ξῆνος ὅδ’· ἔ γὰρ ἀεργὸν ἀνέχομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε  
 “ Χοίνικος ἀπὴν, καὶ τηλόθεν εἰληλαθῶς.  
 “ ὣς ἄρ’ ἐφώνησεν· τῇ δ’ ἀπὴρος ἔπλετο μῦθος·  
 Κλήισεν δὲ θυρὰς μαχάρων εὖ ναιετάοντων.  
 Τῷ δ’ ἄρ’ ἀναΐξαντ’ Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδῖμος υἱὸς  
 “ Ἐσφόρεον κόρυδάς τε, ἔσσιπας ἱμφαλοέσας,

15 ΚΑ. Ἐξ ἣ καλίστας.

22 ΕΠ. Φρὺνιμθ γίγη.

23 ΚΗ. Ἐπιμεινῶσθαι.

25 ΕΙ. Οὐ πωιχώρεις. ΠΡΟ. Πρωϊ-  
για, ἀπὸ ἐχισθαι.

27 ΑΕΡ. Ῥέζωμον,

28 ΧΟΙ. Τροφὰς λαμβάνει· τί, π  
μιτρῶν καὶ τὸ μετρεῖσθαι, χοινῆ. ΕΙ.  
ἐλθόν.

30 ΚΛΗ. Ἐκλείσσειν.

31 ΑΝ. Ἀνομιήσασθαι.

32 ΕΣ. Εἰσέφερον.

10 "Εγχεά τ' ὀξυόεντα· πείροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,  
 Χρῦσεον λύχνον ἔχουσι, Φάος περικαλλὲς ἐπιδί.  
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα· 35  
 "ὦ πάτερ, ἥ μέγα θαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμεαι  
 "Εμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλά τε μεσόδμαι,  
 15 "Εἰλάτιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψός' ἔχοντες,  
 "φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ πυρὸς αἰθομένοιο.  
 "Ἢ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσι. 40  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 "Σίγα, καὶ κατὰ σὺν νόον ἴχου, μήδ' ἐρέεινε·  
 20 "Αὐτῇ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.  
 "Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολέφομαι αὐτό,  
 "Ὅφρα κ' ἔτι δμῶας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίσω· 45  
 "Ἢ δὲ μ' ὀδυρομένη εἰρήσῃ ἀμφὶς ἕκαστα.  
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει  
 25 Κεῖον ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπιμέναων,  
 "Εἴη πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.  
 "Εὖθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο, καὶ ἧν δῖαν ἔμιμνεν. 50  
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,  
 Μνηστῆρας φόνον σὺν Ἀθλίῃ μερμηρίζων.  
 30 Ἢ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περὶ φρον Πηνελόπεια,  
 Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἥδ' ἑ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·

34 ΧΡΥ. Τὴν δᾶδα κυρίως· τῇ δὲ  
 περὶ ἡμῖν καλεσμένην λύχνην τὴν ἡρώας  
 χρημίνης ὁ ποιητὴς οὕτω εἰσαγάγει, καὶ οὕτω  
 ἡρώας μίμνηται· ὁρῶν δὲ πεποίηκε  
 τὴν Ἀθλίαν, φρόνησιν ἔσται, καὶ φρόνησιν  
 αὐτῇ παρέχειν τὸ φῶς· ὁ οἰκῶν, ἀφ' ὃ  
 τ' ἀποσπᾷ τὴν Ἀθλίαν λύχνην.  
 36 ΘΑΥ. Ἐκπληξιν.  
 37 ΜΕ. Τὰ μετὰ τὸν ἥμιον ἀφ' ὃ  
 φεάγμεται· οἱ πνίς ἦσαν ἀπὸ τῆς πί-  
 νης, τὰ ἄλλα βασιλεύοντες τὸ δόκον.  
 42 ΙΣ. Κάτεχε.  
 43 ΑΥ. Οὗτος ὁ ἀπόσις, τὸ, ὡς βύ-  
 λου, φαίνεται.  
 44 ΤΠ. Μινῶ.

Τῇ



Τῇ ᾧ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἐνθ' ἄρ' ἔφιζε,  
 Δινωτίῳ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἦν πόδε τέκτων  
 Πόισ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνῳ ποτὶν ἦκε,  
 Προσφνέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἔπι μέγα βάλλετο κῶας.  
 Ἔνθα κατέζετ' ἔπειτα πείφρων Πλευρόπειρα.  
 Ἦλθον δὲ δμῶαὶ λουκῶλενοι ἐκ μεγάροιο.  
 Αἱ δ' ἀπὸ μὲν οἶτον πολὺν ἤρεον, ἠδὲ τραπεζῶν,  
 Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμυμένοντες ἔπινον.  
 Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον' ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν  
 Νήησαν ξύλα πολλὰ, φῶας ἔμεν, ἠδὲ θέρεα.  
 Ἦ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτε Μελανθῶ δεύτερον αὐτίς.  
 "Ξεῖν', ἐτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις Διὰ νύκτα  
 "Δινόων κατὰ οἶκον; ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;  
 "Ἄλλ' ἐξέλθε θύραζε, πάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησον.  
 "Ἦ τάχα καὶ θαλῶ βεβλημῆτος εἶδα θύραζε.  
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.  
 "Δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκοτητόι θυμῷ;  
 "Ἦ ὅτι καὶ λιπῶ; κακὰ δὲ χροὶ εἶματ' εἶμαι;  
 "Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπέειρα.  
 "Τοιῶτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.  
 "Καὶ γὰρ ἐγὼ πῶτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον  
 "Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη  
 "Τοίω, ὅποιος εἶσι, καὶ ὅτ' οὐ κεχρημῆτος ἔλθοι.  
 "Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,

58 ΠΡΟ. Προσπεφυκυῖαν, ἠνωμένην.

61 ΗΡ. Ἀφῆρυν.

64 ΝΗ. Ἐσώρευσαν. ΘΕ. Θέριμην ποιῆν.

69 ΔΑ. Τῇ λαμπυρίδι.

71 ΔΑΙ. Θαιμασίᾳ ἐπὶ κειμή. ΕΠ.

Ἐπίκεισται.

72 ΔΙ. Τῇ σιμαλῇ καὶ λευκίπνομῃ.

76 ΔΟΣ. Ἐδίδεν.

- 55 "Οἷσιν τ' εὖ ζῶσι καὶ ἀφρηοὶ καλέονται  
 "Ἀλλὰ Ζῶς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πῃ. 80  
 "Τῷ νῦν μὴ πῶε καὶ σὺ, γύναι, δῶτ' ὡᾶσιν ὀλέσσης  
 "Ἀγλαΐῳ, τῇ νῦν γε μὲν δμῳῇσι κέκαοσαι,  
 60 "Μή πως τι δέσποινα κτεροσαμῆν χαλεπήνῃ.  
 "Ἢ Ὀδυσσεύς ἔλθῃ· ἐτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.  
 "Εἰ δ' ὁ μὲν ὥς δῶπλωλε, ἔκ ἐκείνῳ νόστιμός ἐστιν, 85  
 "Ἀλλ' ἤδη πᾶσι τοῖς Ἀπόλλωνός γε ἔκηλ  
 "Τηλέμαχος· τ' δ' ἔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν  
 65 "Ληθῆ ἀπαθάλλεσ'· ἐπεὶ ἐκείνῳ τηλίκος ἐστίν.  
 "Ὡς φάτο· ἔδ' ἤκασε πατρίφρων Πύρρονόπεια·  
 "Ἀμφίπλοον δ' ἐνεσιπῆεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν 90  
 "Πάντως, Περσευέην, κύον ἀδελφεύς, ἔτι με λήθεις  
 "Ἐρδῶσαι μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀναμάτεις.  
 70 "Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἐκλυες αὐτῆς,  
 "Ὡς τ' ἔξινον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν  
 "Ἀμφὶ πύσθ' εἰρέεσθ'· ἐπεὶ περικινῶς ἀκάρχημα. 95  
 "Ἢ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην παμίνην παρὲς μῦθον ἔειπεν  
 "Εὐρυνόμην, φέρε δὴ Δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῶ,  
 75 "Ὅφρα καθεζόμενος ἔπῃ ἔπος, ἡδ' ἐπακῶσῃ  
 "Ὅ ξείνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθ'.  
 "Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέβηκε φέροντα 100  
 Δίφρον εὐχέσθην, ἔπ' αὐτῶ κῶας ἔβαλλεν·  
 "Ἐντα κατέζετ' ἐπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

5. επ.

αμμ.

Οἷσιν

85 ΝΟΣ. Ἀνακρημοδῆται διωάμι-  
 86. ΑΠ. Κυροφόρος γὰρ ὁ θεός.

88. ΑΤ. Τερίζουσα.

91 ΑΔ. Ἀτρεΐς.

92 ΕΡ. Πράττουσα. ΣΗ. Πάντως  
 ἑαυτῇ παρτίψεις ἢ ἀναλήψεις.

93 ΗΔ. Ἥδεις, ἡπίστατο.

95 ΠΥ. Αἰτ' ἔ, πᾶν.

Τοῖσι

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηλεόπεια·

“Ξῆνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσμαι αὐτῇ,

“Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πότι τοι πόλις, ἥδὲ παῖδες; 105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ὦ γύναι, ὅκ' ἂν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπέρονα γαῖαν

“Νεκέοι· ἦ γάρ σφ' κλέος ἔρανον εὖρυν ἰκάνῃ,

“Ὡς τε περ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῖσιν

“Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσειν, 110

“Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα

“Πυρρὸς, καὶ κρητὰς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶ·

“Τίκτη δ' ἐμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθύς

“Ἐξ εὐηγεσίας· ὀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

“Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετὰλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ· 115

“Μὴδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γῆρος καὶ πατρίδα γαῖαν,

“Μή μοι μάλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὁδυσσέων

“Μητοαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστινος· ἔδῃ τι με χρῆ

“Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γούωντά τε, μυρόμενόν τε,

“Ἦδ'· ἐπεὶ κάκιον πενήτην ἄκρετον αἰεὶ. 120

“Μή τις μοι δμῶν νεμεσῇσεται, ἥ ἐ σύ γ' αὐτῇ·

“Φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνω.

Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτα περίφρων Πηλεόπεια·

“Ξῆν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,

“Ὀλεσσαν ἀθανάτοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον 125

108 NEI. Καταλογοίη.

111 EY. Δικαιοσύνας. AN. Ἄνω

ἔχῃ, αὐξή.

112 BPI. Πεπλήρωται.

114 EY. Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τῇ εὐ-  
αρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· κακῶς

οἱ οἱ σὺν τῷ εἰρησόμενος, εὐεργεσίας.

AP. Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ ἡδύ-  
ωςιν.

121 NE. Μίμψει.

122 ΔΔ. Δακρυῶν πληθύνει.

“ Ἀργεῖσι·

“ Ἀργεῖοι· μὲν τοῖσι δ’ ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.

“ Εἰ κενὸς γ’ ἐλθὼν τ’ ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύσει,

“ Μείζον κε κλέος εἴη ἐμὸν ἢ κάλλιον ἔτω·

“ Νῦν δ’ ἄχομαι· τίσι γάρ μοι ἐπέσδεν κακὰ δαίμων.

“ Ὅσοι γὰρ νήοισιν ἑπικρατέουσιν ἄριστοι,

130

“ Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεσσι Ζακυΐθῳ,

“ Οἳ τ’ αὐτῶν ἰθάκην εὐδέτελον ἀμφιμένοντα,

“ Οἳ μ’ ἀεκαζομένην μνῶνται, τεύχεσσι δὲ οἴκον.

“ Τῷ ἔτε ξένων ἐμπάζομαι, οὐδ’ ἱκετάων,

“ Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοεργοὶ ἔασιν·

135

“ Ἀλλ’ Ὀδυσῆα ποθεῖσαι, φίλον κατὰτήκομαι ἦτορ.

“ Οἳ δὲ γάμον σπύδασι· ἐγὼ δὲ δόλῳ πολυπύδῳ

“ Φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνυσε Φρεσὶ δαίμων

“ Σπασιδμὴν μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

“ Λεπτόν καὶ περιμέτρον· ἄφαρ δ’ αὐτοῖς μετέειπον·

140

“ Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,

“ Μίμνετε· ἐπειγόμενοι τ’ ἐμὸν γάμον· εἰσέκε Φᾶρ·

“ Ἐκτελέσω, (μή μοι μετὰμῶλια νήματ’ ὅλη·)

“ Λαέρτη ἥρωϊ τιφῆιον, εἰσέτε κέν μιν

“ Μοῖρ’ ὅλοη κατέλῃσι ταιηλεγέος θανάτῳ·

145

“ Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσῆσσι,

“ Αἷ κεν ἄτερ σπείρα κείται, πολλὰ κηρατίσας.

“ Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαῶς.

“ Ἐνθα κεν ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰσὺν,

“ Νύκτας δ’ ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαίδαας ὤρεα·

150

127 AM. Τῷ ἐμῷ βίῳ σπύδασι.

133 AE. Ἀκροῦται, μὴ βελομένην.

137 TO. Κατεργάζομαι, μηχανά-

μα.

150 AL. Ἀνίλον.



“Ὡς τρέιτες μὲν ἔλθον ἐγὼ, ἔπειθον Ἀχαιῆς·  
 “Ἄλλ’ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔπος, καὶ ἐπῆλυθον ὦραι,  
 “Μηνῶν φθινόντων, παῖδ’ ἡμᾶτα πόλλ’ ἐτελέεσθαι,  
 “καὶ τότε δὴ με, διὰ δμῶας, κύνας σὺν ἀλεγεῖσσι,  
 “Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ’ ἐπέεσσιν.  
 “Ὡς τὸ μὲν ἐτετέλεσσα καὶ ἐκ ἐθέλεις ὑπ’ ἀνάγκης·  
 “Νῦν δ’ ἔτ’ ἐκφυγέειν δύναμαι χάμον, ἔτε τίν’ ἄλλην  
 “Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ’ ὀτρύνειτο ταχῆς  
 “Γῆμαδ’· ἀρχαλαῖα δὲ πῶις βίοτον καπεδόντων,  
 “Γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα  
 “Οἶκον κήδεας, τῶν τε Ζεὺς κύδος ὀπάει.  
 “Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τέον γένος, ὅππῃθεν ἐοστί·  
 “Οὐ γὰρ δὴ δρῦός ἐστι παλαιφάτης, ἐδ’ ἀπὸ πέτρης.  
 Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·  
 “ὦ γυναῖκα αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.  
 “Οὐκ ἔτ’ ἀπολλήζεις τὸ ἐμὸν γόνον ἐξερέεσσι;  
 “Ἄλλ’ ἐκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μὲ ἀχέεσσι γε δώσεις  
 “Πλείεσιν, ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὅππότε πάτρης  
 “Ἦς ἀπέησιν ἀνὴρ τῶσον χρόνον, ὅσον ἐγὼ νῦν,  
 “Πολλὰ βροτῶν ἵπτι ἄσ’ ἀλώμενος, ἀλγεα πάχων·  
 “Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὅ μ’ ἀνείρεαι, ἥδ’ ἐμεταλλᾷς.

153 ΕΤ. Ἐπιδόκη, ἐπελάκη.

154 ΑΔ. Φροντίδα μὴ ποιούμενος.

155 ΟΜ. Ὅμῃ πάντες ἐπίπληξαν.

161 ΟΠ. Παρέχῃ.

163 ΠΑ. Παλαιὰ φασχομένης, περὶ  
 ἧς παλαιὰ μυθεύεται· οἱ γὰρ παλαιοὶ  
 ἐπιλάμοσιν τὰς αἰσῶν ἐκ τῶν ἐν δρυὶν  
 καὶ πύλων γαλῶσθαι, διὰ τὸ τὰς πε-  
 τῶσας εἰς τὰ τελέχη καὶ ἀνάλαια ἐπι-  
 γείναι τὰ παιδία· ἐπὶ δὲ ὁ λόγος, ὅτι γὰρ

δὴ ἐκείνων εἰς τὴν αἰσῶν δὲ πύ-  
 λω ἀνθρώπων ἐν ταῖς ἐρημίαις ταῖς  
 μίξεις ποιῶσθαι πλοῖον δρυὶν καὶ πε-  
 τῶν· πνίς δὲ παλαιφάτης, ἐπειδὴ οἱ  
 παλαιοὶ ἐκκαλοφάγον· παρὰ τῷ τῷ  
 φηρὲς, ὡς φηρὲς τις ἔστι.

166 ΑΠ. Ἀποπαύση.

167 ΑΧ. Λύπαις. ΔΩ. Ἐμὸς κλῆς.

169 ΑΠ. Ἀπην.

66 Κρήνη

"Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοππ' ὄντω,  
 "Καλὴ καὶ πώϊερα, περὶ ῥύπτου· ἐν δ' ἀνθρώποι  
 "Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις.  
 "Ἄλλῃ δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ, 175  
 "Ἐν δ' Ἑπεόκρητες μεγάλῃτερες, ἐν δὲ Κύδωνες,  
 "Δαρεῖες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.  
 "Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τε Μίνως  
 "Ἐνέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλας ἄριστος,  
 "Πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμῃ Δευκαλίων. 180  
 "Δευκαλίων δὲ μ' ἔπλε, καὶ Ἰδομνῆα ἀνακτα·  
 "Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κερωνίσπῃ Ἴλιον ἔσω

173 ΠΙ. Λιπαρά. ΠΕ. Ὑδρῆλη.

174 ΠΟΛ. Ἐπὶ νῆκε πρὸς ποταμοί, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἔνεκεν. ΕΝ. Ἐν Ἰλιάδῃ ἐκχέτομπολιν πρὸς Κρήτην λέγει, καὶ ἀπομένους ἐκχέτο πόλεις ἔχουσιν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. ἔνιοι δὲ φασιν, Ἰδομνῆα, καὶ τὸ ἐξ Ἰλίου ἀνάπλεον, ἀπὸ Κνωσὸς ἐν Κρήτῃς ὑπὸ Λεύκῃ, ὅν ἦσαν οἱ παῖδες, καὶ ἑλκεῖται φύλακα τὸ βασιλείας, δὲ καὶ πόλεις πορθεῖται· καὶ τὸ πρὸς Τρωάδῃ καὶ δὲ καὶ πόλεις ἀποσπένδονται.

175 ΑΔ. Προακηρόμενοι, ἵνα μὴ περὶ ἐλπίδι, καὶ τὸ μὴ χρεῖσθαι τῇ ἀφελείᾳ αὐτῶν. ΑΧ. Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Τρωάδῃ· ἐν Μυκῶν ἤρασαν ἀπειρέσιον.

176 ΕΤ. Οἱ αὐτόχρητες Κρήτες· ἢ οἱ Ἰθαγεῖς.

177 ΤΡΙ. Τελὴ καὶ ἀφαιρέσεις· οἱ δὲ καὶ Εὐβοίαν κατέκρησαν· οἱ δὲ Πέλοποιον· οἱ δὲ Κρήτην. Ἀποβάντες δὲ τὰς πολέμους λέγει, ἀπὸ τοῦ αἰσίου καὶ ἐπιστάμενος τὰς ἡμέρας ἐν τῇ ἀεικίᾳ φασὶν ἐν τῇ πολέμῳ, ἵσταν τὴν κερωνίσπῃ· ἔστι δὲ, οἱ τὰς τριτάτας, οἱ δὲ, τὰς ὀκτώτας ἀποδιδάσκει. ΔΙ. Οἱ εὐ-

χρηστοί.

178 ΜΙΝ. Μυθολογεῖται τὸ Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκῆντα ἀφ' οὐρανίου ἀφικνεῖσθαι ὡς τὸ πατέρα παιδοῦ καὶ ἑαυτὸν καὶ ὡς παρὰ σφίσι καὶ μαρτυρεῖται τὰ δῖον, ἢ μὲν ἀλλὰ ἐπὶ χρόνῳ τὰς ἀποδείξεις διδόναι· ὡς μεμαρτυρηται ἐν τῇ ἀστυρίᾳ οὐρανίου παρὰ τὸ Διὸς, ὅτι καὶ τὸ πάντων αὐτῶν βασιλεία κατέσχευε· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διεισέειν, ὡς πρὸς αὐτὴν δικαστὴν καὶ ἀδικῶν ψυχῶν. ἢ δὲ ἰσχυρὰ παρὰ Πλάτωνα.

179 ΕΝ. Οἱ μὲν, ὅτι ἀφ' οὐρανοῦ ἔσαν τὰ παρὰ σφίσι Διὸς, παρὰ αὐτὸς ἐμάνθανεν, ἔπειτα ἢ δικαστὴς· οἱ δὲ, ὅτι οὐρανίου ὡς, βασιλεύειν ἡγεῖτο· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' οὐρανῷ ἔτι ἰσχυροῦσιν, οὐρανίου καὶ ἡγεῖτο· τὸ Διὸς· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' οὐρανῷ ἔτι παρὰ τὴν πατέρα ἐπαυδύνη· φασὶ δὲ ἵπτοι, ὡς ταῖς τὸ βασιλείᾳ γνώμῃς ἐμάνθανεν ὡς ἔστιν οἱ ἀποσπένδονται· αἰσίου οὖν αὐτὸν εἰς τὴν Ἰδμὴν ἀφ' οὐρανίου σωθῆναι νόμος, καὶ φέροντα ἀφαιρέσει, ὡς ὑπὸ τὸ Διὸς εἶναι διδόμενοι. ΟΑ. Οὐρανίου.

Q q q 2

"Ω, καὶ"

- "Ω, χεῖρ' ἄμ' Ἀτρείδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰΐδων  
 "Ὀπλότερος γυνεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρῶτερος καὶ ἀρεῶν.  
 "Ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν, καὶ ξείνια δῶκα.  
 "Καὶ γὰρ τὸν Κρήτινδε κατήραγεν ἰς ἀνέμοιο,  
 "Ἰεμῆμον Τροίηνδε, ὥδραπλάγξασσι Μαλαεῶν·  
 "Στῆσε δ' ἐν Ἀρνισῶ, ὅθι τε παῖδες Εἰλειθυΐης,  
 "Ἐν λιμένει χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυσεν ἀέλλας.  
 "Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετὰλλα, ἄσυνδ' ἀνελθῶν  
 "Ξῆνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.  
 "Τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ, ἣ ἐνδεκάτῃ πῶλεν ἡὼς  
 "Οἰχομῆρ' σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.  
 "Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξένισσα,  
 "Ἐνδυκέως φιλέων, πᾶσιν κατὰ οἶκον ἐόντων·  
 "Καὶ οἱ, πῶς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἄμ' αὐτῷ ἔποντο,  
 "Δημόφην ἄλφιτα δῶκα, ἔειποντα οἶνον ἀγέρας,  
 "Καὶ βῆς ἰρρύσαια· ἵνα πηλοαῖατο θυμόν.  
 "Ἐνθα δὴ δέκα μὲν μῦθον ἤματι δῖοι Ἀχαιοί·  
 "(Εἶλε γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας, ἐδ' ἐπὶ γαίῃ  
 "Εἶα ἱεῖσθαι· χαλεπὸς δὲ τις ὥρορε δαίμων)  
 "Τῇ τριτκαδεκάτῃ δ' ἄνεμος πῶσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.  
 "Ἴσκεν, ψύδρα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

183 ΚΑΤ. Ὁ ἐκλυόμενος καὶ ἐκλυόμενος ἐνὶ μαλῇ. ΑΙ. Ὀνομα κύριον.

187 ΠΑ. Ἀποπληνίστασθε.

188 ΑΜ. Ἀνιστός· πόλις καὶ ποταμός Κρήτης. ΕΙ. Τῆς ἀφωρισμένης ταῦς πλίσσας ἡῶς.

190 ΜΕ. Ἐπιζητή.

192 ΔΕ. Ὑποδρόμοι· ἐπὶ τὴν λέγουσι πρὸς μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πρῶτον ἄνθρωποι δεκάσιν εἶνα.

194 ΕΖ. Φιλικάς ὑπεδέξαμεν.

195 ΦΙ. Φιλοφρονέμεθα.

197 ΔΗ. Ἐκ τῆς πόλεως.

198 ΙΕ. Ἰεῖσθαι. ΠΛΗ. Πληροῦσαι, κρείσσειν.

202 ΠΕ. Ἀπὸ τῆς ἐπαύσεως.

203 ΙΣ. Τινὲς βούλονται, τὸ εἰπεῖν σημαίνει· ἄλλοι δὲ, τὸ ἵσκει, τὸ ἔχειν, ὁμοῖα· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψεύδη λέγουσιν, ὡς τὴν ὁμοῖα ἔχει ἀληθῆσιν· καὶ τὰ ἄλλα, ὁ μέγας, ἔσω. ΕΤ. Τοῖς ἀληθῆσιν.

Τῆς

Τῆς δ' ἄρ' ἀκυσσῆς ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.

Ὡς δὲ χιῶν κατατῆκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,

205

Ἦντ' Εὐρος κατέτῆξεν, ἐπὴν Ζέφυρος κατὰ χέροι,

Τηκομένης δ' ἄρα τ' ποταμοὶ πλῆθυσιν ῥέοντες·

Ὡς τ' τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεύσσης,

Κλαίεσσης εὖν ἄνδρα παρήμυρον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Θυμῷ μὲν γοοῶσιν ἐν ἑλέαιρε γυναιῖκα,

210

Ὀφθαλμοὶ δ' ὥσεί κέρα ἔστασαν, ἥε σιδήρε·

Ἀτρεΐμας ἐν βλεφάροισι· δόλω δ' ὄγε δάκρυα κεῦθεν.

Ἢ δ' ἐπεὶ ἐν τέρφῃ πολυδακρύτιο γόοιο,

Ἐξαιτίς μιν ἔπεσον ἀμειβομένη προσέειπεν·

“ Νῦν μὲν δὴ σὺ, ξεινέ γ', οἶω πενήσειας,

215

“ Εἰ ἐτεὸν δὴ κείθι σὺν ἀνιήτοισι ἐπάρουσιν

“ Ξεινίστας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.

“ Εἰπέ μοι, ὅππῃ ἄσασα παῖ χροὶ εἴματα ἔστ,

“ Αὐτός θ' οἶος ἦν, καὶ ἐταίρους, οἱ οἱ ἔπνιτο.

Τὴν δ' ἀπαμειβομένη προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς· 220

“ Ὡ γύναι, δεξαλέον τόσον χρόνον ἀμφὶς εὐντα

“ Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,

“ Ἐξ ἔ κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·

“ Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλετ' ἦτορ.

206 ΚΑ. Ἄσαν ἐκχέει.

207 ΠΑΗ. Πλημμυρῶσιν.

208 ΠΑ. Αἰ περὶ αἶμα.

211 ΚΕ. Τόξα· ἵνα ἦ, πεταμένους  
ἔστι τὰς ὀφθαλμούς, ὡς αἶμα τὸ ξανθόν  
λας, τὴν φύσιν τῶν κέρατων ἐλάμυναν·  
αλλήλων γὰρ.

213 ΤΑΡ. Ἐκχέειτο, ἐτέρφθη· ἢ ἐξ-  
ἰσπῆται τὸ γόον. ΠΟ. Πολλὰν δακρύων

αἰτία.

214 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιῶν δακρυχέων  
μήνη.

215 ΠΕΙ. Διάπειραν λυψισθαγ.

217 ΞΕΙ. Ὑπιδέξω.

218 ΟΠ. Ὅποιος, ἄπνικ.

221 ΑΜ. Χωρὶς οὐτα, λήπεται.

224 ΙΝ. Ὡς μοι ἀναφίξει ἡ ψυχὴ,  
ὥς ἀφαιμένημα.

“ Χλαῖναν

185

190

195

200

Παρά.

ἔστι  
ἢ λήπεται  
πν· ὥς  
οἷς ἄ-

Τῆς



" Χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,  
 " Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο  
 " Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·  
 " Ἐν περτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν  
 " Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,  
 " Ὡς οἱ χρύσειο ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,  
 " Αὐτὰρ ὁ ἔκφυγέειν μεμαῶς, ἥσπαιρε πῶδεσσι.  
 " Τὸν ᾗ χιτῶν ἐνόησα περὶ χροῖ σιχαλόεντα,  
 " Οἷόν τε κρομύσιο λοπὸν κατὰ ἰχαλίοιο.  
 " Τῶς μὲν ἦν μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἥελιος ὥς·  
 " Ἡ μὲν πολλὰ γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γιωαῖκες.  
 " Ἄλλο δέ τι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·  
 " Οὐκ οἶδ', εἰ πᾶδε ἔσο περὶ χροῖ οἶκοθ' Ὀδυσσεύς,  
 " Ἡ τις ἐταίρων δῶκε Ἰφίη νηὸς ἰόντι,  
 " Ἡ τις παρ' ἑξείνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς  
 " Ἔσκε φίλος· πᾶντο γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.  
 " Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα  
 " Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιοέντα χιτῶνα·  
 " Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐασέλεμα Ἰφίη νηὸς.

225 ΠΟΡ. Ἡτοιόλοπορφυρον· ἡ τευ-  
φιδαν. ΕΧ. Ἀπὸ τῆς, ἀπεισέολετο.

226 ΠΕ. Πέστη.

227 ΑΥ. Ῥαῶδεις εὐθείαις, εἰς αἷς  
καὶ κλέοντα αἱ περόναι. ΔΙ. Διπλαῖς,  
ἡ συμφύσις περόναις. ΔΑΙ. Κατα-  
σκευασμα ποικίλον.

228 ΠΡΟ. Τοῖς ἐμπροσθίοις. ΕΛ.  
Νεβρὸν, νεογνὸν ἑλάφον.

229 ΛΑ. Ὁ μὲν Ἀρίστρεχθος, ἀπα-  
λαύων, ἀπλάουσι καὶ ἔχων· ὁ δὲ Κράτης  
λάων φησὶν, ἐν τῇ βλίπῃ· ὅτι κατὰ  
τέρεσιν ἀλάως, ὁ πεφλός. οἱ δὲ φησὶν  
ἀφῆρητα τὸ υ, ἵνα ἡ ὑλάων· ἡ ἀπικλύ-

ναν. ΘΑΥ. Ἐξέπληθητο.

230 ΛΑ. Οἱ μὲν ἐπὶ οὐλίπτο· εἰ δὲ  
ἀπλάουσι καὶ ἡδύναν.

232 ΣΙ. Ἀπαλόν.

233 ΛΟ. Λίπυρον· ἔρητον δὲ πᾶσι  
τὸ ἰχθὺν καὶ εὐτερον· παρὰ τὴν ὑμῖνα τοῦ  
λεπίσματος. ΚΑ. Κατ' ἰχθυὸς, καὶ  
λεπίδος.

241 ΔΙΠ. Διπλοῖδα, διπλὴν χλαῖ-  
ναν.

242 ΤΕΡ. Οἱ μὲν τέλειον, σπουδαῖον·  
μετὰ τὸν ἄλφον τὰ σώματα, ποδῶν. οἱ  
δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε σφαιρόντα, μήτε  
ὑπέμετρον.

καὶ

" Κ

" Ε

" Γ

" Ε

" Ω

" Ω

Σήμα

ἢ δ

Καὶ

"

" Ε

" Α

" Π

" Κ

" Ο

" Τ

" Ω

Τῇ

" Ω

Μη

" Τῇ

" Κα

" Κ

" Η

" Α

246

ἔχον τὰ

ἰχθυοῦ

- 25 “ Καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγυῖστος αὐτῷ  
 “ Εἶπετο· καὶ τὸν τι μυθήσασθαι, οἷος ἦν περ· 245  
 “ Γυρὸς ἐν ἁμοισιν, μελανόχρους, ἐλοκάρηνος·  
 “ Εὐρυβάτης δ’ ὄνομ’ ἔσκε· τίεν δὲ μιν ἔξοχον ἄλλων  
 “ Ὡν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρλια ἦδη.  
 30 Ὡς φάτο· τῇ δ’ ἔτι μᾶλλον ὕφ’ ἡμέρον ὤρσε γόοιο,  
 Σίματ’ ἀναγύσσει, τὰ οἱ ἔμπεδα πᾶφραδ’ Ὀδυσσεύς. 250  
 Ἥ δ’ ἐπεὶ ἔν τάρφῃ πολυδακρύτιο γόοιο,  
 Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·  
 “ Νῦν μὲν δὴ μοι, ξῆνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς  
 35 “ Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ’ ἔση, αἰδοῖός τε·  
 “ Αὐτὴ γὰρ τὰδε εἶματ’ ἐγὼ πόρον, οἳ ἀγορεύεις, 255  
 “ Πτόξας· ἔκ θάλαμῳ· περόνην τ’ ἐπέθηκα φαινήν,  
 “ Κένω ἀγαλμ’ εἶναι· τ’ δ’ ἐχ’ ὑποδέξομαι αὐτὶς  
 “ Οἴκαδ’ ἐνοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.  
 40 “ Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς  
 “ Ὡχέτ’ ἐπὶ φόμῳ κακοίλιον σὲκ ὀνομασῆν. 260  
 Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ Ὡ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,  
 “ Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδὲ τι θυμὸν  
 “ Τῆκε, πόσιν γούωσαι· νεμεσῶμαι γὰρ μὲν ἔδην·  
 “ Καὶ γὰρ τίς τ’ ἀλλοῖον ὀδύρετ’ ἀνδρ’ ὀλέσσει  
 265 “ Κερσίδιον, τῷ τέκνα τέκη Φιλότῃτι μιγῆσαι,  
 “ Ἥ Ὀδυσῆϊ, ὃν φασὶ θεοὶς ἐναλίγκιον εἶναι.  
 “ Ἀλλὰ γὰρ μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον

246 ΓΥ. Περιφρῆς καὶ προγυῖστος  
 ἔχοντες ἅμους· ἢ κνερῆς. ὁ πρὸς πᾶσι  
 ἱκνησιμός.

248 ΑΡ. Ἀσφαλῆς, βίβαια.

250 ΑΝ. Γιαριστία.

263 ΑΝ. Κατάφθιρα, ἀφάνις.

“ Νημερτέως

“ Νημερτέως γάρ τι μυθήσομαι, ἐδ’ ἵππεύτω,  
 “ ὣς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ παῖς νόστιμ’ ἄκυσσά,  
 “ Ἀγχιθεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πόσιν δῆμῳ,  
 “ Ζῶε· αὐτὰρ ἄγ’ κειμήλια πολλὰ εἰδὼλ’,  
 “ Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους  
 “ ὦλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,  
 “ Θρινακίης ἀπὸ νῆος ἰὼν· ὁδύσαντο γὰρ αὐτῷ  
 “ Ζεὺς τε, καὶ Ἥλιος· εἴ γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.  
 “ Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύτῳ ἐνὶ πόντῳ·  
 “ Τὸν δ’ ἄρ’ ὅππῃ τρόπος νεὸς ἔκβαλε κύμῃ ἐπὶ χέρσῃ  
 “ Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν.  
 “ Οἱ δὲ μιν παῖς κῆρυ, θεὸν ὦς, τιμήσαντο,  
 “ Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ  
 “ Οἴκαδ’ ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλαχ’ ἐνθάδ’ Ὀδυσσεύς  
 “ Ἦλ’· ἀλλ’ ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴποιτο θυμῷ,  
 “ Χρήματ’ ἀμυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·  
 “ ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ κατὰθητῶν ἀνθρώπων  
 “ Οἷδ’ Ὀδυσσεύς· ἐδ’ ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,  
 “ ὣς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσαιο φείδων.  
 “ Ὀμνυε δὲ πρὸς ἔμ’ αὐτὸν, δόποσένδων ἐνὶ οἴκῳ,  
 “ Νῆα κατειρύσσει, εἰ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρους,  
 “ Οἱ δὲ μιν πέμψουσιν φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.  
 “ Ἀλλ’ ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσιν γὰρ ἐρχομένη νῆος  
 “ Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχιον πολύπυρον.  
 “ Καὶ μοι κῆρματ’ ἔδειξεν, ὅσσι ζῶναγείρατ’ Ὀδυσσεύς·  
 “ Καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτιν γενεὴν ἕτερόν γ’ ἔτι βόσκοι,  
 “ Ὅσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.

70 " Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο Βήμηρα, ὕφρα θεῶιο  
 " Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βελὴν ἐπακρόση,  
 " Ὅπως νοσήσῃσι Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,  
 " Ἦδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφιδόν.  
 " Ὡς ὁ μὲν ἔτ' ὡς ἐπὶ σόος, καὶ ἐλεύσετ' ἤδη 300  
 " Ἀγχι· μάλα· ἔδ' ἐτι τῆλε Φίλων καὶ πατρίδος αἴης  
 " Δηρὸν ἀπεσείτα· ἔμπης δὲ τοι ὄρκια δώσω  
 " Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,  
 " Ἰσῆ γ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ὠφικάνω,  
 " Ἥ μὲν τοι ταῦδε πάντα τελείετ', ὡς ἀγορεύω 305  
 " Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,  
 " Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, ἔξ δ' ἰσημένοιο.  
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·  
 " Αἰ γὰρ τῷτο, ζῆνε, ἔπος τετελεσμένον ἐστίν·  
 " Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῳ τέ, πολλὰ τε δῶρα, 310  
 " Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἂν τις σε σταντόρῳ μακαρίζοι.  
 285 " Ἀλλὰ μοι ὦδ' ἀνὰ θυμὸν οἶεταί, ὡς ἔσεταί περ·  
 " Οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἐτι οἶκον ἐλεύσετ', ἔτε σὺ πομπῆς  
 " Τεύξε· ἐπεὶ ἔτοι σμάντορες εἶπιν ἐν οἴκῳ,  
 " Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν. (ἔπειτ' ἔλυγε,) 315  
 " Ξάνθς αἰδοίης δόποτεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.  
 290 " Ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, δαπανίφατε, κάτθετε δ' εὐνίῳ,  
 " Δέμνια, καὶ χλαίνας, ἔρῃγεα σπυγαλέοντα,  
 " Ὡς καὶ εὖ θαλπίων χρυσόθρονον ἦν ἱκῆτ'.

299 ΚΡΥ. Κρύφα, λαθραίως.

317 ΚΑΤ. Ἀντ' ἔ, φάσκει.

305 Η. Τετὴ τῷ τρόπῳ.

319 ΘΑΛ. Θαλαπῆμος, θεματικό-

314 ΣΗ. Οἱ θαλαπῆμοι, δεισπό- μῃ.



- 320 " Ἡῷθεν ἦ μάλ' ἦρι λῶεσσαι τε, χρίσασθαι τε,  
 " Ὡς κ' ἔνδον ᾤδ' Τηλεμάχῳ δαίπνοιο μέδῃ)  
 " Ἥμῃρος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων  
 " Τῆτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος, εἰδὲ τι ἔργον  
 " Ἐνθάδ' ἔτι πρὸς, μάλα περ κεχολαμμένος αἰνῶς.  
 325 " Πῶς γ' ἐμεῦ σὺ, ξείνε, δαήσεαι, εἰ π' ὕμναιον  
 " Ἀλλάων περὶ εἰμι νόον κ' ἐπίφρονα μῆτιν,  
 " Εἴ κεν αὐσταλέος, κακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροισι  
 " Δαινύη; ἀνθρώποι δὲ μινωτάδιοι τελευθῶσι.  
 " Ὅς μὲν ἀπλῆς τ' αὐτὸς ἦν, κ' ἀπηνέα εἰδῆ,  
 330 " Τῷδε κατὰρῶνται πάντες βροτοὶ ἀλγέ' ὅπως  
 " Ζῶν· ἀτὰρ τεθνεῶσι γ' ἐφεψίων) ἅπαντες·  
 " Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἦν, κ' ἀμύμονα εἰδῆ,  
 " Τῆ μὲν τε κλέος εὐρὺ Διὶ ξείνοι Φορέεσι  
 " Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δὲ μιν ἐδ' λὸν εἶπον.  
 335 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 " ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος,  
 " Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι, κ' ῥήγεα σιγαλόεντα  
 " Ἠχθεῖ, ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφένῃα  
 " Νοσφισίμην ἐπὶ νῆος ἰὼν δολιχηρέτμοιο.  
 340 " Κεῖω δ', ὥς τὸ πῆρος περ αὐπνὺς νύκτας ἴαυον.

320 ΔΟ. Λῶσαι.

326 ΠΕ. Ὑπερσάλλω.

327 ΑΥ. Αὐχμῶν.

328 ΔΑΙ. Εὐαχάσθαι μέλεις. ΑΝ.  
 Τὸ πρὸς τῷ εὐφραίνειν εἰρηκεν· καὶ  
 ἀναφέρει) ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ  
 ἀπὸ φέρωντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ  
 σφάττειν ἐν τῷ βίῳ, κ' φήμῳ ἀγαθὴν  
 αὐτῶν ἀπολαύειν.

331 ΕΦ. Καθάπτονται, κ' λουδοῦν-  
 ται· ἢ ἐπιχαίρουσι, κ' ἐφιδον).333 ΦΟ. Διαδιδουσι, ἀφημιζου-  
 ται.

338 ΗΧ. Τὸ ἄχ· εὐδαλῃ.

339 ΝΟΣ. Ἐχωρίδην. ΔΟ. Μι-  
 γάλης, ἐπιμήκης.340 ΚΕΙ. Κοιμηθῆσμαι. ΙΑΥ. Ἄ-  
 νεπαύμην.

" Πολλὰς

“Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ  
“Ἄεσσι, καὶ τ’ ἀνέμεινα εὐθρόνον ἧῶ διάν.

“Οὐδὲ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ὀππῆρανα θυμῷ

“Γίγνη· ἔδὲ γυνὴ ποδὸς ἀφ’ ἐ) ἡμετέροιο

“Τάων, αἳ τοι δῶμα κάτα δρήσειρα ἔασιν,

345

“Εἰ μὴ τις ζῆϋς ἐπὶ παλαιῇ, κεδν’ εἰδύα,

“Ἦτις τέτληκεν πῶσα Φρεσὶν, ὅσα τ’ ἐγὼ περ

“Τήνδ’ ἐ) ἀν’ ἐ) φθονοίμι ποδῶν ἀφαδάμ ἐμῆο.

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

“Ξῆν’ φίλ’, ἐ) γὰρ πῶ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε

350

“Ξῆνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,

“Ὡς σὺ μάλ’ εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ’ ἀγορεύεις.

“Ἔστι δέ μοι ζῆϋς, πυκινὰ Φρεσὶ μῆδ’ ἔχουσι,

“Ἡ κῆνον δύσηνον εὐ) τρέφει, ἡδ’ ἀπίταλλεν,

“Δῖξαμλῆν χεῖρας, ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,

355

“Ἡ σε πόδας νύμφ, ὀλίγηπελέεσά περ ἐμπης.

“Ἀλλ’ ἄγε νῦν ἀνστᾶσαι, περίφρων Εὐρύκλεια,

“Νίβον σῆο ἀνακτος ὀμήλικα· καὶ πᾶ Ὀδυσσεὺς

“Ἦδη πῶσδ’ ἐπὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας.

“Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ κατὰ γράσκειν.

360

Ὡς ἄρ’ ἔφη· ζῆϋς ἣ κατέχετο χερσὶ πρῶσωπα,

Δάκρυα δ’ ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ’ ὀλοφυστὸν ἔειπεν·

341 AEI. Εὐπλεῶ.

342 AE. Ἐγκιμήτην, ἀνέπιδουα.

344 ΓΥ. Διὰ τὸ ὑπολαβὴν τῶν γυναικῶν.

346 ΓΡΗ. Ἀφ’ ἐπ’ οἱ τρεῖς. πρῶ-  
πιν ἢ, ἐπὶ αἰρεῖται τὴν δωκαμῖνόν ἐπι-  
πινῶν· εἶπε δὴ καὶ μελοῖον τὸ, Ἦτις δὴ  
τέτληκε. Τίς γὰρ φθονεῖ τ’ ἀπεδαῖον;

351 ΤΗ. Περὶ φωνῆς ἡφ’ ἐπ’ ἐμῆον.

353 ΠΥ. Συναεῖτα.

356 ΟΛΙ. Ὀλίγον ἰχθύοντα, ἀδρι-  
στα.

357 ΑΝ. Ἀναεῖστα.

358 ΣΕΙ. Τῶ σῶ.

361 ΚΑ. Κατέχετο.

- “ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζῶς  
 “Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεὰ Δία θυμὸν ἔχοντα.  
 “Οὐ γάρ πω τις τόσα βροτῶν Διὶ τερπικεράνῃ  
 “Πίονα μηρὶ ἔκη, ἐδ’ ἐξάιτας ἐκατόμβας,  
 “Ὅσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἴκειο  
 “Γῆρας τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε Φαίδιμον υἱόν·  
 “Νῦν δὲ τοι ὥδ’ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμάρ.  
 “Οὕτω πρὸς κἀκείνῳ ἐφειλόωντο γυναῖκες  
 “Ξένων τηλεδαπῶν, ὅτε τει κλυτὰ δώμαθ’ ἴκοιο,  
 “Ὡς σέθεν αἰ κιῶνς αἰδέεσθαι κατ’ ἐφείωντο ἀπασαί·  
 “Τάρων νῦν λώσῃν τε, καὶ αἰσχρὰ πᾶσι ἀλεείνων,  
 “Οὐκ ἑάσας νύξιν· ἐμὲ δ’ ἐκ ἀέκχυσαν ἀνώγῃ  
 “Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πάμελόπεια.  
 “Τῷ σε πόδας νύψω, ἅμα τ’ αὐτῆς Πάμελοπείης,  
 “Καὶ σέθεν ἕνεκ’· ἐπεὶ μοι ὁράρεται ἐνδοθι θυμὸς  
 “Κήδεσιν· ἀλλ’ ἄγε νῦν ξυνίψ’ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω·  
 “Πολλοὶ δὴ ξῖνοι παλαπείριοι ἐνθάδ’ ἴκοντο,  
 “Ἄλλ’ ἔπω τίνα φημι εἰκότα ὥδ’ ἰδέσθαι,  
 “Ὡς σὺ, δέμας, Φωνήν τε, πόδας τ’, Ὀδυσῆϊ εἰσικας.  
 Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ὦ γρηῦ, ἔτω φασίν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν  
 “Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν  
 “Ἐμμεναί· ὡς σύ περ αὐτῇ Ὀπιφρονέεσθ’ ἀγορεύεις.  
 “Ὡς ἄρ’ ἔφη γρηῦς ὃ λέεσθ’ ἔλε παμφανόαντα,

363 ΑΜ. Πρὸς δὲ, δηλονότι τῇ Δίᾳ, ὅτι ἐστὶν εὐρεῖν τινὰ μηχανήν· ἐξ ὧς, δεινός, καὶ χαλεπός ἐστιν.

370 ΕΦ. Κατὰ πλόντο, ἐλοιδορεῖν τε.

372 ΚΥ. Αἰαδεῖς.

374 ΝΙ. Πλύνειν.

376 ΤΩ. Διό σ’ ἐν νύψω τὰς πόδας.

377 ΟΡ. Τιτύρακ’.

379 ΤΑ. Τελαπιοῖοι.

384 ΙΚ. Ὀμῖκος. ΑΛ. Ἀχίλλειος.

386 ΔΕ. Νῦν, πῶς λεκάνην.

Τῷ πόδας ἔξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχύρατο παλὺ  
 ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμόν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

ἴξεν ἐπ' ἐχαρῶφιν, ποτὶ δὲ σκόπον ἐτράπετ' αἶψα·

αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμόν οἶσατο, μὴ ἑ λαβῆσαι

οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γήμοιτο.

Νῆξε δ' ἄρ' ἄσπον ἴσσαι ἀναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω

οὐλήν· τίμω ποτέ μιν σὺς ἤλασε λωκῶ ὁδόν·

Παρνησσόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ ἤσας,

μητρὸς ἧς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπων ἐκέκαετο

κλειπτοσύνη θ', ὅρκω τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν

Ἑρμαίᾱς· τῷ γὰρ πεχαρισμένα μηρία καῖεν

Ἀργῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἄμ' ὀπήδῃ.

Αὐτόλυκ' δ' ἰθάκης ἐλθὼν ἐς τῶνα δῆμον,

παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσαιτο θυγατέρος ἧς·

τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ὅππῃ γένεσσι θῆκε

Παιόμενῳ δόρυτιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἕκ τ' ὀνόμαζεν·

“ Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο, ὅ, τίς κε θεῖης

“ Παιδὸς παῖδ' φίλῳ· πλυάρετος δὲ τοι ἐστί.

Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

“ Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, τίς κεν εἴπω·

“ Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε Ὀδυσσάμην· τόδ' ἱκάνω

“ Ἀνδραῖον, ἠδὲ γυναικῖν, ἀνὰ χθόνα παλυσότεραν·

“ Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔσω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,

387 ΕΞ. Ἀπένιπτιν.

388 ΕΠ. Ἐπὶ νηυσὶν.

390 ΛΑ. Κατὰ θυμόν.

391 ΟΥ. Τὸ ὑπερῷον τραῦμα. ΑΜ.

Ἐπιγνῶ. ΑΜ. Ἐκδηλα, παρὰ φανῇ.

394 ΠΑΡ. Εἰς τὴν Περνησσόν, τὸ ὅ-  
 16 Διελφῶν.

395 ΕΚ. Ἐνίκη.

404 ΠΟ. Μετὰ πολλῶν εὐχῶν γήμοι-  
 μῃ.

407 ΟΔ. Μισσηῖς, ἢ ὀρίην ἀργαῶν,  
 ἢ βλαῖνας.

409 ΕΠ. Φιρώνυμον.

“ Ὅπως”



“Ὀππὶτ’ ἂν ἤθυσες μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα  
 “Ἐλθῇ Παρηγασὼνδ’, ὅθι πᾶ μοι κτήματ’ ἔασιν,  
 “τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ’ ἀποπέμψω.  
 τῶν ἕνεκ’ ἤλθ’ Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.  
 Τὸν μὲν ἄρ’ Αὐτόλυκός τε, καὶ ἦες Αὐτολύκειο  
 Χερσὶν τ’ ἡσάζοντο, ἔπεισέ τε μελιχίοισι.  
 Μήτηρ δ’ Ἀμφιθέη μητρός, παῖδ’ Ὀδυσῆϊ,  
 Κύσ’ ἄρα μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.  
 Αὐτόλυκος δ’ ἦοισιν ἐκεκλετο κυδαλίμοισι,  
 Δαῖπνον ἐφοπλίσασα· τοὶ δ’ ὀτρύνοντος ἄκασαν.  
 Αὐτίκα δ’ εἰσάγαγον βῆν ἄρσενά· πενταέτηρον·  
 Τὸν δέρον, ἀμφὶ θ’ ἔπον, καὶ μιν διέχσαν ἅπαντα.  
 Μίσυλλόν τ’ ἄρ’ Ἰπταμνῶς, παῖδ’ Ὀδυσῆϊ,  
 Ὡπῆσαν τε παῖδά· δάσαντά τε μοῖρας.  
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα  
 Δαίνυντ’· ἔδ’ ἐτι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἰσῆς.  
 Ἦμος δ’ ἥελιος κατέδυ, καὶ ὅππ’ κνέφας ἤλθε,  
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.  
 Ἦμος δ’ ἡελγένεια φάνη ροδάκτυλος ἦως,  
 Βάν ῥ’ ἵμεν ἐς Θήρην ἡμὲν κύνας, ἦδ’ ἐ καὶ αὐτοὶ  
 Ὑῖες Αὐτολύκῃ· μὲν τοῖσι δ’ ἴδιος Ὀδυσσεύς  
 Ἦιεν· αἰπὺ δ’ ὅρος παρσέβαν κατακείμενον ὕλη  
 Παρηγασῶ· τάχα δ’ ἵκανον πύχας ἠνεμοέσας.

410 ΗΒ. Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας θηύ-  
 ρηθ.

416 ΑΜ. Ἀνγκλίας μήτηρ. ΠΕ.  
 Περιπλάκασα.

431 ΠΡΟ. Ἀνὴρ ἔ, ἀνῆλθον.

432 ΠΑΡ. Φιλανίς, ἢ Δαυδαλίανος  
 θυγάτηρ, οἰκῆσα τὴν Παρηγασὼν, ἐν αὐ-

τῇ παρελίσχῃ τῇ Ἐρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι.  
 εἶχε γὰρ τὸ κράτος ἐρασιμῶν ἐπὶ τούτῳ,  
 ὥστε καὶ τὰς θεὰς ζηλοῦν πᾶντας καὶ τὸ αὐτὸ  
 θελῆσαι μισοῦσαι. εἶτα ἐκ μὲν τῆς Ἀπόλ-  
 λωνος γίνεταί Φιλάμμων ἀνὴρ σφιστῆς  
 ὃς καὶ αἰσῶντος ἐδόκει χρῆς συστήσασθαι  
 παρθένων· ἐκ δ’ Ἐρμῆ Αὐτόλυκος, ὃς  
 αἰκῶν

410

415

420

425

430

ἡέλιος  
 ἔξ α  
 οἱ δ  
 ἰχνη  
 ἴεες  
 ἡιέν  
 ἐνθα  
 τὴν μ  
 οὐτ ε  
 οὐτ ὁ  
 ἡεν,  
 τὸν δ  
 ὡς ἐπ  
 φοῖτας  
 Στῆ ῥ  
 ἔοσυν  
 οὐτάμ  
 γανός  
 Λικερ  
 τὸν δ  
 αἰκῶν τ  
 γαυόμα  
 παρὰ τ  
 κλέπτει  
 τὴν λῆν  
 πλέσσης  
 ἢ δὲ ἰσχυ  
 ἀπεκρίσ  
 434  
 435  
 436  
 439

- 410 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν δ' ἔραρας,  
 Ἐξ ἀκαλαρρέϊταιο βαθυρρόα Ὠκεανοῖο·  
 Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν  
 Ἰχθυὲς ἐρδυνῶντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὅποθεν  
 415 Τίεες Αὐτολύκα· μὲν πῶσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς  
 Ἦεν ἄγχι κιωῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.  
 Ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·  
 Τὴν μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων Διὰ μένος ὕχρον ἀέντων,  
 420 Οὔτε μιν ἥελιος Φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,  
 Οὔτ' ὄμβρος περάσκει Δαμπερές· ὥς ἄρα πυκνῇ  
 Ἦεν, ἀτὰρ Φύλλων ἐνέλω χύσις ἤλιθα πολλή.  
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κιωῶν τε παρὶ κλύπης ἦλθε ποδοῖιν,  
 425 Ὡς ἐπαύγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο  
 Φείζας εὖ λοφίην, πῶρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδερκῶς,  
 Στῆ ῥ' αὐτῶν χεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεύς  
 Ἔασυτ', ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,  
 430 Οὐτάμηναι μεμαῶς· ὁ δὲ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς  
 Γενὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σιρκὸς ὀδόντι  
 Δικριφὶς αἰζας, ἔδ' ὀσέον ἵκετο φώπας.  
 Τὸν δ' Ὀδυσσεύς ἔτησε, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,

435

440

445

450

430 αἰκῶν τὸ Παριχάσων πλεῖστα κλέπλων ἐ-  
 ρηκύνοντο. εἶχε γὰρ ταύτην πλὴν τέχνην  
 παρὰ τὴν παλαιοῦ, ὥστε τὰς ἀνθρώπους, ὅτε  
 κλέπτει πῆ, λανθάνειν, καὶ τὰ πρὸς τὴν  
 τὴν αἰσθησὶν αὐτὸν διαπορεύειν γνῶναι λέγει.  
 ὁ δὲ ἱστορία παρὰ Φερικυδῆ. ΠΤΥ. Τὰς  
 ἀποκρίσεις.

434 ΑΚ. Ἐξ ἐσυχῆς ἐξοίθη.

435 ΒΗΣ. Τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἔραρας.

436 ΗΙ. Ἐπεριέντα.

439 ΛΟΧ. Σωδινδρὸν τύπον.

440 ΔΙ. Διέπνευ.

443 ΗΛ. Γίνεται ἐκ τῆς αἰλίας, τὴν  
 συναρπάζει· ἀποδοτικῶς ἐπὶ τὸν αἰλῆμα, ση-  
 μαίνει τὸ ἀδρόα· ταπείνεται ὅτι ἀντὶ τῆς  
 ματαιότητος· εἶον, Ἐπὶ τὸν αἰλῆμα χερσίν,  
 ἀντὶ τῆς ματαιότητος.

445 ΕΠ. Ἐπὶ τὸν αἰλῆμα.

446 ΛΟ. Τέτοινα.

450 ΓΟΥ. Ὑπερῶν τοῦ ζῆλου.

ΔΙ. Διέκρυψε, διέχισιν.

451 ΛΙ. Πλαγίως.

Ἀντικρὺ

Ἄνικρὺ δὲ δῆλθε φαεινὸν δερὸς ἀκωκή·  
 Καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν· δὴ δ' ἔπλετο θυμός.  
 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτολύκας παῖδες φίλοι ἀμφεπένοιο,  
 ὧτε λὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀνιήσιοι  
 Δῆσαν Ἰπτιαρμύως· ἐπιοιδῇ δ' αἶμα κελαιὸν  
 Ἔρχετον αἶψα δ' ἵκοντο φίλῃς πρὸς δώματα πατέρος.  
 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτόλυκός τε, καὶ ἕβες αὐτολύκοιο  
 Εὖ ἰσησάμενοι, ἥδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,  
 Καρπαλίμως χαίροντα φίλῃν χαίροντες ἔπεμπον  
 Εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ ἔσώτνια μήτηρ  
 Χαῖρον νοσήσασσι, καὶ ἐξερρέεινον ἕκαστα,  
 Οὐλῆν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,  
 Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόνι.  
 Παρησάονδ' ἐλθόντα σὺν ἡάσιν αὐτολύκοιο.

Τὴν γρη῏ς χεῖρεσσι καταπρυνέουσι λαβῆσαι,  
 Γινῶ ῥ' ἐπμασσανμύην· πόδα δ' ἀπρόεκε φέρεσθαι.  
 Ἐν δὲ λέγει· τῶς κνήμῃ· κανάχῃσιν δ' ἀλλήλῃς,  
 Ἀψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχουθ' ὕδωρ.  
 Τὴν δ' ἄμα χάσμα ἔσθ' ἄλγος ἔλε φρένα· τῶν δὲ οἱ ὅσπερ  
 Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δὲ οἱ ἔρχετο φωνή.  
 Ἀψαμένη δὲ γῆρεῖσ' Ὀδυσῆα προσέειπεν·

“Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· εἴδεις σ' ἔγωγε  
 “ Πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἀνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσας.

457 ΕΠ. Διοκλῆς ἱπποειδὴν παρὶ-  
 δουκε τὴν παρηγορίαν· ἱκαίμην γὰρ εἶναι  
 ταύτην, ὅταν τὸ πνῦμα τῆς πετρῶν  
 αἰσθητικῆς ἢ, ὡς αἰσθητικῆς αἰσθητικῆς  
 παρηγορήσῃ, ὡς καὶ δὲ ἱπποειδῇ, Ἀλλὰ σὲ  
 μὴ θανάτῳ ποῦπερτίτω. ΕΠ. Ἰσίοι, ἐπὶ  
 ἀρχαίᾳ ἐπὶ ἡ ἀλφ. τῆς ἱπποειδῆς θερῶ-

πεία, ὅτι ἐπὶ Πίνδαρῳ ἐπὶ τῇ Ἀσκληπείᾳ  
 μετακρίσις ἱπποειδῆς, λίχη.

458 ΕΣ. Ἀπὸ τῆς, ἱπποειδῆς.

460 ΠΟ. Δόντις, παραχρῆσιν.

468 ΕΠ. Ἀπὸ τῆς, ἱφασμαίνῃ.

471 ΧΑΡ. Σοφοκλῆς, Ὡς χαρμῇ·  
 φέρει δάκρυον ἀκκαλῆμον.

Ἦ, καὶ

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,  
Πεφραδέειν ἐθέλῃσι φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα.

Ἦ δ' ἔτ' ἀθροῖσσι δύνατ' ἀντίη, ἔτε νοῆσαι·

τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

κεῖρ' ὀπμιασάμενος, Φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·

480

τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσατο, φώνησέν τε·

“Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτῇ

“τῷ σῶ ἐπὶ μαζῶ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,

“ἧλυθον εἰκοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

“Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφρέαδης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,

485

“Σίγα, μή τις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι παύσῃται.

“Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ ἐ τέλεσε μῆδον ἔσται,

“Εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

“οὐδὲ τροφῶ ἔσθης σὺ ἀφείρομαι, ὅππότε ἂν ἄλλας

“Δμῶας ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναικάς.

490

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παῖδ' Ἰφρων Εὐρύκλεια·

“Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

“οἶδα μὲν, οἷον ἐμὸν μῆδος ἔμπεδον, σὺν ἐπεικλίον·

“Ἔγω δ', ὡς ὅτε τις στερῇ λίθος, ἢ ἐσθήρος.

“Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆπιν·

495

“Εἴ χ' ἔτι σὺν σοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

“Δὴ τότε τοι κατὰλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,

“Αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσιν, καὶ αἱ νηλητῆες εἰσιν.

477 ΠΕ. Ἐπιδείξαι, ἀπὶ τὴν.

479 ΕΤ. Ἐτρεψεν.

480 ΦΑ. Φάρυγος, τοῦ πύματ'.

ΔΑ. Ἐκράπτειν.

485 ΕΦ. Ἐπὶ γυναι.

489 ΑΦ. Ἀποφραγμα, φείσμαι.

494 ΕΞ. Ἐν ἐμῇ κατὰ τὴν.

497 ΚΑ. Ἐκείνη ἔπει.

498 ΝΗ. Δίκα ἀμάρτυρας, ἄλλοι  
ἀπείδωσαν, ὅτι ἐπὶ τῇ ὁρμῇ ὡς ὁ  
σπῆ, ἡ γὰρ ὁρμῇ ἀμεινον ὅτι τὸς ἀμάρ-  
τυρας, συγκεκριμένης τ' ἀλλοῦς ὡς τῷ  
τῇ στερητικῇ μορῇ καὶ ἔλκυσται· ἢ ὅτι  
ἔσται ἀμάρτυρας, ὅτι ὅτι.



Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Μαῖα, τίη δὲ σὺ πᾶς μυθήσεται; ἔδε τι σε χρὴ·

“Εὖ νῦ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἶσοι' ἐκάστην.

“ Ἀλλ’ ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.

Ὡς ἂρ' ἔφη· γένος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκη,  
οἰσμενὴν ποδανίπυρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.

Αὐτὰρ ἔπει νιψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,  
 αὐτὶς ἄρ' ἀσπετέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς  
 Θερσάνην, ἔλην δὲ κατὰ ραχέεσσιν κάλυψε.  
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·

“Ξῖνε, τὸ μὲν σ' ἔπι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·

“ Καὶ γὰρ δὴ κοίτοις τάχ' ἡδέος ἔσεται ὥρη,

“Ὁσίνα γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερός, καὶ κηδόμενον περ.

“ Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον ὥρε δαίμων·

“ Ἡματα μὲν γὰρ τέρτονι ὀδυρομένη, γούωσι,

“Ες τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσαι Ἐ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ·

“ Αὐτὰρ ἐπὴν νῦν ἔλθῃ, ἔλυσί τε κοῖτος ἅπαντας,

“Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἄμφ’ ἄδινόν κ’ ἦρ

“ Ὀξεῖα μελεδῶνα ὀδυρομένην ἐρέθισιν.

“ Ὡς δ' ὅτε Πανδάρει κέρη, χλωρῆς ἀηδῶν,

507 ΘΕΡ. Θερμακησιόμυτος.

511 ON. Οἶον, ἡμὲ μ' γὰρ ἔχαιρεῖ.

515 KOI. 'Αντὶ τοῦ, ὑπάρχοντος.

516 ΠΥ. Συνεχῆς.

517 ME. Μερίμνα.

518 ΚΟΥ. Διαφόρων τοῖς νεώτεροις,  
 πρὸς τὴν Πανδίοθεν, ἡ μὲν ἔχει διάνομος ἡ  
 Πανδάρων ὁ Μίεπος, Μιλησίης τὸ γένος,  
 τῆς ἐκ Ἀρμόδωνος γ' Ἰουχαίρης, Ἀν-  
 δρῆς, Κλειόνης, Μισοῦτος. ὅπως οὐκ ἐλ-  
 λει ζῆσθαι Ἡρώωνος ὅστις ἐμψυχον  
 ἐκ Κρήτης ἐκ τῷ Διὶς πεμμένον, παρ-

κατ'ἔργο Ταντάλῳ. Διὸς δ' καὶ Ἑρμῆς  
ἀπαυτύνει· αὐτοῖσι, ὅμοισι δ' Ταντάλῳ  
μὴ ἔχουσιν ὅθεν ὁ Ζεὺς κατ'ἔργον αὐτοῖς  
Σίπυλον τοῖ ῥέθ'· ὃ τ' μὴ, κύνες Ζεὺς δὲ  
Ἑρμῆς ἀπέλαβον· οἱ δὲ Πανδαρέου ἐφυ-  
ραν ἄς Ἀθλῶας, κακὰς ἄς Σίπυλλας,  
εἴησι διεσφάρα μὲν ὃ γυναικὸς· σπυῖται  
δ' ὃ θορυγμένοι αὐτοῖς Κλειόθρηκα μὲν καὶ  
Μεροπίαν, ὠραίαι θοομένους, περπατοῦ-  
σαν ὑπὸ ἀνέμοις, καὶ παρεσθδέναν Ἑρμῆ-  
νυσιν ὑποκρῖταιν. Ἀδελφὸν δ' ἡ σπινθὴρ  
τύχη, Ζητῶ. χαμαίθεισας, πῶς Διὸς μὴ  
πνιτοῖ, Ἀμφίον· δὲ ἀδελφῶν, Ἰππῶν

" Καλὸν αἰδέσθην, ἔαρος νέον ἱσαμύροιο,  
 " Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνιοῖσιν, 520  
 " Ἥ τε θαμὰ τρωπῶσαι χεῖρ πολυχέα Φωνήν,  
 " Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον Φίλον, ὃν πλε χαλκῶ  
 " Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κῆρον Ζήθοιο ἀνακτοῖς·  
 " Ὡς καὶ ἐμοὶ διχα θυμὸς ὁρώρε' ἔνθα ἔ' ἔνθα,  
 " Ἦε μὲν πῶδ' αἰδιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα Φυλάσσω, 525  
 " Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶας τε, καὶ ὑφ' ἐρεφὲς μέγα δῶμα,  
 " Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμιό τε Φῆμιν·  
 " Ἥ ᾗδ' ἀμ' ἐπαύσῃ Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος  
 " Μνᾶσιν ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.  
 " Πᾶς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἦν ἔτι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων, 530  
 " Γίμαθ' ἔ' μ' ἔα, πόσιος κατὰ δῶμα λιπῆσιν·

ἡ παῖδα· φησὶ δὲ τῇ ὁμονύμῳ  
 τῇ Ἀμφίον· γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταυρί-  
 δα, πνὶς ἔ' Ἰππομειδῶν, πλάσας ἑ-  
 χροσιν παῖδας, ὧν ὁ ἄριστος ἦν Ἀμαλγεύς,  
 ἐπὶ ἄλλοις τέτρ' ἔ' Ἰππομειδῶν συνε-  
 φοιῶν, ὅθεν καὶ συγκριμᾶσθαι συνέ-  
 κριψα παρήνεον τῷ ἐνδοτέρῳ κριτῶν  
 ἰλίσθη, ὅπως εὐπίστολότης αὐτῇ νύκ-  
 τος ὁ Ἀμαλγεύς ῥήσεται. Ἴτυλον δὲ, τ'  
 ἰαυτῷ, ἀπὸ τῇ Ἀμαλγεύς, ἀποκτείνῃ, καὶ  
 ἔ' παῖδας αὐτῇ σφοδρὰ καταλασσοῖσι,  
 ἠὲ καὶ πᾶσι θεοῖς μεμνημένη ἐξ ἀνθρώ-  
 πων καὶ ἡρώων εἰς τὸ ὁμόνυμον ὄρνον.  
 ΧΑΛ. Ἡτοι ἐν χλωροῖς ἀφ' αὐτῶν· ἡ  
 ἄμ' τοῖς χλωροῖς φανομένη, ἔκαστος γὰρ  
 φάνηται· ἡ ἀφ' αὐτῶν τὸ χλωρὸν καὶ παρὰ  
 Σιμωνίδην ἢ χλωροῦ χεῖρες λίσσονται αἱ  
 Ἀλδίνες.

521 ΠΟ. Πολλὰς μετὰ πολλὰς ποιη-  
 μένων.

523 ΚΟΥ. Παῖδα. ΖΗΘ. Ἀνδρόπη  
 τῇ Νυκτίος Ζεύς μίγνυ, ἐξ ἧς Ζῆθος.

γίγνεται καὶ Ἀμφίον· ἔτοι πᾶς Θηῶας  
 οἰκῶσι πᾶσι, καὶ καλῶνται Διὸς κῆροι  
 Λαοκτόνοι· γαμῶσι δὲ Ζῆθος καὶ Ἀν-  
 δρόπη, τῷ τῷ Πανδύρῳ· ἔ' δὲ γίγνεται  
 Ἴτυλος καὶ Νηῖς. Ἴτυλον ἢ ἡ μήτηρ Ἀν-  
 δρῶν ἀποκτείνῃ ἀφ' αὐτῆς, δεκοῦσαι εἶναι  
 τῇ Ἀμφίον· παῖδα, ζηλοῦσα τῷ τοῦ  
 ἀφ' αὐτῆς γυναικί, ὅτ' αὐτῇ μ' ἦσαν  
 ἐξ παιδῶν, αὐτῇ ἢ δύο· ἐφορμᾷ ἢ παύ-  
 τη ὁ Ζεὺς πρὸς ἡ· ἢ ἢ εὐχεται ὄρνις γέ-  
 νισθαι, ἔ' πρὶ αὐτῇ ὁ Ζεὺς Ἀνδρόπην  
 ἡλῶσι δὲ αἱ πόλεις τῇ Ἴτυλον, ὡς φησι  
 Φερεκύδης.

530 ΧΑ. Κιχαλασμένης ἔχων πᾶς  
 φρεῖας, ἀσύνετον καὶ ἀφρον. ἐναντίας τῇ  
 πυκνῇ φρεσὶ μὴδὲ ἔχοντι. ἐνίοι ἢ, χα-  
 λίφροντα, τ' ἀκατόφροντα, χαλὴς γὰρ, ὁ  
 οἶος, ὁ ἀναχάων πᾶς φρεῖας, καὶ πρὸς  
 ἀκατόφροντα· ἐναντίος ἐν τῷ, φρεσὶ γὰρ  
 κέχρηται ἀναθῆσι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῇ  
 Χαλὶφροσύνῃ γέ μ' ἔχασι, δηλοῦν, οἷον  
 ἀφροσύνην παλιν.

“ Νῦν δ’ ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, ἔ’ ἤβης μέτρον ἰκάνη,  
 “ Καὶ δὴ μ’ ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,  
 “ Κτήσιος ἀρχαλῶων, πλὴν οἱ κατέδασιν Ἀχαιοί.  
 “ Ἀλλ’ ἄγε μοι τ’ ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκυσεν  
 “ Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐέκοσι πυρὸν ἔδασιν  
 “ Ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομην εἰσορόωσαι.  
 “ Ἐλθὼν δ’ ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης  
 “ Πᾶσι καὶ αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ’ ἐκέχμητο  
 “ Ἀθροοὶ ἐν μεγάροις· ὁ δ’ ἐς αἰθέρα διὰν ἀέρεθ.  
 “ Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἐν περ ὀνείρῳ,  
 “ Ἀμφὶ δέ μ’ ἠγρέθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,  
 “ Οἴκτρ’ ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.  
 “ Ἀψ’ δ’ ἐλθὼν κατ’ ἄρ’ ἔξετ’ ἐπὶ παρὰ χολῇ μελάθρῳ·  
 “ Φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε, Φώνηπέν τε·  
 “ Θάρσ’, Ἰκαρίε κέρη τηλεκλειτοῖο·  
 “ Οὐκ ὄναρ, ἀλλ’ ὕπερ ἐσθλόν, ὃ τοι τέλεσμά μιν ἔσται.  
 “ Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις  
 “ Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τὸς πόσις εἰλήλασθα,  
 “ Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν αἰεκέα πτότμον ἐφῆσσω.  
 “ Ὡς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐμὲ μελιγδῆς ὕπνος ἀνήκε.  
 “ Παπλήνασαι δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησαι  
 “ Πυρὸν ἐρεπτομένης παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ.  
 Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

533 ΕΑ. Ἀντ’ Ε, ἐξελθῶν.

535 ΥΠ. Ἀντ’ Ε, κρίνον.

537 ΥΔ. Ἐξω καὶ χωρὶς ὕδατος.

538 ΑΓ. Ἐπισημπῇ ἔχων χεῖλη.

539 ΗΞ. Ἐκλασιν, ἰαξιν, πᾶσι τὸ

ἄνω, ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι. ΕΚ. Ἐκείντο.

540 ΑΕΡ. Ἐπῆρθη.

542 ΕΥ. Εὐκυσμοί, ἀπὸ μέγας.

545 ΒΡΟ. Ἀἰθροπίνη.

547 ΥΠ. Τὸ μετ’ ἡμέραν φανόμενοι

ἀνύπνιον.

“ Ω

- 535 "Ω γύναι, ἔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον  
 " Ἀλλή δ' ὑποκλίναντ' ἐπέη ρά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς  
 " Πέφραδ', ὅπως τελέει μνηστῆροι δὲ φαίνεται ὀλεθρος  
 " Πᾶσι μάλ'. ἐδὲ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.  
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·  
 " Ξεῖν, ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκροτόμοιοι  
 " Γίνοντ', ἐδὲ τι πάντα τελεείῃ ἀνθρώποισι.  
 " Δοισι γάρ τε πύλαι ἀμνηνῶν εἰσιν ὄνειραν  
 540 " Αἱ μὲν γὰρ κερᾶσι τεύχεα, αἱ δ' ἐλέφαντι  
 " Τῶν οἱ μὲν καὶ ἔλθωσι διὰ περὶ ἐλέφαντος,  
 " Οἱ δ' ἐλεφαίνοντα, ἔπει ἀκράαντα φέροντες  
 565 " Οἱ δ' ἀφ' ἑξῶν κερῶν ἔλθωσι θύραζε,  
 " Οἱ δ' ἔτιμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃ.  
 " Ἀλλ' ἐμοὶ σὺν ὀντεῦθεν οἶομαι αἰνὸν ὄνειρον  
 " Ἐλθέμεν' ἢ καὶ ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παίδι γένοιτο.  
 " Ἄλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆψιν  
 570

555 ΥΠ. Ἀποκρίνασθαι.

556 ΑΠ. Ἐξω τ' ἀληθείας ἠπόνη.

560 ΑΜ. Πρὸς ὧς μηχανῶν εὐρεῖν  
 σκ' ἔστιν. ΑΚ. Ἀκρίται καὶ ἀδιάτακτοι  
 καὶ ἀδίστατοι λέγοντες.

561 ΤΕ. Τελείται καὶ πληρῆται.

562 ΔΟΙ. Οἱ μὲν φασὶ κερατῶν πύ-  
 λαι, πωκιδιχικῶς τὰς ὀφθαλμῶν· κε-  
 ραπειδὴς γὰρ ὁ πῶτος χιτῶν τ' ὀφθαλ-  
 μῶν. Ἐλεφαντίνην δ', ὅμοια καὶ ἰσχυρὴν ἐλε-  
 φαντίχρωτος τὰς ὀδόντας. Ἐκ δ' ἐτέ-  
 ρων εἶναι τὰ ὀράματα τ' ἀεζομένην.  
 Καὶ ὅτι διὰ μὲν κέρῳ οἶόν τι καὶ ἰδίον,  
 διὰ δ' ἐλεφαντῶν οὐ· ἢ ὅσα καὶ τις ἐν  
 πληστονί τρωφῆς ἴδῃ, πάντα εἶναι ψεύ-  
 δη. Κερκτίνῳ μὲν γὰρ, εἶναι τὴν ἀληθῆ,  
 παρὰ τὸ ἔτιμα κραίνειν καὶ πλειού·  
 ἐλεφαντίνῳ δὲ, τὴν ψεύδῃ· ἐλεφαίρει-  
 εῖται γὰρ τὸ παρελογισσάσθαι καὶ ἀπατή-

σαι· ὡς, Οὐδ' ἂν Ἀθηναίῳ ἐλεφά-  
 ρῳ λαβὴν Ἀπόλλων. πνίξ δ' ἔσται ἀ-  
 πόδοσι. Κερκτίνῳ μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ  
 διὰ φανὸν εἰς λαμπροῦς. Ἐλεφαντίνην δ',  
 τὴν ψεύδῃ καὶ ἀσπίδι καὶ συγκεχυμένῳ.  
 οἱ δ' φασὶν κέρῳ ἀπεικάζειν τὰς ἐρα-  
 νίας ὀφείδας, οἱ πνίξ καὶ ἀληθεύουσι τῇ τῇ  
 κέρῳ εἰς ὑψὺ ἀνατρέπειν· ἐλεφαντὶ δ',  
 τὰς χροῖας. τὰ γὰρ τ' ἐλεφάντων κέρῳ  
 χροῖα νεύει. διπλῆς δ' οἶδεν ὀφείδας. ἐπὶ μὲν  
 γὰρ τ' ἐρασίαν φησὶν, ἢ καὶ οὐροπόλον,  
 καὶ γὰρ τ' οὐκ ἐν Διὶ ἔστιν. Ἐπὶ δ' τ'  
 χροῖαν, Πὰρ δ' ἴσταν Ὀκίαν π. ἰοῦς ἐ-  
 λκιδάει πύξην, ἢ δὲ παρὰ ἡλίοιο πύ-  
 λαι καὶ δῆμον ὀφείδας.

563 ΤΕ. Κατεσκευασμένην ἔστι.

565 ΕΛΕ. Ἐξεκπλήσσειν.

567 ΕΤ. Ἀληθῆ.

εε' Ηδὲ



- " Ἦδε δὴ ἡὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος  
 " Οἶκός πορχήσῃ· νῦν γὰρ καθήστω ἄεθλον,  
 " Τὰς πελέκειας, τὰς κείνους ἐνὶ μεγάροισιν εἶσαν  
 " Ἴσαρχ' ἔξεης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας,  
 " Στάς δ' ὅγε πολλὸν ἀνέσθῃ. Δαρρὶ πῆλασκεν οἷσιν. 575  
 " Νῦν δὲ μνηστῆρεςτιν ἄεθλον τῶτον ἐφῆσ'·  
 " Ὃς δὲ κε ρήϊτάτ' ἐντανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσι,  
 " Καὶ διοίσευσ' πελέκειαν δυοκαίδεκα πάντων,  
 " Τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισαμένη τῷ δῶμα  
 " Κερίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότιο· 580  
 " Τῷ ποιε μεμνήσεσθ' οἴρῃ, ἐν περ ὀνείρῳ.  
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·  
 " Ὡ γυνὴ αἰδοίῃ Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,  
 " Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δομοῖς ἐνὶ τῶτον ἄεθλον·  
 " Πρὶν γάρ τοι πολύμηλις ἐλθούσῃ ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 585  
 " Πρὶν τῆτας, τῷδε τόξον εὐχρον ἀμφαφώωντας,  
 " Νδρὴν τ' ἐντανύσῃ, διοίσευσά τε σιδήρεα.  
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περὶ Φρων Πηνελόπεια·  
 " Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμυρος ἐν μεγάροισι  
 " Τέρπειν, οὗ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθεῖ. 590  
 " Ἀλλ' ἔ γάρ πως ἐστὶν αὐπνός ἐμμυρᾷ αἰὲν  
 " Ἀνδρώπας· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάσῳ μοῖραν ἔηκαν

572 ΑΠ. Πόρῳ καθίστα.

573 ΠΕ. Τὰ σιδήρεα περὶ πημίνεα.

574 ΙΣ. Ἴσα. ΔΙΥ. Κυρίως μὲν, τὰς πικράδας, ἐφ' ὧν πῶς τῶτον ἴσῃσι τῷ καινεργεμένῳ πλοῖον· ἔξῃς δὲ μάλιστα ἔτοι τίθεν, ἔπειτα ἔστιν ἡνίοχος πῶς καὶ. Νῦν δ', ἐφ' ὧν ἐτίθῃ τὰς πελέκειας.

575 ΔΙ. Ἐρρίπτεν, ἐπέβου.

577 ΡΗΙ. Ραδίως, εὐκλώς.

578 ΔΙ. Τόξιστος, ἀπεπείστος.

579 ΕΣ. Ἀγκυλομήταμι. ΝΟΣ. Καταλιπύσαι.

584 ΑΝ. Ὑπερίσθ.

590 ΧΥ. Ἐπὶ χυθῇ, ἐπὶ λῃ.

“ Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσαν.

“ Ἀλλ’ ἤτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσαι,

“ Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι σπνέεσσα τέτυκται,

595

“ Αἰεὶ δάκρυς ἑμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ἧς Ὀδυσσεύς

“ Ὀρχεῖτ’ ἐποφόρμος κακῷ λίον σὺν ὀνομασῇν.

“ Ἐνθα κε λέξαίμην· σὺ δ’ ἔλξεο τῶδ’ ἐνὶ οἴκῳ,

“ Ἡ χαμάδις σπρέεσσι, ἥ τοι κατὰ δέμνια γέντων.

“ Ὡς εἰπῶς ἀνέβαιν’ ὑπερώϊα σιγαλόεντα,

600

οὐκ οἶη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλα.

“ Ἐς δ’ ὑπερῶν ἀναβᾶσαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,

Κλαῖεν ἔπειτ’ Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον

ἦδύν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

599 ΘΕΝ. Ἀποθεμίνων, δηλονότι τῶν θύκων· ἀφ’ ἀελίδες, δηλαδή.  
 ἡ γυναικῶν. Ἀπὸ τῶν, ἀπὸ τοῦ δέμου.

## ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

## Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

**Β**ουλῆθ' ἀεὶ λαῖν' Ὀδυσσεύς τὰς μηχαναῖς τοῖς μνηστῆρσι θεοπαυίδας, καὶ μετ' ἑξέως ὥς Εὐμεινὸν ἔφειλόπην Διὶ δαίχεται· ἐν δὲ τῇ μνηστῆρων γίνε' ὁμιλίᾳ.

Τ, βρονταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσεύα καὶ χεῖδ' Ἀχαιοίς.

**Α**ὐτὰρ ὁ ἐν παροδῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·  
 Καμμέν ἀδέψῃτον βοέλω σῶρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε  
 Κώεα πῖλλ' οἶων, τὲς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·  
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.  
 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,  
 Κεῖτ' ἐγρηγορών· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναιῖκες  
 Ἦσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,  
 Ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχοντες.  
 Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

1 ΕΥ. Ἀετῶν, ἑαυτῷ εὐνῇ πα-  
 ρισκύνει.

2 ΚΑΜ. Κατὰ μίν. ΑΔ. Ἀνέ-  
 ρασι, ἀμάλαιον, ἀνύστατον.

4 ΚΟΙ. Κατακλιθεῖσι, ἔ-  
 πινώσασιν.

9 ΩΡΙ, Ἐθιμῶτα.

Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα ἔ κατὰ θυμόν,  
 Ἢ μετὰϊζας θάνατον τεύξειεν ἐκάσῃ,  
 Ἢ ἔτ' εἴ μιν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι  
 Ἰατὰ καὶ πύματα· κραδίη δὲ οἱ ἔνδον ὑλάκτι.  
 Ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι πρὶ σκυλάκεσσιν βεβῶσα,  
 Ἄνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι.  
 Ὡς ῥα ἔ' ἔνδον ὑλάκτι ἀγαιομένον κακὰ ἔργα.  
 Στήθος δὲ πλῆξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·  
 "Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο πῶτ' ἔτλης,  
 "Ἡμεῖς τῶ, ὅτε τοι μένος ἄρχετο ἥδ' ἰε κύκλωψ  
 "Ἰφθίμης ἐτάραξ'· σὺ δ' ἐτόλμας, ὅφρα σε μή τις  
 "Ἐξάραγ' ἐξ ἄντροιο, διόμενον θανέεσθαι.  
 Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσιν καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·  
 Τῶ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μέν τετληῖα  
 Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.  
 Ὡς δ' ὅτε γαστήρ' ἀνὴρ, πολλὸς πυρὸς αἰθομένοιο,  
 Ἐμπλήν κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα  
 Αἰόλλει, μάλα δ' ὥκα λιλαίει) ὀππὴθῆναι·  
 Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο, μερμηρίζων,  
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσσει,  
 Μένος ἐὼν πολέσιν· χροδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,  
 Οὐρανόθεν κατὰ βῶσιν· δέμας δ' ἦϊκε γυναικί·

13 ΥΑ. Σωεχῶς κινεῖτο.

14 ΑΜ. Ἀπαλαῖς. ΒΕ. Ἐσῶσα.

15 ΑΓΝ. Ἀγνοούμενιν ἰδῶσα.

16 ΑΓΑ. Ἄρα γυναικῶντος ἢ γυναικῶντος.

17 ΗΝ. Ἐκδέχεται.

22 ΚΑ. Καταστάντων, τὴν δότι τισιν περὶ αὐτῶν εἰς τὴν ψυχὴν, ὥστε αὐτῆς

ἀψασθαι καὶ λεγόμενα.

23 ΠΕΙ. Ἀπὸ τῆς καὶ χάσαν· ὅσα ἐπὶ ἢ ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐν δόμοις ἔμμεν, ἢ ἐν οἷς ἐπέπεσε καὶ ἐργάται· οἷον, ὅσα ἐμείλιν αὐτῶν. ΤΕΤ. Καρτερῶσα.

24 ΝΩ. Σωεχῶς. ΕΛ. Ἐκλύιστο, ἐρίφιλο.

27 ΑΙ. Ποικίλως ἐρίφει, ἢ κινεῖ.



Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

“ Τίπ' αὐτ' ἐρξήσῃς, πάντων πᾶσι κάμμορε Φωτῶν ;

“ Οἶκός μιν τοι ὄδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἡδ' ἐνὶ οἴκῳ,

“ Καὶ παῖς, οἷόν περ τις ἐέλδεται ἔμμεναι ἦα.

35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·

“ Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

“ Ἀλλὰ τι μοι τόδ' ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ,

“ Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφίσσω

“ Μῆνος ἑών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἐνδον ἔασιν.

40

“ Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδ' ἐμείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,

“ Εἵπερ γὰρ κτείναιμι, Διὸς τέ, σέθεν τέ ἐκῆλη,

“ Πῇ κεν ὑπεκπροφύροισι ; τὸ σέ φράζεσθαι ἄνωρα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“ Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι παῖδι· ἑταίρω,

45

“ Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ ὅσοι μῆδεα οἶδεν·

“ Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, Δαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω

“ Ἐν πάντεσσιν ὠνόοις· ἐρέω δέ τοι ἔξαναφαιδόν·

“ Εἵπερ πενήτην ἔλασας λόχοι μερόπων ἀνθρώπων

“ Νῶϊ παρῆσαν, κτείναν μεμαῶτες ἄρηι,

50

“ Καὶ κεν ἔλασας βοάς καὶ ἵφια μῆλα.

“ Ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν

“ Πάννυχον ἐρξήσονται· κακῶν δ' ὕπνῳ δύσεαι ἡδὴ.

ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχθον·

Αὐτὴ δ' ἄψ' ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεάων,

55

33 ΕΓ. Γρηγορίου.

40 ΑΟΛ. Ἀπ' ὧ, πολλοί.

45 ΕΧΕΤ. Ὀλιγότεροι.

49 ΔΟ. Τῶν πολέμιων συστήματα.

50 ΑΡ. Ἀρῆς ὧν, ὁ σιδήρεος.

52 ΕΛ. Ἀπ' ὧ, καμμένη. ΑΝ.

Ἀνία ἐστὶ καὶ τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπ-  
νῆν.

53 ΚΑ. Κακώπως ὑπερβόλῃ.  
ΗΔ. Παρῆσαν.

ΕΥΤΕ

Εὐτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,  
 Λυσμελής. ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδῶ·  
 Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακῆσιν·  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαῖοντα κορέσατο ὄν κατὰ θυμόν,  
 Ἀρτέμιδι πρῶτισιν ἐπέυξατο δῖα γυναικῶν·

60

“ Ἀρτεμί, πότνα θεᾶ, θύγατερ Διός, αἴθε μοι ἦδη  
 “ Ἴον ἐνὶ στήθεσσι βαλῶσ' ἐκ θυμόν' ἔλοιο

“ Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάζουσι θύελλα

“ Οἴχοιτο προφέρουσι κατ' ἡρώεντα κέλδυστα,

“ Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀφορόος Ὠκεανοῖο.

65

“ Ὡς δ' ὅτε Πανδάρει κέρας ἀνέλοντο θύελλα·

“ Τῇσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἳ δὲ λίποντο

“ Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε ᾗ δ' Ἀφροδίτῃ

“ Τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερῶ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·

56 ΕΜ. Κατέλασεν.

63 ΕΠ. Νῦν, ἀπὸ τῆς παρακλήσεως.

64 ΗΕ. Τὸν αἶρα, ἢ τὸν εἶδον.

65 ΠΡΟ. Τοῖς ῥεύμασιν. ΑΨ. Τοῦ κύκλου περὶ τοῦ ὅτι τὴν γῆν, καὶ ὡς πάλιν ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἀφικνεῖται.

66 ΠΑΝ. Πανδάρειος, ὁ Μιρόπῳ· ἔνυμφος ὁρέας παῖς, Μιλήσιος τὸ γένος, γήμενος Ἀρμαθόου, πλὴν Ἀμφιδάμαντος, ἔχει παῖδας τέσσες, Ἀνδρόν καὶ Κλειόθεον καὶ Μιρόπην· αἱ τρεῖς φέρονται Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Ἥρᾳ. Πανδάρειος ὁ παρακλήσας ἑὸς Κρήτην, κλέπτει τὴν τῆς Διὸς κύνην, καὶ αὐτὸν σὺν ἠνέκεν αἰς Μίλητον, δέσας τὴν Δία· παρὰ Τάνταλα ἢ εἰς Φρυγίαν κατατίθεται, φάρος ἄγειν ἐκ Φοινίκης τῆτον· ὁ δὲ Τάνταλος δὲξάμενος ἐφύλασεν· ἔπειτα Ἐρμῆς, κελύσαντος Διὸς ἐρῶντος τὴν κύνην, παρεγγίνεται παρὰ Τάνταλον· ὁ δὲ ἀρνεῖται, καὶ ἄνυσσι τὴν Δία, ἐκ τῆς ἀφῆς ἔχει, μὴ συνειδέναι πὺρ τοῦ τῆς κυνῆς. ὁ δὲ Ἐρμῆς εὐρίσκει αὐτὸν παρὰ αὐτῆς· ὡς

δὲ ὁ Πανδάρειος ἐπύθειο, φεύγει ἐκ τῆς πατρὶδος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀρμαθῇ, καὶ ταῖς θυγατρῶσιν, ἀγάμοις εὖσαις, Κλειόθεᾳ τε καὶ Ἀνδρόν καὶ Μιρόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς Σικελίαν· ὁ δὲ Ζεὺς αὐτοὺς ἰδὼν, κτείνει σὺν τῇ γυναικὶ ταῖς δὲ θυγατρῶσιν αὐτῶν τὰς Ἀρπυίας ἐφορμαῖ· αἳ δὲ ἀνελόμεναι, Ἐρινύσιν αὐτὰς διδύκων δακρύειν, καὶ μὴν ἀπὸ τοῦ νοσίου αὐταῖς ἐμώμεται Ζεὺς, καλεῖται δὲ αὐτὴν, κύων.

67 ΟΡ. Προσηύκει τὸ κεφάλαιον ὕστερον γὰρ συνίον· καὶ γὰρ σὺν ὁρφατικῶς αὐτὰς ἀνιήρφατο ἡ Ἀφροδίτη, ἀπὸ τοῦ ὁρφατικῶς. τὸ δὲ ἔξω τῶν λόγων, Τῇσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· Ἀφροδίτῃ ἢ παρὰ Δία, αἰτήσαντα αὐταῖς γάμους, παρεγγίνεται· ἐν δὲ τῇ τῇ Ἀφροδίτῃ αὐτὰς ἀνιήρφατο, ἀρνοῦσθαι τὸ πτωχεύειν. μὲν γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε μάλιστα τὴν ἀμμοδείην τε ὁμοίως.

T t t 2

“ Ἥρη

AN.  
 γρῦπ-  
 λης.  
 Εὐτε

“ Ἥρῃ δ’ αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70  
 “ Εἶδος ἔχ’ ἐπὶ πύλῃν, μῆκος δ’ ἔπερ’ Ἀρτεμις ἀγνῇ,  
 “ Ἔργα δ’ Ἀθηναίῃ δέδασε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.  
 “ Εὖτ’ Ἀφροδίτῃ δῖα προσέειπε μακρὸν Ὀλυμπῶν,  
 “ Κέρησ’ αἰτήσσοι τέλος θαλεροῖο γάμοιο,  
 “ Ἐς Δία τερπικέραυνον· (ὁ γάρ τ’ εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75  
 “ Μοῖρ’ ἂν τ’, ἀμμορίην τε, κατὰ δὴν τῶν ἀνθρώπων·)  
 “ Τόφρα δὲ πᾶς κέρας Ἀρπυιᾶ ἀνιρέψατο,  
 “ Καί ῥ’ ἔδοσαν συζυγῆσιν Ἑρινυσὶν ἀμφιπλάθει·  
 “ Ὡς ἔμ’ αἰσώσοιαν Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες,  
 “ Ἡέ μ’ εὐπλόκαμ’ ὀβόλοισι Ἀρτεμις, ὄφρ’ Ὀδυσῆα 80  
 “ Ὀσομένη, καὶ γαῖαν ἰσθὺς συζυγὴν ἀφικοίμην,  
 “ Μηδὲ τι χεῖρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.  
 “ Ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσθ’ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅππότε κέν τις  
 “ Ἥματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,  
 “ Νύκτας δ’ ὕπνος ἔχῃσιν· (ὁ γάρ τ’ ἐπέλησεν ἀπάντων 85  
 “ Ἐσθλῶν, ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ’ ἀμφικαλύψῃ·)  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ ἔχ’ ὀνείρατ’ ἐπέσσωεν κακὰ δαίμων.  
 “ Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτῶ,  
 “ Τοῖος ἔων, οἷος ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ  
 “ Καῖρ’, ἐπεὶ ἔκ ἐφάμην ὄναρ ἐμμελῆαι, ἀλλ’ ὕπαρ ἦδη. 90  
 “ Ὡς ἔφατ’· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.  
 Τῆς δ’ ἄρα κλαίεσσι ὅππῃ σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·  
 Μερμήριζε δ’ ἔπειτα, δόκησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν

71 ΑΡΤ. Κυροτόφος γὰρ ἡ Ἥρῃς, ὁ-  
μοίως τῇ ἀδελφῇ Ἀπόλλωνι.

76 ΜΟΙ. Εὐμορίαν, εὐδαιμονίαν.  
ΑΜ. Κρησμοιρίαν.

78 ΣΤΥ. Στυγιοτήτι· αἰτίας. ΑΜ.  
Ἐπὶ γαῖαν.

83 ΑΝ. Ἀναχίτων.

85 ΕΠ. Λήην ἐπύραυν.

Ἦδη γινώσκουσι παρεστῆμαι κεφαλῇφι.  
 70 χλαῖναν μὲν σινελῶν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνδύθεν,  
 95 Ἔς μέγαρον κατέβηκεν ἐπὶ θρόνον· ἐκ δὲ βοέην  
 ᾗκε θύραζε φέρον· διὶ δ' εὐχετο, χεῖρας ἀναχών·  
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν  
 75 “Ἦγετ' ἐμῷ ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,  
 “ἤμην τίς μοι φάσθαι ἐγερομένων ἀνθρώπων  
 100 “Ἐνδοθεν· ἔκτοθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.  
 ὣς ἔφατ'· εὐχόμενος· ὃ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·  
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου  
 80 τ'ψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.  
 ἤμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς  
 105 Πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι ἔατο πιμένι λαῶν·  
 Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,  
 Ἄλφιστα τεύχεσσι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.  
 Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν·  
 85 Ἡ δὲ μὴ οὐπω παύετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο·  
 110 Ἡ ῥα μύλην σήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτοῦ·  
 “Ζεῦ πάτερ, ὅς σε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,  
 “Ἡ μεγάλη ἐβρόντησας ἀπ' ἑρᾶν ἀσερόεντος,  
 90 “Οὐδὲ παθὶ νέφος ἐστὶ τέρας νύ τιώ τούδε φαίνεις·

95 ΣΥΝ. Συναρπαγόν.

97 ΘΥ. Ἐνδοθεν οἱ μνηστῆρες.

100 ΦΗ. Κληδόνια, οἰανόν. ΦΑ.

Εἰπάτω.

104 ΥΨ. Πῶς ἂν φησὶν ἡ ἀλετρίς,  
 Οὐδέποτε νέφος ἐστὶ· νῦν ἤ τόνον ἔφη,  
 Ἀπὸ πᾶσιν ἐν ᾧ ἔατο σινεσθῆναι τὰ νέ-  
 φη. ἢ, ἢ χερσὶν νεφῶν, ἢ ἢ ἐν ἑρᾶν.  
 ἢ, Ἀλλ' οὐ γὰρ ἀπὸ Ὀλύμπου ἀπὸ χερ-  
 σὶν νεφῶν.

106 ΕΙ. Ψιλῶς, ἢ ἢ, ἦσαν.

107 ΕΠ. Ἐρρωμένως ἐνῆργον.

108 ΤΕΥ. Ποιῶσαι. ΑΛ. Τὰ ἐκ τῶν  
 πυρῶν ἀλίσσας.

109 ΑΛ. Ἦλυσαν.

113 ΕΒ. Οὕτως ἡ ἀλετρίς φησὶν,  
 καὶ τίς κενὴν ὑπόνοιαν ἢ, ὅτι τὰ ὑ-  
 ψηλὰ ὃ Ὀλύμπου ἐπερρώοντα ἔστι.

114 ΤΕ. Τηί.



“ Κρήνον νῦν ἔμοι δειλὴ ἔπος, ὅ, τί κεν εἶπω  
 “ Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕπατον ἤματι τῷδε  
 “ Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν  
 “ Οἱ δὴ μοι καμάτω θυμαλγεί γένατ' ἔλυσαν,  
 “ Ἀλφίῳ τέρχασθ' ἔπειτα δειπνήσειαν.

“ Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν ἧ κληιδόνη διὸς Ὀδυσσεύς,  
 Ζῆνός τε βροντῇ· φάτο γδ' τίσιδάς ἀλείπας.

Αἱ δ' ἄλλα δμῳαὶ κατὰ δώματος κάλ' Ὀδυσῆος  
 Ἀγρόμυραι ἀνέκαλον ἐπ' ἐσχάρη ἀκάματον πῦρ.  
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσότηος φῶς,  
 Εἵματα ἐσάμηνος· παῖδ' ἔξω φησὶ γέτ' ὦμω·  
 Πρὸς δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσαιτο καλὰ πέδιλα,  
 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχρως, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ.  
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὼν ἰὼν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·

“ Μῆα Φίλη, πῶς ξείνον ἐπιμήσοις ἐν οἴκῳ  
 “ Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἡ αὐτὰς κεῖται ἀκηδής;  
 “ Τοιαύτη γδ' ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐσσοί,  
 “ Ἐμπλήγδην ἑτέρων γὰρ τίς μερόπων ἀνθρώπων  
 “ Χείρωνα, τὸ δὲ τ' ἀρείον ἀτιμήσοις δαυπέμπελ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παῖδ' Εὐρύκλεια·  
 “ Οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω.  
 “ Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὅφρ' ἔθελ' αὐτός·  
 “ Σίτῃ δ' ἔκετ' ἔφη παυνήμηναι· εἶρετο γάρ μιν.  
 “ Ἀλλ' ὅτε δὴ κρίσιος καὶ ὕπνε μιμνήσκειο,

115 ΚΡΗ. Επιτέλειαν.

117 ΕΛ. Μεταλώσειν.

121 ΑΛ. Τὸς ἡμερησίους.

124 ΕΥ. Ἐκ τ' εὐνῆς, ἡ κρίσεως.

130 ΑΚ. Ἀτιμήλητος.

132 ΕΜ. Ἐκκλητικῶς· ἢ ἀπολύτως·  
καὶ ὡς ἂν τύχη, ἐμπλάττειται τοῖς πρῶ-  
τοις.137 ΣΙ. Κατὰ τὸ σιωπῶντος ἐκ-  
δικτίου τότε.

“ Ἡ μὲν

115 "Ἡ μὲν δέ μιν ἄνωγεν ὑποσπρέσει δμῶσιν·

"Αὐτὰρ ὄγ', ὥς τις πάμπαν οἰζυρὸς καὶ ἄπτομος,

140

"Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθύδην,

"Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοῇ καὶ κῶεσιν οἴων

"Ἐδραθεν ἐν πεσδόμῳ· χλαῖναν δ' Ἰπτεύσαμεν ἡμεῖς.

120

"Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἐπὶ ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

Ἐγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

145

Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·

Ἡ δ' αὖτε δμῶσιν ἐκέκλειο διὰ γυναικῶν

Εὐρύκλει', Ὡπὸς θυγάτηρ Πεισλυορίδαο·

125

"Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσσει ποσιπνύσασαι,

"Ῥάσατέ τ'· ἐν δ' ἱερόνοις εὐποιήτοισι τάπητας

150

"Βάλλειε προφυρέας· αἱ δὲ ἀπόλοισι τραπέζας

"Πάσας ἀμφιμάσσωδε, καθήρατε δ' κρητῆρας,

"Καὶ δέ πω ἀμφικύπελλα τετυγμῆα· πῶ δέ μεθ' ὕδαρ

130

"Ἐρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἷσετε θᾶσον ἰῶσαι·

"Οὐ γὰρ δὴνὼ μνηστῆρες ἀπέσσαν·) μεγάροιο,

155

"Ἀλλὰ μάλ' ἤρ' νεόντῃ, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή·

"Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' Ἰπτήοντο.

135

143 ΕΠ. Ἐπισκεπτόμεν.

149 ΑΓ. Συνοδοί· ζεοθε. ΚΟ. Σα-  
μαπι· ἑρσητῇ δ' καὶ ἀντίφρασι, ὡς καὶ  
τὸ πρὸν ὀφελμα καλεῖται σπκ αὐξοι π,  
ἀλλὰ τὸναντίον παρρημῶν καὶ μειδν.  
ΠΟΙ. Σπκδωίως ἐνεργησασα.

150 ΡΑΣ. Ῥάναπ.

152 ΑΜ. Ἀπμάξατε.

155 ΕΟΡ. Τῶν νομνῶν πάντων τ'  
ἦν καμίζων εἶναι· πύττω γὰρ οἱ πρὸ-  
ζωνι πῆς θοῖς ἀνέστησαν, ἀπ' τὸ πρὸ-  
τῶν εἶναι δ' μνηστῆς πᾶσας τε, πῆς δρ-  
χας πρὸψαν αὐτοῖς, ὁδῶς ποῦτις τὰς

γὰρ ἀπᾶντων ἀρχόντων τοῖς ὁμοίοις χρῆ-  
ζεράειν καὶ τῶν σίτων τὰς ἀπυρχὰς  
πᾶσι τοῖς θεοῖς λανθιμένοι. δ' Ἀπόλ-  
λων· πύττω εἶναι νομίζων πῶν ἡμῶν  
ἐκός, ὡς τὸ πρὸν φῶς, πῶ αἰπῶτατα  
δ' πυρός· ἐκάλαν δ' αὐτὸν καὶ Νεεμῆσιον.  
ἡ ἱστορία πρὸς Φιλοχόρῳ.

156 ΕΠ. Τῶν πῶν ἡμῶν ἑορ-  
τῶν καὶ νημνῶν παρρημῶν Ἀπόλλω-  
νος ἑορτή· ἵνα τ' ἀνδρῶν πρὸς τῶν ἑορτῶν  
κατανομήσων, εὐκαιροὶ ἔχη τὸ ἐπιτίθη-  
σαι μνηστῆρας.

Αἰ

Αἱ μὲν εἰκόσι βῆσαν ἐπὶ κλύην μελάνυδρον·  
 Αἱ δ' αὐτὰ κατὰ δώματ' Ἰππιδυμῶς πονέουσι.  
 Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα  
 Εὐ καὶ Ἰππιδυμῶς κέασαν ζύλα· αἱ δὲ γυναῖκες  
 Ἦλθον δ' ὅτ' κλύης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,  
 Τρεῖς πάλους κατὰ γων, οἱ ἔσαν μὲν πᾶσιν ἄριστοι.  
 Καὶ τὰς μὲν ῥ' εἶασε κατ' ἑκκα καλά νέμεσθαι.  
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μελιχίοισι·

160

165

“Ξεῖν, ἥ ἄρτι σε μάλλον Ἀχαιοὶ εἰσπρώσιν,  
 “Ἢέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τοπάρους περ;  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαίε, θεοὶ τισαῖά τοι λῶσιν,

“Ἦν οἶδ' ὑβρίζοντες, αἰεκέα μηχανῶν”

170

“Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, ἐδ' αἰδέες μοῖραν ἔχουσιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε Μελάντιος, αἰπόλος αἰγῶν,

Αἶζας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,

Δείπνον μνηστῆρας· δύω δ' ἄμ' ἐποντο νομῆες,

175

Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ἔτω· αἰδέσθῃ ἐρμυδῶ·

Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·

“Ξεῖν, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,

“Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ σὸν ἔχειοθα θυράζε;

“Πάντως σὸς ἐτι νῶϊ Διὰ κρινέεσθ' οἶω,

180

“Πρὶν χειρῶν γεύσασθ'· ἐπεὶ σὺ περ ἐ κατὰ κόσμον

“Αἰτίσεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

164 ΝΕ. Διατρέσαν.

166 ΜΑΛ. Προσηνῶς ὀρώσιν.

171 ΑΙΔ. Οὐδ' ὀλίγον αἰδέων.

180 ΠΑΝ. Παντὶ τρόπῳ.

181 ΓΕΥ. Πειρηθῶν.

182 ΑΛ. Οὐ Διὰ παντός, ἀλλ' ὁρᾷ  
 τὴν ἰοετὴν τῇ Ἀπολλωνίᾳ.

Ἦς φάτο· τὸ δ' ἔτι προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,

Ἄλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσοδομύων.

Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε φιλοίτιος, ἕρχαμος ἀνδρῶν, 185

βῆν σῆραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πώϊνας αἶρας.

(Πορθμῆες δ' ἄρα τῆς γὰρ διήγαγον, οἶτε καὶ ἄλλες

Ἀνθρώπους ἀέμπεσσιν, ὅτις σφέας εἰσιφίκεται·)

καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ἴσ' αἰθέσῃ ἐριδάπῃ·

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτῳ, ἄγχι ᾠδρατάς· 190

“ Τίς δὴ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλαθε, συβῶτα,

“ Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεταί εἶναι

“ Ἀνδρῶν; πᾶ δὲ νυ οἱ γλυκὴ καὶ παλῖς ἄραρα;

“ Δύσμορος ἦτε εἴοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακίῃ.

“ Ἀλλὰ θεοὶ δύωσι πολυπλάγκτας ἀνθρώπους, 195

“ Ὅππότε ἔ βασιλεῦσιν ἴπικλάσσονται οἰζύν.

Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δεῖδεσκεῖο χεὶρὶ ᾠδρατάς·

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Χαῖρε, πάτερ, ᾧ ξεῖνε, γῆροί τοι ἕαυερ ὀπίσσω

“ Ὀλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν. 200

“ Ζεὺ πάτερ, οὔτις σέο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

“ Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὶ δὴ γένεαι αὐτοῖς,

“ Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λούγαλέοισιν.

“ Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυται δέ μοι ὅσσε

“ Μνηστῶν Ὀδυσῆος· ἐπεὶ καὶ κῆνον οἶω 205

“ Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησται,

187 ΠΟΡ. Οἱ παραφέροντες οὐ πορθ-  
μέων ἐξ ἠπείρου· ἔ τρεῖς φοντο, ὡς ἐν  
ἐκφράσει ξ.

195 ΔΥ. Εἰς κάκωσιν μεταβάλλωσιν.

202 ΕΠ. ΚΑΘ' ὃ, Πατὴρ ἀνδρῶν τε  
θῶν τε. ΓΕΙ. Γεννήσας.

204 ΙΔ. Ἰδρωσαι, ἡγωνίσασαι.

206 ΔΑΙ. Ῥάκη· ἢ λειπὴ ἰμάτια.



- “ Εἶπε ἔτι ζῶν, καὶ ὄρᾳ Φάος ἡλείοιο.  
 “ Εἰ δ’ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,  
 “ Ὡ μοι ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃς μ’ ἐπὶ βῆσιν  
 “ Εἶσ’ ἔτι τυτθὸν ἐόντα, κεφαλῆνων ἐνὶ δῆμῳ 210  
 “ Νῦν δ’ αἱ μὲν γίνονται ἀγέσφαλοι, ἐδὲ κεν ἄλλως  
 “ Ἀνδρὶ γ’ ὑπερσυχύωτο βοῶν ἥρος εὐρυμετώπων  
 “ Τὰς δ’ ἄλλοι με κέλονται ἀγνέμεναι σφίσιν αὐτοῖς  
 “ Ἐδμεναι· ἐδὲ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγχεσιν,  
 “ Οὐδ’ ὅπδα τρομέεσι θεῶν· μεμάασι γδ’ ἦδη 215  
 “ Κτήματα δάσασαδ’ ἔδην οἰχομύριοι ἀνακίος.  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι  
 “ Πόλλ’ ὀπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, ἦος ἐόντος,  
 “ Ἄλλων δῆμον ἰκέαδ’, ἰόντ’ αὐτῇσι βόεσσιν,  
 “ Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς· τὸ δὲ ρίγμον, αἶθι μύροντα 220  
 “ Βῆσιν ἐπ’ ἀλλοδρίῃσι καθήμενον αἰγὰ πάχεϊν.  
 “ Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων  
 “ Ἐξικόμην Φεύγων· (ἔπει ἐκέτ’ ἀνεκτὰ πέλονται·)  
 “ Ἀλλ’ ἔτι τ’ ὄψηνον οἴομαι, εἰποθὲν ἐλθῶν  
 “ Ἀνδρῶν μνηστῆρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῆ. 225  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ Βεκόλ’, ἐπεὶ ἔτε κακῶ, ἔτ’ ἄφρονι φῶτί ἔοικας,  
 “ Γινώσκω γ’ ἔκ αὐτὸς, ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἴκη,  
 “ Τῶνεκά τοι ἔρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι·  
 “ Ἴσω γῦν Ζῶς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα, 230  
 “ Ἰσῆι τ’ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

210 ΕΙ. Ἐξῆιν.

212 ΥΠ. Ἐπαύξειτο.

213 ΑΓ. Ἄγειν, κημίζειν.

218 ΕΠΙ. Ἐν τοῖς στήθεσιν ἀνακυκλᾷ

ὁ λογισμός, πολλὰς σφοδρὰς λαμβάνει.

219 ΑΥ. Σὺν αὐταῖς ταῖς βυσί.

228 ΠΙ. Σύνεισις.

“ Ἡ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·

“ Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἶ κ' ἐέλῃσθα,

“ Κτεινομένης μνηστῆρας, οἱ ἐνθάδε κραινέεςσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν Ἰπτιβυκόλος ἀνὴρ,

235

“ Αἰ γὰρ τῷτο, ξῆνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·

“ Γνοίης, οἷη ἐμὴ δύναμις κ' χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτῶς Εὐμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,

Νοστήσας Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδ'.

Ὡς οἱ μὲν ποιαῦται πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

240

Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε

ἥρτυον· αὐτὰρ ὁ πῶσιν δῖσι τερὸς ἤλυθεν ὄρνις,

Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, κ' μετέειπεν·

“ ὦ Φίλοι, ἔχ ἡμῖν συνθίσσεται ἡδὲ γε βαλὴ,

245

“ Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεσθα δαιτός.

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· πῶσιν δ' Ἰππηνδάνα μῦθος.

Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θεοῖο,

Κλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισιάς τε, θρόνους τε·

οἱ δ' ἱέρβον οἷς μεγάλας κ' πῖονας αἶχας,

250

Ἰέρευνον δὲ σύας σιάλας καὶ βῆν ἀγελαίην·

Σπλάγχχνα δ' ἄρ' ὀπήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον

Κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.

Σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμε φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἑωνοχόφ δὲ Μελανθεύς.

255

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐπῖμα προκέκμηρα χεῖρας ἱαλλόν.

Τηλίμαχος δ' Ὀδυσῆα καθύρνε, κέρδεα νωμῶν,

250 ΙΕ. Παρατηρητίον, ὅτι μέγας ἢ μὴ ἐν ταῦτα μένον.  
τὸς μνηστῆρας θεοῖς θύοντες σὺν οἶδ'.

Ἐντὸς εὖστα θεὸς μεγάρεα, πῶδ' αἰνὸν ἔδον,  
 Δίφρον αἰκέλιον πῶδαθ' αἶς, ὀλίγῳ πε τράπεζαν  
 Πὰρ δ' ἐτίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχθον

260

Ἐν δὲ παῖ χροσέω, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

“ Ἐνταυτοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποταζών·

“ Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω

“ Πάντων μνηστῆρων· ἐπεὶ ἔτοι δήμιός ἐστιν

“ Οἴκῃς ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτῆσι καίνος.

265

“ Ἰμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπὶ χεῖρε θυμὸν ἐνιπῆς

“ Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρῃ).

Ἵς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδοῖ ἐν χεῖλεσι φύντες

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοῦ μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

270

“ Καὶ χαλεπὸν περ εἶναι δεχόμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,

“ Τηλεμάχῃ· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύς.

“ Οὐ γὰρ Ζεὺς ἔασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη

“ Παύταμεν ἐν μεγάροισι, λίγόν περ εἶναι ἀγορητὴν.

Ἵς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' ὅκ' ἐμπάζετο μύθων.

275

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην

Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἐκατηδόλῃς Ἀπόλλωνος·

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο

280

Μοίρας διασάμβροι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πνέοντο,

Ἴσμεν, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὥς γ' ἀνώγει

259 ΑΕΙ. Εὐπλῆ.

264 ΔΗ. Δημόσιος.

266 ΕΠ. Κατὰ π. ΕΝ. Ἐπι-

πληξίας· εἰσπῆ, ἢ ἀπὸ λόγων ἐκπλη-

ξίς, καὶ ἀπειλή· ἀπὸ δ' εἰσπῆς.

Τηλέμαχος, Φίλος ἦος Ὀδυσῆος θεῖοιο.

Μνηστῆρας δ' ἐπ' ἀμύμονα ἀγένορας ἔα Ἀθήνη

Λώβης ἰαχεῖς θυμαλγέος· ὅφρ' ἐπὶ μᾶλλον

Δύη ἄχος κραδίῳ Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίτια εἰδώς,

(Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·)

Ὅς δὴ τοὶ κτεάτεσσιν πεπιθῶς πατρὸς εἶο,

Μνάσκει' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·

Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·

“Κέκλυτέ μού, μνηστῆρες ἀγένορες, ὄφρα τι εἴπω·

“Μοῖραν μὲν δὴ ξέινος ἔχῃ πάλα, ὥς ἐπέοικεν,

“Ἴσω· ἐγὼ καλὸν ἀτέμειν, εἴδῃ δίκαιον,

“Ξένος Τηλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἴκηται.

“Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξέινιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς

“Ἦε λοετροχόῳ δάη γέρας, ἢ τῷ ἄλλῳ

“Δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θεῖοιο.

Ὅς εἰπὼν, ἔρριψε βοῶς πόδα χεὶρὶ παχείῃ,

Κέκλυτον, ἐκ κανέοιο λαβῶν· ὁ δ' ἀλόατ' Ὀδυσσεύς,

Ἦκα ὠδρακλίνας κεφαλὴν· μείδῃσε δὲ θυμῷ

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.

289 ΚΤΕ. Ἡδηκῶς δάκνυσιν ὁ Ποιη-  
τής, ὅπ' εἰδὲν συλλαμψάνῃ πλεῖστον ὡς  
παφροσύνην.

294 ΑΤ. Σπεῖοικεν.

296 ΔΩ. Παράχων.

297 ΔΟ. Νῦν, πρὶν πρὶν λατρεῖα παρί-  
χον· ἢ παρὰ σκευάζοντι.

301 ΜΕΙ. Οἱ τίνι Σαρδάνια καλεῖ-  
σθαι, ἀπὸ Κερχηνδονίων ὀντισ, ἡρώων  
ἰσχυρῶν βαρβαρικῶν, καὶ πολλῶν Ἑλλή-  
νων διηλασμένων· πρὶν γὰρ Κρόνον θυεσσιν  
ἀμύμονα τελευτῶν, καὶ μόνον τὸν

αἰχμαλώτων τὸς καλίστας, ἀλλὰ καὶ τὸν  
περισσύτερον τὸς ὑπὲρ ἐσθλὴν ἔχοντα ἔτη  
μακροχρόνους. Τάτοις δὲ θυομένοις, τὸ μὴ  
δακρύειν αἰσχροὺς εἶναι δοκεῖ δὲ δόλον, τὸ  
δὲ ἀσπάζεσθαι καὶ γὰρ ἔχοντα, καὶ  
ἀσπάζονται ἀνδράδας καὶ καλὸν. ὅθεν  
φασὶ καὶ τὸ ἐπὶ κακῇ ἀσπασίᾳ τὸν γίλαρ  
κληθεῖσθαι σαρδάνιον. ἢ δὲ ἰσχυρὰ παρὰ  
Δήμῳ.

302 ΣΑΡ. Σισυροὺς ἐπ' ἐλπίσιν· φασὶ  
τὸν Ἡφαιστίδην ὑπὸ Διὸς Εὐρώπῃ δο-  
θέντα φύλακα τὸς ἐπισημαίνοντας τῇ Κρή-  
τι.



Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·

“ Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδ' ἐκέρδιον ἔπλετο θυμῷ·

“ Οὐκ ἔβαλες τ' ἕϊνον· ἀλεύατο γδ' βέλος αὐτός·

305

“ Ἦ γάρ κεν σε μέσον βάλλον ἐγχεί ὄξυόεντι,

“ Καί κέ τοι ἀντί γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπνέϊτο

“ Ἐνθάδ'· τῷ μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ

“ Φαινέτω· ἥδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

“ Ἐοθλά τε, καὶ τὰ χέρεα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.

310

“ Ἀλλ' ἔμψης τάδε μὲν καὶ τίτλαμεν εἰσρόωντες,

“ Μήλων σφαζομένων, οἴνοιο τε πινομένων,

“ Καὶ τίτ'· χαλεπὸν γδ' ἐρυκακέειν ἕνα πολλός.

“ Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ρέζειε δυσμυθέοιες·

“ Εἰ δ' ἥδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μνραίνετε χαλκῷ,

315

“ Καί κε τὸ βυλοῖμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη

“ Τεθνάμεν, ἢ τίδ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσασθαι,

“ Ξένους τε συφελίζομένους, δμῳάς τε γυναικάς

“ ῥυπαρίζοντας ἀεικελίας κατὰ δάματα καλά.

“ Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

320

Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε Δαμασσορίδης Ἀγέλαος·

“ ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ὅππ' ῥηθήηι δικαίῳ

“ Ἀντιδίοις ἐπέεσσ' ἀδυσπλόγητος χαλεπαῖνοι.

τη ἰδίῳς πμωρεῖσθαι· πδῶντα γδ' εἰς τὸ  
εὖρε, καὶ ημεμῶντο τὸ σῆθ' περπύ-  
σιεσθαι αὐτῶς, ὡν καιομένων, οκῆνον  
σισηεία. ἔνοι δ' γίνεσθαι λίγασιν ἐν  
Σαροῦ τῇ νήσῳ σίλινον τοῦτον, ὃ τῶς  
φάργιους ξένους μτ' απασμοῦ σισηότας  
ἀπὸ πμωσθαι ποιῇ. Τίματος δ' φησι τῶς  
μημερῶντος τ' γοῖαν ἀγειν αὐτῶς αὐτῶς  
βοήθῳ καὶ κηφῶ-ἀδῆν εἰς αὐτὸν τῶς δὲ  
ὡς μηχανῆς ἀποθησκούσας μηχανῶν. ἀλ-

λοι ἡ ἀλῶς· ἀμεινον ἡ τ' ἐπὶ κηφῶμα-  
κήσῃ απασμοῦ γίλῳτα· παρὰ τὸ π-  
σιηεία, ὃ ἐπὶ ἀνοίγειν τὰ χεῖλη.

304 KEP. Τὸ μὴ βάδαι, ἐπὶ αὐ-  
τῶς ἀνηρητο· ἢ τὸ βάδαι τὸν ξένον, αἰ-  
ρεῖται τὸ κέρδιον.

308 AEI. Αἰκίας, ἀπειπίας.

319 PY. ῥυπαρίζειν γὰρ τὸ μτ' βίας  
ἔλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω.

“ Μήτ'

“ Μῆτ' ἔτι τ' ἕϊνον συφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον

“ Δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θεόιο.

“ Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι Φαίῳ

“ Ἦπιν, εἰ σφῶιν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροισιν

“ Ὅφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐάλπῃ

“ Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,

“ Τόφρ' ἔτις νέμεσις μῆρέμεν τ' ἦν, ἰσχύμενά τε,

“ Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,

“ Εἰ νόστ' Ὀδυσῆος, καὶ ὑπὸ τροπος ἵκετο δῶμα·)

“ Νῦν δ' ἦδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.

“ Ἀλλ' ἄγε σῇ τὰδε μητρὶ παρεζόμενος καλᾶλεξον,

“ Γήμαθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πύρρησιν

“ Ὅφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι,

“ Ἐδῶν καὶ πίνων· ἢ δ' ἄλλε δῶμα ἵκη·)

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

“ Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατὴρ ἐμοῖο,

“ Ὅς περ τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθι·, ἢ ἀλάληται,

“ Οὐπ' ἀλατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελύω

“ Γήμαθ', ὥ κ' ἐθέλη, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι.

“ Αἰδέομαι δ' αἰέκασιν ἀπὸ μεγάρου διέειπε

“ Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῷτο θεὸς τελέσειεν.

Ὡς Φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη

Ἀσέεσσιν γέλον ᾤρσε, παρέπλαγγεν δὲ νόημα.

326 ΦΑΙ. Εἴπειμι.

327 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.

332 ΝΟΣ. Ἐπαύλην. ΥΠ. Ὑπο-  
ρίψας.

336 ΝΕ. Καρπίζῃ.

339 ΑΛ. Ἐφθῇ ἢ ἀρχαῖον, πρῶτοι

θεὸς ἐμνύον, ἔπει ἐπάγειν καὶ πρὸς ἰδίᾳς  
συμφορᾶς, ἢ τῷ πατέρει.

341 ΔΙ. Κωλύω.

344 ΑΝ. Ἀναγκαστικῶ.

346 ΠΑΡ. Ἐξηπάτησιν.

Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῶν ἀλλοτρίοισιν  
 Αἰμοφόρυκτα ἧ δὴ κρέα ἤσθιον· ὅσπε δ' ἄρα σφέων  
 Δακρυόφιν πῖμπλαντο γόνον δ' αἶετο θυμός.  
 Τοῖσι δὲ ἔ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·

350

“ Ἄ δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάχχει; νυκτὶ μὲν ὑμέων  
 “ Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρὸσωπά τε, νέρξε τέ γῆνα.  
 “ Οἰμωγὴ δὲ δέδηκε, διδάκρυωται δὲ παρειαί·  
 “ Αἵματι δ' ἐρράδαται πῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.  
 “ Εἰδῶλων δὲ πλεον πρόθυρον, πλεῖν δὲ καὶ αὐλὴ,  
 “ Ἰεμένων Ἐρεβόςδε ὑπὸ ζόφον ἥελιος δὲ  
 “ Οὐρανοῦ ἐξαπλώλε, κακὴ δ' ὀπιθέδρομεν ἀχλὺς.

355

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.  
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβη παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

360

“ Ἀφραῖνέ ξένος νέον ἄλλοθεν εἰληλαθῶς.  
 “ Ἀλλὰ μιν αἴψα, νέοι, δόμῃς ἐκπέμψατε θύραζε  
 “ Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθ'· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·  
 “ Εὐρύμαχ', ἔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πμπῆας ὀπάξιν·  
 “ Εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε, ἔσται, καὶ πόδες ἄμφω,  
 “ Καὶ νόος ἐν στήθεσσι πετυγμένος ἐδὲν αἰκίης·  
 “ Τοῖς ἐξέμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὑμῖν  
 “ Ἐρχόμενον, τό κεν ἔτις ὑπεκφύγοι, ἐδ' ἀλέαίηο  
 “ Μνηστῆρων, οἱ δῶμα κατ' ἀνιθές Ὀδυσῆος  
 “ Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.

370

348 ΑΙ. Αἵματι μεμολυσμένα.

352 ΕΙ. Κεκαλυμμένα ἐστίν.

353 ΔΕ. Διεγρήμεν. ΔΕ. Δακρύων  
 πληρῶνται.

354 ΕΡ. Περιέριπνται.

357 ΕΕ. Οὐχ ὡς ἐκλείψας μεθ' ἑ-  
 μῆς, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ κλέψ-  
 ῃς ἐπιλείπειν· ἐξέρχεται ὅς τις ἐκ τῆς οἰκίας  
 εἰσπορεύεται. ΑΧ. Αορῶσα.

360 ΑΦ. Μαράνις.

Ως

Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὐ ναιεπαόντων·  
ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.  
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώοντες,  
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελοῶντες·  
Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·

375

“ Τηλέμαχ', ὅστις σέο κακοξενώτερος ἄλλος·  
“ Οἷον μὲν τινα τῶτον ἔχεις θπύμασεν ἀλήτῳ,  
“ Σίτῃ καὶ οἶνῃ κεχηρημύον· εἰδὲ τι ἔργων  
“ Ἐμπυιον, εἰδὲ βίης, ἀλλ' αὐτῷ ἀχθος ἀρέρης.

380

“ Ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἕτος ἀνέστη μαυλεύεσθ·  
“ Ἀλλ' εἰ μοι παῖθ' οἶο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·  
“ Τὸς ξείνους ἐν νῆϊ πολυκλήιδι βαλόντες  
“ Ἐς Σικελὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.

385

Ὡς εἶπασαν μνηστῆρες· ὃ δ' ἐκ ἐμπάζετο μύθων·  
Ἄλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρετο, δέγμενος αἰεὶ,  
Ὅππότε δὴ μνηστῆσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσθ·  
Ἥ δὲ κατάντησιν θεμλὴν περικαλλέα δίφρον  
Κέρη Ἰκαρίοιο παῖφρων Πύρροιο Πύρροιο,  
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκκε.  
Δῆπνον μὲν γὰρ τοῖ γε γελοῖοι γελοῖοι τετύκοντο,

390

374 ΓΕ. Γελοῖοι πομπῆροι, κατὰ γὰρ  
λῶντες.

376 ΚΑ. Κακῶν ξενῶν ὑποδοχῆς.

377 ΕΠ. Ἐπιμαστύοντα καὶ ἐπιζη-  
τῶντα πλὴν τῶ φόν· ἢ, ὅτι ἐκ παιδός, οἷον  
τὸ δὲ μὲν, ἐπαίτιον.

379 ΕΜ. Ἐμπειροφ.

383 ΣΙ. Ἐγνώσκετο ἄρα τὸ κατὰ

τὸς Σικελὺς· ἐκ ἐκὸς ἢ ἐκ ἐκὸς πλὴν  
πλάνῳ μηχανῇ. Διαφέρει δὲ Σικε-  
λιῶν Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ, Ἐβλίους· οἱ  
δὲ, Βαβυλωνιοί.

385 ΠΡΟΣ. Προσέβουλο.

387 ΚΑ. Ἀντικρὺς ὁ ἀνδρῶν, ἐν  
τῇ γυναικωνίπῳ.



Ἦδ' ὅτε καὶ μῦθοι κῆρ, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἰέροισιν  
 Δόρυ περ δ' ὅτε ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γῆροισιν,  
 Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ  
 Θησέμελμα· πρότεροι γὰρ αἰεκέα μηχανόωνο.

391 ME. Δεψιλὲς, πολύ.

392 AX. Ἀνδίστην.

ΤΗΟΘΕΣΙΣ

ΤΙ

Π

λε 2

Τ

Τόξον

Ἐν μ

κλίμα

Εἴλετ

Καλλ

Ι Δ

ἢ τὸ π

σασιὰ

μνηστέ

5 Η

ἄς πύ

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΠΗελίπη τῷ τέϊονι τὸ τέξον ὁμολογῇ τῇ αὐτῆς γάμει. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμείδῃ καὶ Φίλοτιμῳ ἐντελέμμενος ἀπὲρ τῶν θυρῶν ἀσφαλέως, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βίβλον ἀπὸ τῶν πελίκων, ἕλκεται τῆσιν τὸ τέξον μὴ διωκθῆναι.

Φῖ δὲ βίον προτίθησιν αἰθλον Πηνελόπεια.

ΤΗ, δ' ἄρ' ὅππῃ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη  
Κέρη Ἰκαρίοιο Πείφρονι Πηνελόπειῃ

Τόξον μνηστήρεσσιν ἑμένει, πολίον τε σίδηρον,  
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, ἔφονε ἀρχήν.

Κλίμακα δ' ὑψηλήν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·

5

Εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ

Καλλιῷ, \* χαλκήν κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπήεν·

1 ΔΕ. τὸ δ, ἀπὸ Ξ, γάρ. τίθησι  
δ τὸ τέξον, ἵνα ἴαν μὲ πλάσας ἐνταίωσι,  
κασιάσωσι· ἴαν δὲ μηδείς, ἀνέξιοι τῆς  
μνηστῆρας φανῶσιν.

5 ΚΛΙ. Τῶν οὐκ τῇ γυναικωνίπιδι  
ὡς τῶν δ' ἀποθήκῃ φέρεσθαι· ἵνα τῇ κληῖ

λάτῃ.

7 ΚΩ. Ἡ λαοὶ Ξ ξίφους, ἡ κρηπίς  
διωκμένη· παρὰ τὸ κρηπί, ἀναοῖσας μὲν,  
καὶ προπῇ, κώπη· καὶ ἡ τῶν ἐρετῶν κώπη  
λίγη, παρὰ τὸ κρηπίς ὑδωρ.

X x x 2

Bῃ

\* αλ. χρυσέην.

Βῆ δ' ἵμῳαι θαλαμονδὲ, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,  
 Ἐχάλοιν· ἔνθα δὲ οἱ κεμήλια κῆτο ἄνακτος,  
 Καλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.  
 Ἐνθα δὲ τόσσον ἔκειτο παλίντονον, ἥδ' Ἐφάρετση  
 Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν σπένοντες οἷσι·  
 Δῶρα, τὰ οἱ ξείνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχήσους,  
 Ἴφιτος Εὐρυτίδης, δῖπρίκελος ἀθανάτοισι.  
 Τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ Συμβλήτιν ἀλλήλοισιν,  
 Οἰκῶ ἐν Ὀρσιλόχοισι δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεύς  
 ἦλθε μὲν χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφειλε·  
 Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν  
 Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκῆσι, ἥδ' ἐνομῆας.  
 Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίλῃ πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς,  
 Παιδὸς ἑὸν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.  
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππας διζήμενος, αἳ οἱ ὄλοντο,  
 Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι παλαεργαί·

9 ΕΣ. Νῦν, τὸ εὐδοκίαν.

10 ΠΟ. Ὑφ' ᾧ πολλὰ κήμηνεν.

11 ΕΝ. Προσηνέως, σὺν ἐν τῇ ἀν-  
 θρώπῃ· ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ κηπνῆς ἢ οὐρα  
 ἰαγῇ:

13 ΛΑ. Νῦν, ἐν τῇ χάριτι. ΤΥ.  
 Σιωπῶν.

14 ΕΠ. Ὁμοῖοι.

15 ΜΕΣ. Τῇ Μεσσηνίᾳ χάρις, ἡ-  
 πς ἦν μίση· τῇ Λακεδαιμονίᾳ, ὡς τῆς  
 τῇ Ἡρακλείδῳ χρύσεος.

16 ΟΙ. Ἐν Φειῶσι.

17 ΜΕ. Διὰ σφληνός.

18 ΑΕΙ. Νῦν, κρηπίδων.

20 ΕΞ. Δημοσίᾳ ἐκπύμψιν.

21 ΠΑΙΔ. Πᾶς νῖος.

23 ΔΩ. Ἴφιτος, Εὐρύτη μὲν πᾶς,  
 Οἰχάλιδος δὲ τὸ θῆρος, ἀπλεμίνων αὐτῷ

τῇ ἵππῳ, ὡς καὶ τὰς πέντε ἐρδῶν πό-  
 λεις, ἔπειτα φαίνεται. Πολυδὲς δὲ μαν-  
 τίας ἐπὶ τῷ αὐτῷ, μὴ παραγινώσκου  
 εἰς Τίρυνθα χάρις ζητήσεως, ἡ γὰρ αἰνῶ  
 συμφέροι, λίγεται παρακρούσεται παρα-  
 γινώσκου· τὴ δὲ Ἡρακλείᾳ μηχανῇ πῶς  
 ἔστῃ γὰρ σιωπῶντος αὐτοῦ ἀ-  
 γειν εἰς ἐπικρημνὸν τῆς, ἡ κρηπί-  
 ψας, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔχειν ἱκλήμα,  
 ἔτ' πατρίδα, ὅτι πλοῦτήσιν αὐτῷ τὸ  
 ἄλλο, πῶς Ἰόλῳ χαμεῖν σὺν ἔδωκεν,  
 ἀλλ' ἀπμάστιγες ἀπίπμψαν· λίγεται  
 δὲ, ὡς ἀνακτικῆς ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ἐι-  
 νοκλήᾳ, πρὸς τὴν Ἑρμῇ λατῶντα τὴν  
 Ἡρακλείᾳ πωλῶσα, δίκῃ δὲ φόνος· πῶς  
 δὲ ἔς Λυδίας ἀναγίνεται τῇ τῷ τῶν βα-  
 σιλεύσῃ Ὀμφάλῃ δένει τῶν πρὸς τῇ  
 ταλάτων. ἡ ἱστορία παρὰ Φειρενῶν.

Αἰ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο  
 ἔπειδ' ἃ Διὸς ὕον ἀφίκετο καρτερόθυμον 25  
 φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,  
 ὅς μιν ζεῖνον ἔοντα κατέκτανεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ·  
 Σχέτιλος, ἔδ' ἔθρων ὅπιν ἠδέσσετ', ἔδ' ἐτράπεζαν,  
 τὴν δ' οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν·  
 Ἰππας δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι. 30  
 τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ σωήηετο· δῶκε δὲ τόξον,  
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παῖδ'  
 Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.  
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυ, ἔ' ἀλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,  
 Ἀρχὴν ζεινοσύνης προσκηδέος· ἔδ' ἐτράπεζ' 35  
 Γνώτῳ ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε  
 Ἰφίτων Εὐρυτίδην, ἐπείκελον ἀθανάτοισιν·  
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' ἔπειτα Διὸς Ὀδυσσεὺς,  
 ἔρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν  
 ἤρετ'· ἀλλ' αὐτὸ μνημα ζεῖνοιο φίλοιο 40  
 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρψ δὲ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.  
 Ἥ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,  
 Οὐδὸν τε δρυῖνον προσεβήσατο, τὸν ποτὶ τέκλιν  
 ἔεσεν Ὀπίσσεμένως, καὶ ἐπὶ σάδμην ἵδυεν,  
 ἔν δ' ἐσθμὸς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς· 45  
 αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,

26 ΜΕ. Μεγαλουργόν, ἐπὶ μεγάλοις ἐπὶ ἀφ' ἑμῶν πινά παραμυθηῖται.  
 ἔργων ἱσχυρόν, ἐπιστήμονα. 40 ΗΡ. Ἐλάμβανεν.  
 32 ΜΕ. Ἐπὶ τοῖκῳ. 41 ΚΕΣ. Ἐκεῖτο.  
 35 ΑΡ. Ἀρχὴν ποιήματα ξενίας. 46 ΑΠ. Τὸ κλεῖθρον ἐκείθεν ἐξήρ-  
 ΠΡΟΣ. Τῆς ποιήσεως κηδεμονικῶς ἔχειν τηλο πρὸς κρήνην, ὥστε δὲ ἡ διελκομένη  
 σὺν ἀλλήλῳ. εἰς τὸ ναυπηγὸν ἀνοίγασθαι. ΚΟ. Κρέμα,  
 38 ΤΟΞ. Τρίτον ἔρηκε τὴν δόντιν, κρέμασθαι.  
 Ἐν



Ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκασπεν ὀχῆας,  
 Ἄντα τίτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἥύτε παῦρος  
 Βασκόμενος λειμῶνι· τὸς ἔβραχε καλὰ θύρετρα  
 Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δὲ οἱ ᾠκα.  
 Ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σπινθός βῆ, ἔνθα δὲ χηλοὶ  
 Ἔσσεσαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυάδεα εἴματα κέϊτο.  
 Ἐνθεν ὀρεξαμένη, δὴ πῶς ἄλκιρ' αἶνυτο τόξον  
 Αὐτῶ γωρυτῶ, ὅς οἱ παρὲς Φαιήτης.  
 Ἐξορμῆ δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γυνάσι θείσει,  
 Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἦρε τόξον ἀνακτος.  
 Ἦ δ' ἐπεὶ ἐν τάρφῃ πολυδακρύτιο γόοιο,  
 Βῆ ῥ' ἵμεναι μέγαρόνδε μὲν μνηστῆρας ἀγαυούς,  
 Τόξον ἔχον· ἐν χειρὶ παλίνιονον, ἥδ' ἐφάρεττον  
 Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν σπένοντες οἰσίοι.  
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἐνθα σίδηρος  
 Κέϊτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.  
 Ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,  
 Στῆ ῥα παρὰ σελήνῳ τέρας πύκα ποιητῶ,·  
 Ἄντα παρειαῶν χορμένη λιπαρὰ κρηδεμένα·  
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·  
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, ἔφατο μῦθον·  
 “Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἱ τὸδε δῶμα  
 “Ἐχράειτ' ἐοδόμενοι καὶ πινόμενοι ἐμμενὲς αἰεὶ,

47 ΑΝ. Ἀνέκρουεν, ἀνάσπεν. ΟΧ. Νῦν, τὰς λεγόμενας βαλάνους, πῶς ἐν τῇ λεγόμενῃ χελωνίᾳ κατ' ἀντικρὺ τῆ κλειδός, ὡς παρὰ τὴν καὶ ἀνοίξαντα.

54 ΓΩ. Τῇ θύκῃ τόξον.

61 ΟΓ. Ἐπὶ μὲν τῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἢ λείας. σημαίνει τὴν ἀγλαίαν κισσιδίαν, ἐν ᾗ ἀπέκειντο οἱ ὄγκοι· ὅμοιοι δὲ εἰσὶν οἱ πᾶν-

τῶν τῶν ἀκίδων. καὶ ἐν αἰσίοις, ὡς δὲ ἴδιον νεῦρόν τε καὶ ὄγκον ἐκ τῆς ἐόντος. σπινθό-  
 πον δὲ τῶν ὄγκων ἀγλαίαν ὡς κρητὶς, τὸ κρηδεχόν ἀγλαίαν. ὄγκιον ἢ ἡ θύκη τῶν ἀκίδων. ἐρητῆρι δὲ, παρὰ τὸ ὄγκωνος εἶναι.

62 ΤΟΙ. Τῶ ἴδιον.

69 ΕΧ. Ἐπὶ ἀσπασί, ἰσχυρότατον.

“Ἀνδρὸς

“ Ἀνδρὸς ἀποιοχομῆσιο πολὺν χρόνον· εἰδὲ τιν’ ἄλλην

70

“ Μύτῃ ποιήσασθαι Ππαχεσίην ἐδύνασθε,

“ Ἀλλ’ ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαί, θέσθῃ τε γυναῖκα.

50

“ Ἀλλ’ ἀγέε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον·

“ Θῆσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσῆος θείοιο·

“ Ὃς δὲ κε ρηίτῃ ἐντανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσι,

75

“ Καὶ διόισεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

“ Τῷ κεν ἄμ’ ἐσποίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα

55

“ Κερίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·

“ Τῷ ποτε μεμνήσεσθ’ οἶομαι, ἔνπερ ὀνείρω.

“ Ὃς φάτο· καὶ ῥ’ Εὐμαιὸν ἀνῶγῃ, δῖον ὑφορβόν,

80

Τόξον μνηστῆρες θέμεν, πολὺν τε σῆδρον.

Δακρύσας δ’ Εὐμαιὸς ἐδέξατο, ἔκκατε ἔθηκεν·

60

Κλαῖε δὲ βακόλος ἄλλοθ’· ἐπεὶ ἶδε τόξον ἀνακτος.

Ἀντίοος δ’ ἐνένιπεν, ἔπος τ’ ἔφατ’· ἐκ τ’ ὀνόμαζε·

“ Νήπιοι ἀχρεῖῶνται, ἐφημέρια φρονέουσιν,

85

“ Ἀ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατεΐθετον, ἡδὲ γυναῖκα

“ Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρίνεται; ἢ τε ἔκ ἄλλως

65

“ Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ἄλιστα ἀκοίτιον.

“ Ἀλλ’ ἀκέων δαίνυσθε, καθήμενοι, ἢ θύραζε

“ Κλαίετον ἐξελθόντες, κατ’ αὐτόθι τόξα λαπόντες,

90

71 ΜΥ. Νῦν, ὅτι γὰρ, ὅταν καὶ Ἀ-

ικαρίων τὰς ἐν τῇ Σάμῳ ἀλλεῖς ὄντας πα-

πατάς φησιν, Μνηστῆρ’ ἐνὶ νῆσῳ μεγί-

στη δέπουν ἱερὸν ἔσθ’ ἐντὶ τῷ, πασιμασί,

μνηστῆρ’ ΕΠ. Νῦν, σημαίνει ἀσέφους·

ἐπιμοῖης γὰρ χρεῖα τῷ ἀσέφους· οἰκίᾳ

εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν· καὶ

Ἀλκαῖος, Οὐδὲ π μιν ἀμύνει· ἄλλο τὸ

νῆμα· ἐντὶ τῷ, ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

καὶ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

καὶ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

καὶ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

καὶ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

καὶ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

καὶ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

καὶ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

73 ΤΟ. Τὸ ἐμὲ γῆμαί.

74 ΘΗ. Προτίμημι.

76 ΔΥ. Εἰ γὰρ ἐν μέσσις ἐπὶ τὸ βέ-

λῳ, ἔξελθῃ· ἢ, ὡς ἐκείνων τῇ δυ-

αμῇ.

85 ΕΦ. Τὸ παρατίνα μόνον φρο-

νῶντες, ἢ ἀσέφους· οἰκίᾳ, ἄλλο-

90 ΤΩΞ. Νῦν, τῇ σύμπασιν οὐκ ἐν-

τιμῇ.

“ Μνηστῆρες.

“ Μνηστῆρεςσιν ἄεθλον ἀάαλον· ἐ γὰρ οἶω

“ Ῥηιδίως τόδ᾽ ἐτόξον εὖξοον ἐντανύεσθ.

“ Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι παῖσιν,

“ Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκεν· ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ὅπωπα,

“ (Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ,) πᾶσι δ' ἐτι νήπιος ἦα.

95

ὧς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώληπε  
Νόσσην ἐνταύσειν, διοίσειυσεν τε σιδήρεα.

Ἦτοι οἷσθ' γε παρῶτος γούσεσθ' ἐμελλεν

Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα

Ἦμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἐταίρους.

100

Τοῖσι δὲ ἔ μετέειπ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·

“ ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων.

“ Μήτηρ μὲν μοι Φησὶ Φίλη, παυνυτή περ ἔεσσι,

“ Ἀλλ' ἄμ' ἐψέσθ', νοσφισαμένη τόδ᾽ ἐδῶμα·

“ Αὐτὰρ ἐγὼ γελῶω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.

105

“ Ἀλλ' ἄγχι, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδ᾽ φαίνεται ἄεθλον,

“ Οἷη νῦν σὺν ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,

“ Οὔτε Πύλας ἱερῆς, ἔτ' Ἀργεος, ἔτε Μυκῆνης,

“ Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, ἔτ' Ἠπείροιο μελαίνης.

“ Καὶ δ' αὐτοὶ τόδ᾽ ἐγ' ἴτε· τί με χρεὶ μητέρος αἶνεα;

110

“ Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μὴδ' ἐτι τόξον

“ Δηρὸν ἀποτρωπάσθε τανυσύος, ὅφρα ἰδῶμεν.

“ Καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ ἔξ τόξου περὶσσεύμεν·

91 ΑΑ. Ἐπιλαβὴ· ἢ αὐτὸ βλάβος.

93 ΜΕ. Ἀπὸ τῆς ἀπείχης, μέτεσσιν.

99 ΑΤ. Ὑπερτίθω.

110 ΙΕ. Γνωρίζετε.

111 ΜΥ. Προφάσει· μύσαντε τὰ ὀμματα σκίπτουσα, πὶ χρεὶ ὄραν· τότε

γὰρ χεῖρας ἀποφασίζονται, ἵνα ἐπιμά-  
νωσιν· οἱ δ', ἀπασινοῦσάντας, παρὰ τὴν  
μύνην τὸ σῆμα. ΠΑ. Ὑπερτίθω.

112 ΑΠ. Ἀποστρέφεται. ΤΑ. Τῆς  
πέποιτος, ἔξ ἐνταυσεύμεν.

"Εἰ δὲ κεν ἐντανύσω, διοίσεύσω τε σιδήρεα,  
 "Οὐ κέ μοι ἀχνημένω τάδε δάματα πόντια μήτηρ 115  
 "Λέποι ἀμ' ἄλλω ἰᾷσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπιδε λιπαίμην,  
 "Οἷός τ' ἦδη πατρός ἀέθλια κάλ' ἀνελέαται.  
 95 Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοισιν χλαῖναν θέτο Φοινικόεσσαν,  
 ὄρθος ἀναΐζας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὄζυ θέτ' ὤμων.  
 Πρῶτον μὲν πελέκεας σῆσεν, ἀπὸ τὰ φρον ὀρύζας 120  
 Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ σάθμην ἰθιγεν.  
 Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐνάτῃ· τὰ φος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,  
 100 ὣς εὐκόσμως σῆσε· πάρος δ' ἐπ' ὤπασ' ὀπώπῃ.  
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔσθον ἰών, καὶ τόξον περιήτιζεν·  
 Τρίς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσεσθ' ἡμεαίνων, 125  
 Τρίς δὲ μετῆκε βίης, ὅππῃ πόμῃρος τότε θυμῷ,  
 Νύκτῃ ἐντανύσειν, διοίσεύσειν τε σιδήρεα.  
 Καὶ οὐ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίην τὸ τέταρτον ἀνέλκων,  
 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔχεθεν ἱεμῶν περ.  
 Τῷ δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο 130  
 "ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσμεν καὶ ἄκιμος,  
 "Ἦν νεώτερός εἰμι, καὶ ἔγω χερσὶ πέπιθαι  
 10 "Ἄνδρ' ἀπαμύνεσθ', ὅτε τις πρῶτος χαλεπήνῃ.  
 "Ἀλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἐμεῖο βίην προφερέστεροί εἰσι,  
 "Τόξον περιήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον. 135  
 ὣς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἑο γῆκε χαμαῖζε,  
 Κλίνας κολλητήσιν εὐξέσης σσιώδεσσιν  
 Αὐτὰρ δ' ὠκύ βέλός καλῇ περσέκλινε κορώνῃ.

114 ΣΙ. Τῶν πλίκων.

122 ΕΝ. Σωσιπύλων.

123 ΟΠ. Θισσάιδος ἦν.

124. ΠΕΙ. Διάπειραν ἐλάμβανεν.

125 ΠΕ. Ἐπεμπίτην.

133 ΚΟ. Τὰ ἄκρα τ' ἔπειτα.



Ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ὅππῃ θρόνος, ἔνθεν ἀνέστη.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοῦ μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

140

“Ὅρνυθ' ἐξέης ὀπιδέζια πάντες ἐταῖροι,

“Ἀρξάμυροι ἔ' χώρῃ, ὅθεν τέ περ οἰνοχοοίη.

Ἦς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπήνδανε μῦθος.

Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,

Ἵος σφι θυοσκόος ἔσκε, πρὸς κρητῆρα δὲ καλὸν

145

Ἴζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίῃ δέ οἱ οἶα

Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσασα μνηστῆρεσσιν·

Ἵος ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε' ἡ βέλος ὠκύ·

Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰῶν, ἥ τόξῳ πειρήπιζεν·

Οὐδέ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,

150

Ἀτρίπτης, ἀπαλάς· μὲν δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

“ὦ φίλοι, ἔ' μὲν ἐγὼ τανύῳ λαβέτω ἢ ἡ ἄλλος·

“Πολλὰς γὰρ τότε τόξον δριγῆας κεκαδήσθαι

“Θυμῷ καὶ ψυχῇ· ἐπεὶ πλὺ φέρτερόν ἐστι

“Τεθνάμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, ἔθ' ἕνεκ' αἰεί

155

“Ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, πόσιδεγμυροὶ ἡμάτων πάντα.

“Νῦν μὲν τις ἡ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ μνηστῆρα

“Γῆμα Πίνελόπειαν, Ὀδυσῆος παρὰ χεῖρσιν·

“Αὐτὰρ ἐπὶν τόξῳ πειρήσεσθαι, ἡδὲ ἰδὲ,

“Ἀλλήν δ' ἡ τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων

160

“Μνάστω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δὲ κ' ἔπειτα

141 ΟΡ. Ἀνίστασθαι. ΕΠ. Ἐκ τοῦ  
διζῆσαι μέγας.

142 ΟΘ. Εὐλογεῖν ἔστιν, ἐσιώσκειν εἰς  
τὸ ἀνδρῶνα ἐν δέξια κῆρυκα τὴν κρατῆρα.

145 ΘΥ. Ὁ μέγας· ἀπὸ τοῦ θυομί-  
ναν κρῶν, ὃ ἔστι, ἰσθμὸν καὶ ἀπὸ τοῦ θυο-  
μῶντος.

146 ΜΥ. Ἐνδοξάτος.

147 ΕΧ. Μισσηταί.

151 ΑΤ. Ἀχαιοί.

153 ΚΕ. Στεγνός, χωρὶς.

161 ΕΕΔ. Πληθὺς ἰδίων ζητῶν. βίαι  
γὰρ καὶ ῥώμη ἐ' λήψει.

“Γῆμαθ'.

" Γήμαιθ', ὅς κεν παλεῖται πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ δαπὸν ἔο τόξον ἔθηκε,

κλίνας κολλητῆσιν εὐξέσης στανίδεσσιν,

αὐτὰ δ' ὠκύ βέλος καλῇ προσέκλινε καρῶνῃ·

Ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔζετ' ἔπι θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

" Λειῶδες, πῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,

" Δεινόν τ', ἀργαλέον τε; νεμεσῶμαι δέ τ' ἀκῶων,

" Εἰ δὴ τῶτο γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσθ'

" Θυμῷ καὶ ψυχῇ· ἐπεὶ ἐ δύνασαι σὺ τανύσασθαι.

" Οὐ γάρ τι σέ γε τοῖον ἐγένεατο πόντια μήτηρ,

" Οἷόν τε ρυτῆρα βιᾷ τ' ἐμῆραι, καὶ οἰσῶν·

" Ἀλλ' ἄλλαι τανύσασσι τάχα μνηστῆρες ἀγαοί.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·

" Ἀρχεῖ δὴ πῶρ κείον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῖ,

" Πὰρ δὲ τίθῃ δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτὰς,

" Ἐκ δὲ στάτος ἔνευκε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἑόντος,

" Ὅφρα νέοι θάλποντες, Ἰππικρίοντες ἀλοιφῇ,

" Τόξῃ περὶώμεθα, ἃ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.

Ὡς φάτο· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαε Μελάνθιος ἀκάμαλον πῶρ·

Πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, ἃ κῶας ἐπ' αὐτὰς,

Ἐκ δὲ στάτος ἔνευκε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἑόντος,

Τῶν ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· ἐδ' ἐδύναντο

Ἐνταῦσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδιδύεες ἦσαν.

173 ΡΥ. Ἐλευσῆρα τόξον.

176 ΚΕΙ. Καῦσαι, ἄψον.

178 ΕΝ. Ἀρχαί, κρήνην.

179 ΘΑΛ. Θερμαίνοντες.

185 ΒΙ. Δυναμῆως ἐνδύεσθαι· ἥτοι τῷ τόξῳ, ἢ τῷ Ὀδυσσεύει.

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπέιχε, καὶ Εὐρύμαχος Θεοειδής,

Ἀρχοὶ μνηστῆρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Τῷ δ' ἔξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω

Βεκόλος ἠδὲ συφορεὸς Ὀδυσῆος θείοιο·

Ἐκ δ' αὐτὸς μὲν τὰς δόμους ἤλυθε διὸς Ὀδυσσεύς.

190

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὤκτους θυρέων ἔσταν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,

Φθηγζάμενός σφ' ἐπέεσσιν προσήυδα μελιχίσιον·

“Βεκόλε, καὶ σὺ, συφορεῖ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,

“Ἡ αὐτὸς κούρω; φάωδ' δέ με θυμὸς ἀνέγχε.

“Ποῖός κ' εἴτ' Ὀδυσῆι ἀμυνόμενος, εἴ ποθεν ἔλθοι

195

“Ὡδὲ μάλ' ἔξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνέεικε;

“Ἡ κεν μνηστῆρεςσιν ἀμύνοιτο, ἢ Ὀδυσῆι;

“Εὔπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβεκόλος ἀνὴρ·

“Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τῶτο τελευτήσεταις ἐέλδωρ,

200

“Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀράχοι δέ ἐ δαίμων,

“Γνοίης χ', οἷη ἐμῇ δυνάμει, καὶ χεῖρες ἔπονται.

“Ὡς δ' αὐτῶς Εὐμαιὸς ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι,

Νοστήσας Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδρ' ἐμόνονδε.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,

205

Ἐξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

“Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,

186 ΕΠ. Ἐπέειπε· ὁ Ἀντίνοος ἐπείχε, ἡ δὲ ἀνάγκη αὐτὸς αὐτὸς τὸ παρὲν χρησάμενος τῇ πύλῃ· φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἐξῆς λίγων, μὴ δὲ πείναι τὸ πᾶν, ἐορτῆς οὕσης ὅτι τοξικὸν θῆε, καὶ Εὐρύμαχος πείνεται.

188 ΤΩ. Εἰ; τὸ πᾶν δὲ μὲν ἐξῆλθεν· πιθανῶς, ἐπεὶ καὶ πᾶσι τὸν Ἀντί-

νοος φησὶν, Κλαίει· ἐξελθόντες· καὶ ἄ-

μα, ἵνα τῷ Ὀδυσσεὶ συμβάλωσιν.

195 ΠΟΙ. Τὸ πᾶν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

τε; τὸ ὅτι σημαίνει μὲν, ποῖός κεν ἔλ-

“Ἡ λυθῆ

"Ἠλυθον εἰκοσῶν ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

"Γινώσκω δ', ὡς σφῶν ἐελδομένοισιν ἰκάνω

"Οἰοισι δμῶν· τ' δ' ἄλλων ἔτ' αἰ ἀκροῖ

210

"Εὐχόμενος ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἶκαδ' ἰκέσθαι.

"Σφῶν δ', ὡς ἔσεται περ, ἀλήθειαν καταλέξω

"Αἱ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

"Ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους, ἔκ τε κτήματ' ὀπάσω,

"Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμῆα· καὶ μοι ἔπειτα

215

"Τηλεμάχῳ ἐτάρω τε κασιγνήτῳ τε ἔσεσθαι.

"Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα θριφραδὲς ἄλλο τι δεῖξω,

"(Ὅφρα με εὖ γνῶτον, πεισώητόν τ' ἐνὶ θυμῷ,)

"Οὐλὴν, τίλῳ ποτέ με σῦς ἤλασε λαικῶ ὀδόντι,

"Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν ἡσπιν Αὐτολύχειο.

220

Ὡς εἰπὼν, ῥά κ' ἐκ μεγάλης ἀποτέρῃαθεν ἔλῃς.

Τῷ δ' ἐπεὶ εἰσδέτιν, εὖ τ' ἐφράσαντο ἕκαστα,

Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντες,

Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε ἔκ ὤμων.

Ὡς δ' αὖτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.

225

Καὶ νῦν ὁδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡέλιος,

Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώησέν τε·

"Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδῃται

"Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.

"Ἀλλὰ παρμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μὴδ' ἅμα πάντες·

230

"Πρῶτος ἐγὼ, μὲν δ' ὕμεις· ἀτὰρ τότε σῆμα τετύχθω·

"Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,

209 ΣΦΩ. Ὑμῖν.

211 ΥΠ. Ἐξ ὑποτροφῆς.

218 ΕΥ. Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.

221 ΑΠ. Ἀφῆλιν, ἀπικάλυψεν.

“ Οὐκ



- “ Οὐκ εἰσέλθουσιν ἐμοὶ δόμῳ βίον ἢ Φαρέττην·  
 “ Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὖμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,  
 “ Ἐν χεῖρεσσι ἐμοὶ θέρμευα· εἰπὲν τε γυναιξί· 235  
 “ Κληῖσσαι μεγάρου θύρας πυκινῶς θραύσας.  
 “ Ἦν δέ τις ἢ στυγερῆς ἢ κλύπης ἔνδον ἀκῆτη  
 “ Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε  
 “ Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτὰ ἀκὴν ἐμμεναι παρὰ ἔργῳ.  
 “ Σοὶ δέ, φιλοίπτε δῖε, θύρας ὀππότελομαι αὐλῆς 240  
 “ Κληῖσσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηται.  
 “ Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·  
 “ Ἐξέτ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη  
 “ Ἔς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶϊ ἵππῳ θείῳ Ὀδυσῆος.  
 Εὐρύμαχος δ' ἦδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245  
 Θάλλων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα παυρὸς· ἀλλὰ μιν ἐδ' ὥς  
 “ Ἐνταῦθα δύνατο· μέγα δ' ἔεπεν κυδάλιμον κῆρ·  
 “ Οὐχ θύσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·  
 “ “Ω πόπι, ἦ μοι ἄχος παρὰ τ' αὐτὰ καὶ περὶ πάντων·  
 “ Οὔτε γὰρ ποσσέτον ὀδύρομαι, ἀχνυμένος περ· 250  
 “ (Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, \* ἡμὲν ἐν αὐτῇ  
 “ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἢ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσι)  
 “ Ἀλλ' εἰ δὴ ποσσόνδε βίης ὀππιδεύεις εἰμὲν  
 “ Ἀντιθέας Ὀδυσῆος, ὅτ' ἐδυνάμεσθα τανύσσαι  
 “ Τόξον· ἐλεγχείῃ ἢ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. 255  
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·  
 “ Εὐρύμαχ', ἔχ' ἔτιως ἔσται νοέεις δὲ καὶ αὐτός.

236 ΚΛΗ. Ἐπικλείου.

238 ΕΡΚ. Τεῖς τειχίοις.

239 ΠΡΟΒ. Προΐται ἐξω.

241 ΙΗ. Ἐπιόμαλιν.

246 ΣΕ. Τῇ φλογί.

255 ΕΛ. Ἀδελφί.

\* αἱ μὲν.

“ Νῦν

“Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῦ Θεοῦ  
 “Ἀγῆ· τίς δὲ κε τόξα τιθέντο; ἀλλὰ ἔκηλοι  
 “Κάτθελ’ ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ ἔκ’ εἰῶμεν ἅπαντας 260  
 “Ἐσόμεν, ἔ μὲν γάρ τιν’ ἀναρῆσεσθ’ οἶω,  
 “Ἐλθόντ’ ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.  
 “Ἀλλ’ ἄγετ’ οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάμεθα δεπείεσθιν,  
 “Ὀφρα σπείσαντες καταθείμεν ἀγκύλα τόξα.  
 “Ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265  
 “Αἴρας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ’ ἔξοχοι αἰπολίοισιν,  
 “Ὀφρ’ ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,  
 “Τόξω περὶώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.  
 “Ὡς ἔφατ’ Ἀντίνοος· τοῖσιν δ’ ἵππῃδανε μῦθος.  
 45 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν,  
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπέσφαινον ποῖον·  
 Νάμηναι δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπείεσθιν.  
 Οἱ δ’ ἐπεὶ ἔν σπείσαντ’, ἐπὶόνθ’, ὅσων ἤθελε θυμὸς,  
 50 Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλῆης, 275  
 “Ὀφρ’ εἴπω, τί με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.  
 “Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον Θεοειδέα  
 “Λίσσομαι, ἐπεὶ καὶ τὸ ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·  
 “Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἵππιτρεῖσσι δὲ Θεοῖσιν  
 255 “Ἡῶθεν δὲ Θεὸς δώσῃ κράτος, ὧ καὶ ἔβλησιν. 280

258 ΘΕ. Τῷ θεῷ ἐπιστάντων τῶ  
 πρῶτῳ, ἢ γὰρ Ἀπόλλωνος, ἢ τοῦ· τότε γὰρ  
 ἐν ἑορτῇ· καὶ τὴν ἐν τελευτᾷ συνόδον·  
 Ἀπόλλωνος γὰρ ἑστῶς πᾶσι νεμενίαι, καὶ αἱ  
 καὶ ἡ ἑστῶς σκληραῖς μηνὸς ἐοδόμεν, ὡς γηοί-  
 λης Ἀπόλλωνος.

264 ΚΑ. Ἀποδάμνη.

266 ΕΞ. Ὑπέρχουσα.

278 ΕΕΙ. Ὁ Ἀντίνοος· πρὸς γὰρ τὸ  
 δύππερον τὸ ἀσπέρρον.

279 ΕΠ. Εἴξαμ ἔ· συγχωρήσας τῇ  
 ἑορτῇ.

“Ἀλλ’

“ Ἄλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὖζοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν

“ Χειρῶν καὶ δένεος περήσομαι, εἰ μοι ἔτ' ἐστίν

“ Ἴς, οἷη πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλεισθιν,

“ Ἡ ἤδη μοι ὄλεσεν ἅλη τ', ἀκομιστή τε.

“ Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέησαν, 285

Δαίσαντες, μὴ τόξον εὖζοον ἐντανύσειεν.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

“ Ἄ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες εἰδ' ἡβαιαί·

“ Οὐκ ἀραπᾶς, ὅθ' ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν

“ Δαίνυσσι; εἰδὲ τι δαιτὶς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκῆεις 290

“ Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; εἰδὲ τις ἄλλος

“ Ἡμετέρων μύθων ξῆνος καὶ πῖωχός ἀκῆ.

“ Οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅτε καὶ ἄλλας

“ Βλάβῃ, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἔλῃ, μηδ' αἶσμα πῖνῃ.

“ Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀρακλυτὸν Εὐρυτίωνα 295

“ Ἄσεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῃ Πειριφύοιο,

“ Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσεν οἶνῳ,

“ Μαινόμηνος κάκ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριφύοιο·

“ Ἡρώας δ' ἄχος ἔειλε, δι' ὅκ' προθύρῃς δὲ θύραζε

“ Ἐλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ἕαται νηλεῖ χαλκῷ, 300

284 ΑΔ. Πλάτῃ. ΑΚ. Τὸ ἀτη-  
μίλητον εἶναι.

289 ΤΠ. Νῦν, ποῖς καὶ ὄρεται διὰ  
φίρεσι.

291 ΡΗ. Γνώμης.

293 ΤΡΩ. Τιτρώσκει, βλάβῃ.

294 ΧΑΝ. Ἀδρίως καὶ κεχυνότως.  
ΑΙ. Διόντως.

295 ΕΥ. Ομηρος μ' εἶνα ἔ' ἐν τῷ Πει-  
ρίῃς γάμῳ Κενταύρων ἀπολομένων τ' Εὐ-  
ρυτίωνα λέγει, ὅτι τῷ Ἀτρεΐδῃ θυγα-  
τέρῃ, λέγει δὴ Ἰπποδάμειαν, Πειριφύ-  
ος

πρὸς γάμον ἀγαγόμενῃ ἐκάλεισε καὶ συγ-  
γίνοιαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· καὶ  
μῆθης δ' οἱ Κένταυροι περὶ φρένας, ἢ  
Λαπίθων ἀρετῇ καὶ τῇ γυναικὶ ἐπι-  
χέρησαν· οἱ δ' ἐργασθέντες ἀνέλκον τὴν  
Κενταύρας. Βακχυλίδης δὲ λέγει·  
οἶσται τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπὶ  
νωδίντῃ Διὶ καὶ ὦν Ὀδυσσεύς, ὁρῶν  
ἐπιχειρήσας τῇ ἑ' ἑνοδὸν χύνει· θύρασι  
καὶ λέγει τὸτο ὡς Ἡρακλῆος ἀναιρεθῆναι  
καίριος τοῖς ἐκεί ἐπιστάτας.

"Εἰνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, Φρεσὶν ἦσιν ἀαοθεῖς,

"Ἦεν ἦν ἄτλω ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,

"Εξ ἔ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νῆκος ἐτύχη,

"Οἱ τ' αὐτῷ πρῶτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρέων.

"Ὡς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶκε τὸ τόξον 305

"Εντανύσης· ἔ γάρ τευ ἐπητύος ἀνύβολήσεις

"Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δὲ σε νῆι μελαίνῃ

"Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

"Πέμφομεν· ἐνθεν δ' ἔτι σωῖσθαι· ἀλλὰ ἔκηλος

"Πίνε τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κροτέροισι. 310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παρὶφρων Πηνελόπεια·

"Ἀντίνῳ, ἔ μὲν καλὸν ἀτέμειν, ἔδδ' δίκαιον,

"Ξεῖνος Τηλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἵκηται.

"Ἐλπεαι, αἶχ' ὁ ξείνος Ὀδυσῆος μέγα τόξον

301 AM. Κόφαντις. ΑΑ. Βλα-  
βίης.

302 ΟΧ. Ὑποφίρην, ἢ ἔχων καὶ βα-  
ρύν. ΑΕ. Φριτολαοῦ.

303 KENT. Ἰξίον, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίης τὸ γένος, κρινανὸς τ' ἔτ' ἡρώων πεπύχης θνύμμος, καὶ πῶν πολλὸ τοῦ νικητῆ, καὶ τ' ἀμοροσίης ἀνάρμοστος, ἐχ' ὅπως αὐτὸς ἀμφοτέρω Διὶ εὐεργεσίας ἐκπέπτετο, ἀλλὰ ἀφ' τῆς ἐμφύτης κακίας ἐπέσχετο τ' τ' Ἡρα γάμον· ὑπεπλήσυσσα ἢ ἡ ἥδης, ἀνήνγκη τῇ Διὶ πῶν Ἰξίονος λύσαν· ὁ δ' ἐν σὺνθυμῷ ζήλω πάλιν τῷτο πύττω δρᾶν, ἀφ' ὁλοκαυτὸν τὸν ἐξ αὐτῷ γυμνημῖνος, ἐκ πιθ' ὅμως ἐπιπυχίστως τ' Ἰξίον· ἐπειρῶτο γνῶμης. σκοπῶν δ' εὔρετο τὸ ἀληθές· νιφίλῳ γὰρ Ἡρα παρεκίστας, μέγιστον ἐν τῇ θαλάμῃ τ' Ἰξίονος κατέλιπον· ὁ δὲ, αἰς Ἡραν, ἰοῦσα πῶν ὁ Ζεὺς ἀγαπηκτῶς ἴση θανάτῳ ἀπεισῶκε πμορία· γούσάμην γὰρ αὐτὸν τ' ἀμ-

φοροσίαι, ἐκ ἧν αὐτὸν δόξανειν, ἀλλὰ τσο-  
χὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς, ἔδδ' ἔτ' Ἰξίονος  
αὐτὸς πρὸς τ' τσοχὸν κνημίδας, καὶ ἐκπε καὶ  
τ' σφαιροειδῆς φέρεται βοῶνται, αἰς τὸς  
εὐεργεσίας ἀμφοτέρω πατρὶσι γίνετα  
ἢ ἐκ τ' νιφίλῳ παῖς Ἰξίονος διφυῖς, τὰ  
μὲν κατὰ τὴν μίση τ' μητρὸς ἔχων, αἶ γὰρ  
νιφίλῳ ἵπποισι εἰκάσται, πᾶς ἡ ἀνώτερος  
μίση δὲ τ' ὁμοφάτῃ μίχεται τ' κεφαλῆς  
τ' πατρὸς Ἰξίονος. φερέμενος ἢ ἐκ τ' καὶ  
Μαχησίαν, ἀκόλαστον εἶχε πῶν ὁρμῶν  
αὐτὸς πρὸς σιωπίας. ἐκπε γὰρ τ' πατρὸς  
ἀκαλασία, ἐκ πελάκας ἐπλησίσταται  
καὶ τὸ Πήλιον ἵπποισι, ἐνπύθην λίσσεται  
τὸ τ' Κενταύρῳ ἀναφύναι γὰρ, ὅταν  
καὶ τ' Πειρίαν, ἐπὶ κλησὶν Ἰξίονος, Διὸς  
ἦεν ὅταν, λαμῶναι ἐξέλειν γύμναστον  
παρὰ τ' συγείων, Κανίως πῶν κρῖσι  
τὴν ἀεὶχοντος αὐτῶν, παρδίνον Ἰππο-  
δάμειαν. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ.

306 ΕΠ. Μιλαυτίσως. ΑΝ. Τυύξη.

Z z z

"Εντανύση



“ Ἐνταῦσθε, χερσὶν τε βίηφί τε ἤφι παθήσεις,

315

“ Οἴκαδ’ ἐμ’ ἄξειδ’ ἔστιν ἐπὶ στήθεσσι κοιῖν’;

“ Οὐδ’ αὐτὸς περ τῷτο γ’ ἐνὶ στήθεσσι ἔολεπε·

“ Μηδὲ τις ὑμείων ἔγ’ εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων

“ Ἐνθάδε δαυνύδω· ἐπεὶ ἔδ’ ἐμὲν ἔδ’ εἴκειν.

Τὴν δ’ αὖτ’ Εὐρύμαχος, Πολύβοι παῖς, ἀντίον ἤυδα·

320

“ Κέρη Ἰκαρίοιο, Πείφρων Πηνελόπεια,

“ Οὐπι σε τόνδ’ ἄξειδ’ οἴομεθ’· ἔδ’ εἴκειν·

“ Ἀλλ’ αἰχμωόμην φάτιν ἀνδρῶν, ἥδε γυναικῶν,

“ Μὴ ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,

“ Ἡ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν

325

“ Μνῶνται· ὅτ’ ἔδ’ ἐμὲν τὸζον εὐχόων ἐνθάδ’ ἔκειν,

“ Ἀλλ’ ἄλλος τις πῶχρος ἀνὴρ ἀλαλήμηνος ἐλθὼν,

“ Ρηϊδίως ἐπ’ ἀνύσσῃ βίον, Διὰ δ’ ἤκε σιδήρεα.

“ Ὡς ἐρέσσ’· ἡμῖν γ’ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιντο.

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Πηνελόπεια·

330

“ Εὐρύμαχ’, ἔπειτα ἐστὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον

“ Ἐμμεναι, οἱ δὲ οἶκον ἀνιμάζοντες ἔδωκαν

“ Ἀνδρὸς δριξήος· τί δ’ ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;

“ Οὗτος δὲ ξείνος, μάλα μὲν μέγας, ἥδ’ εὐπηγής,

“ Ἀνδρὸς δ’ ἐξ ἀγαθῆς γένος εὐχεῖ· ἔμμεναι ὑός.

335

“ Ἀλλ’ ἄγε οἱ δοτε τὸζον εὐχόων, ὅφρα ἴδωμεν

“ Ὡς δὲ γὰρ ἐξέρω, τὸ δὲ καὶ τελεεσμένον ἔσται·

“ Εἴ κέ μιν ἐνταῦσθε, δῶν δὲ οἱ εὐχὸς Ἀπόλλων,

315 ΗΦ. Τῇ αὐτῇ. ΠΙ. Πιστεύεις, ἀπέρχεται.

318 ΕΙ. Τάδε χάριν, ὅπως ἔμελλ’ ἔσται.

319 ΕΟΙ. Διανοή, Τῷτο ὑμᾶς αἰσιν.

328 ΗΚ. Διέπειρα, διαπείρα.

334 ΕΥ. Εὐπαιγής.

15 "Εἴσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·

"Δώσω δ' ὅζυν ἄκοντα, κιυῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,

340

"Καὶ ξίφος ἀμφηκὲς· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ παέδιλα·

"Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελύβη.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

20 "Μῆτερ ἐμὴ, τόζον μὲν Ἀχαιῶν ἔτις ἐμεῖο

"Κρείσσων, ὃ καὶ ἐθέλω δόμεναί τε, καὶ δρῆσαι δέ·

345

"Οὐδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκῃ κατακοιρανέσιν,

"Οὐδ' ὅσοι νήσοισι παρὲς Ἥλιδος ἱπποδόττιο.

"Τῶν ἔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἳ καὶ ἐθέλωμι

25 "Καὶ καθύπαρξ' ἔξω δόμεναί τινος τόξα φέρεσθαι.

"Ἀλλ' εἰς οἶκον ἵδου, πὰρ σαυτῆς ἔργα κέμιζε,

350

"Ἰσὸν τ', ἡλακάτῃν τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευσε

"Ἔργον ἐποίχεσθ'· τόζον δ' ἀνδρεσσὶ μελήσῃ

"Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· ὅ γ' ἄνδρες ἔς' ἐνὶ οἴκῳ.

30 Ἡ μὲν θαμνέσεται, πάλιν οἰκόνδε βεβήκη·

Παιδὸς γ' ὃ μῦθον πεπνυμένον ἔθηκε θυμῷ.

355

Ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσσε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,

Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον

Ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

35 Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὕφερός·

Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·

360

Ἦδ' ἐπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·

"Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρε συῶτα,

347 NH. Ταῦς παρὰ τὸ Δελίχιον·  
λέξη Ζάκωλον, Σάμην, καὶ λοιπὰς. "Ε-  
ναι, ναῖσσι.

ὅσα ἔχ' ἐτέρωθεν παρὰ τῇ Παιῇ, ἐν ᾗ  
τ' ἀσσηγυμῆς λήξας ληγέσθαι εἰς ξ,  
εἰ ἡ ἑξῆς ἀρχή) ἀπὸ δ' αὐτῆς.

349 KA. Καθόλα· τὸτο δὲ ἔτις

“ Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδον·)

“ Οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, εὖς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπώλων

“ Ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

365

ὣς φάσιν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χάρῳ,  
δαίσας, ἔνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγεγώνη·

“ Ἄττα, πρόσσω φέρε τόξα· (τάχ' ὅκ' εὖ πάσι πιθήσεις)

“ Μή σε, καὶ ὀπλοτέρους περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι

370

“ Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.

“ Αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασι,

“ Μνηστῆρων χερσὶν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἶμι·

“ Τῷ κε τάχα συρρώς τιν' ἐγὼ πέμψαμι νέεσθαι

“ Ἡμετέρῃς ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.

375

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν

Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεπῷο χόλοιο

Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συδῶτης

Ἐν χεῖρας· Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παρὰ χεῖρας.

Ἐκ δὲ καλεσάμενος παρσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

380

“ Τηλέμαχος κέλεται σε, παρσέφω Εὐρύκλειαν,

“ Κλήϊσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρήας.

“ Ἦν δέ τις ἢ στυγερῆς, ἢ ἐκλύπῃ ἐνδον ἀκρόσῃ

“ Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε

“ Προβλώσκην, ἀλλ' αὐτὰ ἀκὴν ἐμμεναι παρὰ ἔργῳ.

385

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπιερος ἔπλετο μῦθος·

Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναμεταόντων.

363 ΠΑΑΓ. Παρσέφω, τῇ δ' ἄπ' ἰ-  
σοιαν πεπληρημένη.

365 ΙΑ. Ἰαίως γίνεσθαι.  
377 ΜΕ. Μιθίστατο.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκειο φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,  
κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.  
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθέσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης  
βύβλινον, ὧ ῥ' ἐπέδρασε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός.

390

Ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,  
εἰσπρόων Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τῶνον ἐνώμα,  
πάντη ἀναστροφῶν, πειρώμενος ἔνθα ἔ' ἔνθα,  
μὴ κέρα ἱπες ἔδοιεν, δόποιχορμύοιο ἀνακτες.

395

Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλεσίον ἄλλον·  
“ Ἢ τις θηητὴρ καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἔπλετο τῶνων,  
“ Ἢ ῥα νύ περ τριαῦτα καὶ αὐτῶ οἴκεσσι κεῖται,  
“ Ἢ ὅγ' ἐφορμάται ποιησέμεν ὥς ἐνὶ χερσὶ  
“ Νωμῶ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἐμπαιος ἀλήτης.  
“ Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερλευρέοντων·

400

“ Αἱ γὰρ δὴ ποσῆτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,  
“ Ὡς ἔτος πῆε τῆτο διωήσε' ἐντανύσασθαι.  
“ Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ παλύμητις Ὀδυσσεύς,  
αὐτίκ' ἔπει μέγα τῶνον ἐβόασσε, καὶ ἶδε πάντη,  
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγι παλαμάμενος καὶ αἰοιδῆς  
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κόλλεπι χορδῇν,

405

390 ΟΠ. Σχολίον.

391 ΒΥΒ. Κανέοιον· οἱ δ', τὸ εἰς  
παπύρου.

394 ΑΝ. Ἀνκισίφον. ΠΕΙ. Καὶ  
μενδάνων.

395 ΙΠ. Θηρία ἰδιότατα καὶ κίρκαι,  
περὶ πλῆθος κύνων· καὶ πῆναι δὲ, μὴ  
ἔτι ἀχρηστα αὐτὰ γίνῃ καὶ ἐτέρω δέον  
χρησασθαι μηχανῇ.

397 ΘΗ. Θωμμάκητος, ἔμπειρος.  
ΕΠ. Ἐπιθυμητής, ἐρικυκής, κλίπτης·

κλίπταιν γὰρ, τὸ ἐπιθυμῶν καὶ κλίπτης,  
ὁ ἐπιθυμητής τ' ἀποτρέφει.

399 ΕΦ. Προπθύμηναι.

402 ΤΟΣ. Ὁ νῆς, ὅστις καὶ ἐπὶ τοῦ  
τῶν ὀνήσιον ὡς βύβλιναι λάβοι. ἢ ὅτι  
ἐπὶ τοῦτοι μετὰ τοῖς, ὡς ἐ' διωήσεται  
ἐντανύσασθαι. ΟΝ. Ὀφειλίας, ἢ τῆς βρώ-  
σιδος, ἢ ἐλπίδι περὶ τῶν μνηστῆρων.

407 ΝΕ. Ἀπὸ τῶ, καὶ τῶ. ΚΟΛ.  
Κολλάω· ὥρηναι δ', περὶ τῶν κώλων.

Ἀψας



Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐσφρεφὲς ἔντερον οἴος·

Ὡς ἄρ' ἄτερ σπασθῆς πέτυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.

Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσασα νύρῃς·

410

Ἡ δ' ἰσθὺν καλὸν αἴσσε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.

Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γῆτο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χερσὶ

Ἐτρώπετο Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε, σήματα φαίνων.

Γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Ὅτι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνυς πᾶσι ἀγκυλομήτεω.

415

Εἶλετο δ' ὠκυὺ οἰσὺν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ

Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κείλης ἐντοσθε φαρέτρης

Κεῖατο, τῷ τάχ' ἐμελλόν Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.

Τόν ῥ' ἐπὶ πῆχ' ἐλὼν, εἶλκεν νύρην γλυφίδας τε,

Αὐτόθεν ἐκ δίφρου κατήμενος· ἦκε δ' οἰσὺν

420

Ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκειον δ' οὐκ ἤμβροθε πάντων

Πρώτης σφειλῆς, λαὸν δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε

Ἴος χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·

“ Τηλέμαχ', εἴ σ' ὁ ξένος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχῃ

“ Ἥμενος· εἴδ'ε τι εἴ σκεπῆ ἤμβροτον, εἴδ'ε τι τόξον

425

“ Δὴν ἔκαμον πανύων· ἐτι μοι μῦθος ἐμπεδὸν ἔστιν

“ Οὐχ ὥς με μνηστῆρες αἰτιμάζοντες ὄνον.”

“ Νῦν δ' ὥρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τεύκεός

408 ΑΥ. Ἐκδύσας. ΕΝ. Τὴν χερ-  
δαύ.

412 ΧΡΩΣ. Ἡ χροιά.

413 ΕΤ. Ἐτρώπη, ἡ μειώθη.

417 ΚΟΙ. Βαθείας· λαὸν τὸ μεγ-  
λύφθαι.

419 ΠΗ. Τῷ εἴ τῶν κίρσι.

421 ΤΙ. Κατατοχὴ κόμης.

422 ΠΡΩ. Διὰ πύλης καὶ ὅπως τῷ  
πλεῖστον ἀμειψέως ἦλθεν.

423 ΧΑΛ. Ὁ λαὸς σιδήρεα ἰχθυεῖς.

424 ΕΛ. Ἐπορεύεσθαι τήνους.

427 ΟΝ. Ἐκφαυλίζεσθαι.

428 ΔΟΡ. Παρίκει τὴν ἀφαινοῦσαν  
αὐτῶν τὸ μὲν εἰς δίπνον, ἀπὸ εἰς θανάτου  
τὸ δὲ εἰς ἀνάστασιν, ἀπὸ εἰς οἰμώζαν.

"Εν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψάαοται

"Μολπῇ καὶ Φόρμυγι· πὰ γάρ τ' ἀναθήματ' αὐτὸς. 430

Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ζῖφος ὄζυ

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος Δείοιο·

Ἄμφι δὲ χεῖρα φίλος βάλεν ἔγχει· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ

Πὰρ θρόνῳ εἰσῆκε, κεκορυθμένος αἶθερι χαλκῷ.

429 ΕΨ. Τίεπειτα.

431 ΑΜ. Ἐπίχυν, ἠντρίπτει.

## ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

## Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΤΑ παρὰ τῶν μνησθησομένων ἐργασμάτων Ὀδυσσεὺς παύσης Ἀθλιῶς, οὗ  
τοῖς ἐξῆς πρὸς Τηλεπαϊίδας ἀφ' Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κελεύει, ἅμω  
Μιλωνίδω.

Χῖ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλεῖ χαλκῷ.

Αἴταρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
Ἄλλο δ' ἐπὶ μέγαν ἔδον, ἔχων βιὸν, ἠδὲ Φαρέτρην  
Ἰῶν ἐμπλέειν ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷσιν  
αὐτῶ πρόοδε ποδῶν· μὲν δὲ μνηστῆρων ἔειπεν·  
“ Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται  
“ Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν ἔπω τις βάλεν ἀτῆρ,  
“ Εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

1 ΑΥ. Τῶν ῥακέων ἀπεδύσας ἐδῆ-  
ται, ἔχων ὅλως, ἀλλὰ τὸ πρὸς τῶν ἐκκε-  
δῶν, τὰ σκίπτουσι τὰ ἀναγκαῖα ἔχον.  
ἐξῆς γ' ὅτι ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, Μὴ σὺ  
ἔτω ῥακίσιν πιπνησμένῳ εὐρέως ὤμους

Ἐστῆθι.

5 ΑΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἅκτος, πλεονασμὸς  
τοῦ α.

7 ΕΙ. Γνώστωμαι ἢ, ἐπιπορεύστωμαι.

Ἡ.





Ἐκ δ' Ἰφρόνων ἀνόρεσσαν, ὀρυσθέντες κατὰ δῶμα,  
 Πάντοσε παπιδάινοντες εὐδμήτας ποτὶ τοίχας·  
 Οὐδὲ πη ἀσπίς ἔλιν, ἐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἐλέσθ.  
 Νέκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

25

“Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοῖς ἄλκιμα· σὺν ἔτ' ἀέθλων  
 “Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τι σῶς αἰπὺς ὀλέθρου.  
 “Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὅς μ' ἄριστος  
 “Κέρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδ' ὡς γυῖπες ἔδοντα.

30

Ἴσκειν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν σὺν ἐθέλοντα  
 Ἄνδρα κατὰ κτεῖνα· τὸ δὲ νήποι ἔκ ἐνόησαν,  
 ὧς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.  
 Τὸς δ' ἄρ' ἰσώδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ὦ κύνες, ἔμ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπὸ τρεσποῖν οἴκαδ' ἰκέσθ.  
 “Δήμῃς ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,  
 “Δμῶσιν δὲ γυναιξὶ παρδανάζεσθε βιαίως,  
 “Αὐτὲ τε ζῶντες ὑπερνάαοτε γυναιῖκα,  
 “Οὔτε θεῶς δαίμονες, οἱ ἔρανδον εὐρὺν ἔχουσιν,  
 “Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπιθεν ἔθεσθε.  
 “Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτα.

40

ὧς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν θεὸς ἔειπεν  
 Πάπηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλέθρον.  
 Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

“Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς Ἰθακήσιος εἰλήχθης,  
 “Ταῦτα μὲν αἶσημα εἶπες, ὅσσι ρέζεσκον Ἀχαιοὶ,

45

27 ΤΟΞ. Τεξίων ἐπιτορχάνους.

31 ΙΣ. Ἄχαιοι μὲν, τὸ ἔλεγον σημαίνοντες, βύλον.

36 ΚΑ. Καπιδάπαιπ.

38 ΥΠ. Ὑπερθεύει, λιγυρότως ἐμνηστεύεται· πρὶν δὲ ἐπιστάτης τῆς

λεμῆχος σὺν ἀνείδειν, ἵσως ἐπὶ αὐτῷ ἐπὶ ἐλδόμενοι κρύοντο· ἔφη γὰρ Παρήσα, ὡς καὶ ὑμεῖς κακῶς ἐπὶ αὐτῶν ἴδω.

40 ΕΣ. Ἀναγνώστον· ἢ ἢ, δίδω· τίς ἐσσεσθαι. Ἀχαιοί, ἔθροισι, ἀπὸ τῶν ἐνόησαν.

“ Πολλὰ

“ Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πλὴν δ' ἐπ' ἀγροῦ.

“ Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείταί, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,

“ Ἀντίνοῦ· ἔτος γὰρ ἐπύηλεν τὰδ' ἔργα,

“ Οὔπ' γὰρ μά τόσον κεχηρημένος, ἔτε χατίζων,

“ Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ σὺν ἐτέλεσε Κρονίων·

“ Ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλίδι

“ Αὐτὸς, ἀτὰρ σὺν παῖδα κατακτείνεει λοχίους.

“ Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φρίδες λαῶν

“ Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπιθεν ἀρεσάμενοι κατὰ δῆμον,

“ Ὅσαά τοι ἐκπέπῃ καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,

“ Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,

“ Χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσμεν, εἴδοκε σὺν κῆρ

“ Ἰανθῇ· πρὶν δ' ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·

“ Εὐρύμαχ', εἰδ' εἰ μοι πατρῷα πάντ' ἀποδοῖτε,

“ Ὅσαά τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ, καὶ εἰ ποθεν ἄλλ' ἔπιθῆτε,

“ Οὐδὲ κεν ὥς ἐτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνειο,

“ Πρὶν πάσων μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσσει.

“ Νῦν ὑμῖν ᾤξεται, ἐναντίον ἡ ἐμάχεσθαι,

“ Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον ἔκ κῆρας ἀλύξῃ.

“ Ἀλλὰ τιν' ἐφύξασθαι οἶμαι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτὰ λύπο γένατα καὶ φίλον ἦτορ.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·

“ ὦ φίλοι, ἐγὼ γὰρ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτει·

“ Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε πόρον εὐχρον, ἡδὲ φαρέτην,

49 ΕΠ. Σωίσηται.

54 ΜΟΙ. Δικαίως, δέοντως.

57 ΑΜ. Χωρὶς ἔκαστον διδόντες. ΕΕΙ.

Εἴχοσι βοῶν ἄξιον.

65 ΠΑΡ. Πρέκειται εἰς αἵρεσιν.

“ οὐδὲ δὴ ποτὶ ξεστὸ τοξάσσει, εἴοικε πάντας  
 “ Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριος·  
 “ Φάσγανά τε πάσσαδαι, καὶ ἀντίχευτε τραπέζας  
 “ Ἴων ἀκυμόρων ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν  
 “ Ἀθρόοι, εἴ κε μιν ἐδδ' ἀπώσσομεν, ἥδε θυράων.  
 “ Ἐλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστρ, βοή δ' ἄκιστα γένοιτο·  
 “ Τῷ κε τάχ' ἔπος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσασατο.

Ὡς ἄρα Φωνήσας, εἰρύσατο Φάσγανον ὄχρῳ,  
 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ  
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ διῆς Ὀδυσσεύς  
 Ἴον δ' ἀποπροΐεις βάλλε σῆθεν ὦρμα μαζόν,  
 Ἐν δὲ οἱ ἥπαλι πῆλξεν Ἰδὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς  
 Φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περὶ ῥῆθης δὲ τραπέζῃ  
 Κάππεσε δινηθείς· δὴ δ' εἶδαλα χεῦεν ἔραζε,  
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,  
 Θυμῷ ἀνιάζων· ποτὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι  
 Λακτίζων ἐτίναζε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλὺς.  
 Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰσάειπε κυδαλίμοιο  
 Ἀντίος αἶψας· εἴρυτο δὲ Φάσγανον ὄχρῳ,  
 Εἵπας οἱ εἶξε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φῆν  
 Τηλέμαχος κατόπιθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δερὶ,  
 Ὡμων μεσσηγὺς, ἀλλὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασσε·

72 ΤΟΞ. Τοξεύσσει.

73 ΑΜ. Ἡμᾶς· Διὶ κόν, ἀπὸ Πληθυντικῆς.

74 ΦΑΣ. Ἐξίφεφίρην γὰρ οἱ πωλαοί. ΑΝ. Προσάλεσθε.

75 ΕΧ. Ἐπίωμεν.

84 ΠΕ. Περικλασάς, ἢ περιρραγής, ἢ περιρροήμμος, ἢ περιρρύς, ἢ περιφίρης.

85 ΔΙ. Ἐπισπασθεῖς.

89 ΕΕΙ. Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσεὺς ὤρμασι.

91 ΦΘΗ. Προΐλασθαι.

92 ΤΗ. Ἐγγὺς δ' Ὀδυσσεὺς θηοί· ἄμφοτεροι Ἀμφινόμοι, παρὰ καί τις καὶ τῶν ἰσχυρῶν. Πιθανὸς δ' ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων Τηλεμάχου διέχεται, ἐν ᾧ τ' ἀντίπαλός τις δίσταται.

Δέπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.  
 Τηλέμαχος δ' ἄπορρεσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος 95  
 αὐτὸς ἐν Ἀμφινόμῳ· πρὶ γὰρ δίδε, μή τις Ἀχαιῶν  
 75 ἔγχος ἀνελέμενον δολιχόσκιον, ἣ ἐλάσειε  
 φασγάνῳ αἶψας, ἥ ἐπροπρηνεῖ τύφας.  
 Βῆ δὲ θείων· μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσιφίκανεν·  
 Ἀγχι δ' ἰστέμμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 100  
 “ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δῆρε,  
 80 “καὶ κινέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρῆαν,  
 “αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ  
 “καὶ τῷ βεκκόλῳ ἄλλα· τελευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 105  
 “οἶσε θείων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι παρ' οἴσιν,  
 85 “μή μ' ἀπεκινήσῃσι θυράων μένον ἔοντα.  
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἐπεπείθετο πατρί.  
 Βῆ δ' ἴμβριαι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείτο.  
 ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἐξέλε, δέξαλα δ' ὀκτώ, 110  
 καὶ πύσυρας κινέας χαλκήρεας ἱπποδατείας·  
 90 βῆ δ' ἐφείρων, μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσιφίκανεν.  
 αὐτὸς δὲ πρῶτον πρὶ χροῖ δύσσιλο χαλκόν·  
 ὣς δ' αὐτὸς τὴν δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,  
 ἔστιν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα πικιλομήτιν. 115  
 αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσσαν ἰοὶ,  
 τόφρα μνηστῆρων ἕνα γ' αἰεὶ ὦ ἐνὶ οἴκῳ

95 ΑΠ. Ἀφώρησεν.

96 ΔΙ. Ἐφοσάτο, παρὰ τὸ δαίω.

97 ΕΛΑ. Πλατὶ τῷ ξίφει πλεῖν.

98 ΠΡΟ. Κατὰ σῆμα τῷ ξίφει ὀρθῶς

εἰς τοῦμπροσθεν μὴ ἀνατείναι, ἀλλὰ ὑ-  
 ξας ὑπὸ πλάγῳ· οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ πλάγῳ, πλάγῳ

ἔχοντι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλεῖστοις, πλά-  
 γιον.

103 ΑΜ. Καθ' ὅπλισμα.

104 ΤΕ. Καταπλετισθαι.

106 ΟΙ. Κόμισιν.



Βάλλε τιτυσκόμβρος, τοὶ δ' ἀγχιῖνοι ἐπιπῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἰσεύοντα ἀνακτᾶ,

Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν εὐσταθέος μεγάροιο

120

Ἐκλιν' ἐσάμεναί, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

Αὐτὸς δ' ἄμφ' ὅμοιοι σάκος θέτο περσυχέλυμνον·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέην εὐτυχτον ἔθηκεν

Ἴππεριν, δεινὸν δὲ λόφος κατ' ὑπερθεὶν ἐνδύεν·

Εἴλετο δ' ἄλκιμα δᾶρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.

125

Ὅρσθ' ὅτε τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·

Ἀκρότατον δὲ παρ' ἄδον εὐσταθέος μεγάροιο

Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σαινίδες δ' ἔχον εὖ δ' ἀρῶναι·

Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθ' ἀνώγα δῖον ὑφορβον

Ἐσαότ' ἄγχι αὐτῆς· μία δ' οἷη γίνετ' ἐφορμή.

130

Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

“ὦ φίλοι, ὅτε ἂν δῆ τις ἂν ὀρσθύρην ἀναβαίη,

Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὤκιζε γήρυτο;

Τῷ κε τάχ' ἔπος ἀνὴρ νυῖ ὕστατα πᾶσασαίτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάντιος, αἰπὸλος αἰγῶν·

135

Οὐπὼς ἔς, Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς

Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀρραλέον σῆμα λαύρης·

Καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκει ἀνὴρ, ὅς' ἄλκιμος εἴη.

Ἄλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τούχ' ἐνείκω θωρηχθῆναι

126 ΟΡ. Ἐν τῷ τοῦ οἴκου ἐναντίῳ τοίχῳ θύρεκ' ἦν, δι' ἧς εἰς τὸν θαλάμῳ ἀναστῆναι, ἢ τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν ὅτι ἔσται, ἐπεὶ ὑψηλοτέρη ἦν, ἐφ' ἣν ὁ οὐρανὸς καὶ ἀναστῆναι.

128 ΟΔ. Προδῶμος. ΛΑΥ. Στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι ἐς Φίρον', οἰονεῖ ἀμφοδόν. ΕΥ. Καλῶς ἠρμοσμέναι.

130 ΕΦ. Ἐξοδὸς· ἦν δὲ ἐνὸς μόνου ἐξοδὸς ἐν τῷ ἀνίκῳ της ἐσόδου τοίχῳ

Ἐν τῷ ἀνίκῳ· ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἢ ἐστὶ θύρεκ', ἥτις εἰς τὴν λαύραν ἔφορον· ἢ ἡ λαύρα, στενωπὸς ἐστὶ παρὰ τοὺς ἐξωθεν· ἐν δὲ δεξιᾷ τοίχῳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ θαλάμῳ, ἐκ τῆς Πηνελόπης, ἀπὸ ἐν τῷ ὅπλῳ ἔκειτο· αὐτὴ ἡ λαύρα ἐξοδὸν εἰς τὸν προδῶμον ἔχει· ἐνὸς ὅτι ἡ ἐξοδὸς ὁρσθῆναι· λαύρα, θαλάμῳ ἀνδρῶν.

137 ΣΤΟ. Ἀρχή.

“Ἐκ

“ Ἐκ θαλάμῃ· ἔνδον γδ, (οἶμαι,) εἰδὲ πη ἄλλῃ 140

“ Τόλκεα κατθεσθῆναι Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός.

120 Ὡς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

Ἔς θαλάμῃς Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάρῳ·

Ἐνθεν δώδεκα μὲν σῆκε' ἔξελε, πῶσα δὲ δῆρα,

Καὶ τόσας κωέας χαλκῆρας ἱπποδασείας· 145

Ἢ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.

125 Καὶ τότε Ὀδυσῆος λύτο γένατα καὶ Φίλον ἦτορ,

Ὡς περὶ βαλλομένους ἶδε τόλκεα, χερσὶ δὲ δῆρα

Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 150

“ Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάρῳσι γυναικῶν

130 “ Νῶϊν ἐποτρύνῃ πόλεμον κακὸν, ἢ ἐ Μελανθίδης.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

“ ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμίροτον, (εἰδὲ τις ἄλλος

“ Αἴτιος,) ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν 155

“ Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῷ δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.

135 “ Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὐμαίε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,

“ Καὶ φράσῃ, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζει,

“ ἢ υἱὸς Δολιχίου, Μελανθίδης, τὸν περ οἶω.

160 Ὡς οἱ μὲν ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἢ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

Οἶσταν τόλκεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὕφορβος,

Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγυὲς ἐόντα·

“ Διοτρεὺς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

143 ΡΩ. Ῥήματα, θυρίδας· ἢ τὰς

τῶν οἰκίας ὑπερώας διόδους.

144 ΕΞ. Εξήραθεν.

154 ΗΜ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ λαίῳ.

156 ΑΓ. Ἀνοίξας.

158 ΦΡΑ. Καὶ νόησεν.

“ Κείνος

“Κείνος δ’ αὐτ’ αἰδήλος ἀνὴρ, ὃν οἴομεθ’ αὐτοῖ, 165  
 “Ἐρχεταί ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνιππε,  
 “Ἡ μιν ἀποκλείνω, αἴ κεν κρείσων γε γένωμαι  
 “Ἡέ σοι ἐνθάδ’ ἄγω, ἴν’ ὑπερβασίας ἀποτίσῃ  
 “Πολλὰς, ὅσας ἔτος ἐμήσατο σῶ ἐνὶ οἴκῳ.  
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 170  
 “Ἡ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυούς  
 “Σχῆσομεν ἐντοδὲν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·  
 “Σφῶϊ δ’ ἀποσρέψαιτε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε,  
 “Ἐς θάλαμον βαλέειν, σαινίδας δ’ ἐκδῆσαι ὅπιοιθε·  
 “Σειρὴν δὲ πλεκτῶ ἐξ αὐτῆς πειρήναίης, 175  
 “Κίον’ ἀν’ ὑψηλὴν ἐρύσσει, πελάσσει τε δοκοῖσιν,  
 “Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ’ ἄλγεα πάσχει.  
 Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα ἔμματα μὲν κλύον, ἡδ’ ἐπίθοντο·  
 Βὰν δ’ ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθόντων δὲ μιν ἐνδον εὐρίαι. 180  
 Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τρύχε’ ἐρεῦνα·  
 Τῶ δ’ ἔσαν ἐκάτερθε πρὸς σαρμοῖσι μένοντες.  
 Εὖθ’ ὑπὲρ ἔδον ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,  
 Τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,  
 Τῇ δ’ ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαιγαγμύρον ἄζη,  
 Λαέρτew ἥρωος, ὃ κερύζων φορέεσκε· 185  
 Δὴ τότε γ’ ἦδη κείτο, ραφαὶ δ’ ἐλέλυντο ἱμάντων.

173 ΣΦΩ. Ὑμῶς οἱ δύο.

174 ΣΑ. Τὸ ἐξῆς, σφῶϊν ἀποσρέψαντι πόδας καὶ χεῖρας, ἐς θάλαμον ἐμῶσθαι· σαρμὴν ὃ πλεκτῶ ἐπ’ αὐτῆς πειρήναντε ἀνὰ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσσει, σαινίδας δὲ ἐκδῆσαι· ἢ ὅπιοιθεν κλείσασθε πῶς θύρας καὶ ταῦτα.

175 ΣΕΙ. Πλίγμα, χοῖον. ΠΕΙ.

Ἐκδήσας.

176 ΕΡ. Ἀναρτῆσαι.

183 ΤΡΥ. Περικεφαλαῖα, τρυφάλειαι· τίς ἔσται, ἢ τρεῖς φάλαγες ἔχουσα.

184 ΑΖ. Εὐρύπ, ἢ ξηροσά.

185 ΚΟΥ. Νέφ· ἄν. ΦΟ, Ἐφείρει, ἰσάσσει.

165 Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἐλέτῳ, ἔρυσάν τε μιν ἔσω  
 Κρηῖξ· ἐν δαπίδα ἧ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμῳρον κῆρ.  
 Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγεί δεσμῷ,  
 Εὐ μάλ' ἄποσφραψαντε Δίαμπερες, ὡς ἐκέλευσεν 190  
 Τίος Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.  
 170 Σειρὸν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῷ πειρήναντες,  
 Κίον ἂν ὑψηλὴν ἔρυσιν, πέλασίν τε δοκοῖσι.  
 Τὸν δ' Ὀπτικερτομέων προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·  
 "Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτῃ Φυλάξεις 195  
 "Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμῳρος, ὡς σε ἔοικεν·  
 175 "Οὐδὲ σε γ' ἡμετέρεια παρ' Ὀκειαυοῖο ῥοάων  
 "Λήσῃ ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγνῆϊς  
 "Αἴγας μνηστήρεσσιν δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.  
 "Ὡς ὁ μὲν αὖτις λελειπὼ, παθεῖς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ. 200  
 Τὼ δ' ἐς τῶχεα δύντε, θύρῳ τ' Ὀπτιγέντε Φαιήν,  
 180 Βῆτλιν εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, πικιλομήτῳ.  
 "Ενθα μῶρος πνέοντες ἐφέεσσιν· οἱ μὲν ἐπ' ἔδῃ,  
 Τέσσαρες, οἱ δ' ἔνθαδε δόμων, πλέες τε, καὶ ἐσθλοί.  
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη, 205  
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδὴν.  
 185 Τὴν δ' Ὀδυσσεύς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·  
 "Μέντορ, ἄμυνεν δῆρ' ἐν, μνήσται δ' ἐτάροιο φίλοιο,  
 "Ὅς σ' ἀγαθὰ ρέζουσιν· ὀμηλικὴ δέ μοι ἐστὶ.  
 "Ὡς ἔφατ', οἷό τις λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθλιῶν. 210

τολφά-  
 ρατα.  
 Εφίξεν,

Τὼ δ'

188 ΚΟΥ. Ὁ μὲν Ἀείσπερχος, τῆς  
 κῆμης ἐπιλακτοῦμοι· ὁ δὲ Κράτης, κρηῖξ,  
 πὶ νικανικῶς.  
 189 ΕΔ. Ἐδίσμων.

195 ΦΥ. Παρὰ τῆς ἑρμῆος.  
 196 ΚΑ. Καθηύδων.  
 201 ΕΠ. Κλεισάνης.  
 210 ΟΙ. Ἀντὶ τῷ, πιστευμένους.



Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·  
 Πρῶτος τινὺ γ' ἐνένιπτε Δαμαστρίδης Ἀγέλαος·

- “ Μέντωρ, μή σ' ἐπέεσσιν παραιπερίθῃσιν Ὀδυσσεύς,  
 “ Μνηστῆρεςσι μάχεσθαι, ἀμυνθῆναι δέ οἱ αὐτῷ.  
 “ Ὡδὲ γὰρ ἡμέτερόν γε νόον πελέεσθ' οἶω· 215  
 “ Ὅππότε κεν τῶν κλίομεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱόν,  
 “ Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεται, οἷα μνηστῆρας  
 “ Ἐρθεῖν ἐν μεγάροισι· σῶ δ' αὐτῷ κράαπι τίσεις.  
 “ Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,  
 “ Κτῆμαθ', ὅπωςά τοι ἐστὶ, τά τ' ἐνδοθι, καὶ πᾶς θυρήφει, 220  
 “ Τοῖσιν Ὀδυσῆος μεταμίζομεν· ἐδὲ τοι ἦσας  
 “ Ζῶειν ἐν μεγάροισιν εἰσπμεν, ἐδὲ θυγάτρας,  
 “ Οὐδ' ἄλλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πλώειν.  
 “ Ὡς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσεται κηρόθι μαλῶν·  
 Νείκεοσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν· 225  
 “ Οὐκέτι σὶ γ', Ὀδυσσεύ, μένος ἔμπεδον, ἐδὲ τις ἄλλη,  
 “ Οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λυκωλένω, εὐπατερεῖη,  
 “ Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμές αἰεὶ·  
 “ Πολλὰς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,  
 “ Σῆ δ' ἦλω βελλῇ Πελαγία πόλις εὐρυάγχα. 230  
 “ Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὺν γε δόμον καὶ κτῆμαθ' ἰκάνεις,  
 “ Ἄντα μνηστῆρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;  
 “ Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πῶπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἰδὲ ἔρπον,  
 “ Ὅφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν

213 ΠΑ. Πάση.

216 ΚΤΕ. Ἀνέλωμεν.

218 ΚΡΑ. Τῇ κεφαλῇ. ΤΙ. Ἀπο-  
δύσει.

219 ΒΙ. Νῦν, τὸς ψυχάς.

220 ΕΝ. Ἐν τῷ οἴκῳ.

232 ΟΛ. Νῦν, ἀποδείξας· ἢ, ἀπο-  
κρίνη, ἀποδείξας γίνοι· ἢ, ἐκείνη  
περὶ ἣν, πρὸς μνηστῆρας.

“ Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας δῶποτίνειν. 235

Ἦ ῥα· καὶ ἔγω πάγχυ διδὼ ἑτεραλκέα νίκην,  
Ἄλλ’ ἐτ’ ἄρα θένεός τε καὶ ἀλκῆς πενήτην,  
Ἡμὲν Ὀδυσῆος, ἡδ’ ἤδ’ κυδαλίμοιο.

215 Αὐτὴ δ’ αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάραιο μέλαθρον  
ἔζετ’ ἀναΐσσας, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην. 240

Μνηστῆρας δ’ ὥττωε Δαμαστρίδης Ἀγέλαος,  
Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,  
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πολυβός τε δαΐφρων·

220 Οἱ γὰρ μνηστῆρων δρετὴ ἔσαν ἔξοχ’ ἄριστοι,  
Ὅσοι ἐτ’ ἔζων, περί τε ψυχῶν ἐμάχοιο. 245

Τὰς δ’ ἤδη ἐδάμασσε βίος ἔτερφες ἰοί.  
Τοῖς δ’ Ἀγέλαος εἶπεν, ἔπος πάντεσσιν παύσκων·

225 “ ὦ φίλοι, ἤδη χάσθ’ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτει·  
“ Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔειπεν κενὰ εὐγμᾶτα εἰπὼν,  
“ Οἱ δ’ οἷοι λείπονται ὅππ’ ἐρώτησι θυρήσι. 250

“ Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίει δέσματα μακρά·  
“ Ἀλλ’ ἄγεθ’, οἱ ἐξ ὡρῶν ἀκοντίσσι, αἱ κε πίθι Ζεύς

230 “ Δῶν Ὀδυσῆα βλήσας, καὶ κύδος ἀρέδω·  
“ Τῶν δ’ ἄλλων ἔκ κῆδος, ἐπὴν ἔπος γε πέσῃσιν.

Ἦς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν, 255  
Ἰέμευροι τὰ ἧ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθέος μεγάραιο  
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θυρῶν πυκινῶς δρεαζῆν·  
Ἀλλὰ δ’ ἐν τοίχῳ μελίη πέσσε χαλκοβάρεα.

240 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ δέσας ἀλβάντο μνηστῆρων, 260

Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·

“ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἶποιμι ἔἴ μιν,

“Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισται, οἱ μεμιάσιν

“Ἡμέας ἐξαναρίζαι ἵππῃ προτέροισι κακοῖσιν.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξέα δῆρα,

265

ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,

Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, ἔλατον δὲ συβώτης,

Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἵππιεσκόλος ἀνὴρ·

οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδῶν ἔλκον ἄσπετον ἔσθας.

Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησιν μεγάρῳι μυχόνδε·

270

Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊζαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχρ' ἔλοντο.

Αὐτίς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὄξέα δῆρα,

ἱέμβροι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτάσσα θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σαθρὸν εὖσεθὸς μεγάρῳι

Βελλήκη, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς δαρυῖαν·

275

Ἄλλῃ δ' ἐν τοίχῳ μελίη πίστε χαλκοβάρεα.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ

Λίγδην, ἄκρην δὲ ρινὸν δηλήσειο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχρ' ἔμαρψε

ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπὲρ πηλοῦ, τίπτε δ' ἔραζε.

280

Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,

Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὄξέα δῆρα·

ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πολίπρην Ὀδυσσεύς,

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον ἧ συβώτης·

Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἵππιεσκόλος ἀνὴρ

285

Βελλήκη πρὸς σῆτος· ἐπὶ δ' ὀχόμενος δὲ παρσηύδα·

278 ΔΙΓ. Ὡς ἐπιλίξαι, ὅ ἐστιν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. Ἄλλως. Λίθη, πιψάουσι ἐπιπληκίως μένον τῶν ἐξουθεν ἐπιψαύειν, ἐπιγαστῆρ.

“Ὡ Πολυθερόδῃ Φιλοκέρτομε, μήποτε πέμπειν

“Εἴκων ἀφραδῆς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι

“Μῦθον ὀπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.

“Τὶς τοι ἀντὶ ποδὸς ξενήιον, ὅν ποτ' ἔδωκας

290

“Ἀντιφῶ Ὀδυσῇ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.

Ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ὀπιθεκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχέδον ἔγχρ' ἰ μακρῶ·

Τηλέμαχος δ' Εἰηνορίδην Λειώκριον ἔτα

Δερί μέσση κενεῶνα, λῖπε δ' ἡ χαλκὸν ἔλασεν·

295

Ἦε πε δὲ πεηνῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

Δὴ τὸτ' Ἀθηναίη Φησίμβρολον αἰγὶδ' ἀνέχευ

Ἰφίθην ἐξ ὀρεφῆς· τῇ δ' Ὀφρένης ἐποίηθεν.

Οἱ δ' ἐφέβοιο κατὰ μέγαρον, βόες ὥς ἀγελαῖαι,

300

τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,

ᾠρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡμάλα μακρὰ πέλον·

Οἱ δ', ὥς αἰγυποὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,

Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσιν ἰορῶσι,

287 ΠΟ. Πολυθερόδε παῖ. ΦΙ. Ὁ πῶ φίλον σκάπτων· ἢ τὰς κερτομίας φίλων.

288 ΜΕ. Ἀντὶ δ', κρυψάσθαι.

289 ΕΠ. Ἐπιτρέψην ποιῆσαι.

291 ΑΛ. Μεταστῆναι.

296 ΗΡ. Οὐτὸ ἐπ' αὐτῷ πίπτεται πλεονάζον.

298 ΕΠ. Ἐν εὐλασίᾳ καὶ φόρῳ ἰγνύοντο.

299 ΒΟ. Ὁ οἶτρος, δαπνίζονται ἐν τῇ ἐν τοῖς ποταμοῖς πλεονάζοντων ζωαρίων τῇ ἐπιπλεονάζοντι τῇ ὕδατι, διὰ τῆς πλεονάζοντος αὐτὰ γίνονται· ὁ δ' ἡ μύωψ, ἐν τῇ ἑλίκων δαπνίζονται. καὶ Κακίμαχος· οἱ δ' ὁ μύωψ, ὅτι τε μύωψ βῆν καλίστην ἀμορτοί· εἰς τὴν ἑλίκων πο-

λέμει τοῖς βεσίν· ὅταν γὰρ καὶ τὴν λαπαρῶν αὐτὸς δρῦσιν, εὐθὺς δαπνίζονται τὸν ἵκον σπῆνδριν· ἐπὶ δ' ὁ μὲν οἶτρος μύωψ παραπλήσιον, κέντρον ἔχων εὐμείγες ἐν τῇ σπῆνδριν, καὶ φωνῶν μεγάλῃ βομβῶν· ὁ δ' ἡ μύωψ, παραμυθὸς τῇ κυμαμένη, τῇ τε κέντρον ἔλαττοι ἔχοντες οἶτρος. ἰσπερὶ περὶ τῶν Α· εἰσπύλλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. ΑΓ. Νομίζω, ἀξιοκτοί.

300 ΟΙ. Ὁ λεγόμενος μύωψ· ἐπὶ τῇ ζῶντι ὑποκαλῶν τὴν μερῶν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὕδατι τῶν βοῶν, ἔξοισεν ἀναγκάζει τὰς βοῆς. καὶ Κακίμαχος· Βεσίν, ὅτε μύωψ βοῶν καλίστην ἀμορτοί. ΕΔ. Ἐκίνησεν, ἐπὶ τῶν.

Ταί



Ταί μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώσσαντο ἵεντα,  
 Οἱ δὲ τε τὰς ὀλέκασιν ἐπάλμενοι, ἔδῃ τις ἀλλή  
 Γίγνεται, ἔδῃ Φυγή· χαίρῃσι δὲ τ' ἀνέρες ἄρρη·  
 Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσύμενοι κατὰ δῶμα  
 Τύπλον ἐπιστροφάδην· τῷ δὲ ζῆνος ὤρνυτ' ἀεικής,  
 Κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.  
 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσύμενος λάβε γένων,  
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεια πειρόντα προσήδα·

“ Γενέμεθ' σ', Ὀδυσσεύ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον·

“ Οὐ γάρ πω τινὰ φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν  
 “ Εἰπεῖν, ἔδῃ τι ῥέζαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλως  
 “ Πάύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

“ Ἀλλά μοι ἐπείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχου·

“ Τῷ καὶ ἀπαθάλιπν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.

“ Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυσκόος, ἔδῃ ἐοργῶς,

“ Κεῖσθαι· ὥς σὺκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δῖα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 320

“ Εἰ μὲν δὴ μὲν τοῖσι θυσκόος εὐχεσθαι εἶναι,

“ Πολλάκι περ μέλλεις δρῆμεναι ἐν μεγάροισι,

“ Τηλεῖ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γῆρας.

“ Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην ἀνέειξ, καὶ τέκνα τεκέσθαι·

“ Τῷ σὺκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοιθα.

308 ΕΠ. Ἦγυν, ἐν τῇ ἐπιστροφῇ  
 αὐτὴ καὶ οὐκ, καὶ μὴδὲν τόπον ἀπολεί-  
 ποντες· ἢ σιωπῶντες, ἢ ἰσχυρῶς.

309 ΚΡΑ. Αὐτὴ ἡ θρῆνη ἀπὸ εὐ-  
 θείας τῆς κρατῆ, ὥς μὴλα· ὡς αὖτε οὖν  
 μήλων, ὅπως κρατῆ· σημαίνει δὲ, τῶν  
 κεφαλῶν.

324 ΣΠΕ. Ἀγλαθῆσαι· ἀπὸ τῶν  
 ἐπὶ, τὸ ἀπαρτίμεφλοι ἐπιδῶ· ἔπειτα-

νασμοῦ τοῦ σ', ἐπιστῆσαι, ὅπως, Ἀμ'  
 ἐπιστῆσαι τοῖς αὐτοῖς, Ἦγυν ἀγλαθῆσαι.

325 ΤΩ. Εὐλόγως τὸ Λειώδην ἀναι-  
 ρεῖ· ἔτι γὰρ μὴ ἦν μάστις ἀληθής, ἀλλ'  
 ἐσκέπτετο, ἄξιος ἀποθανεῖν· καὶ γὰρ ἔσθ'  
 εἰς τὸ μνηστῆραν, ἔπειτα ἀπειθῶς τῇ μελ-  
 λοντι, ἔρχετο μετ' αὐτοῖς. ΔΥ. Δυσκοί-  
 μῃον.

- 305 Ὡς ἄρα Φωνήσας, ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ  
 κείμενον, ὃ ρ' Ἀγέλαος ὄτοπρόεηκε χαμᾶζε  
 κτεινόμενος· τῷ πόνγῃ κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.  
 φθέρῃ μὲν δ' ἄρα τῷ γὰρ κάρη κονίησιν ἐμίχθη.  
 Τερπιάδης δέ τ' αἰοῖδος ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν  
 330 φήμιος, ὅς ρ' ἦειδε μὲν μνηστῆρσιν ἀνάγκη·  
 Ἔσθ' ἐν χείρεσσιν ἔχων Φόρμιγλα λίγειαν  
 Ἀγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,  
 ἢ ἐκδύς μεγάραιο, Διὸς μεγάλας ποτὶ βωμὸν  
 ἔρκεϊς ἵζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ  
 335 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μῆρι ἔκαλλον·  
 315 ἢ γένων λίσσῳ προσιῖζας Ὀδυσῆα.  
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσασθαι κέρδιον εἶναι,  
 Γένων ἄψαδαι Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.  
 ἦτοι ὁ Φόρμιγλα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε  
 340 Μεσσηγύς κρητῆρς, ἰδὲ θρόνῳ ἀργυροῇ·  
 320 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσιῖζας λάβε γένων,  
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 "Γενῆμά σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δὲ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον·  
 "Αὐτῷ τοι μετόπιον ἄχος ἔσσει, εἴ κεν αἰοῖδ' ὃν  
 345 "Πέφνης, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνδράποισιν αἰείδω.  
 325 "Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας  
 "Παντοίας ἐνέφυσεν· εἰκα δὲ τοι ᾧ θεοῖδεν,  
 "Ὡς θεῶν τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσται.  
 "Καί κεν Τηλέμαχος παῖδ' ὅς εἰποι, σὸς φίλος υἱός,

350

327 Ο. Ὅπερ δὴ.

330 ΤΕΡ. Τερπία πῆς· ἢ, ὁ τέρ-  
 ποι. ΚΗ. Τὴν θανάτηφόρον μῆριν.

336 ΕΚ. Ἐκασταν.

337 ΠΡΟ. Προσπρμήσας.

347 ΑΥ. Ἐκ φύσεως δὲ διδασκόμενος.

" Ὡς

“ Ὡς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, εἰδὲ χατίζων,  
 “ Πωλόμην μνηστῆρσιν αἰσόμενος μὲν δαΐτας,  
 “ Ἀλλὰ πολὺ πλεόνες ἔκρεϊσσαντες ἦγον ἀνάγκη.

Ὡς φάτο· ὅ δ' ἤκυσ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,  
 Αἶψα δ' εὖν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

355

“ Ἴαχεο, μηδὲ τι τῶτον ἀναίτιον ἔσται χαλκῶ.  
 “ Καὶ κήρυκα Μεδόντα σιώσμεν, ὅς τε μεῦ αἰεὶ

“ Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος·

“ Εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε φιλοίτιος, ἢ σὺ βῶτης,

“ Ἦέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρνομήνῳ κατὰ δῶμα.

360

Ὡς φάτο· ὅ δ' ἤκυσσε Μεδῶν, πεπνυμένα εἰδώς·

Πεπληγὸς γὰρ ἔκαστο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αἶμα

Ἐσθ βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

Αἶψα δ' ὑπὸ θρόνον ὤρτο, θοῶς δ' ἀπὸ δώματος βοήσων·

Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐζας λάβε γένων,

365

Καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ· σὺ δ' ἴαχεο· εἰπέ δ' ἡ πατρί,

“ Μή με περὶ δεινῶν δηλήσε' ὅξ' εἰ χαλκῶ,

“ Ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένος· οἱ οἱ ἔκαστον

“ Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, σὲ δὲ νήπιοι ἔδδ' ἔτιον.

370

Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ Θάρσ', ἐπειδὴ σ' ἔτος ἐρύσατο ἔς ἐσάωσεν,

“ Ὅφρα γνῶς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἰρησὶα καὶ ἄλλα,

“ Ὡς κακθεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.

“ Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕξεσθε θύραζε

375

358 ΚΗ. Ἐφρόνιζεν, ἐπιμελεῖτο.

363 ΝΕ. Νεώτερον κἀνδρῶν.

368 ΠΕ. Ἦτοι περὶ σῶσιν ἰχθύων.

373 ΕΙ. Εἴποις.

374 ΚΑ. Κακῆς πράξεως.

375 ΕΖ. Καθίστασθε.

“ Ἐκ φόνος εἰς αὐλὴν, σύ τε ἔκ πολύφημος αἰοῖδος,  
 “ Ὅφρ’ ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πνήσομαι, ὅτῃό με χρή.  
 “ Ὡς φάτο· τῷ δ’ ἔξω βήτην μεγάροιο κίοντε.

Ἐξέσθην δ’ ἄρα τῷγε Διὸς μεγάλας ποτὶ βαμὸν,  
 Πάντοσε παπταίνοντι, φόνον πολιδεγμένῳ αἰεί.  
 Πάπτηνεν δ’ Ὀδυσσεὺς καθ’ ἐὼν δόμον, ἔτις ἔτ’ ἀνδρῶν  
 ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

Τὸς δὲ ἰδὲν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κοινήσι  
 Πεπρωῶτας πολλὰς· ὥς’ ἰχθύας, ἔσθ’ ἀλιῆς  
 Κοῖλον ἐς αἰγυάλον πολίης ἔκτοσθε θαλάσσης  
 Δικτύῳ ἐξέρυσσεν πολυωπῶ· οἱ δὲ τε πάντες  
 Κύμαθ’ ἄλως ποθέοντες ὅππῃ φαρμάχοισι κέχωτο,  
 Τῶν μὲν τ’ ἥελιος φαέθων ἐξείλεο θυμόν·  
 “ Ὡς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ’ ἀλλήλοισι κέχωτο.

Δη τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ Τηλέμαχ’, εἰδ’ ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,  
 “ Ὅφρα ἔπος ἔποιμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.

“ Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·  
 Κινήσας δὲ θυρῆν, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

“ Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρη῏ παλαιγνὺς, ἥτε γυναικῶν  
 “ Δμωάων σκοπὸς ἐστὶ κατὰ μέγαρ’ ἡμετεράων·  
 “ Ἐρχεο· κικλήσκῃ σε πατὴρ ἐμὸς, ὅφρα τι ἔπη.  
 “ Ὡς ἄρ’ ἐφώνησεν· τῇ δ’ ἀπῆρος ἔπλετο μῦθος·

Ὡῖξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιετάοντων·

376 ΠΟ. Πολλὰς εὐφρομῶν· ἢ πολ-  
 λὰς φημίζων.  
 377 ΟΤ. Ὅφρα ἂν.  
 382 ΥΠ. Ὑποκλίπτειν.

386 ΠΟ. Πολλὰς ἀσέπας ἔχοντι τῇ  
 δικτύῳ.  
 394 ΚΙ. Κόψας, κρύσας.  
 395 ΠΑ. Πρὸς αὐτάτη.



Βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόδ' ἠγεμόνευεν.

400

Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μὲν \* κταμένοις νεκυέουσιν,

Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥςτε λέοντα,

Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχετ' ἀγρᾶν αὐλοιο,

Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν

Αἱματόεντα πέλφ'· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθ'.

405

Ὡς Ὀδυσσεὺς πεπαλακίῳ πόδας ἔχειρας ὑπερθεῖν.

Ἦ δ' ὥς ἔν νεκράς τε, καὶ ἄσπετον εἶσπδεν αἶμα,

Ἰθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἶσιδεν ἔργον·

Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔχευεν, ἱεμύην περ.

Καί μιν Φωνήσις ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

410

“ Ἐν θυμῷ, ρηῖν, χαίρε, ἔῃχεο, μῆδ' ὀλόλυξε·

“ Οὐχ ὅση, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετῖα αἰετ'.

“ Τῆσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ χεῖτλια ἔργου·

“ Οὐτίνα γὰρ τίεσκον Ἰπτιχθονίων ἀνθρώπων,

“ Οὐ κακὸν, εἴθε μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσιφίκοιτο·

415

“ Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰεκέα πότμον ἐπέσσω.

“ Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροισι καταλέξον,

“ Αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι ἔῃ τηλητῆς εἰσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

“ Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀλήθειην καταλέξω.

420

“ Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες

“ Δμῶαί, πᾶς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,

“ Εἰερά τε ζᾶναιεν, καὶ δολοσυνῆς ἀνέχεσθαι·

“ Τῶων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέεοναν,

“ Οὗτ' ἐμὲ τίεσαι, ἔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.

425

408 ΟΛ. Εὐξασθαι.

412 ΟΣ. Οὐ δίκαιον.

424 ΑΝ. Ἐπὶ πολλὴ τῆς ἀναιδείας

ἐπὶ λῆθον.

\* al. κταμένοισι νεκυσιν.

“ Τηλέμαχος

" Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, εἰδὲ ἐ μήτηρ  
 " Σημαίνειν εἶσκεν ἐπὶ δμῶσσι γυναῖξιν.  
 " Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεσσα,  
 " Εἶπω σὴ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.  
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς. 430  
 " Μήπω τίωδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναῖξιν,  
 " Ἐλθέμεν, αἵπερ παρῶθεν αἰεκέα μηχανόωνοι.  
 " ὣς ἄρ' ἔφη· χρεὺς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,  
 Ἀγχιέσσει γυναῖξι, καὶ ὀτρυνέσσει νέεσσι.  
 Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βακόλον, ἠδὲ συζῶτιν 435  
 εἰς ἐ καλεσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 " Ἀρχεῖε νῦν νέκυας φόρειν, καὶ ἀνωχθε γυναῖκας·  
 " Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,  
 " Ἰδοῦσι καὶ ἀπόγονοι πολυτρήτοισι κατὰίρειν.  
 " Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ πάντα δόμον κάτακτμήσησθε, 440  
 " Δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσταθέος μεγάροιο,  
 " Μεσσηγύς τε θόλα καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς  
 " Θαινόμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσὶ κε πασέων  
 " Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,  
 " Τὴν ἄρ' ἰσθὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάτρη. 445  
 " ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,  
 Αἰν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.  
 Πρῶτα μὲν ἔν νέκυας φόρεον κατατεθνεῶτας,  
 Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθέσῃ τίθεσθαι εὐερκέος αὐλῆς,

431 ΜΗ. Ἐκάλυσεν γὰρ ἂν κελευσθῆ-  
 καί τις δόλως.

434 ΝΕ. Ἐλθεῖν, ἐπανήξαι.

436 Ε. Πρὸς ἑαυτὸν.

437 ΑΡ. Ἀρξάμεθα.

442 ΘΟ. Κυκλοτερεῖς οἰκῆματι,

ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αἰς τὸ πρὶν ἡμέραν αἰς χρεὺς ἐπίλοιπα ἀπετίμητο, οἷον κρατῆρας καὶ ἐκπάματα, καὶ τὰ ὅμοια.

443 ΘΕΙ. Τύπλαν.

Ἀλλήλησιν ἐρείδασα· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς  
 αὐτὸς Ὀππασέρχων· παῖ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.  
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνος περικαλλέας, ἡδὲ τραπεζάς,  
 ἴδατι καὶ ἀπόγφοισι πολυτετέτοις κάθαιρον.  
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βακόλος ἡδὲ συδῶτης,  
 λίθρσιον δάπεδον πῶκα ποιητῆιο δόμοιο  
 εὔον· παῖ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσσι δὲ θύραζε.  
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,  
 δμῳὰς ἐξαγαγόντες εὐσταθῶς μενάραιοι,  
 μεσσηγὺς τε θόλῃ, ἔ' ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,  
 εἴλεον ἐν σείνῃ, ὅθεν ἔπως ἦεν ἀλύξαι.  
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν  
 “ Μὴ μὲν δὴ καθαρῶ θανάτῳ δῶτ' ὅμιον ἐλοίμην  
 “ Τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείθεα χεῖραν,  
 “ Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, πῶδ' αἰ μνηστῆρσιν ἱαυον.  
 “ Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ πῶσ' ἔσμεν νεῶς κυανοπρώροιο  
 Κίονος ἐξάψας μεγάλης, πείδαλλε θόλοιο,  
 ἵψος' ἐπετανύσας, μή τις ποῖον ἔδωκε ἵκη).  
 “ Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλας τανυσίπτεροι, ἡὲ πέλειαι,  
 “ Ἐρχέ' ἐνιπλήξωσι, τόθ' ἐς ἡμέκ' ἐνὶ θάμνῳ,  
 Αὔλιν ἐπέμψω, συγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·  
 “ Ὡς αἶγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις  
 Δειρῆσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως εἴκτισσε θένονεν.  
 “ Ἦσαν δὲ πόδες μίνωδά περ, ἔτι μάλ' αἰ δὴν.  
 “ Ἐκ δ' ὅ Μελάνθιον ἦγεν ἀνὰ πρὸ θυρόν τε καὶ αὐλήν·  
 Τῷ δ' ὁ μὲν ῥινὰς τε, καὶ ἔατα νηλεὶ χαλκῷ

450 ΕΡ. Ἐπιδέσται.

455 ΔΙΣ. Τοῖς ἐστῆσαν, δῶτ' ἔ, λαι-  
αίνον.

460 ΕΙ. Απὸ κλειον. ΣΤΕΙ. Στείγῃ

τόπῳ.

469 ΕΡ. Νῦν, πρὸ δικτύῳ. ΘΑΜ.  
Δακτύλῳ.

470 ΑΥ. Κοίτῳ.

Τάμον

450

455

460

465

470

475

450 Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὦμά δάσαδ',  
 Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπῃον, κεκοτηότι θυμῷ.  
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιφάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,  
 Εἰς Ὀδυσῆα δόμενδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.  
 Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·  
 455 "Οἶσε θεῖον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,  
 "Ὅφρα θεάσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν  
 "Ἐλθέιν ἐνθάδ' ἀνωχθί, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·  
 "Πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.  
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·  
 460 "Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.  
 "Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ἑμιάτ' ἐνέκω·  
 "Μήδ' ἔττω ράκεσιν πεπυκασμῆος εὐρέας ἄμβας  
 "Ἐσπεθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν ἔη.  
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 465 "Πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γηέσθω.  
 "Ὡς ἔφαθ'· ἔδ' ἀπήνησε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,  
 "Ἦνευγεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θεῖον αὐτὰρ Ὀδυσσεύς  
 Εὐ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.  
 Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,  
 470 Ἀγχιέσσει γυναιξί, καὶ ὄτρυνέσσει νέεσθαι.  
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι.  
 Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,  
 Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ἄμβας,  
 Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸ δὲ γλυκὺς ἥμερος ἦρ'·  
 475 Κλαυθμῷ καὶ σοναχῇ· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

481 ΘΕ. Θεῖον. ΑΚ. Ἰαμῶ.  
 482 ΘΕ. Καθημεῖν.  
 493 ΘΗ. Θεῖον, ἄπυρον.

494 ΔΙ. Περίγνησιν.  
 500 ΑΙ. Ἐπιλαμπρόαυτοῦργον.



ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

Α Κατηγοριῶν Ὀδυσσεύς πρὸς τὴν γυναικα, καὶ τὴν ὁπλάνης διηγημάτων  
ἀναικεφικαίως, καὶ Ὀδυσσεύς καὶ Τηλεμάχῃ μὲν τὴν οἰκίαν ἐξοδὸς.

Ψι, δ' ἀναγναρίξῃ πόσιν ὅν ποτε Πινελόπεια.

Γρῦς δ' εἰς ὑπερῶν ἀνέδοιτο καγχαλόωσα,  
Δεσποίνῃ ἐρέσσει φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα·  
Γένετα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·  
Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·  
“ Ἐγρεο, Πινελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι  
“ Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τί τ' ἔλδεαι ἡμᾶτα πάντα·  
“ Ἥλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνει, ὅφρα περ ἔλθῶν.  
“ Μνηστῆρας δ' ἐκλείνεν ἀγλήορας, οἳ δ' ἐὼν οἶκον  
“ Κήδεσκον, καὶ κλήματ' ἔδον, βιάωντό τε παῖδα.

3 ΕΡ. Ἐρρωμένως ἐπηρεύοντο. ΥΠ. ἰγνύς· καὶ γὰρ πρὸς ἑαυτὴν, Γένετα δ' Ἀρίσταρχος, ἀνιπείλοντο καὶ κινῶντο, ἐρρώσαντο· ταχέως ἢ ὑπερικταίνοντο, ὅτε, παρεγίνοντο.  
7 ΙΚ. Παρεγίνοντο.  
9 ΚΗ. Ἐκλείνεν, ἐκλείπον. ΒΙ. Ἐβιάζοντο.

Τῇ

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πρὸς Πηνελόπειαν·

10

“Μαῖα Φίλη, μάρμην σε θεοὶ θέσαν· οἶτε διώων”)

“Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἑπὶ φρονά περ μάλ' ἐόντα,

“καὶ τε χαλὶ φρονέοντα σαιοφροσύνης ἐπέθηκεν·

“οἱ σέ περ ἔβλαψαν· τῶν δὲ φρένας αἰσήμεν ἦοδα.

“τίπῃ με λωθεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,

15

“ταῦτα παρὲς ἐρέεσσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις

“Ἥδρος, ὅς μ' ἐπέθηκε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;

“οὐ γάρ πω τοῖόνδε κατέδραμον, ἐξ ὧν Ὀδυσσεύς

“ὦλεται ἐπὶ φόβῳ κακῷ λίον σὸν ὀνομαστήν.

“Ἀλλ' ἄγε νῦν κατὰ θεοῖ, καὶ ἄψ' ἔρχομαι μέγαρόνδε.

20

“Εἰ γάρ τις ἄλλη γε γυναῖκῶν, αἵ μοι ἔασι,

“ταῦτ' ἐλθέσθ' ἡγγεῖλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρει,

“τῷ κε τάχα συγχεῶς μεν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι

“αὐτίς ἔσω μεγάρων· σὲ δ' ἵ τ' ἐπὶ γε γῆρας ὀνήσῃ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

25

“οὔτι σε λωθεύω, τέκνον Φίλον· ἀλλ' ἐτυμόν τοι

“ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει”, ὡς ἀγορεύω,

“ὅ ξείνος, τ' πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·

“Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἐνδον ἐόντα,

“Ἀλλὰ σαιοφροσύνησι νημάτα πατρὸς ἔκευθεν,

30

“Ὀφρ' ἀνδρῶν τίσαστο βίβη ὑπερμωρέοντων.

11 ΜΑΡ. Μαινομένην, ἀναίσθητον, μίμησιν, ἐκφρονα.

13 ΧΑ. Κεχαλασμένης ἔχοντα πᾶς φρένας· ἡλίσθον, μαλακῶ φρονα.

14 ΑΙ. Καθήκοντα· κατηκόντως πρὸς πᾶς φρένας ἔχοντα· ὅ ἐστι, φρένας καθήκοντα.

15 ΑΩ. Χλωδαίεις, εἰς λώδω καὶ ἰσθμῷ ἄγας. ΠΟ. Πολλὰν περὶ τῶν καὶ

λυπῶν πληρωμένην.

16 ΠΑ. Παρὰ τὸ δῖον λέγεται.

23 ΑΠ. Ἀπιδίωξα.

24 ΤΟΥ. Τὸ μὴ μετ' ὅπως ἀπὸ πρὸς θῆναι· ἢ εἶον, εἰ καὶ ταῖς ἄλλαις σὺ βαρὺ ἐστὶ, τῷ τῷ γε ὀνήσῃ.

26 ΑΩ. Ὑπερμω. ΕΤ. Ἀληθές.

28 ΞΕΙ. Σπυρτίον μὲν τῷ τῷ ἡθικῶς δ', ὅ ξείνῳ ἐστὶν, ὁ Ὀδυσσεύς.

Ἦς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, ἔπειτα λέκτροιο θοῖσσι  
Γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·  
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μάϊα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,  
“ Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἰκάνεμαι, ὥς ἀγορεύεις,  
“ Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,  
“ Μῆνος ἔων, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμμενον.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·  
“ Οὐκ ἴδον, ἔγωγε, οἶκον, ἀλλὰ ζῶνον οἶον ἄκρον  
“ Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐπῆκλων  
“ Ἦμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·  
“ Πρὶν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε  
“ Τηλέμαχος· τὴν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.  
“ Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μὲν καταμύοις νεκυέσσιν  
“ Ἐξαιόθ'· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἔδρας ἔχοντες,  
“ Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδῶσά κε θυμὸν ἰάνθης,  
“ Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥς τε λέοντα.  
“ Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλήν τε θύρην τε  
“ Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θειῆται περικαλλὲς,  
“ Πῦρ μέγα κειάμεν· σὲ δὲ με προέηκε καλέσσαι.  
“ Ἀλλ' ἔπειτα, ὅφρα σφῶιν εὐφροσύνης ὀψιθεῖτον  
“ Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πάσσομεν.  
“ Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτελέεσθαι·  
“ Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὔρε δὲ καὶ σέ,

42 ΑΤ. Ἐκκλησιόμηναι, παρασώ-  
μηναι· αὐτῶν, ὁ μένων αὐτῶν, καὶ κατ'  
παραγωγῇ, αὐτῶν, Αἰολικόν. ΕΧ.  
Ἀντ' ἔ, ἡσφαλισμέναι ἦσαν.

46 ΚΡΑ. Τὸ λιτόστρον ἐδάφει.

50 ΘΕ. Παρακρίζει, κραταίρει.

52 ΕΥ. Θυμηδίας ἐπιστήσσει, ἐν-  
φρονεῖναι ποιήσσει.

53 ΠΕ. Πιπύσσει. Ἄλλως πιπύ-  
νησσει, καὶ συγκροπήν.

“Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον

“Μνηστῆρες, τὲς πάντας ἐτίσῃσιν ὧ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε παῖδ' ὦν Πηνελόπεια·

“Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχαιο καγχαλώωσαι·

“Οἶδα γάρ, ὥς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη 60

“Πᾶσι, μάλιστ' ἐμοί τε, καὶ ἡεῖ, τ' ἐκόμενός τε.

“Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύσεις·

“Ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτείνει μνηστῆρας ἀγαυούς,

“Ἴδριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·

“Οὔτινα γὰρ τίεσκον Ἰππυχονίων ἀνθρώπων, 65

“Οὐ κακόν, εἴδ' ἐμὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκειτο·

“Τῷ δ' ἀπαθάλιας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

“Ὀλοσε τηλὲ νόστον Ἀχαιῶδες, ὤλετο δ' αὐτός.

Τὴν δ' ἡμέτετ' ἐπεῖτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

“Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 70

“Ἢ πόσιν, ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρη, ἔπειτ' ἔφησθα

“Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.

“Ἀλλ' ἄγε τι καὶ σῆμα δριφραδὲς ἄλλο τι ἔπω,

“Οὐλήν, τίω πότε μιν σὺς ἤλασε λολῶν ὀδόντι,

“Τὴν λυγνίζουσι φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτὴ 75

“Εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἐλὼν ἴππ' ἰμάσσεκα χερσὶν,

“Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυῖδρες ἴσσοιο.

“Ἀλλ' ἔπειτα αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν παρὶδάσμεν αὐτῆς,

“Αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖνά μ' οἰκτίσῃ ὀλέθρῳ.

59 ΕΠ. Μεγαλῶν.

60 ΑΣ. Εὐκταῖα.

61 ΤΕ. Ἐχονήσμεν.

71 ΕΣ. Ἐστὶν τὸ πῦρ καί τι, τί-

π. ἐστὶ ἡ βωμὸς ἰσότητος, οὐκ οὐκ λί-

θων ὑψόμενον.

78 ΕΜ. Περὶ ἑμαυτῆς. ΠΕ. Σω-

θήσμεναι, ὑπὲρ ἑμαυτῆς.



- Τὴν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα πείφρων Πηνελόπεια· 80  
 “Μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰετμετάων  
 “Δήνεα εἰρύσσει, μάλα περ πολυΐδραν ἔδσαν·  
 “Ἄλλ' ἔμπης ἴομεν μὲν παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἴδωμαι  
 “Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἧδ' ὅς ἐπεφινεν.  
 “Ὡς φαρμένη, κατέβου' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ 85  
 “Ὡρμαιν', ἧ ἀπένδυσθε φίλον πόσιν ἔξερεένοι,  
 “Ἡ παρσῶσαι κύσαι κάρη καὶ χεῖρε λαβῶσαι.  
 “Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λαΐνον ἔδον,  
 “Ἔξεται ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ.  
 “Τοίχῃ δ' ἑτέρῃ· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90  
 “Ἦτο κάτω ὀρώων, πολιδέγμενος, εἴτι μιν εἴποι  
 “Ἰφθίμη παρσάκοιτις, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν.  
 “Ἡ δ' ἄνεω δῶν ἦτο, τέφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανε.  
 “Ὀψὲ δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπιδίῳς εἰσίδεσκεν,  
 “Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροὶ εἶματ' ἔχοντα. 95  
 “Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·  
 “Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπλυνέα θυμὸν ἔχουσα,  
 “Τίφθ' ἔτω πατὴρὸς νοσφίζεαι, ἔδδ' παρ' αὐτὸν  
 “Ἐξομλῇ μῦθοισιν ἀνείρεαι, ἔδδ' μετ' ἀλλῶς;  
 “Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὦδ' ἡ γυνὴ τετληόπ' θυμῷ 100  
 “Ἄνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας  
 “Ἐλθοι εἰκοσῶν ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν·

82 ΕΙ. Εἰδέναι.

86 ΕΞ. Ἀνακρίνειν τὰ λόγια.

89 ΑΥ. Ἐν τῇ πεφλοισμένην πόσιν  
καὶ πεφλοισμένην ἀπὸ τῆς πυρὸς.94 ΕΝ. Ἐπαρῶς, ἀντικρὺς, ἐφ' ὤ-  
ματι ἐλθόντι, περιεργότερον αὐτὸν κα-

παρόντι τῆς ὀφθαλμοῖς.

95 ΑΓ. Ἡγήσας.

97 ΔΥΣ. Ἐπὶ κακῇ μήτηρ λη-  
ρῆν.99 ΑΝ. Τὰ πρὸς τῆς ἑρωτοφιλικῆς  
πρὸς ἀλλῶς.

“ Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη σπρωγνέω· ἐστὶ λίθος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

“ Τέκνον ἔμδν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν 105

“ Οὐδέ τι προσφάδαμ δύναμιν ἔπος, ἔδ' ἐρέεω,

“ Οὐδ' εἰς ὥπι ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτέον δῆ

“ Ἐς Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνει), ἥ μάλα νῶϊ

“ Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῳίον· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν

“ Σήμαθ', ἀ δῆ ἔ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων. 110

ὣς φάτο· μέειδεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπειτα πηρόεντα προσήυδα·

“ Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον

“ Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.

“ Νῦν δ' ὅτι ρυπώ, κακὰ γ' χρὸς εἴματα εἴμαι, 115

“ Τένεα' ἀτιμάζει με, ἔ στω Φησὶ τ' εἶναι.

“ Ἡμεῖς δὲ φραζόμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστε γῆν).

“ Καὶ γάρ τις θ' ἕνα φῶτα κατακλίνεας ἐνὶ δῆμῳ,

“ ὦ, μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,

“ Φεύγῃ, πῆξ τε παρολιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν 120

“ Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλῃος ἀπέκταμεν, οἱ μέγ' ἄριστοι

“ Κέρων ἐν Ἰθάκῃ· τῷ σε φραζέσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

“ Αὐτὸς ταῦτά γε λεῖψε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ δέξιην

“ Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπων φάσ' ἔμμεναι, ἔδῃ κε τίς τοι 125

105 ΤΕ. Ἐκπύληκται.

106 ΠΡΟΣ. Προσεπίιν.

109 ΓΝΩ. Γνωρίζμεν.

114 ΠΕΙ. Διάπειραν λαμβάνειν.

ΦΡΑ. Γνωρίσθ.

119 ΟΠ. Μιστὰ τὸν τῆς ἀπαλίας

λεῖον.

120 ΠΗ. Τὸς πόρρωθεν συγγενῆς.

121 ΕΡ. Ἐρεῖσμα, βοήθημα. Ἄλ-

λως, κόσμον.

124 ΛΕΥΣ. Σκόπη, λογίζε.

“ Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

“ Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἀμ’ ἐφόμεθ’, ἔδ’ ἐ τι Φημί

“ Ἀλκῆς δόξασεσθαι, ὅση δυνάμεις γε πάρεστι.

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·

130

“ Πρῶτα μὲν ἄρ λῆσαιδε, καὶ ἀμφιέσαιδε χιτῶνας,

“ Δμῶάς τ’ ἐν μεγάροισιν ἀνώγειε ἑμαδ’ ἐλέσθαι·

“ Αὐτὰρ θεῖος αἰοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγέαν,

“ Ἡμῖν ἠγείσθω φιλοπαίγμων ὀρχηθμοῖο,

“ Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἑμμεναι, ἐκτὸς ἀκῶν,

135

“ Ἡ ἀν’ ὁδὸν σείχων, ἣ οἱ πειναιετάεσσιν·

“ Μὴ πόροσθε κλέος εὐρὺ φόνεα κατὰ ἄστυ γένητ’

“ Ἀνδρῶν μνηστῆρων, πρὶν γ’ ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω

“ Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἐνθα δ’ ἔπειτα

“ Φρασόμεθ’, ὅ, τί κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.

140

Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα ἔ μάλα μὲν κλύον, ἧδ’ ἐπίθοντο·

Πρῶτα μὲν ἔν λῆσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·

Ὅπλισθεν δὲ γυναικες· ὃ δ’ εἶλετο θεῖος αἰοιδὸς

φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δὲ σφισιν ἥμερον ὦρσεν

Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

145

Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περὶ στυγαχίζετο πρὸς τὴν

Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυαμῶν.

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκε, δόμων ἑκποθεν ἀκῶν·

“ Ἡ μάλα δὴ τις ἐγήμε πολυμήτην βασίλειαν·

“ Σχετλίη, ἔδ’ ἔτλη πόσις ἔ κερδίοιο

150

“ Εἴρωδ’ ἐμέγα δῶμα διαμπερές, ὅφρ’ ἂν ἴκηται.

134 ΦΙ. Φιλῶντ’ παίζειν.

149 ΠΟ. Τὴν μέγιστον πολυμήτην·

137 ΚΛΕ. Ἡ πολλὰ πρὸς τῷ φόνεα

κυρίως ἐπὶ Πρωτολόπης.

151 ΕΙ. Κερτήση, φυλάττει.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' ἐκ ἴσων, ὥς ἐτέτυκτο.

Αὐτὰρ Ὀδυσῆα μεγαλήπρα ὦ ἐνὶ οἴκῳ

Εὐρωτόμη ταμίη λῶσεν, καὶ χροῖσεν ἐλαίῳ·

Ἀμφὶ δὲ μιν Φᾶρος καλὸν βάλεν, ἥδ' ἐχιτῶνα.

155

Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,

Μείζονά τ' εἰσπιδέειν καὶ πᾶσσι· καδδὲ κάρηος

Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἀνθ' ὁμοίας.

Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περικλυέτω ἀργύρῳ ἀνὴρ

Ἰδρὺς, ὃν Ἠφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

160

Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείῃ·

Ὡς μὲν τῷ περικλυέει χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

Ἐκ δ' ἀσπαμίνθη βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζεν ὅππ' ἑρόνθ, ἐνθεν ἀνέστη,

Ἀντίον ἧς ἀλόχῃ, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπε·

165

“ Δαιμονίη, περὶ σοὶ γε γυναικῶν θηλυτεράων

“ Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

“ Οὐ μὲν κ' ἄλλη ὥδ' ἐγὼ γυνὴ τετληότι θυμῷ

“ Ἀνδρὸς ἀφεισσίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

“ Ἐλθοι ἐκκοῦσ' ἔτι εἰς πατρίδα γαῖαν.

170

“ Ἀλλ' ἄγε μοι, μάϊα, σῶρεσσιν λέχος, ὅφρα ἔῃ αὐτὸς

“ Λέξομαι· ἦ γὰρ τῇ γε σπῆρες ἐν φρεσὶ θυμός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περὶ φρον Πηνελόπεια·

“ Δαιμόνι, ἔτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι, ἔδ' ἀθροίζω,

“ Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἐγὼ εἶμι,

175

167 ΑΤ. Σκληρῶν.

172 ΣΙ. Ἰαχρός.

174 ΜΕ. Ἐπαίρομαι. ΑΘ. Τὸ ἐκ-  
μήτι καὶ ἀποσάλλω, ἀπὸ μεταφορᾶς τ'

ἀθροῖον, τ' μὴ δυναμένην ἔχουσαν ἀφ' ὁμοιότητος· οἱ γὰρ λιμνῶντες ἐκρίπυσιν αὐτὰς.



- " Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.  
 " Ἀλλ' ἄγε οἱ εἵρεσεν πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,  
 " Ἐκτὸς εὖσε θεὸς θαλάμῳ, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐπίει.  
 " Ἐνθα οἱ ἐκλῆσαι πυκινὸν λέχος, \* ἐμβάλετ' εὐνὴν,  
 " Κώϊα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα. 180  
 " ὧς ἄρ' ἔφη, πόσιος περὶ φάρμακον αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς  
 " Ὀχθήσας ἄλοχον παρσεφώνεε, κέδν' εἶδ' ἔαν  
 " "Ω γύναι, ἥ μάλα τὸτο ἔπος θυμάλγες ἔειπες.  
 " Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν ἔη  
 " Καὶ μάλ' ὀπίσσεμ' ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185  
 " Ῥηιδίως ἐθέλων θέητ' ἄλλη ἐνὶ χώρῃ.  
 " Ἀνδρῶν δ' ἐκ ἂν τις ζῶος βροτὸς, εἰδὲ μάλ' ἠέων,  
 " Ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκ'  
 " Ἐν λέχῃ ἀσκηῶν· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, εἰδὲ τις ἄλλος.  
 " Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς, 190  
 " Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν, ἥύτε κίων·  
 " Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφισαλὼν θαλάμῳ δέμον, ὅφρ' ἐτέλεσσα  
 " Πυκνήσιν λιθάδεσσιν, καὶ εὖ κατ' ὑπερθεῖν ἔρεψα·  
 " Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρήσας.  
 " Καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκρηψα κόμην τανυφύλλῃ ἐλαίῃς· 195  
 " Κορμὸν δ' ἐκ ρίζης περσέμεν, ἀμφέξουσιν χαλκῷ  
 " Εὖ καὶ ὀπίσσεμ' ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,

179 ΕΚ. Ἐξω δ' ἀπὸ δ' ἰθάκης. ΠΥ. νῆας, ἰσχυροτάτης· οἱ δ', τὰ δύο πκ.  
 Διὰ τὸ ἐκ πωλῶν ἰμακίων τὰ σπώματα ρωζυτοῦσιν.

184 ΑΛ. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ.

189 ΚΑ. Μὲν καὶ καὶ ἐπὶ τοῦ.

191 ΑΚ. Ὁ ἀκμὴν ἔχων δ' ἰθακῶν, ἐπὶ μὲν τὸν ὅτι Ἀριστοφάνης αὐτοτόνησιν. ἐπὶ δ' ἐν ἰθακῶν, δηλοῦντος τὸ

192 ΑΜ. Κρίσεις.

193 ΔΙ. Μικροῖς λίθις.

196 ΚΟΡ. Ἀπὸ τῆς ρίζης κορμὸν περσέμεν. ΑΜ. Περιλίπεται.

197 ΣΤΑΘ. Τὴν τελευτικὴν ἀνάστασιν.

\* al. ἐμβάλετ' εὐνὴν.

Ἐρμῆν

"Ερμῖν' ἀσκήσας· τέττηνα δὲ πάντα τερέτρω.  
 "Ἐκ δὲ ἔ' ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὅφρ' ἐτέλεσσα,  
 "Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἥδ' ἐλέφαντι, 200  
 "Ἐκ δ' ἐπένυσσα ἱμάντα βοῶς, Φοίνικι Φαιόν.  
 "Οὕτω τοι τόδ' ἐσθ' ἡμα πῖφάυσκομα· ἔδ' ἐτι εἶδα,  
 "Εἴ μοι ἔτ' ἐμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥ τις ἦδη  
 "Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ἕωδ' πυθμέν' ἐλαίης.  
 "Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτῆ' ὑτό γένατα καὶ φίλον ἦτορ, 205  
 Σῆματ' ἀναγνώσῃ, τά οἱ ἐμπεδα πᾶφραδ' Ὀδυσσεύς.  
 Δακρύουσα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας  
 Δακρὺν βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσήυδα·  
 "Μῆ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζω, ἐπεὶ πά περ ἄλλα μάλιστα  
 "Ἀνθρώπων πέπυσσ'· θεοὶ δ' ἄπαζον οἷζυν, 210  
 "Οἱ νῶϊν ἀράσαντο παρ' ἀλλήλοισι κλόνοντε  
 "Ἦες παρπῆναι, καὶ γήρας ἔδ' ὄν' ἰκέαδ'·  
 "Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδ' ἐχέω, μηδ' ἐνεμέσσα,  
 "Οὐνεκά σ' ἔ' παρῶτον, ἐπεὶ ἶδον, ὥδ' ἀγάπησσι  
 "Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 215  
 "Ἐρρίχα, μὴ τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν

198 ΕΡ. Κλειόπαιδα· ἔρμα γὰρ τῆς  
 κλῆς. ΑΣΚ. Ἐρμῆς, ὁ Διὸς καὶ  
 Μαιᾶς τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐπ' αὐτῶν,  
 οἱ ἀνθρώποις πρῶτος μίτρισε εὐρετο,  
 Γυμνασίου, ἑ μισοκλήν, καὶ παλαιστρῶν,  
 καὶ μαμαστῶν· ὅθεν ἔ' τὰς ἑλλῶνας τε-  
 τῆζοντο αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ ἔ' τας αὐτοῖς  
 γυμνασίοις ἀναθεῖναι· τῷ δ' Ὀϊετροπα-  
 μιν εἶναι, καὶ τὰς γυμνωμένους αὐτῷ εὐ-  
 χεῖσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμύνειν, ἔ'λοντο αὐ-  
 τοῖς γυμνάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ  
 ἔ'π' ἐπινουσι καὶ ἀσκήσαι τὰς τῶν  
 αὐτῶν πόδας εἰς τὴν ἑ' θῆ' ἀφ' ὅσων,

ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδίους, τὰ μὲν  
 δαίματα μὴ φοβοῖντο, περὶ δὲ αὐτῶν  
 πλείστην ἐπαφροδίτην εἶχον· ὅτι οἱ οἰε-  
 ρότων, ἢ ὅτι ἰσχυροὶ παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθη-  
 ναίῳ. ΤΕ. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ΤΕ. Γενναίως  
 ἐργαζομαι.

199 ΤΟΥ. Τῆ ποδῶς.

203 ΕΜ. Ἀκίητον, ἢ αὐτὸν πᾶσι πῖδα  
 ἔ'π'.

209 ΣΚΥ. Ὀργίζω.

214 ΑΓ. Περὶ πύλας.

216 ΕΡ. Ἐφ' ὅσων.

"Ἐλθάν."

- “ Ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βυλίσουσιν.  
 “ Οὐδὲ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαῖνα,  
 “ Ἀνδρὶ παρ’ ἀλλοδαπῷ ἐμίγη Φιλότῃ· ἔκ εὐνῇ,  
 “ Εἰ ἤδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν 220  
 “ Ἀξέμῳμα οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ’ ἐμελλον.  
 “ Τὴν δ’ ἦτοι ῥέζαμ θεὸς ὥρορεν ἔργον αἰεκές·  
 “ Τὴν δ’ ἄτλῳ ἐ πρόοθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ  
 “ Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα ἔκ ἡμέας ἵκετο πένθος.  
 “ Νῦν δ’, ἐπεὶ ἤδη σήματ’ ἀριφραδέως κατέλεξας 225  
 “ Εὐνῆς ἡμετέρης, πλὴν ἐ βροτὸς ἄλλος ὁπώπῃ,  
 “ Ἀλλ’ οἷοι σύ τ’, ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μῆνη  
 “ Ἀκτορὶς, (ἦν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δέυρο κίεση,  
 “ Ἡ νῶϊν αἶρυτο θύρας πυκινῆς θαλάμοιο.)  
 “ Πείθεαι δὴ μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ’ ἐόντα. 230  
 “ Ὡς φάτο· τῷ δ’ ἔτι μᾶλλον ὕψ’ ἡμερον ὥρσε γόοιο·  
 Κλαῖε δ’ ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν’ εἰδῆαν.

217 ΒΟΥ. Ἐνοῦσι.

218 ΟΥ. Ἀφίπτεται οἱ ζ’, ὡς σκά-  
 ζοντες καὶ τὴν νῦν· σάκεα δὲ ἄν, ἐπὶ  
 ζομεν, ἐπὶ τῷ, ἐπὶ τῷ, ἐπὶ τῷ, ἐπὶ τῷ,  
 δὴ· ὡς εἶνα, ἐπὶ τῷ Ἑλένη ἐμίγη πα-  
 ρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, ἐπὶ μὴ ἦν ἐξοπατη-  
 μένη· διὸ αὐτῷ, ἐπὶ τῷ παρελογίσθη, οἱ  
 Ἑλένης ἐπανήγαγεν. οἱ ἦ φασί, τὴν Ἀ-  
 λείανδρον Μινεάρεν ἐκπαίδειν γνῶμην  
 Ἀφροδίτης μιγῆναι τῇ Ἑλένῃ.

219 ΑΝ. Ἀλείανδρον, Πελάμον  
 παῖς, διὸ τὴν Ἀσίαν κατὰρας εἰς τὴν  
 Λακκεδαίμονα, δινοῦτο τὴν Ἑλένην ξεί-  
 νιστῆρος ἀρπάζει· ἡ δὲ, γυναικὶν ἡδὲ  
 καὶ φίλοις ἔχουσα, ἀπηγέρου ἐπὶ πρῶ-  
 τι μὲν εἶλεται τὴν μὲν ἰσχυρὰν καὶ τὴν  
 Μινίαν ἀπὸ πλείονος ἡμίστου· γε-  
 νομένου δὲ τοῦ Πάριδος ἀπείκετον,  
 φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπιτεχνῆσαι τοι-  
 ῦτόν τι, ὥς καὶ μεταβάλλειν τοῦ Ἀ-

λείανδρον τὴν ἰδίαν εἰς τὴν Ἑλένην  
 μεταβάλλειν, καὶ ἔτι τὴν Ἑλένην παρ-  
 λογίσασθαι· διὸ καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀν-  
 τὴν τῆς Μινεάρας μὴ ἐκπαιδῆσαι αὐτὴν  
 ἐπισθαι· φησὶ καὶ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῆς  
 νῆος, ἐμπαλόμενον ἀνέχθη. ἡ ἰσχυρὰ  
 παρὰ Νικίαν, τὴν πρῶτην.

220 ΗΔ. Ἐνταῦθα σικτίον· ἔπειτα  
 ἀφ’ ἑτέρας ἀρχῆς πρῶτον σικτίον, ὅ  
 μιν αὖτις ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ  
 λόγος, ὅτι ἡ Ἑλένη παρὰ ἀποφύλῃ  
 ἀνδρὶ ἐμίγη, ἐπὶ πρῶτον τὸ μέλλον· διὸ  
 καὶ ἐπαναφέρειν ἐμπεδὸν αὐτῷ οἱ Ἑλ-  
 λῆες, ὡς μὲν ἡμερησίαν. Ὁ Διὸς  
 αὐτῇ.

223 ΤΗΝ. Οὐ πρὶν ἢ παρὰ τὴν ἡμέ-  
 ραν φρενολάσειαν.

229 ΝΩ. Ἡμῶν.

232 ΘΥ. Τῇ ψυχῇ ῥέπεισαν, ἡ δὲ  
 εἰσιν.

Ὡς

ὧς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομήθοισι φανέη,

ἔντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πάντῳ

ῥαίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ ἔκ κύματι πηγᾷ,

235

Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολίης ἀλὸς ἡπειρόνδε

Νηχομήθοι, πολλὴ δ' ὅσον περὶ χροὶ τέτροφεν ἄλμη,

Ἄσπασοι δ' ἐπέδαν γαίης, κακότητε φυγόντες·

ὧς ἄρα τῇ ἀσπασὸς ἦν πόσις εἰσοροώσῃ·

Δειρῆς δ' ἔπω πάμπαν ἀφίετο πῆχυν λούκῳ.

240

Καὶ νύ κ' ὀδυρομήθοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Νύκτα μὲν ἐν περσέτῃ δολιχὴν χεῖρην, ἧν δ' αὖτε

ῥύσας ἐπ' Ὀκεανῷ χρυσόθρονον, ἐδ' ἔα ἵππευς

Ζεύγυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέρουσαι,

245

Λάμπην καὶ φαέσπονδ', οἷτ' ἧν πῶλοι ἄγασσι.

Καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ὦ γύναι, ἐγὰρ πῶ πάντων ἔπι πέρας ἀέθλων

ἤλθομεν, ἀλλ' ἐτ' ὅποιον ἀμέτρητος πόνος ἔσται

Πολλὸς καὶ χαλεπός, τ' ἐμὲ χρὴ πάντα τελέεσθαι.

250

ὧς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαο

Ἥματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον αἴδως εἶπω,

Νόστον ἐταίροισιν διζήμενος, ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

Ἀλλ' ἔρχεσθαι, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὅφρα καὶ ἦδη

Ἵπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ παρπώμεθα κοιμηθέντε.

255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεΐφρων Πηνελόπεια·

237 ΤΕ. Πέπην.

ἔ' Ὀδυσσεύς.

243 ΠΕ. Ἥδη πρὸς τῇ πόλει καὶ  
τῇ τέλει ἔσαν. ΔΟ. Οὐκ ἐν τῇ κτιρῇ  
ἔλε, ἀλλὰ τότε ἐσμίην πρὸς ἀνάκλισιν

249 ΑΜ. Ὁ πολὺς. ΠΟ. Κάμκ-  
τε.

254 ΔΕΚ. Εἰς τὴν κτίτιν.



- “ Εὐνὴ μὲν δὴ σὶ γὰρ τότ’ ἔσεται, ὅππότε θυμῷ  
 “ Σῶ ἐθέλης· ἐπεὶ ἄρ’ σε θεοὶ ποίησιν ἰκέσθαι  
 “ Οἶκον εὐκτίμῳρον, καὶ σὴν ἐς πατέρ’ ἰδα γαῖαν.  
 “ Ἀλλ’ ἐπεὶ ἐφράδης, καὶ τι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260  
 “ Εἴπ’ ἄγε μοι τ’ ἀεθλον· ἐπεὶ καὶ ὅπιοθεν, (οἶω),  
 “ Πεύσσομαι· αὐτίκα δ’ ἐς δαήμεναι ἔπι χέριον.  
 Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ Δαιμονίη, τί τ’ ἄρ’ αὖ με μάλ’ ὀτρυνέσσαι κελεύεις  
 “ Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μνηστήροισιν, ἔδ’ Ἰπικδύσω. 265  
 “ Οὐ μὲν τι θυμὸς κεχαρήτεται· ἔδδ’ ἤδ’ αὐτὸς  
 “ Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅς’ ἀνῶγει  
 “ Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ’ εὐήρες ἐρετμόν·  
 “ Εἰσὶκε τὰς ἀφίκωμαι, οἱ δὲ ἴσσισι θάλασσαν,  
 “ Ἀνέρας, ἔδδ’ ἑὸν ἀλεῖσθαι μεμιγμένον εἶδαι ἔδραον, 270  
 “ Οὐδ’ ἄρα τί γ’ ἴσσισι νέας Φοινικεπαρήγας,  
 “ Οὐδ’ εὐήρ’ ἐρετμὰ, τά τε πέρα νηυσὶ πᾶλον).  
 “ Σῆμα δέ μοι τόδ’ εἶπεν ἀριφραδὲς· (ἔδδ’ σε κεύσω·)  
 “ Ὅππότε κεν δὴ μοι ξυμβλήμεν’ ἄλλος ὁδότης  
 “ Φῆν’ ἀθηρηλοῖζόν ἔχεν ἀνὰ Φαιδίμῳ ὤμῳ, 275  
 “ Καὶ τότε μ’ ἐν γαίῃ πῆξαντ’ ἐκέλευεν ἐρεῖμὸν,  
 “ Ἐρξάνθ’ ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακλῆ,  
 “ Ἀρνεῖον, ταῦρόν τε, συῶν τ’ ἐπιβήτορα κάπρον,  
 “ Οἶκαδ’ ὀπασείχην, ἔρδειν θ’ ἱερὰς ἐκατόμβας  
 “ Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσι, 280  
 “ Πᾶσι μάλ’ ἐξέτης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἀλός αὐτῷ

258 ΕΠ. Ἐπειδή.

μῶς.

260 ΕΜ. Τὸ εἰπεῖν, ὅπ’ ποιῆσαι σέ  
π καὶ ὑστερον δεῖ.

264 ΤΙ. Τί δὴ ποτε. ΟΥ. Ἐπεί-

γασα.

262 ΠΕΥ. Ἀπῆσσομαι. ΟΥ. Οὐδα-

270 ΑΛ. Ἀλσί.

“ Ἀβληχρὸς

“ Ἀβληχρὸς μάλα πῶς ἐλδύσε ), ὅς κέ με πῆφνη

“ Γῆρα ὑπὲρ λιπαρῶν δῶρη μύρον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

“ Ὀλβιοὶ ἔσσονται· τάδε μοι Φάτο πάντα τελεῖσθαι.

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Πηνελόπεια·

285

“ Εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέσῃν ἄρειον,

“ Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσειδῃ.

Ὡς οἱ μὲν πιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Τόφρα δ’ ἄρ’ Εὐρυνόμῃ τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνῇν

Ἐδῆτος μαλακῆς, δαΐδων ἱστολαμπορῶν.

290

Αὐτὰρ ἐπεὶ εἶδον πυκινὸν λέχος ἐγκονέεσθαι,

Γρηῦς μὲν κείεσθαι, πάλιν οἰκόνδε βεβήκη.

Τοῖσιν δ’ Εὐρυνόμῃ θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν

Ἐρχομένοισι λέχουσδε, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσι·

Ἐς θαλάμῳ δ’ ἀγαγῶσι, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα

295

Ἀσπασιοὶ λέκτροιο παλαιᾷ θρονον ἵκοντο.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος ἔβηκλος ἠδὲ συβώτης

Παῦσαν ἄρ’ ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·

Αὐτοὶ δ’ εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντες.

Τὼ δ’ ἐπεὶ ἔν Φιλότητος ἐταρπῆτῳ ἐρατεινῇς,

300

Τερπέεσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,

Ἢ μὲν, ὅς ἐν μεγάροισιν ἀνέχετο δῖα γυναῖκων,

Ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐστρώσ’ αἰδηλὸν ὄμιλον·

Οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἵφια μῆλα

Ἐσφαζόν, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.

305

292 ΚΕΙ. Κοιμηθησμένη.

ρας τ’ Ὀδυσσεύς τῶτο ποιεῖντι.

296 ΑΣ. Ἀσπασίως ἔπιθυμητικῶς  
ὑπερνήδοντο ἔπ’ αὐτῶν τ’ ὁμοσφίας νό-  
μι. Αρσπασίως ἔπ’ ὁ Ἀρσπασίως ἔπ’

300 ΕΤ. Ἐκτρέφοντο.

302 ΑΝ. Ὑπνέοντο.

Αὐτὰρ ὁ Διοχρῆς Ὀδυσσεύς, ὅτε κήδ' ἔθηκε  
 Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύτας ἐμόγησε,  
 Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκέσσο', εἰδὲ οἱ ὕπνος  
 Πίπην ἐπὶ βλεφάροισι, πῆρος κατὰλεζαί' ἀπαντα.  
 Ἦρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα 310  
 Ἦλθ' ὡς Λατοφάγων ἀνδρῶν πώϊραν ἄρεραν  
 Ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν  
 Ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἤθιεν, εἰδ' ἐλέαιρεν.  
 Ἦδ' ὡς Αἰόλον ἴκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,  
 Καὶ πέμπ'· εἰδὲ πῶ αἴσα Φίλην εἰς πατρίδ' ἰκέσθαι 315  
 Ἦν, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπαῖσσι θύελλα  
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα.  
 Ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιερυγονίην ἀφίκανεν,  
 Οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἐταίρους  
 Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νῆι μελαίνῃ 320  
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·  
 Ἦδ' ὡς Αἶδew δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,  
 Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίης Τειρεσίαο  
 Νῆϊ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἐταίρους,  
 Μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα· 325  
 Ἦδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων Φηόγηλον ἄκασεν·  
 Ὡς θ' ἴκετο πτολιγκτὰς ἀέτρεας, δεινὴν τε Χάρυβδιν,

309 ΚΑ. Κεθ' ἔχσεν εἰπὶν.

310 ΗΡ. Οὐ καλῶς ἠθίθησι Ἀεῖ-  
 σπρεχος τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικῶς γὰρ πι-  
 ποιῇ ἀνακρίβηταις ἐν ἐπιτομῇ τ'  
 ὅλης Ὀδυσσεύς.

311 ΠΙ. Λιπαρήν.

316 ΗΗΝ. Ἀπὸ θ', ἦ.

322 ΕΥ. Ἦτοι, πλοκτὴν, παρὰ τὴν  
 εὐρεῖαν ἢ σκοτεινὴν.

325 ΣΕΙ. Ἀπὸ θ', ἠδυφάνων, ἠδύ-  
 κων· παρὰ τὸ εἶδεν, ἢ μάλλον, παρὰ τὸ  
 ἠδύ. Τὸ ἀδινὸν γὰρ πῆντε σημαίνει, ἀ-  
 θροὸν· ὡς ἐν τῇ, Μελισσάν ἀδινάων·  
 οἰκτῆρον· ὡς ἐν τῇ, Ἀδινὸν σαναχχιστῇ  
 ἠδιν, ἤγειν ἠδύ, γλυκύ· ὡς ἐν τῇ, Σε-  
 ρήνων ἀδινάων· πυκνόν, καὶ ἰσχυρὸν· οἷος,  
 Ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ καὶ ἡρέμα· ὡς, Ἀδινὸς  
 ἀνένεγκτο, φάησιν π.

Σκὺλλην

Σκύλλην θ', ἣν ἔ πάππ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυζαν·  
 Ἥδ' ὡς Ἥελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·  
 Ἥδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε φολόεντι κεραυνῷ  
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι  
 Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·  
 Ὡς θ' ἴκετ' Ὠρυγίλῳ νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,

330

Ἥ δ' ἡ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,  
 Ἐν πτόσσι γλαφυροῖσι, ἔτρεφεν, ἡδὲ ἔφασκε  
 θήσεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμάλα πάντα·

335

Ἀλλὰ τῷ ἔπολε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔπειθεν·  
 Ἥδ' ὡς ἐς φαίης ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,  
 οἱ δ' ἡ μιν πρὶ κῆρι, θεὸν ὧς, τιμήσαντο,

340

καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,  
 Χαλκὴν τε, χρυσόν τε ἄλῃς, ἐσθλὰ τε δόντες.

Τῷτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος  
 Λυσιμελὲς ἐπύρσσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.

345

Ἥ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·  
 Ὅππότε δ' ἤρ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,

Εὐνῆς ἧς ἀλόχῃς παρπήμηναι, ἡδὲ καὶ ὕπνῳ,  
 αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον ἡρῆναιαν

ἦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φάος φέρῃ· ὥρτο δ' Ὀδυσσεὺς  
 Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

350

“ὦ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων

“Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον

“Κλαίεις· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγισσι καὶ θεοὶ ἄλλοι

328 ΑΚ. Χωρὶς κηρὸς, χωρὶς θανά-  
 τῃ καὶ ἀκήριοι, ἀδινεῖς.

330 ΕΒ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἐκλάσιν. ΨΟ.  
 Κωπικῇ· ψάλλον γὰρ τὸ ἀσכולοὶ ποιεῖν.

342 ΔΕΥ. Ἐρχετον.

343 ΔΥ. Ὁ τὰ μίλη τῷ σώματι

πικρὸς ἢ ἀμείμιτος.

346 ΕΥ. Συγκληροδότησις.

“Ἰέμενον



" Ἴεμενον πεδάσκειν ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἵης.  
 " Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω παλῦρατον ἰκέμεθ' εὐνήν,  
 " Κτήματα μὲν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·  
 " Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,  
 " Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήισομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ  
 " Δώσω, εἰσόκε πάντας ἐμπλήσωσιν ἐπαύλεις.  
 " Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄρξον ἔπειμι,  
 " Ὀφόμενος πατέρ' ἐδλὼν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.  
 " Σοὶ δέ, γύναι, τάδ' Ἰππιδίῃα, πινυτὴ περ ἐσση·  
 " Αὐτίκα γὰρ φάτις ἔστιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι  
 " Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν  
 " Εἰς ὑπερῶν ἀναβάσαι, αὐτὸν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,  
 " Ἦδ' ἡδὲ μὲν τινα προτιόαστο, μὴδ' ἐρέεε.  
 " Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο πύχεα καλά·  
 " ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Βακχόλον, ἡδὲ συδῶτιν,  
 Πάντας δ' ἔντε ἄνωγεν δῖ' ἡῖα χερσὶν ἐλέαει.  
 Οἱ δὲ οἱ οὐκ ἀπίθουσι· ἐθωρήσαντο δὲ χαλκῷ,  
 " ὧϊζαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.  
 " Ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τὰς δ' ἄρ' Ἀθήνη  
 Νυκτὶ κατέκρυψασι, τοῶς ἐξήγε πόληϊ.

353 ΠΕ. Ἐν ἐπὶ δὲ ζαν.

354 ΠΟ. Πολύδουκτον.

356 ΚΑ. Καταπαίνουσαν.

357 ΛΗ. Κτήστωμα.

358 ΕΝ. Πληρώσωσιν.

362 ΕΙ. Εἰσέλυσται, ἀφ' ὧν δὲ θέσται.

364 ΥΠ. Καταλαπὴ πῶν γυναικῶν.

θάρρων τῶν πατρὶς αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελ-  
 φοῖς· καὶ δὴ ἔην ὡς ἀγροῦσαν τὴν περὶ  
 μένων τὸ ἀληθές· ἢ ἐμπιστεύων τῇ Ἀ-  
 θηνῇ.

370 ΗΙ. Ἐξήσαν δ'.

372 ΕΞ. Ἐξίστασιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω

## ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΤΑΣ τῶ μνηστῆρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς αἶδ' ἐκπέμπει· καὶ ἀναγνωστομένης Ὀδυσσεὺς γίνετο· πρὸς δ' αὐτὸν πατέρω Δαίμον' ἐπαρχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γλῆσφι ἐπὶ τῇ τῶ μνηστῆρων ἀνακρίσει· Ἀθλῶν δ' ἐκκαλέει.

Ω, δ' Ὀδυσσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μάνατ' Ἀχαιοῖς.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο  
Ἀνδρῶν μνηστῆρων· ἔχε δὲ ῥάϊδον μὲν χερσὶν  
Καλὴν, χρυσέην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγῃ,

Ι ΕΡ. Ἀρίσπερχ' ἀγέτω πῶ Νεικυῖαν, κεφαλαῖς τοῖς συνεκπικνωμένοις τοῖσδε, "Ὅπ' ὅσα ἐπ' ἐστὶν· Ὀμηροῖν ψυχομυρὸς ὁ Ἑρμῆς· οὐτε γὰρ Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῷ πυκνότητι, εἰ μὴ ἀπαξ. Ἀλλ' ἐδὲ χροῖται· ὁ θεὸς· ἢ ὅσα εὐθὺς ὁ εἰς αἶδ' ἐκπεμπὴν χροῖται· ἐπὶ καὶ Ἀθλῶν δι' Ἡρακλῆα· ἐπὶ Ἀδῆς Ὀλύμπιος. Κυλλήνιος δὲ ἑταίρου ἔρηται, ἢ ἀπαξ· ὅσα ἴσως λόγος καὶ σῶμα καὶ ἴσως Ἀπόλλων. ἑκάστω δὲ ψυχῇ ὅσα αὐτόματον κηρύσσουσιν, ὡς ὅν Ἰλιάδης· οὐδὲν καλὸν καὶ περὶ τὴν μίμνηται αὐτὸς πρὸς. Ἀλλ' αὐ-

ταὶ καὶ αὐτοὶ κηρύσσουσιν· ἴσως δ' ἐπὶ πηχέουσι καὶ τῶν Ἑρμῆος ἀποδοῖαν κηρύσσουσιν· ἢ ὅσα τῶν Ἑρμῆος ἀποδοῖαν κηρύσσουσιν· ἢ ὅσα τῶν Ἑρμῆος ἀποδοῖαν κηρύσσουσιν. Ἀλλ' ἐδὲ ἴσως εἰς αἶδ' ἐκπεμπὴν ἑταίρου πρὸς τὴν ἑταίρου ἐταίρου αὐτῆς ἀποδοῖαν. Ἀνακρίσει δὲ καὶ ἢ Ἀχιλλεύς καὶ Ἀγαμέμνωνος ὁμιλία· καὶ Ἀγαμέμνωνος ὅσα ἀγέτω πῶν ἑταίρου, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· εὐκαίρως ἀναπληροῖ τὴν ἀπαξ· παραλειφθῆναι. Πῶς δὲ καὶ τὸ σῶμα διέμενει τῷ Ἀχιλλεύς ἐπὶ τοσαύτοις ἡμέραις; δ' ἐπὶ τῷ θείῳ, ὡς καὶ τὸ Παρτίκλιν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρβύλιν τὰς Μέναιας

σαι

ὅν ἐθέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.  
 Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· τὰ δὲ τρίξασα ἔποντο.  
 ὣς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρα θεασεόιοιο  
 Τρίξασα ποτέον), ἐπεὶ κέ τις δατοπέσῃσιν  
 Ὀρμαθῶ ἐκ πάτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχον).  
 ὣς αἱ τελεγγυαὶ ἅμ' ἦσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν  
 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλαια.  
 Παρ δ' ἴσαν Ὀκεανῶ τε ροὰς καὶ λευκάδα πέτρην,  
 Ἥδ' ἐπαρ' Ἥελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,  
 ἦσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,  
 εἴδα τε ναῖσσι ψυχὰς, εἶδ' αἶψα καμόνταν.  
 Εὖρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,  
 καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,  
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε  
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.  
 ὣς οἱ μὲν περὶ κῆνον ὀμίλειον ἀγχίμολον δέ

σαι ἐκ Ὀμηρικόν· τί κωλύει ἄπαξ; Ἀ-  
 λορον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄντων αὐτῶν λέ-  
 γειν, ὅτι δίστασις πρὸς Νηρηίδας, ἐφυ-  
 ρον ἐπὶ πᾶσι ναῦς, δὲ τῶν Μυρμιδόνων  
 ναυστάδμα. πῶς ὅ καὶ ὁ Ἀμφιμίδων  
 ἐπίσταται τὴν ἐν τοῖς ἀρχαῖς ἐπισημνίαν;  
 ἐκ τῶν εἰρησίων περὶ αἰετῶν καὶ ἄλλων ὅ  
 ἐκ τῶν κτ' τὴν σιχοποιίαν δεικνύσας, τὸ  
 ποίημα τῶν Ὀμηρικῶν ὁμολογῶν καὶ νικυο-  
 μαχίαν μ' αὖν τις εἰρήσας τῶν Α. ἢ ΙΑ.  
 ραψωδίων εἶπεν, νικύαν δὲ ταύτην.  
 ΚΥΛ. Ὁ ἐν Κυκλῶν ὅτι τῶν Ἀρκαδίας  
 ἀναστραφῆς, ὅ ἐν ὕπνῳ δωρητῆς, ὁ πᾶς  
 ἡλίας τῶν κύλων ἔχων· κύλοι γὰρ, ἢ κυλά-  
 δες, συνιστάμενοι τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τῶν  
 ὀφθαλμῶν μέρη· ἔστιν ταῦτα οἰδῖν οἱ  
 Ἀττικῶν κυλοιδῶν καλῶσιν. ΕΞ. Εξή-  
 ρεν· ἐξω ἐκάλει.

7 ΠΟ. Πέποιται. ΑΠ. Ἀπὸ αἰσθη.

8 ΟΡ. Τῆς ἐπαχθῆς πετρᾶς, ἐ-  
 πισυνέστις, ἢ ἀλλήλων συνημμίται,  
 παρὰ τὸ ἔρειν· ἐπιφέρει γὰρ, Ἀνὰ τ'  
 ἀλλήλησιν ἔχοντα. Ὀρμαθῶς, σύνδεσμος,  
 σῆμα, ἦρυν, τὸ σύνθημα· δὲ τῶν ἀρμύ-  
 ζεσθαι.

9 ΣΦΙΝ. Αὐταῖς.

10 ΑΚ. Ἐνταῦθα, ἀμύμονα καὶ  
 ἐπὶ γὰρ ὁ θεὸς δεικνύει ἀρχαῶν· ἐνταῦθα, δὲ  
 Ἀρχαῖς οὖρον ἐν Ἀρκαδίᾳ· δοκεῖ γὰρ ὁ  
 θεὸς Ἀρχαῖς εἶναι.

11 ΔΕΥ. Πρὸς τοῖς καταχρηστικῶς  
 μέρει.

12 ΟΝ. Τὴν νύκτα, ἐν ἣ φάσινται  
 οἱ ὄνειροι.

13 ΑΣ. Ἀκέρπειον φῦτον, ὁ ἀσφοδι-  
 λος· ἵν', ὅτι τὸν λίγαν τὸ ἀσφοδιλῶδες.

Ἥλυθ'

ἥλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαι 20

Ἀχινυμένη· περὶ δ' ἄλλα ἀηγέραθ', ὅσαι ἄμ' αὐτῷ  
οἴκῳ ἐν Αἰγιάδοιο θάνατον καὶ πότμον ἐπέσπον.

Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·

“ Ἀτρεΐδη, πέρι μὲν σε Φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ

Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἡμάτῃ πάντα, 25

οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνασες,

Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.

Ἦ τ' ἄρα καὶ σὺ πρῶτα πρῶτα στήσεαι ἔμελλε

Μοῖρ' ὅλοη, τίω' ἔτις ἀλδύετα, ὅς κε γήηται.

Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμεος, ἥπτερ ἀνασες, 30

Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἴππασεῖν·

Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,

Ἡδὲ κε καὶ σὺ παῖδι μέγα κλέος ἦρα ὀπίσσω·

Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίσω θανάτῳ ἑμαρτο ἀλῶνα.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαι· 35

Ὀλβιε Πηλῆος ἦε, θεοῖς ἐπέεικελ' Ἀχιλλεύς,

Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἕκας Ἄργεος· ἀμφὶ δὲ σ' ἄλλοι

Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἦες ἄριστοι,

Μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δὲ σροφάλιγι κενίης

Κεῖσο μέγας μεγαλῶσι, λελασμένος ἱπποσυνάων. 40

Ἡμεῖς δὲ πρῶταν ἡμαρ ἐμαρνάμεθ'· ἐδέ κε πάμπαν

Παυσάμεθα πολέμῳ, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνέκαμεν ὣκ πολέμοιο,

28 ΠΡΩ. Πρὸ τοῦ θύοντο· καὶ τοῦ· Ἐνέκα.

πρὸς δὲ ἢ δὲ ὁ Ἀχιλλεύς· εἰς παρ' 30 ΑΠΟ. Ὄρησιν δ' ἀφίλειαν λαοῶν.

ἄλλε πιπύσται αὐτόν· ἐ γάρ π' ἐν ἄλλε 33 ΗΡ. Ἀπηνεγκας.

ἐστὶν ἀφροσποῖν, ἀλλ' ὅπ' αὐτὴ ἐστὶν ἢ ὑ· 43 ΕΝ. Ἡνέγκασμεν.

πρὸς. ΠΑ. Παρκαχρήσεσθαι. ΕΜ.

F f f f

“ Κἀτθμεν



“Κάτθμεν ἐν λεχέεσσιν, καθήραϊες χροῖα καλὸν,  
 “Ἰδαί τε λιαρῶ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δὲ σ’ ἀμφὶς 45  
 “Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.  
 “Μήτηρ δ’ ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ’ ἀλήϊσιν,  
 “Ἀγγελίης αἶεσα· βοῇ δ’ ἐπὶ πόντον ὁρώρῃ  
 “Θεσπεσίῃ· ἵππῳ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιῖς.  
 “Καὶ νῦ κ’ ἀναΐξαντες ἔβαν κούρας ἐπὶ νῆας, 50  
 “Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιὰ τε, πολλὰ τε εἰδώς,  
 “Νέστωρ, ὃ καὶ πρόσθεν δῖος Φαίνοιο βεβλή·  
 “Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο ἔμμετέπειν·  
 “Ἰχθεῶ, Ἀργεῖοι, μὴ φύγετε, κῆροι Ἀχαιῶν  
 “Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε, σὺν ἀθανάτῃσ’ ἀλήϊσιν, 55  
 “Ἐρχεσθαι, ὃ παιδὸς τεθνηϊότος ἀντιόωσα.  
 “Ὅς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἔχοντο φόβος μεγάθυμοι Ἀχαιοί.  
 “Ἀμφὶ δὲ σ’ ἔστησαν κῆραι ἀλίοιο γέροντος,  
 “Οἴκτ’ ὀλοφύρομενα, περὶ δ’ ἄμβροτ’ αἵματα ἔσαν.  
 “Μῆσαι δ’ ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμενα ὑπὲρ καλῇ, 60  
 “Θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν’ ἀδάκρυτόν γ’ ἐνόησας  
 “Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μῆσαι λίγεια.  
 “Ἐπὶ δὲ καὶ δέκα μὲν σε ἰμῶς νύκτας τε καὶ ἡμάρ,  
 “Κλαίοντες, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ’ ἀνθρώποι·  
 “Ὀκλῶκαιδεκάτῃ δ’ ἔδομεν πύρρ’, πολλὰ δὲ σ’ ἀμφὶς 65  
 “Μῆλα κατεκτανόμενα μάλα πύονα, καὶ ἑλικας βῆς.  
 “Καί τοι δ’ ἐν τ’ ἐοῦσι θεῶν, καὶ ἀλείφασι πολλῶν,  
 “Καὶ μέλιτι γλυκερῶν· πολλοὶ δ’ ἥρωες Ἀχαιοὶ

44 ΚΑΤ. Κατιδίμεθα.

48 ΑΓ. Νῦν, ὃ θεῖον.

61 ΕΝ. Ἐβάντων.

65 ΕΔ. Ἐδάκαμεν. Ἐδομεν πυρρ’.

ἀντὶ τῶν, σκαύομαι.

67 ΚΑΙ. Ἐκαίς.

“Τὸ χέειν

- 45 " Τόχεςπιν ἐρράσαντο πυρὴν πῶρι καιομένοιο,  
 " Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 70  
 " Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σὲ φλόξ ἤνυσεν Ἥφαιστος,  
 " Ἡῶθεν δὴ τοι λέγμεν λευκ' ὅσ'· Ἀχιλλεῦ,  
 " Οἶνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ  
 " Χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσιο ἧ δῶρον  
 50 " Φάσκι' ἐμῆμα, ἔργον δὲ πατρὸς κλυτὰ Ἥφαιστος. 75  
 " Ἐν τῷ τοι κῆται λευκ' ὅσ'· αἰδοίμ' Ἀχιλλεῦ,  
 " Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·  
 " Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τ' ἐξοχα τίς ἀπέντων  
 " Τῶν ἄλλων ἐτάρων, μὲν Πάτροκλόν γε θανόντα.  
 55 " Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80  
 " Χόσάμεν Ἀργείων ἱερὸς σρατὸς αἰχμητῶν,  
 " Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸς χάσῃ, ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλληπτόντῃ·  
 " ὣς κεν τηλεφανὴς ὅκ' ὠντόφιν ἀνδράσιν εἴη  
 " Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.  
 60 " Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεῶς, πατρὸς ἀεθλα, 85  
 " Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι δρισηέσσι Ἀχαιῶν.  
 " Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόληται  
 " Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένε βασιλῆος  
 " Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντιύοντ' αἰεθλα·  
 65 " Ἀλλά κε κῆνα μάλιστ' ἰδὼν ἐτεθήπητα θυμῷ, 90  
 " Οἳ ἐπὶ σὸν κατέθηκε θεὰ πατρὸς ἀεθλα,

70 ΕΡ. Ἐρραμένως ἐκινήθησαν.

71 ΗΝ. Ἐπλέεν, ἐνάλωσαν.

72 ΛΕ. Σιωήθωμεν.

81 ΙΕ. Ἰερὸν σρατὸν λίγῃ τ' Ἑλληνικῇ, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς πολυπύτυται τὸν δῆκετ' ἐκείνοι πόλεμον.

82 ΠΡΟΥ. Πρὸς χάσῃ, ἐξοχῇ.

83 ΤΗ. Ἐκ ἀβυσσῆος φανόρμος.

ΠΟΝ. Τῆς θαλάσσης, ὡς πύλον.

89 ΖΩΝ. Ἐν ἀντιζώμασι ἀγωνίζονται.

“ Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦοτα θεοῖσιν.

“ Ὡς σὺ μὲν ἔδδ' ὅταν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τι αἰεὶ

“ Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσεται ἔοθλόν, Ἀχιλλεῦ·

“ Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον πολύπλοον;

“ Ἐν νόσῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον

“ Αἰγίδα ὑπὸ χερσὶ, καὶ ἐλομένης ἀλόχοιο.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε Διάκτορος Ἀργεϊφόντης,

Ψυχὰς μνηστῆρων κατὰ γων Ὀδυσῇ δαμνύτων.

Ἵδ' ἄρα θαμβήσασθ' ἰδυὺς κίον, ὥς ἐσδέσθην·

Ἐγὼ δὲ ψυχὴν Ἀραμέμενονος Ἀτρεΐδαο

Παῖδα Μελανθῆος, τὴν ἀρακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·

Ξῆνος γάρ οἱ ἔλω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

Τὸν περὶ τέρη ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·

“ Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,

“ Πάντες κεκερμένοι καὶ ὁμήλικες; ἔδδ' κεν ἄλλος

“ Κελεύμενος λέξαιτο κατὰ πόλιν ἄνδρας ἀρίστους.

“ Ἡ ὑμῖν ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,

“ Ὅρσας ἀρραλῆς ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ;

“ Ἡ περ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν

“ Βῆς περὶ ταμνομένους, ἡδ' οἰῶν πάρα καλὰ;

“ Ἡ δὲ περὶ πόλιος μαχεσθῆναι, ἡδὲ γυναικῶν;

“ Εἰπέ μοι εἰρομήδων· Ξῆνος δὲ ποὶ εὐχομένη εἶναι.

“ Ἡ δ' ἐμὴν, ὅτε κῆσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,

“ Ὀτρινέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,

95 ΤΟ. Κατεροχασάμην.

100 ΔΑ. Ὑπὸ Ὀδυσσεὺς ἀναιρέτην-  
των.

108 ΑΕ. Συνογάρη.

112 ΠΕ. Περιελαύνοντες.

- “ Ἴλιον εἰς ἅμ’ ἐπεσθαι, εὐοσέλμων ἐπὶ νηῶν ;  
 “ Μῆνι δ’ ἄρ’ ἔλω πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,  
 “ Σπῶδῃ παρπεπθόντες Ὀδυσῆα πολίπρπον.  
 Τὸν δ’ αὖτε Ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος· 120  
 “ Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,  
 “ Μέμνημαι τάδε πάντα, ἃ ἄτρεκέως καταλέξω  
 “ Ἡμετέρῃ θανάτιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.  
 “ Μνώμεθ’ Ὀδυσῆος δὴν οἰχομύοιο δάμαρτῃ·  
 “ Ἡ δ’ ἐδ’ ἥρνεϊτο συγερὸν γάμον, ἔτ’ ἐτελεύτα, 125  
 “ Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.  
 “ Ἀλλὰ δόλον τὸνδ’ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·  
 “ Στησαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε  
 “ Λέπιδον καὶ πέμπετρον· ἄφαρ δ’ ἡμῖν μετέπειπε·  
 “ Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς, 130  
 “ Μίμνετ’ ἐπειγόμενοι τ’ ἐμὸν γάμον, εἰσὶκε Φᾶρος  
 “ Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμῶλια νήματ’ ὀληται),  
 “ Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφῆιον, εἰσὶτε κέν μιν  
 “ Μοῖρ’ ὅλοῃ κατέλῃσι ταηλεγέος θανάτιο·  
 “ Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσι, 135  
 “ Αἶκεν ἄτερ σπείρε καῖται, πολλὰ κλεαπίσας.  
 “ Ὡς ἔφαθ’· ἡμῖν δ’ αὖτ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλῶυρ.  
 “ Ἐνθα κεν ἡματίῃ μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰσὺν,  
 “ Νύκτας δ’ ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας ὠξυφῆτο.  
 “ Ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιῆς. 140  
 “ Ἀλλ’ ὅτε τέτραπτο ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,

118 ΟΥ. Ὀλῶ.

119 ΣΠΟΥ. Μόλις ἤθιλε δὲ κρύπτειν  
 ἱωπὴν ὁ Ὀδυσσεύς, μὴ βελομῆθε φρα-  
 πύεσθαι, καὶ ἀπὸ δαΐδας, ἀλλ’ ὡς συνη-

τοὺς ἀνὴρ ὁρᾶν τὸ μέγιστον τοῦ πολέμου·  
 ὅθεν ἄκρως τὸν Ἀγαμέμνονα πύρεθ’ ἡδὲ  
 Ἀμφιμέδοντι μῦθεον, καὶ οὐ παρὰ τὴν  
 Ὀδυσσεύ.

“ Μηνῶν



- “ Μηνῶν Φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέεσθαι  
 “ Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,  
 “ Καὶ πῶ γ' ἀλλύσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰσάν.  
 “ Ὡς τὸ μὲν ἐξέτελεασε, καὶ σὺκ' ἐθέλῃσ', ἔπειτ' ἀνάγκης. 145  
 “ Εὖθ' ἡ Φᾶρος ἔδειξεν, ὕφηνασα μέγαν ἰσόν,  
 “ Πλύνασ', ἡελίῳ ἐναλίγκιον, ἥε σελήνῃ.  
 “ Καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεῖν ἤγαγε δαίμων  
 “ Ἀρχεῖ ἐπ' ἐρχαλίην, ὅθι δώματα ναῖε σφώτης.  
 “ Ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος Γείοιο, 150  
 “ Ἐκ Πύλῃς ἡμαρσέντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαάνῃ.  
 “ Τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτυῖανῆε,  
 “ Ἴκοντο παρὸτ' ἄστυ παρικλυτὸν ἦτοι Ὀδυσσεύς  
 “ Ἰγέρως, αὐτὰρ Τηλέμαχος παρὸδ' ἠγεμόνδ' εἰ.  
 “ Τὸν δὲ σφώτης ἦγε, κακὰ χροὶ εἶματ' ἔχοντα, 155  
 “ Πτωχῶ λούγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδ' ἐγέρωνι,  
 “ Σκηπτρόμυρον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἶμαλα ἔστο.  
 “ Οὐδέ τις ἡμέκων δῶατο γῶναί τ' ἐόντα,  
 “ Ἐξαπίνης παροφάνεντ', ἐδ' οἱ παρορμέεσσι ἦσαν  
 “ Ἀλλ' ἐπέσιν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἥδ' ἐβολῆσιν. 160  
 “ Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἰσι  
 “ Βαλλόμυρος καὶ ἐνιασόμενος, τετληότι θυμῷ·  
 “ Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγλόχοιο,  
 “ Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τόλχ' ἀείρας,  
 “ Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας· 165  
 “ Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδέησιν ἄνωγε

160 EN. Ἐπιπλήττομεν. BO. Βλή- τήρει.  
μοσι, βολαῖς.

165 EK. Ἐκλειπὶ ἀσφαλίστας. OX.

161 TE. Τηρικαῦτε. ET. Ἐκαρ- Τὴς μεχλῆς.

" Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον,  
 " Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ Φόνα ἀρχήν.  
 " Οὐδὲ τις ἡμέων δύνατο κρατερῷο βιοῖο  
 " Νδρῆν ἐνταῦνσσαι, πολλὸν δ' ἵπιδενέες ἦμεν· 170  
 " Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἱκανὲν Ὀδυσῆος μέγα τόξον,  
 " Ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν,  
 " Τόξον μὴ δόμεναι, μὴδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·  
 " Τηλέμαχος δὲ μιν οἷος ἐπιδρύνων ἐκέλευσεν.  
 " Αὐτὰρ ὁ δέξατο χεῖρὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς, 175  
 " Ῥηϊδίως δ' ἐπένυσσε βιὸν, ῥα δ' ἤκε σδῆρς.  
 " Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' εἶδον ἰὼν, παχέας δ' ἐκχέατ' οἰσῶς,  
 " Δεινὸν πατρίαιων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.  
 " Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄλλοις ἐφίε βέλεα σπένοντο,  
 " Ἄντα πηυσκόμενος· πῖ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπῆλον. 180  
 " Γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ρά τις σφι θεῶν ἵπιδάρροτος ἦεν.  
 " Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἵπιδόμενοι μύρῃ σφῶ  
 " Κτείνον ἵπιδροφάδην· τ' δὲ σῶνος ὤρνυτ' αἰκίης,  
 " Κράτων τυτφομύρων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.  
 " Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπαλώμεθ', ὧν ἔτι ἐ νῦν 185  
 " Σώματ' ἀκηδέα κῆται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·  
 " Οὐ γάρ πω ἴσοσι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστω,  
 " Οἱ κ' ἄσπινίφαντες μέλανα βρότον ἐξ αἰτελέων,  
 " Κατθέμενοι γάοιεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θεονότων.  
 " Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδης· 190

172 OM. Ἀπειλῶμεν.

173 AG. Λίγαι.

179 BE. Βίλη.

182 EP. Ἐπαχλῶθῦντες.

186 AKH. Ἀσπίν.

188 BRO. Τὸ μὲν κῆρας καὶ ἰδρῶτος·  
αἷμα. ΩΤ. Τραυμάτων.

“Ὀλβιε Λαέρτιο πάι, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,

“Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτίστω ἄκοιτιν.

“Ὡς ἀγαθῶν φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,

“Κέρη Ἰκαρίῃ, ὥς εὖ μέμνητ’ Ὀδυσῆος,

“Ἄνδρὸς κεριδίῃ· τῷ οἱ κλέος ἔποτ’ ὀλεῖται

“Ἦς δ’ ἄρετῆς· τούτῳ δ’ Ἰππυθονίοισιν αἰοιδῇ

“Ἀθάνῃσι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.

“Οὐχ ὥς Τιωδάρεα κέρη κακὰ μήσωτο ἔργα,

“Κερίδιον κλείνασαι πόσιν· συζερὴ δέ τ’ αἰοιδῇ

“Ἔσσετ’ ἐπ’ ἀνδρώπας· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὅπως

“Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἢ κ’ εὐεργὸς ἔστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Ἐσθλὸν εἰν αἰδαο δόμοις, ὑπὸ κούρῃσι γαίῃς.

Οἱ δ’ ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τόχα δ’ ἀγρὸν ἵκοντο

Καλὸν Λαέρτιο τετυγμῆρον, ὃν ῥά ποτ’ αὐτὸς

Λαέρτης κλέαπιοσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ’ ἐμόγησεν

Ἐνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσπον ἦε πάντη,

Ἐν τῷ σιτέσκοντο, ἐῖ ἴζανον, ἠδὲ ἴαυον

Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο.

Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πᾶλεν, ἥ ῥα γέροντα

191 ΟΛ. Ἀπσιπὲς φασὶν, πᾶντα  
τὸ συμπάθειν παρὶ τ’ οἰκίας τῷ Ἀμφι-  
μίδει τύχῃς, ἐπαινεῖν τ’ Ὀδυσσεύα· ἐκ  
ἀποικῆς δὲ· ἀλλ’ τὸ καὶ τ’ αὐτὸν ὑπὸ τῆς  
σωοικῆς τὰ κλέαπια πεπονθέναι.

196 ΑΡ. Σωφροσύνης. ΑΟΙ. Ἀντ  
ῥ, φῆμιν.

197 ΧΑ. Ἐπέρωπον, καλὴν.

203 ΕΕΤ. Ἐσώπας, θυϊκῶς. ΚΕΥ.

Κρυπτοῖς τόποις· λίξη δ’, τοῖς ὑπὸ γῆν.

204 ΚΑΤ. Ὑποσκήλιον μῦ· τῷτο, ἐπὶ

τοῖ ψιλὸς λόγος ἐστὶ.

206 ΚΤΕ. Ἐκπτεν. ΕΜ. Ἐκκ-  
μιν.

207 ΚΑΙ. Ἀπὸξ ἔρηται· σημαίνει  
ἢ ἐξίδραν πᾶσι σιματοειδῇ, ὃν ἢ ἐκείνῳ  
οἱ κλισμοί· ἢ κρηπίδωκα, ἐφ’ ὃ σκα-  
θίζοντο, ἢ κοιμῶντο. ΘΕ. Ἐπτεχεν.

208 ΣΙ. Σίτα καὶ τρυφῆς μετελάμ-  
εονον.

209 ΑΝ. Χρειαῖδας.

Ἐνδυκίως

Ἐνδυκέως καμέεσκεν ἐπ' ἀγρῆ, νόσφι πόλλος.

Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσ' ἢ ἡεὶ μῦθον ἔειπεν·

“ Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτιμήμον \* δόμον εἴσω·

“ Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερδύσατε, ὅστις ἄριστος.

“ Αὐτὰρ ἐγὼν πατρὸς πειρήσσομαι ἡμετέροιο,

215

“ Αἶκ' ἐμ' Ἰππηνοίῃ ἢ Φράσσει' ὀφθαλμοῖσιν,

“ Ἦέ κεν ἀγνοίησι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.

Ἦς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἀρήϊα τέχε' ἔδωκεν.

Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἄασον ἱέν πολυκάρπῃ ἀλωῇ, πειρητίζων·

220

Οὐδ' εὔρεν Δολιόν, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,

Οὐδὲ τινα δμῶων, ἐδ' ἡῶν· ἀλλ' ἄρα πίεζε

Αἶμασι δὲ λέξοντες, ἀλώῃς ἐμυλμαί ἔρκος,

Ἦλχοντ'· αὐτὰρ ὁ πῶσι γέρων ὁδὸν ἡγεμενδύεν.

Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὔρεν εὐκτιμήμῃ ἐν ἀλωῇ,

225

Λισρεύοντα φυτὸν ῥυπόωντα δὲ ἔσο χιτῶνα,

Ῥαπίον, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας

Κνημίδας ῥαπίδας δέδετο, γραπτῆς ἀλεείνων·

Χειρίδας τ' Ἰππὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

Αἰγέην κυωέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων.

230

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

Ἦράϊ τειρόμηνον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

216 ΦΡΑ. Γνωρίσθ.

217 ΑΓ. Ἀγνοήσθ.

220 ΠΟ. Ἦτοι κυρίως· ἢ ποιήκας  
καρπὸς ἐχέου.

223 ΑΙ. Τὰ ἐκ τῶν λιπῶν λίθων  
τηχία οἰκοδομήσονται.

226 ΑΙ. Περιεύοντα ἢ περιεσκάπτον-

τα εἰς ἀεὶ δεικνύοντα ἢ ἀμαλίζοντα.

228 ΔΕ. Περιέκειτο, περιεδίδετο.

ΓΡΑΠ. Τὰς τ' ἀκαυτωδῶν φυτῶν καὶ  
περιζύσεις ἢ ἀμυχάς. ΑΛ. Φυλακτό-  
μυθ.

230 ΑΙ. Καταχρηστικῶς, ὡς ἢ τῶν  
καυτῶν κυνέων.

\* al. ἐπὶ λείθρον.

G g g g

Στὰς



Σταῖς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶδε,  
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,  
 Κῦσται καὶ παρῖφ' ὄν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα  
 Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἴκηιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν  
 Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε παρήσταιτο.  
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δοάσασα κέρδιον εἶναι,  
 Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν παρηθλῶαι.  
 Τὰ φρονέων ἰδυς κίεν αὐτὰ δῖος Ὀδυσσεύς·  
 Ἦτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,  
 Τὸν δὲ περιεσάμμιος παρσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·  
 "Ὡ γέρον, σὺν ἀδαημονίῃ σ' ἔχῃ ἀμφιπολύειν  
 "Ὅρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχῃ, ἐδὲ τι πάμπαν  
 "Οὐ φυτὸν, ἔ σ' συκῇ, σὺν ἄμπλος, ἔ μὲν ἐλαίῃ,  
 "Οὐκ ὄγχῃ, ἔ παρσίῃ τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.  
 "Ἄλλο δὲ τι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ·  
 "Αὐτὸν σ' σὺν ἀγαθῇ κομιδῇ ἔχῃ, ἀλλ' ἅμα γῆρας  
 "Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμῆς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσται.  
 "Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἀναξ' ἐνέκ' ἔ σε κομίζῃ,  
 "Οὐδὲ τι τοι δάλειον Ἰπτιπρέπῃ εἰσορᾶσθαι  
 "Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ εἰκας.  
 "Τοιᾶτ' αὖ δὲ εἰκας, ἐπεὶ λίσσασθαι φάγοι τε,  
 "Εὐδὲ μὲν μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.  
 "Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

233 ΒΛΩ. Τῶν μεγάλῃν, ἀπὸ τῆς ἄνω μελίσσαι.

235 ΚΥ. Περιπλακῆναι, φιλοῦμαι.

241 ΚΑ. Κάτω ἔχων, νινδύκως· δύναμει καὶ καὶ ὑφ' ἡν, τὸ κατέχειν. ΑΜ. Περιεσάμμιον.

243 ΑΔ. Ἀπειρία. ΑΜ. Ἐπερμῆν.

249 ΑΥΧ. Ἐρρύπισται. ΕΣ. Ἐνδύσται.

250 ΑΕΡ. Ἀργίας. ΚΟ. Ἐπιμείας ἀξιοῖ.

251 ΔΟΥ. Δύλοις ἀρμόδιον.

254 ΕΥ. Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.

- “ Τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν ; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις ;  
 “ Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,  
 “ Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκῃ τιῦδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι εἶπεν  
 “ Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ζυμῶλῆμος ἐνθάδ' ἰόντι,  
 “ Οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ ἔ τόλμησεν ἕκαστα 260  
 “ Εἰπεῖν, ἡδ' ἐπακῶσαι ἐμὸν ἔπ' ὅ, ὥς ἐρέεινον  
 “ Ἀμφὶ ξένῳ ἐμῷ, εἶπε ζῶει τε καὶ ἐστὶ,  
 “ Ἡ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δομοισιν.  
 “ Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκυσον  
 “ Ἀνδρὰ πότερ' ἐξένισα Φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ, 265  
 “ Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ ἔπω τις βροτὸς ἄλλος  
 “ Ξένων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.  
 “ Εὐχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε  
 “ Λαέρτιν Ἀρκεσιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῶ.  
 “ Τὸν μὲν ἐγὼ παρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξένισα 270  
 “ Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,  
 “ Καί οἱ δῶρα πῶρον ξεινήϊα, οἷα ἐώκῃ·  
 “ Χρυσῶ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπὶ πάλαντα,  
 “ Δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάρχῃρον ἀνθεμόεντα,  
 “ Δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσους δ' ἔτι πέπλους, 275  
 “ Τόσσα δὲ Φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἔτι πῶσι χιτῶνας·  
 “ Χωρὶς δ' αὐτὲ γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,  
 “ Τέσσερας εἰδαλίμας, αἷς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.  
 “ Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἶπων  
 “ Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις, ἣν ἐρεείνεις· 280

256 ΤΕΥ. Τίτος. ΔΜΩΣ. Δελλῶ.

260 ΑΡ. Οὐ πάντ' ἔμφρων, ἀνέηλος.

272 ΕΩ. Πρέπον ἦν.

274 ΑΝ. Ἀνθῶνα.

278 ΕΙ. Εὐειδής· ἢ, ἐπισήμοσας.

- “ Ὑβριστείη δ' αὐτὴν καὶ ἀπάθαιοι ἄνδρες ἔχουσιν.  
 “ Δῶρα δ' ἐτάσσα ταῦτα χαρίζεο μυρὶ ὀπαίων.  
 “ Εἰ γάρ μιν ζῶν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,  
 “ Τῷ κέν σ' εὖ δάροισιν ἀμειψόμενος ἀπέπεμψε,  
 “ Καὶ ξενίῃ ἀραθῇ· ἢ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.  
 “ Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξων,  
 “ Πόσον δὴ ἔτι ἐστὶν, ὅτε ξένιασας ἐκείνων  
 “ Σὺν ξείνων δύσηνον, ἐμὸν παῖδ' ; εἴ ποτ' ἔην γε·  
 “ Δύσμορον, ὃν παρὰ τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,  
 “ Ἡέ περ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσῃ  
 “ Θηροὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ χθύνετ'· εἰδὲ ἐ μήτηρ  
 “ Κλαύσσε περιτείλασαι, πατήρ θ', οἱ μιν περόμεθα.  
 “ Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια  
 “ Κώκυς ἐν λεχέεσσιν φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,  
 “ Ὀφθαλμὸς καθελεῖται· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάσιον.  
 “ Καί μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,  
 “ Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδε τοκήεις;  
 “ Πῶς δὲ νῆες ἔστηκε θοῇ, ἢ σ' ἤγαγε δεῦρο,  
 “ Ἀντιθέας θ' ἐτάρας; ἢ ἔμπρος εἰλήλασθαι  
 “ Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

281 ΕΚ. Ἀπὸ θ', οἰκίσιν.

285 ΞΕ. Ξεινοσύνη. ΥΠ. Προκα-  
πύρξῃ· ὁ νῆς, θίμις καὶ δίκαιος ἀν-  
περιτίθειν τ' ὑπαρξάντων.

292 ΠΕ. Περικαλύψασα.

293 ΠΟ. Ἡ πολλοῖς δάροις χαμη-  
θῆσα.

294 ΕΠ. Ἐπειπιν.

295 ΚΑ. Καταλαβοῦσαι, ἐπιπλά-  
σαι.298 ΝΗΥΣ. Ναῦς, πλεῖον. ΗΓΑ.  
Ἡγικιν.299 ΕΜ. Τὸ νῦν, ὁ ἀλλοτρίως πρὸς  
ἐπίστατης.

300 ΕΚ. Ἐξ ἐπιγνώσεως.

“ Εἰμι

“ Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύσαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,  
 “ Ὑῖος Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἀνακτος·  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ γ’ ὄνομ’ ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων 305  
 “ Πλάγξ’ ἀπὸ Σικανίης δεῦρ’ ἐλθέμεν, σὺκ’ ἐθέλοντα·  
 “ Νῆυσ δέ μοι ἦδ’ ἔσηκεν ἐπ’ ἀγρῷ νόσφι πώλησθαι.  
 “ Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδῃ δὴ πᾶμπαν ἔτος ἐστίν,  
 “ Ἐξ ὃ καῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,  
 “ Δυσμορος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι 310  
 “ Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,  
 “ Χαῖρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ’ ἔτι νῶϊν ἐώληπ  
 “ Μίξεσθαι ξενίῃ, ἦδ’ ἀγλαὰ δῶρα διδώσιν.  
 “ Ὡς φάτο· τὸ δ’ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·  
 Ἀμφοτέρησι δ’ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν 315  
 Ἰχάτο κακκεφαλῆς πολίης, ἀδινὸν συναχίζων.  
 Τῷ δ’ ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δὲ οἱ ἦδη  
 Δρυμὺ μῦθος πρᾶτυψε, φίλον πατέρ’ εἰσπρόωνν.  
 Κῦσε δὲ μιν περιφύς Ὀπιάλμυρος, ἠδὲ προσήδα·  
 “ Κείνος μῦθος ὅδ’ αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλάξ, 320  
 “ Ἦλυθον εἰκῆσ’ ἔπει εἰς πατρίδα γαῖαν.  
 “ Ἀλλ’ ἴχθεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.  
 “ Ἐκ γὰρ τοι ἐρέω· (μάλα δὲ χρὴ σπενδόμεν ἔμπησ·)  
 “ Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

303 ΑΔ. Ἀλύσας, πόλις Ἰταλίας  
 ἢ Μιθραπέντιον· ἢ μῦθον δὲ Πόντου, ἢν  
 πικρὸν τὸ κακκαλόφρον· Ἀλύσαν ἔφη, Ἀλ-  
 τὰς Ἀλιζάνων Ὀδῖος δ’ Ἐπίτροφος ἦρ-  
 χον, Τηλοθῆν ἐξ Ἀλύσης, ὅθεν ἀργύρεα  
 εἰς γλυκίαν.

306 ΣΙ. Σικελίας· ὥκησαν γὰρ κῦ-  
 τῶν Ἰσθμῆς, ἰλδοῖτες δὲ Σικανῶν, 108  
 ποταμῶν.

310 ΟΡ. Οἰαντοί, σημῆα.

311 ΔΕ. Αἰίοι· ἢ ἐκ τῶν δεξιάων  
 μερῶν.

318 ΔΡΙ. Ἦτοι ὅτι πρᾶγμα ἐτόλ-  
 μησιν ἐξεπῆν· ἢ, ὅτι ἔμελλεν δακρυεῖν,  
 σπενδόμεναι ταῖς ῥίσι δριμύτης τίς.  
 ΠΡΟΥ. Προενέπουν.

323 ΣΠΕΥ. Ἐπείμειν.

“ Λάβην



- “ Λῶσθιν πνύμῃρος θυμαλγέα κ' κακὰ ἔργα. 325  
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·  
 “ Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἐνθάδ' ἰκάνεις,  
 “ Σῆμά τι μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὅφρα πεπίθω.  
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 “ Οὐλὴν μὲν πρῶτον τινὶδε φράσω ὀφθαλμοῖσι, 330  
 “ Τὴν ἐν Παρησῶ μ' ἔλασεν σὺς Λύκῳ ὀδόνῃ  
 “ Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις κ' πότνια μήτηρ  
 “ Ἔς πάτερ· Αὐτόλυκον μητρὸς Φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην  
 “ Δῶρα, τὰ δεῦρα μολῶν μοι ὑπέσχετο, κ' κατένευσεν.  
 “ Εἰ δ' ἄγε, τοι κ' δένδρε', εὐκλῆμένην κατ' ἀλαῶν, 335  
 “ Εἵπω, ἃ μοι πῶτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἥπτόν σε ἔκαστα,  
 “ Παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπαπόμενος· Διὶ δ' αὐτῶν  
 “ Ἰκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασθαι καὶ εἶπες ἔκαστα.  
 “ Ὅγχνας μοι δῶκας τρεῖσκαίδεκα, κ' δέκα μηλέας,  
 “ Συκέας τεσσαράκην'· ὄρχας δέ μοι ᾧδ' ὀνόμηνας 340  
 “ Δώσιν πεντήκοντα, Διαιτῦριος δὲ ἕκαστος  
 “ Ἦν· ἐνθά δ' ἀνὰ σφυλαὶ πηνόοιαι ἕασιν,  
 “ Ὅππότε δὴ Διὸς ἔωρα ἔπτερίσειαν ὑπερθεῖν.  
 “ Ὡς φάτο· ἔ' δ' αὐτῆ λῦτο γένατα κ' Φίλον ἦτορ,  
 Σήματ' ἀναγρόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς. 345  
 Ἀμφὶ δὲ παῖδ' Φίλῳ βάλε πῆχυν· τ' ἣ πρὸς οἱ  
 Εἶλεν δισπύχοντα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, κ' ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθι,  
 Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·  
 “ Ζεῦ πάτερ, ἦ ρα ἔτ' ἐς θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον· 350  
 “ Εἰ ἐπεὶ μνηστῆρες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.

25 "Νῦν δ' αἰνῶς δέδοικα κατὰ Φρένα, μὴ τάχα πάντες

"Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ

"Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 355

"Θάρσ', μὴ τοι ταῦτα μὲν Φρεσὶ σῇσι μελόντων·

30 "Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτῃ ἐγγύθι κέεταί.

"Ἐνθα δὲ Τηλέμαχον, ἔβροχόν, ἥδ' ἐσβώτῃν

"Πρῆπεμψ', ὡς ἂν δῆπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.

Ἦς ἄρα Φωνήσῃη βᾶτῃν πρὸς δώματα καλά. 360

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,

35 Εὐρον Τηλέμαχον, καὶ βροχόν, ἥδ' ἐσβώτῃν

Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερῶντάς τ' αἶσπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαέρτῃν μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

Ἀμφίπλος Σικελὴ λᾶσεν, καὶ χεῖσεν ἐλαίῳ· 365

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη

40 Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,

Μέζονα δ', ἥ ἐ πάρος, ἔπασσονα θῆκεν ἰδέσθ.

Ἐκ δ' ἀσπμίνθε βῆ· θαύμαζε δὲ μιν φίλος υἱός,

Ἦς ἰδὲν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντῃν· 370

Καί μιν Φωνήσῃς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

45 "ὦ πάτερ, ἥ μάλα τίς σε θεῶν αἰετίζεταίων

"Εἶδός τε μέγας τε ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθ.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

"Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, ἔ' Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀπόλλων, 375

"Οἷος Νήρικον εἶλον, εὐκτίμενον πολίεθρον,

50 "Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσαν,

"Τοῖος ἐὼν τοι χεῖρς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

“ Τόχ' ἐχὼν ὤμοισιν, ἐφεσάμηναι, καὶ ἀμύνειν  
 “ Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γέναι' ἔλυσαι  
 “ Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.

“ Ὡς οἱ μὲν τιαυῖται πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.  
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν παύσασθαι πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,  
 Ἐξέης ἔζοντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε·

“ Ἐνθ' οἱ μὲν δειπνῶ ἐπεχείρουν ἀγχίμολον δὲ  
 “ Ἥλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' ἦεις τοῖο γέροντος  
 “ Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προσωλῶσι κάλεσεν  
 Μητρί, γρηῖς Σικελῇ, ἣ σφέας τρέφε· καὶ ῥα γέροντα  
 “ Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.  
 Οἱ δ' ὥς ἔν Ὀδυσῆα ἴδον, φρέσσαντό τε θυμῷ,  
 “ Ἔσαν ἐνὶ μεγάροισι τετηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς  
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν καταπλήμενος προσέειπεν·

“ ὦ γέρον, ἴζ' ἵππιν δειπνον, ἀπεκλεάθεο δὲ θάμβους·  
 “ Διὸς γὰρ σίτῳ δῖπαι χερσὶν μεμαῶτες

“ Μίμνομεν ἐν μεγάροισι, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.  
 “ Ὡς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πεπιάσας  
 “ Ἀμφοτέρας· Ὀδυσσεὺς ἣ λαδὼν κύσε χεῖρ' ἵππιν καρπῷ,  
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πιερόεντα προσήυδα·

“ ὦ φίλ', ἐπεὶ νόσησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,  
 “ Οὐδέ τ' οἰομένοισι, θεοὶ δὲ σε ἤραγον αὐτοὶ,  
 “ Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δὲ τι ὄλβια δοῖεν.  
 “ Καί μοι τῆς ἀγρόδου ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,  
 “ ἢ ἤδη σάφα οἶδε πείφρων Πηνελόπεια  
 “ Νοσήσαντά σε δεῦρ', ἣ ἀγέλον ὀτρύνωμεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Ω γέρον, ἤδη οἶδ’· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;

“ὦς φάθ’· ὁ δ’ αὖτις ἄρ’ ἔξειτ’ ἐϋξέσθαι Ἰππὶ διφρεσιν.

“ὦς δ’ αὖτως παῖδες Δολίχ κλυτὸν ἀμφ’ Ὀδυσῆα

Δεικανόωντ’ ἐπέεσσιν, καὶ ἐν χεῖρεσσιν φέροντο.

Ἐξέστη δ’ ἔζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφῶν.

410

“ὦς οἱ μὲν περὶ δειπνον ἐνὶ μεγάροισιν πένοντο.

“Ὅσα δ’ ἄρ’ ἀγέλεος ὥκα κατὰ πτόλιν ὤχετο πάντη,

Μηστήρων συζυγὸν θάνατον ἔκ κῆρ’ ἐνέπυσσιν.

Οἱ δ’ ἄρ’ ὁμῶς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Μυχημῶ τε σαναχῆ τε, δάμων προπαύροιθ’ Ὀδυσῆος.

415

Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπῃον ἕκαστοι.

Τὸς δ’ ἐξ ἀλλήων πόλιων οἰκόνδε ἕκαστον

Πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι, θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πηξέντες.

Αὐτοὶ δ’ εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ’ ἐχθρόντο,

420

Τοῖσιν δ’ εὐπέφης ἀνά θ’ ἵστατο, ἔκ μετέειπεν.

Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,

Ἀντιόχ, τὸ πρῶτον ἐτήρατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τῷ ὅρῃ δακρυχέων, ἀγορήσατο ἔκ μετέειπεν.

“Ω φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσσειτ’ Ἀχαιοῖς.

425

“Τὸς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλὰς,

“Ὀλίσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ’ ὤλεσε λαός.

“Τὸς δ’ ἐλθὼν ἔκτεινε κεφαλῶν ὅχ’ ὀξείας.

“Ἀλλ’ ἀγέε, περὶν τῆτον ἢ ἐς Πύλον ὥκα ἰκέσθαι,

“Ἢ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέεσιν Ἑπείοι,

430

“Ἴομεν ἢ καὶ ἔπειτα κατηφές ἐσόμεθ’ αἰεὶ.

409 ΔΕΙ. Προσπύδων, πρὸς τὴν πύλιν.  
τι, καὶ ἐφίλων ἀντιόχου.

412 ΟΣ. Φήμη.



“ Λώβῃ γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.

“ Εἰ δὲ μὴ παίδων τε κασιγνητῶν τε φονῆας

“ Τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μὲν φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο

“ Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανάων φθιμένοισι μετέλιν.

435

“ Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκείνοι.

“ ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιῆς.

Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος αἰοιδός,

Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνήκεν·

Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· πάρος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.

440

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένος εἰδώς·

“ Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· ἐ γὰρ Ὀδυσσεὺς

“ Ἀθανάτων ἀέκλει θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·

“ Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ

“ Ἐγγύθεν εἰσήκε, καὶ Μέντορι πάντα ἐώκε.

445

“ Ἀθάνατος δὲ θεὸς ποτὲ μὲν προσπαροῖθ' Ὀδυσῆος

“ Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων

“ Θυῶε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιτῖνοι ἐπιπῶν.

“ ὣς φάτο· τῆς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρόν δέος ἤρψ.

Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἀλιθέρσης

450

Ματρίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πάρος καὶ ὀπίσσω·

“ Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

“ Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τί κεν ἔπω.

“ Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τίδε ἔργα γένοιντο·

“ Οὐ γὰρ ἐμοὶ παίδεσθ', ἐ Μέντορι πιμχέι λαῶν,

455

“ Ὑμετέρως παῖδας καταπαύεμεν ἀφροσυνάων·

“ Οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,

“ Κτήματ' αἰετοντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἀκοίῃν

“ Ἄνδρὸς δριγύης· τὸ δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι.

“ Καὶ

“ Καὶ νῦν ὧδε γήροισι· πείθεσθε μοι, ὡς ἀγορεύω· 460

“ Μὴ ἴομεν, μή πε τις ἐπίσπασεν κακὸν εὖρη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊζαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,

ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μέναιαν.

οὐ γάρ σφιν ἄδῃ μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπέησιν

Παῖσιν· αἶψα δ' ἔπει' ἐπὶ τέλχεα ἑσσεύοντο. 465

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἑσσαντο περὶ χροὶ νώροπα χαλκόν,

Ἀθρόοι ἠγερέσθοντο παρὸ ἄσπεος εὐρυχόροιο.

τοῖσιν δ' Εὐπέης ἠγήσατο νηπιέσων·

ᾧ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδος φόνον· ἔδ' ἄρ' ἔμελλεν

Ἀψ' ἀπονοσήσιν, ἀλλ' αὐτὰ πότμον ἐφέψεν. 470

Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνι Κρονίωνα προσήυδα·

“ ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπαρ κρείολλων,

“ Εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νυ τοι νόος ἐνδοθι κούρῃ;

“ Ἡ παρτέρω πόλεμόν τε κακὸν ἐφύλοπν αἰνῶ

“ Τεύχεα; ἢ Φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθαι; 475

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

“ Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διέτρεα, ἡδὲ μεταλλᾶς;

“ Οὐ γὰρ δὴ τέτον μὲν ἐβόλευσας νόον αὐτῇ,

“ Ὡς ἦτοι κείνης Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;

“ Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν. 480

“ Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐπίστω δῖος Ὀδυσσεύς,

“ Ὅρκια πιεῖν ταμόντες, ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,

“ Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνον

“ Ἐκλήσιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεάντων

461 ΕΠ. Καταχρηστικῶς σημαίνει τὸ ἰκύνειν· ὃ ἐστίν, ὃ ἰσχύει τις ἐπιπλάττειν.

464 ΑΔ. Ἡδαναι.

466 ΝΩ. Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς Ὀ-

μηρικαῖς, φησιν, Ὅπ' ἡγήσιν ἐν Παιονίᾳ σιδήρεϊ, ὡς ἀκηνηθείς, λαμπρότατος ἐστίν· ἀφ' ἧς καὶ τὸ Νώροπα χαλκόν.

474 ΠΡΟ. Ποσειδῶνος. ΦΥ. Μαχίην.

Η h h h 2

“ Ὡς

“Ὡς τοπάρως· πλεῖστος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλλης ἔστω.

485

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαῶσαν Ἀθήνην.  
Βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμπιο καρήνων αἰῶσα.

Οἱ δ’ ἐπεὶ ἔν σίπιοι μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντα,  
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

“Ἐξελθὼν τις ἴδαι, μὴ δὴ χεδὼν ὥσι κιόντες.

490

Ὡς ἔφατ’· ἔκ δ’ ἦρος Δολίχ κίεν, ὥς ἐκέλαιεν  
στῇ δ’ ἄρ’ ἐπ’ εἰδὼν ἰῶν, τὰς δὲ χεδὼν εἵπιδε πάντας·  
Αἶψα δ’ Ὀδυσσεύς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Οἶδὲ δὴ ἐγγυὲς ἔασ’· ἀλλ’ ὀπλιζόμεθα θάσσον.

Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ὤρνωτο, καὶ ἐν τούχεσσιν ὀνόητο,  
τέσσαρες ἅμφ’ Ὀδυσῇ, ἔξ δ’ ἦεις Δολίοιο·

495

Ἐν δ’ ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ’ ἐς τούχε’ ἔδυον,  
καὶ πολιοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πελεμισταί.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἔσαντο περὶ χροὶ νόροπα χαλκόν,  
ᾠῆζαν δὲ θυράς, ἔκ δ’ ἦιον, ἦρχε δ’ Ὀδυσσεύς.

500

τοῖσι δ’ ἐπ’ ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,  
Μέντορι εἰδομένη, ἡμὲν δέμας, ἡδὲ ἔαυδην.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·  
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον ἰόν·

“Τηλέμαχ’, ἥδη μὲν τόδ’ γ’ εἴσεται αὐτὸς ἐπελθὼν,

505

“Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνοντ’ ἄριστοι,

“Μήτι κατακλιώειν πατέρων γῆρας, οἱ τοπάρως περ

“Ἀλκῇ τ’ ἠγορή τε κεκάσμεθα πάσων ἐπ’ αἶαν.

τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

“Ὀφθαλμοί, αἶκ’ ἐθέλησθε, πάτερ Φίλε, τῶδ’ ἐνὶ θυμῷ,

510

“Οὔτι κατακλιώοντα πτόν γένος, ὥς ἀγορεύεις.

Ὡς φάτο· Λαέρτης δ’ ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε·

“Τίς

85 " Τίς νυ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἣ μάλα χαίρω·

" Ὑῖός θ' ἡνός τ' ἀρετῆς πῶρι δῆριν ἔχῃσι.

Τὸν δὲ περιεσπένον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

515

" Ω Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,

" Εὐζάμμος κέρη γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρί,

90 " Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν πορεύεσθαι δολιχόσκιον ἔγχος.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευσε μέγας Παλλὰς Ἀθήνη·

Εὐζάμμος δ' ἄρ' ἔπειπε Διὸς κέρη μεγάλοιο,

520

Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν πορεύεσθαι δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κάρυτος Διὶ χαλκπαρή·

95 Ἡ δ' ὅκ' ἔγχος ἔρυτο, Δίαπρὸ δὲ εἶσπε χαλκός·

Δέκησεν δὲ πρῶτον, δρεῖσεν δὲ τούτῳ ἐπ' αὐτῷ.

Ἐν δ' ἔπεσον πορομάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίαιμος υἱός·

525

Τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφίγυοισι.

Καὶ νυ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόσους,

00 Εἰ μὴ Ἀθλιναίη, κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο,

Ἦυσεν Φωνῇ, κατὰ δ' ἔχευε λαὸν ἅπαντα·

" Ἰχέαθε πτολέμας, Ἰθακήσιοι, δρεγαλείοιο,

530

" Ὡς κεν ἀναμωλεῖ γε Δίακρινθεῖτε τάχιστα.

Ὡς φάτ' Ἀθλιναίη· τὸς δὲ χλωρὸν θεὸς εἶλε·

05 Τῶν δ' ἄρα δεισύντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τούτῳ,

Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πώπτε, θεῶς ὅπα Φωνησάσης·

Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαϊόμμοι βιότοιο.

535

Σμερδάλεον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Οἴμησεν δὲ αἰεὶς, ὥς' αἰετὸς ὑψηπέλης.

519 ΕΠ. Ἐνὶ ὅκλιν.

527 ΑΝ. Ἐπανόθεν μὴ τυγχάνουσιν.

522 ΧΑΛ. Χαλκῶ πῶρι περὶ αἰὲς ἡμετέρας.

πῶρι.

529 ΦΩ. Κραυγῇ.

523 ΕΡΥ. Ἐπίχην.

535 ΤΡΩ. Ἐτρίπτοντο, ἐπράφθησαν.

Καὶ



Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίξ' ὦλόν τε κεραυνὸν,  
 κάδδ' ἔπεσεν ἑσπερίην Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.

Καὶ τότε Ὀδυσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

540

“ Διοχμὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,

“ Ἰχθεο, παῦε δὲ νῆκος ὁμοίῃς πολέμοιο,

“ Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσῃ εὐρύοπα Ζεὺς.

ὣς φάτ' Ἀθηναίῃ· ὃ δ' ἐπέειπε, χαῖρε δὲ θυμῷ.

Ὅρκια δ' αὖ κατέπιθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε

545

Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κέρη Διὸς Αἰγιόχοιο,

Μέντορι εἰδομένη, ἥμιν δέμας, ἥδ' ἔκ' αὐδήν.

538 ΑΦΙ. Ἐπιπνι, ἔρριπιν. ΨΟ. οἱ μὲν, κατωπιάται· οἱ δὲ, ὦλόν τε· οἱ  
 Κουσιχόν, ἀσπίλιν πιῖντι· ὦλόν γδ, ὅ, ἀργῆτις καλῶνται, ὡς Ὀμηρῷ ἀνι-  
 πλὸν ἀσπίλιν λίγῃ· τοῦτον δ' ἀφίξιν ὁ  
 Ζεὺς πῦρ ἐκ τῶν κεραυνῶν. Τῶν δὲ κεραυνῶν,

Τέλος τ' Ὀδυσσεύας.

40

45

50

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΙΟΜΑΧΙΑ,

Κ Α Ι

Υ Μ Ν Ο Ι.

Α

Δη

Ευ

Πω

Γη

Ως

Πλ

Υδ

Λμ

“ Γ

“ Ε

“ Δ

“ Ε

“ Τ

“ Κ

“ Μ

“ Κ

“ Σ

## Ο Μ Η Ρ Ο Υ

## ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ.

**Α**ρχόμενος, πρῶτον Μιστῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος  
 ἔλθειν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἵνεκ' ἀσιδῆς.  
 Ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γένεσι θῆκα,

Δῆριν ἀπερρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρης,  
 Εὐχόμενος μερόπασιν ἐς ἄλλα πᾶσι βαλέσθαι.  
 Πῶς μύες ἐν βαϊράχοισιν ἀρισεύσαντες ἔδωσαν,  
 Γηγνέων ἀνδρῶν μιμνήμενοι ἔργα γιγάντων,  
 Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἦν, τοίην δ' ἔχεν δρχίμω.

5

Μῦς πῶς διφάλεος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,  
 Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γῆριον,  
 Ἵδαπὶ τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸ δὲ κατεῖδε  
 Λιμνόχαρις, πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·

10

“Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσις;

“Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενον σε νοήσω.

“Εἰ γάρ σε γνῶιν φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,

15

“Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.

“Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλῆος Φυσιγναθῆς, ὃς κατὰ λίμνην

“Τιμῶμαι, Βατράχων ἡγούμενος ἡμᾶτα πάντα·

“Καί με πατὴρ Πηλεὺς πῶς γείνατο, Ἵδρομεδέσση

“Μιχθεὶς ἐν Φιλότῃ παρ' ὄχθας Ἑλιδανοῖο.

20

“Καί σε δὲ ὀρῶ καλὸν τε καὶ ἄλκιμον ἔσχον ἄλλων,

“Σκηπτέχον βασιλῆα, ὃ ἐν πολέμοισι μαχητὴν

I i i i

“Εμμεναί.



- “ Εμμεναί. ἀλλ’ ἄγε θῆσον ἐλὼ θρηῆν ἀγόμευε.  
 Τὸν δ’ αὖ Ψυχάρπαξ ἠμείβετο, φωνήσεν τε·  
 “ Τίπτε γένος τέμὸν ζητῆς, Φίλε, δῆλον ἅπασιν  
 “ Ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ ἑρανόις πελεινοῖς;  
 “ Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δ’ ἢ κῆρος  
 “ Τρωζάρταο πατὴρ μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦ μήτηρ,  
 “ Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερυτρώκης βασιλῆος.  
 “ Γέναιο δ’ ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,  
 “ Σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.  
 “ Πῶς δὲ Φίλον ποιῇ με, τ’ εἰς φύσιν ἔδεν ὁμοῖον;  
 “ Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε,  
 “ Ὅσα παρ’ ἀνθρώποις, τρώγειν ἔτος· ἐδὲ με λήθη  
 “ Ἄρτος τρισκοπίνιστος ἀπ’ εὐκύκλη κανέοιο,  
 “ Οὐδὲ πλάκῃς τανύπεπλος, ἔχων πολλὴν σισαμίδα,  
 “ Οὐ τόμος ἐκ πτέρης, ἔχ’ ἥπατα λαιορχίτωνα,  
 “ Οὐ τυρὸς νέοπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,  
 “ Οὐ χρυσὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,  
 “ Οὐδ’ ὅσα πρὸς θοῖνας μερόπων τεύχεσι μάγιστροι,  
 “ Κοσμεῖντες χύτρας δετύμασι παντοδαποῖσι.  
 “ Οὐδέ ποτ’ ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφθον αὐτῷ,  
 “ Ἀλλ’ εὐθὺς μὲν μῶλον ἰὼν περιμάχοισιν ἐμίχθην.  
 “ Οὐδέ δι’ ἀνθρώπων, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα,  
 “ Ἀλλ’ ὅππῃ λέκτρον ἰὼν, καταδάκνω δακτύλον ἄκρον·  
 “ Καὶ πτέρης λαβόμεν, καὶ ἐπὶ πόνος ἀνδρῶν ἵκανεν,  
 “ Νηδυμος σὸν ἀπέφθγγ’ ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.  
 “ Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δέδια πᾶσαι ἐπ’ αἶαν,  
 “ Κίρκον καὶ γαλήν, οἱ μοι μέγα πένθος ἄγχοι,  
 “ Καὶ παγίδα ἐννόεσαν, ὅπως δολόεις πῶλε πότμος·

25

30

35

40

45

50

“ Πλάττω

“ Πλείστον δὴ γαλέῳ παιδείδω, ἥτις ἀρίστη,

“ Ἡ καὶ τρωγλοδύνῃ κατὰ τρώγλῳ ἐρεσνῇ.

“ Οὐ τρώγω ραφάνας, εἰ κράμβδας, εἰ κολοκύντας,

“ Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ὑπεόσπομαι, εἰδὲ σελίνοις.

“ Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ἐδέσματα τῇ κατὰ λίμνην.

55

Πρὸς ταῦδε μειδήσεις φύσιγνάθος ἀντίον ἡῦδα·

“ Ξεῖνε, λίην αὐχέεις ὑπὲρ γαστέρι· ἐστὶ καὶ ἡμῖν

“ Πολλὰ μάλ’ ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ’ ἰδέσθαι.

“ Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,

“ Σκιρτήσῃ κατὰ γῆν, εἰ ἐφ’ ὕδασι σῶμα καλύψαι.

60

“ Εἰ δ’ ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.

“ Αἶρω σ’ ἐν νώτοις· κράτ’ δέ με, μή ποτ’ ὀληαι,

“ Ὅπως γηθόσωες τὸ ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.

“ Ὡς ἄρ’ ἔφη, καὶ νῶτ’ ἐδίδε· ὁ δ’ ἔβαινε τάχιστα,

Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ’ αὐχένος, ἄλματι κέφω.

65

Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ’ ἔβλεπε γείτονας ὀρμῶς,

Νηῆς τερπόμηνος φύσιγνάθος· ἀλλ’ ὅτε δὴ ρα

Κύμασι περφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων

Ἀχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο· τίλλε δὲ χαίτας,

Καὶ πόδας ἑσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δὲ οἱ ἦτορ

70

Πάλλειτ’ ἀηθέη, καὶ ἐπὶ χθόνα βέλεθ’ ἰκέαται·

Δαινὰ δ’ ἐπεσπανάχιζε, φόβῳ κρυόντος ἀνάγκῃ.

Οὐρὴν μὲν πεῶτ’ ἐπλάσ’ ἐφ’ ὕδασι, ἥύτε κώπην

Σύρων· εὐχόμελός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέατο,

Ἰῖδαι περφυρέοισιν ἐκκλύζετο· πολλὰ δ’ ἔβωπτο,

75

Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, δαπὸν σμάτος δ’ ἀγόρευεν·

“ Οὐχ ἔγω νώτοιςιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος

“ Ταῦρος, ὅτ’ Εὐρώπην Διὶ κύμαλος ἦγ’ ἐπὶ Κρήτιν,

“ Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας Ἰπινώπειν ἦγεν ἐς οἶκον

“ Βάτραχος, ὑφώσας ὠχρόν δέμας ὕδαλι λείκῃ. 80

“ Ἰδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα

Ἀμφοτέροισ' ὄρθον δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον·

Τῆτον ἰδὼν κατέδυσ φύσιν αἶσος, ἔτι νοήσας,

Οἷον ἐταῖρον ἔμελλεν δατολλύμεναι κατὰ λίμνῃν·

Δὺ δὲ βάθ' ὅσον λίμνης, ἔα λεύατο κῆρα μέλαιναν. 85

Κεῖνος δ' ὥς ἀφείη, πέσεν ὕπτιος εὐθύς ἐς ὕδωρ,

Χεῖρας δ' ἔσφιγξεν, καὶ δατολλύμενος κατέτριξε.

Πολλάκι μὲν κατέδιδυκεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε

Λακτιζὼν ἀνέδιδυκε· μόρον δ' ἔκ' ἦν ὑπαλύξας.

Δαδόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἶλκον ἐπ' αὐτῷ· 90

“ Ὑδασι δ' ὀλλύμενος, τοῖσιν ἐφθέγγετο μύθους·

“ Οὐ λήσεις γε θεῶς, φύσιν αἶσος, ταῦτα ποιήσας,

“ Ναυηγὸν ρίψας ἀπὸ σώματος, ὥς ἀπὸ πέτρης.

“ Οὐκ ἂν μὲν κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦδα, κάκις,

“ Παγκρατῖά τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας 95

“ Εἰς ὕδωρ μ' ἐρρίψας· ἔχῃ θεὸς ἐκδικῆν ὄμμα·

“ Ποιήν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, ἔδ' ὑπαλύξεις.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνυον ἐν ὕδασι· τὸ δὲ κατέδδε

Λειχοπίνῃ, ὅχθησιν ἐφθόμενος μαλακῇσι·

Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἠγγελε μύεσσιν. 100

Ὡς δ' ἔμαθεν τὴν μοῖραν, ἔδυσ χόλος αἰνὸς ἅπαντας·

Καὶ τότε κηρύκεσσιν εἰς ἐκέλευσαν ὑπὸ ὄρθρον

Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωζάρεσσι,

Πατρὸς δυστήνῃς Ψυχάρπατος, ὃς κατὰ λίμνην

Ἵπτιος ἐξήπλωτο, νεκρὸν δέμας, εἶδε παρ' ὄχθας 105

Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντῳ.

80 ὧς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη  
 Τρωζάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολέμβρος, εἶπε τε μῦθον·

“ὦ φίλοι, εἰ καὶ μένος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα

85 “Ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκ’). 110

“Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσα.

“Καὶ τ' μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἀρπάξασα

85 “Ἐχθίστη γαλήνῃ, τρώγλης ἔκπαυεν ἐλθσα·

“Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπλωέες ἐς μόρον ἤξαν

“Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξδρόνιες, 115

“Ἦν παγίδα καλέεσσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐῴσαν·

“Ὁ τρίτος ἦν ἀραπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,

90 “Τῷτον ἀπέπνιξεν φυσίγματος ἐς βυθὸν ἄξας.

“Ἀλλ' ἄγεθ', ὀπλισάμεσθα ἔξελθωμεν ἐπ' αὐτῆς,

“Σώματα χερσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι. 120

Τῷτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.

Καὶ τὰς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.

95 Κνημίδας μὲν πρῶτα πρὶ κνήμησιν ἔθηκαν,

ῥηῖαντες κυάμους χλωρῆς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,

100 Οὐς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ὀπισθάντες κατέτρωξαν· 125

Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσφέων διστὸ βυσσῶν,

Οὐς γαλήνῃ δείραντες, ὀπισθεμύως ἐποίησαν·

105 Ἀσπίς δ' ἦν λύχνη τὸ μεστέμφαλον· ἡ δὲ νύ λόγχη,

Εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρης·

Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κρατάφοις καρύοιο. 130

Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐνοπλοὶ. ὥς δ' ἐνόησαν

Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἓνα χῶρον

105 Ἐλθόντες, βελὴν ζύναγον πολέμοιο κακοῖο.

Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ γῆσις, ἢ τίς ὁ θρύλλας,

Κῆρυξ



- Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, Φέρων σκῆπτρον μὲν χερσὶ, 135  
 Τυρογλύφῃ υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,  
 Ἀγγέλλων πόλεμοιο κακὴν φάτιν· εἶπέ τε μῦθον·  
 “ὦ Βάτραχοι, μύες ὕμιν ἀπειλήσαντες ἐπεμψαν,  
 “Εἰπεῖν, ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε.  
 “Εἶδον γὰρ κατ’ ὕδωρ Ψυχάρπαγα, ὃν κατέπεφνε 140  
 “Ἵμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,  
 “Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ζῆσιγες γεγάατε.  
 ὧς εἰπὼν ἀπέφλυε· λόγος δ’ εἰς ἕατα μυῶν  
 Εἰσελθὼν ἐτάραξε Φρένας βατράχων ἀγερῶχων.  
 Μεμφομένων δ’ αὐτῶν φυσίγναθος εἶπεν ἀναστὰς· 145  
 “ὦ Φίλοι, ἔκ ἐκτεινον ἐγὼ μῦν, ἐδὲ κατεῖδον  
 “Ὀλλύμδρον· πάντως ἐπὶ γῇ παύζων παρὰ λίμνην,  
 “Νῆξαι τὰς βατράχων μιμέμδρος· οἱ δὲ κάκιστοι  
 “Νῦν ἐμὲ μέμφοι’ ἢ ἀναίτιον· ἀλλ’ ἄγε βελέην  
 “Ζητήσωμεν, ὅπως δολίχς μύας ἐξολέσωμεν. 150  
 “Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστον·  
 “Σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις σῶμεν ἅπαντες  
 “Ἀκροῖς παρὰ χείλεσσιν, ὅπῃ κατάκρημνος ὁ χῶρος·  
 “Ἦνίκα δ’ ὀρμηθέντες ἐφ’ ἡμέας ἐξέλθωσι,  
 “Δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι, 155  
 “Εἰς λίμνην αὐτὸς σὺν ἔντεσιν εὐθὺ βάλωμεν.  
 “Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τὰς ἀκολύμβους,  
 “Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόποιον.  
 ὧς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυτεν ἅπαντας.  
 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας εἰς ἀμφεκάλυψαν, 160  
 Θώρηκας δ’ εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,  
 Φύλλα δὲ τῇ κράμβῳν εἰς ἀσπίδας εὐ ἥσκησαν,

Ἔγχεος

- 35 Ἐγχος δ', ὄξύχοινος ἐκάστω μακρὸς ἀρήρ',  
καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.  
φραζάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι, 165  
Σείοντες λόγχας· θυμῷ δ' ἔπλητο ἕκαστος.
- 40 Ζεὺς δὲ θεὸς καλέσας εἰς ἔρανὸν ἀστερόεντα,  
καὶ πολέμῳ πλεθρὺν δείξας, κρατερὰς τε μαχηταίς,  
Πολλὰς ἔ' μεγάλας, ἡδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,  
Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχετο, ἡδὲ γιγάντων, 170  
Ἡδὺ γελῶν ἔρέεινε, τίνες βατράχοισιν ἀρωγοί,  
Ἡ μυσὶν, ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίῳ προσέειπεν·  
45 "ὦ θυγάτερ, μυσὶν ἢ ῥ' ἐπιλεξήσῃσσι προέσῃ;  
" Καὶ γάρ σε κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιρτῶσιν ἀπαντρες,  
" Κνίσσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐν θυσιάων. 175  
"Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸ δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·  
"ὦ πάτερ, ἐκ ἂν πάμπαν ἐγὼ μυσὶν τιμομένοισιν  
50 " Ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,  
" Στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνες, εἶνεκ' ἐλαίης.  
" Τῷτο δὲ μὲ λίην ἔδακε Φρένας, οἷον ἔρεζαν 180  
" Πέπλον μὲ κατέτρωζαν, ὃν ἐξύφηνα καμῶσα  
" Ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ἐνησι,  
55 " Τρώγλας τ' ἐμποιοῦσιν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,  
" Καὶ πρᾶσσει με τόκῳ· τέτῳ χάριν ἐξώρρησμαι.  
" Χρησιμὴν γὰρ ὕφηνα, καὶ ἐκ ἔχω ἀνταποδέναι. 185  
" Ἀλλ' ἐδ' ὥς βατράχοισιν δρηγέμεν ἐκ ἐθελήσω·  
" Εἰσὶ γὰρ ἐδ' αὐτοὶ Φρένας ἔμπροθι, ἀλλὰ με πρῶτον  
60 " Ἐκ πολέμῳ ἀνιῶσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώην,  
" Ἵππερ δουρομένην, σὺν ἔλασαν θορυβῶντες,  
" Οὐδ' ὀλίγον κατεμῦστα· ἐγὼ δ' αὖπρος καλεκέμην, 190  
" Τῇν

“ Τὴν κεφαλὴν ἀλγῶσι, ἕως ἐδόησεν ἀλέκτωρ.

“ Ἀλλ’ ἄγε παυσώμεθα, θεοί, τέτοισιν ἀρήγειν,

“ Μὴ κε τις ἡμέων τρωθῇ βέλῃ ὀζυόεντι,

“ Εἰσὶ γὰρ ἀγχιέμαχοι, εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι·

“ Πάντες δ’ ἐρανόθεν τερπόμεθα δῆλον ὀρώντες.

195

ὣς ἄρ’ ἔφη· τῇ δ’ αὖτ’ ἐπεπέθοντο θεοὶ ἄλλοι

Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἓνα χῶρον.

Κάδδ’ ἤλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντα.

Καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγας ἔχοντες,

200

Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κλύπον· ἐρανόθεν δὲ

Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακῶ.

Πρῶτος δ’ Ὑψιβόας Λειχήνορα ἔτασε δαρι,

Ἐσσιότ’ ἐν πορμάχοις, κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἦπαρ·

Κάδδ’ ἔπεσεν πρηνὴς, ἀπαλὰς δ’ ἐκόνισεν ἐθέρας.

Τρωγλοδύτης δὲ μετ’ αὐτὸν ἀκόντισε Πηλεΐωνα·

205

Πῆξεν δ’ ἐν σέρῳ σταρὸν δόρυ· τ’ δὲ πεσόντα

Εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ’ ἐκ σώματος ἔπη.

Σευτλαῖος δ’ ἄρ’ ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.

Ἄρτεφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·

Ἦριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπη.

210

Λιμνόχαρις δ’, ὡς εἶδεν ἀποκλύμῃον Πολύφωνον,

Τρωγλοδύτῃ πετρω μολοιδεῖ τρώσεν ὀπιφθαῖς

Αὐχένα παρ’ ἐσσιότ’· τ’ δὲ σκότος ὅσ’ ἐκάλυψεν.

Λειχήνωρ δ’ αὐτοῖο πτύσκετο δαρι φαεινῷ,

Καὶ βάλεν, ἐδ’ ἀφάμαρτε, κατ’ ἦπαρ· ὡς δ’ ἐνόησε

215

Κραμβοφάγος, ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων.

Ἀλλ’ ἐδ’ ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασι, ἤλασε δ’ αὐτὸν

Κάππισε δ’, ἐδ’ ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ’ αἵματι λίμνη

Περσυρέω,

Πορφυρέω, αὐτὸς ᾧ παρ' ἡϊόν' ἐξετανύσθη,  
 Κορδῆσι λιπαρήσιν ἐπὶ νύμφος λαγόνεσσιν. 220

Λιμνίστιος δ' ὄχθασιν Τυρόγλυφον ἐξενάριζε.  
 Πτεροφάγον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἤλθεν,  
 95 Ἦλατο δ' ἐς λίμνην Φεύγων, τὴν ἀσπίδα ρίψας.

Ἐδρόχαρις δὲ τ' ἔπεφνε Πτεροφάγον βασιλῆα,  
 Χερμαδίῳ πλῆξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ 225  
 Ἐκ ρινῶν ἐξαίξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Λειχοπίναξ δ' ἐκίενεν ἀμύμονα βορβοροκρίτῳ,  
 200 Ἐγχεῖ ἐπαίξας· τὸν δὲ σκόπτος ὅσ' ἐκάλυψε.  
 Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, πῶδός εἰλκυσε Κνισσοδιώκῃην,  
 Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα. 230

Ψυχάρπαξ δ' ἤμῳ ἐτάρων πῶϊ τεθνεώτων,  
 Καὶ βάλε Πρασσοφάγον κατὰ νηδύος εἰς μέσσην ἦπαρ  
 205 Πίπτε δὲ οἱ πῶσθεν, ψυχὴ δ' αἰδόςδε βεβήκε.

Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλὴ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτὸν,  
 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχευσε, καὶ ἐξετύφλα πῶδ' αὖ μικρόν· 235  
 Θυμώθῃ δ' ἄρα κῆνος, ἐλὼν δὲ γε χειρὶ παχέῃ

Κεῖμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος δέξοις,  
 210 Τῷ βάλε Πηλοβάτῳ ὑπὸ γόνατα· πᾶσι δ' ἐκλάσθη  
 Κνήμη δέξιτερη, πέσσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

Κραυγασίδης δ' ἤμῳ, καὶ αὖθις βαίνειν ἐπ' αὐτόν· 240  
 Τύψε μέσσω δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δὲ οἱ εἶσω  
 Ὀξύχοινος ἔδυνε, χαμᾶ δ' ἐκχυτο ἅπαντα

Ἐγκατ' ἐφελκομένη ὑπὸ δόρατι χειρὶ παχέῃ.  
 215 Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,  
 Σκαζὼν ὅκ' πολέμῳ ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς· 245

Ἦλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγῃ αἰπὴν ὀλεθρον.  
 Κ k k k Τρωξάρτης



Τρωζάρτης δ' ἔβαλεν φυσίγναθον ἐς πῶδα ἄκρον·  
 ὦκα δὲ τειρόμηνος ἐς λίμνην ἤλατο Φεύγων.  
 Τρωζάρτης δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνυν προπεσόντα,  
 καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, δόποκτάμηναι μενεαίνων· 250  
 Πρασσαῖος δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνυν προπεσόντα,  
 ἦλθε Διὶ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὅξει χροίνῳ·  
 οὐδ' ἔρρηξε σάκος, χέτο δ' αὐτὰ δερὸς ἀκωκή.  
 Ἦν δὲ τις ἐνὶ μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,  
 Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιδεῖα, 255  
 Ὀρχαμος, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,  
 ὅς μόνος ἐνὶ μύεσσι ἀριστεύσκε μάχεσθαι.  
 Στῆ δὲ πρὸς λίμνην γαυρέμηνος, οἷος ἀπ' ἄλλων,  
 στεῦτο δὲ προΐησιν βατράχων ἦνός αἰχμητῶων.  
 καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ Διένος ἦεν, 260  
 εἰ μὴ ἄρ' ὅζῳ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,  
 καὶ τότε δόπολλυμένους βατράχους ἠκλειρε Κρονίων·  
 Κινήσας δὲ κάρη, πρὶν δ' ἐφθέγγετο Φωνήν·  
 “ὦ πάποι, ἥ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμεν.  
 “οὐ μικρόν μ' ἐπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην 265  
 “ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα  
 “Παλλάδα πέμψωμεν πλεμόκλονον, ἥδ' ἐγὼ Ἄρην,  
 “οἳ μιν δόποχρήσσοι μάχης, κρατερόν περ ἔοντα.  
 ὧς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·  
 “οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, Διένος ἔτε γ' Ἄρης 270  
 “ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὀλεθρον.  
 “ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν δρηγόνες· ἢ τὸ σὺν ὅπλῳ  
 “κινέειω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν,  
 “ὦ Τιτᾶνας ἐπιφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,

“Εγκέλαδόν

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ. 627

“Εγκέλαδόν τ’ ἐπέδησας, ἰδ’ ἄγρια φύλα γιγάντων. 275

Ὡς ἄρ’ ἔφη· Κρονίδης δ’ ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν·  
 Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ’ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,  
 αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνόν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον,  
 ἦκ’ ὑπιδινήσας· ὁ δ’ ἄρ’ ἔπτατο χεῖρὸς ἀνακτος.  
 Πάντας μὲν ῥ’ ἐφόβησε βαλὼν βατράχως τε μύας τε· 280

Ἄλλ’ ἐδ’ ὡς ἀπέληγε μυῶν σραπὸς, ἀλλ’ ἔτι μᾶλλον  
 ἴετο παρθέσιν βατράχων γῆρος αἰχμητῶν·  
 εἰ μὴ ἀπ’ οὐλύμπῃ βατράχως ἐλέησε Κρονίων,  
 ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ὄρωγ’ εὐθὺς ἐπεμψεν.  
 ἦλθον δ’ ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι, 285

Λοξοδάπαι, σρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὄσρακόδερμοι,  
 ὄσσοφύεις, πλάτύνωτοι, δατοσίβουλιες ἐν ὤμοις,  
 βλαιασοὶ, χειροτένοντες, δαπὸ σέρων ἐσπρῶντες,  
 ὀκτάπιδες, δικάρλαιοι, ἀχειρέες· οἱ δὲ καλεῦν  
 Καρκίνοι· οἱ ῥα μυῶν ἔρ’ αὖς σματεύοντι ἔκρηπον, 290

ἦδ’ ὀδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπλοντο δὲ λόγχαι.  
 οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, ἐδ’ ὑπέμειναν,  
 ἔς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ’ ἥλιος ἤδη,  
 καὶ πολέμῃ τελετὴ μονοήμερος ἔχετελέεσθαι.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ  
Υ Μ Ν Ο Ι.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

**Μ**νήσμαι, ἔδῃ λάθωμαι, Ἀπόλλωνος ἑκάπιο,  
 Ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέεσιν ἰόντα,  
 Καὶ ρά γ' ἀναίσωσιν Ἰππαχέδον ἐρχομένοιο  
 Πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε Φαίδιμα τόξα τιταίνῃ.  
 Λητῶ δ' οἷη μέμνε παρὰ Διὶ τερπικεράνῳ,  
 Ἥ ρα βίον τ' ἐχάλασε καὶ ἐκλήϊσε Φαρέτρην,  
 Καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἔλκεται  
 Τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατὴρ ἑοῖο,  
 Πασάλας ἐκ χρυσέας τὸν δ' εἰς θρόνον εἴσεν ἄγχι.  
 Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ Δεπαῖι χρυσείῳ,  
 Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δ' αἰετὶ δαίμονες ἄλλοι  
 Ἐνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητῶ,  
 Οὐνεκα τόξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικλεν.  
 Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,  
 Ἀπόλλωνά τ' Ἀνὰκτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,  
 Τὴν μὲν, ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δέ, κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,  
 Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρεος, καὶ Κύνθιον ὄχθον,  
 Ἀγχοτάτω Φοίνικος, ὑπὸ Ἰνωπίῳ ρέεθροισι.  
 Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὐύμνον ἔοντα;

Πάντη

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 629

Πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νομοὶ βεβλήσασσι ὠδῆς, 20

Ἡμὲν ἀν' ἥπειρον περὶ τρώφον, ἥδ' ἀνὰ νήσους.

Πᾶσαι δὲ σκαπιά τοι ἄδον καὶ πρῶνόνες ἄκροι

Ἰψηλῶν ὄρεων, ποταμοὶ δ' ἄλλαδ' ἀπορέοντες,

Ἀκτὴ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμένα, λιμῆες τε θαλάσσης.

Ἡ ὥς σε πρῶτον Διτῶ τέκε χάρμα βροτοῖσι, 25

Κλινθεῖσσι πρὸς Κύνθος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,

Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἐκάτερθε δὲ κύμα κελαυνὸν

ἔξῃ χερσόνδε λιγυπνοῖσις ἀνέμοισιν;

Ἐνθεν ἀπορρύνμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,

Ὅσους Κρήτη ἐντὸς ἔχῃ καὶ δῆμος Ἀθηνῶν, 30

Νῆσός τ' Αἰγίνα, ναυσικλειτὴ τ' Εὐβοία,

Αἰγαί τ', Εἰρεσία τε, καὶ ἀγχιάλῃ Πεπάρηθος,

Θρηϊκίός τ' Ἀθῶς, καὶ Πηλὶς ἄκρα κάρηνα,

Θρηϊκίῃ τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιοῦντα,

Σκύρος, καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπύ, 35

Ἰμβρος τ' εὐκλήμη, καὶ Λήμνος ἀμικθαλόεσσα,

Λέσβος τ' ἡγαθή, Μάκαρ δ' ἔδος Αἰολίωνος,

Καὶ Χίος, ἥ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλὶ κείται,

Παιπαλόεις τε Μίμας, ἔκ Κασύκῃ ἄκρα κάρηνα,

Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγῆς ὄρος αἰπύ, 40

Καὶ Σάμος ὑδρὴλῃ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,

Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,

Καὶ Κνίδος αἰπεινῇ, ἔκ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,

Νάξ δ' τ', ἥδ' Πάρος, Ἰωναῖά τε πετρῆεσσα.

Τόσον ἐπωδίνεσσι ἔκαστον ἔκετο Διτῶ, 45

Εἴ τις οἱ γαιῶν ὑπερθελεῖ οἰκία θάσσει.

Αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, ὅδε τις ἔτλη

Φοῖβον



φοῖβον δεῖξαδ', καὶ πασιτέρη περ ἔῃσα·

Πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλῳ ἐβόησατο πότνια Λητώ,

Καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι ἦος ἑμοῖο,

“ φοίβῃ Ἀπόλλωνος, θέσθ' ἑνὶ πῖονα νηὸν,

“ Ἄλλος δ' ἔστις σείο πόθ' ἄλφε', ἔδῃ σε λίσσῃ·

“ Οὐδ' εὖβων σε ἔσδαται οἴομαι, ἔδ' εὐμηλον,

“ Οὐδὲ τεύγην οἴσεις, ἔτ' ἀρ' φυτὰ μυρία φύσεις·

“ Αἱ δὲ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργα νηὸν ἔχουσα,

“ Ἀνθρῶπι τοι πάντες ἀγνῶσιν ἐκατόμβας,

“ Ἐνθάδ' ἀγειρόμηναι, κνίσσῃ δὲ τοι ἄσπελος αἰὲς,

“ Δηρὸν ἀνακτ' εἰ βόσκοις, οἳ τε θεοὶ κέ σ' ἔχωσι

“ Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ ἔτοι πῖα ὑπ' ἔδας.

ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δήλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·

“ Λητοῖ, κυδίση θύγατερ μέγαλοιο Κρόνιοι,

“ Ἀσπασή μὲν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἀνακλῶς

“ Δεξαίμην, αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσσηχῆς

“ Ἀνδράσιν, ὥδῃ δὲ κεν περὶ τιμῆεσσι γηνοίμην.

“ Ἀλλὰ τόδῃ τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, ἔδῃ σε κεύσω·

“ Λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα

“ Ἔσσεσθ', μέγα δὲ περὶ τανύσμενον ἀθανάτοισι,

“ Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρρεαν.

“ Τῷ ῥ' αἰνῶς δειδοῖκα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

“ Μὴ ὁπότεν τοπρῶτον ἴδῃ Φάος ἡελίοιο,

“ Νῆσιν ἀτιμήσῃ, ἐπεὶ κραναήπεδός εἰμι,

“ Ποσσὶ κατασρέψας, ὥσῃ δ' ἄλός ἐν πελάγεσσιν.

“ Ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ

“ Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξειται, ἢ κεν αἰδῇ οἱ,

“ Τεύξαδ'

50

55

60

65

70

75

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 631

“ Τεύχεαδ' ἡνόν τε καὶ ἄλσεα δεινρήεντα.

“ Πηλύποδες δ' ἐν ἑμοὶ θαλάμας, Φῶκαί τε μέλαινα,

“ Οἰκία πειήσιν) ἀκηθεά, χήτεϊ λαῶν.

“ Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὅρκον ὁμόσασθαι,

“ Ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα ἡνόν,

“ Ἐμμελῶν ἀνθρώπων χρησέμενον, αὐτὰρ ἔπειτα

“ Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ πολυνύμμος ἐστίν.

“ Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὁμοόσεν·

“ Ἴσῳ νῦν τάδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,

“ Καὶ τὸ καλεῖσθ' ὀμφρον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅς τε μέγιστος

“ Ὀρκος, δεινότατός τε πᾶσι μακάρεσσι θεοῖσιν.)

“ Ἡ μὲν φοίβῃ τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ

“ Βαμὸς καὶ τέμενος, τίσι δὲ σέ γ' ἔζοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοόσεν τε, τελεύτησέν τε τ' ὅρκον,

Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνυ· Ἐκάτοιο ἀνακτός·

Λητῶ δ' ἐννῆμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπιδος

ᾠδίνεσσι παρέπαρτο· θεᾶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πάσσαι,

Ῥασαὶ ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε, Ῥέη τε,

Ἰχναίη τε θέμις, καὶ ἀγασσενος Ἀμφιτρίτη,

Ἀλλὰ καὶ τ' ἀθάναται, νόσφιν λυκωλένης Ἥρης·

Ἦσαν γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.

Μένη δ' ὅκ' ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυα·

Ἦσαν γὰρ ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσι,

Ἦρης φρεσμοσύνη λυκωλένης· ἥ μιν ἔρυκε

Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' ὑὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

Λητῶ τέχεαδ' ἀλλυπλόκαμος τότε ἔμελλεν.

Αἱ δ' Ἴον προὔπεμψαν εὐκτιμένης δ' ὀπὸ νήσας,

Ἀξέμεν Εἰλείθυαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,

Χρυσείοισι

Χρυσέοισι λίνοισιν ἐεργμῆμον, ἐννιάπηχυν.  
 Νόσφιν δ' ἦνωγον καλέειν λυκωλένῃς Ἥρης,  
 Μῆ μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποσρέψειν ἴσταν.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τῷ ἄκασε ποδηνεμος ὠκείῃς Ἴρις,  
 Βῆ ῥα θεῖν, ταχέως δὲ δῖνυσε πᾶν τὸ μεσηγνύ  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλύμπῳ,  
 Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυαν ἀπ' οὐκ μεγάροιο θύραζε  
 Ἐκπροκαλεωσαμένη, ἔπειτα πηρόεντα προσήυδα,  
 Πάντ' ἄνδ' ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπῳ δώματ' ἔχσται.  
 Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι  
 Βᾶν δὲ ποτὶ τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοίᾳ.  
 Εὖτ' ἐπὶ Δήλῃ ἔβαινε μορσέσκες Εἰλείθυα,  
 Τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.  
 Ἀμφὶ δὲ Φοίνικι βάλε πήχεε, γῆνα δ' ἔρρισε  
 Λεμῶνι μαλακῶ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν.  
 Ἐκ δ' ἔθορε προφώωσθε· θεῶν δ' ὀλόλυνξαν ἅπανται.  
 Ἐνθα σέ, ἦε φοῖβε, θεῶν λῶν ὕδαλι καλῶ  
 Ἀγνώως καὶ καθαρώς, παρῆξαν δ' ἐν Φαίρῃ λυκῶ,  
 Λεπιδῶ, νηρατέῳ· πρὶν δὲ χρύσειον σρόφον ἦκαν.  
 Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσόορα θήσαιο μήτηρ,  
 Ἀλλὰ θέμις νέκταρ τε ἔσσι ἀμβροσίῳ ἱερατεινῇ  
 Ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητώ,  
 Οὐνεκα τοῖο σρόφον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔπικλεν.  
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ, φοῖβε, κατέδρωες ἀμβροτον εἶδαρ,  
 Οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴχον χρύσειοι σρόφοι ἀπααίροντα,  
 Οὐδέ τι δέσματ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.  
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῆυδα φοῖβος Ἀπόλλων·  
 “Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τῆξα,

105

110

115

120

125

130

“ Χρήσω

# ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ, 633

“ Χρήσω τ’ ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βεβλήν.

Ὡς εἰπὼν ἐβίβασκεν διπὸ χθονὸς εὐρυοδείης  
φοῖβος ἀκίρσεκέοις ἐκατηβόλος· αἱ δ’ ἄρα πᾶσαι  
θαμβέον ἀθάνατ’· χρυσῷ δ’ ἄρα Δῆλος ἄπασι  
βεβρίθη, καθρωῶσα Διὸς Λητῆς τε χυμέθλην,

135

Γηθοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θέσται  
νήσων ἠπείρα τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον·  
Ἦνθησ’, ὥς ὅτε ρίον ἔρρεος ἀνέστην ὕλης.

Αὐτὸς δ’ ἀργυρότοξε ἀναξ ἐκατηβόλ’ Ἀπόλλων,  
Ἄλλοτε μὲν τ’ ἐπὶ Κύνθῳ ἐβήσαιο παυπαλόεντες,

140

Ἄλλοτε δ’ αὖ νήσῃς τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.

Πολλοὶ τοι νηοὶ τε, καὶ ἄλσέα δενδρήεντα,

Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι, καὶ παρώνες ἄκροι

Ἰφληλῶν ὀρέων, πῶαμοί θ’ ἄλαδὲ παρορέοντες·

145

Ἀλλὰ σὺ Δήλω, φοῖβε, μάλισ’ ὀππότερπαι ἦτορ,

Ἐνθα τοι ἐλκεχίτωνες ἰάονες ἠερέθοντα,

Αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.

Οἱ δὲ σε πυγμαχίῃ τε, ἔ’ ὀρχημῶ, καὶ αἰοιδῇ,

Μησάμενοι τέρπασιν, ὅταν σήσων’ ἀγῶνα.

150

Φαίη κ’ ἀθανάτης καὶ ἀγήρωις ἔμμεναι ἀνὴρ,

Οἱ τὸτ’ ἐπαντία σείῃ τ’ ἰάονες ἀθρόοι ἔεν.

Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,

Ἄνδρας τ’ εἰσπρόων, καλλιζώνες τε γυναικάς,

Νῆας τ’ ὠκείας, ἡδ’ αὐτῶν κτήματα πολλὰ.

155

Πρὸς δ’ ἔτι, τόδε μέγα θαῦμα, ὅτε κλέος ἔπ’ ὀλεῖται,

Κῆρα Δηλιάδες, ἐκατηβελέταο θεράπαινα·

Αἵτ’ ἐπεὶ ἄρ’ παρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,

Αὐτὶς δ’ αὖ Λητώ τε καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,

L 111

Μνησάμεναι



Μησιμέλραυ ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἥδ' ἑ γυναικῶν,  
ἔγνον αἰδέσπον, θέλγσσι δὲ Φῦλ' ἀνθρώπων.

160

Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς ἔκρεμβαλιασὺν  
μιμῆσθ' ἴσασιν· φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος  
φθέγγεσθ'· ἔτω σφιν καλὴ σπάρηρεν αἰοιδή.

Ἄλλ' ἄγε δῆ, Λητώ μὲν, Ἄπολλόν τ', Ἀρτέμιδι ζῆν,

165

Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσσι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε  
Μνήσασθ', ὁππότε κέν τις Ὀπιχθονίων ἀνθρώπων  
ἔνθ' ἄδ' ἀνέηρ) ξείνος ταλαπείριος ἐλθῶν·

“ὦ κῆρα, τίς δ' ὕμμιν ἀνὴρ ἥδιος αἰοιδῶν

“ἔνθάδε πωλεῖται, καὶ τέω τέρπεσθε μάλιστα;

170

“ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσσι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων,

“Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσῃ·

“Τῷ πᾶσι μετόπισθεν δρισεύσασιν αἰοιδά·

Ἡμεῖς δ' ἡμέπερον κλέος οἴσμεν, ὅσον ἐπ' αἶαν

Ἀνθρώπων σρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναυεταώσας·

175

Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἔλῃζω ἐκὼς ὁδόν· Ἀπόλλωνα

Ἑρμῆα ἀργυρότονον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.

ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν,

180

καὶ Μίλητον ἔχεις, ἐναλόν πόλιν, ἡμερόεσσαν,

αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύσης μέγ' ἀνάσσεις.

Εἶσι δὲ Φορμίζων Λητῆς ἐρικυδέος υἱὸς

Φέρμιγχι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶνι πετρήεσσαν,

Ἄμβροτα ἔμματα ἔχων τε θυάδεα· τοῖο δὲ Φόρμιγζ

Χρυσέας ὑπὸ πλῆκτρῳ καναχὴν ἔχει ἡμερόεσσαν.

185

ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον δ' ὁ χθονὸς, ὥς νόημα,

Εἶσι, Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγεριν ἄλλων·

Αὐτίκα

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 635

- 160 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλῃ κίθαρις καὶ αἰοιδή.  
 Μῶσται μὲν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ  
 Ἵμνεῦσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἀμβροτα, ἥδ' ἀνθρώπων  
 Τλημοσύνας· ὅς' ἔχοντες ἴα' ἀθανάτοισι θεοῖσι,  
 Ζῶσ' ἀμφιδέες καὶ ἀμήχανοι, εἶδε δύνανται  
 Εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκρον καὶ γήραος ἄλκαρ.  
 165 Αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάρμιτες, καὶ εὐφρονες ὦραι,  
 Ἀρμονίη θ', Ἥθε τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,  
 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.  
 Τῇσι μὲν ἔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, ἔτε λάχεια,  
 Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτη,  
 170 Ἀρτεμις ἰδυέαира, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.  
 Ἐνθ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ εὐσκοπὸς Ἀργεϊφόντης  
 Παίξουσ'· αὐτὰρ ὁ φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζῃ  
 Καλὰ καὶ ὑψὶ βιβᾶς· αἶγλη δέ μιν ἀμφιφασείη,  
 Μαρμαρυγὰ τε ποδῶν καὶ εὐκλῶσι χιτῶνος.  
 175 Οἱ δ' Ἰππῖτερπον θυμὸν μέγαν, εἰσπρόωλεις,  
 Λητῷ τε χρυσοπλόκαμος, καὶ μητίετα Ζεὺς,  
 200 Ἵνα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.  
 Πῶς τ' αἶρ σ' ὑμνήσω πάντως εὐῦμνον ἑόντα;  
 Ἡέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰεῖδω καὶ Φιλότῃτι,  
 180 Ὡς ποτε μνωόμυρος ἔκλεις Ἀζανίδα κέρην,  
 Ἰαχ' ἀμ' ἀντιθέω Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ;  
 Ἡ ἅμα φόρβαντι, Τριόπῳ γένος, ἥ ἅμ' Ἐρσθεῖ,  
 Ἡ ἅμα Λακίππῳ, Ἐ Λακίππιό δάμαρτι  
 185 Πεζός, ὃ δ' ἵπποισιν; εἰ μὴν Τριόπος γ' ἐνέλειπεν.  
 Ἡ ὥς τὸ πρῶτον χρηστὲρον ἀνθρώποισι  
 Ζητῶν κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων;  
 215  
 215 Πιερίης

Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμπιοι κατῆλθες,  
 Λέκτον τ' ἡμαθύντα παρέστιχες, ἢ Μαγνήτας,  
 Καὶ Διὰ Περραιβῆς· τάχα δ' εἰς Ἰωλκὸν ἴκανες,  
 Κίωαίς τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.

Στῆς δ' Ἰππὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι ἔχ' ἀδὲ θυμῷ  
 Τόλξαδ' νηὸν τε καὶ ἄλσεα δειδρῆεντα.

220

Ἐνθεν δ' Εὐρυπὸν Διὰβῶς, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,  
 Βῆς ἀν' ὄρος Ζαίφες χλωρόν· τάχα δ' ἴξας ἀπ' αὐτῶ  
 Ἔς Μυκαλησὸν ἰῶν, καὶ Τευμησὸν λεχεποῖν.

Θήκης δ' εἰσαφίκανες ἕδος κατακειμένον ὕλη·

225

Οὐ γάρ πω τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήκῃ,  
 Οὐδ' ἄρα πώποτε ἦσαν ἀταρπυτοί, ἔδδ' κέλδουσι,  
 Θήκης ἀμπεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.

Ἐνθεν δὲ προτέρῳ ἔκλεις, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,  
 Ὀρχηστὸν δ' ἴξας Ποσιδηῖον, ἀγλαὸν ἄλσος·

230

Ἐνθα νεοδμῆς πῶλ' ἀναπνέει, ἀχθόμυρος περ,  
 Ἐλκων ἄρματα καλὰ, χαμῶ δ' ἐλατήρ, ἀγαθὸς περ,  
 Ἐκ δίφροιο θυρῶν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν  
 Κεῖν' ὄχρα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες·

Εἰ δὲ κεν ἄρματ' ἄγῃσιν ἐν ἄλσεϊ δειδρῆεντι,

235

Ἴππους μὲν κερμέεσι, πὰ δὲ κλίναντες ἐῷσιν.

Ὡς γὰρ πὰ πρῶταδ' ὅσην γῆρ' ἔειδ', οἱ δὲ ἀνακλῖ  
 Εὐχον, δίφρον δὲ θεῶν τότε μοῖρα φυλάσσει.

Ἐνθεν δὲ προτέρῳ ἔκλεις, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·

Κηφιστὸν δ' ἄρ' ἐπειτὰ κιχῆσαι καλλιρέεθρον,

240

Ὅσπερ Λιλαίηθεν προχέει καλλιῖρρον ὕδωρ.

Τὸν Διὰβῶς, ἐκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολὺπυρρον,

Ἐνθεν ἄρ' εἰς Ἀλῖαρον ἀφίκεο ποιήεντα.

B75

# ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 637

Βῆς δ' ἐπὶ Δελφῶσσι, πόθι τοι ἄδ' ἡχώρος ἀπήμων  
 τεύξασθ' νηὸν τε καὶ ἄλσέα δεινδρήεντα. 245

Στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·

“ Δελφῶσ', ἐνθάδ' ἐδὴ φρονέω παρικαλλέα νηὸν,

“ Ἀνθρώπων τεύξαι χρησέλιον· οἷτέ μοι αἰεὶ

“ Ἐνθάδ' ἀγνήσῃσι τεληέσας ἐκατόμβας,

“ Ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείραν ἔχουσιν, 250

“ Ἡδ' ὅσοι Εὐρώπῃν τε, ἃ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,

“ Χρησόμενοι τοῖσιν δὲ τ' ἐγὼ νημερτέα βεβλήν

“ Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ. 255

Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμέλια φοῖβος Ἀπόλλων·

Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδῶσα

Δελφῶσσι κραδίην ἐχολώσατο, εἶπε τε μῦθον·

“ φοῖβε, ἀναξ, ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θῆσω·

“ Ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεύξαι παρικαλλέα νηὸν,

“ Ἐμμελῶς ἀνθρώποις χρησέλιον· οἱ δὲ τοι αἰεὶ

“ Ἐνθάδ' ἀγνήσῃσι τεληέσας ἐκατόμβας. 260

“ Ἀλλ' ἔκ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,

“ Πημανέει σ' αἰεὶ κλύπος ἵππων ὠκειάων,

“ Ἀρδόμενσί τ' ἔρῃς ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ παγῶν,

“ Ἐνθα τις ἀνθρώπων βεβλήσε' εἰσοράσας

“ Ἀρματα τ' εὐποίητα, ἃ ἀκυπόδων κλύπον ἵππων, 265

“ Ἡ νηὸν τε μέγαν, καὶ κλήματα πόλλ' ἐνεόντα.

“ Ἀλλ' εἰ δή τι πτόιοιο, (σὺ δὲ κρείστων ἃ δρεῖων

“ Ἐσσι, ἀναξ, ἐμέθεν, σέθεν δὲ θεόθεν ἐστὶ μέγιστον·)

“ Ἐν Κρίσῃ ποιήσας ὑπὸ πτοχὶ Παρνασσοῖο·

“ Ἐνθ' ἔθ' ἄρματα καλά δονήσε', ἔτε τοι ἵππων 270

“ Ὀκυπόδων κλύπος ἔσται εὐδμητον παρὶ βωμόν.

“ Ἀλλὰ



“ Ἀλλὰ καὶ ὡς περ αἰόγειν Ἰηπειήονι δῶρα

“ Ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγενηθὼς

“ Δέξαι ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.

Ὡς εἶπ' οὔ, Ἐκάτῃ πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ

275

Δελφῶσσι κλέος ἔη ἐπὶ χθονὶ, μὴδ' Ἐκάτῳ.

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλών·

Ἰξες δ' ἐς Φλεγυῶν ἀνδρῶν πόλιν ὕβριζέων,

Οἱ Διὸς σὺν ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον

Ἐν καλῇ βήσῃ, Κηφισίδος ἐγγυθὶ λίμνης.

280

Ἐνθεν καρπιλίμῳ προσέειπεν πρὸς Δειράδα θυῶν·

Ἴκεο δ' ἐς Κρίσσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόντα,

Κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμήν· αὐτὰρ ὑπερθεν

Πέτρη ὑποκρέμα, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βήσῃ

Τρηχεῖ, ἔνθα ἀναξ τεκμήρατο φοῖβος Ἀπόλλων

285

Νηὸν ποιήσας ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·

“ Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξαι περικαλλέα νηὸν,

“ Ἐμμεναὶ ἀνθρώποις χρησέριον· οἵτε μοι αἰεὶ

“ Ἐνθάδ' ἀγνήσῃσι τεληέσας ἑκατόμβας,

“ Ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πάτεραν ἔχουσιν,

290

“ Ἡδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,

“ Χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βεβλήν

“ Πᾶσι θεμιστεύσιμι, χρέων ἐνὶ πόσινι νηῶ.

Ὡς εἶπ' ὅν, διέθηκε θεμελία φοῖβος Ἀπόλλων

Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς

295

Λαίινον ἔδον ἔθηκε Τροφώνιος, ἡδ' Ἀγαμήδης,

Τιέες Ἐργίνας, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔτασαν ἀγέσφατ' αὐτὰρ ἀνθρώπων

Κρητοῖσιν λάεσιν, αἰοδίμον ἔμμεναι αἰεὶ.

Ἀγχι

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 639

Ἄγχι δὲ κρήνη καλλιῖρος, ἔνθα δράκαιναν  
 κτείνεν ἀναξ Διὸς υἱὸς δαπὶ κρατεροῖο βιοῖο, 300

Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγχιον, ἣ κακὰ πολλὰ  
 Ἀνθρώπων ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτὴς  
 Πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν,  
 καὶ πόλε δέξαμένη χρυσοθρόνα ἔτρεφεν Ἥρης, 305

Δεινόν τ', ἀρραλέον τε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,  
 ὃν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί·  
 εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρμυδέα γείνατ' Ἀθήνην  
 Ἐν κορυφῇ· ἣ δ' αἶψα χολώσεται πόντια Ἥρη,  
 Ἥδ' καὶ ἀχρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε· 310

“ Κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ, πᾶσά τε θείαινα,  
 “ ὣς ἔμ' ἀτιμάζειν ἀρχὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς  
 “ Πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κεδνὴ εἰδυῖαν,  
 “ Καὶ νῦν νόσφιν ἐμῷ τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,  
 “ Ἡ πᾶσιν μακάρεσσιν μετὰ πρέπῃ ἀθανάτοισιν· 315

“ Αὐτὰρ ὅγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μῆτι' πᾶσι θεοῖσι  
 “ Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ρικνὸς πόδας, ὃν τε κεν αὐτῇ  
 “ ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλᾷσαι, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·  
 “ Ἀλλὰ ἐ Νηῆος θυγάτηρ θέτις ἀργυρόπεζα  
 “ Δέξατο, καὶ μῆτι' ἦσι κασιγνήτησι κόμισσεν. 320

“ ὣς ὅφελ' ἄλλοι θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσιν.  
 “ Σχέτλιε, ποικιλομήντε, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλοι;  
 “ Πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;  
 “ Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμεν, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης  
 “ Ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἱ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσι. 325

“ Καὶ νῦν τοιγὰρ ἐγὼ τεχνήσμεθα, ὥς κε γένῃ  
 “ Παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,  
 “ οὔτε

“ Οὔτε σὸν αἰσχύναις ἱερὸν λέχος, ἔτ' ἐμὸν αὐτῆς.

“ Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν παλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σέο

“ Τηλόθεν ἔσσι, θεοῖσι μετέσομαι ἀθανάτοισιν.

330

“ Ὡς εἰπῶς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωμένη περ.

Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρ' αὖτο βοῶπις πότνια Ἥρη,

Χεὶρὶ καταπρέμει δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·

“ Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,

“ Τιτῆνες τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες

335

“ Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῷ ἔξ' ἄνδρες τε θεοὶ τε·

“ Αὐτοὶ νῦν μευ πύλῃς ἀκῶσθε, καὶ δότε παῖδα

“ Νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην Ἰπιδάεα κείνῃ·

“ Ἀλλ' ὅγε φέρτερος ἦ, ὅσον Κρόνῳ εὐρύσπα Ζεὺς.

340

“ Ὡς ἄρα φωνήσας ἴμασε χθόνα χεὶρὶ παχεῇ·

Κινήτη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδέσθαι

Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· οἶετο γὰρ τελέεσθαι.

Ἐκ τῶν δ' ἤπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνῆαυτὸν

Οὔτε πότ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μηλόεντος,

Οὔτε πότ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τοπῆρος περ,

345

Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκειτο βελάς·

Ἀλλ' ἦγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μέγιστοι

Τέρπετο οἷς ἱερῶσι βοῶπις πότνια Ἥρη.

Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελειῶτο

Ἀψ' ὤψετολλομένους ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,

350

Ἥ δ' ἔτεκ' ἔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, ἔτε βροτοῖσι,

Δεινὸν τ' ἄρ' αἰεὶον τε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.

Αὐτίκα πῖνδε λαβῶσαι βοῶπις πότνια Ἥρη

Δῶκεν ἔπειτα φέρσαι κακῶ κακὸν, ἡ δ' ὑπέδεκτο·

“ Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.

355

ὅς

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ, 641

Ὃς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἥμαρ·  
 Πρὶν γέ οἱ ἰὼν ἐφῆκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων  
 Καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπήσι,  
 Κεῖτο μέγ' ἀδμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον·  
 Θεασασίη δ' ἐνοπὴ γῆρετ' ἄσπετος· ἡ δὲ κατ' ὕλην  
 Πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λείπε δὲ θυμὸν  
 φοινὸν λυπνέεισ'· ὁ δ' ἐπηύξατο φοῖβος Ἀπόλλων·

“ Ἐνταυθαὶ νῦν πύθω δῖπ' ἡθονὶ βωτιανέειρα·  
 “ Οὐδὲ σύ γε ζωῶσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν  
 “ Ἔοσεαι, οἱ γαῖης πολυφόβου καρπὸν ἔδοντες  
 “ Ἐνθάδ' ἀγνῆσθαι τεληέσας ἐκατόμβας·  
 “ Οὐδέ τι τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' ἔτε τυφωεύς  
 “ Ἀρκέσθ', ἔδδ' Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτῶ·  
 “ Πύσθ' γαῖα μέλαινα καὶ ἡλέκτωρ ὑπερίων.

Ὡς φάτ' ἐπιδυρόμενος· τίλῳ δὲ σκότος ὅσπερ κάλυψε.  
 Τίλῳ δ' αὐτῶ κατέπυσ' ἱερὸν μῆδος ἡελίοιο·

Ἐξ ἧ νῦν Πυθῶ κικλήσκει· οἱ δὲ ἀνακτα  
 Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, ὅνεκα κεῖθι  
 αὐτῶ πῶσε πέλωρ μῆδος ὄξεος ἡελίοιο.

Καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φοῖβος Ἀπόλλων,  
 οὐνεκά μιν κρήνη καλλιῖροσ' ἐξαπαφῆσε.

Βῆ δ' ὅππ' Δελφῶσιν κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·  
 Στῇ δὲ μάλ' ἀγχι αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

“ Δελφῶσ', οἶκ' ἄρ' ἐμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφῆσαι,  
 “ Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν περρεῖν καλλιῖροσιν ὕδαρ.  
 “ Ἐνθάδ' ἐγὼ καὶ ἐμὸν κλέος ἔοσε', ἔδδ' σὸν οἶος.

Ἦ, καὶ ἐπὶ ρίον ὥσεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων  
 Πέτρῃσι προχυτῆσιν· ἀπέκρυψεν δὲ ρέεθρα,

M m m m

360

365

370

375

380

ν.β.



Καὶ βωμὸν πιήσα' ἐν ἄλσει δεινρήνῃ,  
 Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόας· ἔνθα δ' ἀνακλῖ 385  
 Πάντες Ἰππῆκλῃσιν Δελφασίῳ εὐχετόωνται,  
 Οὐνεκα Δελφῶσιν ἱερῆς ἤρχυνε ρέεθρα.  
 Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων  
 Οὔτινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγέγοιτο,  
 Οἱ Θεραπεύσον' Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι. 390  
 Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ  
 Νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ,  
 Κρήτες ἀπὸ Κνωσὸς Μινωῖα, οἳ ρά τ' ἀνακτῆ  
 Ἱερά τε ρέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας.  
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος χρυσαόρος, ὃς τίς κεν εἴπῃ, 395  
 Χρείων ἐκ δάφνης, γυάλων ὑπὸ Παρηγοῖο.  
 Οἱ μὲν ἐπὶ πηῆξιν καὶ χεῖματα νῆϊ μελαίνῃ  
 Ἔς Πύλον ἡμαρτάνοντα, Πυληγυέας τ' ἀνθρώπους,  
 Ἐπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήνετο Φοῖβος Ἀπόλλων·  
 Ἐν πόντῳ δ' ἐπύρεσε, δέμας δελφίνι εἰκνῶς, 400  
 Νῆϊ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλῳρ μέγα τε δεινόν τε.  
 Τῶν δ' ὅστις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσασατο νοῆσαι,  
 Πάντοθ' ἀνασείσωσκε, τίνας δὲ νῆια δῆρα·  
 Οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νῆϊ καθείατο δειμαίνοντες.  
 Οὐδ' οἶγ' ὅπλ' ἔλυσον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν, 405  
 Οὐδὲ λύον λαῖφος νηὸς κυανοπρώροιο·  
 Ἀλλ' ὥς οἱ τὰ πρῶτα κατεστήσαντο βοεῦσιν,  
 Ὡς ἔπλεον, κραίπνός δὲ νότος κατόπιόθεν ἔγειρε  
 Νῆα θοήν. πρῶτον δὲ παρημέδοντο Μάλειαν,  
 Παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἀλισέφαγον πολίεθρον, 410  
 Ἴζον, καὶ χῶρον τερψιμβρότα ἡελίοιο,

Ταῖναρον

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 643

Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθυτέρῃα βόσκειται αἰὼς  
Ἡελίοιο ἀνακτος, ἔχῃ δ' ἐπιτερπέα χῶρον.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἔθελον νῆα χεῖν, ἡδ' ὀπθόαντες  
φρέσασαοζ μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθ,

Εἰ μὴ ἐφ' ἡνὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλῳρον,

Ἡ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολυύχτυον ἀμφὶς ὀρέσσι·

Ἀλλ' ἐπὶ θαλίαισιν ἐπέφτετο νῆς εὐεργῆς,

Ἀλλὰ παρέκ Πελοπόννησον πῶϊεραν ἔχουσα

Ἦεν ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων

Ῥηιδίως ἴθον· ἡ δὲ πρήσασσα κέλῳθεν,

Ἀργῆν' ἴκανε, καὶ Ἀργυφῆν ἐρατεινῇν,

Καὶ Θούριον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκπιτον Αἰπὺν,

Καὶ Πύλον ἡμαθόεντα, Πυληγυρέας τ' ἀνδρώπας.

Βῆ δὲ παρὰ Κρηνῆς, Ἐ Καλκίδα, καὶ πρὸς Δύμην,

Ἦδὲ παρ' Ἡλίδι διῶν, ὅθι κρατέσιν Ἐπειοί.

Εὐτε φεράς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς ἔρω.

Καὶ σφιν ὑπὸ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,

Δελίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσετο πᾶσαν,

Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπέειρων,

Ὅς τε δι' ἐκ Πελοπόννησον πῶϊεραν ἐέρχῃ,

Ἥλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας αἰθριος ἐκ Διὸς αἴσης,

Λάερος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα

Νῆς ἀνύσειε ἴεσαι θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Ἀψορροὶ δ' ἤπειτα πρὸς ἡῶν τ' ἡελιόν τε

Ἐπλεον, ἡγεμόνδ' ἀναξ' Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,

Ἰζον δ' ἐς Κρίσσην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν,

Ἐς λιμέν' ἡ δ' ἀμάθεισιν ἐχρίμψατο πῆλοπόρος νῆς.

M m m m 2

Ἐνθ'

Ἐνθ' ἔκ νηὸς ὄρεσεν ἀναζ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,  
 Ἄστρι' εἰδόμῃρος μέσῳ ἡματι· ἔδ' ἀπὸ πολλὰ  
 Σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς ἔρανὸν ἦκεν·  
 Ἔς δ' αἰδυτὸν κατέδυσε Διὰ τριπόδων ἐριτίμων.  
 Ἐν δ' ἄρ' ὄγε Φλόγα δαΐε, πιφασκέμῃρος τὰ ἅ κῆλα,  
 Πᾶσαν δὲ Κρίσῳ κάτεχεν σέλας. αἱ δ' ὀλόλυσαν  
 Κρισαίων ἄλοχοι, καλχίζωνοί τε θύγατρες,  
 Φοῖβε ὑπὸ ριπῆς· μέγα γὰρ δέος ἔειλεν ἑκάσῃ.  
 Ἐνθεν δ' αὖτ' Ἰπὶ νῆα, νόημ' ὥς, ἄλπο πέτεαδ',  
 Ἀνέρι' εἰδόμῃρος αἰζῆν τε κρατερῶν τε  
 Πρωΐῃσιν, χαίτη εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·  
 Καὶ σφέας Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ ξῖνοι, τίνας ἐσέ; πόθεν πλεῖθ' ὕδα κέλευθα;  
 “Ἥ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,  
 “Οἷά τε ληισῆρες, ὑπεῖρ ἅλα; τί τ' ἀλόων;  
 “Ψυχὰς παρθέμῃροι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.  
 “Τίφθ' ἔτως ἦσαν τεληιότες, ἐδ' ἐπὶ γαῖαν  
 “Ἐκβῆτ', ἐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεοθε;  
 “Αὕτη μὲν γε δίκη πέλξ ἀνδρῶν ἀλφεισίων,  
 “Ὅππόταν ἔκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νῆϊ μελαίνῃ  
 “Ἐλθωσιν καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δὲ σφέας  
 “Σίτοιο γλυκεροῖο πρὶν φρένας ἴμερος αἰρεῖ.

ὣς φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε.  
 Τὸν δ' αἰμειβόμενος Κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἦνδα·

“Ξεῖν', ἐπεὶ ἔ μὲν γάρ τι καλαθητοῖσιν εἰκας,  
 “Οὐδέμας, ἐδὲ φυῆν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,  
 “Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δὲ τοι ὄλβια δόειν.  
 “Καί μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

440

445

450

455

460

465

“ Τίς

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 645

- 40 " Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐκχεράσιν ;  
 " Ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,  
 " Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἐνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι· 470  
 " Νῦν δ' ὧδε ζῦν νῆι κατήλθομεν ἔτι ἐκόντες,  
 " Νόσῃ ἴεμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα.  
 45 " Ἀλλά τίς ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν σὸν ἔτελον ἄσας.  
 Τὴς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκαέργος Ἀπόλλων·  
 " Ζεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε 475  
 " Τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν σὸν ἔθ' ὑπὸ τροπῇ αὖθις ἔσεσθε  
 " Ἐς τε πόλιν ἐρατὴν ἔδωκα καλὰ ἕκαστον,  
 50 " Ἐς τε Φίλας ἀλόχῃς· ἀλλ' ἐνθάδε πόσινα νηὸν  
 " Ἐξέτ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.  
 " Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι· 480  
 " Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,  
 " Οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πόσινα νηὸν  
 55 " Ἐξέτ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·  
 " Βελάς τ' ἀθανάτων εἰδήσειε, ἣ ἰότητι  
 " Αἰὲ τιμήσεσθε Δαμπερὲς ἡμᾶς πάντα. 485  
 " Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πείθεσθε τάχιστα.  
 " Ἰσία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·  
 60 " Νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἡτέρῃς ἐρύσασθε,  
 " Ἐκ δὲ κλήμαθ' ἔλεσθε, καὶ ἔντα νηὸς εἴσης.  
 " Καὶ βωμὸν ποιήσιν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης, 490  
 " Πῦρ δῆπκαίοντες, ἐπὶ τ' ἀλφειὰ λευκὰ θύοντες·  
 " Εὐχεσθ' δ' ἥπειτα, παριστάμενοι παρὶ βωμόν.  
 65 " Ὡς μὲν ἐγὼ τοπῶτον ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ  
 " Εἰδόμενος Δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρασε,  
 " Ὡς ἐμοὶ εὐχεσθ' Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495  
 " Αὐτὸς



" Αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσεται αἰεὶ.  
 " Δειπνήσά τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ πρὸς νηὶ μελαίνῃ,  
 " Καὶ παῖσιν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.  
 " Αὐτὰρ ἐπὴν οἴτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἦδε,  
 " Ἐρχεσθὰ θ' ἄμ' ἐμοὶ, ἔ' Ἰηπαιήον' αἰεῖν,  
 " Εἰσέκε χώρον ἱκηθον, ἵν' ἔχετε πῶνα νηόν.  
 " ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα ἔ' μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθουλο.  
 Ἰστα μὲν πρῶτον κάθισαν, λῦσαν δὲ βοείας·  
 Ἰσὲν δ' ἰσοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.  
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.  
 Ἐκ δ' ἄλως ἠπειρόνδε θοῇ ἀνὰ νῆϊ ἐρύσαντο  
 ὕψ' ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ πάνυσαν·  
 καὶ βωμόν ποιεῖσιν ὅππ' ῥηγμῖνι θαλάσσης,  
 Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἀλφίτα λούκα θύοντες,  
 εὐχόμενοι, ὥς ἐκέλευε, παρεστέμενοι πρὸς βωμόν.  
 Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ πρὸς νηὶ μελαίνῃ,  
 καὶ παῖσιν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,  
 βάν ῥ' ἵμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,  
 φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσι ἔχων, ἀγαπὸν κιθαρίζων,  
 καλὰ ἔ' ὕψι βιβάς. οἱ δὲ φρέσιντες ἔποντο  
 κρήτες πρὸς Πυθῶν, καὶ Ἰηπαιήον' αἰεῖν,  
 οἳοί τε Κρητῶν παῖδες, οἳοί τε Μῆσσι,  
 Ἐν σήθεσσι ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδὴν.  
 Ἀκμητοὶ δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο  
 Παρηγσὲν ἔ' χώρον ἐπήρατον, ἐνθ' ἄρ' ἐμελλεν  
 οἰκήσειν, πολλοῖσι τετιμμένος ἀνθρώποισι·  
 Δεῖξ' δ' ἄγων αὐτᾷ δάπεδον καὶ πῶνα νηόν.

509

505

519

515

529

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 647

Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,

Τὸν καὶ ἀνείρομενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦδα·

525

“ὦ ἄν', ἐπεὶ δὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης

“Ἦραρες, (ἔτω πα τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ,)

“Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθ' ἀνωγμεν.

“Οὔτε τρυμηφόρος ἦδ' ἔ' ἐπήρατος, ἔ' εὐλείμων,

“ὦς δὲ τό τ' εὖ ζῶειν, καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.

530

Τὸς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

“Νήπιοι ἄνθρωποι, δυσλήμονες, οἱ μελεδῶνας

“Βάλεσθ', δ' ἄρα λείψετε τὸ πόνος, καὶ σείνεα θυμῷ,

“Ῥηίδιον ἔπος ὑμῖν ἔρέω, ἔ' ἐπὶ φρεσὶ θήσω·

“Δεξιτέρῃ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν

535

“Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,

“Ὅσα ἐμοί γ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.

“Νήον τε ποροφύλαχτε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων

“Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, ἔ' ἐμὴν ἰθύνετε δαῖτα·

“Ἡέ τι τηυσιόν γ' ἔπος ἔσσε', ἡέ τι ἔργον,

540

“Ἵβρις θ', ἡ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων.

“Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,

“Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμησέσθ' ἤματα πάντα.

“Εἴρητά τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητῆς υἱέ,

545

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

## Ο Μ Η Ρ Ο Υ

## ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

**Ε**ρμῆν ὕμνῃ, Μῆσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,  
 Κυλλήνης μεδόντα, καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλες,  
 Ἄγχιλον ἀθανάτων ἐρένιον, ὃν τέκε Μᾶϊα,  
 Νύμφῃ εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν Φιλότῃ μιγῆσαι,  
 Αἰδοίῃ· μακάρων δὲ θεῶν ἡλεύαθ' ὅμιλον,  
 Ἄντρον ἔσω ναῖεσαι παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων  
 Νύμφῃ εὐπλόκαμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγᾷ,  
 Ὅφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,  
 Λήθων ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὸς τ' ἀνθρώπους.  
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,  
 Τῇ δ' ἤδη δέκατ' αἶμας ἐρανῶ ἐσήρκετο,  
 Εἰς τε Φόως ἀγαγεν, ἀρίστημά τε ἔργα τέτυκτο,  
 Καὶ τότε γένεατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτιν,  
 Ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,  
 Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον· ὃς πᾶν ἐμελλεν  
 Ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.  
 Ἡῶς γερονῶς, μέσῳ ἡματι ἐγκιθάρizεν,  
 Ἐσπέριος βῆς κλέψεν ἐκηβόλῃ Ἀπόλλωνος,  
 Τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μᾶϊα.

5

10

15

Ἄος

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ. 649

- Ἄος ἔπειδ' ἡ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,  
 οὐκέτι θηρὸν ἔκειτο μύρων ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ,  
 Ἄλλ' ὅγ' ἀναΐζας ζήτη βόας Ἀπόλλωνος,  
 οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέας ἀντρείοι,  
 Ἐνθα χέλιω εὐρών, ἐκτῆσαιτο μυρίον ὄλβον.  
 Ἑρμῆς τοι πρῶλίσσε χέλιω τεκτῆνατ' αἰοδόν,  
 Ἥ ρά σι ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλήησι θύρῃσι,  
 βοσκημὴν περπαροῖτε δόμων ἐρληθέα πίνην,  
 Σαῦλα ποτὶν βαίνεσσι· Διὸς δ' ἑρλάνιος υἱὸς  
 Ἀθήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·  
 "Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· σὺκ ὀνόταζω.  
 "Χαῖρε, Φυλὲ ἐρόεσσα, χοροῖτύπε, δαιτὶς ἐταίρῃ,  
 "Ἀσπασίη τροφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθρμα,  
 "Αἰόλον ὄσραχον ἔαστ', χέλυς, ὄρεσι ζώεσσι;  
 "Ἄλλ' οἶσω σ' εἰς δῶμα λαβῶν· ὄφελός τί μοι ἔσθῃ,  
 "Οὐδ' ἀπολημῆσω· σὺ δέ με πρῶτιστον ὀνήσεις.  
 "Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.  
 "Ἥ γ' ἐπηλυσίης πολυπῆμονος ἔσσεαι αἰχμὰ,  
 "Ζώεσ'· ἦν δὲ θάνης, τότε κ' ἂν μάλα καλὸν αἰεδοῖς.  
 "Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν αἰέρας,  
 Ἀψ' εἶσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθρμα.  
 Ἐνθ' ἀναπηλῆσας γλυφάνῳ παλαιοῖ σιδήρεϊ  
 Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὄρεσκάωιο χελώνης.  
 Ὡς δ' ὁπότε ὤκευ νόημα λαβέ σέροιο περήσθ  
 Ἀνέρος, ὅντε θαμινὰ ἐπισρωφῶσι μέριμναί,  
 Ἥ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,  
 Ὡς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.  
 Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι παμῶν δόνακας καλάμοιο,

N n n n

Πειρήνας



Πειρήνας Διὰ νῶτα κραταίρειοιο χελώνης.  
 Ἄμφι δὲ δερμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεςσιν ἔησι,  
 Καὶ πῆχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν·  
 Ἐπὶ δὲ συμφώνως οἶον ἐπανύσσατο χορδαίς.  
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύχε, φέρων ἐραλαινὸν ἄθυρμα,  
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἥ δ' ὑπὸ χειρὸς  
 Σμερδαλέον κονάθησε· θεὸς δ' ὑπὸ κάλὸν αἶδειν  
 Ἐξ αὐτοχεδῆς περὶ ἄνθρωπος, ἥ τε κῆροι  
 Ἦθηται θαλίῃσι παρθενόλα κερταμέεσσι,  
 Ἄμφι Διὰ Κρονίδην καὶ Μαριάδα καλλιπτοῖλον,  
 Ὅν πάρος ὠρίζεσκον ἐταίρειν Φιλότῃ,  
 Ἦν τ' αὐτοῦ ἦν ἱεῖον, ὄνομα κλυτὸν ἔχονομάζων,  
 Ἄμφιπόλως τε γέραιρε, καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης,  
 Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηέτανες τε λέεστας.  
 Καὶ τὰ μὲν ἔν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοῖνα.  
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ  
 Φόρμιγχα γλαφυρήν· ὃ δ' ἄρα κρείων ἐρατίζων,  
 Ἄλπο κατὰ σκοπὴν, εὐώδεις ἅε μεγάροιο,  
 Ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες  
 Φιληταὶ διέπρσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.  
 Ἥελιος μὲν ἔδωκε κατὰ χθονὸς Ὀκεανόνδε  
 Αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς  
 Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκίοεντα,  
 Ἐνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον.  
 Βοσκόμηναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινές.  
 Τῶν τότε Μαιάδος ἦος εὐσκαπὸς Ἀργεϊφόντης  
 Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βῆς ἐρμύκας.  
 Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χώρον,

50

55

60

65

70

75

Ἰχμ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ. 651

Ἰχνη δ' ὀπσρέφας· δολίης δ' ἐ λήθετο τέχνης,  
 Ἀντία πειήσας ὀπλὰς τὰς πρὸθεν, ὅπαθεν,  
 Τὰς δ' ὅπιθεν, πρὸθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.

Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔρριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν,

Ἄφρας ἡδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,

Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζας.

Τῶν τότε σιωδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,

Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσαιτο σάνδαλα κῆφα

Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης

Ἐσπασε Πιερίηθεν, ὁδοιπρίλῳ ἀλεείνων,

Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὲς ὤς.

Τὸν δὲ γέρον ἐνόησε, δομῶν αἴψαν ἀλῶν,

Ἰέμενον πεδίοις δι' Ὀρχησὸν λεχεπίην.

Τὸν πρότερος προσέφη Μάϊης ἐρικυδέος υἱός·

“Ὡ γέρον, ὅτε φυτὰ σκάπεις Ἰπικαμπύλος ὤμεις,

“Ἦ πολλὸ οἰμήσεις, εὖτ' αὖν τάδε πάντα φέρῃσι.

“Καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκέσας,

“Καὶ σγαῖν, ὅτε μή τι κατὰβλάτῃ τὸ σὸν αὐτῷ.

Τόσσον φῶς σπένδεις βοῶν ἵφθιμα κάρλῳ.

Πολλὰ δ' ὅρη σκίοεντα, καὶ αὐλῶνας κελαδαινῆς,

Καὶ πεδ' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.

Ὁρφναίῃ δ' ἐπὶ κῆρος ἐπαύετο δαίμονι νύξ

Ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγγύῳ δημοιοεργός·

Ἡ δὲ νέον σκοπῇ προσεδήσαιτο διὰ Σελήνην

Πάλλαντος θυγατρὸς, Μεγαμνηδέας ἀνακτός·

Τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱός

Φοίβε· Ἀπόλλωνος βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης·

Ἀδμήτης δ' ἵκανον εἰς αὐλίον ὑψιμέλαθρον,

N n n n 2

80

85

90

95

100

καὶ

Καὶ ληνὰς τροπαίροιθεν δρεπρέπας λευγαῶνας.  
 Ἐνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβη βῆς ἐριμύκας,  
 105 Καὶ τὰς μὲν σιπέλασεν ἐς αὐλίον ἀθρόας ἕσας,  
 Λατὼν ἐρεπιμοῖρας, ἡδ' ἐροήεντα κύπειρον.  
 Σὺν δ' ἐφόρβ' ἔϋλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην  
 Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἐλών, ἐπέλεψε σιδήρῳ  
 Ἄρμυρον ἐν παλάμῃ· ἀνὰ δ' ἄμπυτο θερμὸς αὐτμή·  
 110 Ἐρμῆς τοι πρῶτιστι πυρῆια, πῦρ τ' ἀνέδωκε.  
 Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατ' ἑδάμῃ ἐνὶ βόθρῳ  
 Οὐλα λαδῶν ἐπέθηκεν ἐπητανά· λάμπετο δὲ φλόξ  
 Τηλόσε Φύζαν ἱᾶσαι πυρὸς μέγα δαιμομόιο.  
 Ὅφρα δὲ πῦρ ἀνέκαμε βίη κλυτοδ' Ἡφαίστιο,  
 115 Τόφρα δ' ὑπερυχίας ἑλικας βῆς ἔλκε θύραζε  
 Δοιάς ἀγχι πυρὸς· δύναμις δὲ οἱ ἐπλετο πολλή.  
 Ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμῶι βάλε φυσιώσας·  
 Ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνάς τε τορήσας.  
 Ἔργω δ' ἔργον ὅπαζε, ταμὼν κρέα πόνι δημῶ.  
 120 Ὡπτα δ' ἀμφ' ὀθειλοῖσι πεπιρμύρα δερατέεσι  
 Σάρκας ὁμῶ καὶ νῶτα γεράσματα, καὶ μέλαν αἶμα  
 Ἐργμύρον ἐν χολάδεσσιν· τὰ δ' αὐτὰ καίτ' ἐπὶ χώρης.  
 Ῥινὰς δ' ἐξετάνουσε κατακυφέλω ἐνὶ πέτρῃ.  
 Ὡς ἔτι νῦν τάμεθ' ἄσα πλυχρόνιον πεφύασι,  
 125 Δηρὸν δὴ μὲν ταῦτα καὶ ἀκρίον. αὐτὰρ ἔπειτα  
 Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πῶνα ἔργα  
 Λέω ἐπὶ πλαταιμῶνι, ἔῃχε δώδεκα μοῖρας  
 Κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάσῃ.  
 Ἐνθ' ὅτις κρέων ἡράσατο κύδιμος Ἐρμῆς.  
 130 Ὀδμή γάρ μιν ἔειρε καὶ ἀθάνατον περ εἶοντα

Ἡδὴ·

ἤδη· ἀλλ' ἔδ' ὥς οἱ ἐπέειθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,  
 καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.  
 Ἄλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλίον ὑψιμέλαθρον  
 135 Διμόν, καὶ κρέα πηλὰ· μετήγορα δ' αἰψ' ἀνάειρε,  
 Σῆμα \* νέης Φωνῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' αἰέρας,  
 Οὐλόποδ', ἐλοκάρηνα, πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῆ.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,  
 Σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·  
 Ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθιυε μέλαιναν  
 140 Παινύχιος· καλὸν δὲ Φόως ἐπέλαμπε σελήνης.  
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὐτὶς ἀφίκετο διὰ κάρηνα  
 Ὀρθριος, ἔδ' ἐτις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν  
 Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,  
 145 Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριβνιος Ἑρμῆς  
 Δοχμωθεὶς μεγάροιο Διὶ κλήϊθρον ἔδινεν,  
 Αὖρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ' ὁμίχλη.  
 Ἰθύνας δ' ἄντρον ἐξέικετο πώονα νηὸν,  
 150 Ἦκα ποσὶ προδιδῶν· ἔ γ' ὃ κλύπεν, ὥσπερ ἐπ' ἔσθ'.  
 Ἑοσμηδῶς δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς,  
 Σπάρτανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥ τε τέκνον  
 Νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων  
 155 Κεῖτο, χέλιω ἐρατὴν ἐπ' ὀρεῖσ' αἰ χεῖρὸς ἑέργων.  
 Μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεῶν θεός, εἶπε τε μῦθον·  
 “Τίπτε σὺ, ποικιλομήτα, πόθεν τάδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ  
 “Ἐρχῃ, ἀναιδέην ὀππαιμένη; νῦν σε μάλ' οἶω  
 “Ἦ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ παρὶ πόδας ἔχοντα,  
 “Λητοῖδ' ἐπὶ χερσὶ, δι' οὐκ ἀποδύροιο περήσειν,  
 “Ἦ σε λαβόντα μεταξὺ καὶ ἄγκυα φιλητόσσειν.

\* al. νεοφανίης.



“ Ἐρρεῖ πάλιν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτωσε μέριμναν·

160

“ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὴν δ’ Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·

“ Μῆτερ ἐμῇ, τί με ταῦτα πτύσκεαι, ἥτε τέκνον

“ Νήπιον· ὅς μάλα παῦρα μὲν Φρεσὶν αἴσουλα οἶδε,

“ Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδεύδοικεν ἐνιπαῖς.

165

“ Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ὀπιθήσομαι, ἥτις ἄριστη,

“ Βελούων ἐμὲ καὶ σε Δαμπερές· ἔδδ’ ἐθεοῖσι

“ Νῶϊ μετ’ ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπασι

“ Αὐτὰρ τῇδε μύθους ἀνεξόμειθ’, ὥς σὺ κελεύεις.

“ Βέλτερον ἡμᾶς πάντα μετ’ ἀθανάτοισι ὀαρίζειν,

170

“ Πλάσιον, ἀφνειὸν, πυλυλήιον, ἢ κατὰ δῶμα

“ Ἄντρω ἐν ἡρώεσσι θαλασμένῳ· ἀμφὶ δὲ τιμῆς

“ Καί γ’ ὅς τις ὀπιθήσομαι, ἥς περ Ἀπόλλων.

“ Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἦτοι ἔγωγε

“ Πειρήσω· δύναμαι φιλητῶν ὄρχαμος εἶναι.

175

“ Εἰ δέ μ’ ἐρόνυσσ’ Ἀθητῆς ἐρικυδέας υἱός,

“ Ἄλλο τί οἱ καὶ μείζον οἶομαι ἀντιβολήσαιν.

“ Εἴμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιπαρήσαν,

“ Ἐνθεν ἅλις τρίποδας παρικαλλέας, ἠδὲ λέβητας

“ Πορήσω, καὶ χερσὶν ἅλις τ’ αἰθῶνα σίδηρον,

180

“ Καὶ πολλὴν ἐσθήτα· σὺ δ’ ὄψεαι, αἶκ’ ἐθέλησθα.

Ὡς οἱ μὲν ῥ’ ἐπέεσσιν ἀλλήλους ἀγόρευον,

Ἵγιός τ’ αἰγιόχοιο Διὸς, καὶ πότνια Μαιᾶ.

Ἦώς δ’ ἡρμύνεα, Φόως θνητοῖσι φέρεσσι,

Ὡρεντ’ ἀπ’ Ὀκεανοῖο βαθυρρόα· αὐτὰρ Ἀπόλλων

185

Ὀρχηστὴνδ’ ἀφίκανε, κιῶν πολυήρατον ἄλσος

Ἀγνὸν ἐρισφαρέγγα Γαῖήοχος· ἐνθα γέροντα

Κνώδαλον

Κνωθαλον εὔρε, νέμοντα παρέξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς·

Τὸν πρότερος προσέφη Λητῆς ἐρικυδέος υἱός·

“ὦ γέρον, Ὀγχησιό βατοδρόπε ποιήεντος, 190

“Βῆς δ’ ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ’ ἰκάνω,

“Πάσις θηλείας, πάσις κεράεσσιν ἐλικτὰς

“Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μῆνος ἀπ’ ἄλλων

“Κυάνεος· χαροποί δὲ κύνες κατόπιον ἔποντο

“Τέσσαρες, ἥτε Φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν 195

“Οἳ τε κύνες, ὅ, τε ταῦρος, (ὃ δὴ πρὶν θαῦμα τέτυκ’)

“Ταῖ δ’ ἔβαν, ἡελίοιο νέον κατὰ δουρὸς, 200

“Ἐκ μαλακῆ λειμῶνος, δ’ ἀπὸ γλυκεροῦ νομοῖο.

“Ταῦτά μοι εἶπὲ, γεραιὲ παλαιήνους, εἴπῃς ὅπως

“Ἀνέρα, παῖσδ’ ὅππῃ βροτὶ ἀπαγέσωνται κέλευθον. 205

Τὸν δ’ ὁ γέρον μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

“ὦ φίλος, δ’ ἐραλέον μὲν, ὅς’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,

“Πάντα λέγειν πολλοὶ γὰρ ὁδὸν περὶ σέθεν ὀδῖται,

“Τῶν οἱ μὲν, κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ’ ἐσθλὰ,

“Φοιτῶσιν· χάλειπν δὲ δαήμεναι ἐστὶν ἕκαστον. 205

“Αὐτὰρ ἐγὼ πρὶν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον κατὰ δύντα

“Ἐσκαπὸν πρὶν γοιμὸν ἀλωῆς οἰνοπέδαιο·

“Παῖδα δ’ ἐδόξα, φέριστε, σιφῆς δ’ ὅκτι οἶδα νοῆσαι,

“Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βροτὶν εὐκράϊσιν ὀπήδῃ

“Νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ὅππῃσιν ὀφείδῃ δ’ ἐβόδιζεν. 210

“Ἐξοπίσω δ’ ἀνέεργε, κάρη δ’ ἔχεν ἀντίον αὐτῶ.

Φῆ ῥ’ ὁ γέρον· ὁ δὲ ἔπειτα ὁδὸν κίε φαῖβος Ἀπείλων·

Οἶωνόν δ’ ἐνόη τανυσίπτερον· αὐτίκα δ’ ἔγνω

Φιλιτῆν γεραίωτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.

Ἐστυμῆως δ’ ἤϊξεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπείλων 215

Ἐς

Ἔς Πύλον ἤραθέλω, διζήμενος εἰλίποδας βῆς,

Πορφυρέη νεφέλη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους.

Ἴχνια τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·

“ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·

“Ἴχνια μὲν τὰδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραράων, 220

“Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

“βήματα δ' ἔτ' ἀνδρὸς τὰδε γίνετ', ἔτε γυναικὸς,

“οὔτε λύκων πολιῶν, ἔτ' ἄρκων, ἔτε λεόντων·

“οὔτε τι κενταύρος λασιαύχενός ἐστιν ὁμοῖα,

“Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποτὶ καρπαλίμοισιν, 225

“Αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνόπερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

Ὡς εἰπὼν, ἦϊξεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος, κατὰεἰμυον ὕλη,

Πέτρης εἰς καθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη

Ἀμβροσὴ ἐλόχουσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος. 230

Ὀδμῇ δ' ἰμερόεσσα δι' ἔρεος ἤρατ'εἰο

Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκειτο ποίῳ.

Ἐνθα τότε σπεύδων κατεβῆσται λαῖνον ἔδον

Ἄντρον ἐς ἡερόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς, 235

Χωόμενον παρὲς βροτὴν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα,

Σπέρραν ἔσω κατέδωκε θυγέεντ', ἥύτε πολλήν

Πρέμνων ἀνθρακιήν ὕλης ποσὶς ἀμφικαλύπτῃ·

Ὡς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτὸν.

Ἐν δ' ὀλίγῳ σάελασε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε, 240

Δὴ ῥα νεόλλετος προκαλούμενος ἡδυμον ὕπνον

Ἀχρης, εἰνέτεόν τε χέλυν ἱππομαχαλή εἶχε.

Γινῶ δ', ἔδ' ἡγνοίησε, Διὸς καὶ Λητῆς υἱὸς

Νύμφην

Νύμφην τ' ἐρέϊν παγκαλλέα, καὶ φίλον υἱόν,  
 Παῖδ' ὀλίγον, δολίχον εἰλυμένον ἐντροπήῃσι. 245

Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μέγαλοιο δόμοιο,  
 Τρεῖς ἀδύτας ἀνέωγε, λαβὼν κληῖδα Φαιειήν,  
 Νέκταρος ἐκπλείας ἡδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.  
 Πολλὸς δὲ χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,  
 Πολλὰ δὲ φοινικέεσσα καὶ ἄργυφα εἴματα νύμφης, 250  
 Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.

Ἐνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχὰς μέγαλοιο δόμοιο  
 Λητοίδης, μῦθοισι παροσῆδα κύδιμον Ἑρμῆν·

“ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατὰκειαι, μῆνυέ μοι βῆς  
 “Θαῖτον” ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισύμεθ' ἐκατὰ κόσμον. 255

“Ἐνὶ ψῶ γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,  
 “Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· εἶδ' σε μήτηρ

“Ες Φάος, εἶδ' πατὴρ ἀναλύσει.” ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ  
 “Ἐρρήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μῦθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι· 260  
 “Λητοίδη, τίνα τῶν ἀπηνέα μῦθον ἔειπες;

“Καὶ βῆς ἀγραύλης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;  
 “Οὐκ ἴδον, ἐπύθονην, σὺν ἄλλῃ μῦθον ἄκασαι·

“Οὐκ ἂν μὲνύσαιμι, σὺν ἂν μινύτῃσιν ἀροίμην.  
 “Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι κραταῖῳ Φωτὶ ἔοικα. 265

“Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμνηεν.  
 “Ὑπνος ἔμοιγε μέμνηε, καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,

“Σπέρματά τ' ἀμΦ' ὅμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λασερέα.  
 “Μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη.

“Καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γήροισι, 270  
 “Παῖδα νέον γεγαῶτα Διὶ πατρὶ περὶ ῥῆται



“ Βῆσσι μετ’ ἀγραύλοισι· τὸ δ’ ἀπρεπέως ἀγορεύεις.

“ Χρῆς γῆρόμην, ἀπαλοὶ ᾗ πόδες, τρηχεῖα δ’ ὑπὸ χθών.

“ Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλῇ, μέγαν ὄρκον, ὁμοῦμαι,

“ Μὴ μὲν ἐγὼ μὴτ’ αὐτὸς ὑπὸχομαι αἴτιος εἶναι, 275

“ Μῆτέ τιν’ ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὸν ὑμετέρων,

“ Αἵπνες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκῶ.

“ Ὡς ἄρ’ ἔφη, ἔς πευκνὸν δὲ πλεφάρων ἀμαρύσων,

“ Ὀφρύσι ριπιάζεσκεν, ὀρώμῃος ἔνθα καὶ ἔνθα,

Μακρ’ ὀπισυρίζων, ἄλιον ὡς μῦθον ἀκῶν. 280

Τὸν δ’ ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

“ ὦ πόποι, ἡπεροπευτὰ, δολοφραδῆς, ἥ σε μάλ’ οἶω

“ Πολλάκις ἀντιπρὸντα δόμους εὖ ναιετάοντας,

“ Ἐννοχον, ἔχ’ ἓνα μειῶον, ἐπ’ ἔδει φῶτα καθίστασι,

“ Σκιδάζοντα κατ’ οἶκον ἄτερ ψόφου· οἱ ἀγορεύεις. 285

“ Πολλὰς δ’ ἀγραύλας ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας

“ Οὐρεας ἐν βήσῃ, ὅπταν κραιῶν ἐρατίζων

“ Ἀντήσεις ἀγέλησι βοῶν καὶ πάσι μῆλων.

“ Ἀλλ’ ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕσπιν ὕπνον ἰαύσης,

“ Ἐκ λίκου κατέβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε. 290

“ Τῆτο γὰρ ἔν ἐπειτα μετ’ ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις,

“ Ἀρχὸς φιλητέων κεκλήσεαι ἡμᾶτα πάντα.

“ Ὡς ἄρ’ ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε φοῖβος Ἀπόλλων.

Σὺν δ’ ἄρα φρασάμηνος τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊφόντης

Οἰωνὸν προέηκεν, αἰερόμηνον μὲν χερσὶ, 295

Τλήμονα γαστρὸς ἔρπον, ἀτάσθαλον ἀγχιελιώτιν·

Ἐοσυμῶως δὲ μετ’ αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ’ Ἀπόλλων

Ἐκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμῶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.

Ἐξέτο δὲ προπαύροιθε, καὶ ἐοσύμῃος περ ὁδοῖο,

Ἑρμῆν

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ. 659

Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 300

“Θάρσ’, παρκαλιῶτα Διὸς καὶ Μαϊάδος υἱέ·

“Εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἱφθιμα κάρλῳα,

“Τέτοισι οἰωνοῖς· εὖ δ’ αἰθ’ ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ὡς φάτ’· ὁ δ’ αὖτ’ ἀνόρσσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,

Σπᾶδῇ ἰών· ἀμφω δὲ παρ’ οὐατα χερσὶν ἐώθη,

Σπάργανον ἀμφ’ ὥμοισιν ἐλιγμύρος, εἶπε δὲ μῦθον· 305

“Πῇ με φέρεις, Ἑκάεργε, θεῶν ζαμλύεσσι πάντων;

“Ἦ με βοῶν ἐνεχ’ ὥδε χολέμενος ὀρσλοπέυεις.

“Ὡ πόπι, εἴθ’ ἀπόλοιτο βοῶν γῆρας· εἰ γὰρ ἔγωγε

“Ἑμετέρως ἐκλεψα βόας, εἰδ’ ἄλλον ὀπῶπα,

“Αἰτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκῶ.

“Δὸς δὲ δίκην, καὶ δέξο, παῖδά Ζηνὶ Κρονίῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διεπρήσθην ἐρέεινεν

Ἑρμῆς τ’ οἰσπόλος, καὶ Λητῆς ἀγλαὸς υἱός,

Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νημερτέα φωνῇ,

Οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βᾶσιν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν· 315

Αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίῳσι λόγοισιν

Ἠθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,

Ἐοσυμλῶς δ’ ἤπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε

Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς υἱὸς Λητῆς υἱός· 320

Αἶψα δ’ ἵκοντο κάρλῳα θυώδεσσι Οὐλύμπιοι,

Ἐς πατέρα Κρονιάνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·

Καὶ γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.

Εὐμυλίῃ δ’ ἔχ’ Ὀλυμπον ἀγάννιφον· ἀθάνατοι δὲ 325

Ἀφθίτοι ἡγρέζοντο ποτὶ Πύχας Οὐλύμπιοι.

Ἐσήσαν δ’ Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Πρόσθε Δίος γένων. ὁ δ' ἀνείρετο Φαίδιμον υἱὸν  
Ζεὺς ὑψιδρεμέτης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

“ Φοῖβε, πόθεν ταύτῃν μῦθοις κέα ληῖδ' ἐλαύνεις,

330

“ Παῖδα νέον γεγαῶτα, Φυὴν κήρυκ' ἔχοντα;

“ Σπεσδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγεριν ἦλθε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάργος Ἀπόλλων·

“ ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκῶσεαι σὺν ἀλαπιδνόν,

“ Κερτομέων, ὡς οἷος ἐγὼ Φιλολήϊός εἰμι.

335

“ Παῖδά τιν' εὖρον τόνδε Διχαπρύσιον κεραῖσιν

“ Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,

“ Κέρτομον, οἷον ἐγώ γε θεῶν ἐκ ἄλλον ὅπωπι,

“ Οὐδ' ἀνδρῶν, ὅποσι λησήμεροτοί εἰσ' Ἰλὶ γαίῃ.

“ Κλέφας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς, ὥχετ' ἐλαύνων

340

“ Ἐσπέριος πρὸς θῖνα παλυφλοίσβοιο θαλάσσης,

“ Εὐθύ πόρονδ' ἐλάων, τὰ δ' αἶψ' ἵχνια δοῖα πέλωρα,

“ Οἷά τ' ἀγάσσεαι, ἔα γαυρὸν δαίμον' ἔργα.

“ Τῆσιν μὲν γὰρ βεῖσι ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα

“ Ἀντία βήματ' ἔχουσι κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·

345

“ Αὐτὸς δ' οἷος ὅδ' ἐκπὲς ἀμήχανος, οὐτ' ἄρα ποσσίν,

“ Οὐτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ φαρμαθώδεα χῶρον·

“ Ἀλλ' ἄλλῃ τινὰ μῆτιν ἔχων διέτρεβε κέλσυστα,

“ Τοῖα πέλωρ', ὡς εἴ τις θραιῆσι δρυσι βαῖνοι.

“ Ὅφρα μὲν ἐν ἐδίωκε Διὰ φαρμαθώδεα χῶρον,

350

“ Γῆα μάλ' ἵχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·

“ Αὐτὰρ ἐπεὶ φαρμάσιο μέγαν εἶπον ἐξεπέρησεν,

“ Ἀφρακτοὺς γῆρετ' ὥκα βοῶν εἶκος, ἠδὲ καὶ αὐτὰ,

“ Χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τ' δ' ἐφράσσετο βροτὸς ἀνὴρ

“ Εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετῶπων.

355

“ Αὐτὰρ

- “ Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,  
 “ Καὶ διὰ πῦρ μάλ’ ἄμνησεν ὁδὸν, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ’ ἔνθα,  
 “ Ἐν λίκνῳ κατέκειτο, μελαίνῃ νυκτὶ εἰκαῶς,  
 “ Ἄνθρωπ’ ἐν ἡρώεσσιν κατὰ ζῴφον· ἐδὲ κεν αὐτὸν  
 “ Αἰετὸς ὄξυ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν 360  
 “ Αὐγὰς ὠμάρτρεζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.  
 “ Αὐτὸς δ’ αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν,  
 “ Οὐκ ἴδον, ἔ πυθόμην, σὺν ἄλλῃ μῦθον αἰκῶσα·  
 “ Οὐδὲ κε μινύσαιμι, ἐδ’ ἂν μῆνυτρον δροίμην.  
 “ Ἦτοι ἄρ’ ὥς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἔξετο φοῖβος Ἀπόλλων. 365  
 “ Ἐρμῆς δ’ αὖθ’ ἐτέρωθεν ἀμειβομένης ἔπος ἤυδα,  
 “ Δείξατο δ’ εἰς Κρονιάνα, θεῶν σημαντορά πάντων  
 “ Ζεὺ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ σοὶ ἀλήθειαν καταλέξω·  
 “ Νημερτὴς τε γὰρ εἰμι, καὶ ἐκ οἶδα ψεύδεαδ·  
 “ Ἦλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενός· εἰλίποδας βῆς 370  
 “ Σήμερον, ἡελίοιο νέον ὀπιπλομένοιο·  
 “ Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, ἐδὲ κατόπιας.  
 “ Μινύειν δ’ ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.  
 “ Πολλὰ δὲ μ’ ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,  
 “ Οὐνεχ’ ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχρη φιλοκυδέος ἥβης, 375  
 “ Αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γνρόμην· παρὲ δὲ οἶδα καὶ αὐτός.  
 “ Οὔτι βοῶν ἐλατῆρα κραταῖω Φωπὶ εἰκαῶς.  
 “ Πείθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὐχεσθ’ εἶναι)  
 “ Ὡς ἐκ οἴκαδ’ ἔλασσε βόας, (ὥς ὄλβιος εἶμι),  
 “ Οὐδ’ ὑπὲρ ἐδὸν ἔβην. τάδε δὲ ἀτρεκέως ἀγορεύω· 380  
 “ Ἥελιον μάλα αἰδέομαι, ἔ δαίμονας ἄλλας,  
 “ Καὶ σε Φιλῶ, καὶ ταῦτον ὀπίζομαι· οἶδα καὶ αὐτὸς,  
 “ Ὡς ἐκ αἰτίος εἰμι· μέγαν δ’ ἐπιδάομαι ὄρκον,  
 “ Οὐ



“ Οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια,  
 “ Καί ποτ' ἐγὼ τέτω τίσω ποτὲ νηλέα Φωνήν,  
 “ Καὶ κρατερῶ περ ἔοντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.  
 Ὡς φάτ' Ὀππλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·  
 Καὶ τὸ σπάρανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη, εἰδ' ἀπέβαλλε.  
 Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,  
 Εὖ καὶ Ὀππαιμυρῶς ἀρνεύμηνον ἀμφὶ βόεσσιν.  
 Ἀμφοτέρως δ' ἐκέλευσεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,  
 Ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,  
 Καὶ δαΐζαι τ' ἧχῶρον ἐπ' ἀδελαδίῃσι νόοιο,  
 Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἵφθιμα κάρλινα.  
 Νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·  
 Ῥηϊδίως γὰρ ἐπειθε Διὸς νόος αἰγίοχοιο.  
 Τῷ δ' ἄμφω σπεύδοντο Διὸς περικαλλέα τέκνα  
 Ἔς Πύλον· ἡμαθόεντα δ' ἐπ' Ἀλφειᾶ πρὸν ἵζον,  
 Ἀγρᾶς δ' ἐξίκοντο Ἐ αὐλίον ὑψιμέλαθρον,  
 Ἦχ' ἔ δὴ τὰ χρήματ' ἀτέλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.  
 Ἐνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,  
 Εἰς φῶς ἐξήλασε βοῶν ἵφθιμα κάρλινα·  
 Ληϊτοῖδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοεῖας  
 Πέτρῃ ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·  
 “ Πῶς ἐδύνω, δολομήτα, δύω βόε δειροτομήσασσι  
 “ Ὡδὲ νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε  
 “ Δαιμαίνω κατόπιθε τὸ σὸν κράτος· εἰδέ τι σε χρὴ  
 “ Μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.  
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ παρῆρεφε καρτερὰ δεσμὰ  
 Ἀγνῶ· πῇ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο  
 Αὐτόθεν ἀμφοσάδην ἐστραμυλῶσαι ἀλλήλησι,

385

390

395

400

405

410

Ῥεῖα

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ. 663

ῥαῖά τε καὶ πάτησιν ἐπ' ἀγρυῶλῃσι βόεσσιν,  
 Ἑρμέω βελῆσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων  
 θαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊφόντης  
 Χῶρον ἱπποδάμῃ ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσων,  
 Ἑγκρύψαι μεμαῶς. Λητῆς δ' ἐρικυδέος υἱὸν  
 ῥεῖα μάλ' ἐπρήνυνεν ἐκητόλον, ὥς ἔφελ' αὐτὸς,  
 καὶ κρατερόν περ ἔοντα· λαδὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς,  
 Πλήκτρῳ ἐπειρήλιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς  
 Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασε δὲ φοῖβος Ἀπόλλων  
 Γηθήσας, ἑρατὴ δὲ διὰ Φρένας ἤλυθ' ἰωή,  
 θυμῷ ἀκμάζοντα. λύρη δ' ἑρατὸν κιθαρίζων  
 στήρ' ὅγε θαρσύνους ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς  
 φοῖβ' Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων  
 Γηρύετ' αἰμολάδην, (ἑρατὴ δὲ οἱ ἑσπεῖο Φωνή)  
 Κραίνων ἀθανάτους τε θεὸς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,  
 ὡς παπρῶτα γέγονο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος·  
 Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν αἰοιδῇ,  
 Μητέρα Μουσῶν· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.  
 Τὸς δὲ κατὰ πρέσβην τε, καὶ ὡς γεράσιν ἕκαστος,  
 Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεὸς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,  
 Πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.  
 Τὸν δ' ἔρος ἐν σήθεσσι ἀμήχανος αἶνυτο θυμόν·  
 καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 “Βεφόνε, μηχανιώτα, πονεύμενε δαιτὶς ἐταῖρε,  
 Πεντήκοντα βοῶν ἀντάζια ταῦτα μέμηλας.  
 “Ἦσυχίως καὶ ἔπειτα Δακρυμέεσθ' οἶω·  
 “Νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,  
 “Ἢ σὶ γ' ἐκ γενεῆς τάδ' ἀμ' ἑσπετο θαυματὰ ἔργα,  
 “Ἢέ

- “ Ἡέ τις ἀθανάτων, ἥε θνητῶν ἀνθρώπων,  
 “ Δῶρον ἀγαθὸν ἔδωκε, ἔῃφρασε θεῶσιν ἀοιδῇν. 440  
 “ Θαυμασίην γὰρ τήνδε νεφέατον ὅσας ἀκῶα,  
 “ Ἦν ἔ πάποτε φημι δαήμεναι οὔτε τιν’ ἀνδρῶν,  
 “ Οὔτε τιν’ ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπια δώματ’ ἔχουσι,  
 “ Νόσφι σέθεν, Φιλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος ἡέ, 445  
 “ Τίς τέχνη, τίς μῦθοι ἀμψιγανέων μελεδῶνων,  
 “ Τίς τρίβοις ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,  
 “ Εὐφροσύνην, καὶ ἔρωτα, καὶ ἥδυμον ὕπνον ἐλέσθαι.  
 “ Καὶ γὰρ ἐγὼ μέσσην Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδῶς,  
 “ Τῇσι χοροὶ τε μέλῃσι, καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς, 450  
 “ Καὶ μολπὴ τεταλυῖα, ἔῃμερόεις βρόμος αὐλῶν.  
 “ Ἀλλ’ ἔγω τί μοι ὦδε μὲν φρεσὶν ὦδε μέλησιν,  
 “ Οἷα νέων θαλῆς ἐνδείξια ἔργα πέλονται.  
 “ Θαυμάζω, Διὸς ἡέ, τάδ’, ὥς ἐρατὸν κιθαρίζεις.  
 “ Νῦν δ’ ἐπεὶ ἔν, ὀλίγος περ ἐὼν, κλυτὰ μέθεα οἶδας, 455  
 “ Σοὶ δ’ αὐτῷ καὶ μητρὶ τόδ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,  
 “ Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον, ἧ μὲν ἐγὼ σε  
 “ Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,  
 “ Δώσω τ’ ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος σὸκ ἀπατήσω.  
 “ Τὸν δ’ Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν 460  
 “ Εἰρωτᾶς μ’, Ἐκάεργε, περὶ φραδῆς· αὐτὰρ ἐγὼ σοι  
 “ Τέχνης ἡμετέρης ὀπιθήμεναι ἔτι μεγάλῳ.  
 “ Σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπος εἶναι  
 “ Βελῇ καὶ μύθοισι· σὺ γὰρ φρεσὶ πάντ’ εὖ οἶδας.  
 “ Πρῶτος γὰρ, Διὸς ἡέ, μετ’ ἀθανάτοισι θαλάσσης 465  
 “ Ἦς τε κρατερός τε· Φιλῆ δέ σε μητίετα Ζεὺς,  
 “ Ἐκ πάσης ὅσιν, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·

“ καὶ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ. 665

40 " Καὶ τιμὰς σέ γε Φαπὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμφῆς,  
 " Μαντείας θ', Ἐκάεργε, Διὸς πάρα, θεσφατα πάντα.  
 " Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα· 470  
 " Σοὶ δ' αὐτάχρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μυροινᾷς.  
 " Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν τοι θυμὸς ὀπιθύει κιδάριζεν,  
 " Μέλπειο καὶ κιδάριζε, καὶ ἀγλαίας ἀλέγυιτε,  
 45 " Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, Φίλε, κῦδος ὅπασζε.  
 " Εὐμόλπῃ μὲν χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἐταίρῳ,  
 " Καλὰ δ' εὖ κατὰ κόσμον ὀπιταμένως ἀγορεύειν. 475  
 " Εὐκῆλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,  
 " Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς Φιλοκυδέα κᾶμον,  
 50 " Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡμέρας· ὅστις ἄρ' αὐτῷ  
 " Τέχνη καὶ σοφίη δεδαημένους ἐξερεείνη, 480  
 " Φθιγγομυθίῃ παντοῖα νόον χαρίεντα διδάσκει,  
 " Ῥεῖα σπηθεῖσιν ἀθυρομυθίῃ μαλακῆσιν,  
 " Ἐργασίῃ φεύγουσα δυήπατον· ὅς δέ κεν αὐτῷ  
 55 " Νῆις ἐὼν τοπρῶτον ὀπιζαφελῶς ἐρεείνη,  
 " Μὰ ψ αὐτῶς κεν ἔπειτα μετήγορά τε θρυαλίζοι. 485  
 " Σοὶ δ' αὐτάχρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μενοινᾷς,  
 " Καὶ τοὶ ἐγὼ δώσω ταῦτίῳ, Διὸς ἀγλαὴ κῆρε.  
 " Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἱπποβότῃ πεδίῳ  
 60 " Βασὶ νομᾶς, Ἐκάεργε, νομδύομεν ἀρχαύλοισιν,  
 " Ἐνθεν ἅλις τέξῃσι βόες ταύροισι μιγέσονται, 490  
 " Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· ἐδὲ τι σε χρὴ  
 " Κερδαλέον περ ἔοντα παίζαμενῶς κεχολῶδῃ.  
 65 " Ὡς εἰπὼν, ὤρεξ'· ὃ δ' ἐδέξατο φοῖβος Ἀπόλλων,  
 Ἑρμῇ δ' ἐγχαλίζεν ἔχων μᾶστιγα Φαινήν,  
 Βακολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεικτο δὲ Μαιῆδος υἱὸς 495

P r r r r

Γηθήσις.

καὶ



Γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἄρσι τεραὶ χεῖρὸς  
 Λητῆς ἀγλαὸς υἱὸς ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,  
 Πλὴκτρῳ ἐπειρήλιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χεῖρὸς  
 Ἰμερόεν κενάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἶεσι.  
 Ἔνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λαιμῶνα  
 Ἐτραπέτῳ· αὐτοὶ δὲ Δίδος ὤφικαλλέα τέκνα  
 Ἀψορροὶ πρὸς Ὀλυμπὸν ἀγάννιφον ἐρῶσαντο,  
 Τέρπόμενοι Φόρμιγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς.  
 Ἀμφω δ' ἐς Φιλότῃα σπηῆραγε· καὶ τὸ μὲν Ἑρμῆς  
 Λητοῖδην ἐφίλησε Δίαμπερες, ὥς ἔτι καὶ νῦν,  
 Σήματ' ἐπεὶ κίθαρην μὲν Ἐκχόλω ἐγγυάλιζεν,  
 Ἰμερτήν δεδαώς· ὁ δ' ὑπωλένιον κίθαριζεν.  
 Αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσασατο τέχνην  
 Συρίγῳν ἐνοπὴν ποιεῖσσι το τηλόθ' ἀκκυσίν.  
 Καὶ τότε Λητοῖδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·  
 “ Δείδια, Μαιάδος υἱέ, Διάκτορες· πικιλομήτα,  
 “ Μή μοι ἀνακλέψῃς κίθαρην ἔκ καμπύλα τῶα.  
 “ Τιμὴν γὰρ παρ' ἑνὸς ἔχεις, ἐπαμοῖβια ἔργα  
 “ Θήσῃν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα παλυστότεραν.  
 “ Ἀλλ' εἰ μοι τλαίῃς γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσει,  
 “ Ἡ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ὅππῃ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδαρ;  
 “ Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ Φίλα ἔρδοις.  
 Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑπαχόμενος κατένδυσσε  
 Μή ποτ' ἀποκλέψῃν, ὅς' Ἐκχόλος ἐκτεαίηται,  
 Μηδὲ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων  
 Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἄρσιν καὶ Φιλότῃ,  
 Μή τινα Φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,  
 Μῆτε θεόν, μῆτ' ἄνδρα, Δίδος γόνον· “ ἐκ δὲ τέλειον

500

505

510

515

520

“ Σύμβολον

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ. 667

- “ Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἥδ' ἅμα πάντων,  
 “ Πισὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον. αὐτὰρ ἔπειτα 525  
 “ Ὅλβος καὶ πλάττω δάσω περικαλλέα ῥάβδον,  
 “ Χρυσέην, τρυπέτηλον, ἀκήριον· ἥ σε φυλάξῃ,  
 500 “ Πάντας ὀπικραίνεσσι θεῶς, ἐπέων τε καὶ ἔργων  
 “ Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημι δαήμενα ἐκ Διὸς ὁμφῆς.  
 “ Μαντεύειν δέ, φέριστε, διοτρεφεῖς, ἦν ἐρεεῖνεις, 530  
 “ Οὔτε σε ἴεσφατόν ἐστι δαήμενα, ἔτε τίς ἄλλον  
 “ Ἀθανάτων. τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε  
 505 “ Πισωθεὶς καπένδωσι ἔωμοσσι καρτερόν ὄρκον,  
 “ Μὴ τίνα νόσφιν ἐμῆο θεῶν αἰετημετάων  
 “ Ἀλλόν γ' εἴσεσθ' ἑηνὸς πυκινόφρονα βεβλήν. 535  
 “ Καὶ σὺ, κασίγητε χρυσόρραπι, μὴ με κέλευε  
 “ Θεσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μῆδε' εὐρύοπι Ζεὺς.  
 510 “ Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,  
 “ Πολλὰ πειτροπέων ἀμεγάρτων Φῦλ' ἀνθρώπων.  
 “ Καὶ μὲν ἐμῆς ὁμφῆς ληπνήσε', ὅστις ἂν ἔλθῃ 540  
 “ Φωνῇ καὶ περύγεσσι τεληέλιων οἰωνῶν·  
 “ Οὗτος ἐμῆς ὁμφῆς ληπνήσε', ἐδ' ἀπατήσω.  
 515 “ Ὃς δέ κε μαλ' ἀλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,  
 “ Μαντείῳ ἐβλήσῃ παρέκ νόον ἐξερεεῖναι  
 “ Ἡμετέρην, νοεῖν δέ θεῶν πλεον αἰὲν ἑόντων, 545  
 “ Φῆμ', ἀλίην ὁδὸν εἶπιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.  
 “ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέ' ἔτι 550  
 520 “ Καὶ Διὸς Αἰγίοχοιο, θεῶν ἐρίεντι δαῖμον.  
 “ Μοῖρα γάρ τινες εἰσι κασίγη' γεγαυῖαι  
 “ Πάρθενοι, ἀκείησιν ἀγαλλόμενα περύγεσσι,  
 “ Τρεῖς· κατὰ δέ κρατὸς πεπαλαγμῆραι ἄλφιτα λευκά

- “ Οἰκία ναιετάσιν ὑπὸ Πύχῃ Παρηγοῖο,  
 “ Μαντέης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἦν Ἰπὶ βροσὶ  
 “ Παῖς ἔγ’ ἐὼν μελέτησεν· πατὴρ δ’ ἐμὸς ἐκ ἀλέγμων.  
 “ Ἐντεῦθεν δ’ ἤπειτα πτώμεναι ἄλλοι ἐπ’ ἄλλῃ, 555  
 “ Κηρία βόσκοντ’, καὶ τε κραινέσιν ἕκαστα.  
 “ Αἱ δ’ ὅτε μὲν θύισασι, ἐδηδύαι μέλι χλαρὸν,  
 “ Προφρονέως ἐθέλουσιν ἀλήθειαν ἀγορεύειν·  
 “ Ἦν δ’ ἄπονοςφιδῶσι θεῶν ἡδέϊαν ἐδάδην,  
 “ Περῶν δ’ ἤπειτα παρέξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν. 560  
 “ Τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ’ ἀτρεκέως ἐρεῖναι,  
 “ Σὴν αὐτὸ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαέης,  
 “ Πολλάκι σῆς ὁμφῆς ἐπακέσεται, αἶκε τύχησι.  
 “ Ταῦτ’ ἔχε, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλης ἑλικας βῆς,  
 “ Ἴππας τ’ ἀμφιπόλευε, καὶ ἡμιόνες ταλαεργῆς 565  
 “ Καὶ χαροπῶσι λέεσσι, ἔ’ ἀργυρόεσσι σύεσσι,  
 “ Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφῃ εὐρεῖα χθῶν,  
 “ Πᾶσι δ’ Ἰπὶ περθεάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·  
 “ Οἷον δ’ εἰς Αἶδην τελεσεσθῆναι ἄγγελον εἶναι·  
 “ Ὅς’ ἄδοτός περ ἐὼν, δῶσθ’ γέρας ἐκ ἐλάχιστον. 570  
 Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἀναξ’ ἐφίλησεν Ἀπόλλων  
 Παντοίῃ Φιλότῃ· χάριν δ’ ἐπέθηκε Κρονίων.  
 Πᾶσι δ’ ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμίλῃ.  
 Πᾶντα μὲν ἔν’ ὀνίνησι, τὸ δ’ ἀκρετον ἡπεροπέφ  
 Νύκτα δι’ ὀφθαλμῶν φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων. 575  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·  
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλῃς μνήσῃμ’ ἀοιδῆς.

## Ο Μ Η Ρ Ο Υ

## ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

**Μ**οῦσά, μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσῃς Ἀφροδίτης  
 Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ὄππῃ γλυκὺν ἴμερον ὤρσῃ,  
 καὶ τ' ἐδαμάσατο Φύλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,  
 Οἰωνὸς τε δι' ἱππέας, καὶ θηρία πάντα,  
 Ἡμὲν ὅς' ἤπειρος πολλὰ τρέφῃ, ἥδ' ὅσιν πόντος·  
 Πᾶσιν δ' ἔργα μέμνηεν εὖσεφάνῃς Κυthereίης.  
 Τροσὰς δ' ἐδιδάτα πεπιθεῖν φρένας, ἐδ' ἀπατήσας·  
 Κέρλεω τ' Αἰγίοχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην·  
 οὐ γάρ οἱ εὖαδεν ἔργα πολυχρύσῃς Ἀφροδίτης,  
 Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον, ἔργον Ἄρης,  
 Ἰσμῖνάι τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.  
 Πρώτῃ τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίῃς ἐδίδαξε  
 ποιῆσαι σάτινα καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·  
 Ἦδ' ἐτε παρθενικὰς ἀπαλόχρους ἐν μεγάροισιν  
 Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῶσι ἐκάστη.  
 οὐδὲ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδαινίῳ  
 δάμναται ἐν Φιλότητι Φιλομμείδῃς Ἀφροδίτῃ.  
 καὶ γὰρ τῇ ἄδ' ὅσα, καὶ ἔρεσι θῆρας ἐναίρειν,  
 φόρμιγγές τε, χοροὶ τε, Διὸς περὶ σισιόι τ' ὀλολυγὰ,  
 Ἄλσειά τε σκιόεντα, δικάων τε πόλιν ἀνδρῶν.

5

10

15

20

οὐδὲ



Οὐδὲ μὲν αἰδοίη κέρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης  
 Ἰσθή, ἣν πρῶτ' ἔτεκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,  
 Αὐτὶς δ' ὀπλοπέτλῳ, βελῇ Διὸς Αἰγίοχοιο,  
 Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων ἔ' Ἀπόλλων·  
 Ἥ δὲ μάλ' ἐκ ἔφελεν, ἀλλὰ σφεῶς ἀπέειπεν,  
 25 ὦμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελέσμεν ἐστίν,  
 Ἀψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο,  
 Παρθένος ἑσσεῖται πάντ' ἡμάτα διὰ θεῶν.  
 Τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,  
 30 Καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔξετο πῶτα ἐλῶσα,  
 Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμᾶσχος ἐστὶ,  
 Καὶ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκ'·  
 Τᾶων δ' ἔδνα πεπιθεῖν φρένας, ἐδ' ἀπατήσας,  
 Τῶν δ' ἄλλων ἔπερ τι πεφυγμένον ἔς' Ἀφροδίτῳ,  
 35 Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.  
 Καί τε παρέκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε περικεραυνός,  
 Ὃσε μέγιστός τ' ἐστὶ, μέγιστος τ' ἔμμορε τιμῆς·  
 Καί τε δ', εὐτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφῶσαι,  
 40 ῥηιδίως σπινθίον καταθνήσκου γυναιξί,  
 Ἥρης ἐκλελαθῆσαι κασιγνήτης, ἀλόχῃ τε,  
 Ἥ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.  
 Κυδίσην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,  
 Μήτηρ τε ῥεῖη· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς  
 Αἰδοίην ἄλοχον πιθήσασα, κέδν' εἰδυῖαν.  
 45 Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ  
 Ἄνδρ' ἀκαταβητῷ μιχθήμεναι, ὅφρα τάχιστα  
 Μηδ' αὐτῇ βροτέης εὐνῆς δ' ἀποργαλῆς ἔη·  
 Καί ποτ' ἐπαυξάμενη ἔπη μὲν πᾶσι θεοῖσιν

25

30

35

40

45

Ἡδὺ

# ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. 671

Ἡδὺ γελοιήσῃσι Φιλομμείδης Ἀφροδίτῃ,  
 Ὡς ῥά θεὸς συνέμιξε καταθνήτῃσι γυναιξί,  
 Καί τε καταθνήτῃς ἱεῖς τέκεν ἀθανάτοισιν,  
 Ὡς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνήτοῖς ἀνθρώποις.  
 Ἀγχίσω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ,  
 Ὃς τότε ἐν ἀκροπόλῃσι ὄρεσιν πολυπιδάκῃ Ἰδῆς  
 βυχολέεσκεν βῆς, δέμας ἀθανάτοισιν ἑοικώς.  
 Τὸν δ' ἤπειτα ἰδῶσα Φιλομμείδης Ἀφροδίτῃ,  
 Ἡράσσι, ἐκπύγλως δὲ κατὰ φρένας ἴμερος ἔειπεν.  
 Ἐς Κύπρον δ' ἐλθῶσι, θυώδεα νηὸν ἔδωκεν,  
 Ἐς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμνος, βωμός τε θυώδης·  
 Ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθῶσι θυῖρας ἐπέτρηκε φαεινάς.  
 Ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λῶσαν, καὶ χρίσιν ἐλαίῳ  
 Ἀμβρότιω, οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἑόντας,  
 Ἀμβροσίῳ, ἐαυῷ, τό ῥά οἱ πετρωμλὸν ἦεν.  
 Ἐοσαμένη δ' εὖ πάντα πῶε χροὶ ἑμάτα καλά,  
 Χρυσῷ κρομηθεῖσι Φιλομμείδης Ἀφροδίτῃ,  
 Σεύατ' ἐπὶ Τροίην, πολίπῃσ' εὐώδεα Κύπρον,  
 Ἴψ' μὲν νεφέεσσι θοῶς πηήσασσι κέλαιον.  
 Ἰδὴν δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·  
 Εἷ δ' ἰθὺς σελήμοιο δι' ἔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτῷ  
 Σαίνοντες πολιοὶ τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,  
 Ἀρκτοὶ, παρθαλίαι τε θοαί, περκαδῶν ἀκέρητοι,  
 Ἡέσαν· ἢ δ' ὀρώσῃ μὲν φρεσὶ τέρπετο θυμόν·  
 Καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἴμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες  
 Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκίοντας ἐναύλας·  
 Αὐτὴ δ' ἔς κλισίας εὐποιήτας ἀφίκανε.  
 Τὸν δ' εὖρε σελήμοιο λελεμμλὸν οἶον ἀπ' ἄλλων,

50

55

60

65

70

75

Ἀγχίσῃ

Ἀγχίστην ἦρωα, θεῶν ἀπο κάλλος ἔχοντα.  
 Οἱ δ' ἅμα βροτὴν ἔποντο νομῆς κατὰ ποιήεντας  
 Πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λειπημῆδός οἷος ἀπ' ἄλλων  
 Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κισθαρίζων.  
 Στῇ δ' αὐτοῦ παρῆροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,  
 Παρθένα ἀδμήτη μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,  
 Μὴ μιν παρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.  
 Ἀγχίστης δ' ὁρώων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε  
 Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἔκ ἑμάλα σιγαλόεντα.  
 Πέπλον μὲν γὰρ ἔεσο φαινότερον πυρὸς αὐγῆς,  
 Εἶχε δ' Ἰπιγναμπῆας ἑλικας, κάλυκας τε φαινείας·  
 Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ θειρῇ περικαλλέες ἦσαν,  
 Καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιοι· ὥς δὲ σελήνη,  
 Στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θεῶμα ἰδέσθ.  
 Ἀγχίστην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δὲ μιν ἀντίον ἦνδα·  
 “Χαῖρε, ἄνασ', ἥτις μακάρων τάδε δῶμαθ' ἰκάνεις,  
 “Ἄρτεμις, ἢ Λητώ, ἢ χρυσήν Ἀφροδίτη,  
 “ἢ Θέμις ἡϋβυῆς, ἢ γλαυκῶπις Ἀθήνη,  
 “ἢ περ τις Χαρίτων δεῦρ' ἦλυθες, αἶτε θεοῖσι  
 “Πᾶσιν ἐταιρίζου, καὶ ἀθάνατοι καλέοντ'·  
 “ἢ τις νυμφάων, αἶτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,  
 “ἢ νυμφῶν, αἶ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,  
 “Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βήσσια ποιήεντα.  
 “Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκεπτῇ, περὶ φαινομένην ἐνὶ χώρῳ,  
 “Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δὲ τοι ἱερὰ καλὰ  
 “Ὀρησιν πάσῃσι. σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα,  
 “Δός με μὲν Τρώεσσι ἀριπρεπέ' ἔμμελαι ἀνδρα,  
 “Ποίει δ' εἰσπίσω θαλερὸν γόνον· αὐτὰρ ἐμὶ αὐτὸν

80

85

90

95

100

“ Διὸν

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. 673

“ Δηρὸν εὐζῶειν καὶ ὄρᾱν Φάος ἡλείοιο, 105

“ Ὀλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος ἐδὸν ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμέτερον ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

80 “ Ἀγχίση κύδιζε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

“ Οὐτίς τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;

“ Ἀλλὰ καταθνήτῃ τε, γυνὴ δέ με γένετο μήτηρ. 110

“ Ὅτρεις δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἶπε ἀκῆεις,

“ Ὅς πάσης φρυγίης εὐτειχέτιο ἀνάσσει.

85 “ Γλῶσσαν δ' ὑμέτερην καὶ ἡμέτερην σόφα οἶδα.

“ Τρῶες γὰρ με τροφὸς τρέφειν· ἡ δὲ Διὰ περὶ

“ Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, Φίλης πατρὸς ἐλῆσα. 115

“ Ὡς δὴ τοι γλῶσάν τε καὶ ὑμέτερον εὖ οἶδα.

“ Νῦν δέ μ' ἀνὴρ παῖζε χρυσόρραπις Ἀργεϊφόντης

90 “ Ἐκ χορᾶς Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτης κελαδαινῆς.

“ Πολλὰ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι

“ Παῖζομεν, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐξεφάνωτο· 120

“ Ἐνθεν μ' ἤρπαξε χρυσόρραπις Ἀργεϊφόντης·

“ Πολλὰ δ' ἐπήγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,

95 “ Πολλὴν δ' ἀκλήρῳ τε καὶ ἀκτινῳ, ἣν Διὰ θῆρες

“ Ὀμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλης.

“ Οὐδὲ ποτὶ ψάειν ἐδόκειν φυσίζος αἴης. 125

“ Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι

“ Κερειδίην ἄλοχον, σὺ δ' ἀγλαὰ τέκνα τέκεσθαι.

100 “ Αὐτὰρ ἐπειδὴ δαΐζε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὐτίς

“ Ἀθανάτων μὲν Φῦλ' ἀπέδωκε κρατὺς Ἀργεϊφόντης·

“ Αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκέμην, κρατερὴ δέ μοι ἐπλετ' ἀνάγκη. 130

“ Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γενάζομαι ἥδ' ἐπὶ τοκήων

“ Ἐοθλῶν, (καὶ γάρ τοι γὰρ κακοὶ τοῖόνδε τέκοιεν)

Q q q q

“ Ἀδμήτῳ

Δηρὸν



- “ Ἀδμήτῳ μὲν ἀρχαγὼν καὶ ἀπειρήτῳ Φιλότῃτος,  
 “ Πατρί τε σὺ δαΐζον καὶ μητέρι κένδ’ εἰδύη,  
 “ Σοῖς τε κασιγνήτοις οἱ τοι ὁμόθεν γεγάασιν. 135  
 “ Οὐ σφιν ἀεικελίη Διὸς ἔσομαι, ἀλλ’ εἰκῆα.  
 “ Εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσομαι, ἥε καὶ ἐκί.  
 “ Πέμψαι δ’ ἀγγελὸν ὦκα μὲν φρύγας αἰολοπώλας  
 “ Εἰπεῖν πατρί τ’ ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη περ.  
 “ Οἱ δέ τε μὲν χρυσὸν κεν ἄλις ἐδῆτά θ’ ὕφαντήν 140  
 “ Πέμψασιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχσθαι ἄπινα.  
 “ Ταῦτα ᾗ ποιήσας δαίνυ γάμον ἡμερόεντα,  
 “ Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.  
 “ ὣς εἰπῶσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ.  
 “ Ἀγχίστῳ δ’ ἔρ’ ἔειλεν, ὅπως τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνόμαζε· 145  
 “ Εἰ μὲν θνητὴ τ’ ἐστὶ, γυνὴ δέ σε γένεατο μήτηρ,  
 “ Ὅτρεις δὲ ἐπὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὥς ἀγορεύεις,  
 “ Ἀθανάτοιο δ’ ἔκῃτι Διαιτόρῃς ἐνθάδ’ ἰκάνεις,  
 “ Ἑρμέω· ἐμὴ δ’ ἄλοχος κεκλήσεται ἡμάτεα πάντα·  
 “ Οὐτίς ἔπειτα θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων 150  
 “ Ἐνθάδε με χάσῃ πρὶν σῇ Φιλότῃ μιγῆναι  
 “ Αὐτίκα νῦν. ἔδ’ εἰ κεν ἐκῆσόλος αὐτὸς Ἀπόλλων  
 “ Τόξ’ ἀπ’ ἀργυρῆς περὶ βέλεα σπένοντα.  
 “ Βυλοῖμην κεν ἔπειτα, γύναϊ, εἰκῆα θεῇσι,  
 “ Σῆς εὐνῆς ὀπίσθας, δύναϊ δόμον αἶδος εἰσω. 155  
 “ ὣς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· Φιλομμείδης δ’ Ἀφροδίτῃ  
 “ Ἐρπε μετασφειθεῖσα, κατ’ ὀμμαῖα καλὰ βαλῶσα  
 “ Ἐς λέχος εὐφρωτον, ὅ, τι περ πάρος ἔσκεν ἀνακτεῖ  
 “ Χλαῖνῃσιν μαλακῆς ἐσθρμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν  
 “ Ἀρκτῶν δέρματ’ ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων, 160  
Τῆς

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. 675

Τὰς αὐτὰς κατέπεφνεν ἐν ἔρεσιν ὑψηλοῖσιν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὃν λεχέων εὐποιήτων ἐπέθεσαν,

Κόσμον μὲν οἱ πρῶτον δὲ χρὸς ἔλε Φαινόν,

Πόρπας τε, γραμπῆάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμας.

Λῦσε δὲ οἱ ζώνην, ἰδὲ ἑμάτα σιγαλόεντα

165

Ἐκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνον δρυγροήλα

Ἀγχιόης· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,

Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεῶν βροτὸς, ἐσέφα εἰδώς.

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐλιν δότοκλινεσι νομῆες

170

Βῆς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμόεων,

Τῆμος ἄρ' Ἀγχιόῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχουε

Νηδυμόν, αὐτὴ δὲ χροῖ ἔννυτο ἑμάτα καλά.

Ἐασαμένη δ' εὖ πάντα πᾶσι χροῖ δῖα θεάων,

Ἔση πᾶρ κλισίῃ εὐποιήτοιο μελάθρῳ·

175

Ἦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειῶν ἀπέλαμπεν

Ἀμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὖσεφάνος Κυθερείης.

Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

“Ὅρσο, Δαρδανίδη· τί νυ νήρρετον ὕπνον ἰαύεις;

“Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,

“Οἶν δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νήσας.

180

Ἦς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἑμμαπέως ὑπᾶκχευεν.

Ἦς δ' εἶδεν δειρὴν τε ἔσθ' ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,

Τάρβησέν τε, καὶ ὅσπερ πῶρα κλιδὸν ἔτρεπεν ἄλλῃ.

Ἄψ δ' αὐτὶς χλαῖνῃ τε καλύφατο καλὰ πρόσωπα,

Καί μιν λισσόμενος ἔπειτα πηρόεντα προσήδα·

185

“Αὐτίκα σ' ὥς πᾶ πρῶτα, θεᾶ, ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,

“Ἐγνων, ὥς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' ἐν νημερτέσι ἔειπες.

“Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γυναιζόμεαι Αἰγιόχοιο,

Q q q 2

“Μή

- “ Μή με ζῶντ’ ἀμνηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν εἴσῃς  
 “ Ναίειν, ἀλλ’ ἐλέαιρ’ ἐπεὶ ἔβιοθ’ ἀλμῖος ἀνὴρ 190  
 “ Γίγνε’), ὅσε θεαῖς εὐνάζεσθαι ἀθανάτῃσι.  
 Τὸν δ’ ἡμέλειτ’ ἐπειτα διὸς θυράτῃρ Ἀφροδίτῃ  
 “ Ἀγχιση, κύδιζε καταβητῶν ἀνθρώπων,  
 “ Θάρσῃ, μηδὲ τι σῆσι μὲν Φρεσὶ δέιδῃσι λίην.  
 “ Οὐ γάρ τοι τι δέος παθεῖν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε, 195  
 “ Οὐδ’ ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσθὶ θεοῖσι.  
 “ Σοὶ δ’ ἔσθαι φίλος ἦος, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξῃ,  
 “ Καὶ παῖδες παῖδες Δαμπερές ἐκγεγάον’).  
 “ Τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ’ ἔσθῃ), ἔνεκά μ’ αἰὼν  
 “ Ἐχὲν ἄχος ἔνεκα βροτῶν ἀνέρος ἐμπεσον εὐνῇ. 200  
 “ Ἀγχι θεοὶ δὲ μάλιστ’ ἀνθρώπων ἀνθρώπων  
 “ Αἰεὶ ἐφ’ ὑμετέρῃς γενεῇς εἰδὸς τε Φυὴν τε.  
 “ Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μῆλειται Ζεὺς  
 “ Ἠρπασ’ εὖν διὰ κάλλος, ἵν’ ἀθανάτοισι μείλῃ,  
 “ Καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς Ἰππιονοχευοί, 205  
 “ Θαῦμα ἰδεῖν, πάντας τετιμένους ἀθανάτοισι,  
 “ Χρυσέας ἐκ κρατῆρος ἀφύσων νέκταρ ἐρυθρόν.  
 “ Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, ἐδὲ τι ἦδη  
 “ Ὅππῃ οἱ φίλον ἦον ἀνῆρπασε θέσπις ἄελλα·  
 “ Τὸν δ’ ἥπειτα γόασκε διαμπερές ἤματα πάντα. 210  
 “ Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, διδὼς δὲ οἱ ἦος ἄποινα  
 “ Ἴππῃς ἀργίποδας, πότ’ ἀθανάτης φορέεσι.  
 “ Τὸς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἰπὲν τε ἕκαστῃ  
 “ Ζηνὸς ἐφημοσύνησι διάκτορος Ἀργεϊφόντης,  
 “ Ὡς εἰοὶ ἀθανάτης καὶ ἀγῆρας ἤματα πάντα. 215  
 “ Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὄγ’ ἐκλυεν ἀγγελιάων,

“ Οὐκέτ’

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. 677

- “ Οὐκέτ’ ἔπειτα γέασκε, γεγήθη δὲ φρένας ἔνδον,  
 “ Γηΐσσυος δ’ ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχέετο.  
 “ Ὡς δ’ αὖ Τιθωνὸν χρυσοθρόνος ἤρπασεν Ἥως,  
 “ Ὑμετέρης γενεῆς, Ἰππείκελον ἀθανάτισσι. 220  
 “ Βῆ δ’ ἵμεν αἰτήσσοι κελαινέφεα Κρονίωνα,  
 “ Ἀθάνατόν τ’ εἶναι καὶ ζῶειν ἡμᾶτα πάντα·  
 “ Τῇ δὲ Ζεὺς ἐπέδωκε, καὶ ἐκρήνηεν ἐέλδωρ.  
 “ Νηπίη, ἔδ’ ἐνόησε μὲν φρεσὶ πότνια Ἥως  
 “ Ἦσθην αἰτήσσαι, ζῦσαί τ’ ἀπὸ γῆρας ὀλοῖόν. 225  
 “ Τὸν δὴ τοι εἰως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἦσθι,  
 “ Ἡοὶ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἥριγενεῖ,  
 “ Ναῖε παρ’ Ὀκεανοῖο ῥοῆς, ἐπὶ πείρασι γαίης·  
 “ Αὐτὴρ ἐπεὶ πρῶται πόλιας κατέχυντο ἔθειρα  
 “ Καλῆς ἐκ κεφαλῆς Ἐὺγενέος τε γενεῆς, 230  
 “ Τῷ δὴ τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,  
 “ Αὐτὸν δ’ αὖτ’ ἀτίταλθεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσι  
 “ Σίτω τ’ ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἶματα καλὰ διδῶσι.  
 “ Ἀλλ’ ὅτε δὴ πάμπαν συγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,  
 “ Οὐδέ τι κινήσας μελέων δύνατ’, ἔδ’ ἀναῖτραι, 235  
 “ Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν δρῆσθι φαίνεται βεβλή·  
 “ Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θυρᾶς δ’ ἐπέθηκε φαεινᾶς.  
 “ Τῷ δὴ τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, ἔδ’ ἐπὶ κίκυς  
 “ Ἐσθ’, οἷα πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπηοῖσι μέλεσσι.  
 “ Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάταισιν ἐλοίμην, 240  
 “ Ἀθάνατόν τ’ εἶναι, καὶ ζῶειν ἡμᾶτα πάντα·  
 “ Ἀλλ’ εἰ μὲν τοῖστος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε  
 “ Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημημένης,

“ Οὐκ



- “ Οὐκ ἂν ἔπειτ’ ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.  
 “ Νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψῃ 245  
 “ Νηλεῖς, τὸν ἔπειτα παρίστα’ ἀνθρώποισιν,  
 “ Οὐλόμῃρον, καματηρὸν, ὃ, τε συγέσσι θεοί περ.  
 “ Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ’ ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν  
 “ Ἔσσε’ ἡμᾶτα πάντα διαμπερές, εἵνεκα σῆο,  
 “ Οἱ πρὶν ἐμὲς ὀάρκας, καὶ μήπιας, αἷς πλεῖ πάντας 250  
 “ Ἀθανάτους συνέμιζα καταθνητῇσι γυναιξί,  
 “ Τάρβεισκον πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.  
 “ Νῦν δὲ δὴ σὺκέλι μοι συναχέσσε’ ἐξονομήναι  
 “ Τῷτο μετ’ ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάδην,  
 “ Σχέτλιον, ὅτε ὀνότῃσιν, ἀπέπλάγχθην δὲ νόοιο, 255  
 “ Παιῖδα δ’ ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῶ εὐνηθεῖσαι.  
 “ Τὸν μὲν, ἐπὶν δὴ πρῶτον ἴδῃ Φάος ἡλίοιο,  
 “ Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῶσι βαθυκόλποι,  
 “ Αἱ τὸδὲ ναιετάσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,  
 “ Αἱ ῥ’ ἔτε θνητῆς, ἔτ’ ἀθανάτοισιν ἔπον’ 260  
 “ Δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,  
 “ Καί τε μετ’ ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσυντο.  
 “ Τῇσι δ’ Σιλλυοὶ τε καὶ εὐσκαπος Ἀργειφόντης  
 “ Μίσχοντ’ ἐν Φιλότῃ μυχῶ σπείων ἐροέντων.  
 “ Τῇσι δ’ ἄμ’ ἢ ἐλάττω, ἢ δρύες ὑψικάρῃνοι 265  
 “ Γεινομῆσις ἐφυσαν ὑπὲρ χθονὶ βωτιανέεσσι.  
 “ Καλαί, τηλεθάουσι ἐν ἔρρεσιν ὑψηλοῖσιν  
 “ Ἐσᾶσ’ ἡλίσσονται· τεμνὴ δέ ἐ κικλήσκουσιν  
 “ Ἀθανάτων, τὰς δ’ ἔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ  
 “ Ἀλλ’ ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεσίκη θανάτοιο, 270

“ Ἀζάνετι

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. 679

- " Ἀζάνεταί μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά,  
 " Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθῃ, πίπῃσι δ' ἀπ' ὄζοι,  
 " Τῶνδε χ' ὁμῶς ψυχὴ λείπῃ φάος ἡλείοιο.  
 " Αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσιν ὥσθ' ἀσφίσιν υἱὸν ἔχουσι.  
 " Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλῃ πολυήρατος ἦδη, 275  
 " Ἀξουσὶν σοὶ δεῦρο θεῶν, δέξασί τε παῖδα.  
 " Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα ταῦτα μὲν φρεσὶ πάντα διέλθω,  
 " Ἔς τέμπλον ἔτος αὖτις ἐλδύσσομαι υἱὸν ἄγχοι.  
 " Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,  
 " Γηθήσεις ὁρώων· μάλα γὰρ θεοέκελος ἔσσι. 280  
 " Ἀξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσαν.  
 " Ἦν δέ τις ἔρηπ' αἶψα κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,  
 " Ἦ τις σοὶ φίλον υἱὸν ἱσθὶ ζώνῃ θέτο μήτηρ,  
 " Τῶνδ' ἐσὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω  
 " Φασὶν τοὶ νύμφης Καλυκώπιδος ἔχονον εἶναι, 285  
 " Αἱ τὸδ' ἐναιετάουσιν ὄρος καταείμυρον ὕλη.  
 " Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ,  
 " Ἐν φιλότῃ μιγῆναι εὖσε φάνω Κυθερείῃ,  
 " Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει ψολοένηι κεραυνῷ.  
 " Εἴρηπά τοι πάντ'· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας, 290  
 " Ἴαχεο, μηδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.  
 " Ὡς εἰπὼς ἦλθε πρὸς ἑρανὸν ἠνεμόεντα.  
 Χαῖρε, θεῶν, Κύπριος εὐκλιμένης μεδέουσα,  
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρχάμυθος μεταθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσέεφανον, καλὴν Ἀφροδίτῃ  
 Ἄισομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν  
 Εἰναλίας, ὅθι μιν Ζεφύρα μῆκος ὕψρον ἀέντος  
 Ἦνεικεν κατὰ κῦμα πλυφλοίσβοιο θαλάσσης,  
 Ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῷ· τίω δὲ χρυσάμπυκες ὦραι  
 Δέξαντ' ἀσπασίως, πρὶ δ' ἄμβροτα ἑμάτα ἔσαν·  
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ σφάνην εὐτυχτον ἔθηκαν,  
 Καλὴν, χρυσέην· ἐν δὲ τεγῆσι λοβοῖσιν  
 Ἄνθεμ' ὀρειχάλκεα, χρυσοῖό τε τιμήντος·  
 Δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ σῆθεσιν δερνυφείοισιν  
 Ὅρμοισι χρυσοῖσιν ἐκόσμεον, εἰσὶ περ αὐτῶν  
 ὦραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὅππότε ἴοιεν  
 Ἔς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρῶς.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα πρὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,  
 Ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες,  
 Χερσὶ τ' ἐδεξιάωντο· καὶ ἡρήσαντο ἕκαστος  
 Εἶναι κερκιδὴν ἄλοχον, καὶ οἶκαδ' ἄγεσθαι,  
 Εἶδος θαυμάζοντες ἰοσεφάνος Κυthereῆς.

Χαῖρ', ἐλικοελέφαρ, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι  
 Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντινον ἀοιδὴν.  
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Η ΛΗΣΤΑΙ.

ΑΜΦΙ Διάνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,  
 Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη πατρὶς Διὶν ἄλως ἀτρυγέτιο,  
 Ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς  
 Πρωθήδῃ· καλαὶ δὲ παρθεῖοντο ἔχειρα,  
 Κυάνεα, φάρμακον δὲ παρθεῖοντο ἔχειρα  
 Πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες εὐσέλμα δαπνὴ νηὸς  
 Ληίσται· παρογένοντο θοῶς ἔπει οἶνοπα πόντον  
 Τυρσηνοί· τὰς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες,  
 Νεῦσαν ἐς ἀλλήλας, τάχα δὲ ἐκθορον· αἶψα δ' ἐλόντες  
 Εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ.  
 Τῖον γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλῆων  
 Εἶνα, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.  
 Τὸν δ' ὅτε ἴχανε δεσμὰ, λύγαι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἐπιπύον  
 Χειρῶν ἡδὲ ποδῶν· ὁ δὲ, μεδιάων ἐκάθητο  
 Ὀμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,  
 Αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλειο, φώνησέν τε·  
 “ Δαίμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύετε· ἐλόντες,  
 “ Καρτερόν; ἐδὲ φέρειν δύνατά μιν νηὺς εὐεργής.  
 “ Ἡ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἡ ἀργυρότερος Ἀπόλλων,  
 “ Ἡὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ ἐθνηπῖσι βροτοῖσιν  
 “ Εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.  
 “ Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφώμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης

Ῥ γ γ γ

“ Αὐτίκα·



- “ Αὐτίκα· μὴδ’ ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθείς  
 “ Ὅρση ἀργαλέες ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.  
 “ Ὡς φάτο· τὸ δ’ ἀρχὸς συγερῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 25  
 “ Δαιμόνι, ἔρον ὄρα, ἅμα δ’ ἰσὶον ἔλκεο νηὸς,  
 “ Σύμπανθ’ ὅπλα λαβὼν· ὅδε δ’ αὐτ’ ἀνδρείω μελήσῃ.  
 “ Ἐλπομαι, ἢ Αἰγυπτιον ἀφίξῃ, ἢ ὅγε Κύπρον,  
 “ Ἡ ἐς Ἑπερορέας, ἢ ἐκασέρω· ἐς δὲ τελευτήν  
 “ Ἐκ πάντ’ ἐρεῖ αὐτὰ τε φίλως ἔκ κτήματ’ αὖ πάντα, 30  
 “ Οὓς τε κασιγνήτας· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.  
 “ Ὡς εἰπὼν, ἰσὺν τε καὶ ἰσὶον ἔλκετο νηὸς.  
 “ Ἐμπνέσεν δ’ ἀνέμος μέσον ἰσίων· ἀμφὶ δ’ αἶρ’ ὅπλα  
 Κατήανυσαν· τάχα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαυματοῦ ἔργα·  
 Οἶνος μὲν πρῶλιντε θολὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 35  
 Ἡδύποτος κελάρυζ’ εὐώδης, ὠρνυτο δ’ ὁδμὴ  
 Ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.  
 Αὐτίκα δ’ ἀκρότατον ὠρεῖ ἰσὶον ἐξετανύθη  
 Ἀμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ  
 Βότρυες· ἀμφ’ ἰσὺν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισὸς 40  
 “ Ἀνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ’ ἐπὶ καρπὸς ὀρώρε·  
 Πάντες δὲ σκαλμοὶ σεφάνες ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,  
 Μηδείην τότε ἔπειτα κυβερνήτῳ ἐκέλευον  
 Γῇ πελάαν· ὃ δ’ ἄρα σφι λείων γένετ’ ἐνδοθι νηὸς  
 Δεινὸς ἐπ’ ἀκροτάτης, μέγα δ’ ἔβραχεν, ἐν δ’ αἶρα μέσῃ 45  
 “ Ἀρκτον ἐποίησεν λασιαύχενά, σήματ’ αὖ φαίνων·  
 “ Ἀν δ’ ἔση μεμαυῖα, λείων δ’ ἐπὶ σέλματος ἄκρῃ  
 Δεινὸν ὑπὸ δρῶα ἰδὼν· οἱ δ’ εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,  
 “ Ἀμφὶ κυβερνήτῳ δὲ, σιόφρονα θυμὸν ἔχοντα,  
 Ἔσαν αἶρ’ ἐκπληγέεντες· ὃ δ’ ἐξαπίνης ἐπορεύσας 50

Ἄρχον

Ἄρχον ἔλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μέρος ἔχαλυντες,  
 Πάντες ὁμῶς πῆθησαν, ἐπεὶ ἶδον, εἰς ἅλα θίαν·  
 Δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτῳ δ' ἐλέσας  
 Ἔαθε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον·

“ Θάρσ', δῖε κάτωρ, τῷ μῶ κεχαρισμένη θυμῷ.  
 “ Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ  
 “ Καδμῆϊς Σεμέλη, Διὸς ἐν Φιλότῃ μιγῆσαι.  
 Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπδος· εἰδὲ πῃ ἐστὶ  
 Σεῖό γε ληϊόμην, γλυκερὴν κρομῆσσι αἰοδὴν.

55

Ε Ι Σ Α Ρ Ε Α.

Ἄρες ὑπερμύετα, βριστάρματα, χρυσεοπήληξ,  
 Ὀμβριμόθυμε, φέρασι, πολισόε, χαλκοκρυσαῖ,  
 Καρτερόχειρ, ἀμόγηε, δορυφενές, ἔρκος Ὀλύμπια,  
 Νίκης εὐπλέμοιο πάτερ, συναρωγὲ θεμιστος,  
 Ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέ Φωτῶν,  
 Ἥνορέης σκηπτεῖχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων  
 Αἰθέρος ἐπ' ἀπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἐνθά σε πῶλοι  
 Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγ' αἰὲν ἔχουσιν  
 Κλυθε, βροτῶν ἐπὶ κρεβε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,  
 Πρὸ κατασίλβων σέλας ὑψόθεν εἰς βιότητα  
 Ἡμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήιον· ὥς κε διωαίμην  
 Σεύεσθ' κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμῆο καρήνης,  
 Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὀρμήν,  
 Θυμῷ τ' αὖ μένος ὄζυ καπιχέμεν, ὅς μ' ἐρέθεισι

5

10

φυλόπιδος κρυερῆς ὀπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος  
Δῖς, μάκαρ, εἰρήνης τε μέλειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,  
Δυσμυρέων προφυζέοντα μόθον, κῆράς τε βιάεας.

15

## ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Αρτεμιν ὕμνῃ, Μῆσα, κασιγνήτῳ ἑκάτοιο  
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,  
ἣ θ' ἵππας ἄρσασσι βαθυχοίνοιο Μέλῃτος,  
ῥίμφα Διὶ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκῃ  
ἔς Κλάρων ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοχος Ἀπόλλων  
ἦσεν μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.  
Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεὰ δ' ἅμα πᾶσαι, αἰοιδῇ.  
Αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα, καὶ ὅς σε θεῖν, ἄρχομ' αἰεῖδεν.  
Σεῦ δ' ἐγὼ δῶξά μιν μεταθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

5

## ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενῇ Κυθήρειαν αἰέτομα, ἥτε βροτοῖσι  
Μέλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερῶν δὲ προσώπων  
Αἰεὶ μεδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρῃ ἄνθος.  
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος εὐκλιμένης μεδέεσσα,  
καὶ πάσης Κύπρου· δῖς δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδῇ.  
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, ὅς ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

5

ΕΙΣ

## ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑλλάδ' Ἀθηναίῳ ἐρυσίππολιν ἄρχομ' αἰεῖδεν,  
 Δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλῃ πελεμήϊα ἔργα,  
 Περδόμενά τε πόλλες, αὐτὴ τε, πόλεμοί τε  
 Καί τ' ἐρρύσσιτο λαὸν ἰόντα τε, νιοσόμλόν τε.  
 Χαῖρε, θεᾶ, δὸς δ' ἄμμι τύχῳ εὐδαιμονίην τε.

5

## ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἡρῷ αἰεῖδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε ῥέη,  
 Ἀθανάτῳ βασιλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,  
 Ζῴως ἐργασπιο κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,  
 Κυβερῆν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον  
 Ἀζόμενοι τίουσιν, ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

5

## ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δημητῆρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' αἰεῖδεν,  
 Αὐτὴν, καὶ κέρην, περικαλλέα Περσεφόνηαν.  
 Χαῖρε, θεᾶ, καὶ τήνδ᾽ οἶον πόλιν ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ



## ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

ΜΗτέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,  
 Ἰμνέ, Μῆσσι λιγέα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,  
 Ἡ, κροτάλων, τυπάνων ἰαχῇ, σὺν τε τρώμεσσι αὐλῶν  
 Εὐαδέν, ἥδ' ἑ λύκων κλαγγῇ, χαροπῶν τε λεόντων,  
 Οὐρεά τ' ἠχήμεναι, καὶ ὑλήεντες ἑναυλοί.  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεὰ δ' ἅμα πᾶσαι, αἰοιδῇ.

## ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

ΗΡΑκλέα, Διὸς υἱόν, αἰέεσσι, ὃν μέγ' ἄριστον  
 γένεατ' Ὀππληνίων Θήβης ἐνὶ καλλιχάροισιν  
 Ἀλκμήνῃ, μιχθεῖσαι κελαϊνεφεί Κρονίωνι.  
 Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν  
 Πλαζόμενος, πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυπύλοιο ἀνακτὸς,  
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη  
 Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου  
 Ναίει τερπόμενος, ὅς ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥβην.  
 Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ, δίδε δ' ἀρετὴν τε, καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχον ἀείδων,  
 Ἴδον Ἀπόλλωνος, τ' ἐγένεατο δῖα Κορωνίς  
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κέρη φλεγύς βασιλῆος,  
 Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, ἄναξ· λίπεται δὲ σ' αἰδιῆ.

5

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΥΣ.

Καστρα καὶ Πολυδεύκε' ἀείδω, Μῆσα λιγυῖα,  
 Τιωδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίῃς ἐξεγένοντο.  
 Τὸς ἱππὸ Ταυγέτις κερυφῆς τέκε πόντια Λήδη,  
 Λάτρη ἱπποδμηθεῖσι κελαινέφει Κρονίῳ.  
 Χαίρετε, Τιωδαρίδα, παχέων ὀπιθέτορες ἵππων.

5

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργεφόντιν,  
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδῆς πολυμήλες,  
 Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριζόνιον, ὃν τέκε Μαῖα,  
 Ἀτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν Φιλότῃ μιγεῖσα,  
 Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,

5

Ἄνθρω

Ἐντρῶ ναιετάσσει παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων  
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκειτο νυκτὸς ἀμολγῶ,  
 Εὔτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι Λακώλεον Ἴηρην·  
 Λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεῶς, θνητὰς τ' ἀνθρώπους.  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς κ' Μαιάδος ἕ·  
 Σεῦ δ' ἐγὼ δρῶν μένος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.  
 Χαῖρ', Ἑρμῇ χαριδῶτα, Διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

10

## ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείῳ Φίλον γόνον ἔννεπε, Μῆσσι,  
 Αἰγοπόδην, Δικέρωτα, Φιλόκροτον, ὅς' ἀνὰ Πίσση  
 Δενδρήεντ' ἄμυδις Φοιτᾶ χοροῖσσι νύμφαις,  
 Αἶτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης σείεσσι κάρηνα,  
 Πᾶν ἀνακεκλόμμαι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον,  
 Αὐχμήενθ', ὃς πάντα Λόφον νιφόντα λέλογχε,  
 Καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ πετρήεντα κάρηνα.  
 Φοιτᾶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα Διὶ ῥωπήϊα πυκνά,  
 Ἄλλοτε μὲν ῥεῖθροισιν ἐφελκόμηνος μαλακοῖσιν,  
 Ἄλλοτε δ' αἰ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνῆ,  
 Ἀκροτάτῳ κορυφῇν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.  
 Πολλάκι δ' ἀργινόντα διέδραμεν ἔρεα μακρὰ,  
 Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε, θῆρας ἐναίρων,  
 Ὅξεα δερκόμηνος· τότε δ' ἐς σπείος ἤλασεν οἴας,  
 Ἀκρῆς ἐξανίων δονάκων, ὑπὸ μᾶσαν ἀθύρων  
 Νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε πῶδ' ἀδράμοι ἐν μελέεσσιν  
 Ὅρνις, ἥτ' ἕαρος πολυανθῆος ἐν πετάλοισι

5

10

15

Θρήνον

Θρήνον ὀπιπροχέουσι, χεῖρ μελίγηρυν ἀοιδῆν.  
 Σὺν δὲ σφιν τότε νύμφαυ ὀρεστιάδης λιγύμολποι  
 φοιτῶσσι πύκνα πασσίν ὀπί κρήνη μελανύδρῳ  
 μέλπον), κορυφὴν δὲ παρ᾽ ἐνὶ ἔρεος Ἥχῳ.  
 Δαίμων δ' ἐνθά καὶ ἐνθά, χορῶν τότε ἐς μέσον ἔρπων,  
 Πυκνὰ ποῖν διέπῃ· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶπι δαφνοῖον  
 Λυγκὸς ἔχῃ, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμοιρος φρένα μολπαῖς,  
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἡδ' ὑάκινθος  
 εὐώδης θαλέων καταμίσγῃ ἀκρίτα ποίλῳ.  
 Ἑρμῆσιν δὲ θεὸς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπόν·  
 Οἷόν τ' Ἑρμῆν ἐρλάνιον ἔζοχον ἄλλων  
 Ἐννεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θεὸς ἀγγελός ἐστι·  
 καὶ ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίῳ πολυτίδακα, μητέρα μήλων,  
 ἔξικετ' ἐνθά δὲ οἱ τέμνους κυλλωῖόν ἐστιν.  
 Ἐνθ' ὄρε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφάρστροχα μῆλ' ἐνόμβειν  
 Ἀνδρὶ παρὰ θνητῶ· θαλερὸν γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν,  
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ δρυόπῳ φιλότῃσι μιγῆναι.  
 Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μετάρροισιν  
 Ἑρμῆν Φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατοπὸν ἰδέσθ,  
 Αἰγυπόδην, δικέρωτα, πλύκροτον, ἡδυγέλωτα.  
 Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα πηγήν·  
 Δεῖσε γὰρ, ὡς ἰδὼν ὄφιν ἀμείλιχον ἠυγένειον.  
 Τὸν δ' αὖψ' Ἑρμείας ἐριβνιος εἰς χεῖρα θῆκε  
 Δεξάμοιρος, χαῖρεν δὲ νόῳ παρ᾽ ἐπὶ δαίμων·  
 Ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἑδρας κίε, παῖδα καλύψας  
 Δέρμασιν ἐν πυκινῶσιν ὀρεσπώοιο λαγῶ·  
 Παρ δὲ Ζηνὶ κάθηζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,  
 Δεῖττε δὲ κῆρον εὖν. πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἑτερφθεν  
 Ὀφθαλμοῖσι,

S f f f

Ἀθανάτοισι,



Ἀθάνατοι, πείαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.  
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι Φρένα πῶσιν ἔτερψε.  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, ἄναξ, λίσσμαι δέ σ' αἰοιδῇ.  
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ηφαιστον κλυτὴμήνιν αἰείδω, μέσση λιγείᾳ·  
 Ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα  
 Ἀνθρώπων ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός· οἱ τοπαίρος περ  
 Ἄντροις νακετάσσκον ἐν ἔρεσιν, ἥτε θῆρες.  
 Νῦν δέ δι' Ἡφαιστον κλυτετέχνην ἔργα δαίνετες,  
 Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν  
 Εὐκηλοὶ Διέγχεον ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.  
 Ἀλλ' ἴληθ', Ἡφαιστε, δίδε δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

5

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σέ μὲν ἔκ κύκνος ὑπὸ πτερυγῶν λίγ' αἰείδῃ,  
 Ὅχθη δ' ὀπιθρῶσκαν, πῶτα μὲν πρὸς δινήεντα  
 Πηνειόν· σέ δ' αἰοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγείαν  
 Ἦδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἀγὲν αἰείδῃ.  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, ἄναξ, ἴλαμαι δέ σ' αἰοιδῇ.

5

ΕΙΣ

## ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχον' αἰεῖν,  
 Γαίης κινητῆρα ἔ' ἀτρυγέτιο θαλάσσης,  
 Πόντιον, ὅσθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρέας ἔχ' Αἰγὰς.  
 Διχδαί τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,  
 Ἴππων τε δμητῆρ' ἔμλυναι σωτῆρά τε νηῶν.  
 Χαῖρε, Ποσειδάων γαῖήοχε, κυανοχαῖτα,  
 Καί, μάκαρ, εὐμνῆς ἦτορ ἔχων, πλωέσιν ἄρηγε.

5

## ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζηνα, θεῶν τ' ἄριστον αἰέσομαι, ἡδὲ μέγιστον,  
 Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅσε θεμίσι,  
 Ἐγκλιδὸν ἐζομῆν, πυκινὰς δ' ἄρ' αἰετ' ὀαρίζῃ.  
 Ἴληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιζε, μέγιστε.

## ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἰστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο  
 Πυθῶϊ ἐν ἡγαθήῃ ἱερὸν δόμον ἀμφοιπολεύεις,  
 Αἰεὶ σῶν παλοκάμων δ' ἀπολείβεις ὑγρὸν ἔλαιον·  
 Ἐρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,  
 Σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὅπρασον αἰετῶν.

5

S f f f 2

ΕΙΣ

## ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε, Διός τε·  
 Ἐκ γὰρ Μουσάων, καὶ ἐκητόλας Ἀπόλλωνος,  
 Ἄνδρες αἰοῖδοι ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·  
 Ἐκ δὲ Διός, βασιλῆες. ὁ δ' ὅλβιος, ὄντινα Μῦσαι  
 φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ διὰ σώματος ῥέει αὐδή.  
 Χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἔμην τιμήσεται αἰοιδὴν·  
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε ἔἴ αἰλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

## ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόρμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχομαι ἀείδειν,  
 Ζηνὸς ἔἴ Σιμέλης ἐρμυδιῶς ἀγλαὸν υἱόν,  
 Ὀν τρέφον ἠύκομοι Νύμφαι, πᾶσι πατρὸς ἀνακτός  
 Δεξιὰ μιν κόλπισσι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον  
 Νύσσης ἐν γυάλοις. ὁ δ' αἰεζέτο πατρὸς ἔκκητι  
 Ἄντρω ἐν εὐώδι, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεῶν πολυῦμνον ἔθρεψαν,  
 Δὴ τότε φοιτίζεσκε κατ' ὕληντας ἐναύλας,  
 Κισσῶ καὶ δάφνῃ πεπυκασμύρας· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο  
 Νύμφαι· ὁ δ' ἐξηγεῖτο, βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, πολυτείφυλ' ὦ Διόνυσε·  
 Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ἄρας αὐτὶς ἐκέαξ,  
 Ἐκ δ' αὖθ' ὠρεῶν, εἰς τὰς πολλὰς ἐνιαιυτῆς.

ΕΙΣ

## ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἀρτεμιν αἰδῶ χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,  
 Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφροόλον, ἰοχέαιραν,  
 Αὐτοκασιγνήτιν χρυσιόρεα Ἀπόλλωνος·  
 Ἡ κατ' ὄρη σκίοεντα, καὶ ἄκραις ἠνεμοέσας  
 Ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνῃ,  
 Πέμπουσι συνόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα  
 Ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' Ἰππὶ δάσκιος ὕλη  
 Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· Φρίσσει δὲ τε γαῖα,  
 Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσι,  
 Πάντη Ἰππερέφει, θηρῶν ὀλέκουσι γλυθλῆν.  
 Αὐτὰρ ἐπὴν τερφῶν θηροσκόπος, ἰοχέαιρα,  
 Εὐφρόνη δὲ νόον, χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,  
 Ἐρχεσθαι ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτιο Φίλοιο,  
 Φοίβει· Ἀπόλλωνος, Δελφῶν εἰς πῶνα δῆμον,  
 Μουσέων ἔχ' Χαρίτων καλὸν χορὸν δρυμένεσσα.  
 Ἐνθα κατὰ κρεμάσσει παλίντονα τόξα καὶ ἱεὺς,  
 Ἡγεῖται, χαρίεντα παρὶ χορῶν κόσμον ἔχουσα,  
 Ἐξάρχου χορῆς· αἱ δ' ἀμειρόσῃν ὅπ' ἰεῖται  
 Ὑμνεῦσι Λητῶ καλλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας  
 Ἀθανάτων βαλῆ τε ἔργμασιν ἔζοχ' ὀφείβεις.  
 Καίρετε, τέκνα Διὸς ἔχ' Ἀητᾶς ἠυκόμοιο·  
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων ἔχ' ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

5

10

15

20

ΕΙΣ



## ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' αἰεδαίν,  
 Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,  
 Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπολιν, ἀλκήεσσαν,  
 Τριτογῆν· τὴν αὐτὸς ἐγένεατο μητιέλα Ζεὺς  
 Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆϊα τεύχε' ἔχουσαν,  
 Χρύσεια, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώοντας  
 Ἀθανάτας. ἡ δὲ παρῴδεν Διὸς Αἰγυόχοιο  
 Ἐστυμνῶς ἄρσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρλέως,  
 Σείσας ὅζυν ἀκρόα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος  
 Δεινὸν ἔσ' ὀμβρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δ' ἤ γαῖα  
 Σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,  
 Κύμασι πορφυρέοισι κυκλώμενος, ἔχετο δ' ἄλμη  
 Ἐξαπίνης· σῆσεν δ' Ἰππερίονος ἀγλαὸς υἱὸς  
 Ἴππας ὠκύποδας θερὸν χρόνον, εἰσέκε κέρη  
 Εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη  
 Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητιέτα Ζεὺς.  
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς τέκος Αἰγυόχοιο·  
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

## ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἰστίη, ἡ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν  
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,  
 Ἐδρην αἰδίων ἔλαχες, πρεσβυτέρα τιμὴν,  
 Καλὸν ἔχουσι γέρας καὶ τιμὴν· εἰ γὰρ ἄτερ σῆ  
 Εἰλαπίναν θνητοῖσιν, ἵν' εἰ πρώτη πυμάτη τε  
 Ἰστίη ἀρχόμενος ἀπένδῃ μελιηδέα οἶνον.  
 Καὶ σύ μοι, Ἀργειφόνεια, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,  
 Ἀγέλε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτερ ἑάων,  
 Ἰλαος ὣν ἐπάρησε, σὺν αἰδοίῃ τε Φίλῃ τε  
 Ἰστίῃ· ἀμφοτέροι γὰρ Ἰπτιχθονίων ἀνθρώπων  
 Ναίετε δώματα καλά· φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν  
 Εἰδότες ἔργματα καλά· νόω θ' ἑσπεοδε καὶ Ἥβῃ.  
 Χαῖρε, Κρόνος θυγάτερ, σύ τε, καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς.  
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσῃ αἰοιδῆς.

## ΕΙΣ ΓΑΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἠυθέμεθλον,  
 Πρεσβίστην, ἡ Φέρβει ὅππῃ χθονὶ πάνθ', ὁπῶς ἐστίν.  
 Ἡμὲν ὅσαι χθόνα δι' αὖν ὑπέρχεσται, ἡ δ' ὅσαι πόντον,  
 Ἡ δ' ὅσαι πωτῶνται· τάδε Φέρβει ὅκ σέθεν ὄλεθρον.  
 Ἐκ σέο δ' εὐπαιδὲς τε καὶ εὐκαρπὶ τελέθρουσι,  
 Πότνια· σέο δ' ἔχευ' δούνα βίον, ἡ δ' ἀφελέαδ',  
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὁ δ' ὄλεθρος, ὅν κε σὺ θυμῷ  
 Πρόφρων τιμήσεις· τῷ δ' ἄφθονα πάντα παρέστι.

Βρίθῃ μὲν σφιν ἄρῃσσι Φερέσβιος, ἥδ' ἐ κατ' ἀρῃς  
 Κτλῦεσσι εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν·  
 Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα  
 Κοιρανέουσ', ἔλκος δὲ πολὺς καὶ πλεῖστος ὀπηδεῖ.  
 Παιῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλεί κυδιόωσι,  
 Παρθενικά τε χοροῖς παειανθῆσιν εὐφρονι θυμῷ  
 Παίζουσι, χαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,  
 Οὓς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεὰ, ἄφθονε δαίμων.  
 Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' οὐρανοῦ ἀσερόεντος,  
 Πρόφρων δ', ἀντ' ὧδ' ἡς, βίωτον θυμῆρ' ὅπαιζε·  
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

10

15

## ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὐτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μῆσα  
 Καλλιόπῃ, φαέθοντα, τ' Εὐρυφάεσσα βοῶπις  
 Γένετο Γαίης παιδί καὶ οὐρανῷ ἀσερόεντος.  
 Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσαν ἀγκλειτὴν ὑπερίων  
 Αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα  
 Ἡῷ τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,  
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,  
 ὅς φαίνῃ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,  
 Ἴπποις ἐμβεβαῶς σμερνδὸν δ' ὅγε δέρεται ὅσοις,  
 Χρυσῆς ἐκ κόρυθος λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτῷ  
 Αἰγλήεν σίλβουσι, πρὸς κροτάφων τε παρειαὶ  
 Λαμπραὶ δὲ κρατὶς χαρίεν κατέχουσι παρώπων  
 Τηλαυγές· καλὸν δὲ παρὶ χροῖ λάμπεται ἔσθλος  
 Λεπτήργες πονοῖ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.

5

10

Ενθ'

Ἐνθ' ἄρ' ὄγε σήσεις χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,

15

Θεσπέσιος πέμπησι δὲ ἔραν Ὠκεανόνδε.

Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὅπαζε·

Ἐκ σέο δ' ἀρχάμην κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν

Ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἐδείξαν.

## ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μηνίω αἰεῖδεν πανυσίπλερον ἔαπετε, Μῆσται,

Ἦδυεπεῖς κῆραι Κρονίδεω Διὸς, ἴσORES ὠδῆς,

Ἦς ἀπὸ αἴγλη γαῖαν ἐλίασε) ἔρανόδεκτος

Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν

Αἴγλης λαμπρόσης· εἴλβει δ' ἀλάμπειος ἀήρ

5

Χρυσὲς δ' ἀπὸ σεφάνης, ἀκτῆρες δ' ἐνδιάον).

Εὐτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροά καλὸν,

Εἴματα ἐσαμένη τηλαυγέα δία Σελήνη,

Ζώζαμένη πάλως ἐραύχεναι αἰγλήεντας,

Ἐοσυμένως πρότέρως' ἐλάση καλλιτέρας ἵππους,

10

Ἐσπερίη, διχόμητος, ὅτε πλήρη μέγας ὄγμος,

Λαμπρότατά τ' αὐγαὶ τότε ἀεζομένης τελέθωσιν

Οὐρανόθεν, τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκ).

Τῇ ρά ποτε Κρονίδης ἐμίγη Φιλότῃ καὶ εὐνῇ.

Ἢ δ' ὑποκυσαμένη Πανδέσῃ γένεατο κέρην,

15

Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Χαῖρε, ἄνασσα θεὰ, λευκώλενε, δία Σελήνη,

Πρόφρων, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμηνος, κλέα φωτῶν

Ἀσμοῖ ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργατ' αἰοδοί,

Μαστίων θεράποντες, δ' ἀπὸ σμάτων ἐροέντων.

20

T t t t

ΕΙΣ



## ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διοσκῆρες, ἐλικώπιδες ἕσπετε Μῶσαι,  
 Τυωδαρίδας, Λήδης καλλισφύρες ἀγλαὰ τέκνα,  
 Κάσσορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα·  
 Τὺς ὑπὸ Ταυγέτῃ κερυφῇ ὄρεος μεγάλοιο,  
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ κελαινεφέϊ Κρονίωνι,  
 Σατῆρας τέκε παῖδας Ὀπτιχθονίων ἀνθρώπων,  
 Ὡκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωνσιν ἀελλαι  
 Χειμέλαι, κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν  
 Εὐχόμενοι καλέεσσι Διὸς κῆρες μεγάλοιο,  
 Ἄρνεσσιν λυκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες  
 Πρύμνης, τὴν δ' ἀνέμους τε μέγας καὶ κύμα θαλάσσης  
 Θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν  
 Ξανθῇσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρ' αἰζαλῆς.  
 Αὐτίκα δ' ὀφθαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν αέλλας,  
 Κύματα δ' ἐστέρεσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι  
 Ναύταις, σήματα καλὰ πόνος σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες  
 Γήγησαν, παύσαιντο δ' οἰζυροῖο πόνουιο.  
 Χαίρετε, Τυωδαρίδα, πεσέων Ὀπτιχτήρες ἱππῶν·  
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσμε' αἰοιδῆς.

## ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,  
 Οἱ πόλιν αἰπενὺν νόμφης ἐρατώπιδος Ἥρης  
 Ναίετ', ἐς Ἀθήνης πόδα νεάτοιν ὑψικόμοιο,  
 Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ Ξανθεῖ πατάμοιο,  
 Ἐρεβ καλὰ ρέοντες, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

5  
О М Н Р О У

10  
Е П І Г Р А М М А Т А.  
15

JOHN

ATAMATA

A  
N  
A  
E

T

E  
H

## Ο Μ Η Ρ Ο Υ

## Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.

## ΕΙΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

**Α**ιδῶσθε ξενίων κεχημηδόν, ἡδὲ δόμοιο,  
 Οἱ πόλιν αἰπεινήν Κύμην, ἐραώπιδα κέρην,  
 Ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,  
 Ἄμβρόσιον πόνοντες ὕδωρ θεῖς ποταμοῖο,  
 Ἑρμὶς δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

5

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

**Α**ἶψα πόδες μὲ φέροισιν ἐς αἰδοίαν πόλιν ἀνδρῶν.  
 τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πεφρωτῶν, ἔ μῆτις ἀρίστη.

## ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

**Χ**αλκίῃ παρθένος εἰμὶ, Μίδε δ' ἔπι σήματι κεῖμαι.  
 Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,  
 Ἡελίος τ' ἀνιῶν λάμπῃ, λαμπρὰ τε σελήνῃ,

καὶ



Καὶ ποταμοὶ πλήθυσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θαλάσῃ·  
 Αὐτῶ τῇδὲ μένῃσι πολυκλαύτῳ ἔπ' ἰτύμβῳ,  
 Ἀγχιέω περλοῦσι, Μίδης ὅπ' ἰτῇδὲ τέταπται.

5

ΟΛΟΦΥΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ ΑΥ-  
 ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἱ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα χυμέας  
 Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γένεσι μητρὸς ἀτάλλων·  
 Ἦν ποτ' ἐπύργωσαν, βαλῇ Διὸς Αἰγιοόχρῳ,  
 Λαοὶ φρίκωνος, μάργων ἑπιθήτορες ἵππων,  
 Ὀπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἀρηά,  
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγέεσσα, πονηιάνακταν,  
 Ἦν τε δι' ἀγλαὸν εἶπιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλῃτος.  
 Ἐνθεν δ' ἀπορνήμεναι κῆρα Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,  
 Ἦθελέτω κληῖσθαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·  
 Οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὅπα, φημὶ αἰοδῆν.  
 Ἀφραδίην τ' ἔμην τε πεδίων τις φερέσσει αἰδοῖς·  
 Ὅ σφιν ὀνειδέησιν ἐμὸν διεμήσατο πόντον.  
 Κῆρα δ' ἐγὼ, τὴν μοι θεὸς ὥπασε γεινομένη περ,  
 Τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.  
 Οὐδέ τι μοι φίλα γούνα μύθεον ἱεράϊς ἐν ἀγχαῖς  
 Κύμης ὀρμαίνεσι, μέγας δὲ με θυμὸς ἐπέειχ'·  
 Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἰέναι ὀλίγον περ ἔόντα.

5

10

15

Α Ρ Χ Η

## ΑΡΧΗ ΙΛΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

Ἰλιον αἰδέω καὶ Δαρδανίην εὐπωλον,  
 ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρη<sup>Θ</sup>.

## ΤΩ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗ.

Θεσφρίδη, θνητοῖσιν ἀνώϊστων πολέων περ,  
 οὐδέν ἀφραστότερον ἀέλεται νοὸς ἀνθρώποισιν.

## ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλυθε, Ποσειδάων, μεγαλοθενές, Ἐννοσίγαιε,  
 Εὐρυχόρῃ μεδέων ἡδὲ ξανθῇ Ἑλικῶνος·  
 Δὸς δ' ἔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι  
 ναύταις, οἱ νηὸς πομποὶ ἡδ' ἄρχοι ἔασιν.  
 Δὸς δ' εἰς ὑπάρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος  
 Αἰδοῖον μ' ἐλθόντα βροτῶν ὅσων γὰρ κυρήσται·  
 Φῶτά τε τισαίμεν, ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπεύσεις,  
 Ὡδυσσεῖο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

## ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Ποτνία γῆ, πάνδωρε, δότεира μελίφρονος ὄλβου,  
 ὥς ἄρα δὴ τοῖς μὲν Φωτῶν εὐοχθὸς ἐτύχθης,  
 τοῖσι δὲ δύσβαλος, καὶ τροχέῃ, οἷς ἐχολώθης.

ΠΡΟΣ

## ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

ΝΑῦται πολλοίπεροι, συγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,  
 Πτωκάσιν αἰθύνῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,  
 Αἰδέσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.  
 Δεινὴ γὰρ μέτ' ὅπῃς ξενίᾳ Διὸς, ὅς κ' ἀλίτῃται.

## Π Ε Υ Κ Η.

Ἀλλῃ τίς σὺ, Πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν  
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃς ἠνεμοέσσης·  
 Ἐνθα σίδηρος Ἄρης δ' ἄπ' ἰχθυόισι βροτοῖσιν  
 Ἔσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

## ΕΙΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑἰΠΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπόπτῃ, ἔπος τὸδ' ἐνὶ φρεσὶ θήσω.  
 Πρῶτον μὲν κυσὶ δαῖπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσι  
 Δῆναι, ὥς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ ἔπερῶν ἀκέρῃ  
 Ἄνδρὸς ἐπερχομένης, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντῃ.

## ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩ.

Κλυθί μοι εὐχομένῳ, Κροτρώφε, δὸς δὲ γυναῖκα  
 Τήνδε νέων μὲν ἀνήναδ' ἀφιλότηλα καὶ εὐνήν,  
 ἥ δ' ἐπιτερπεῖται πολλοῖς κροτάφοισι γέρεσσιν,  
 ὧν ἄρα μὲν ἀπήμελύνται, θυμὸς δὲ μλροινᾷ.

ΕΙΣ

## ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἄνδρὸς μὲν σέφανος παῖδες, πύργοι δ' ὅλῳλος,  
 Ἴπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·  
 Χρημαῖα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες  
 Ἥμῃροι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀράσθαι·  
 Αἰθόμενα δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι,  
 Ἡματι χειμερίῳ, ὅπταν νίφῃσι Κρονίων.

5

## Ο ΚΑΜΙΝΟΣ, Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μὲν δώσῃτε μισθὸν, αἰέσω, ὦ κεραμῆες·  
 Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπέφερε χεῖρα καμίνου.  
 Εὖ δὲ μέλανθεῖεν κότυλοι, εἰ πάντα κανάστρα  
 Φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον δρέσθαι,  
 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγχαῖς,  
 Πολλὰ δὲ κερδῆνα· ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφι νοῆται.  
 Ἦν δ' ἐπ' ἀναδείλω τρεφθέντες ψεύδη ἄρῃσθε,  
 Συγκαλέω δ' ἥπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,  
 Σιώτρι' ὁμῶς, Σμάραγδόν τε, καὶ Ἀσθεῖον, ἡδὲ Σαβάκτιν,  
 Ὠμόδαμόν θ', ὅς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζει.  
 Πέρθε πυρ' αἵθεσαν εἰ δώματα· σὺν δὲ κάμινος

5

10

U u u u

Πᾶσι



Πᾶσι κυκηθεῖη, κερამέων μέγα κακυσάντων.  
 Ὡς γνάθος ἱππέη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμιнос,  
 Πάντ' ἔντοδ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιῖσσι.  
 Δεῦρο καὶ Ἥελίς θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,  
 Ἄγλα φάρμακα βάλλει, κάκῃ δ' αὐτῆς τε καὶ ἔργα.  
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,  
 Οἱ δ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἱ τ' ἀπτόλονται  
 Τύπτοιεν τὰδε ἔργα κακῶς, τίπτοι δὲ κάμιнос,  
 Αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.  
 Γηθήσω δ' ὀρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.  
 Ὃς δὲ καὶ ὑπερκύψῃ, πυρὶ τέττε πᾶν τὸ πρῶσσωπον  
 φλεχθεῖη, ὥς πάντες ἐπίσταντ' αἷσιμα ῥέζειν.

15

20

## ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετξαπόμοεθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμῆριοι,  
 Ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.  
 Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε, θύραι, πλῆτος ᾗ ἔσεισι  
 Πολλὸς, σὺν πλῆτῳ ᾗ καὶ εὐφροσύνη τεθλυῖα,  
 Εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσσι δ' ἄλγεα, μεστὰ μὲν εἴη,  
 Κυρβαῖη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπῃ ἔρπει, μάζα.  
 Τῷ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσετ' ὕμμιν,  
 Ἥμιονοι δ' ἄλγεσι κραταίποδες εἰς τόδε δῶμα·  
 Αὐτὴ δ' ἰσὺν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.  
 Νεῦμά σοι, νέυμεν ἐνιαύσιος, ὥς τε χελιδών·

5

10

Ἐσηκ'

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 707

Ἐβην ἐν προθύροισι· καὶ εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ,  
οὐκ ἐθήζομεν· ἔγδ' συνοικήσονται ἐνθάδ' ἡλθομεν.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙ.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,  
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.



Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

Juxta Editionem *Ernesti*. Cujus etiam, paucis  
emendatis, sunt Annotationes adjectæ.



COMM

ALIAS

ALIAS

On

'A

T

A

"E

'E

'A

Π

## ΟΜΗΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

## ΙΛΙΑΔ. Α.

— Ὅ γὰρ πολὺ φέρτερος ἦεν ἀπάντων,  
Ὀππόσοι ναῖσ' ὑπὸ Τάρταρα εὐρώεντα.

Pro v. 404. exhibuit Zenodot. teste Eustath. p. 124. ed. Rom.  
1542.

## ΙΛΙΑΔ. Β.

Ἀνάη σὲ πατὴρ ὑψίζυγας, αἰθέρι ναίων,  
Τρωσὶ μαχήσασθ' ὡς π' Ἴλιον. ὡς ὁ μὲν εἰπὼν,

Sic contractos exhibuit v. 64 — 70. Zenodotus ap. Eustath. p.  
173.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἔκ τε Πολίχνης,

5

Ἐκ τ' Αἰγείρας, Νισαίης τε, Τελπιδῶν τε.

Sic v. 557, 58. Megarenses proferebant secundum Strab. l. IX.  
et Eusth. p. 285.

Ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐσυχώντο

Ἀργεῖοι λινοθήρηκες, κέντρα πολέμοιο.

Post v. 568. habet auctor Certam. Hom. et Hesiod.

Πηλέγονός θ' ὕος πειδέξιος Ἀστεροπαῖος.

Post v. 848. addebant quidam, teste Eusth. p. 1228.

Καύκωνας

Καύκωνα δ' αὐτ' ἤγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμφίτος,  
οἱ περ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα' ἔβαιον.

10

Post v. 855. alii legebant, ut notat *Eustath.* p. 1210.

Τρωάλῳ ὑπὸ νιφόντι, ἔγχευεν ἐν πόντι δῆμῳ.

Post 866. addebat *Euripides*, juxta *Eustath.* p. 366. et *Strabon.*  
I. XIII.

## Ι Λ Ι Α Δ. Γ.

Μὴ δέ τι γένασιν οἷσιν ἐφέσσατο φίλον υἱόν.

Post v. 40. *Dionysius* ponebat, secundum *Eustath.* p. 380.

## Ι Λ Ι Α Δ. Δ.

Ἡ καὶ ὅταν τέλος ἔλθῃ ὁμοίᾳ πολέμοιο.

*Schol.* II. d. 315.

## Ι Λ Ι Α Δ. Θ.

Ἐρδον δ' ἀθανάτοισι τελέσας ἐκατόμβας.

15

Post v. 547. reperitur ap. *Platon.* in *Alcib. sec.* In textum recepit *Barnes.*

Ἡδεῖαν τῆς δ' ἔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,  
οὐδ' ἔτελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,  
καὶ Πρίαμος, ἔλαος εὐμμελίῳ Πηλέμοιο.

Post v. 549. profert *Plato*, in *Alcib. sec.* recepit *Barnes.*

## Ι Λ Ι Α Δ. Ι.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, ἠδὲ Ὀρέστην.

Hunc v. habet *Etym. M.* in *Διονύσιος*, pro eo, qui est *Iliad.* v. 82.  
interpolatum ex μ. 139.

Ἡ οἶνον

Ἡ οἶνω μεθύων, ἥ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.

20

Ab *Athenæo* profertur I. 9. post v. 119.

Τὸν μὲν ἐγὼ βάλῃσαι κατακτάμεν ὅξυ χαλκῷ·

Ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ

Δήμῃς θῆκε φάτιν, ἧ οὐδέα πόλλ' ἀνθρώπων·

Ὅς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

Hos versus ex hoc libro post v. 457. profert *Plutarch.* de audiend.

*Poet.* (et de *Discrim. Amici et Adul.*) et omisso ait ab *Aristarcho*.

Οὐδὲ ἔωκει

25

Θηρί γε σπυφάγῳ· ἀλλὰ ρίω ὑλήεντι.

Sic ultimam partem v. 535. & 536. profert *Aristoteles*, in *Histor.*

*Animal.* VI, 28.

Εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.

Additum post 623. reperit *Barnes.* in MSS. C. C. C. *Cantab.* et

*Barocc. Oxon.*

## Ι Λ Ι Α Δ. Ν.

Τῷ μιν ἐεταίμενος προσέφη κρέων Ἐνοσίχθων·

In MSS. quibusdam additur post v. 218.

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφόμεν, ἧ Πανθοῦς υἱας,

Πριαμίδας θ', οἱ Τρῶσιν μετέπρεπον ἵπποδάμοισιν·

30

Ἔως ἔθ' ἤβην εἶχεν, ὅφελλε δὲ κέριον ἄνθ'.

Post v. 433. libri quidam olim habuere, teste *Eustath.* p. 940.

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα — —

Post v. 792. additur ap. *Strabon.* I. XII.

X x x x

Ι Λ Ι Α Δ.



## Ι Λ Ι Α Δ. Ξ.

Ἀνδράσιν, ἥδ' ἑ θεοῖς· πλείεσθ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

Post v. 246. addit *Plutarch. ex Cratetis sententia.*

»

Ωμνυε δ' ἔκ' αὐτῆς κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

In quibusdam libris addebatur post v. 279. teste *Eustath. p. 985.*

*Barnes.* corrigit πύργῳ, ut versus constet.

## Ι Λ Ι Α Δ. Ο.

Πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσσε ποδῶν· μυχρὲς δ' ἐνὶ Τροίῃ 35

κᾶββαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἑσχαμῶσι πυθέεσθαι.

Hos post v. 30. addebant olim quidam, teste *Eustath. p. 1003.* recepitque *Barnesius.*

## Ι Λ Ι Α Δ. Π.

Κάδδ' αὐτῶν λῖνα χεῦαν ὑπ' ἡλακᾶτη παινύσσιντες.

Hunc v. ad 183. profert *Pseudo Didymus*, et Homero ascribit *Stephanus*. Sed est ap. *Apollonium Rhod. I. 565.* cum levi tamen mutatione: Κάδδ' αὐτῶν λῖνα χεῦαν ὑπ' ἡλακᾶτη ἐρύσσιντες. addas *Etyim. M.* in ἡλακᾶτη.

## Ι Λ Ι Α Δ. Ρ.

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσσαχ', ὅς αἰμένονι Φωπὶ μάχοιτο.

Hunc versum h. l. post 99. inserit *Barnes.* qui tamen secundum *Arist. Rhet. II. 9.* et *Plutarch. de aud. Poet. post λ. v. 542.* inferendus est.

## Ι Λ Ι Α Δ.

## Ι Λ Ι Α Δ. Σ.

Ἦς δ' ὅτε πῦρ ὅπι πόντον ἄριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται,

Pro v. 207. habuit editio *Aristarchi*, teste *Eustath.* p. 1139.

Καρπὸν Ἐλευσίνος Δημήτερος ἀγλαοδώρε.

40

Post v. 551. legebatur in exemplis nonnullis, teste *Eustath.*

## Ι Λ Ι Α Δ. Τ.

Ἡ οἶνω μεθύων, ἥ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.

Post v. 137. reperitur, et v. 119. recepit *Barnesius*.

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὁρώρει.

Post v. 361. in MS. *Barocc.* *Oxon.* reperit *Barn.*

## Ι Λ Ι Α Δ. Υ.

Δὴ τότε θηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

*Etym. M.* in δῆρις. post v. 67. inseritur à *Barnesio*.

## Ι Λ Ι Α Δ. Χ.

Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι Φιλοπτολέμοισι μετείω.

Pro v. 388. reperitur. estque in MS. *Vratislav.*

## Ι Λ Ι Α Δ. Ψ.

Ἡ τόγε σκῆρος ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς.

45

Pro v. 332. 33. edidit *Aristarchus*, teste *Eust.* p. 1304. Ignoravit h. v. Auctor *Etym. M.* alias commemorasset in σκιῶθῆναι.

X x x x 2

Ὀππότερός

Ὅππότερός κεν πρῶτος ἑπιγράψας χροῖα καλὸν  
Φθῆγῃ ἐπευξάμενος δία τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός.

Ab *Aristoph. Grammat.* positi pro v. 805. 806. teste *Eustath.* p. 1331.

Ἐπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέθηκατ' οἷσιν  
τόξω· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαμ, ὡς ἴδυνεν.

Pro v. 870. 71. ex editione *Massaliotica* profert *Eust.* p. 1334.  
Aliter ex *Antimacho*:

Ἐπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἔχειν οὖσι Τεύκεα  
τόξον· χερσὶ δ' οἷσιν ἔχεν πάλαμ, ὡς ἴδυνεν.

## Ο Δ Υ Σ Σ. Α.

Νώμῃσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπῶσσι.

50

Post v. 147. teste *Eustath.* p. 1399. et *Schol.*

Φημίω· ὅς τε νῦν πολλὸν ἐκαίνυτο πᾶσι, αἰδῶν.

*Herodotus Vit. Hom.* quem *Barn.* unā cum v. 154. dedit, velut optionem lectoribus daturus.

## Ο Δ Υ Σ Σ. Ζ.

Ἀνθρώπων ἀπάνευθε παλυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ.

*Plutarch.* de fuga h. v. addit octavo, unde recepit *Barnes.*

## Ο Δ Υ Σ Σ. Ι.

Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, καὶ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγὰς;

Hunc versum à *Diogene Laertio* VII. 163. prolatum hic post v. 404. inserit *Barnesius*, certe alienissimo loco. Nec nominatim *Homer* ap. *Diogenem* tribuitur: nec in tota rhapsodia locum habet.

## Ο Δ Υ Σ Σ.

## Ο Δ Υ Σ Σ. Λ.

Ὡς δὲ Κλυταιμνήστῃ, λείπῃσ' Ἀγαμέμνονα δῖον,  
 Αἰγίοθι παρέλεκτο, καὶ εἴλετο χεῖρον ἀκροίτην,  
 Ὡς Ἑλένη δ' ἤρχυνε λῆχος ἕανθ' Ἰμενέας.

55

Schol. Eurip. Orest. 249.

## Ο Δ Υ Σ Σ. Ο.

Ἐάν δὲ τῶνδ' Ἰφίτα, καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.

Hunc post v. 294. profert bis Strabo, VII. et X. Repertus etiam  
 est in MS. Mori. Receptit Barnes.

## Ο Δ Υ Σ Σ. Π.

Αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

Apud Eustath. p. 1806. additur post v. 412.

## Ο Δ Υ Σ Σ. —

— — — δαΐφρων Πηνελόπεια.

Ap. Eustath. p. 1939. et Etym. M. in v. δαΐς.

## Β Α Τ Ρ Α Χ Ο Μ.

Ἰτιά μοι παρῶν δορπήσαιτό τις Μυόφορος  
 Θῆρ μεγάλη, πέρνας σιάλας κλονέοντα τυχεῖται.

60

Hi in MS. apud Barn, substituantur v. 112. 113.

Ὡς



ὧς γάρ τοι βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν, εὔτε γιγάντων  
Κενταύροισι μῦες μεγαλάρχοις ἦσαν ὁμοῖοι.

E tribus MSS. recepit *Barnes*. post v. 170.

Ὡκιμίδην δ' ἄχος ἔϊλε, καὶ ἤλασεν ὅξεί χροίνῳ  
Ὡκιμίδης ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς·  
Ἄλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθη δὲ καὶ αὐτῷ  
Τρωγλοδύτη ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤλασε δ' ἔγχος·  
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὥς δ' ἐνόησε.  
Κωσφοάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

E MSS. notati versus post 208. sed cum varietate.

Ἄρτοφάγος Σόττλαῖον ἐνήρατο, χρώμενος κῆρ,  
καὶ Πολύφωνον ἀνακτα, μέσση κατὰ γαστέρα τύψας.

Pro v. 209. c MSS. dat *Barnesius*.

Αὐτὸς δ' ἐθήκει γαυρῶμενος, ὥς κατὰ λίμνην  
Οὗτος ἀναρπάζει βατράχων γυνήν ἐπαπείλει·  
Ἄγχι δ' ἐθήκεν, μενεαίνων ἱφί μάχεσσι.  
καὶ ῥήξας κηροῖο μέσση ῥάχιν εἰς δύο μοίρας  
φράγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκε.

E MS. profert *Barnes*. post quinque à *Lycio* jam editos ante v.  
254.

Κινέομαι ἔττω γὰρ ἀλώσεται ὅστις ἄριστος·  
ὧς πῖλε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄμβριμον ἄνδρα,  
καὶ μέγαν Ἐγκέλαδόν τε καὶ ἄγρια Φῦλα γιγάντων.

Post v. 273. profert *Barnesius* c MS.

TMN.

## ΥΜΝ. ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Δῆξεν Τριπλόλემω τε, Διοκλεῖ τε πλεῖστον,  
 Εὐμόλπῃ τε βίῃ, Κελεῶ θ' ἡγήτορι λαῶν,  
 Δρησμοσύνην ἱερῶν, ἃ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν.

80

Hi versus ex Homero in Cererem proferuntur a *Pausania, Corinth.*  
 II. c. 14.

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσιν ἀν' ἡμερτὸν λειμῶνα,  
 Λδοκίππῃ, Φαινώ τε, καὶ Ἠλέκτρῃ, ἃ Ἰάνῃ,  
 Μηλόβοσσί τε, Τύχῃ τε, καὶ Ὠκυρόῃ καλυκῶπις.

85

Ex eodem *Pausan. Messen.* c. 30.

## ΥΜΝ. ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσῃ  
 Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιδῶτα,  
 Οἱ δὲ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήνenti,  
 Ἄλλοι δ' ἐν Θήῃσιν, ἄναξ, σε λέγουσι γυῖα,  
 Κυσαμένην Σεμελὴν τέκεν Διὶ τερπικεράνῳ,  
 Ψυδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,  
 Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην·  
 Ἔστι δὲ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέν ὕλη,  
 Τηλὲ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο πόσων.

90

Hos versus ex Homeri hymnis profert *Diodor. Sic.* III. 66. Ex  
 hymno in Bacchum esse res docet, etsi non ex eo qui editur. MSS.  
 v. 1. habent σ, οί. quod certe sic pronunciandum ut editur. Quin-  
 tum versum addidi, quod optimi Codd. habent, nec in eo est quod  
 rejiculum faciat, ut et *Cel. Wesselingius* judicat. v. 8. edidimus, ut ha-  
 bent

bent MSS. et *Diodorus* ipse aliis locis I. 15. IV. 2. Sed *Schol. Apollon. Rhod.* II. 1215. ὑπατον κίρας, quod alii præferunt, ut et ἄσων pro ὑπατον. v. *Wesseling*.

Ἰμέας, ὃ ζῆνοι, ἀνέμος λάβεν ἀντίος ἐλθών·

95

Ἄλλ' ἐμὲ νῦν δέξαοτε, καὶ ὁ πλοῖος ἔσεται ὕμμιν.

*Herodotus Vit. Hom.* hæc sic profert: ὑμᾶς αὖ ζῆνοι ἑλαῖον ἀνέμος ἀντίος θουόμβος, ἀλλ' ἐγὼ νῦν με δέξαοτε, καὶ ὁ πλοῖος ὑμῖν ἔσται. unde ad numeros redegit *Barnef*.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας, ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι·

Ἵος' ἔλομεν λιπόμεθα, ὅσα δ' ἐκ' ἔλομεν φερόμεθα.

In *Certam. Homeri* et alibi cum varietate quadam reperitur.

Μυσάων θεράπων, καὶ ἐκηβόλῃς Ἀπόλλωνος.

*Schol. Aristoph. ad Av.* 914. e *Margite*.

Τόνδ' ἔτ' ἄρ σκαπλήρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' ἀροτῆρα,

100

οὐτ' ἄλλως τι σφόν' πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

*Aristot. Eth.* VI. 7. et *Clem. Alex. Strom.* I. 1. e *Margite*.

Πολλ' ἠπίσαστο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίσαστο πάντα.

*Plat. Alcibiad. sec.* e *Margite*.

Ἄργος αἰεὶ θεῶν, πολυδίψιον· ἐνθεν ἀνακτῆς —

In *Certam. Hom.* et *Hes.* e *Thebaide* profertur.

Εἶματα λυγρὰ φέρων, σὺν Ἀρίονι κυανοχαῖτη.

*Ap. Pausan. Arcad.* 25. e *Thebaide*.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν δρχώμεθα, Μῆσα.

105

*Certam. Homer. et Hes. ex Epigoniis.*

Ἰλιον

Ἴλιον αἰείδω καὶ Δαρδανίην εὐπῶλον·

Ἦς περὶ πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης.

*Herodot. Vit. Hom. ex Iliade parva.*

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱὸς

Ἐκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ὅππῃ νῆας·

Παῖδα δ' ἐλὼν ὅκ' ἐλπεῖ εὐπλοκάμοιο τιθήνης,

110

ῥίψε, ποδὸς τετραγῶν, ἀπὸ πύργου· τὸ δὲ πεισύντα

ἔλλαβε προφύρεος θανάτος καὶ μοῖρα κραταίῃ·

Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἡύζωνον παράκλειτον

Ἐκτορος· ἦν τέ οἱ αὐτῇ δρισηὲς παναχαῖων

Δῶκαν ἔχειν, ἐπὶ ῥον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῶν.

115

Αὐτὸν τ' Ἀγχιόσιο γόνον κλυτὸν ἵπποδάμοιο,

Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,

Ἐκ πάντων Δαναῶν, ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

*E Tzetze ad Lycophr. 1263. ubi v. Var. Lect. Potteri, sed ibi Ilias parva Lesbea tribuitur.*

Αἶας μὲν γὰρ αἶρε, καὶ ἔκφερε δῆϊοτήτος,

Ἦρω Πηλεΐδην· ἃ δ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

120

*E Schol. Aristoph. Equ. 1053. ex Il. parva.*

Πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς ἔκατὰ κόσμον εἶπες

Ψεῦδος;

*E Schol. Aristoph. l. c. ex Il. parva.*

Νῦν μὲν ἦν μεσούτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σιλάνα.

*E Schol. Eurip. Hec. 914. ex Il. parva.*



— — — ἀμφὶ δὲ πέρκις  
Χρῦσεος ἀσράπῃει, καὶ ἐπ' αὐτὸ δίκροος δῖη.

125

Schol. in Pind. Nem. 6. v. 90. ex Il. parva.

Ψυχρὸν δέος ἔειλεν ἕκαστον.

E Porphy. Quæst. Hom. 12.

Δωρήσω τρίποδα χρυσέατον.

E Vit. Hom. quæ Dionys. Halic. tribui solet.

Φήμη δ' εἰς σπᾶτον ἦλθε.

Æschines in Timarch. sub Homeri nomine profert. Barnesius putat esse ex Thebaida.

Ἐδομάτη δ' ἤπειτα κατήλυθεν, ἱερὸν ἡμαρ. καὶ,

Ἐδόμη ἦν ἱερή. καὶ,

130

Ἐδομον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα. καὶ,

Ἐδομάτη δ' ἡοὶ λίπομεν ρόον ἐξ Ἀχέροντες.

Hi versus a Clemente Alex. Strom. V. proferuntur, et ab Euseb. Præp. Ev. XIII. 13. Sed videntur ab Aristobulo Judæo, ut segentes Callimachi, conficti.

Ἦμός ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομέυσι.

Autor Vit. Hom.

Φοινίσσεται δ' αἵματι γαῖα.

Suid. φοινικικᾶν.

Βαλῆ, καὶ μύθοισι, καὶ ἡπεροπήδι τέχνῃ.

135

Strabo I. p. 32.

Γράνον

Γρενον μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἡφαιστος ἀνέστη.

*Tzetx. ad Lycophr. 86.*

Βαρυέρομα θωύσσοντες.

*Suid. in θωύσσοντες.*

Τίωνοι δ' ἐτέρωσε κάθιζον.

*Auctor Vit. Hom.*

Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.

*Aristot. Polit. III. 14.*

Ἀπὸ ξυσῶ.

140

*Suid. in h. v.*

— ἦτ' ἄκρης Σίνα Γλαμκώπιον ἵζει.

*Schol. Hom. ad Il. s. 422. cl. Casaub. ad Strab. p. 459.*

Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῇσι ποτὶ Ζόφον.

*Pro Homericis laudat Steph. in κάρπαθος, male. v. Holsten. ad l.*

— Ἀριστεῖς δὲ συνηβολίη κεχάροντο.

*Etym. M. in συνη. tribuit Homero, cum sit Apollonii II. 1161.*

Φοῖβε ἀναξ, δῶρόν τοι ἐλὼν τόδ' Ὀμηρος ἔδωκα

Σῆσιν Ἰπιφροσύναις· σὺ δὲ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζεις.

145

*Ap. Tzetx. ad Lycophr. in prolegom. et in Certam. Hom. et Hes.*

Ἀρχὴν μὲν μὴ Φῦναι Ἰπικρονίοισιν ἄριστον

φύντα δ', ὅπως ὤκισα πύλας αἰδαο περῆσαι.

Οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι  
Ἄρματα συντρίψουσιν, ἐρίζοντες πῶε νίκης.

Ἐκλυον ἰδρώοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κρέαθην. 150

Ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέαξ.

Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

Μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Σῶμα τὸ γ' ἐσπείραντο Διὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.

Καλλισῶ κατέπεφνεν ἀπ' ὀφρυόεοιο βιοῖο. 155

Οἶκοθεν, ἀλλὰ παρῆχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Σύλλεγον ὅσῃα λευκὰ βοὸς καταΐθνεϊώτος.

Ἡμεῖς δ' ἀμπέδιον Σιμόντιον ἥμυροι ἔτως.

Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

Ἄστυροι ἐστυμένως δ' ἔ τ' ἀπείρυσαν ὠκύαλον νηῦν. 160

Φεύγον· ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.

Ποντοπορεῖν ἤμελλον εὐστέλμων ὅππῃ νηῶν.

Μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ καὶ Φωνήσας ἔπος ἠΐδα.

Οἶκαδ' ἐνοστήσεις φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν  
Πημανθείς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμενες οἶκαδ' ἵκοισθε. 165

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάρα· ἐν δὲ ἐκάσῃ  
Πεντήκοντ' ὄβελοί· ὡεὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·  
Τρίς δὲ τριηκόσοι ὡεὶ ἐν κρέας ἄνδρες ἦσαν.

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίε, ἐκόντα μὲ ταῦτα κελεύεις  
Εἰπὲν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοὶ πρόσφρων ἀγορεύσω. 170  
Κάλλις μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσαι, μέτρον εἶναι  
Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῷ δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων,  
Εὖναι εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ, χρόνον εἰς τ' ἅπαντα.  
Ἄλλο δὲ πᾶν ὅ, τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

Εἰ μὴ κέρδαίνειν ἀπὸ τ' ἐχθρῶν ἐθέλοιεν·  
Οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέειπε. 175  
Εὐχεσθαι δὲ θεοῖς, ὅ, τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

Ὡς μὲν ἐμὴ γνώμη, φρένες ἐοχλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίους μόχθοισι πορίζειν.

Γιγνώσκειν πᾶ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπιεῖν. 180

Οἷς αὐτοῖς κίνδυνος ὅππῃ παρὰ χεῖρσιν ἔπηται.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡδύντα τε πλεῖστα.

Hi versus omnes e Certam. Hom. et Hes. sumti.



Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖαν καλύπτει,  
Ἄνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

Autor *Certam. Hom. et Hes.* hoc sibi sepulchri epigramma scripsisse tradit. Aliter Auctor *V. Hom.* in princ.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεύσται ἅπαντες  
Κέρκωπες. 185

*Harpocrat. in Κίρκων.*

Διογένειαν, Ἐ Παμμέρόπην, καὶ Σαίσαν.

*Pausan. Attic. c. 38.*

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Ex editione *Rubnkenii*.

Ο ΜΗΡΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΕΛΕΙΑΝ

Εκδόσεις Α. Β. Β. 1912

Ν  
Π  
'Α  
Λ  
Ν  
Γ  
Θ  
'Α  
Τ  
Κ  
Γ  
'Η  
v  
Κη

## Ο Μ Η Ρ Ο Υ

## Υ Μ Ν Ο Σ

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δ Ημητρ' ἠύκομον, σεμνήν θεάν, ἄρχοι' αἰεΐειν,  
 Αὐτήν, ἥδε θύγατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀΐδωνεύς  
 Ἑρπάξεν, δῶκεν δὲ βαρύκλυπτος εὐρύοπα Ζεὺς,

Νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρῃ, ἀγλαοκάρῃ,  
 Παίζεσαν κέρησι σὺν Ὠκεανῷ βαθυκόλποις,

5

Ἀντιά τ' αἰνυμένην, ῥόδα, καὶ κρόκον, ἥδ' ἴα καλὰ,  
 Λειμῶνα μαλακὸν, καὶ ἀγαλλίδας, ἥδ' ὑάκινθον,  
 Νάρκισσον θ', ὃν φύσε δόλον καλυκώπιδι κέρη

Γαῖα Διὸς βελήσι χαρίζομένη Πολυδέκῃ,  
 Θαυμάζον γανόωντα, σέβας τότε πᾶσιν ἰδέσθαι

10

Ἀθανάτοις τε θεοῖς ἥδ' ἐθνητοῖς ἀνθρώποις·

Τῷ δ' ἀπὸ ρίζης ἑκατὸν κάρα ἔξεπεφύκει,

Κῶδ' ἰς τ' ὁδῷ πᾶς δ' ἔρηνος εὐρύς ὑπερῆεν

Γαῖα τε πᾶς ἐγέλασε καὶ ἄλμυρόν οἶδμα θαλάσσης.

Ἢ δ' ἄρα θαμβήσας ὠρέξατο χερσὶν ἄμ' ἄμφω

15

v. 4. χρυσαόρῃ. *Rubiken*. v. 7. Λειμῶν ἢ μαλακόν. *idem*. v. 13.  
 Κηῶδα δ' ὁδῷ. *idem*.



Καλὸν ἄθρυμα λαβεῖν. χάνε δὲ χθῶν εὐρύαγμα  
 Νύσιον ἀμπεδίον, τῇ ὄρασεν ἀναΐ Πολυδέγμων  
 Ἴπποισι ἀθανάτοισι, Κρόνῃ πολυώνυμος υἱός.  
 Ἀρπάζας δ' αἰέκασεν ἐπὶ χρυσοῖσιν ὄχοισιν  
 Ἦγ' ὀλοφυρομένην, ἰάχῃσεν δ' ἄρ' ὄρθια Φωνῇ, 20  
 Κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὑπαίον ἔαριον.  
 Οὐδέ τις ἀθανάτων, ἐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων  
 Ἦκασεν Φωνῆς, ἐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαΐαι,  
 Εἰ μὴ Περσαίῃς θυγάτηρ ἀταλά φρονέουσα  
 Ἄϊεν ἐξ ἀντρῶ ἑκάτῃ λιπαροκρήδεμνος, 25  
 Ἥελιός τ' ἀναΐ, Ἵπεριονος ἀγλαὸς υἱός,  
 Κέρῃς κεκλομένης πατέρα Κρονίδην. ὁ δὲ νόσφι  
 Ἦστο θεῶν ἀπάνδρε πολυκλίστῃ ἐνὶ νηῶ,  
 Δέγμῃμος ἱερὰ καλὰ πῶδ' ἀθνητῶν ἀνθρώπων.  
 Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίησιν 30  
 Πατροκασίγητος πολυσήμανταρ Πολυδέγμων  
 Ἴπποισι ἀθανάτοισι, Κρόνῃ πολυώνυμος υἱός.  
 Ὀφρα μὲν ἔν γαῖάν τε καὶ ἐρανον ἀσερόεντα  
 Λεῦσε θεῶν, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα.  
 Αὐγὰς τ' ἡλίου, ἐπὶ δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν 35  
 Ὀφραδ', καὶ Φῦλα θεῶν αἰεττομένων,  
 Τόφρα οἱ ἐλπίς ἐβέλγε μέλαι νόον ἀχνημένης περ.  
 Ἦχῃσαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντε  
 Φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ. τῆς δ' ἔκλυε πόντια μήτηρ.  
 Ὅζῳ δὲ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις 40  
 Ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαίζετο χερσὶ Φίλῃσι,  
 Κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 731

Σεύατο δ', ὡς τ' οἰωνός, ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕλην,  
 Μαιομένη. τῇ δ' ἔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι  
 Ἦθελεν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων, 45  
 Οὐτ' οἰωνῶν πῃς τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.  
 Ἐννήμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθονὰ πότνια Δηῶ  
 Στραφᾶτ', αἰθομένας δαΐδας μὲν χερσὶν ἔχουσι,  
 Οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο  
 Πάσαστ' ἀκηχεμένη, ἐδὲ χροῖα βάλλετο λυτροῖς. 50  
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε Φαινόλῃ ἡώς,  
 Ἦντετό οἱ Ἑκάτῃ, σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσι,  
 Καὶ ῥά οἱ ἀγγέλλουσι ἔπος Φάτο Φώνησέν τε·  
 Πότνια Δημήτηρ, ὦρῃφόρε, ἀγλαόδωρε,  
 Τίς θεῶν ἔρανόων ἢ θνητῶν ἀνθρώπων 55  
 Ἦρπασε Περσεφόνειν, καὶ σὸν φίλον ἦκαχε θυμόν;  
 Φωνῆς γὰρ ἦκασ', ἀτὰρ σὺκ' ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,  
 Ὅστις ἔην. σὸι δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.  
 Ὡς ἄρ' ἔφη Ἑκάτῃ. τίλῃ δ' ὅκ' ἡμείβετο μύθῳ  
 ῥέης ἠυκόμα θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ 60  
 Ἦϊξ', αἰθομένης δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσι.  
 Ἠέλιον δ' ἱκόντο, θεῶν σκοπὸν ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,  
 Στὰν δ' ἵππων παρτάροιθε, καὶ εἶρετο δῖα θεάων·  
 Ἠέλι', αἰδεσάμεν θεῆας ὕπερ, εἰ πῶλε δὴ σευ  
 Ἦ ἔπη, ἢ ἔργῳ κραδίην ἐν θυμὸν ἵηνα· 65  
 Κέρην τίλῃ ἔτεκεν, γλυκερὸν θάλαος, εἰδὲι κυδρὴν,  
 Τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκασσι δι' αἰθέρος ἀπρυγέταιο  
 Ὡς τε βιαζομένης, ἀτὰρ σὺκ' ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,  
 Ἀλλὰ, σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθονὰ καὶ κατὰ πόντον

v. 51. φαινολὶς ἡώς. Rubnken.

Z Z Z Z 2

Αἰθέρος

Αἰθέρος ἐκ δῖης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν,  
 70 Νημερτέως μοι ἐνίσσπε, Φίλον τέκος, εἴ πε ὅπωπας,  
 Ὅσπε νόσφιν ἐμοῖο λαθὼν ἀέκυσται ἀνάγκη  
 Οἴχεται ἡὲ θεῶν ἢ κ' θνητῶν ἀνθρώπων.  
 Ὡς φάτο. τίω δ' ὕπερμονίδης ἡμέτετο μύθῳ·  
 75 ῥέης ἠυκόμῃ θυγάτηρ, Δῆμητερ ἀνασσα,  
 Εἰδήσεις. δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἠδ' ἐλεάρω  
 Ἀχτυμένην περὶ παῖδι πανυσφύρω. εἰδέ τις ἄλλῃ  
 Αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερετὰ Ζεὺς,  
 Ὅς μιν ἔδωκ' Αἰδῇ θαλερὴν κεκληῖδος ἄκραιν  
 80 Αὐτοκασιγνήτω· ὃ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόντα  
 Ἀρπύρας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχεσαν.  
 Ἀλλὰ, θεὰ, κατέπαυε μέγαν γόνον. εἰδέ τι σε χρὴ  
 Μὰ ψαύτως ἄπλητον ἔχειν χόλον· ἔτοι ἀεικῆς  
 Γαμβρός ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντων Αἰδωνεύς,  
 85 Αὐτοκασιγνήτης κ' ὁμόσσορα. ἀμφὶ δὲ τιμὴν  
 Ἐλλαχεν, ὥς τὰ πρῶτα Διότρεχα δασμὸς ἐτύχθη.  
 Τοῖς μετὰ ναίεται τ' ἔλλαχε κοῖρανος εἶναι.  
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο. τί δ' ὑπ' ὁμοκλῆς  
 ῥίμφα φέρον θοὸν ἄρμα, τανύπτεροι ὥς τ' οἰωνοί.  
 90 Τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.  
 Χωσαμένη δ' ἤπειτα κελαίνε Φεῖ Κρονίῳνι,  
 Ὡς φησὶ θεῶν ἀγορὴν κ' μακρὸν Ὀλυμπον,  
 Ωχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιν κ' πόλιν ἔργα,  
 95 Εἶδος ἀμαλδύνουσι πολλὸν χρόνον. εἰδέ τις ἀνδρῶν  
 Εἰσπρώων γίνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,  
 Πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 733

Ὃς τότε ἔλδουσίνος θυέαςης κοίρανος ἦεν.  
 Ἐξετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο, φίλον πετιμένην ἦτορ,  
 Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,  
 Ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὑπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαΐης, 100  
 Γρῆι παλαιγενεῖ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο  
 Εἴρηται, δώρων τε φιλοσεφάνη Ἀφροδίτης,  
 Οἷά τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων  
 Παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡχέεντα.  
 Τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θυγάτρως,  
 Ἐρχόμεναι μετ' ὕδωρ εὐήρυτον ὄφρα φέροιεν  
 Κάλπῃ χαλκείῃσι φίλα παρὸς δώματα πατρος,  
 Τέσσαρες, ὥς τε θεαί, κερήϊον ἄνθος ἔχουσαι,  
 Καλλιδικῇ, καὶ Κλεισιδικῇ, Δημῷ τ' ἔροεσσα,  
 Καλλιθῷ θ', ἥ τῶν παργενεσάτη ἦεν ἀπασῶν, 110  
 Οὐδ' ἐγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁράδῃ.  
 Ἀγχι δ' ἰσάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·  
 Τίς, πόθεν ἐσσι, γρῆυ, παλαιγενέων ἀνθρώπων;  
 Τίπτε δὲ νόσφι πόλεως ἀπέστιχες, εἰδὲ δόμοισι  
 Πιλναῖς, ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρχα σκιοέντα 115  
 Τήλικαι, ὥς σύ περ ᾧδε, καὶ ὀπλότεραι γεγάασιν,  
 Αἷ κέ σε φίλονται ἡμῖν ἔπει, ἡδὲ καὶ ἔργω.  
 Ὡς ἔφαθ'· ἥ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνια θεάων·  
 Τέκνα φίλα, τίνας ἐξὲ γυναικῶν θηλυτεράων,  
 Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι. ἔτι αἰεὶ 120  
 Ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσομαι.  
 Δὼς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶ τὸ ᾧ θέτο πότνια μήτηρ.

v. 117. Αἷ κέ σε φιλοῦνται. Valckenar. v. 119. Τέκνα φίλ', αἰεὶ τις ἐστὶ.  
 Fonteinus. v. 122. Δωρὶς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶ. Rahnen, mavult Fontein. Δηὼ  
 ἐμοί κ. τ. λ.



Νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης  
Ἦλυθον σὺκ' ἐθέλῃσαι. βίη δ' ἀέκυσσαν ἀνάγκη

Ἄνδρες λήϊσῃρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα

125

Νῆϊ θοῇ θεωκόνδε κατέχευον, ἔνθα γυναιῖκες

Ἠπείρα ἐπέβησαν ἀλλέες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

Δαίπνον ἐπηρτύνοντο πρὸς περυνήσια νῆος.

Ἄλλ' ἐμοὶ ἔδωρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός.

Λάτρη δ' ὀρμηθεῖσαι δι' ἠπείροιο μελαίνης,

130

Φεῦγον ὑπερφιάλως σημάτωντας, ὅφρα κε μή με

Ἀπριάτῳ περᾶσαντες ἐμῆς δατονοίατο τιμῆς.

Οὕτω δ' εὖρ' ἐκόμην ἀλαλημένη, ἔδὲ τι οἶδα,

Ἦτις δὴ γαῖ' ἐστὶ καὶ οἵτινες ἐγχεγάασιν;

Ἄλλ' ὑμῖν μὲν πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

135

Δοῖεν κεριδίως ἄνδρας, ἔ τέκνα τέκεαδ',

Ὡς ἐθέλῃσαι τοκῆς· ἐμὲ δ' αὐτ' οἰκτείρατε, κῆρα,

Προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἱκώμεθα

Ἀνέρος ἡδὲ γυναικὸς, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμεθα

Πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφῆλιν ἐργα τέτυκται.

140

Καί κεν παῖδας νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχῃσαι

Καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι,

Καί κε λέχος σφρέσαιμι μυχῶ θαλάμων εὐπήκῳ

Δεσπόσυνον, καὶ κ' ἐργα διαθήσασιν γυναικός.

Φῆ ῥα θεά. τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμής,

145

Καλλιδίχη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος δρῖστη·

Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη

Τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

Ταῦτα δὲ τοι σφίεως ὑποθήσεται, ἡδ' ὀνομήναι

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 735

- Ἀνέρας οἷσιν ἔπεσι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150  
 Δήμῃ τε πρῶχασιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόλλης  
 Εἰρύαται βαλῆσι ἔϊθέησι δίκῃσιν.  
 Ἡ μὲν Τριπλολέμῃ πυκιμήδεος, ἡ δὲ Διόκλῃ,  
 Ἡ δὲ Πολυζείνῃ, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,  
 Καὶ Δολιχῇ, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο. 155  
 Τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα προσαίνουσιν.  
 Τάων σὺν ἂν τις σε κατὰ πρῶλῃσιν ὀπωπὴν  
 Εἶδος ἀτιμήσουσι, δόμων ἀπνοοφίσσειεν,  
 Ἀλλὰ σε δέξοντ'· ὅθι γὰρ θεοείκελος ἐοῖ.  
 Εἰ δὲ θέλεις, Ἰππόμενον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160  
 Ἐλθῶμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῃ Μετανείρῃ  
 Εἵπωμεν πάντεσσιν Ἀγαμέμνωνα, αἶψά κε σ' ἀνώγει  
 Ἡμέτερόνδ' ἵεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρδύνειν.  
 Τηλύχετος δὲ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάροισιν εὐπῆκ' ἦν  
 Ὀφύργιος τρέφετ', πολυεύχεται, ἀσπασίος τε. 165  
 Εἰ τὸν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥδης μέτρον ἴκοιτο,  
 Ῥεῖά κε τίς σε ἰδῶσι γυναικῶν θηλυτεράων  
 Ζηλώσας· τόσῃ κέν τοι δότ' ἐρεπτήρια δοίη.  
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρῆα. ταὶ δὲ Φαεινὰ  
 Πληστήμηναι ὕδατος φέρον ἄλγεα κυδιάσσαι. 170  
 Ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ  
 Ἐννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἐκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα  
 Ἐλθῶσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.  
 Αἰ δ', ὥς τοι ἔλαφοι, ἡ πόρτις ἥαρος ὤρη,  
 Ἀλλοιὸν ἂν λειμῶνα κορεσσάμηναι φρένα φορβῇ, 175  
 Ὡς αἶψ' Ἰπταχόμηναι ἐαυτῶν πύχας ἡμεροέντων,

v. 153. subauditur οἰκίᾳ. Rubnken. v. 172. ὅσ' αἶδόν τε. Rubnken.  
 v. 174. ἥαρος. idem.

Ἦῖζαν κείλιν κατ' ἀμαζιπὸν, ἀμφὶ δὲ χαῖται

Ὡμοῖς αἰόσοντο κροκῆϊω ἄνθει ὁμοῖαι.

Τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδῷ κυδρὴν θῆαν, ἐνθα πάρος περ  
Καίλιπιν· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς

180

Ἠγεῦνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὅποθε, φίλον τελημένη ἦτορ,

Στεῖχε κατὰ κρήβιν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος  
Κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.

Αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέες Κελεοῖο,

Βᾶν δὲ δι' αἰθέρας, ἐνθα σφίσι πόντια μήτηρ

185

Ἦσο πατρὶ σελήνῳ τέγεος πύκα πειηπῖο,

Παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσι, νέον θάλος. αἱ δὲ παρ' αὐτὴν

Ἐδραμον. ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἔβη πόσι· καὶ ῥα μελάθρε

Κῦρε κάρη· πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θεῖοιο.

Τὴν δ' αἰδώς τε, σέβας τε, ἰδὲ χλωρὸν δέος ἔειλεν.

190

Εἶξε δὲ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἐδράααδαι ἄνωγεν.

Ἀλλ' ἐ Δημήτηρ ὠρηφόρος, ἀγλαόδαρος,

Ἦθελεν ἐδράααδ' ἐπὶ κλισμοῖο φαεινῷ,

Ἀλλ' ἀκέσσαι ἐμινε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλῶσαι·

Πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα

195

Πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφειον βάλε κῶας.

Ἐνθα καθεζομένη περικατέχετο χερσὶ καλύπτειν,

Δηρὸν δ' ἀφθονγος τελημένη ἦς' ἐπὶ δίφρῳ.

Οὐδὲ τιν' ἔτ' ἐπεὶ παρῳύοσετο, ἔτε τι ἔργω,

Ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,

200

Ἦσο, πόθῳ μινύθουσι βαθυζώνοιο θυγατρός·

Πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα

Πολλὰ παρὰ σκάπῃσιν τρέψατο πόντιαν, ἀγνήν,

v. 203. Πολλὰ παρὰ σκάπῃσιν ἐτρέψατο. Vossius.

Μειδῆσαι

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 737

Μειδῆσαι, γέλασαι τε, καὶ ἴλαον χάριν θυμόν.  
 Ἦδη οἱ καὶ ἔπειτα μεθύσερον ἔβαδεν ἐργαῖς. 205  
 Τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδω μελιηδέος οἶνον  
 Πλήσασ· ἢ δ' ἀνένευσ'. εἰ γὰρ θεμίτην τοι, ἔφασκε,  
 Πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἀνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ  
 Δῖναι μίξασαν τιέμεν γλήχωνι τερπίνῃ.  
 Ἦ δὲ κυκεῶν τεύξασα θεῶν πόρεν, ὥς ἐκέλευε. 210  
 Δέξαμένη δ' ὁσίης ἐνεκὲν πολυπότνια Διὶ.  
 Τῇσι δὲ μύθων ἤρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·  
 Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ εἴ σε κακῶν ἅπ' ἑολπα τοκῆων  
 Ἐμμελῆαι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπεὶ τοι πρῆπει ὄμμασιν αἰδῶς  
 Καὶ χάρις, ὥσπερ περ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων. 215  
 Ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, εἰ ἀχύνετοί περ, ἀνάγκη  
 Τετλάμεν ἀνθρώποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.  
 Νῦν δ', ἐπεὶ ἴκεο δέῃ, παρέεσθ', ὅσατ' ἐμοὶ περ.  
 Παῖδα δὲ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπιον  
 ὧπασαν ἀθάνατοι· πολυάρητος δὲ μοι ἐστίν. 220  
 Εἰ τὸν γε θρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,  
 Ἦ ῥά κε τίς σε ἰδῶσι γυναικῶν θηλυτεράων  
 Ζηλώσας· τόσα κέν τοι ἄπο θρεπτήρια δοίην.  
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφανος Δημήτηρ·  
 Καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ἑδλὰ πρόοιεν. 225  
 Παῖδα δὲ τοι πρόφρων ὑποδέχομαι, ὥς με κελεύεις,  
 Θρέψω. καὶ μιν, ἑολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης  
 Οὐτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται, εἴθ' ὑποσταμνόν.

v. 205. Ἦ δὲ - - - - - εὐαδὲν. *Ruhn.* v. 207, θεμίτην γ' οἱ. *idem.*  
 v. 211. ὁσίης ἐπίση. *Vossius.* πῶς πότνια Διὶ. anon. v. 214. ἐπὶ τοι. *Ruhn.*  
*ken.* v. 226. ὥς με κελεύεις, Θρέψεν. *idem.*



- Οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα Φέρτερον ὑλοτόμοιο,  
 Οἶδα δ' ἐπηλύτης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν. 230  
 Ὡς ἄρα Φωνήσασα, θυώδει δέξατο κόλπῳ,  
 Χερσὶν τ' ἀθανάτησι. γηγήθει δὲ Φρένα μήτηρ.  
 Ὡς ἢ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,  
 Δημοφῶνθ', ὃν ἔτικλεν εὐζώνος Μετάνειρα,  
 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις. ὃ δ' ἀέζετο δαίμονι ἴσως, 235  
 Οὐτ' ἔν ὅπτον ἔδων, ἔθιπέ μιν. Δημήτηρ  
 Χρίεσκέ ἀμβροσίῃ, ὥσπερ θεῶν ἐκγεγαῶτα,  
 Ἡδὺ καταπνέουσι, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσιν.  
 Νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μῆναι, ἥ τε δαλὸν,  
 Λάθρα φίλων γονέων. τοῖς δὲ μέγα θαῦμα ἔτέτυκτο, 240  
 Ὡς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἑώκει.  
 Καὶ κεν μιν ποίησεν ἀγέρων τ' ἀθανάτῳ τε,  
 Εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν εὐζώνος Μετάνειρα,  
 Νύκτ' Ἰππιηράσασα, θυώδεις ἐκ θαλάμοιο  
 Σκέφατο, κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλῆξατο μηρῶν, 245  
 Δείσας ὥς παῖδι, καὶ ἀαοδι μέγα θυμῷ,  
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 Τέκνον Δημοφῶν, ξένη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ  
 Κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.  
 Ὡς φάτ' ὀδυρομένη. τῆς δ' αἶε διὰ θεάων. 250  
 Τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ,  
 Παῖδα φίλον, τ' ἀελπίον ἐν μεγάροις ἐτίκλε,  
 Χεῖρας ἀθανάτησι ἀπὸ ἑο θῆκε πέδονδε,  
 Ἐξανέλθου πυρὸς, θυμῷ κοτέεσσαι μάλ' αἰνῶς,  
 Καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν εὐζώνων Μετάνειραν· 255  
 Νήϊδες ἀνθρώποι καὶ ἀφράδμοινοι, ἔτ' ἀγαθοῖο

Αἶψαν ἐπερχομένῃς προγνώμῃροι, ἔτε κακοῖο.  
 Καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τῆς μήκισον ἀνάδης.  
 Ἴσω γάρ, θεῶν ὄρκῳ, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,  
 Ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα 260  
 Παιῖδα φίλον πόρῃσι, καὶ ἀφθιτον ὥπασαι τιμῇ.  
 Νῦν δ' ὅκ' ἔοθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.  
 Τιμὴ δ' ἀφθιτος αἰὲν ἐπέσεται, ἔνεκα γυνῶν  
 Ἡμετέρων ἐπέθη, καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.  
 Ὀρησιν δ' ἄρα τῷ γε, πεπιπλομένων ἐνιαυτῶν,  
 Παιῖδες Ἑλδυσινίων πόλεμον ἔφυλοπιν αἰνῇ  
 Αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι στυαυζήσας ἥματα πάντα.  
 Εἰμὶ δὲ Δημήτηρ πριάοχος, ἧ τε μέγιστον  
 Ἀθανάτοισι θυητοῖσι τ' ὄναρ καὶ χάρμα τέτυκται.  
 Ἀλλ' ἄγε, μοι νῆον τε μέγαν, καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ, 270  
 Τόλχόντων πᾶς δῆμος ἱππῶν πόλιν, αἰπύ τε τείχος,  
 Καλλιχόρῃ καθύπερθεν, ἐπὶ πρῶχοντι κολωνῷ.  
 Ὅρῃα δ' αὐτὴ ἐγὼν ἱπομήσομαι, ὥς αὖν ἐπειτα,  
 Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἱλάσκεισθε.  
 Ὡς εἰπῶσι θεᾶ, μέγας καὶ εἶδος ἀμφε, 275  
 Γῆρας ἀπωσαμένη. πῶς τ' ἀμφὶ τε κάλλος ἄητο,  
 Ὀδμή δ' ἡμερόεσσα θυέντων ἀπὸ πέπλων  
 Σκίδνατο, τῇλε δὲ φέγας ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο  
 Λάμπει θεῆς, ξανθῇ δὲ κόμῃ κατενήνοθεν ὤμους,  
 Αἰγῆς δ' ἐπλήθη πυκινὸς δόμος, ἀστροπῆς ὥς. 280  
 Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γέναι ἔλυτο,  
 Δαρὸν δ' ἀφθογῆς γένετο χρόνον, ἔδῃ τι παῖδος

v. 267. στυαυζέας. Rubrik. v. 269. ὄναρ, χάρμα τ', ἐτήχης idem.

Μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.  
 Τῷ δὲ κασίγνητον Φωνὴν ἐσέκασαι ἐλεινὴν,  
 Καδδ' ἄρ' ἀπ' εὐσφράτων λεχέων θόρον. ἡ μὲν ἔπειτα, 285  
 Παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἔλθ' αἶψα, ἐὼ ἐγκάτθ' ἐκ κόλπων·  
 Ἥ δ' ἄρα πῶρ ἀνέκει· ἡ δ' ἔστυτο πρὸς ἀπαλοῖσι,  
 Μητὲρ ἀναστήσασα θυώδεις ἐκ θαλάμοιο.  
 Ἀγρόμηναι δὲ μιν ἀμφὶς ἔλκεον ἀσπαίροντα,  
 Ἀμφαγαπαζόμεναι. ὧ δ' ἔμειλίσσ' ἐκ θυμῶς. 290  
 Χειρότεραι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἡδὲ τιθῆναι.  
 Αἱ μὲν παννύχια κυδρὴν θεὸν ἰλάσκοντο,  
 Δέμασιν παλλόμεναι, ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι  
 Εὐρυεΐῃ Κελεῶν τημερτέα μυθήσαντο,  
 ὧς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιζέφανος Δημήτηρ. 295  
 Αὐτὰρ ὃ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπύρρον λαόν,  
 Ἦν' αὖ γ' ἠὲ κόμῳ Δημήτερι πόνον νηὶν  
 Ποιῆσαι, καὶ βαμὸν ἵππ' ἀνέχοντι κολωνῶ.  
 Οἱ δὲ μάλ' αἶψα πείθεσθαι, καὶ ἐκλυον αὐδήσαντος,  
 Τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'. ὃ δ' ἀέζετο δαίμονος αἴση. 300  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐτέλεσαν, ἔρῳσαν καμάτοιο,  
 Βάν δ' ἵμεν οἴκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ  
 Ἐνθα καθεζομένη, μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἀπάντων,  
 Μίμνε πόσῳ μινύθουσι βαθυζώνοιο θυγατρὸς.  
 Αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα παρυβότειραν 305  
 Ποίησ' ἀνθρώποις ἐκ κύνεσσιν. ἐδὲ τι γαῖα  
 Σπέρμ' ἀνίει· κρύπτειν γὰρ εὐσεφάνος Δημήτηρ.  
 Πολλὰ γὰρ καμπύλ' ἄροτρα μάτῳ βόες ἔλκον δ' ἔραυς·

v. 301. τίλισαν. Valckenar. v. 302. Βάν ἢ ἵμεν. Wyttenbachius.

Πολλὸν

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 741

Πολλὸν δὲ κερὶ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαῖα.  
 Καὶ νῦ κε πάμπαν ὄλεσε γένος μερόπων ἀνθρώπων 310  
 Λιμῶ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν,  
 Καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,  
 Εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἔῳ δ' ἐφράσατο θυμῷ.  
 Ἴεν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὥρσε καλέσσαι  
 Δήμητρ' ἠύκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν. 315  
 Ὡς ἔφαθ'. ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι  
 Πείθετο, καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὥκα πόδεσσιν.  
 Ἰκετο δὲ πολυήερον Ἐλευσίνος θυοέσσης,  
 Εὔρε δὲ ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,  
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 320  
 Δημήτερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἶδώς,  
 Ἐλθέμεναι μετ' Φύλα θεῶν αἰετιγενετάων.  
 Ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεσον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔσω.  
 Ὡς φάτο λισσομένη. τῆς δ' ὅκ' ἐπεπείθειο θυμός.  
 Αὐτίς ἔπειτα μάκαρας θεῶς αἰὲν ἑόντας 325  
 Πάντας Ἰπιπρῶϊάλλεν. ἀμοιβηδὶς δὲ κίοντες  
 Κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,  
 Τιμάς θ', ἃς καὶ ἐθέλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλέσθαι.  
 Ἀλλ' ἔτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἐδὲ νόημα  
 Θυμῷ χωσμένης. σερεῶς δ' ἠναίνετο μύθος. 330  
 Οὐ μὲν γάρ ποτε, φάσκει, θυώδεος Οὐλύμποιο  
 Πρίν γ' Ἰπιδήσεσθ', ἐπεὶ γῆς καρπὸν ἀνήσειν,  
 Πρίν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν εἴην εὐώπιδά κέρην.

v. 313. ἔῳ τ'. Fontein. v. 321. καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδ' αἶμα εἶδώς. Rubn-  
 ken. v. 325. Αὐτίς ἔπειτα πατὴρ. Valckenar. v. 332. ἐπιδήσασθαι, καὶ ὕ.  
 Fontein. v. 333. Πρίν γ'. Rubnken.



Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκασε βαρύκλυτος εὐρύοπα Ζεὺς,  
 εἰς Ἑρέως πέμψε χρυσῆραπιν Ἀργεῖφόντιν, 335  
 ὄφρ', Αἶδην μαλακοῖσι πῶσιφάμῃος ἐπέεσσιν,  
 Ἀγνὴν Περσεφόνειαν δὲ τὸ ζῶον ἡρόεντος  
 Ἐς Φάος ἐξαγάγοι μὲ δαίμονας, ὄφρα, ἐ μήτηρ  
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶσι, μεταλήξειε χόλοιο.  
 Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ἔσπευε κεύθεα γαίης 340  
 Ἑοσμένως κατέρχσε, λιπῶν ἔδος οὐλύμποιο.  
 Τέτρε δὲ τὸν γε ἀνακλῆ δόμων ἔνταθεν ἑόντα,  
 Ἥμῃον ἐν λεχέεσσιν σὺν αἰδοίῃ πῶσκειται,  
 Πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πῶσθω, ἥδ' ἐπ' ἀπλήτων  
 Ἑργοῖς θεῶν μακάρων μητίσεται βελῆ. 345  
 Ἀγχεῖ δ' ἰστέμῃος προσέφη κρατὺς Ἀργεῖφόντης·  
 Ἀδὴ κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάστων,  
 Ζεὺς σε πατὴρ ἤγαγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν  
 Ἐξαγαγεῖν Ἑρέδωσφι μὲ σφέας, ὄφρα, ἐ μήτηρ  
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶσι, χόλον δὲ μήνιος αἰνῆς 350  
 Ἀθανάτοισι παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδετα ἔργον,  
 φθίσαι φύλ' ἀμεινῆα χαμαιγρέων ἀνθρώπων,  
 Σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπῃσσι, καταφθινύθῃσι δὲ τιμᾶς  
 Ἀθανάτων. ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, ἐδὲ θεοῖσι  
 Μίσσηται, ἀλλ' ἀπάνδρθε θυώδεος ἔνδοθι νῆε 355  
 ἔησται, Ἐλευσίνος κραναὸν πολίεθρον ἔχουσα.  
 Ὡς Φάτο. μέειπεν δὲ ἀναζ' ἐνέρων Ἀἰδωνεύς  
 Ὀφρύσιν, ἐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.  
 Ἑοσμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·

v. 344. ἡ γ' ἀτίλειπεν Ἑρέως ἀγκυρῶν μακάρων μητίσεται βελῆ. *Rubnkop.*  
 v. 348. Ζεὺς με. *Wittenbach.*

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 743

- Ἔρχεο, Περσεφόνη, πῶδ' ἔμμητέρα κυανόπεπλον, 360  
 Ἦπιον ἐν σήθεσσι μένος ἔ θυμὸν ἔχουσι,  
 Μηδὲ τι θυαδύμανε λίην πειρώσιον ἄλλων.  
 Οὔτοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσομαι ἀκρίτης,  
 Αὐτοκασίγνητος πατὴρ Διός. ἐνθάδ' ἴσθαι,  
 Δεσπόσεις πάντων, ὅποσιν ζῶει τε καὶ ἔρπει, 365  
 Τιμὰς δὲ ἀχρήσθαι μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.  
 Τῶν δ' ἀδίκησάντων τίσις ἔσεται ἡματα πάντα,  
 Οἱ κεν μὴ θυσιάσιν τεὸν μῦθος ἱλάσκοντ'),  
 Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐνάσιμα δῶρα τελέοντες.  
 Ὡς φάτο. γήθησεν δὲ πᾶσι Περσεφόνηα, 370  
 Καρπαλιμῶς δ' ἀνόρεσ' ὑπὸ χάσματος. αὐτὰρ ὅγ' αὐτὸς  
 Ῥοῆς κέκχον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάτρη,  
 Ἀμφὶ ἐνωμήσας, ἵνα μὴ μῦθοι ἡματα πάντα  
 Αὔθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλω.  
 Ἴππους δὲ προπύροιθεν ὑπὸ χρυσοῖσιν ὄχεσφι 375  
 Ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάων Ἀιδωνεύς.  
 Ἡ δ' ὀχέων ἐπέσθη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργεφόντης.  
 Ἠνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετ' ἑσπέρῃ Φίλησι,  
 Σεῦε δι' ὅκ' ἐκ μεγάρων τὰ δ' ὅκ' ἀκοντε πέτεσθην.  
 Ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν ἐδὲ θάλασσα, 380  
 Οὔθ' ὕδωρ πταμαῶν, ἔτ' ἄγχεα ποιεῖντα,  
 Ἴππων ἀθανάτων, ἔτ' ἀκρίες, ἔχουσιν ὀρμὴν,  
 Ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν βαθὺν ἥερα τέμνον ἰόντες.  
 Στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν εὐσεφάνος Δημήτης.  
 Νηοῖο προπύροιθε θυώδεος. ἡ δὲ ἰδῶσι 385

v. 362. φίλη, πειρώσιον ἄλλως. Wittenbach. v. 365. Δεσπόζεις. Rubn-  
 ken. v. 368. ἱλάσκωσιν. Valskenar. v. 372. μελιηδέα δαῖτα. Rubnken.  
 Ἡδ'.

ἥϊς, ἥϊτε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλης.

Περσεφόνη δ' ἐτέρω - - - - -

Μητρὸς ἑῆς κατ - - - - -

Ἄλτο θέειν - - - - -

Τῇδε - - - - -

Ἄ - - - - -

- - - - -

Τέκνον, μή ῥ' ἀτίμ - - - - -

Βρώμης. ἐξαυδ - - - - -

Ὡς μὲν γάρ κε νέεσ - - - - -

Καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ \* κελευσέμεν Κρονίωνι

Ναιετάεισιν πάντεσσι τετμημένη ἀγκυράταισι.

Εἰ δὲ πάλιν ἴδω' ὑπὸ κεύθεσι γαίης

Οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μοῖραν ἐς αἰαντὸν,

Τὰς δὲ δύν παρ' ἐμοὶ τε καὶ ἄλλοις ἀγκυράταισι.

Ὅππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσι ἡερυνόισι

Παντοδαποῖς θάλλει, τότε ἀπὸ ζόφ' ἡερίντ'.

Αὐτὶς ἀγαῖ μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Καὶ τιν' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδῆγμων.

Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη πεισμένη ἀντιόδα.

Τοὶ γὰρ ἐγώ σοι, μήπερ, ἱρῶν τιμερτὰ πάντα.

Εὐτὶ μοι Ἑρμῆς ἐριβνίος, ἄγγελος ἀκὺς,

390

395

400

405

v. 386. ἥϊτε κιμῶες. *Rubnken.*

\* Quæ typis minoribus imprimuntur recentior manus in Codice suppleverat.

v. 397. πημίνη. *Rubnken.* v. 398. Εἰ δ' ἰπώσω, πάλιν αὐτὶς ἴδω' ὑπὸ κεύθεσι γαίης, Οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μοῖραν - - idem. v. 401. ἕκτος ἄρ. *Fontein.* v. 403. Αὐτὶς ἀνεί. *Wyttenbach.* v. 404. Καὶ τίς σ', interrogativè. *Rubnken.* v. 405. ἀντίον ἡύδα. idem. v. 407. Ἑρμείης. idem.

Πάρις

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 745

Πᾶρ πατέρε' Κρονίδαο καὶ ἄλλων ἑραινέων  
 ἔλθεῖν ἐξ Ἑρίουσι ἀμ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶσα,  
 Λήξαις ἀθανάτοισι χόλῳ καὶ μήνιος αἰνῆς, 410  
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀνέκκο' ὑπὸ χάρματος· ἀτὰρ λάθρη  
 ἔμβαλέ μοι ροίης κόκκον, μελιθεῖ ἐδώδην,  
 Ἄκκοισι δὲ βίη με προσσηνάγκασε πάσαισι.  
 ὧς δὲ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν Διὶ μήτην,  
 Ὡχετο πατὴρ ἑμοῖο φέρον ὑπὸ κεύθεα γαίης. 415  
 Ἐξέρω, ἔ πάντα διΐζομαι, ὡς ἐρέειναις·  
 Ἡμεῖς μὲν μάλα πῶσιν ἀν' ἱμερτόν λειμῶνα,  
 Λδοκίππη, Φαινῶ τε, καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνη,  
 Καὶ Μελίτη, Ἰαχή τε, Ῥόεια τε, Καλλιρόη τε,  
 Μηλοδότη τε, Τύχη τε, ἔ Ὡκυρόη καλυκῶπις, 420  
 Χρυσῆς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάση τ', Ἀδμήτη τε,  
 Καὶ Ῥοδόπη, Πλατώ τε, ἔ ἱμερόεσσα Καλυψώ,  
 Καὶ Στυξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξάωρη τ' ἑρατεινῇ,  
 Παλλὰς τ' ἐγρεμάχη, καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,  
 Παίζομεν, ἥδ' ἄνθεα δρέπμεν χεῖρας ἑρόεντα, 425  
 Μίγδα κροκόεντα ρανόν, καὶ ἀγαλλίδας, ἥδ' ὑάκινθον,  
 Καὶ ῥόδα ἐς κάλυκας, καὶ λείρια θαῦμα ἰδέσθαι,  
 Νάρκισσον θ', ὃν ἔφυς, ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.  
 Αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμεν πῶς χάρματι. γαῖα δ' ἐνερθε  
 Χώρησεν. τῇ δ' ἔκθορ' ἀναξ κρατερὸς Πολυδέγμων. 430  
 Βῆ δὲ φέρον ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσέοισι

v. 409. "Ἡλυθη ἐξαγαγόν, ὅφρ', ὀφθαλμοῖσι μ' ἰδῶσα. idem. v. 411.  
 Εἰθαρ ἐγὼν. idem. ibid. αὐτὰρ ὁ γ' αὐτὸς. idem. v. 413. προσσηνάγκασε,  
 vel προσσηνάγκαζε. idem. v. 419. Ῥοδεία. idem. v. 420. Μηλοδοτὴς. ap.  
 Pausan. Messen. c. 30. v. 426. κρόκον τε γάνος. Valckenat. v. 427. ἐν  
 κάλυκας. idem.



Πολλ' ἀεκαζομένην ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια Φωνῇ.  
 Ταῦτά τοι ἀχρυμένη περ ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύω.  
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχρασε,  
 Πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην κ' θυμὸν ἱαίνον, 435  
 Ἀμφαγαπαζόμεναι ἀχέων δ' ἀπιπαύετο θυμός.  
 Γηθόσυνα δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων ἐδίδοντο.  
 Τῇσιν δ' ἐγλύθεν ἧλθ' Ἐκράτη λιπαροκρήδεμνος·  
 Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνὴν,  
 Ἐκ τῷ οἱ πρόπολος κ' ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα. 440  
 Ταῖς δὲ μετ' ἀγγελον ἦκε βαρύκλυτος εὐρύοπα Ζεὺς  
 ῥέην ἡύκομον, ἣν μητέρα κυανόπεπλον,  
 Ἀξέμεναι μὲν Φύλα θεῶν, ὑπέκλειο δὲ τιμὰς  
 Δωσέμεν, ὥς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.  
 Νεῦσε δὲ οἱ κέρην ἔπος πετελλομένοιο 445  
 Τὴν τριτάτῃ μὲν μοῖραν ὑπὸ Ζόφον ἡρόεντα,  
 Τὰς δὲ δύο πρὸς μητρὶ κ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.  
 Ὡς ἔφατ'· εἰ δ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.  
 Ἐοστυμένως δ' ἦϊξε κατ' Οὐλύμπιο καρήνων,  
 Εἰς δ' ἄρα ρίον ἵξε Φερέσσιον, εἶταρ ἀρέρης 450  
 Τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότε γ' ἔτι Φερέσσιον, ἀλλὰ ἔκηλον  
 Εἰσῆκει παγάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κερὶ λευκὸν  
 Μῆδεσι Δήμητρ'· καλλισφύρε· αὐτὰρ ἐπεῖτα  
 Μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσπαχέεσσιν  
 Ἥρος ἀεζομένοιο, πείδω δ' ἄρα τῶνες ὄγμοι 455  
 Βρυσέμεν ἀσπαχύν, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.  
 Ἐνθ' ἐπέβη πρῶτισον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτιο.

v. 437. Γηθόσυνας - - - ἰδίδον τι. Rubken. v. 450. Εἰς δ' ἄρα ῥαίον.  
 idem. v. 451. ἀλλ' ἀπίθησε Ἐστη κ' παγάφυλλον. idem. v. 455. ἀεζομένον,  
 πείδω - - - Βρυσίμιν. idem.

# ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ. 747

Ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.  
 Τὴν δ' ὧδε προσέειπε ῥέη λιπαροκρήδεμνος·  
 Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύκλυτος εὐρύοπα Ζεὺς, 460  
 Ἐλθέμεναι μὲν Φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς  
 Δαυσίμιν, ἅς κε θύληθ' αὖτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.  
 Νεῦσε δὲ σὺ κέρην ἔπ' οὐ φειτελλομένοιο  
 Τὴν τρίτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζῶφον ἡρόεντα,  
 - - - - - ἀθανάτοισι. 465  
 Δύο δὲ παρ' σὺν ἴσιθ' αὖ, ἑῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.  
 Ἀχ' ἴθι, τέκνον ἱμόν, καὶ πείθεο, μηδὲ τι λήην  
 Ἀζηχὲς μινίαινε κελαϊνεφεί Κρονίωνι.  
 Αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσσιον ἀνθρώποισι.  
 Ὡς ἔφατ'. ἐδ' ἀπὶ ἦσεν εὐσέφανος Δημήτηρ· 470  
 Αἶψα δὲ καρπὸν ἀνήκεν ἀρχαίων ἐριβόλων.  
 Πᾶσι δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἀνθεσιν εὐρεῖα χθονὶ  
 Ἑβρισ'. ἡ δὲ κισσοῖ θεμιστοπόλοισ βασιλεῦσι  
 Εἶπε, Τριπολέμω τε, Διοκλεῖ τε πλεῖστον ἔπιπ' αὖ,  
 Εὐμόλπῃ τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν, 475  
 Δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄρνια καλὰ.  
 Τριπολέμω τε, Πολυζείνῳ, ἔπ' ἰ τοῖς δὲ Διοκλεῖ.  
 Σεμνὰ, τά γ' ἔπ' αὖ ἐστὶ παρεῖχ' αὖ, οὔτε πωθεῖσθαι,  
 Οὐτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄχος ἰοχάνει αὐδὴν.  
 Ὀλβιος, ὅς τ' αὖ ὅπως ἐστὶ παρεῖχ' αὖ ἀνθρώπων· 480  
 Ὡς δ' ἀτελὲς, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος, ἔποθ' ὁμοίων  
 Αἴσαν ἔχει, Φθιμὸς περ ὑπὸ ζῶφ' εὐρώεντι.  
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάνθ' ὑπέστηκατο διὰ θεῶν,

v. 474. Δεῖξεν. ap. Pausan. Corinth. II. c. 14. v. 476. ὄρνια πᾶσι.  
 ibid. v. 477. Πολυζείνῳ τ'. Ruhnken. v. 479. θεῶν ἄρ' αὖ. Valckenar.

Βὰν ῥ' ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων.

Ἐνθα δὲ ναιετάσσι παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ  
Σεμναί τ' αἰδοῖαί τε. Μέγ' ὄλβιος, ὃν τιν' ἐκείνῳ

485

Προφρονέως Φιλῶν) Ὀπτιχθονίων ἀνθρώπων.

Αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα  
Πλᾶτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

Ἀλλὰ γ', Ἐλδυσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχασται,

490

Καὶ Πάρον ἀμφιρύτῳ, Ἄντρονά τε πετρογέντα,

Πότνια, ἀγλαόδωρ, ὦρηφόρε, Διοῖ ἀνασσα,

Αὐτῇ, καὶ κέρη περικαλλὲς Περσεφόνεια,

Πρόφρονες ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμῆρέ' ὅπαζε.

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοδῆς.

495

v. 487. φιλείονται. Valckenar. v. 490. malim ἔχασται, et v. 494. Πρόφρων : v. autem 493. in parenthesi accipiatur. Rubken.

Υ Μ Ν Ο Υ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Ο Ν.

**Κ** Αἰ οἱ ἀναστήσῃσιν ἀγάλμαλα πολλ' ἐνὶ νηοῖς.  
 Ὡς δὲ τὰ μὲν τρία σοι πάντως τριετήρῃσιν αἰεὶ

Ἄνθρωποι ῥέζῃσι τελέεσας ἐκατόμβας.

Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὄφρ' οἱ νεῦσε Κρονίων.

Ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος

5

Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτιο· μέγαν δ' ἐλέλιζεν Ὀλυμπῶν.

Ὡς εἰπὼν, ἐκέλευσε καρήατι μητίετα Ζεὺς.

Ἴλαθ', εἶραφιῶτα, γυναιμανές. οἱ δὲ σ' αἰοῖδοι

Ἄδομεν δ' ἐχόμῃροι, λήγοντές τ'. εἰδὲ πη ἐστὶ

Σεῖ Ὀππλητόμῃρον ἱερῆς μεμνήσθαι αἰοῖδης.

10

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διώνυσ' εἶραφιῶτα,

Σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἣν περ καλέεσι Θυώνην.

v. 7. ἐπινύσει. Rubnken.

Τ Ε Λ Ο Σ.



247

С О М М А

ПОЗНАНИЕ

ИЗВЕЩА

